

பன்னாட்டு உறவுகள் கிபி 1945 முதல்

நூலாசிரியர்

முனைவர் ரா. ராமசுப்பிரமணியன்

உதவிப் பேராசிரியர், வரலாற்றுத் துறை

மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்,

திருநெல்வேலி – தமிழ்நாடு.

வரலாற்றுத் துறை

மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்

தொலைவு மற்றும் தொடர் கல்வி இயக்குனர்

திருநெல்வேலி – தமிழ்நாடு. 627-012

ஜனவரி – 2025

வ.எ	இயல்	உள்ளடக்கம்	ப. எ
1	I	சர்வதேச உறவுகளின் கோட்பாடுகள்: இலட்சியவாதக் கோட்பாடு - யதார்த்தவாதி கோட்பாடு - உலக அமைப்புக் கோட்பாடு - நியோரியலிசக் கோட்பாடு - புதிய தாராளவாதக் கோட்பாடு; அரசு அமைப்பு: தோற்றம் - இயல்பு - இறையாண்மை - தேசியவாதம் - அதிகார சமநிலை: பொருள் - பண்புகள் - வகைகள் - நுட்பங்கள் - கூட்டுப் பாதுகாப்பு: பொருள் - இயல்பு - இராஜதந்திரம்: பொருள் - புதிய இராஜதந்திரம் - இராஜதந்திரத்தின் வகைகள் - தேசிய பாதுகாப்பு: வரையறை - உள் அச்சுறுத்தல்கள் - வெளிப்புற அச்சுறுத்தல்கள்	1-70
2	II	பனிப்போர் :தோற்றம் - பனிப்போரின் கட்டங்கள் - பனிப்போரின் முடிவு - NAM: தோற்றம் - உறுப்பினர் மற்றும் மாநாடுகள் - குறிக்கோள்கள் - சாதனைகள் - இந்தியாவின் பங்கு; மத்திய கிழக்கு :அரபு இஸ்ரேலியர் மோதல் - எண்ணெய் நெருக்கடி	71-88
3	III	ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பு மற்றும் அதன் சிறப்பு நிறுவனங்கள் (UNESCO - UNICEF - WHO)- ஐரோப்பிய ஒன்றியம் - ஆப்பிரிக்க ஒற்றுமை அமைப்பு - ASEAN - SAARC	89-193
4	IV	பிரெட்டன் காடுகள் நிறுவனங்கள் உலக வங்கி மற்றும் சர்வதேச : - நாணய நிதியம்UNCTAD - வடக்கு - தெற்கு உரையாடல் -NIEO - GATT - WTO	194-227
5	V	அணுசக்தி அரசியல் :IAEA - NPT - CTBT - கருத்துக்கள் - இந்தியாவின் அணுசக்தி கொள்கை; சர்வதேச பயங்கரவாதம் : தோற்றம் - வகைகள் - 11/9 - பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான அமெரிக்கப் போர் - இந்தியக் கண்ணோட்டம்; இந்தியப் பெருங்கடல்: பனிப்போர் அரசியல் - போட்டியிடும் நலன்கள் - இந்தியாவின் கவலைகள்; சுற்றுச்சூழல் கவலைகள் :ரியோ - கியோட்டோ - பசுமை அமைதி	228-340

இயல் – முதல்

சர்வதேச உறவுகளின் கோட்பாடுகள்: இலட்சியவாதக் கோட்பாடு – யதார்த்தவாதி கோட்பாடு - உலக அமைப்புக் கோட்பாடு - நியோரியலிசக் கோட்பாடு - புதிய தாராளவாதக் கோட்பாடு ; அரசு அமைப்பு: தோற்றம் - இயல்பு - இறையாண்மை - தேசியவாதம் - அதிகார சமநிலை: பொருள் - பண்புகள் - வகைகள் - நுட்பங்கள் - கூட்டுப் பாதுகாப்பு: பொருள் - இயல்பு - இராஜதந்திரம்: பொருள் - புதிய இராஜதந்திரம் - இராஜதந்திரத்தின் வகைகள் - தேசிய பாதுகாப்பு: வரையறை - உள் அச்சுறுத்தல்கள் - வெளிப்புற அச்சுறுத்தல்கள்

நோக்கங்கள்

- சர்வதேச உறவுகளின் முக்கிய கோட்பாடுகளை அறிதல்
- அரசின் தோற்றம், இயல்பு மற்றும் இறையாண்மை பற்றிய அறிவை வளர்த்தல்
- தேசிய பாதுகாப்பு தொடர்பான மற்றும் வெளிப்புற அச்சுறுத்தல்களை மதிப்பீடு செய்தல்

அறிமுகம்

தற்கால உலகில் எந்த ஒரு மனிதனும் சமுதாயத்திலிருந்து பிரிந்து தனியாக ஒரு வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்வது என்பது முடியாத காரியமாகும். மனிதன் சமுதாயமாக வாழத்தொடங்கிய போதுதான் அரசு (state) என்ற நிறுவனம் தோன்றியது. எந்த ஒரு சமுதாயமும் ஒரு அரசியல் முறையமைவு இல்லாமல் இயங்க முடியாது. எனவே தான் அந்த சமுதாயத்தை அரசு என்ற நிறுவனம் தோன்றி ஒழுங்குபடுத்தியது. இனத்தாலும், மொழியாலும், மதத்தாலும் ஒருங்கிணைந்த மக்கள் அரசு என்ற இந்த அமைப்புக்கு உட்பட்டு வாழ ஆரம்பித்தனர். அதாவது அரசின் எல்லைக்கு உட்பட்டே மனிதர்களின் உறவுகள் அமைந்தன. இதே போலத்தான் இன்றைய உலகில் அரசுகளுக்கிடையே உறவுகள் அமைந்துள்ளன. அறிவியல் தொழில்நுட்பவளர்ச்சி பொருளா தாரச் சார்பு நிலை ஆகியவற்றின் காரணமாக அரசு களுக்கிடையே உறவுகள் பல்வேறு விதமாக அமைந்துள்ளன. இதனால் பல்வேறு நாடுகளுக் கிடையிலான உறவுகளை வரையறுக்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அதுவே பன்னாட்டு உறவுமுறையாக வளர்ச்சி பெற்றது. இத்தகைய உறவுகளின் வளர்ச்சி பற்றிய படிப்பே

பன்னாட்டு உறவுகள் எனப்படுகிறது. பன்னாட்டு உறவு என்பது மனிதனின் சமுதாயமாக வாழும் பண்பின் உயர்நிலை என்று கருதலாம்.

பொதுவாக பன்னாட்டு உறவுகள் மற்றும் பன்னாட்டு அரசியல் (International Politics)

ஆகிய வார்த்தைகள் ஒரே பொருளில் பயன்படுவதைக் காணலாம். ஆனால் உண்மையில் இரண்டும் மாறுபட்ட பொருளில்தான் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். இரண்டு சொற்றொடர்களுக்கும் வேறுபாடுகள் உள்ளன. இந்த வேறுபாடுகளை பன்னாட்டு உறவுகள் பாடம் படிக்கும் மாணவர்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். பன்னாட்டு அரசியல் என்பது நாடுகளுக்கிடையிலான உறவுகள் ராஜதந்திரம் ஆகியவை மட்டும் பற்றியதாகும். அதாவது இதன் பரப்பு. குறுகியதாகும். ஆனால் பன்னாட்டு உறவுகள் என்பது விரிவானது. இதில் பல அம்சங்கள் இடம் பெறுகின்றன. பன்னாட்டு உறவுகளில் சமுதாய, பொருளாதார, அரசியல் மற்றும் பண்பாட்டுச் செயல்கள் கருத்தில் கொள்ளப்படுகின்றன. அதாவது ஒரு நாட்டு மக்களின் செயல்கள் பிற நாடுகளில் வாழும் மனித சமுதாயத்தில் எத்தகைய தாக்கத்தை, ஏற்படுத்துகிறது என்றும் அதனால் ஏற்படும் பிரச்சனைகளை எப்படி தீர்க்கலாம் என்றும் பன்னாட்டு உறவுகள் என்ற பாடம் விளக்குகிறது.

பன்னாட்டு உறவுகளின் அணுகு முறைகள்

வரலாற்று அணுகுமுறை: (Historical Approach)

பன்னாட்டு உறவுகளைப் படிப்பதில் பல அணுகுமுறைகள் பின்பற்றப்படுகிறது. அவைகளில் முக்கியமானது வரலாற்று அணுகு முறையாகும். பன்னாட்டு உறவுகளை வரலாற்று ரீதியாகப் பயில்வதே வரலாற்று அணுகுமுறை எனப்படும். இது மிகவும் பழமையான முறையாகும். இந்த அணுகுமுறையில் ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு அக்காலத்தில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகள் ஆய்வு செய்யப்படுகின்றன. உதாரணமாக இரண்டாம் உலகப் போருக்கு முன்பு வரை உலக அரங்கில் ஐரோப்பிய நாடுகளே முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்ததால் பன்னாட்டு உறவில் அந்த நாடுகளுக்கே முக்கியத்துவம் கிடைத்தன. ஆனால் இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிறகு ஆசிய, ஐரோப்பிய நாடுகளும் முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளன. இதனால் வரலாற்று அணுகுமுறையில் மாற்றம் ஏற்பட்டு உள்ளது. வரலாற்று அணுகுமுறை மூலம் பன்னாட்டு உறவுகளைப் படிப்பதால் பல நன்மைகள் ஏற்படுகின்றன. இந்த காலங்களில் ஏற்பட்ட தோல்விகளையும் அந்த தோல்விகளுக்கான காரணங்களையும் புரிந்து கொள்ள உதவுகிறது. நாட்டை வழி நடத்தும் ஆட்சி யாளர்கள் நல்ல நல்ல முடிவுகளை எடுக்கவும் இது உதவியது. வரலாற்று அணுகுமுறையால் பல பயன்கள் கிடைக்கின்றன.

நிறுவன அணுகுமுறை :(Institutional Approach)

பன்னாட்டு உறவுகள் பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் மூலமாகவே நடத்தப்படுகின்றன. இப்படி பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து பயிலும் அணுகுமுறையே நிறுவன அணுகுமுறையாகும். முதல் உலகப்போருக்குப் பிறகு மிகப்பெரிய நோக்கங்களுடன் பன்னாட்டளவில் உருவாக்கப்பட்ட முதல் நிறுவனம் சர்வதேச சங்கம் ஆகும். இந்த நிறுவனம் ஒரு அமைப்பையும் செயல் முறையையும் பெற்றிருந்தது. ஆனால் இந்த அமைப்பில் சேர்ந்த நாடுகள் தங்களிடையே காணப்பட்ட முரண்பாடு களால் சர்வதேச சங்கத்திற்கு முழுமையாக ஒத்துழைக்க மறுத்தன. இதனால் தான் அடுத்த பன்னாட்டு அமைதி நிறுவனம் தோல்வியடைந்தது. இவை எல்லாவற்றையும் படிப்பதே நிறுவன அணுகு முறையாகும். அதே போல இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பிறகு சர்வதேச சங்கத்தில் காணப்பட்ட குறைபாடுகளை நீக்கி, ஒரு வலிமையான சர்வதேச அமைப்பான ஐக்கிய நாடுகள் சபை உருவாக்கப்பட்டது. தற்போது பன்னாட்டு உறவுகளில் இந்த ஐ.நா சபை முக்கிய பங்காற்றி வருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

நடக்கை அணுகுமுறை : (Behavioral Approach)

அரசுகளின் நடக்கைகளின் அடிப்படையிலும் பன்னாட்டு உறவுகளைப் பயில முடியும். பொதுவாக அரசுகளின் நடக்கை பல்வேறு விதங்களில் அமைந்துள்ளன. பன்னாட்டு உறவுகளின் ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் அரசுகளின் நடக்கை மாறுபடலாம். இத்தகைய நடக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட அணுகுமுறை நடக்கை அணுகுமுறை எனப்படும். நடக்கை அணுகுமுறை இரண்டாவது உலகப் போருக்குப் பிறகு முக்கியத்துவம் பெற்றது. இந்த அணுகுமுறையை ஆதரிப்பவர்கள் ஒவ்வொரு அரசும் தனக்கென தனியான தேசிய குணநலனையும் நடக்கையையும் பெற்றிருப்பதாக நம்புகின்றனர். இந்த அணுகுமுறையின் அடிப்படையில் சில சிந்தனையாளர்கள் முறையமைவுக் கோட்பாடு, செய்தித் தொடர்பு கோட்பாடு போன்ற கோட்பாடுகளை உருவாக்க முற்பட்டனர். சமூக அறிவியல்களில் நடக்கை அணுகுமுறை ஒரு நவீன அறிவியல் கருவியாகக் கருதப்படுகிறது. இந்த முறையில் சில நன்மைகள் உள்ளன. ஆனால் அடிக்கடி மாறும் தன்மை பெற்றிருப்பதால் நடக்கை அணுகுமுறைக்கு அதிக முக்கியத்துவம் அளித்தல் கூடாது.

வலிமை அணுகுமுறை: (Power Approach)

அரசுகள் தங்களுக்கென சில நலன்களைக் (interests) கருத்தில் கொண்டே செயல்படுகின்றன. அந்த நலன்களை அடைய போராடவும் தயாராக உள்ளன. இந்த போராட்டத்தில் வலிமை முக்கிய அம்சமாக அமைந்துள்ளது. பன்னாட்டு உறவு என்பது

வலிமைக்கான போராட்டத்தைப் பற்றிய படிப்பே ஆகும். இதுவே வலிமை அணுகு முறையின் அடிப்படைக் கருத்தாகும். இது மெய்யியல் அணுகுமுறை (realist approach) என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இந்த அணுகுமுறை வலிமைக்கும் வலிமை சார்ந்த அரசியலுக்கும் முக்கியத்துவம் அளிக்கிறது. இந்த முறையை மார்கத்தோ (Margentheu) என்பவர் தீவிரமாக ஆதரிக்கிறார். ஆனால் மனிதன் வலிமைக்கு மட்டும் முக்கியத்துவம் அளிப்பதில்லை. மனிதனது செயல்களை முடிவு செய்வதில் கொள்கை (idoslogy) முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது என்பதை மறுக்க முடியாது. வலிமையை மெய்யியல் கோட்பாட்டாளர்கள் ஒரு முடிவு (end) என்றே கருதுகிறார்கள். ஆனால் அது முடிவை நோக்கிய ஒருவழிமுறையே (means) ஆகும்.

இவ்வாறு பன்னாட்டு உறவுகளைப் பயில்வதற்கு பல வழிகளும் அணுகு முறைகளும் உள்ளன. ஒவ்வொரு அணுகுமுறையும் சில குறைகளையும் நிறைகளையும் பெற்றுள்ளது. ஆனால் பால்மர் பெத்தின் என்பவர்கள் பன்னாட்டு உறவுகளைப் பயில் பழமையான அணுகுமுறை, அறிவியல் அணுகுமுறை என இரண்டைக் குறிப்பிடு கிறார்கள். பழமையான அணுகுமுறை என்பது பொருளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது. வழிமுறை (meljod) பற்றி அது கவலைப்படுவதில்லை. அறிவியல் அணுகு முறையில் வழிமுறைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த இரண்டு அணுகுமுறை களையும் கலந்து பயன்படுத்தலாம் என்று பால்மரும், பெர்க்கின்சும் கருதுகிறார்கள்.

பன்னாட்டு உறவுகள் பல படிப்புகளுடன் தொடர்புடையதாகவும், நடக்கை சார்ந்ததாகவும், ஒப்பீட்டு முறை சார்ந்ததாகவும், அறிவியல் பூர்வமாகவும் வளர்ந்து வருகிறது. பன்னாட்டு உறவின் மூலம் ஐ.நா. சபை அணிசார இயக்கம், சார்க் நாடுகள் அமைப்பு, காமன் வெல்த், ஆப்பிரிக்க ஒற்றுமை நிறுவனம், ஐரோப்பிய யூனியன் போன்ற அமைப்புகள் உருவாகி உள்ளன. இந்த அமைப்புகள் எல்லாம் நாடுகளுக்கிடையே நல்ல உறவை ஏற்படுத்தி உலகில் அமைதியையும், சமாதானத்தையும் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதே உலக மக்களின் எதிர்பார்ப்பாகும்.

பொருள் மற்றும் இயல்பு (Meaning and Nature)

தற்கால உலகில் பல்வேறு அரசுகள் உள்ளன. ஒவ்வொரு அரசும் மக்கள், எல்லை, அரசாங்கம், இறைமை ஆகிய நான்கு அடிப்படை உறுப்புகளால் அமைந்துள்ளது. அரசுகளுக்கிடையே நிலவியல், பொருளியல், சமூகவியல் மற்றும் அரசியல் மாறுபாடுகள் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு அரசிலும் வாழ்கின்ற மக்கள் தங்களுக்கென ஒரு

அரசியல் கலாச்சாரத்தைப் பெற்றுள்ளனர். ஒவ்வொரு அரசும் தனக்கென சில நலன்களைக்கருத்தில் கொண்டு செயல்படுகிறது.

பன்னாட்டு உறவின் பொருள்

ஒரு அரசின் நலன்கள் மற்ற அரசுகளின் நலன்களிலிருந்து மாறுபடலாம். இதன் காரணமாக நாடுகளுக்கிடையே நலன்களின் அடிப்படையில் மோதல் ஏற்படுகிறது. எனவே உலகில் வாழும் மக்கள் அனைவரும் அமைதியாகவும், சமாதானமாகவும், போர் அழிவுகள் இல்லாத வாழ்க்கையை வாழ வேண்டுமானால் உலக நாடுகளுக்கிடையே உறவு அவசியம் என்பதை மனித சமுதாயம் உணர்ந்தது. நாடுகளுக்கிடையிலான மோதல்களைத் தடுத்து சுமுகமான உறவு நிலையை மேற்கொள்ளச் செய்யப்படும் நடவடிக்கைகள் பற்றிய படிப்பே பன்னாட்டு உறவுகள் என்று கூறலாம். பன்னாட்டு உறவுகள் என்பது நாடுகளுக்கிடையே காணப்படும் பிரச்சனைகளுக்கான தீர்வுகள் அல்லது மாறாக அவற்றைப் பொருள் நோக்கு அடிப்படையில் அணுகுவதற்கான ஒருவரையறுக்கப்பட்ட முறையே ஆகும்.

பன்னாட்டு உறவுகள் என்பது இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட அரசுகளுக்கிடையிலான அதிகாரப் பூர்வமான உறவுகளைப் பற்றியது என்று கூறுவது குறுகிய அணுகுமுறையாகும். இந்த விளக்கம் அரசுகளின் தலைவர்களும், அதிகாரிகளும் செய்து கொள்ளும் அதிகாரப் பூர்வமான உறவுமுறைச் செயல்களைப் பற்றி மட்டுமே குறிப்பிடுவதாக அமைந்துள்ளது. ஆனால் பன்னாட்டு உறவுகள் என்பது அரசுகளுக்கிடையிலான எல்லா உறவுமுறைகளையும், எல்லைகளையும் தாண்டி மக்களிடையே ஏற்படும் உறவுமுறை களையும் குறிப்பதாக உள்ளது. சில அரசியல் அறிஞர்கள் பன்னாட்டு உறவுகள் என்ற படிப்பு நாடுகளின் சக்தியையும் வெளிஉறவுக் கொள்கைகளையும் பற்றியது என்று கருதுகின்றனர். மற்றும் சிலர் அரசுகளின் எல்லையைக்கடந்த எல்லா விதமான உறவு முறைகளைப் பற்றியதே என்று கருது கின்றனர். ஆனால் இத்தகைய உறவுமுறைகள் அரசியல், பொருளாதார, சமுதாய, சட்டவியல் சார்ந்தவையாகவோ, தனிப் பட்டவையாகவோ, அல்லது அதிகாரப் பூர்வமானவையாகவோ அமையலாம். இப்படி பல விளக்கங்கள் கொடுக்கப்பட்டாலும் இறைமை பெற்ற அரசுகளுக்கிடையிலான உறவுகளே பன்னாட்டு உறவின்மையக்கருத்தாக உள்ளது.

பன்னாட்டு உறவின் இயல்பு

உலக நாடுகளுக்கிடையே பண்பாடு, பொருளாதாரம் ஆகிய துறைகளில் இணக்கமான உறவுகள் நிலவுகின்றன. ஆனால் அரசியலில் இவ்வித இணக்கம் காணப்படுவதில்லை. அரசியலில் அதிகாரம் (புறநச) என்பதே மையமாக அமைந்துள்ளது.

ஆரம்ப காலத்தில் பன்னாட்டு உறவுகள் என்ற படிப்பானது அரசியல் ராஜதந்திர வரலாற்றைப் பற்றியதாக மட்டுமே அமைந்து இருந்தது. ராஜதந்திரம் என்பது ஒரு நாட்டின் ஆட்சியாளர் மற்றும் சில அமைச்சர்கள் ஆகியோர் கைகளிலே அடங்கியிருந்தது. பன்னாட்டு உறவுகள் பற்றிய நுட்பங்களை மக்கள் அறிந்து கொள்ள வாய்ப்பில்லை. அரசுகளுக்கிடையே செய்யப்பட்ட ஒப்பந்தங்கள் ரகசியமாகவே வைக்கப்பட்டன. அவைகளை ஆட்சியாளர்கள் மட்டுமே அறிந்திருந்தனர். அவர்கள் தங்கள் நாட்டின் தேசிய நலன்களைப் பராமரிப்பதில் மட்டுமே கவனம் செலுத்தினர். எனவே பன்னாட்டு உறவுகள் என்பது அரசியல் ராஜதந்திரத்தின் வெற்றி அல்லது தோல்வி பற்றிய படிப்பாகவே இருந்தது.

பன்னாட்டு உறவுகளின் பரப்பெல்லை விரிவடைந்தது. முதல் உலகப் போருக்குப் பிறகு அமைக்கப்பட்ட சர்வ தேச சங்கம் பன்னாட்டு உறவுகளின் பரப்பெல்லையை விரிவடையச் செய்தது. இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னர் அதன் பரப் பெல்லை மேலும் விரிவடைந்தது. உலக அமைதி நிறுவனமான ஐக்கிய நாடுகளின் செயல்பாடுகளால் பன்னாட்டு உறவுகள் மேலும் முக்கியத்துவம் பெற்றது. அடிமைப்பட்டுக் கிடந்த ஆசிய ஆப்பிரிக்க நாடுகளின் எழுச்சியும் சுதந்திரமும் பன்னாட்டு உறவுகள் பாடத்திற்கு ஒரு புதிய பரிமாணத்தை அளித்தன. இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிறகு அமெரிக்காவுக்கும் சோவியத் யூனியனுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட பனிப்போர் மற்றும் அணிசேரா இயக்கம், காமன்வெல்த் அமைப்பு, சார்க் அமைப்பு ஆகியவை பன்னாட்டு உறவுகளின் பரப்பைவிரிவாக்கியுள்ளன.

மாறிவரும் இன்றைய உலகில் “பன்னாட்டு” உறவுகள் என்ற பாடம் தனி ஒரு இயலாக வளர்ந்துள்ளது. அதிக முக்கியத்துவம் பெற்று வருகிறது. இந்த இயலில் பன்னாட்டு உறவுகள் தொடர்பான பல கோட்பாடுகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. அதில் நாடுகள் உலக அளவில் பின்பற்ற வேண்டிய நீதி நெறிமுறைகளும், அரசியல் உறவு களும் வரலாற்றுத் தொடர்புடன் விளக்கப்படுகின்றன. இவ்வியல் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து கொண்டு வருவதற்கு பல காரணங்களைக் குறிப்பிடலாம். நாடுகளிடையே காணப்படும் விழிப்புணர்வு, பொருளியல் மற்றும் வேளாண்மை வளர்ச்சி, தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி, வாணிபப்போட்டி ஆகியவை புதிய புதியகருத்துக்களை பன்னாட்டு உறவில் புகுத்துவதால் இந்த இயல் வளர்ச்சியடைந்து கொண்டே தான் உள்ளது.

உலக சமுதாயத்தின் மாறிவரும் நிலை பற்றிய படிப்பே பன்னாட்டு உறவுகள் எனப்படுகிறது. பன்னாட்டு உறவில் உள்ள மூலக்கூறுகள் என்று கருதப்படுபவை வருமாறு: ஒரு நாட்டின் அரசியல் முறை, அந்த அரசியல் முறையைப் பாலிக்கும் காரணி கள்,வல்லரசுகள்

உள்ளிட்ட ஓட்டு மொத்தமான உலக நாடுகளின் வெளி உறவுக் கொள்கைகள் அண்மைக் கால பன்னாட்டு உறவு களின் வரலாறு, உலகம் முழுவதற்கும் பொதுவான, நிலையான ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்துதல் போன்றவையாகும்.

பன்னாட்டு உறவின் நோக்கமும் தன்மையும்

தற்கால உலகம் சிக்கலும், ஆபத்தும் நிறைந்ததாக உள்ளது. நாடுகளுக்கிடையே அணு ஆயுதப் போட்டி நிலவுகிறது. பொருளாதார மற்றும் அரசியல் ஆதிக்கப் போட்டி உச்சகட்டத்தை அடைந்துள்ளது. எல்லாவற்றிற்கு மேலும் பயங்கரவாதச் செயல்கள் உலகையே ஆட்டிப்படைத்து வருகிறது. உலகத்தில் நிலையான அமைதி ஏற்பட வழியில்லையா என்ற ஏக்கம் ஏற்படுகிறது. உலக அமைதிக்கான வலுவான வழிமுறையை இன்னும் காணமுடியவில்லை என்பதே பன்னாட்டு உறவு என்ற இந்த படிப்பின் முக்கியத்துவத்தை அதிகப்படுத்துகிறது.

மனித இனத்தின் வாழ்விற்கும் மேம்பாட்டிற்கும் இப்படிப்பு மிகவும் அவசியமாகிறது. அரசுகளுக்கிடையே உள்ள உறவுமுறைகளில் உள்ள நுட்பத்தை வெளிப்படுத்துவதையே நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. எத்தகைய உறவுமுறையை ஊக்கப்படுத்துவது, எவற்றைக் கண்டனம் செய்வது போன்ற விஷயங்களைத் தெளிவு படுத்த இது உதவுகிறது. அணு ஆயுதப் பெருக்கம் மற்றும் பயங்கர வாதம் ஆகியவை பற்றிய அச்சத்தையும் அதனைப் போக்க வேண்டிய பொறுப்புகளையும் உணர்த்துவது இந்தப் படிப்பின் முக்கியமான நோக்கமாக உள்ளது.

மக்களாட்சி நடைபெறும் நாடுகளில் தங்கள் நாட்டின் வெளிஉறவுக் கொள்கை பற்றி தெரிந்து கொள்ள மக்கள் உரிமை பெற்றுள்ளார்கள். ஏனென்றால் ஒவ்வொரு நாட்டின் மேம்பாடும், வளர்ச்சியும் அதன் வெளி உறவுக் கொள்கையை சார்ந்தே உள்ளது. எனவே ஒரு குறிப்பிட்ட வெளிஉறவுக் கொள்கையைப் பின்பற்றுமாறு அரசை மக்கள் வற்புறுத்தலாம். அத்தகைய செயல்பாட்டிற்கு பன்னாட்டு உறவுகள் பற்றிய படிப்பு அவர்களைத் தயார்படுத்துகிறது. உலகில் ஏற்படும் போர்களைத்தடுத்து அமைதிக்கான வழிமுறை களைக்கான மக்களைத் தூண்டுவதும் இப்படிப்பின் நோக்கமாக கருதலாம்.

பன்னாட்டு உறவுகள் என்ற படிப்பு வரலாறு, அரசியல், அறிவியல் போன்ற படிப்புகளில் இருந்து சமீப காலத்தில் தோன்றிய ஒரு படிப்பாகும். இது வரலாறு, அரசியல், நிலவியல், புள்ளியல், சட்டவியல், பொருளாதாரம் போன்ற படிப்புகளைச் சார்ந்து உள்ளது. ஆனாலும் தற்போது இது ஒரு தனிப்பிரிவு படிப்பாக வளர்ச்சி யடைந்துள்ளது. உலகிலுள்ள எல்லா அரசுகளின் செயல்பாடு களையும் உள்ளடக்கி உள்ள ஒரு படிப்பாக உள்ளது. அரசுகளின் தன்மையும் செயல்பாடுகளும் மாறும்போது பன்னாட்டு உறவுகளின் மையக் கருவும் மாறுகிறது.

எதிர்காலத்தைப் பற்றிய பிரச்சனைகளையும் ஆய்வு செய்கின்ற ஒரு அவசியமான படிப்பாக இது திகழ்கிறது.

சர்வதேச உறவுகளின் இலட்சியவாதக் கோட்பாட்டின் சுருக்கமான வரலாறு

முதலாம் உலகப் போருக்குப் பிறகு, பரவலான பேரழிவிற்கு வழிவகுத்த நடைமுறையில் இருந்த அதிகார அரசியலில் ஆழ்ந்த ஏமாற்றத்தால் குறிக்கப்பட்ட காலகட்டத்தில், சர்வதேச உறவுகளில் இலட்சியவாதக் கோட்பாடு முக்கியமாக வெளிப்பட்டது. சர்வதேச ஒத்துழைப்பும் சட்டத்தின் ஆட்சியும் மோதல் மற்றும் குறுகிய சுயநலத்தை மாற்றியமைக்கும் ஒரு அமைதியான மற்றும் நியாயமான உலக ஒழுங்கை உருவாக்க வேண்டும் என்ற விருப்பத்திலிருந்து இந்த சிந்தனைப் பள்ளி எழுந்தது. பெரும் போரில் மனித துன்பத்தின் மிகப்பெரிய அளவு, மனிதகுலம் சர்வதேச அமைப்பின் அராஜக தன்மையைக் கடக்க முடியும் மற்றும் மீற வேண்டும் என்ற இலட்சியவாதிகளிடையே ஒரு தீவிர நம்பிக்கையைத் தூண்டியது.

இலட்சியவாதத்தின் அறிவுசார் வேர்களை அறிவொளி சகாப்தத்தில் காணலாம், இம்மானுவேல் கான்ட் மற்றும் ஜீன்-ஜாக் ரூசோ போன்ற சிந்தனையாளர்கள் பகுத்தறிவு, நீதி மற்றும் மனித உரிமைகளால் நிர்வகிக்கப்படும் ஒரு உலகத்தைக் கற்பனை செய்தனர். இருப்பினும், முதலாம் உலகப் போரின் பேரழிவுதான் சர்வதேச உறவுகளுக்கான ஒரு கட்டமைப்பாக அதன் பரவலான ஏற்றுக்கொள்ளலுக்கு உடனடி உத்வேகத்தை வழங்கியது. அமெரிக்க ஜனாதிபதி உட்ரோ வில்சன் போன்ற முக்கிய நபர்கள் இந்த முன்னோக்கை ஆதரித்தனர், கூட்டுப் பாதுகாப்பு மற்றும் அமைதியான தகராறு தீர்வுக்கான ஒரு பொறிமுறையாக சர்வதேச நிறுவனங்களை, குறிப்பாக லீக் ஆஃப் நேஷன்ஸை நிறுவ வேண்டும் என்று வாதிட்டனர். வில்சனின் "பதினான்கு புள்ளிகள்", சுயநிர்ணய உரிமை, திறந்த ராஜதந்திரம் மற்றும் ஆயுதக் குறைப்பு போன்ற கொள்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு உலகத்தைப் பற்றிய ஒரு பார்வையை வெளிப்படுத்தியது, இது இலட்சியவாத நிகழ்ச்சி நிரலின் முக்கிய கொள்கைகளை உள்ளடக்கியது.

சர்வதேச அமைப்புகளை நிறுவுதல் மற்றும் சர்வதேச சட்டம் மற்றும் விதிமுறைகளின் செயல்திறனில் பரவலான நம்பிக்கையுடன், போருக்கு இடையிலான

காலம் இலட்சியவாத செல்வாக்கின் உச்சத்தைக் கண்டது. நார்மன் ஏஞ்சல் மற்றும் ஆல்ஃபிரட் ஜிம்மர்ன் போன்ற சிந்தனையாளர்கள் அமைதியை வளர்ப்பதற்கு ஒன்றுக்கொன்று சார்ந்திருத்தல் மற்றும் ஒத்துழைப்புக்கான சாத்தியக்கூறுகளை மேலும் விரிவாகக் கூறினர். இருப்பினும், இரண்டாம் உலகப் போருக்குள் இறங்குவதைத் தடுக்க லீக் ஆஃப் நேஷன்ஸ் தோல்வியடைந்தது இலட்சியவாதக் கோட்பாட்டின் நம்பகத்தன்மைக்கு குறிப்பிடத்தக்க அடியைக் கொடுத்தது. விமர்சகர்கள், குறிப்பாக "இருபது ஆண்டு நெருக்கடி" என்ற அவரது முக்கிய படைப்பில், இலட்சியவாதம் கற்பனாவாதமானது என்றும் அதிகார அரசியல் மற்றும் தேசிய நலன்களின் நீடித்த யதார்த்தங்களைக் கணக்கிடத் தவறிவிட்டதாகவும் வாதிட்டனர். இந்த பின்னடைவு இருந்தபோதிலும், ஒத்துழைப்பு, சர்வதேச சட்டம் மற்றும் அமைதியைப் பின்தொடர்வது ஆகியவற்றின் முக்கிய இலட்சியங்கள் இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிறகு ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் உருவாக்கத்தில் நீடித்தன மற்றும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின, சர்வதேச உறவுகளின் துறையில் நீடித்த, மாற்றியமைக்கப்பட்ட, மரபை நிரூபித்தன.

இலட்சியவாதத்தின் அனுமானங்கள்

சர்வதேச உறவுகளில் இலட்சியவாதக் கோட்பாடு மனித இயல்பு, அரசின் தன்மை மற்றும் சர்வதேச அமைப்பு பற்றிய பல அடிப்படை அனுமானங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இந்த அடிப்படை நம்பிக்கைகள் உலகம் எவ்வாறு இயங்குகிறது, அமைதி மற்றும் ஒத்துழைப்பை எவ்வாறு அடையலாம் என்பது குறித்த இலட்சியவாதக் கண்ணோட்டத்தை வடிவமைக்கின்றன:

மனித இயல்பு அடிப்படையில் நல்லது மற்றும் பகுத்தறிவு கொண்டது: மனிதர்கள் இயல்பாகவே பகுத்தறிவு, பகுத்தறிவு மற்றும் ஒத்துழைப்புக்கு தகுதியானவர்கள் என்று இலட்சியவாதிகள் பொதுவாக நம்புகிறார்கள். அவர்கள் மோதலை மனித இயல்பின் தவிர்க்க முடியாத விளைவாகப் பார்க்கவில்லை, மாறாக குறைபாடுள்ள நிறுவனங்கள் அல்லது சமூக கட்டமைப்புகளின் விளைவாகவே பார்க்கிறார்கள். மனித ஆற்றலைப் பற்றிய இந்த நம்பிக்கையான பார்வை முன்னேற்றம் மற்றும் அமைதியான உறவுகளின் சாத்தியக்கூறுகளில் அவர்களின் நம்பிக்கையை உறுதிப்படுத்துகிறது.

மாநிலங்கள் மட்டுமே முக்கிய பங்கு வகிக்கவில்லை: மாநிலங்களின் பங்கை ஒப்புக்கொள்ளும் அதே வேளையில், சர்வதேச அமைப்புகள் (IGOs), அரசு சாரா நிறுவனங்கள் (NGOs), பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் (MNCs) மற்றும் சர்வதேச உறவுகளை வடிவமைப்பதில் தனிநபர்கள் போன்ற அரசு சாரா நிறுவனங்களின் முக்கியத்துவத்தையும் இலட்சியவாதிகள் வலியுறுத்துகின்றனர். இந்த நபர்கள் எல்லைகளுக்கு அப்பால் ஒத்துழைப்பை வளர்ப்பதிலும் பகிரப்பட்ட மதிப்புகளை ஊக்குவிப்பதிலும் முக்கிய பங்கு வகிக்க முடியும் என்று அவர்கள் நம்புகிறார்கள்.

சர்வதேச ஒத்துழைப்பு சாத்தியமானது மற்றும் விரும்பத்தக்கது: மாநிலங்கள் பரஸ்பர நன்மைகளை அடையவும் பொதுவான சவால்களை எதிர்கொள்ளவும் ஒத்துழைக்க முடியும் மற்றும் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்ற நம்பிக்கையே இலட்சியவாதத்தின் மையக் கொள்கையாகும். இந்த ஒத்துழைப்பை எளிதாக்குவதற்கும், அமைதியான தகராறு தீர்வு, கூட்டுப் பாதுகாப்பு மற்றும் பகிரப்பட்ட விதிமுறைகளை மேம்படுத்துவதற்கான கட்டமைப்புகளை வழங்குவதற்கும் சர்வதேச நிறுவனங்கள் மற்றும் சட்டங்களை அவர்கள் முக்கிய கருவிகளாகக் கருதுகின்றனர்.

போர் தவிர்க்க முடியாதது அல்ல: சர்வதேச அமைப்பின் அராஜக தன்மை அதிகாரத்திற்கான தொடர்ச்சியான போராட்டத்தை அவசியமாக்குகிறது மற்றும் போர் என்பது தவிர்க்க முடியாத விளைவு என்ற யதார்த்தவாத கருத்தை இலட்சியவாதிகள் நிராகரிக்கின்றனர். மாறாக, கூட்டு நடவடிக்கை, இராஜதந்திரம் மற்றும் வலுவான சர்வதேச விதிமுறைகள் மற்றும் நிறுவனங்களை நிறுவுதல் மூலம் சமாளிக்கக்கூடிய குறிப்பிட்ட நிலைமைகளிலிருந்து எழும் ஒரு தடுக்கக்கூடிய நிகழ்வு போர் என்று அவர்கள் நம்புகிறார்கள்.

சர்வதேச சட்டமும் அமைப்புகளும் அமைதிக்கு திறவுகோல்: சர்வதேச சட்டம், விதிமுறைகள் மற்றும் அமைப்புகளின் அதிகாரத்தில் இலட்சியவாதிகள் மிகுந்த நம்பிக்கை கொண்டுள்ளனர், அவை அரசின் நடத்தையை ஒழுங்குபடுத்தவும் அமைதியான உறவுகளை மேம்படுத்தவும் உதவுகின்றன. சர்ச்சைகளுக்கு மத்தியஸ்தம் செய்யவும், ஒப்பந்தங்களைச் செயல்படுத்தவும், கூட்டுப் பாதுகாப்பிற்கான கட்டமைப்பை

வழங்கவும் கூடிய சட்டக் கொள்கைகள் மற்றும் பலதரப்பு நிறுவனங்களால் நிர்வகிக்கப்படும் ஒரு உலக ஒழுங்கை அவர்கள் கற்பனை செய்கிறார்கள்.

ஜனநாயகமும் மனித உரிமைகளும் அமைதியை வளர்க்கின்றன: பல இலட்சியவாதிகள், குறிப்பாக ஜனநாயக அமைதிக் கோட்பாட்டால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், ஜனநாயக நாடுகள் ஒன்றுக்கொன்று மோதலில் ஈடுபடுவதற்கான வாய்ப்புகள் குறைவு என்று வாதிடுகின்றனர். ஜனநாயக விழுமியங்களின் பரவல், மனித உரிமைகளுக்கான மரியாதை மற்றும் திறந்த சமூகங்களை மேம்படுத்துதல் ஆகியவை மிகவும் அமைதியான மற்றும் நிலையான சர்வதேச சூழலுக்கு பங்களிக்கின்றன என்று அவர்கள் நம்புகிறார்கள்.

ஒன்றுக்கொன்று சார்ந்திருத்தல் ஒத்துழைப்பை ஊக்குவிக்கிறது: அமைதியான உறவுகளை வளர்ப்பதில் பொருளாதார மற்றும் சமூக ஒன்றுக்கொன்று சார்ந்திருப்பதன் பங்கை இலட்சியவாதிகள் பெரும்பாலும் எடுத்துக்காட்டுகின்றனர். வர்த்தகம், வளங்கள் மற்றும் பிற நன்மைகளுக்காக நாடுகள் ஒன்றையொன்று சார்ந்திருக்கும்போது, மோதலின் செலவுகள் அதிகமாகி, ஒத்துழைப்பை ஊக்குவிக்கின்றன என்று அவர்கள் வாதிடுகின்றனர்.

இந்த முக்கிய அனுமானங்கள், பகுத்தறிவைப் பயன்படுத்துதல், சர்வதேச நிறுவனங்களின் வளர்ச்சி மற்றும் பகிரப்பட்ட மதிப்புகளை மேம்படுத்துதல் மூலம் அடையக்கூடிய மிகவும் அமைதியான, நீதியான மற்றும் கூட்டுறவு உலக ஒழுங்கின் இலட்சியவாத பார்வைக்கு அடித்தளத்தை வழங்குகின்றன.

சர்வதேச உறவுகளின் இலட்சியவாதக் கோட்பாட்டின் முக்கிய புள்ளிகள்:

- ஒழுக்கம் மற்றும் நெறிமுறைகளுக்கு முக்கியத்துவம்: சர்வதேச உறவுகளில் வழிகாட்டும் சக்தியாக தார்மீகக் கொள்கைகள், மதிப்புகள் மற்றும் நெறிமுறைகளை இலட்சியவாதம் முன்னுரிமைப்படுத்துகிறது. சுயநலம் அல்லது அதிகார அரசியலை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டு செயல்படாமல், சரியானது மற்றும் நீதியானவற்றின் அடிப்படையில் அரசுகள் செயல்பட வேண்டும் என்று அது கூறுகிறது.

- மனித பகுத்தறிவு மற்றும் முன்னேற்றத்தில் நம்பிக்கை: இலட்சியவாதிகள் மனித இயல்பைப் பற்றிய நம்பிக்கையான பார்வையைக் கொண்டுள்ளனர், பகுத்தறிவு, நல்லெண்ணம் மற்றும் ஒத்துழைப்புக்கான திறனை நம்புகிறார்கள். கல்வி, இராஜதந்திரம் மற்றும் கூட்டு நடவடிக்கை மூலம், உலகம் மிகவும் அமைதியான மற்றும் நீதியான ஒழுங்கை நோக்கி முன்னேற முடியும் என்று அவர்கள் நம்புகிறார்கள்.
- சர்வதேச சட்டம் மற்றும் நிறுவனங்களின் முக்கியத்துவம்: அரசின் நடத்தையை ஒழுங்குபடுத்துவதிலும் அமைதியை மேம்படுத்துவதிலும் சர்வதேச சட்டம், விதிமுறைகள் மற்றும் அமைப்புகளின் முக்கியத்துவத்தை இலட்சியவாதம் வலியுறுத்துகிறது. இந்த கட்டமைப்புகள் ஒத்துழைப்பை வளர்ப்பதற்கும், மோதல்களை அமைதியாகத் தீர்ப்பதற்கும், பகிரப்பட்ட மதிப்புகளை நிலைநிறுத்துவதற்கும் அத்தியாவசிய கருவிகளாகக் காணப்படுகின்றன.
- கூட்டுப் பாதுகாப்பில் கவனம் செலுத்துங்கள்: ஆக்கிரமிப்பைத் தடுக்க பரஸ்பர பாதுகாப்பு மற்றும் ஒத்துழைப்புக்கு மாநிலங்கள் ஒப்புக் கொள்ளும் கூட்டுப் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளை இலட்சியவாதிகள் ஆதரிக்கின்றனர். ஒரு மாநிலத்தின் மீதான தாக்குதல் அனைவரின் மீதான தாக்குதலாகக் கருதப்படுகிறது, இது சாத்தியமான ஆக்கிரமிப்பாளர்களைத் தடுத்து அமைதியைப் பேணுகிறது.
- ஜனநாயகம் மற்றும் மனித உரிமைகளை மேம்படுத்துதல்: இலட்சியவாதம் பெரும்பாலும் அமைதி மற்றும் ஸ்திரத்தன்மையை ஜனநாயகம், மனித உரிமைகள் மற்றும் சட்டத்தின் ஆட்சியின் பரவலுடன் இணைக்கிறது. ஜனநாயக நாடுகள் தங்கள் வெளிநாட்டு உறவுகளில் அமைதியானதாகவும் ஒத்துழைப்புடனும் இருப்பதற்கான வாய்ப்புகள் அதிகம் என்று கருதப்படுகிறது.
- ஒன்றுக்கொன்று சார்ந்திருத்தல் மற்றும் ஒத்துழைப்பு: வர்த்தகம், தகவல் தொடர்பு மற்றும் பகிரப்பட்ட உலகளாவிய சவால்கள் மூலம் ஒன்றுக்கொன்று சார்ந்திருப்பதன் நன்மைகளை இலட்சியவாதிகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றனர். இந்த விஷயங்களில் ஒத்துழைப்பு நம்பிக்கை மற்றும் பரஸ்பர நலன்களை வளர்ப்பதற்கான ஒரு வழியாகக் கருதப்படுகிறது, இது மோதலுக்கான

வாய்ப்பைக் குறைக்கிறது. இலட்சியவாதக் கோட்பாட்டின் செல்வாக்கை எடுத்துக்காட்டும் நடைமுறை எடுத்துக்காட்டுகள்:

- ஐக்கிய நாடுகள் சபை (UN): சர்வதேச சட்டம், ராஜதந்திரம் மற்றும் கூட்டுப் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றில் முக்கியத்துவம் கொண்ட ஐ.நா.வின் இருப்பு, இலட்சியவாதக் கொள்கைகளுக்கு ஒரு சான்றாகும். அதன் பல்வேறு நிறுவனங்கள் உலகளவில் மனித உரிமைகள், மேம்பாடு மற்றும் அமைதியான மோதல் தீர்வை மேம்படுத்துவதில் செயல்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, ஐ.நா. அமைதி காக்கும் பணிகள், சவால்களை எதிர்கொள்ளும் அதே வேளையில், மோதல்கள் நிறைந்த பகுதிகளில் அமைதி மற்றும் பாதுகாப்பைப் பேணுவதற்கான கூட்டு நடவடிக்கையின் இலட்சியத்தை உள்ளடக்கியுள்ளன.
- சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டம்: சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டங்கள் மற்றும் மரபுகளின் வளர்ச்சி மற்றும் பரவலான ஏற்றுக்கொள்ளல், உலகளாவிய மதிப்புகள் மற்றும் தனிநபர் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதில் இலட்சியவாத முக்கியத்துவத்தை பிரதிபலிக்கிறது. சர்வதேச குற்றவியல் நீதிமன்றம் (ICC) போன்ற நிறுவனங்கள், நீதியை அடிப்படையாகக் கொண்ட விதிகள் அடிப்படையிலான சர்வதேச ஒழுங்கின் இலட்சியத்தை உள்ளடக்கிய, மனித உரிமை மீறல்களுக்கு தனிநபர்களைப் பொறுப்பேற்கச் செய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன.
- ஜனநாயக அமைதிக் கோட்பாடு: ஜனநாயக நாடுகள் ஒன்றுக்கொன்று அரிதாகவே போருக்குச் செல்கின்றன என்ற அவதானிப்பு, ஜனநாயகம் அமைதியை வளர்க்கிறது என்ற இலட்சியவாதக் கருத்துக்கு அனுபவ ரீதியான ஆதரவை அளிக்கிறது. சர்வதேச நடிகர்களால் உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் ஜனநாயக ஆட்சியை மேம்படுத்துவது பெரும்பாலும் இந்த இலட்சியவாத நம்பிக்கையால் இயக்கப்படுகிறது. உதாரணமாக, உறுப்பினர்களுக்கான ஜனநாயக தரநிலைகளுக்கு ஐரோப்பிய ஒன்றியம் முக்கியத்துவம் கொடுப்பது இந்தக் கொள்கையை பிரதிபலிக்கிறது.

- உலகளாவிய பிரச்சினைகளில் சர்வதேச ஒத்துழைப்பு: பாரிஸ் ஒப்பந்தம் போன்ற ஒப்பந்தங்கள் மூலம் காலநிலை மாற்றத்தை நிவர்த்தி செய்வதற்கான முயற்சிகள், இலட்சியவாதக் கொள்கைகளை செயல்பாட்டில் நிரூபிக்கின்றன. பகிரப்பட்ட உலகளாவிய சவாலை அங்கீகரித்து, கூட்டுப் பொறுப்புணர்வு மற்றும் கூட்டு நடவடிக்கை மூலம் சிறந்த எதிர்காலத்திற்கான சாத்தியக்கூறு குறித்த நம்பிக்கையால் உந்தப்பட்டு, தீர்வுகளைக் கண்டறிய நாடுகள் பலதரப்பு ஒத்துழைப்பில் ஈடுபடுகின்றன.
- மனிதாபிமான தலையீடு: சர்ச்சைக்குரியதாகவும், பெரும்பாலும் யதார்த்தமான கருத்தாய்வுகளுடன் பின்னிப் பிணைந்ததாகவும் இருந்தாலும், மனிதாபிமான தலையீடுகள், வெகுஜன அட்டுழியங்களைத் தடுப்பதையும் மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதையும் உண்மையிலேயே நோக்கமாகக் கொண்டால், குறுகிய தேசிய நலன்களுக்கு அப்பால் தார்மீக அடிப்படையில் செயல்படுவதற்கான ஒரு இலட்சியவாத உந்துதலை பிரதிபலிக்கின்றன.
- வளர்ச்சி உதவி மற்றும் வறுமை ஒழிப்பு திட்டங்கள்: பல சர்வதேச மேம்பாட்டு நிறுவனங்கள் மற்றும் அரசு சாரா நிறுவனங்கள், மனித துன்பங்களைக் குறைத்தல் மற்றும் உலகளவில் சமூக நீதியை மேம்படுத்துவதன் முக்கியத்துவம் குறித்த இலட்சியவாத நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் செயல்படுகின்றன. வறுமை ஒழிப்பு, சுகாதாரம் மற்றும் கல்வி ஆகியவற்றில் அவர்களின் பணி மிகவும் சமமான மற்றும் அமைதியான உலகத்தை உருவாக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.
- உலகம் சிக்கலானது என்பதையும், சர்வதேச உறவுகள் அரிதாகவே ஒரு கோட்பாட்டால் வடிவமைக்கப்படுகின்றன என்பதையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியது அவசியம். அதிகாரம் மற்றும் தேசிய நலன் பற்றிய யதார்த்தமான பரிசீலனைகள் பெரும்பாலும் இலட்சியவாத அபிலாஷைகளுடன் குறுக்கிடுகின்றன. இருப்பினும், மேலே உள்ள எடுத்துக்காட்டுகள், இலட்சியவாதக் கோட்பாட்டின் முக்கியக் கொள்கைகள் சர்வதேச விதிமுறைகள்,

நிறுவனங்கள் மற்றும் மிகவும் அமைதியான, நீதியான மற்றும் கூட்டுறவு உலகளாவிய சமூகத்தை வளர்ப்பதை நோக்கமாகக் கொண்ட செயல்களை எவ்வாறு தொடர்ந்து ஊக்குவிக்கின்றன என்பதை விளக்குகின்றன.

சர்வதேச உறவுகளின் இலட்சியவாதக் கோட்பாட்டின் சிறப்புகள்:

- நெறிமுறைகள் மற்றும் ஒழுக்கத்தின் மீதான முக்கியத்துவம்: சர்வதேச உறவுகளில் இலட்சியவாதம் நெறிமுறைக் கருத்துக்களை முன்னணியில் கொண்டு வருகிறது, நீதி, மனித உரிமைகள் மற்றும் உலகளாவிய மதிப்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட கொள்கைகளை ஆதரிக்கிறது. இது மிகவும் கொள்கை ரீதியான மற்றும் பொறுப்பான உலகளாவிய ஒழுங்கிற்கு வழிவகுக்கும்.
- அமைதியான உலகத்திற்கான தொலைநோக்கு: ஒத்துழைப்பு, சர்வதேச சட்டம் மற்றும் நிறுவனங்களில் கவனம் செலுத்துவதன் மூலம், போர் மற்றும் மோதல்களிலிருந்து விடுபட்ட உலகத்தைப் பற்றிய நம்பிக்கையான தொலைநோக்குப் பார்வையை இலட்சியவாதம் வழங்குகிறது. அமைதியான மோதல் தீர்வு மற்றும் நீடித்த அமைதியை நிறுவுவதற்கான முயற்சிகளை இது ஊக்குவிக்கிறது.
- சர்வதேச ஒத்துழைப்பை ஊக்குவித்தல்: காலநிலை மாற்றம், வறுமை மற்றும் தொற்றுநோய்கள் போன்ற பகிரப்பட்ட சவால்களை எதிர்கொள்ள மாநிலங்களுக்கிடையேயான ஒத்துழைப்பின் முக்கியத்துவத்தை இலட்சியவாதம் எடுத்துக்காட்டுகிறது. இது கூட்டு நடவடிக்கையை எளிதாக்கும் சர்வதேச விதிமுறைகள் மற்றும் ஆட்சிகளின் வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்கிறது.
- மனித உரிமைகள் மற்றும் ஜனநாயகத்தில் கவனம் செலுத்துதல்: மனித உரிமைகள் மற்றும் ஜனநாயக நிர்வாகத்தின் மீதான கோட்பாட்டின் முக்கியத்துவம், இந்த மதிப்புகளை உலகளவில் பரப்புவதற்கு பங்களிக்கும், மேலும் நிலையான மற்றும் நீதியான சமூகங்களுக்கு வழிவகுக்கும்.
- சர்வதேச நிறுவனங்களுக்கான அறக்கட்டளை: ஐக்கிய நாடுகள் சபை போன்ற சர்வதேச அமைப்புகளை உருவாக்குவதில் இலட்சியவாதக் கொள்கைகள் முக்கிய

பங்கு வகித்தன, அவை இராஜதந்திரம், ஒத்துழைப்பு மற்றும் சர்வதேச சட்டத்தை அமல்படுத்துவதற்கான தளங்களை வழங்குகின்றன.

- மனித இயல்பின் நம்பிக்கையான பார்வை: மனித பகுத்தறிவு மற்றும் முன்னேற்றத்தின் மீதான நம்பிக்கை, சர்வதேச விவகாரங்களில் நேர்மறையான மாற்றத்திற்கு ஒரு சக்திவாய்ந்த உந்துதலாக இருக்கும், நிராயுதபாணியாக்கம், வளர்ச்சி மற்றும் உலகளாவிய நீதிக்கான முயற்சிகளை ஊக்குவிக்கும்.
- நெறிமுறை செல்வாக்கு: சர்வதேச விதிமுறைகள் மற்றும் நடத்தை தரங்களை வடிவமைப்பதில் இலட்சியவாதம் ஒரு முக்கிய பங்கை வகிக்கிறது, உலக அரங்கில் நாடுகள் தங்கள் பாத்திரங்களையும் பொறுப்புகளையும் எவ்வாறு உணர்கின்றன என்பதைப் பாதிக்கிறது.

சர்வதேச உறவுகளின் இலட்சியவாதக் கோட்பாட்டின் தீமைகள்:

- யதார்த்தவாதம் இல்லாமை: இலட்சியவாதம் பெரும்பாலும் அதிகார அரசியல், தேசிய நலன்கள் மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையேயான உள்ளார்ந்த போட்டி ஆகியவற்றின் யதார்த்தங்களை கவனிக்காமல் விட்டுவிடுகிறது என்று விமர்சகர்கள் வாதிடுகின்றனர். உலகம் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதில் அதன் கவனம், உலகம் உண்மையில் எவ்வாறு இயங்குகிறது என்பதை புறக்கணிக்கக்கூடும்.
- செயல்படுத்துவதில் சிரமம்: சர்வதேச உறவுகளின் சிக்கல்கள் மற்றும் நாடுகளின் முரண்பட்ட நலன்கள் காரணமாக இலட்சியவாதக் கொள்கைகளை உறுதியான வெளியுறவுக் கொள்கையாக மொழிபெயர்ப்பது சவாலானதாக இருக்கலாம். உலக அளவில் தார்மீக ஒருமித்த கருத்தை அடைவது பெரும்பாலும் கடினம்.
- ஆக்கிரமிப்புக்கு ஆளாகும் தன்மை: இலட்சியவாதக் கொள்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட அதிகப்படியான நம்பிக்கை அணுகுமுறை, அதே தார்மீக உறுதிப்பாடுகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளாத நபிகளால் சுரண்டல் மற்றும் ஆக்கிரமிப்புக்கு மாநிலங்களை எளிதில் பாதிக்கக்கூடும்.
- சுயநலத்தை குறைத்து மதிப்பிடுதல்: மாநில நடத்தையின் முதன்மை இயக்கியாக தேசிய சுயநலத்தின் நீடித்த செல்வாக்கை இலட்சியவாதம் குறைத்து

மதிப்பிடக்கூடும். அரசுகள் பெரும்பாலும் பொதுநல இலக்குகளை விட தங்கள் சொந்த பாதுகாப்பு மற்றும் நல்வாழ்வை முன்னுரிமைப்படுத்துகின்றன.

- "நல்ல நோக்கங்களின்" சிக்கல்: சில இலட்சியவாதக் கண்ணோட்டங்களால் பரிந்துரைக்கப்பட்டபடி, பிற மாநிலங்களின் " நல்ல நோக்கங்களை" நம்பியிருப்பது ஆபத்தானது, ஏனெனில் நோக்கங்கள் மாறலாம் அல்லது மூலோபாயக் கருத்தாய்வுகளால் மறைக்கப்படலாம்.
- அப்பாவித்தனத்திற்கு வழிவகுக்கும்: அதிகார இயக்கவியல் பற்றிய நடைமுறை புரிதல் இல்லாமல் இலட்சியவாதக் கொள்கைகளை வலுவாகப் பின்பற்றுவது அப்பாவிதாக அல்லது பயனற்ற வெளியுறவுக் கொள்கை முடிவுகளுக்கு வழிவகுக்கும்.
- வரையறுக்கப்பட்ட விளக்க சக்தி: சர்வதேச அமைப்பில் மோதல்கள் மீண்டும் நிகழும் விதத்தையும், அதிகாரப் போட்டியின் தொடர்ச்சியான வடிவங்களையும் விளக்கும் அதன் வரையறுக்கப்பட்ட திறனுக்காக இலட்சியவாதம் விமர்சிக்கப்பட்டுள்ளது. யதார்த்தவாதக் கண்ணோட்டங்கள் பெரும்பாலும் இந்த நிகழ்வுகளுக்கு மிகவும் கவர்ச்சிகரமான விளக்கங்களை வழங்குகின்றன. முடிவில், இலட்சியவாதக் கோட்பாடு சர்வதேச உறவுகளுக்கு ஒரு மதிப்புமிக்க நெறிமுறை கட்டமைப்பை வழங்குகிறது மற்றும் சர்வதேச சட்டம் மற்றும் ஒத்துழைப்பில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றங்களுக்கு பங்களித்திருந்தாலும், அதிகார அரசியல் மற்றும் சுயநலத்தின் தொடர்ச்சியான யதார்த்தங்களைக் கணக்கிடுவதில் அதன் வரம்புகள் குறிப்பிடத்தக்க குறைபாடுகளாகும். இலட்சியவாத அபிலாஷைகள் மற்றும் யதார்த்தவாத நடைமுறைவாதம் இரண்டையும் உள்ளடக்கிய ஒரு சமநிலையான அணுகுமுறை பெரும்பாலும் உலகளாவிய அரங்கின் சிக்கல்களை வழிநடத்துவதில் மிகவும் பயனுள்ளதாக கருதப்படுகிறது.

யதார்த்தவாதம்/தாராளவாதம்

முதலாம் உலகப் போரின் படுகொலைகள் தாராளவாத சிந்தனையின் எழுச்சிக்கு முக்கியமாகக் காரணமாக அமைந்தன. வுட்ரோ வில்சன் முன்னணியில் இருந்ததால், நிறுவன ஒழுங்குமுறை மூலம் மோதலை அடக்கி இறுதியில் தோற்கடிக்க முடியும் என்ற

நம்பிக்கை, லீக் ஆஃப் நேஷன்ஸ் உருவாக்கப்பட்டதன் மூலம் பயன்படுத்தப்பட்டது. அது எவ்வளவு லட்சியமாக இருந்தாலும், குறைந்தபட்சம் அதன் உருவாக்க ஆண்டுகளில் கணிசமான பொது ஆதரவைப் பெற்ற ஒரு அமைப்பில் பங்கேற்பதை அமெரிக்க சட்டமன்றம் அங்கீகரிக்கத் தவறியதால் லீக் உடனடியாகக் குறைமதிப்பிற்கு உட்பட்டது.

யதார்த்தவாதிகள் அதிகார நாடகங்கள் மற்றும் மோதல்கள் பற்றிய நீண்ட வரலாற்றுக் கதையைக் கொண்டிருந்ததால், போருக்குப் பிந்தைய காலகட்டத்தில் தாராளவாதிகளின் கருத்துக்களை அவர்கள் கேள்வி எழுப்பினர், அவர்களை இலட்சியவாதிகள் அல்லது கற்பனாவாதிகள் என்று முத்திரை குத்தினர். தாராளவாதிகள் யதார்த்தவாதிகளை மாற்றம் குறித்து மிகவும் அவநம்பிக்கை கொண்டவர்களாகவும், சட்டம், இராஜதந்திரம் மற்றும் பாதுகாப்பின் ஒத்துழைப்பு மற்றும் விரிவாக்கத்தின் சாத்தியக்கூறுகளைக் காண கற்பனை இல்லாதவர்களாகவும் கருதியது போலவே, யதார்த்தவாதிகள் தங்கள் இலட்சியவாத எதிரிகளை ஆபத்தான அப்பாவிகளாகக் கண்டனர்.

அறநெறி கடைபிடிக்கப்பட வேண்டும், மேலும் முன்னேற்றப்பட வேண்டும் என்று பொதுவாக யதார்த்தவாதிகள் ஒப்புக்கொண்டாலும், அரசின் அதிகாரத்தால் பாதுகாக்கப்பட்ட உள்நாட்டு சூழல்களில் இவை சிறப்பாக அடைகாக்கப்படுகின்றன என்று அவர்கள் உணர்ந்தனர். சர்வதேச அமைப்புகளின் பலவீனமான தோள்களில் பாதுகாப்பு உத்தரவாதங்களை ஏற்றுவது ஆபத்தானதாகக் கருதப்பட்டது, அத்தகைய ஏற்பாடுகள் தோல்வியடைந்தால் தேசிய உயிர்வாழ்வுக்கு ஏற்படும் அபாயங்களைக் கருத்தில் கொண்டு. உண்மையில், சம்பந்தப்பட்ட நாடுகளின் பல்வேறு தன்மை, அவற்றின் இலட்சியங்கள் மற்றும் ஒப்பீட்டு சக்தி ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு லீக் கற்பனை செய்தபடி செயல்பட முடியும் என்ற கருத்து சந்தேகத்திற்குரியது. 1930கள் முழுவதும் ஜெர்மனி, இத்தாலி மற்றும் ஜப்பானின் நடவடிக்கைகள் திருத்தல்வாத அரசுகளின் ஆக்கிரமிப்பு விரிவாக்கத்தை எதிர்கொள்ளும் போது லீக்கின் இயலாமையை நிரூபித்தன. அதன் நம்பகத்தன்மை மற்றும் தாராளமயம் இரண்டின் நம்பகத்தன்மையும்

கடுமையாகக் குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்தப்பட்டது, பின்னர் இரண்டாம் உலகப் போர் தொடங்கியவுடன் முடிவுக்கு வந்தது.

தாராளவாத வழக்கை திறம்பட வீழ்த்துவதற்கு யதார்த்தவாதிகளிடம் வெடிமருந்துகள் இருந்தன, மேலும் 1939 ஆம் ஆண்டு தனது " இருபது வருட நெருக்கடி" என்ற உரையில் EH காரை விட கொடூரமாக ஆயுதத்தைப் பயன்படுத்தியவர் வேறு யாரும் இல்லை. யதார்த்தவாதம் மற்றும் தாராளமயம் பற்றிய காரின் வேறுபாடும், பிந்தையதைப் பற்றிய அவரது அத்தியாவசிய விமர்சனமும், "நிகழ்வுகளின் காரண வரிசையை நிபந்தனையின்றி ஏற்றுக்கொண்ட முழுமையான யதார்த்தவாதி, யதார்த்தத்தை மாற்றுவதற்கான சாத்தியத்தை இழக்கிறார். முழுமையான கற்பனாவாதி, காரண வரிசையை நிராகரிப்பதன் மூலம், அவர் மாற்ற விரும்பும் யதார்த்தத்தையோ அல்லது அதை மாற்றக்கூடிய செயல்முறையையோ புரிந்து கொள்ளும் சாத்தியத்தை இழக்கிறார்"

சிலர் இதுபோன்ற தாக்குதல்களின் தேவையை மறுக்கிறார்கள். அந்தக் கால தாராளவாத எழுத்தாளர்களுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட அடிப்படை இலட்சியவாதக் கொள்கைகள் அவற்றைத் துல்லியமாக விவரிக்கவில்லை என்றும், இது அவர்கள் தங்களுக்குள் நடத்திய விவாதங்களை சிதைத்து, யதார்த்தவாதிகளுடனான அவர்களின் வேறுபாடுகளை மிகைப்படுத்தியது என்றும் லூசியன் ஆஷ்வொர்த் குற்றம் சாட்டுகிறார்; இந்த விஷயத்தை ஆஷ்வொர்த் ஒரு பெரிய விவாதம் என்று கூட கேள்வி கேட்கும் அளவிற்கு மிகைப்படுத்துகிறார். உண்மையில், போருக்குப் பிறகு ஐக்கிய நாடுகள் சபை, நேட்டோ, EEC மற்றும் அதன் சந்ததியினர் போன்ற சர்வதேச அமைப்புகளின் உருவாக்கத்துடன் மிகவும் நடைமுறை தாராளமயம் மறுமலர்ச்சியை அனுபவித்ததாகக் கூறலாம், அவை உள்ளார்ந்த பிரச்சினைகள் இருந்தபோதிலும் சாதனைகளை அனுபவித்துள்ளன. ஜான் மியர்ஷைமர் இன்று பிரிட்டிஷ் பள்ளியில் இலட்சியவாதம் வேரூன்றி உள்ளது - ஒரு அபாயகரமான குறைமதிப்பிற்கு உட்பட்ட நிலைப்பாட்டின் அடையாளமல்ல என்று சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

இருப்பினும், பெரும்பாலான இலக்கியங்கள் இந்த விவாதத்தை யதார்த்தவாதிகளுக்கான விவாதம் என்று அழைக்கின்றன. இதன் தாக்கம் என்னவென்றால், யதார்த்தவாதக் கோட்பாடு அதன் போட்டியாளரை விட கல்வி மற்றும் கொள்கை வட்டாரங்களில் அதிக மரியாதையைப் பெற்றது, மேலும் உண்மையில் தாராளமயம் அதன் பின்னர் யதார்த்தவாத உணர்வுக்கு நெருக்கமாக வளர்ந்துள்ளது என்பது தெளிவாகிறது, இது பின்னர் விவாதிக்கப்பட்ட நியோ-நியோ விவாதத்தில் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. யதார்த்தவாத ஆதிக்கத்தை எதிர்கொள்வதில் மாற்று நிலைப்பாடுகளை திறம்பட 'அகற்றுவது' ஒரு எதிர்மறை தாக்கமாகும். இது அமெரிக்க மற்றும் ஐரோப்பிய கல்விக்கூடங்களில் ஒரு வடிவத்தை நிறுவியது, பொதுவாக யதார்த்தவாதிகள் மற்றும் தாராளவாதிகள் முறையே, அங்கு கிளர்ச்சியாளர்கள் இருந்தனர் மற்றும் பெரும்பாலும் குறுகிய கால அவகாசம் வழங்கப்பட்டனர், இறுதியில் ஐஆர் கோட்பாட்டின் ஒட்டுமொத்த வளர்ச்சிக்கு எந்த உதவியும் செய்யவில்லை..

உலக அமைப்பு கோட்பாடு

உலக அமைப்பு கோட்பாட்டின் பொருள் மற்றும் அம்சங்கள்

உலக அமைப்பு கோட்பாடு என்பது சமூகவியல் மற்றும் வரலாற்று பகுப்பாய்வில் ஒரு முன்னோக்கு ஆகும், இது உலகை பொருளாதார, அரசியல் மற்றும் கலாச்சார தொடர்புகளால் வடிவமைக்கப்பட்ட ஒரு சிக்கலான அமைப்பாக ஆராய்கிறது. 1970 களில் சமூகவியலாளர் இம்மானுவேல் வாலர்ஸ்டீனால் உருவாக்கப்பட்ட உலக அமைப்பு கோட்பாடு, உலகப் பொருளாதாரம் மைய, அரை-புற மற்றும் புறப் பகுதிகளின் படிநிலை அமைப்பாக கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது என்று கூறுகிறது.

உலக அமைப்பு கோட்பாட்டின் முக்கிய அம்சங்கள் பின்வருமாறு:

- **மைய-சுற்றுப்புற அமைப்பு :** உலக அமைப்பு கோட்பாடு, பெரும்பாலும் உலகளாவிய தெற்கில் அமைந்துள்ள புறப் பகுதிகளை ஆதிக்கம் செலுத்தி சுரண்டும் பணக்கார, தொழில்மயமான நாடுகளின் மையத்தை அடையாளம் காட்டுகிறது. புறப் பகுதிகள் பொதுவாக மையத்திற்கு மூலப்பொருட்களையும் மலிவான உழைப்பையும் வழங்குகின்றன, அதே நேரத்தில் அரை-புறப் பகுதிகள்

மைய மற்றும் புறப் பகுதிகள் இரண்டின் கூறுகளையும் கொண்ட இடைநிலை மண்டலங்களாகச் செயல்படுகின்றன.

- **முதலாளித்துவ உலகப் பொருளாதாரம் :** வாலர்ஸ்டீன் உலக அமைப்பை, லாபத்தைத் தேடுவதும் மூலதனக் குவிப்பும் கொண்ட ஒரு முதலாளித்துவ உலகப் பொருளாதாரமாகக் கருதுகிறார். இந்தக் கண்ணோட்டம், உலகளாவிய முதலாளித்துவ கட்டமைப்பிற்குள் தேசியப் பொருளாதாரங்களின் ஒன்றோடொன்று இணைந்திருத்தல் மற்றும் ஒன்றுக்கொன்று சார்ந்திருத்தல் ஆகியவற்றை வலியுறுத்துகிறது.
- **சார்புநிலை மற்றும் சமமற்ற பரிமாற்றம் :** உலக அமைப்பு கோட்பாடு, மைய மற்றும் புறப் பகுதிகளுக்கு இடையிலான ஏற்றத்தாழ்வுகளை நிலைநிறுத்துவதில் சார்புநிலை மற்றும் சமமற்ற பரிமாற்றத்தின் பங்கை எடுத்துக்காட்டுகிறது. புற நாடுகள் பெரும்பாலும் தொழில்நுட்பம், முதலீடு மற்றும் சந்தை அணுகலுக்காக மைய நாடுகளைச் சார்ந்து இருப்பதால், சமமற்ற சக்தி உறவுகள் மற்றும் வளர்ச்சியின்மைக்கு வழிவகுக்கிறது.
- **வரலாற்று இயக்கவியல் :** உலக அமைப்புக் கோட்பாடு, உலக அமைப்பின் வளர்ச்சியில் வரலாற்று செயல்முறைகள் மற்றும் நீண்டகால போக்குகளை வலியுறுத்துகிறது. இது காலனித்துவம், ஏகாதிபத்தியம் மற்றும் முதலாளித்துவத்தின் விரிவாக்கம் மூலம் நவீன உலக அமைப்பின் தோற்றம் மற்றும் பரிணாம வளர்ச்சியைக் கண்டறிந்து, அதிகார இயக்கவியல் மற்றும் புவிசார் அரசியல் போட்டியின் பங்கை எடுத்துக்காட்டுகிறது.
- **உலகமயமாக்கல் :** உலக அமைப்பு கோட்பாடு உலகமயமாக்கலின் சமகால செயல்முறைகள் பற்றிய நுண்ணறிவுகளை வழங்குகிறது, பொருளாதார, அரசியல் மற்றும் கலாச்சார ஓட்டங்கள் உலக அமைப்பின் கட்டமைப்பு மற்றும் இயக்கவியலை எவ்வாறு வடிவமைக்கின்றன என்பதை வலியுறுத்துகிறது. இது உலகமயமாக்கலை ஒரு சிக்கலான மற்றும் சீரற்ற செயல்முறையாக பகுப்பாய்வு செய்கிறது, இது ஏற்கனவே உள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகள் மற்றும் அதிகார ஏற்றத்தாழ்வுகளை வலுப்படுத்துகிறது.

- ஒட்டுமொத்தமாக, உலக அமைப்பு கோட்பாடு உலகளாவிய சமத்துவமின்மை, வளர்ச்சி முறைகள் மற்றும் புவிசார் அரசியல் இயக்கவியல் ஆகியவற்றை ஒரு பரந்த வரலாற்று மற்றும் கட்டமைப்பு சூழலில் புரிந்துகொள்வதற்கான ஒரு கட்டமைப்பை வழங்குகிறது. இது சமூகவியல், பொருளாதாரம் மற்றும் சர்வதேச உறவுகளில் விவாதங்கள் மற்றும் ஆராய்ச்சிகளைத் தொடர்ந்து பாதிக்கிறது.

உலக அமைப்பு கோட்பாட்டின் ஆதரவாளர்கள்

உலக அமைப்பு கோட்பாட்டின் வளர்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டிற்கு பல அறிஞர்கள் பங்களித்துள்ளனர். குறிப்பிடத்தக்க ஆதரவாளர்களில் சிலர் பின்வருமாறு:

- **இம்மானுவேல் வாலர்ஸ்டீன் :** உலக அமைப்பு கோட்பாட்டின் நிறுவனர் என்ற முறையில், இம்மானுவேல் வாலர்ஸ்டீனின் பணி அதன் வளர்ச்சியில் மையமாக உள்ளது. "நவீன உலக அமைப்பு" முத்தொகுப்பு போன்ற அவரது செல்வாக்கு மிக்க புத்தகங்கள், முதலாளித்துவத்தின் இயக்கவியல் மற்றும் உலகப் பொருளாதாரத்தை ஆராய்ந்து, கோட்பாட்டின் முக்கிய கருத்துகள் மற்றும் கட்டமைப்பை வகுத்தன.
- **ஆண்ட்ரே குண்டர் ஃபிராங்க் :** ஃபிராங்க் ஒரு முக்கிய பொருளாதார நிபுணர் மற்றும் சமூகவியலாளர் ஆவார், அவர் உலக அமைப்பு கோட்பாட்டிற்கு குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்புகளைச் செய்தார். அவரது பணி சார்பு கோட்பாடு மற்றும் உலகளாவிய பொருளாதார அமைப்பை வடிவமைப்பதில் ஏகாதிபத்தியத்தின் பங்கு, குறிப்பாக முக்கிய நாடுகளால் புறப் பகுதிகள் சுரண்டப்படுவது ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்தியது.
- **சமீர் அமின் :** எகிப்திய-பிரெஞ்சு பொருளாதார நிபுணரும் அரசியல் விஞ்ஞானியுமான அமின், சமத்துவமற்ற வளர்ச்சி மற்றும் உலக முதலாளித்துவ அமைப்பில் புறநகர்ப் பகுதிகளின் ஒருங்கிணைப்பு பற்றிய தனது பகுப்பாய்வு மூலம் உலக அமைப்பு கோட்பாட்டை விரிவுபடுத்தினார். "உலக அளவில் குவிப்பு" போன்ற அவரது படைப்புகள் வளரும் நாடுகள் எதிர்கொள்ளும் கட்டமைப்பு தடைகளை ஆராய்ந்தன.

- **பெர்னாண்ட் பிராடெல் :** உலக அமைப்பு கோட்பாட்டுடன் வெளிப்படையாக தொடர்புபடுத்தப்படவில்லை என்றாலும், வரலாற்று வளர்ச்சியின் நீண்டகால கட்டமைப்புகள் மற்றும் செயல்முறைகள் குறித்த பிராடலின் பணி இந்தத் துறையில் அறிஞர்களைப் பாதித்துள்ளது. நீண்டகால வரலாற்றின் முக்கியத்துவம் மற்றும் பொருளாதார, சமூக மற்றும் கலாச்சார காரணிகளுக்கு இடையிலான தொடர்புகள் குறித்த அவரது வலியுறுத்தல் உலக அமைப்பு கோட்பாட்டின் அணுகுமுறையுடன் ஒத்துப்போகிறது.
- **வால்டர் ரோட்னி :** கயானா வரலாற்றாசிரியரும் அரசியல் ஆர்வலருமான ரோட்னி, ஆப்பிரிக்க வளர்ச்சியில் காலனித்துவம் மற்றும் ஏகாதிபத்தியத்தின் தாக்கம் குறித்த தனது பகுப்பாய்வு மூலம் உலக அமைப்பு கோட்பாட்டிற்கு பங்களித்தார். "ஐரோப்பா ஆப்பிரிக்காவை எவ்வாறு வளர்ச்சியடையச் செய்தது" என்ற அவரது புத்தகம், உலகளாவிய முதலாளித்துவ அமைப்பின் சூழலில் ஆப்பிரிக்காவின் பொருளாதார சார்பு மற்றும் வளர்ச்சியின்மையின் வரலாற்று வேர்களை ஆராய்ந்தது.
- இந்த அறிஞர்களும் மற்றவர்களும் உலக அமைப்பு கோட்பாட்டை முன்னேற்றுவதிலும் அதன் கருத்தியல் கட்டமைப்பு, அனுபவ ஆராய்ச்சி மற்றும் கொள்கை தாக்கங்களை வடிவமைப்பதிலும் முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளனர். அவர்களின் பணி உலகளாவிய சமத்துவமின்மை, வளர்ச்சி மற்றும் நவீன உலக அமைப்பின் இயக்கவியல் பற்றிய விவாதங்களைத் தொடர்ந்து தூண்டுகிறது.

உலக அமைப்பு கோட்பாட்டின் சிறப்பியல்புகள்

- **முதலாளித்துவ உலகப் பொருளாதாரம் :** உலக அமைப்புக் கோட்பாடு, உலகப் பொருளாதாரத்தை ஒற்றை முதலாளித்துவ உலகப் பொருளாதாரமாகக் கருதுகிறது, இது உலகளாவிய அளவில் லாபத்தைத் தேடுவதாலும் மூலதனக் குவிப்பாலும் வகைப்படுத்தப்படுகிறது.
- **மைய-சுற்றுப்புற அமைப்பு :** இது மைய, அரை-புற மற்றும் புற பகுதிகளைக் கொண்ட ஒரு படிநிலை அமைப்பை அடையாளம் காட்டுகிறது. மைய நாடுகள்

என்பது செல்வந்த, தொழில்மயமான நாடுகளாகும், அவை புறப் பகுதிகளை ஆதிக்கம் செலுத்தி சுரண்டும், பெரும்பாலும் உலகளாவிய தெற்கில் அமைந்துள்ளன.

- **சார்புநிலை மற்றும் சமமற்ற பரிமாற்றம் :** உலக அமைப்பு கோட்பாடு, மைய மற்றும் புறப் பகுதிகளுக்கு இடையிலான ஏற்றத்தாழ்வுகளை நிலைநிறுத்துவதில் சார்புநிலை மற்றும் சமமற்ற பரிமாற்றத்தின் பங்கை வலியுறுத்துகிறது. புற நாடுகள் பொதுவாக உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்கள் மற்றும் மூலதனத்திற்கு ஈடாக மூலப்பொருட்கள் மற்றும் மலிவான உழைப்பை மையத்திற்கு வழங்குகின்றன.
- **வரலாற்று இயக்கவியல் :** இந்தக் கோட்பாடு உலக அமைப்பின் வளர்ச்சியில் வரலாற்று செயல்முறைகள் மற்றும் நீண்டகால போக்குகளை வலியுறுத்துகிறது, இதில் காலனித்துவம், ஏகாதிபத்தியம் மற்றும் முதலாளித்துவத்தின் விரிவாக்கம் ஆகியவை அடங்கும். இந்த வரலாற்று செயல்முறைகள் உலகப் பொருளாதாரத்தின் தற்போதைய கட்டமைப்பையும் உலகளாவிய ஏற்றத்தாழ்வுகளையும் வடிவமைக்கின்றன.
- **சீரற்ற வளர்ச்சி :** உலக அமைப்பு கோட்பாடு, உலக முதலாளித்துவ அமைப்பின் மைய அம்சமாக சீரற்ற வளர்ச்சியை எடுத்துக்காட்டுகிறது. சில பிராந்தியங்களும் நாடுகளும் பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் செழிப்பை அனுபவிக்கும் அதே வேளையில், மற்றவை உலக அமைப்பிற்குள் வளர்ச்சியடையாதவையாகவும் ஓரங்கட்டப்பட்டவையாகவும் உள்ளன.
- **உலகமயமாக்கல் :** இது உலகமயமாக்கலின் சமகால செயல்முறைகள் பற்றிய நுண்ணறிவுகளை வழங்குகிறது, பொருளாதார, அரசியல் மற்றும் கலாச்சார ஓட்டங்கள் உலக அமைப்பின் கட்டமைப்பு மற்றும் இயக்கவியலை எவ்வாறு வடிவமைக்கின்றன என்பதை வலியுறுத்துகிறது. உலகமயமாக்கல் என்பது ஏற்கனவே உள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகளை வலுப்படுத்தும் ஒரு சிக்கலான மற்றும் சீரற்ற செயல்முறையாகக் கருதப்படுகிறது.

- **ஒன்றோடொன்று இணைந்திருத்தல் :** உலக அமைப்பு கோட்பாடு, உலகளாவிய முதலாளித்துவ கட்டமைப்பிற்குள் தேசிய பொருளாதாரங்களின் ஒன்றோடொன்று இணைந்திருத்தல் மற்றும் ஒன்றுக்கொன்று சார்ந்திருத்தலை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. உலக அமைப்பின் ஒரு பகுதியில் ஏற்படும் பொருளாதார மாற்றங்களும் நெருக்கடிகளும் முழு அமைப்பு முழுவதும் அலை விளைவுகளை ஏற்படுத்தும்.
- **நாடுகள் மற்றும் நிறுவனங்களின் பங்கு :** கொள்கைகள், கூட்டணிகள் மற்றும் புவிசார் அரசியல் போட்டி மூலம் உலக அமைப்பை வடிவமைப்பதில் நாடுகள் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. சர்வதேச நிறுவனங்கள் மற்றும் அமைப்புகள் உலக அமைப்பின் செயல்பாட்டை பாதிக்கின்றன, இருப்பினும் அவை பெரும்பாலும் சக்திவாய்ந்த முக்கிய நாடுகளின் நலன்களைப் பிரதிபலிக்கின்றன.
- **எதிர்ப்பு மற்றும் முகமை :** உலக அமைப்பினுள் சமமற்ற அதிகார உறவுகள் இருந்தபோதிலும், உலக அமைப்பு கோட்பாடு, புற மற்றும் அரை-புற நாடுகளின் முகமையையும், சமூக இயக்கங்கள் மற்றும் எதிர்ப்பு முயற்சிகளையும் ஒப்புக்கொள்கிறது, அவை ஏற்கனவே உள்ள ஒழுங்கை சவால் செய்வதிலும் மாற்றுவதிலும் ஈடுபட்டுள்ளன.
- **கட்டமைப்பு கட்டுப்பாடுகள் :** மூலதனம், தொழில்நுட்பம் மற்றும் சந்தைகளுக்கான வரையறுக்கப்பட்ட அணுகல், அத்துடன் முக்கிய நாடுகளின் அரசியல் மற்றும் பொருளாதார ஆதிக்கம் உள்ளிட்ட உலக அமைப்பினுள் புற மற்றும் அரை-புறப் பகுதிகள் எதிர்கொள்ளும் கட்டமைப்பு கட்டுப்பாடுகளை இந்தக் கோட்பாடு எடுத்துக்காட்டுகிறது.

தகுதிகள்

- **உலகளாவிய பார்வை :** உலக அமைப்பு கோட்பாடு, உலக இயக்கவியலை பகுப்பாய்வு செய்வதற்கான ஒரு விரிவான கட்டமைப்பை வழங்குகிறது, உலக அமைப்பிற்குள் நாடுகள் மற்றும் பிராந்தியங்களின் ஒன்றோடொன்று இணைந்திருத்தல் மற்றும் ஒன்றுக்கொன்று சார்ந்திருப்பதை வலியுறுத்துகிறது.

இது சர்வதேச உறவுகளை வடிவமைக்கும் பரந்த கட்டமைப்பு சக்திகளைக் கருத்தில் கொள்ளும் ஒரு முழுமையான கண்ணோட்டத்தை வழங்குகிறது.

- **வரலாற்று புரிதல் :** சமகால உலக அமைப்பை வடிவமைப்பதில் வரலாற்று செயல்முறைகள் மற்றும் நீண்டகால போக்குகளின் முக்கியத்துவத்தை இந்தக் கோட்பாடு வலியுறுத்துகிறது. பொருளாதார, அரசியல் மற்றும் சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளின் வரலாற்று வேர்களைக் கண்டுபிடிப்பதன் மூலம், உலக அமைப்புக் கோட்பாடு வளர்ச்சி மற்றும் வளர்ச்சியின்மையின் தொடர்ச்சியான வடிவங்களைப் பற்றிய நுண்ணறிவுகளை வழங்குகிறது.
- **கட்டமைப்பு பகுப்பாய்வு :** உலக அமைப்பு கோட்பாடு, உலகப் பொருளாதாரத்தின் மைய-சுற்றளவு கட்டமைப்பை மையமாகக் கொண்டு, உலகளாவிய ஏற்றத்தாழ்வுகளின் கட்டமைப்பு பகுப்பாய்வை வழங்குகிறது. இது பணக்கார மைய நாடுகளுக்கும் வளர்ச்சியடையாத புறப் பகுதிகளுக்கும் இடையிலான ஏற்றத்தாழ்வுகளை நிலைநிறுத்துவதில் சமமற்ற பரிமாற்றம் மற்றும் சார்பு போன்ற அமைப்பு ரீதியான காரணிகளின் பங்கை எடுத்துக்காட்டுகிறது.
- **அதிகார உறவுகளுக்கு முக்கியத்துவம் :** இந்தக் கோட்பாடு உலக அமைப்பிற்குள் உள்ள அதிகார உறவுகளை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகிறது, முக்கிய நாடுகளின் ஆதிக்கத்தையும் புற மற்றும் அரை-புறப் பகுதிகளின் சுரண்டலையும் வலியுறுத்துகிறது. பொருளாதார, அரசியல் மற்றும் கலாச்சார அதிகாரம் எவ்வாறு குவிக்கப்பட்டு பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதை ஆராய்வதன் மூலம், உலக அமைப்பு கோட்பாடு உலகளாவிய சமத்துவமின்மையின் வழிமுறைகளை அம்பலப்படுத்துகிறது.
- **கொள்கை தாக்கங்கள் :** உலக அமைப்பு கோட்பாடு உலகளாவிய ஏற்றத்தாழ்வுகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கும் வளர்ச்சியை ஊக்குவிப்பதற்கும் நடைமுறை கொள்கை தாக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது. புறப் பகுதிகள் எதிர்கொள்ளும் கட்டமைப்பு தடைகளை எடுத்துக்காட்டுவதன் மூலம், சார்புநிலையைக் குறைத்தல், பொருளாதார பல்வகைப்படுத்தலை ஊக்குவித்தல்

மற்றும் மிகவும் சமமான சர்வதேச வர்த்தகம் மற்றும் நிதி அமைப்புகளுக்கு ஆதரவளிப்பதற்கான உத்திகளை இந்தக் கோட்பாடு தெரிவிக்கிறது.

குறைபாடுகள்

- **மிகை எளிமைப்படுத்தல் :** உலக அமைப்பு கோட்பாடு உலகளாவிய உறவுகளின் சிக்கல்களை ஒரு பைனரி மைய-சுற்றளவு இருமையாகக் குறைப்பதன் மூலம் மிகை எளிமைப்படுத்தக்கூடும் என்று விமர்சகர்கள் வாதிடுகின்றனர். இந்த மிகை எளிமைப்படுத்தல் உலக அமைப்பினுள் உள்ள நாடுகள் மற்றும் பிராந்தியங்களுக்கு இடையிலான அனுபவங்கள் மற்றும் தொடர்புகளின் பன்முகத்தன்மையைக் கவனிக்காமல் போகலாம்.
- **கலாச்சார காரணிகளின் புறக்கணிப்பு :** உலக அமைப்பு கோட்பாடு பொருளாதார மற்றும் அரசியல் காரணிகளுக்கு தேவையற்ற முக்கியத்துவம் அளிக்கிறது என்றும், உலகளாவிய இயக்கவியலை வடிவமைப்பதில் கலாச்சாரம், சித்தாந்தம் மற்றும் அடையாளத்தின் பங்கை புறக்கணிக்கிறது என்றும் சில விமர்சகர்கள் வாதிடுகின்றனர். பொருளாதார மாதிரிகளால் முழுமையாகப் பிடிக்கப்படாத வழிகளில் கலாச்சார காரணிகள் நடத்தை மற்றும் தொடர்புகளை பாதிக்கலாம்.
- **தீர்மானவாதம் :** உலக அமைப்பு கோட்பாடு உலகளாவிய சமத்துவமின்மைகளை சித்தரிப்பதில் தீர்மானகரமானதாக இருக்க முடியும் என்று விமர்சகர்கள் வாதிடுகின்றனர், வரலாற்று செயல்முறைகள் மற்றும் கட்டமைப்பு சக்திகள் உலக அமைப்பிற்குள் உள்ள நாடுகள் மற்றும் பிராந்தியங்களின் தலைவிதியை முன்கூட்டியே தீர்மானிக்கின்றன என்று கூறுகின்றன. இந்த தீர்மானவாதம் விளைவுகளை வடிவமைப்பதில் நிறுவனம் மற்றும் தற்செயலின் பங்கை கவனிக்காமல் போகலாம்.
- **ஐரோப்பிய மையவாதம் :** உலக அமைப்பு கோட்பாடு அதன் ஐரோப்பிய மைய சார்புக்காக விமர்சிக்கப்பட்டுள்ளது, முதன்மையாக மேற்கத்திய நாடுகளின் அனுபவங்கள் மற்றும் இயக்கவியலில் கவனம் செலுத்துகிறது மற்றும் மேற்கத்திய அல்லாத சமூகங்களின் முன்னோக்குகள் மற்றும் பங்களிப்புகளை புறக்கணிக்கிறது. இந்த சார்பு உலகளாவிய உறவுகளை மிகவும் மாறுபட்ட

மற்றும் உள்ளடக்கிய முறையில் புரிந்துகொள்வதற்கு கோட்பாட்டின் பொருத்தக்கூடிய தன்மையை மட்டுப்படுத்தக்கூடும் என்று விமர்சகர்கள் வாதிடுகின்றனர்.

- **வரையறுக்கப்பட்ட முன்கணிப்பு சக்தி :** உலக அமைப்பு கோட்பாடு வரலாற்று போக்குகள் மற்றும் கட்டமைப்பு இயக்கவியல் பற்றிய மதிப்புமிக்க நுண்ணறிவுகளை வழங்கினாலும், குறிப்பிட்ட விளைவுகள் அல்லது நிகழ்வுகளை முன்னறிவிப்பதற்கான அதன் முன்கணிப்பு சக்தி குறைவாக இருக்கலாம். நீண்டகால வரலாற்று செயல்முறைகள் மற்றும் முறையான வடிவங்களில் இந்த கோட்பாட்டின் முக்கியத்துவம் குறுகிய கால முன்னேற்றங்களை கணிக்க அல்லது விரைவாக மாறிவரும் உலகளாவிய நிலைமைகளுக்கு பதிலளிப்பதற்கு இது குறைவான பொருத்தமானதாக இருக்கலாம்.

நியோரியலிசக் கோட்பாடு

யதார்த்தவாதம் அதன் மேலாதிக்க நிலையைத் தக்க வைத்துக் கொண்டது, ஆனால் வியட்நாம் மோதல் மற்றும் எண்ணெய் நெருக்கடி போன்ற நிஜ உலக நிகழ்வுகள் அதன் முக்கிய கொள்கைகளை மறு மதிப்பீடு செய்ய கட்டாயப்படுத்தின. கென்னத் வால்ட்ஸின் 1979 ஆம் ஆண்டு சர்வதேச அரசியல் கோட்பாடு யதார்த்தவாதத்தை மீண்டும் துவக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டது, மனித இயல்பில் உள்ள ஒரு அடித்தளத்திலிருந்து சர்வதேச அமைப்புடன் தொடர்புடைய ஒரு கட்டமைப்பு யதார்த்தவாதத்தை நோக்கி அதை நகர்த்தியது, அங்கு அலகுகள், அதாவது தேசிய அரசுகள், உண்மையில் அத்தகைய அராஜக சூழலில் இணைந்து செயல்பட முடியும் என்பதை வால்ட்ஸ் அங்கீகரித்தார், ஆனால் அவற்றின் செயல்பாட்டு ஒற்றுமைகள் அல்லது வேறுபாடுகள் இன்னும் அத்தகைய உறவுகளின் அளவை தீர்மானிக்கும். தத்துவம், வரலாறு மற்றும் மனித இயல்பில் கடந்த கால அடிப்படைகளுடன் ஒப்பிடும்போது யதார்த்தவாதம் மிகவும் அறிவியல் தரத்தையும் பெற்றது. கப்லான் விமர்சித்த பொதுவான பிரதிபலிப்புகள் மற்றும் நடத்தைவாதிகளால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட துல்லியமான அறிக்கைகள் மற்றும் கோட்பாட்டின் பார்வையை நோக்கி அது நகர்ந்தது, இது நியோரியலிசம் என்ற முத்திரையைப் பெற்றது.

நடத்தைவாதத்தின் தாக்கம் தாராளமயத்தின் துல்லியத்தையும் கவனத்தையும் வளர்த்தது, முக்கியமாக நிறுவனங்கள் சிக்கலான ஒன்றுக்கொன்று சார்ந்திருத்தல் மூலம் மாநில நடத்தையை எவ்வாறு பாதிக்க முடியும் என்பதில். இத்தகைய ஒருங்கிணைப்பு புலமை 1940கள் மற்றும் 1950களில் வெளிப்பட்டது, 1960களில் மூன்றாவது நாடுகடந்த நிலை புதிய தாராளமய நிறுவன கோட்பாட்டாளர்களால் ஆதரிக்கப்படுவதற்கு முன்பு ஒரு பிராந்திய தொனியைப் பெற்றது. அவர்களில் முக்கியமானவர்கள் ராபர்ட் கியோஹேன் மற்றும் ஜோசப் நை, நாடுகடந்த உறவுகள் மாநிலங்களுக்கு இடையேயான அமைப்பில் ஏற்படுத்தும் விளைவுகளை வலியுறுத்த விரும்பினர், குறிப்பாக தேசிய இறையாண்மை, வெளியுறவுக் கொள்கைகள், சர்வதேச அமைப்புகளுக்கு ஏற்படும் சவால்கள் மற்றும் அத்தகைய முன்னுதாரணம் மாநிலங்களுக்கு இடையிலான சமத்துவ சமநிலை மற்றும் உண்மையில் IR பற்றிய ஆய்வில் ஏற்படுத்தும் தாக்கங்கள். ஒரு அராஜக அமைப்பு மற்றும் மாநில அகங்காரத்தை இந்த முறையில் ஏற்றுக்கொண்டதன் மூலம் புதிய தாராளமயம் நியோரியலிசத்திற்கு நெருக்கமாகியது, பிந்தையது முந்தையது ஆதரிக்கும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடைய நிறுவனங்களை ஏற்றுக்கொண்டது போல.

இந்தச் சூழ்நிலை 'பெரிய விவாதம்' என்ற முத்திரையைப் பெறத் தகுதியானதா என்று சிலர் கேள்வி எழுப்புகின்றனர், அதில் வேவர் எழுதினார்: "இடை-முன்னுதாரண விவாதம் இருந்ததா? ஓரளவு இல்லை, இது உண்மையில் சர்வதேச உறவுவாதிகளின் மனதை ஆக்கிரமித்த ஒரு தீவிரமான. விவாதம் அல்ல, மாறாக செயற்கையாக கட்டமைக்கப்பட்ட 'விவாதம்', முக்கியமாக குறிப்பிட்ட விளக்கக்காட்சி நோக்கங்களுக்காக, கற்பித்தல் மற்றும் துறையின் சுய பிரதிபலிப்புக்காகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது". விவாதத்தில் 'இடை-முன்னுதாரண' என்ற சொல் எழுகிறது, ஏனெனில் இரண்டு நிலைப்பாடுகளும் முன்னுதாரண நிலைகளாக இருப்பதால் அவை போட்டி கோட்பாடுகளாக இல்லை, ஆனால் மேலே குறிப்பிட்டபடி நியோரியலிசம் மற்றும் நியோரியலிசத்தின் அம்சங்கள் இன்னும் பொதுவான நிலையைப் பகிர்ந்து கொள்கின்றன. நியோரியலிசம் போட்டி உறவுகளின் பரிசு மூலம் IR ஐப் பார்த்தாலும்,

நியோரியலிசம் இதை ஒப்புக்கொண்டது, ஆனால் அதிக கூட்டுறவு உறவுகள் மூலம் மாநிலங்களுக்கு பரஸ்பர நன்மைகளையும் ஆதரித்தது.

இறுதியில் இரு நிலைப்பாடுகளும் யதார்த்தத்தை அவர்கள் விரும்பும் விதத்தில் பார்க்கின்றன, எனவே அனுபவ சோதனையிலிருந்து வரும் முடிவுகள் தவிர்க்க முடியாமல் அந்த அவதானிப்புகளுக்குப் பின்னால் உள்ள கோட்பாட்டால் பாதிக்கப்படுகின்றன. நியோரியலிசம் இன்னும் உயர் அரசியலிலும், நியோலிபரலிசம் தாழ்ந்தவற்றிலும் கவனம் செலுத்தியது என்று கூறலாம், ஆனால் சில கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொள்வதிலும், தங்களை மற்றும் அவற்றின் வழிமுறைகளை நெறிப்படுத்துவதிலும், இரண்டு நிலைப்பாடுகளும் 'நியோ-நியோ தொகுப்பு'க்கு வழிவகுக்கும் அளவுக்கு ஒத்திருந்தன, மேலும் ஒவ்வொரு முன்னுதாரணமும் அதன் சொந்த உண்மையைக் கொண்டு இணைந்து வாழ போதுமான அளவு ஒப்பிடமுடியாதவை. இருப்பினும், ஒரு குறிப்பிடத்தக்க தாக்கம், இந்த புதிய பகுத்தறிவுவாத ஒருமித்த கருத்தை எதிர்க்கும் பின் கட்டமைப்புவாதிகளின் எழுச்சியாகும் புதிய தாராளவாதக் கோட்பாடு

தாராளமயத்தின் அடிப்படைகள்

ஒரு தனிநபரின் வாழ்க்கை, சுதந்திரம் மற்றும் சொத்துரிமைக்கான உரிமையை உறுதி செய்வதே அரசாங்கத்தின் மிக உயர்ந்த குறிக்கோள் என்ற தார்மீக வாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது தாராளமயம். இதன் விளைவாக, தாராளவாதிகள் ஒரு நியாயமான அரசியல் அமைப்பின் அடிப்படை கட்டுமானத் தொகுதியாக தனிநபரின் நல்வாழ்வை வலியுறுத்துகின்றனர். முடியாட்சி அல்லது சர்வாதிகாரம் போன்ற கட்டுப்பாடற்ற அதிகாரத்தால் வகைப்படுத்தப்படும் ஒரு அரசியல் அமைப்பு, அதன் குடிமக்களின் வாழ்க்கையையும் சுதந்திரத்தையும் பாதுகாக்க முடியாது. எனவே, தாராளமயத்தின் முக்கிய அக்கறை, அரசியல் அதிகாரத்தை கட்டுப்படுத்துவதன் மூலமும் தடுப்பதன் மூலமும் தனிப்பட்ட சுதந்திரத்தைப் பாதுகாக்கும் நிறுவனங்களை உருவாக்குவதாகும். இவை உள்நாட்டு அரசியலின் பிரச்சினைகள் என்றாலும், வெளிநாட்டு அரசின் நடவடிக்கைகள் உள்நாட்டில் சுதந்திரத்தில் வலுவான செல்வாக்கை

செலுத்தக்கூடும் என்பதால், ஐஆர் பகுதியும் தாராளவாதிகளுக்கு முக்கியமானது. குறிப்பாக இராணுவவாத வெளியுறவுக் கொள்கைகளால் தாராளவாதிகள் தொந்தரவு செய்யப்படுகிறார்கள். முதன்மையான கவலை என்னவென்றால், போருக்கு அரசுகள் இராணுவ சக்தியைக் கட்டியெழுப்ப வேண்டும். இந்த அதிகாரத்தை வெளிநாட்டு நாடுகளுடன் சண்டையிட பயன்படுத்தலாம், ஆனால் அதை அதன் சொந்த குடிமக்களை ஒடுக்கவும் பயன்படுத்தலாம். இந்த காரணத்திற்காக, தாராளமயத்தில் வேரூன்றிய அரசியல் அமைப்புகள் பெரும்பாலும் இராணுவத்தின் மீது குடிமக்கள் கட்டுப்பாட்டை உறுதி செய்வது போன்ற வழிமுறைகளால் இராணுவ சக்தியைக் கட்டுப்படுத்துகின்றன.

பிராந்திய விரிவாக்கப் போர்கள், அல்லது ஏகாதிபத்தியம் - மாநிலங்கள் பிரதேசங்களை வெளிநாடுகளுக்கு எடுத்துச் சென்று பேரரசுகளை உருவாக்க முற்படும்போது - குறிப்பாக தாராளவாதிகளுக்கு தொந்தரவாக இருக்கும். விரிவாக்கப் போர்கள் மக்களைப் பலப்படுத்தி அரசை வலுப்படுத்துவது மட்டுமல்லாமல், இந்த போர்கள் வெளிநாட்டு பிரதேசங்கள் மற்றும் மக்களின் இராணுவ ஆக்கிரமிப்பு மற்றும் அரசியல் கட்டுப்பாட்டிற்கு நீண்டகால உறுதிப்பாடுகளையும் கோருகின்றன. ஆக்கிரமிப்பு மற்றும் கட்டுப்பாடு வெளிநாட்டு பிரதேசங்களின் ஆக்கிரமிப்பைப் பராமரிப்பதில் அல்லது விரிவுபடுத்துவதில் ஆர்வமுள்ள பெரிய அதிகாரத்துவங்களுக்குத் தேவை. எனவே, தாராளவாதிகளுக்கு, முக்கிய பிரச்சனை என்னவென்றால், மாநிலங்கள் தங்கள் குடிமக்களின் தனிப்பட்ட சுதந்திரத்தைத் தகர்க்காமல் வெளிநாட்டு அச்சுறுத்தல்களிலிருந்து தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள அனுமதிக்கும் ஒரு அரசியல் அமைப்பை எவ்வாறு உருவாக்குவது என்பதுதான். தாராளவாத நாடுகளில் அதிகாரத்திற்கான முதன்மை நிறுவன சோதனை என்பது சுதந்திரமான மற்றும் நியாயமான தேர்தல்கள் ஆகும், இதன் மூலம் மக்கள் தங்கள் ஆட்சியாளர்களை அதிகாரத்திலிருந்து அகற்ற முடியும், இது அரசாங்கத்தின் நடத்தையை அடிப்படையாக சரிபார்க்கிறது. அரசியல் அதிகாரத்திற்கான இரண்டாவது முக்கியமான வரம்பு, பாராளுமன்றம்/காங்கிரஸ், நிர்வாகக் குழு மற்றும் சட்ட அமைப்பு போன்ற பல்வேறு கிளைகள் மற்றும் அரசாங்க நிலைகளுக்கு இடையே அரசியல் அதிகாரத்தைப்

பிரிப்பதாகும். இது அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவதில் சரிபார்ப்புகள் மற்றும் சமநிலைகளை அனுமதிக்கிறது.

ஜனநாயக அமைதிக் கோட்பாடு தாராளமயம் ஐஆர் கோட்பாட்டிற்கு அளிக்கும் வலுவான பங்களிப்பாக இருக்கலாம். ஜனநாயக நாடுகள் ஒன்றுக்கொன்று போருக்குச் செல்வது மிகவும் சாத்தியமில்லை என்று அது வலியுறுத்துகிறது. இந்த நிகழ்வுக்கு இரண்டு பகுதி விளக்கம் உள்ளது. முதலாவதாக, ஜனநாயக அரசுகள் மேலே விவரிக்கப்பட்டுள்ளபடி, அதிகாரத்தின் மீதான உள் கட்டுப்பாடுகளால் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. இரண்டாவதாக, ஜனநாயக நாடுகள் ஒன்றையொன்று சட்டபூர்வமானதாகவும் அச்சுறுத்தலற்றதாகவும் பார்க்க முனைகின்றன, எனவே ஜனநாயகம் அல்லாத நாடுகளை விட ஒன்றுக்கொன்று ஒத்துழைப்பதற்கான அதிக திறனைக் கொண்டுள்ளன. புள்ளிவிவர பகுப்பாய்வு மற்றும் வரலாற்று வழக்கு ஆய்வுகள் ஜனநாயக அமைதிக் கோட்பாட்டிற்கு வலுவான ஆதரவை வழங்குகின்றன, ஆனால் பல பிரச்சினைகள் தொடர்ந்து விவாதிக்கப்படுகின்றன. முதலாவதாக, ஜனநாயகம் என்பது மனித வரலாற்றில் ஒப்பீட்டளவில் சமீபத்திய வளர்ச்சியாகும். இதன் பொருள் ஜனநாயக நாடுகள் ஒன்றுக்கொன்று சண்டையிடும் வாய்ப்பைப் பெற்ற நிகழ்வுகள் மிகக் குறைவு. இரண்டாவதாக, அது உண்மையிலேயே 'ஜனநாயக' அமைதியா அல்லது ஜனநாயகத்துடன் தொடர்புடைய வேறு சில காரணிகள் அமைதியின் மூலமாகுமா என்பதை நாம் உறுதியாகச் சொல்ல முடியாது - அதிகாரம், கூட்டணிகள், கலாச்சாரம், பொருளாதாரம் போன்றவை. மூன்றாவது விஷயம் என்னவென்றால், ஜனநாயகங்கள் ஒன்றுக்கொன்று போருக்குச் செல்வது சாத்தியமில்லை என்றாலும், சில புலமைப்பரிசில்கள் அவை ஜனநாயகமற்ற நாடுகளை நோக்கி ஆக்ரோஷமாக இருக்க வாய்ப்புள்ளது என்று கூறுகின்றன - 2003 இல் அமெரிக்கா ஈராக்குடன் போருக்குச் சென்றது போல. விவாதம் இருந்தபோதிலும், நிலையான போரின் உலகத்தை படிப்படியாக மாற்றும் ஒரு ஜனநாயக அமைதிக்கான சாத்தியம் - யதார்த்தவாதிகள் விவரித்தபடி - தாராளமயத்தின் நீடித்த மற்றும் முக்கியமான அம்சமாகும்.

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிறகு (1939-1945) கட்டமைக்கப்பட்ட தாராளவாத உலக ஒழுங்கால் கட்டமைக்கப்பட்ட ஒரு சர்வதேச அமைப்பில் நாம்

தற்போது வாழ்கிறோம். இந்த உலக ஒழுங்கின் சர்வதேச நிறுவனங்கள், அமைப்புகள் மற்றும் விதிமுறைகள் (எதிர்பார்க்கப்படும் நடத்தைகள்) உள்நாட்டு தாராளவாத நிறுவனங்கள் மற்றும் விதிமுறைகளின் அதே அடித்தளங்களில் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளன; மாநிலங்களின் வன்முறை சக்தியைக் கட்டுப்படுத்தும் விருப்பம். இருப்பினும், அதிகாரம் மாநிலங்களுக்குள் இருப்பதை விட சர்வதேச அளவில் நீர்த்துப்போகச் செய்யப்பட்டு சிதறடிக்கப்படுகிறது. உதாரணமாக, சர்வதேச சட்டத்தின் கீழ், ஆக்கிரமிப்புப் போர்கள் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளன. இந்தச் சட்டத்தைச் செயல்படுத்த எந்த சர்வதேச காவல் படையும் இல்லை, ஆனால் இந்தச் சட்டத்தை மீறும் போது அது கணிசமான சர்வதேச பின்னடைவை ஏற்படுத்தும் என்பதை ஒரு ஆக்கிரமிப்பாளர் அறிவார். உதாரணமாக, மாநிலங்கள் - தனித்தனியாகவோ அல்லது ஐக்கிய நாடுகள் சபை போன்ற ஒரு கூட்டு அமைப்பின் ஒரு பகுதியாகவோ - பொருளாதாரத் தடைகளை விதிக்கலாம் அல்லது குற்றம் செய்யும் அரசுக்கு எதிராக இராணுவ ரீதியாக தலையிடலாம். மேலும், ஒரு ஆக்கிரமிப்பு அரசு சர்வதேச வர்த்தகம், வெளிநாட்டு உதவி மற்றும் இராஜதந்திர அங்கீகாரம் போன்ற அமைதியின் நன்மைகளை இழக்கும் அபாயத்தையும் கொண்டுள்ளது.

தாராளவாத உலக ஒழுங்கின் முழுமையான விவரிப்பு டேனியல் டியூட்னி மற்றும் ஜி. ஜான் ஐகன்பெரி (1999) ஆகியோரின் படைப்புகளில் காணப்படுகிறது, அவர்கள் மூன்று ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்ட காரணிகளை விவரிக்கிறார்கள்:

முதலாவதாக, சர்வதேச சட்டம் மற்றும் ஒப்பந்தங்கள் சர்வதேச அமைப்புகளுடன் இணைந்து, நியாயமான ஒரு மாநிலத்திற்கு அப்பால் செல்லும் ஒரு சர்வதேச அமைப்பை உருவாக்குகின்றன. அத்தகைய அமைப்பின் முன்மாதிரியான உதாரணம் ஐக்கிய நாடுகள் சபை ஆகும், இது பொதுவான இலக்குகளுக்காக (காலநிலை மாற்றத்தை மேம்படுத்துதல் போன்றவை) வளங்களை திரட்டுகிறது, எதிரிகளுக்கும் நண்பர்களுக்கும் இடையில் கிட்டத்தட்ட நிலையான ராஜதந்திரத்தை வழங்குகிறது மற்றும் அனைத்து உறுப்பு நாடுகளுக்கும் சர்வதேச சமூகத்தில் ஒரு குரலை வழங்குகிறது.

இரண்டாவதாக, சக்திவாய்ந்த தாராளவாத நாடுகள் மற்றும் உலக வர்த்தக அமைப்பு, சர்வதேச நாணய நிதியம் மற்றும் உலக வங்கி போன்ற சர்வதேச அமைப்புகளின் முயற்சிகள் மூலம் சுதந்திர வர்த்தகம் மற்றும் முதலாளித்துவம் பரவுவது ஒரு திறந்த, சந்தை அடிப்படையிலான, சர்வதேச பொருளாதார அமைப்பை உருவாக்குகிறது. மாநிலங்களுக்கு இடையேயான உயர் மட்ட வர்த்தகம் மோதலைக் குறைத்து போரின் வாய்ப்பைக் குறைப்பதால் இந்த நிலைமை பரஸ்பர நன்மை பயக்கும், ஏனெனில் போர் வர்த்தகத்தின் நன்மைகளை (இலாபங்களை) சீர்குலைக்கும் அல்லது ரத்து செய்யும். எனவே விரிவான வர்த்தக உறவுகளைக் கொண்ட நாடுகள் அமைதியான உறவுகளைப் பராமரிக்க வலுவாக ஊக்குவிக்கப்படுகின்றன. இந்தக் கணக்கீட்டின் மூலம், போர் லாபகரமானது அல்ல, ஆனால் அரசுக்கு தீங்கு விளைவிக்கும்.

தாராளவாத சர்வதேச ஒழுங்கின் மூன்றாவது கூறு சர்வதேச விதிமுறைகள். தாராளவாத விதிமுறைகள் சர்வதேச ஒத்துழைப்பு, மனித உரிமைகள், ஜனநாயகம் மற்றும் சட்டத்தின் ஆட்சியை ஆதரிக்கின்றன. ஒரு அரசு இந்த விதிமுறைகளுக்கு முரணான நடவடிக்கைகளை எடுக்கும்போது, அவை பல்வேறு வகையான செலவுகளுக்கு உட்பட்டவை. இருப்பினும், உலகம் முழுவதும் மதிப்புகளில் பரந்த மாறுபாடு இருப்பதால் சர்வதேச விதிமுறைகள் பெரும்பாலும் போட்டியிடப்படுகின்றன. இருப்பினும், தாராளவாத விதிமுறைகளை மீறுவதற்கான செலவுகள் உள்ளன. செலவுகள் நேரடி மற்றும் உடனடி இருக்க முடியும். உதாரணமாக, 1989 இல் ஜனநாயக சார்பு போராட்டக்காரர்களை வன்முறையில் அடக்கியதைத் தொடர்ந்து, ஐரோப்பிய ஒன்றியம் சீனா மீது ஆயுத விற்பனைத் தடையை விதித்தது. தடை இன்றுவரை தொடர்கிறது. செலவுகள் நேரடியானவை அல்ல, ஆனால் சமமாக குறிப்பிடத்தக்கவை. எடுத்துக்காட்டாக, 2003 ஆம் ஆண்டு ஈராக் படையெடுப்பைத் தொடர்ந்து அமெரிக்காவைப் பற்றிய சாதகமான கருத்துக்கள் உலகம் முழுவதும் கணிசமாகக் குறைந்துவிட்டன, ஏனெனில் படையெடுப்பு ஒருதலைப்பட்சமாக (ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் நிறுவப்பட்ட விதிகளுக்கு வெளியே) சட்டவிரோதமானது என்று பரவலாகக் கருதப்பட்டது.

இன்றைய பெரும்பாலான தாராளவாத புலமைப்பரிசில்கள், சர்வதேச ஒப்பந்தங்களிலிருந்து தப்பிப்பதற்கான ஊக்கத்தை மாநிலங்கள் கடக்க உதவுவதன் மூலம் சர்வதேச நிறுவனங்கள் எவ்வாறு ஒத்துழைப்பை வளர்க்கின்றன என்பதில் கவனம் செலுத்துகின்றன. இந்த வகையான புலமைப்பரிசில் பொதுவாக 'புதிய தாராளமய நிறுவனவாதம்' என்று குறிப்பிடப்படுகிறது - பெரும்பாலும் 'புதிய தாராளமயம்' என்று சுருக்கப்பட்டது. புதிய தாராளமயம் என்பது ஐஆர் கோட்பாட்டிற்கு வெளியே கட்டுப்பாடு நீக்கம், தனியார்மயமாக்கல், குறைந்த வரிகள், சிக்கனம் (பொதுச் செலவுக் குறைப்பு) மற்றும் சுதந்திர வர்த்தகம் ஆகியவற்றின் பரவலான பொருளாதார சித்தாந்தத்தை விவரிக்கப் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு சொல்லாக இருப்பதால் இது பெரும்பாலும் குழப்பத்தை ஏற்படுத்துகிறது. ஐஆர்-க்குள் பயன்படுத்தப்படும்போது, புதிய தாராளமயத்தின் சாராம்சம் என்னவென்றால், மாநிலங்கள் தங்கள் ஒப்பந்தங்களுக்கு ஏற்ப வாழ ஒருவரையொருவர் நம்பினால் ஒத்துழைப்பிலிருந்து கணிசமாக பயனடையலாம். ஒரு அரசு ஏமாற்றுவதன் மூலம் ஆதாயம் பெற்று தண்டனையிலிருந்து தப்பிக்கக்கூடிய சூழ்நிலைகளில், விலகல் ஏற்பட வாய்ப்புள்ளது. இருப்பினும், ஒரு மூன்றாம் தரப்பு (ஒரு பாரபட்சமற்ற சர்வதேச அமைப்பு போன்றவை) ஒரு ஒப்பந்தத்தில் கையொப்பமிட்டவர்களின் நடத்தையைக் கண்காணித்து இரு தரப்பினருக்கும் தகவல்களை வழங்க முடிந்தால், விலகுவதற்கான ஊக்கத்தொகை குறைகிறது மற்றும் இரு தரப்பினரும் ஒத்துழைக்க உறுதியளிக்கலாம். இந்த சந்தர்ப்பங்களில், ஒப்பந்தத்தில் கையொப்பமிட்ட அனைத்து தரப்பினரும் முழுமையான ஆதாயங்களிலிருந்து பயனடையலாம். முழுமையான ஆதாயங்கள் என்பது சம்பந்தப்பட்ட அனைத்து தரப்பினருக்கும் பொதுவான நலன்புரி அதிகரிப்பைக் குறிக்கிறது - அனைவரும் ஓரளவுக்கு பயனடைகிறார்கள், அவசியம் சமமாக இல்லாவிட்டாலும். தாராளவாத கோட்பாட்டாளர்கள், மாநிலங்கள் ஒப்பீட்டு ஆதாயங்களை விட முழுமையான ஆதாயங்களைப் பற்றி அதிகம் அக்கறை காட்டுகின்றன என்று வாதிடுகின்றனர். யதார்த்தமான கணக்குகளுடன் நெருக்கமாக தொடர்புடைய ஒப்பீட்டு ஆதாயங்கள், ஒரு மாநிலம் மற்ற மாநிலங்களுடன் ஒப்பிடும்போது அதன் நலன்புரி

அதிகரிப்பை அளவிடும் மற்றும் ஒரு போட்டியாளரை வலிமையாக்கும் எந்தவொரு ஒப்பந்தங்களிலிருந்தும் வெட்கப்படக்கூடிய சூழ்நிலையை விவரிக்கிறது. முழுமையான ஆதாயங்களின் மிகவும் நம்பிக்கையான கண்ணோட்டத்தில் கவனம் செலுத்துவதன் மூலமும், சர்வதேச அமைப்புகள் மூலம் அதன் இருப்புக்கான ஆதாரங்களை வழங்குவதன் மூலமும், தாராளவாதிகள், செழிப்பில் ஏதேனும் அதிகரிப்பு ஏற்படக்கூடிய எந்தவொரு ஒப்பந்தத்திலும் அரசுகள் ஒத்துழைக்கும் ஒரு உலகத்தைக் காண்கிறார்கள்.

தாராளவாத கோட்பாடும் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியமும்

தாராளமயத்தின் மிகவும் சுவாரஸ்யமான எடுத்துக்காட்டுகளில் ஒன்று இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் அமெரிக்காவின் வெளியுறவுக் கொள்கையிலிருந்து வருகிறது. இந்தக் காலகட்டத்தில், அமெரிக்கா தாராளமயமாக இருந்தது, ஆனால் ஆதிக்கம் செலுத்தும் வரலாற்றுக் கதையின்படி, ஏகாதிபத்தியமாகவும் இருந்தது. எனவே, ஒரு முரண்பாடு இருப்பதாகத் தெரிகிறது. நாம் கூர்ந்து கவனித்தால், அமெரிக்கா பொதுவாக நம்பப்படுவதை விட மிகவும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டதாக இருப்பதைக் காண்கிறோம், குறிப்பாக அந்தக் காலத்தின் பிற பெரிய சக்திகளுடன் ஒப்பிடும்போது. ஒரு எளிய அளவீடு என்னவென்றால், மற்ற பெரிய சக்திகளுடன் ஒப்பிடும்போது அது குவித்த காலனித்துவ பிரதேசத்தின் அளவு. 1913 வாக்கில், அமெரிக்கா 310,000 சதுர கிலோமீட்டர் காலனித்துவ பிரதேசத்தை உரிமை கோரியது, பெல்ஜியத்திற்கு 2,360,000, ஜெர்மனிக்கு 2,940,000 மற்றும் ஐக்கிய இராச்சியத்திற்கு 32,860,000. உண்மையில், அமெரிக்க காலனித்துவ உடைமைகளில் பெரும்பகுதி பிலிப்பைன்ஸ் மற்றும் புவேர்ட்டோ ரிக்கோவை இணைத்துக் கொண்டதன் காரணமாக இருந்தது, இது 1898 ஆம் ஆண்டு ஸ்பானிஷ்-அமெரிக்கப் போரில் ஸ்பெயினை தோற்கடித்த பிறகு அது பெற்றது. தாராளவாத கோட்பாட்டின்படி, அதன் அரசியல் அமைப்பு விரிவாக்கத்தை மட்டுப்படுத்தியதால் அமெரிக்கா அத்தகைய கட்டுப்பாட்டைக் காட்டியது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் அமெரிக்க-மெக்சிகோ உறவுகளை ஆராய்வது இந்த அமெரிக்க கட்டுப்பாட்டிற்கான காரணங்களை விளக்க உதவுகிறது.

1914 வசந்த காலத்தில், மெக்சிகோவில் பல அமெரிக்க மாலுமிகளை தடுத்து வைப்பது தொடர்பான தகராறு காரணமாக அமெரிக்கா மெக்சிகன் நகரமான வெராக்ரூஸ் மீது படையெடுத்தது. இருப்பினும், மெக்சிகோவிற்கு ஜனநாயகத்தை கொண்டு வருவது அமெரிக்காவின் கடமை என்று ஜனாதிபதி வுட்ரோ வில்சனின் தாராளவாத நம்பிக்கை காரணமாக அமெரிக்க-மெக்சிகன் உறவுகள் ஏற்கனவே சிக்கலில் இருந்தன, இது ஒரு சர்வாதிகாரம். அமெரிக்க போர் திட்டத்தின் ஆரம்ப நோக்கங்கள் வெராக்ரூஸ் மற்றும் அண்டை நாடான டாம்பிகோவை ஆக்கிரமித்து, பின்னர் அமெரிக்க மரியாதை நிரூபிக்கப்படும் வரை மெக்சிகோவின் கிழக்கு கடற்கரையை முற்றுகையிடுவதாகும் - அல்லது மெக்சிகோவில் ஆட்சி மாற்றம் ஏற்படும் வரை. அமெரிக்கப் படைகள் வெராக்ரூஸில் தரையிறங்கிய பிறகு, மூத்த இராணுவத் தலைவர்களும் மெக்சிகோவில் வில்சனின் உயர்மட்ட இராஜதந்திர ஆலோசகரும் மெக்சிகோ நகரத்தை ஆக்கிரமிப்பதை உள்ளடக்கிய அரசியல் நோக்கங்களை அதிகரிக்க வேண்டும் என்று வாதிட்டனர் - மெக்சிகோவை முழுமையாக ஆக்கிரமிப்பதை ஆதரித்த குரல் ஆதரவாளர்களும் இருந்தனர். வில்சன் உண்மையில் தனக்குக் கிடைத்த எந்த ஆலோசனையையும் பின்பற்றவில்லை. அதற்கு பதிலாக, அவர் தனது போர் நோக்கங்களைக் குறைத்தார், வெராக்ரூஸில் தனது படைகளை நிறுத்தினார் மற்றும் சில மாதங்களுக்குள் அமெரிக்கப் படைகளை திரும்பப் பெற்றார். அமெரிக்க பொதுமக்கள் எதிர்ப்பு, தனது சொந்த தனிப்பட்ட மதிப்புகள், ஒருங்கிணைந்த மெக்சிகன் விரோதம் மற்றும் சண்டையில் ஏற்பட்ட இராணுவ இழப்புகள் காரணமாக வில்சன் நிதானத்தைக் கடைப்பிடித்தார். லத்தீன் அமெரிக்கா முழுவதும் அமெரிக்க எதிர்ப்பு பரவத் தொடங்கியபோது, சர்வதேசக் கருத்தும் வில்சனின் சிந்தனையைப் பாதித்ததாகத் தெரிகிறது. ஆர்தர் லிங்க் சுட்டிக்காட்டுவது போல், 'ஒட்டுமொத்தமாக, உலகின் தார்மீகத் தலைமையைக் கோரும் ஒரு ஜனாதிபதிக்கும் மக்களுக்கும் இது ஒரு துரதிர்ஷ்டவசமான நேரம்'.

1919 வாக்கில், அமெரிக்காவில் தலையீட்டு ஆதரவு கூட்டணி உருவானது, ஜனாதிபதி வில்சனின் முந்தைய கட்டுப்பாடு மற்றும் 1917 ஆம் ஆண்டு மெக்சிகன்

அரசியலமைப்பின் மீதான புதிய அச்சங்கள் மீதான விரக்தியின் அடிப்படையில், மெக்சிகன் மக்களுக்கு அனைத்து நிலத்தடி வளங்களின் உரிமையையும் வழங்கியது. மெக்சிகோவில் உள்ள சுரங்கங்கள் மற்றும் எண்ணெய் வயல்களின் இந்த வெளிநாட்டு உரிமை ஆபத்தில் இருந்தது. தலையீட்டாளர்கள் மெக்சிகோவை ஒரு அமெரிக்க பாதுகாவலராக மாற்ற விரும்பினர் - அல்லது குறைந்தபட்சம் மெக்சிகன் எண்ணெய் வயல்களைக் கைப்பற்ற விரும்பினர். ஐரோப்பாவில் அமைதிப் பேச்சுவார்த்தைகளால் வில்சன் திசைதிருப்பப்பட்டு, பின்னர் ஒரு பக்கவாதத்தால் படுக்கையில் இருந்தபோது இந்தக் கூட்டணி நாட்டை தலையீட்டை நோக்கி நகர்த்தியது. கொள்கை நிகழ்ச்சி நிரலின் கட்டுப்பாட்டை மீண்டும் பெறவும், தலையீட்டாளர்களுக்கு இடையிலான உறவுகளைத் துண்டிக்கவும் வில்சன் போதுமான அளவு குணமடைந்த பின்னரே தலையீட்டிற்கான பாதை தடுக்கப்பட்டது. மிகவும் போர்க்குணமிக்க கொள்கைப் பாதையைத் தவிர்ப்பதற்கு வில்சனுக்கு இரண்டு முக்கிய காரணங்கள் இருந்தன. முதலாவதாக, காங்கிரஸ் சபைகள் (நிர்வாகக் கிளையின் சில உறுப்பினர்களின் ஆதரவுடன்) அமெரிக்காவின் வெளியுறவுக் கொள்கையைத் தீர்மானிக்க முயற்சிப்பதை அவர் கண்டார், இது வில்சன் அரசியலமைப்பிற்கு முரணானது என்று கருதினார். அமெரிக்க அமைப்பில், வெளியுறவுக் கொள்கையை நடத்தும் அதிகாரம் ஜனாதிபதிக்கு உள்ளது. எனவே மெக்சிகோவுடனான வெளியுறவுக் கொள்கையின் மீதான அவரது அதிகாரத்தை வலியுறுத்துவது, கொள்கை வகுப்பதில் காங்கிரஸின் அதிகாரத்தைத் தடுக்கும் ஒரு தெளிவான முயற்சியாகும். இரண்டாவதாக, ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு விதிமுறைக்கு இசைவான ஒரு கொள்கையைப் பராமரிக்க வில்சன் உறுதியாக இருந்தார், அதே போல் சுயநிர்ணய விதிமுறைக்கும் - ஒரு நாடு அதன் சொந்த மாநிலத்தை தீர்மானித்து அதன் சொந்த அரசாங்க வடிவத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கும் செயல்முறைக்கும் இசைவானது. இந்த இரண்டு விதிமுறைகளும் இன்று தாராளவாத கோட்பாட்டின் அடிப்படையாக உள்ளன.

இந்த விஷயத்தில் மெக்சிகோவுடனான அமெரிக்க உறவுகள், நிறுவன மற்றும் நெறிமுறை உள்நாட்டு கட்டமைப்புகள் வன்முறை அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவதை எவ்வாறு தடுத்தன என்பதைக் காட்டுகின்றன. ஒரு சமூகத்தின் அரசியல் கலாச்சாரத்தில்

தாராளமய விதிமுறைகளின் வலுவான அளவு இல்லை என்றால் இந்த நிறுவன கட்டுப்பாடுகள் உடைந்து போகக்கூடும். எடுத்துக்காட்டாக, அரசு எதிர்ப்பு (அரசாங்கத்தின் அதிகாரம் குறைவாக இருக்க வேண்டும் என்ற நம்பிக்கை) மற்றும் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு (வெளிநாட்டு மக்களை வெல்வது தவறு என்ற நம்பிக்கை) ஆகியவை தாராளவாத விதிமுறைகள். தாராளவாத விதிமுறைகளால் நிரப்பப்பட்ட ஒரு சமூகம், அரசு அதிகாரத்தின் மீதான முற்றிலும் நிறுவன வரம்புகளுக்கு அப்பால் கூடுதல் அளவிலான கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டுள்ளது. ஒரு தாராளவாத குடிமகன் இயற்கையாகவே தனிநபர் சுதந்திரத்தை அச்சுறுத்தும் அரசாங்க நடவடிக்கைகளை எதிர்ப்பார் மற்றும் தாராளவாத விருப்பங்களின் அடிப்படையில் செயல்படும் பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுப்பார். அமெரிக்காவில் அதிகாரங்களை நிறுவன ரீதியாகப் பிரிப்பது காங்கிரஸ் மற்றும் பிறரின் தலையீட்டு முயற்சிகளைத் தடுக்க வில்சனை அனுமதித்தது. ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு என்ற தாராளவாத விதிமுறை, பொதுக் கருத்து மற்றும் அமெரிக்க ஜனாதிபதியின் தனிப்பட்ட மதிப்புகளின் வழிமுறைகள் மூலம் அமெரிக்க விரிவாக்கத்தைத் தடுத்தது. நிறுவனங்களும் விதிமுறைகளும் கூட்டுவாழ்வில் செயல்பட்டன. 1900களின் முற்பகுதி முழுவதும் லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளுடன் அதிகரித்து வரும் வர்த்தக வாய்ப்புகள் காரணமாக சர்வதேச கருத்து அமெரிக்க அரசியல் தலைவர்கள் மீது கூடுதல் அழுத்தத்தை ஏற்படுத்தியது. தாராளவாத கோட்பாட்டின் விவரங்களின்படி, வர்த்தகத்தால் வழங்கப்படும் முழுமையான ஆதாயங்கள் மற்றும் வாய்ப்புகள், சுயநிர்ணய உரிமை மற்றும் தலையிடாத தன்மை ஆகியவற்றிற்கான விருப்பங்களுடன் சேர்ந்து, உலக வரலாற்றின் இந்த மிகவும் ஏகாதிபத்திய காலகட்டங்களில் மெக்சிகோவை நோக்கிய அமெரிக்க விரிவாக்கத்திற்கு ஒரு தடையாக செயல்பட்டன.

தேசியவாதத்தின் தோற்றம் (1800–1945)

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு சர்வதேச அமைப்பில் இரண்டு பெரிய மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்தது:

1. தேசியவாதம் ஒரு வலுவான சக்தியாக உருவெடுத்து, தேசிய அரசுகள் இன்னும் சக்திவாய்ந்ததாக வளர அனுமதித்தது.

2. இத்தாலியும் ஜெர்மனியும் ஒன்றுபட்ட நாடுகளாக மாறின, இது ஐரோப்பாவில் இராணுவ மற்றும் பொருளாதார சக்தியின் சமநிலையை மாற்றியது.

ஜெர்மனியின் ஒருங்கிணைப்பால் எழுந்த பிரச்சினைகள் முதலாம் உலகப் போருக்கு (1914-1918) பங்களித்தன. போருக்குப் பிறகு, சர்வதேச அமைப்பு மீண்டும் வியத்தகு முறையில் மாறியது. ஐரோப்பாவின் முக்கிய சக்திகள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருந்தன, அதே நேரத்தில் அமெரிக்கா அதன் தனிமையிலிருந்து வெளியே வந்து உலகளாவிய சக்தியாக மாறத் தொடங்கியது. அதே நேரத்தில், ஒட்டோமான் மற்றும் ஆஸ்த்ரோ-ஹங்கேரிய பேரரசுகளின் முடிவு தொடர்ச்சியான புதிய நாடுகளை உருவாக்கியது, மேலும் ரஷ்யாவில் கம்யூனிசத்தின் எழுச்சி மற்ற நாடுகளுக்கு சிக்கல்களை வழங்கியது. இந்த காரணிகள் வெர்சாய்ஸ் ஒப்பந்தம், நாசிசம் மற்றும் கம்யூனிசத்தின் எழுச்சி மற்றும் இரண்டாம் உலகப் போர் (1939-1945) ஆகியவற்றிற்கு பங்களித்தன.

இறையாண்மை

இறையாண்மையின் தோற்றம்

இறையாண்மை என்ற கருத்து ஆரம்பத்தில் அதிகாரம் மற்றும் கட்டுப்பாட்டின் உள்நாட்டு வரிசைப்படுத்தலுடன் தொடர்புடையது. அதன் மையத்தில் ஒரே ஒரு உச்ச அதிகாரம் மட்டுமே இருக்க முடியும் என்ற கருத்து இருந்தது. தெய்வீக அதிகாரம் அல்லது இயற்கை சட்டம் நடைமுறையில் இருந்தாலும் (ஹோப்ஸ் கூட ஒப்புக்கொண்டது), இறையாண்மை மட்டுமே சட்டங்களை உருவாக்க முடியும். இறையாண்மைக்கு மேலே எந்த பூமிக்குரிய அதிகாரமும் இருக்க முடியாது, ஏனெனில் அப்போது இறையாண்மை இறையாண்மையாக இருக்காது. இறையாண்மையின் விருப்பத்தை மறுக்கக்கூடிய எந்த வெளிப்புற அதிகாரமும், எந்த சர்வதேச அல்லது நாடுகடந்த நபரும் இருக்க முடியாது. இறையாண்மை அல்லது இறையாண்மை அரசை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு அரசியல் ஒழுங்கை இடைக்கால உலகத்துடன் வேறுபடுத்தி அறியலாம், அதில் ஒரே பிரதேசத்திற்குள் ஒன்றுடன் ஒன்று அதிகார உரிமைகோரல்கள் இருந்தன .

ஐரோப்பாவில், வரையறுக்கப்பட்ட பிரதேசங்கள் மற்றும் வெளிப்புற, குறிப்பாக நாடுகடந்த அதிகாரத்திலிருந்து (குறிப்பாக கத்தோலிக்க திருச்சபை) ஓரளவு சுயாட்சியைக் கொண்ட மாநிலங்களைக் கொண்ட ஒரு அரசியல் உலகம், பல நூறு ஆண்டுகளில் பொருள் காரணிகளின் விளைவாக உருவானது, இதில் நீண்ட தூர வர்த்தகம் மற்றும் போரில் தொழில்நுட்ப மாற்றங்கள் ஆகியவை அடங்கும், இது நகர லீக்குகள், புனித ரோமானியப் பேரரசு அல்லது பாப்பசி போன்ற பிற அரசியல் நிறுவனங்களை விட மாநிலங்களுக்கு சாதகமாக இருந்தது, மேலும் சித்தாந்தமானவை, குறிப்பாக புராட்டஸ்டன்ட் சீர்திருத்தம் (டில்லி 1990, Spruyt 1994 , Skinner 1978). இருப்பினும், கொடுக்கப்பட்ட பிரதேசத்திற்குள் ஒரே ஒரு இறுதி அதிகார மூலத்தைக் கொண்ட ஒரு அரசியல் ஒழுங்கை சட்டப்பூர்வமாக்கக்கூடிய ஒரு கோட்பாட்டை உருவாக்க உந்துதலை வழங்கியது ஐரோப்பிய மதப் போர்கள்தான். மேற்கு ஐரோப்பாவின் முக்கிய அரசியல் அமைப்புகளில், பிரிவினைவாத நம்பிக்கைகளால் வளர்க்கப்பட்ட விரோதங்கள் இரத்தக்களரி உள்நாட்டு மோதல்களைத் தூண்டின. 1572 இல் பிரான்சில் நடந்த மதக் கலவரங்களில் கிட்டத்தட்ட கொல்லப்பட்ட போடின், ஹுஜினோட் கிளர்ச்சி மற்றும் கொடுங்கோன்மைக்கு எதிரான கிளர்ச்சியை நியாயப்படுத்தும் ஹுஜினோட் எழுத்துக்களுக்கு பதிலளிக்கும் விதமாக தனது சிக்ஸ் புக்ஸ் ஆஃப் தி காமன்வெல்த் எழுதினார். போடின் பொறுத்தவரை, எந்தவொரு அரசாங்கத்தின் அடிப்படை நோக்கமும் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாப்பதாக இருக்கக்கூடாது, ஒழுங்கை உறுதி செய்வதாக இருக்க வேண்டும். போடின் பொறுத்தவரை, சட்டங்களை வழங்கும் உரிமையுடன் நெருக்கமாக தொடர்புடைய இறையாண்மை, தீர்ப்புகளை வழங்குவதற்கு மட்டுமல்ல, எங்காவது இருக்க வேண்டும், மேலும் ஒரு சிலரிடம் இறையாண்மை இருக்கும் ஒரு பிரபுத்துவத்தை விட அல்லது பலரிடம் அது தங்கியிருக்கும் ஒரு ஜனநாயகத்தை விட முடியாட்சி விரும்பத்தக்கது என்று அவர் வாதிட்டார். மச்சியாவெல்லியைப் போலவே போடின், அரசியல் ஒழுங்கின் பலவீனத்தில் வாழ்ந்தார். ஒரு கொடுங்கோலராக மாறிய ஒரு இறையாண்மை ஒரு வெளிநாட்டவரால்

நியாயமாகக் கொல்லப்படலாம் என்பதை அவர் ஒப்புக்கொண்டார், ஆனால் உள்நாட்டு எதிர்ப்பிற்கான எந்தவொரு நியாயத்தையும் அவர் நிராகரித்தார்.

இருப்பினும், போடின், இறையாண்மையை கட்டுப்பாடற்றவராகக் கருதவில்லை. இறையாண்மை கடவுள் மற்றும் இயற்கையின் சட்டங்களாலும், வழக்கத்தாலும் கட்டுப்பட்டவர். வாக்குறுதிகள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்று இயற்கைச் சட்டம் கட்டளையிட்டதால், இறையாண்மை மற்ற இறையாண்மைகளுடன் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தங்களையும், தனது சொந்த குடிமக்களுடன் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தங்களையும் மதிக்கக் கடமைப்பட்டிருந்தார். வரிவிதிப்புக்கு ஆளப்படுபவர்களின் ஒப்புதல் தேவைப்பட்டது, ஏனெனில் தன்னிச்சையாக சொத்துக்களை பறிமுதல் செய்வது இயற்கையின் விதிகளை மீறும். பிரான்சில், ஆண்களுக்கு மட்டுமே வாரிசுரிமையை மட்டுப்படுத்தும் ஒரு வழக்கமான நடைமுறையான சாலிக் சட்டத்தை மன்னர் மாற்ற முடியாது என்று போடின் உறுதியாகக் கூறினார்.

80 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு எழுதிய ஹோப்ஸ், இறையாண்மையின் அதிகாரத்தைப் பாதுகாப்பதில் மிகவும் அழுத்தமாக இருந்தார். போடின் விதித்த மிதமான கட்டுப்பாடுகளைக் கூட ஹோப்ஸ் நிராகரித்தார், கடவுள் மற்றும் இயற்கையின் விதிகளை விளக்குவது இறையாண்மை என்று வாதிட்டார். தனிநபர்கள் ஒரு சமூக ஒப்பந்தத்தில் நுழைந்தவுடன், அவர்கள் இறையாண்மையை சவால் செய்ய முடியாது அல்லது சவால் செய்யக்கூடாது, இருப்பினும் வன்முறை மரணத்தை எதிர்கொண்டு தனிநபர்களுக்கு ஓடிப்போக உரிமை உண்டு என்பதை ஹோப்ஸ் ஒப்புக்கொண்டார். லெவியதன், இறையாண்மைக்கு மாற்றாக, வாழ்க்கை 'மோசமானது, மிருகத்தனமானது மற்றும் குறுகியது' என்ற இயற்கையின் நிலை இருந்தது. உள்நாட்டு அரசியல் கட்டமைப்புகளின் ஒரு பண்பாக இறையாண்மையை மையமாகக் கொண்ட வாதத்தின் வரிசை, ஆஸ்டின் போன்ற சட்ட நேர்மறைவாதிகளால் மேலும் உருவாக்கப்பட்டது, அவர்கள் சட்டம் எந்த கட்டுப்பாடுகளாலும் கட்டுப்படுத்தப்படாத ஒரே ஒரு

மூலத்திலிருந்து வெளிப்படுகிறது என்று வலியுறுத்தினர். உதாரணமாக, பெந்தம், இயற்கை சட்டம் ஒரு அர்த்தமற்ற கருத்து என்று வாதிட்டார்.

சர்வதேச அமைப்பில் இறையாண்மை

இருப்பினும், இறையாண்மை என்ற கருத்து சர்வதேச மட்டத்தில் தொடர்ந்து பயன்படுத்தப்படுகிறது, அங்கு அது இரண்டு கொள்கைகளால் வரையறுக்கப்படுகிறது. முதலாவதாக, உள்நாட்டு சுயாட்சி அல்லது சுதந்திரத்திற்கான உரிமை: அவற்றின் உள் அதிகார அமைப்பு (ஒற்றையாட்சி, கூட்டாட்சி, ஜனநாயக, சர்வாதிகாரம், முதலியன) எதுவாக இருந்தாலும், இறையாண்மை கொண்ட நாடுகள் சுயாட்சி அல்லது சுதந்திரம்: அவற்றின் உள் அதிகார அமைப்பு (ஒற்றையாட்சி, கூட்டாட்சி, ஜனநாயக, சர்வாதிகாரம், முதலியன) எதுவாக இருந்தாலும், இறையாண்மை கொண்ட நாடுகள் அதிகாரத்தின் வெளிப்புற ஆதாரங்கள் இரண்டையும் விலக்குகின்றன. இரண்டாவதாக, ஒப்பந்தங்களைச் செய்யும் உரிமை: இறையாண்மை கொண்ட நாடுகள் மற்ற நிறுவனங்களுடன் சுதந்திரமாக ஒப்பந்தங்களில் நுழையலாம். நடைமுறையில், இந்தக் கொள்கைகளில் முதலாவது, சுயாட்சி, தொடர்ந்து போட்டியிடப்பட்டு வருகிறது, இரண்டாவது, சுதந்திரமாக ஒப்பந்தங்களில் நுழையும் உரிமை, முதல் கொள்கைக்கு முரணான ஒப்பந்தங்களுக்கு வழிவகுக்கும். ஒரு சில நாடுகள் உண்மையான, முறையான சட்ட சுயாட்சியின் இறையாண்மை இலட்சியத்தை தோராயமாக ஏற்றுக்கொண்டிருந்தாலும், அமெரிக்கா மிக முக்கியமான எடுத்துக்காட்டு, அத்தகைய மாநிலங்களுக்கு இடையில் உலகம் பிரிக்கப்பட்டதாக விவரிக்கக்கூடிய ஒரு வரலாற்று தருணம் இருந்ததில்லை, ஒவ்வொன்றும் அதன் சொந்த எல்லைக்குள் பிரத்தியேக அதிகாரத்தை அனுபவிக்கின்றன. மாநிலங்கள் தங்கள் சொந்த எல்லைகளுக்குள் சட்டப்பூர்வமான சக்தியைப் பயன்படுத்துவதில் ஏகபோக உரிமையைப் பெற்றிருந்தாலும், அத்தகைய சக்தியை அடிக்கடி பயன்படுத்தக்கூடிய நோக்கங்கள் வெளிப்புற நடிகர்களால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன அல்லது தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளன. சட்டப்பூர்வ மற்றும்

இறையாண்மையின் குழப்பங்கள்

எந்தவொரு இலட்சியப்படுத்தப்பட்ட இறையாண்மையையும் முழுமையாக உணர்தல் இரண்டு காரணிகளால் தடுக்கப்படுகிறது. முதலாவதாக, மாநிலங்களுக்கு மேலே எந்த அதிகாரமும் இல்லாததால், சக்திவாய்ந்த நாடுகள் தங்கள் பலவீனமான அண்டை நாடுகளின் சுயாட்சியை மீறலாம். இரண்டாவதாக, இறையாண்மை நாடுகள் தாங்கள் விரும்பும் எந்தவொரு ஒப்பந்தங்களையும் செய்து கொள்ள உரிமை உண்டு என்பதைக் குறிப்பதால், வெளிப்புற அதிகார அமைப்புகளுக்கு உட்பட்ட ஒப்பந்தங்களில் நுழைவதைத் தடுக்க எதுவும் இல்லை.

சுயாட்சிக் கொள்கையின் மிகத் தெளிவான மீறல்கள் இராணுவ வலிமையை உள்ளடக்கியது. பெரிய சக்திகள் தங்கள் பலவீனமான சகாக்களின் உள்நாட்டு அரசியல் கட்டமைப்புகளை, குறிப்பாக தங்கள் சொந்த செல்வாக்கு மண்டலங்களுக்குள் ஆணையிடத் தயங்கவில்லை. பாதுகாப்பு, நிதி ஸ்திரத்தன்மை, மனித உரிமைகள் மற்றும் சட்டவிரோத போதைப்பொருள் பற்றிய கவலைகள் காரணமாக அமெரிக்கா கரீபியன் மற்றும் மத்திய அமெரிக்காவின் சிறிய மாநிலங்களில் அடிக்கடி தலையிட்டுள்ளது . இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிறகு, சோவியத் யூனியன் மத்திய ஐரோப்பாவில் உள்ள அதன் செயற்கைக்கோள் நாடுகளில் கம்யூனிச ஆட்சிகளைத் திணித்தது. 1999 ஆம் ஆண்டில், நேட்டோவின் உறுப்பு நாடுகள் யூகோஸ்லாவியா மீது ஒரு விரிவான குண்டுவீச்சு பிரச்சாரத்தை நடத்தி, யூகோஸ்லாவிய அரசாங்கத்தை கொசோவோ அல்பேனியர்கள் மீதான அதன் நடைமுறைகளை மாற்றும்படி கட்டாயப்படுத்தவும், அதே நேரத்தில் கொசோவோவை யூகோஸ்லாவியாவின் ஒரு பகுதியாக அங்கீகரிக்கவும் தொடர்ந்து முயன்றன.

இருப்பினும், மாநிலங்களின் உள்நாட்டு அரசியல் கட்டமைப்புகளில் வெளிப்புற செல்வாக்கு நேரடி இராணுவ நடவடிக்கையின் விளைவாக மட்டும் ஏற்படவில்லை. 1648 ஆம் ஆண்டு வெஸ்ட்பாலியா அமைதியுடன் தொடங்கி அனைத்து முக்கிய அமைதி ஒப்பந்தங்களும், உள்நாட்டு அதிகார கட்டமைப்புகளின் வெளிப்புற சட்டப்பூர்வத்தை ஓரளவிற்கு சட்டப்பூர்வமாக்கியுள்ளன, சில நேரங்களில் முழுமையாக தன்னார்வ மற்றும்

பரஸ்பர நன்மை பயக்கும் ஒப்பந்தங்களின் விளைவாக, ஆனால் மற்றவற்றில் சமச்சீரற்ற பேரம் பேசும் சக்தியின் விளைவாக. நவீன அரசு அமைப்பின் வளர்ச்சியில் ஒரு முக்கியமான தருணமாக அடிக்கடி விவரிக்கப்படும் வெஸ்ட்பாலியா அமைதி, கத்தோலிக்க திருச்சபையை ஒரு நாடுகடந்த அதிகார ஆதாரமாக சட்டப்பூர்வமாக்கியது மற்றும் ஐரோப்பிய வரலாற்றில் ஒரு நீண்ட காலத்தைத் தொடங்கியது, இதில் ஒருங்கிணைந்த கிறிஸ்தவமண்டலம் பற்றிய சில கருத்துக்களை விட மதச்சார்பற்ற அதிகார சமநிலை தலைவர்கள் சர்வதேச அரசியலை கருத்தரித்து நடைமுறைப்படுத்தும் விதத்தை வரையறுத்தது. ஆனால் அதே நேரத்தில், வெஸ்ட்பாலியன் அமைதியின் குறிப்பிட்ட விதிகள் புனித ரோமானியப் பேரரசுக்கு ஒரு புதிய அரசியலமைப்பை நிறுவின, இதில் ஜெர்மனிக்குள் மத சகிப்புத்தன்மை அடங்கும், இது முப்பது ஆண்டுகாலப் போரில் வெற்றி பெற்றவர்கள், பிரான்ஸ் மற்றும் ஸ்வீடன் ஆகியோரால் ஆதரிக்கப்பட்டது, மேலும் ஹப்ஸ்பர்க் மன்னர் ஃபெர்டினாண்ட் III தயக்கத்துடன் மட்டுமே ஏற்றுக்கொண்டார். அமைதி தன்னாட்சி அரசியல் நிறுவனங்களின் உலகத்தை உருவாக்கவில்லை; பேரரசுக்குள் உள்ள அரசியல் அலகுகள் (முதன்மைகள், வாக்காளர் தொகுதிகள், இலவச நகரங்கள்) இன்னும் பேரரசின் பெரிய நிறுவன ஏற்பாடுகளுக்குள் உட்பொதிக்கப்பட்டன, அவை வெஸ்ட்பாலியன் அமைதியின் விளைவாக, இப்போது சர்வதேச வழிகாட்டுதலுக்கு உட்பட்டவை. நெப்போலியப் போர்களைத் தொடர்ந்து வியன்னா குடியேற்றம் நெதர்லாந்தில் கத்தோலிக்கர்களின் உரிமைகளை உறுதி செய்தது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில், பால்கனில் இன மோதல் ஐரோப்பாவை சீர்குலைக்கும் என்று அஞ்சி, ஐரோப்பிய சக்திகள் (உண்மையில், இது 1914 இல் நடந்தது) 1832 இல் கிரேக்கத்தில் தொடங்கி 1913 இல் அல்பேனியாவுடன் முடிவடைந்த ஒட்டோமான் பேரரசின் அனைத்து வாரிசு அரசுகளையும் அங்கீகரிப்பதற்கான ஒரு நிபந்தனையாக மத சகிப்புத்தன்மையை வலியுறுத்தின. ஒருவேளை மிகத் தெளிவாக, முதலாம் உலகப் போரைத் தொடர்ந்து வந்த அமைதிக் குடியேற்றங்களில் சிறுபான்மை உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான விரிவான

ஏற்பாடுகள் இருந்தன. உதாரணமாக, லீக் ஆஃப் நேஷன்ஸில் அங்கீகாரம் மற்றும் சேர்க்கைக்கான நிபந்தனையாக போலந்து, சில தொடக்கப் பள்ளிகளில் இருமொழிக் கல்விக்கு ஒப்புக்கொண்டது, மேலும் சனிக்கிழமை தேர்தல்களை நடத்துவதைத் தவிர்ப்பது, ஏனெனில் அத்தகைய வாக்குச்சீட்டு யூத சப்பாத்தை மீறும். ஒரு சில மாநிலங்கள், ஒரு சிறிய உள்நாட்டு சிறுபான்மை மக்கள்தொகையைக் கொண்டிருந்தாலும், மற்ற மாநிலங்களில் வசிக்கும் பல இணை இனத்தவர்கள், இந்த சிறுபான்மை உரிமை ஏற்பாடுகளை வரவேற்றாலும், பாதிக்கப்பட்ட 30 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாநிலங்களில் பெரும்பாலானவை அவற்றை அவசியமான தீமையாகக் கருதி, அவற்றின் சர்வதேச அந்தஸ்தைப் பெற மட்டுமே ஏற்றுக்கொண்டன.

உள்நாட்டு நடைமுறைகள் மீதான சர்வதேச கட்டுப்பாடுகளை எதிர்த்துப் போர்களுக்கு இடையிலான முயற்சிகள் ஒரு மோசமான முயற்சியாக இருந்தன, சர்வதேச அளவில் சட்டப்பூர்வமாக்கப்பட்டாலும், தோல்வியடைந்தன, இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிறகு, சிறுபான்மை உரிமைகளை விட மனித உரிமைகள் கவனத்தின் மையமாக மாறியது. உதாரணமாக, ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் சாசனம் மனித உரிமைகள் மற்றும் தலையிடாத உன்னதமான இறையாண்மை கொள்கை இரண்டையும் அங்கீகரித்தது. இருப்பினும், 1990 களில் யூகோஸ்லாவியாவின் சிதைவுடன் தொடர்புடைய மனச்சோர்வடைந்த முன்னேற்றங்கள், சிறுபான்மை உரிமைகள் தொடர்பான முந்தைய கவலைகளை மீண்டும் எழுப்பின. யூகோஸ்லாவிய வாரிசு நாடுகளின் அங்கீகாரம் சிறுபான்மை உரிமைகளை உத்தரவாதம் செய்யும் அரசியலமைப்பு விதிகளை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வதன் அடிப்படையில் இருந்தது, மேலும் போஸ்னியாவில் ஐரோப்பிய கவுன்சில் மனித உரிமைகள் ஆணையம் உட்பட வெளிப்புற அதிகார அமைப்புகளின் தொகுப்பை நிறுவியது, அதன் உறுப்பினர்களில் பெரும்பாலோர் கவுன்சிலால் நியமிக்கப்பட்டனர்.

அரசியல் தலைவர்கள் தங்கள் சொந்த அரசியலின் சுயாட்சியை தானாக முன்வந்து சமரசம் செய்ய ஒப்பந்தங்களில் சுதந்திரமாக ஈடுபடுவதற்கான தங்கள்

இறையாண்மை உரிமையைப் பயன்படுத்தலாம். சமகால சூழலில், ஒப்பந்த உரிமைக்கும் உள்நாட்டு சுயாட்சிக்கும் இடையிலான பதற்றத்திற்கு தெளிவான உதாரணம் ஐரோப்பிய ஒன்றியம் . ஐரோப்பிய ஆணையம், ஐரோப்பிய நீதி நீதிமன்றம் மற்றும் ஐரோப்பிய பாராளுமன்றம் ஆகியவை மேலாதிக்க அதிகார அமைப்புகளாகும், அவை சில பிரச்சினை பகுதிகளில், உறுப்பு நாடுகளை, வெளிப்படையாக ஒப்புக் கொள்ளாத மாநிலங்களை கூட கட்டுப்படுத்தும் முடிவுகளை எடுக்க முடியும். உதாரணமாக, நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புகள், எந்தவொரு வெளிப்படையான ஒப்பந்தத்தையும் விட, நீதித்துறை நடைமுறை மூலம் வெளிப்பட்ட கோட்பாடுகளான தேசிய நீதி அமைப்புகள் மற்றும் உள்நாட்டு சட்டத்தின் மீதான மேலாதிக்கத்தில் நேரடி விளைவைக் கொண்டுள்ளன. 1987 இல் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒற்றை ஐரோப்பிய சட்டம் மற்றும் 1993 இல் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மாஸ்ட்ரிக்ட் ஒப்பந்தம் ஆகியவை பல பிரச்சினை பகுதிகளில் முடிவுகளுக்கு பெரும்பான்மை அல்லது மேலாதிக்க பெரும்பான்மை, ஆனால் ஒருமனதாக அல்ல, ஒப்புதலை வழங்கின. உறுப்பு நாடுகள் ஒருவருக்கொருவர் தேசிய ஒழுங்குமுறை நடவடிக்கைகளை அங்கீகரிக்க வேண்டிய கட்டாயத்தை ஏற்படுத்தும் பரஸ்பர அங்கீகாரம், புறம்பான அதிகாரத்தை உருவாக்குகிறது, ஏனெனில் ஒரு மாநிலத்தில் சட்டம் மற்றவற்றில் உள்ள நிறுவனங்களின் செயல்பாடுகளை நிர்வகிக்கிறது.

சுதந்திரமாக ஒப்பந்தங்களில் ஈடுபடும் உரிமையாகப் புரிந்து கொள்ளப்படும் இறையாண்மைக்கும், வெளிப்புற அதிகார அமைப்புகளிலிருந்து சுயாட்சி அல்லது சுதந்திரமாகப் புரிந்து கொள்ளப்படும் இறையாண்மைக்கும் இடையிலான பதட்டத்திற்கு ஐரோப்பிய ஒன்றியம் ஒரு வியத்தகு உதாரணம், ஆனால் அது தனித்துவமானது அல்ல. சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் உறுப்பு நாடுகள் பொதுக் கடனின் அளவு போன்ற குறிப்பிட்ட கொள்கை இலக்குகளை மட்டுமல்லாமல், ஒரு சுயாதீன மத்திய வங்கியை நிறுவுதல் அல்லது ஊழல் ஆணையத்தை உருவாக்குதல் போன்ற உள்நாட்டு அதிகார அமைப்புகளையும் உள்ளடக்கிய நிபந்தனை ஏற்பாடுகளை ஏற்றுக்கொண்டன.

இந்திய தேசியத்தின் எழுச்சி

இந்தியாவிலும் கம்யூனிசம் பரவுவது தடுக்கப்பட்டது என்பது சர்ச்சைக் குறியது. ஆனால் தென் கிழக்கு ஆசியப்பாதுகாப்பு ஒப்பந்தத்தில் பாகிஸ்தான் சேர்ந்ததன் மூலம் கெடுபிடிப்போரின் மூலம் இங்கும் தேசிய எழுச்சி இந்திய உபகண்டத்தினுள் கொண்டு வரப்பட்டது. பாகிஸ்தான் அவ்வொப்பந்தப்படி பெற்ற படை உதவிகளைக் கொண்டு கம்யூனிசத்தை எதிர்க்கவில்லை மாறாக இந்தியாவிற் கெதிராகப் 1965-ல் போர்தொடுத்தது. முடிந்துபோன காஷ்மீர் பிரச்சினைக்கு உயிரூட்டி அதனை ஐ.நா. சபையில் கிளப்பியது. தங்கள் ஒப்பந்தக் கூட்டாளியான பாகிஸ்தானை அமெரிக்கா அங்கு ஆதரித்தது. இதனால் இந்தியப் பாகிஸ்தான் உறவு சீர்கெட்டது. 1971-ல் பங்களாதேஷ் பிரச்சினை காரணமாக மூண்ட இந்திய பாகிஸ் தான் போரின்போது அமெரிக்கா தனது ராணுவ ஒப்பந்த நாட்டிற்கு உதவிபுரிய விரைந்தது. இச்சமயத்தில் ரஷியா இந்தியாவிற்கு ஆதரவளித்தது.

தேசியவாதத்தின் நவீன தன்மை

தேசியவாதம் என்பது ஒரு நவீன இயக்கம். வரலாறு முழுவதும் மக்கள் தங்கள் சொந்த மண்ணுடனும், தங்கள் பெற்றோரின் மரபுகளுடனும், நிறுவப்பட்ட பிராந்திய அதிகாரிகளுடனும் இணைந்திருக்கிறார்கள், ஆனால் 18 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதி வரை தேசியவாதம் பொது மற்றும் தனியார் வாழ்க்கையை வடிவமைக்கும் ஒரு பொதுவாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட உணர்வாகவும், நவீன வரலாற்றின் மிகப்பெரிய, இல்லாவிட்டாலும், ஒற்றை தீர்மானிக்கும் காரணிகளில் ஒன்றாகவும் மாறத் தொடங்கியது. அதன் ஆற்றல்மிக்க உயிர்ச்சக்தி மற்றும் அதன் எங்கும் நிறைந்த தன்மை காரணமாக, தேசியவாதம் பெரும்பாலும் மிகவும் பழமையானதாகக் கருதப்படுகிறது; சில நேரங்களில் அது அரசியல் நடத்தையில் ஒரு நிரந்தர காரணியாக தவறாகக் கருதப்படுகிறது. உண்மையில், அமெரிக்க மற்றும் பிரெஞ்சு புரட்சிகளை அதன் முதல் சக்திவாய்ந்த வெளிப்பாடுகளாகக் கருதலாம் . லத்தீன் அமெரிக்காவின் புதிய நாடுகளில் ஊடுருவிய பிறகு, அது 19 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் மத்திய ஐரோப்பாவிற்கும், அங்கிருந்து, நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில், கிழக்கு மற்றும் தென்கிழக்கு

ஐரோப்பாவிற்கும் பரவியது. 20 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், ஆசியா மற்றும் ஆப்பிரிக்காவில் தேசியவாதம் மலர்ந்தது. இதனால், 19 ஆம் நூற்றாண்டு ஐரோப்பாவில் தேசியவாதத்தின் சகாப்தம் என்று அழைக்கப்படுகிறது, அதே நேரத்தில் 20 ஆம் நூற்றாண்டு ஆசியா மற்றும் ஆப்பிரிக்கா முழுவதும் சக்திவாய்ந்த தேசிய இயக்கங்களின் எழுச்சி மற்றும் போராட்டத்தைக் கண்டது.

மாநிலம் மற்றும் மக்களை அடையாளம் காணுதல்

உலக அரசியலாக மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தேசியவாதம், அடையாளம் காண்பதைக் குறிக்கிறதுமக்களுடன் அரசு அல்லது தேசம் - அல்லது குறைந்தபட்சம் இனவியல் கொள்கைகளின்படி அரசின் அளவை தீர்மானிப்பதற்கான விருப்பம். தேசியவாத யுகத்தில், ஆனால் தேசியவாத யுகத்தில் மட்டுமே, ஒவ்வொரு தேசியமும் ஒரு அரசை - அதன் அரசை - உருவாக்க வேண்டும் என்றும், அந்த தேசியத்தின் அனைத்து உறுப்பினர்களையும் அரசு உள்ளடக்க வேண்டும் என்றும் கொள்கை பொதுவாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது. முன்னர் ஒரு நிர்வாகத்தின் கீழ் இருந்த மாநிலங்கள் அல்லது பிரதேசங்கள், தேசியத்தால் வரையறுக்கப்படவில்லை. மக்கள் தங்கள் விசுவாசத்தை தேசிய அரசுக்கு அல்ல, மாறாக பிற, வெவ்வேறு வகையான அரசியல் அமைப்புகளுக்குக் கொடுத்தனர்: நகர அரசு, நிலப்பிரபுத்துவக் குடும்பம் மற்றும் அதன் பிரபு, வம்ச அரசு, மதக் குழு அல்லது பிரிவு. வரலாற்றின் பெரும்பகுதியில் தேசிய அரசு இல்லை, மிக நீண்ட காலமாக அது ஒரு இலட்சியமாகக் கூட கருதப்படவில்லை. பொது சகாப்தத்தின் முதல் 15 நூற்றாண்டுகளில், இலட்சியம் என்பது உலகளாவிய உலக அரசே, எந்தவொரு தனி அரசியல் நிறுவனத்திற்கும் விசுவாசமாக இல்லை. ரோமானியப் பேரரசு ஒரு சிறந்த முன்மாதிரியை அமைத்தது, அது மட்டும் தப்பிப்பிழைத்தது அல்லபுனித ரோமானியப் பேரரசுஇடைக்காலம், ஆனால் ரெஸ் பப்ளிகா கிறிஸ்டியானா ("கிறிஸ்தவ குடியரசு" அல்லது சமூகம்) என்ற கருத்தாக்கத்திலும், பின்னர் ஐக்கியப்பட்ட உலக நாகரிகத்தின் மதச்சார்பற்ற வடிவத்திலும்.

தேசியவாத யுகத்திற்கு முன்பு அரசியல் விசுவாசம் தேசியத்தால் தீர்மானிக்கப்படவில்லை, எனவே நாகரிகம் தேசிய ரீதியாக தீர்மானிக்கப்பட்டதாகக் கருதப்படவில்லை. இடைக்காலத்தில், நாகரிகம் மத ரீதியாக தீர்மானிக்கப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது; கிறிஸ்தவமண்டலத்தின் அனைத்து வெவ்வேறு தேசிய இனங்களுக்கும், இஸ்லாமியர்களுக்கும் , ஒரே ஒரு நாகரிகம் - கிறிஸ்தவம் அல்லது முஸ்லிம் - மற்றும் ஒரு கலாச்சார மொழி - லத்தீன் (அல்லது கிரேக்கம்) அல்லது அரபு (அல்லது பாரசீகம்) மட்டுமே இருந்தது . பின்னர், மறுமலர்ச்சி மற்றும் கிளாசிக்கலின் காலங்களில் , பண்டைய கிரேக்க மற்றும் ரோமானிய நாகரிகங்கள்தான் ஒரு உலகளாவிய விதிமுறையாக மாறியது, இது அனைத்து மக்களுக்கும் எல்லா காலங்களுக்கும் செல்லுபடியாகும். இன்னும் பின்னர், பிரெஞ்சு நாகரிகம் ஐரோப்பா முழுவதும் அனைத்து தேசிய இனங்களையும் சேர்ந்த படித்த மக்களுக்கு செல்லுபடியாகும் நாகரிகமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. 18 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில்தான், முதன்முறையாக, நாகரிகம் தேசியத்தால் தீர்மானிக்கப்படுவதாகக் கருதப்பட்டது. அப்போதுதான் மக்கள். பிற நாகரிகங்கள் மற்றும் பிற காலங்களின் மொழிகளில் அல்ல, அவை பாரம்பரிய மொழிகளாக இருந்தாலும் சரி அல்லது உயர்ந்த நாகரிகத்தை அடைந்த பிற மக்களின் இலக்கியப் படைப்புகளாக இருந்தாலும் சரி, அவர்களின் சொந்த தாய்மொழியில் மட்டுமே கல்வி கற்றனர் .

கலாச்சார தேசியவாதம்

18 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் இருந்து, கல்வி மற்றும் பொது வாழ்க்கையின் தேசியமயமாக்கல் மாநிலங்களின் தேசியமயமாக்கல் மற்றும் அரசியல் விசுவாசங்களுடன் கைகோர்த்துச் சென்றது. கவிஞர்களும் அறிஞர்களும் முதலில் கலாச்சார தேசியவாதத்தை வலியுறுத்தத் தொடங்கினர் . அவர்கள் தாய்மொழியைச் சீர்திருத்தினர், அதை ஒரு இலக்கிய மொழியின் தரத்திற்கு உயர்த்தினர், மேலும் தேசிய கடந்த காலத்தை ஆழமாக ஆராய்ந்தனர். இவ்வாறு, அவர்கள் தங்கள் உணர்வைத் தூண்டிய

மக்களால் விரைவில் எழுப்பப்படவிருந்த தேசிய அரசுக்கான அரசியல் கூற்றுக்களுக்கான அடித்தளங்களை அவர்கள் தயாரித்தனர்.

18 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர், சில குறிப்பிட்ட காலகட்டங்களில், குறிப்பாக மன அழுத்தம் மற்றும் மோதல்களின் போது, சில குழுக்களிடையே தேசிய உணர்வுக்கான சான்றுகள் இருந்தன. தேசிய உணர்வு பெரும் அரசியல் முக்கியத்துவத்திற்கு உயர்ந்தது பல சிக்கலான முன்னேற்றங்களால் ஊக்குவிக்கப்பட்டது: பழைய நிலப்பிரபுத்துவ விசுவாசங்களை அழித்த முழுமையான மன்னர்களால் ஆளப்பட்ட பெரிய மையப்படுத்தப்பட்ட அரசுகளை உருவாக்குதல்; உள்ளூர் மொழிகளை வளர்த்து, தேவாலயம் மற்றும் பிரிவின் உறவுகளை பலவீனப்படுத்திய வாழ்க்கை மற்றும் கல்வியின் மதச்சார்பற்றமயமாக்கல் ; வளர்ந்து வரும் நடுத்தர வர்க்கங்களின் இயக்க உணர்வுக்கும் அவர்களின் முதலாளித்துவ நிறுவனத்திற்கும் வாய்ப்பளிக்க பெரிய பிராந்திய அலகுகளைக் கோரும் வணிகத்தின் வளர்ச்சி. அதன் அரசியல் மற்றும் பொருளாதார மையமயமாக்கலுடன் கூடிய இந்த பெரிய ஒருங்கிணைந்த பிராந்திய அரசு, 18 ஆம் நூற்றாண்டில் ஒரு புதிய உணர்வால் - முந்தைய காலகட்டங்களில் மத இயக்கங்களைப் போன்ற ஒரு உணர்ச்சி உற்சாகத்தால் - ஊறிப்போனது. புதிய கோட்பாடுகளின் செல்வாக்கின் கீழ், மக்களின் இறையாண்மை மற்றும் தனிநபர் உரிமைகள், மக்கள் ராஜாவை நாட்டின் மையமாக மாற்றினர். ராஜா இனி தேசமாகவோ அல்லது அரசாகவோ இருக்கவில்லை; அரசு மக்களின் அரசாகவோ, ஒரு தேசிய அரசாகவோ, ஒரு தந்தை நாடாகவோ அல்லது தாய்நாடாகவோ மாறிவிட்டது. நாகரிகம் தேசிய நாகரிகத்துடன் அடையாளம் காணப்பட்டதால், அரசு தேசத்துடன் அடையாளம் காணப்பட்டது.

அதிகாரச் சமநிலை (Balance of power)

பன்னாட்டு அரங்கில் தேசிய அரசுமுறை நிலவும் வரை அதிகாரச் சமநிலைத் தத்துவமும் நிலவும், கிரேக்க அரசின் காலம் தொட்டு இக்கோட்பாடும் உலகில் செயல்பட்டு வருகிறது என்று சிலர் கூறுகின்றனர். ஆனால் 19-ம் நூற்றாண்டிலிருந்து தான் இக்கோட்பாடு தீவிரமாக செயல்பட ஆரம்பித்தது. 19-ம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலிருந்து

இக்கோட்பாடு ஆற்றலிழந்து காணப்படுகிறது. இக்கோட்பாடு பன்னாட்டு உறவிற்கு அடிப்படையாய் திகழ்கிறது. பன்னாட்டு அரசியலைக் கட்டுப்படுத்தும் ஒரு சக்தியாக அதிகாரச் சமநிலை காணப்படுகிறது. பன்னாட்டு பாதுகாப்பிற்கு தேவையான ஒரு கோட்பாடாக இது கருதப்படுகிறது. சிறிய அரசுகள் தங்கள் இறைமையை இக்கோட்பாட்டால் சீரிய முறையில் பாதுகாத்துக் கொள்ளுகின்றன.

“அதிகாரச் சமநிலை” என்ற சொற்றொடருக்கு பொருள் விளக்கம் அளித்ததில் சிந்தனையாளர்களிடையே கருத்திசைவு ஏற்படவில்லை. முடிந்த அளவிற்கு அதிகாரத்தை உலக நாடுகளுக்கிடையே பகிர்ந்து அளித்தலை இக்கோட்பாடு குறிக்கிறது என்று பேராசிரியர் மொர்கென்தா குறிப்பிடுகிறார். பன்னாட்டு குடும்ப அமைப்பில் அங்கத்துவம் வகிக்கும் உலக நாடுகளுக்கிடையே அதிகாரத்தின் அடிப்படையில் ஒரு சமநிலையை தோற்றுவித்த, எந்தவொரு நாடும் தனது விருப்பத்தை பிற நாடுகள் மீது திணிக்காமல் தடைச் செய்வதை அதிகாரச் சமநிலை குறிக்கிறது என்று பேராசிரியர் சிட்னி பி.பே கூறியுள்ளார். உலக அரங்கில் நாடுகள் தங்கள் அதிகாரத்தை மேம்படுத்த அதிகாரப் போராட்டத்தில்

அதிகாரச் சமநிலையின் குணநலன்கள்:

மாறுபாடான குணநலன்களைக் கொண்டு அதிகாரச் சமநிலைத் திகழ்கிறது. ஒரே நேரத்தில் இரு நிலைகளில் செயல்படுகிறது. முதலாவது, அதிகாரச் சமநிலை அமைதி நிலையையும் அதேநேரத்தில் பொறாமை நிலையையும் கொண்டு திகழ்கிறது. நாடுகள் ஒருங்கிணைந்து, சமநிலையைத் தோற்றுவித்து, ஆக்கிரமிப்பைத் தவிர்த்து அமைதியை நிலைநாட்டுகிறது. ஆனால் சமநிலை உருவாக்க ஒருங்கிணைந்திருக்கும் ஒருங்கிணைவில் அதே நேரத்தில் மாற்றங்களை இக்கோட்பாடு எதிர்ப்பதில்லை. மாறிவரும் சூழலுக்கு ஏற்ப அணிதிரண்டுள்ள நாடுகள் அதிகாரத்தைப் பெருக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளுகின்றன. நான்காவது அதிகாரச்சமநிலையை குலைக்க ஒரு நாடு ஆக்கிரமிப்பை மேற்கொள்கிறது. அதிகாரச் சமநிலையை குலைப்பதற்கும், நிலை நிறுத்துவதற்கும் போர் ஒரு கருவியாக பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஐந்தாவது, நாடுகளின் சுதந்திரத்தையும், இறைமையையும் பாதுகாத்தல் இக்கோட்பாட்டின் குறிக்கோளாகக் கருதப்படுகிறது. ஆறாவது, அதிகாரச் சமநிலை கோட்பாட்டின் செயல்பாட்டில் தீவிரமாய் பங்கேற்பவர்கள்

வல்லரசுகள், சிறிய அரசுகள் இப்போட்டியை கண்டுகளிக்கும் அமைதியான பார்வையாளர்களாகவே செயல்படுகின்றனர். கடைசியாக, அதிகாரம் நிலையற்ற தன்மைப் படைத்ததாய் இருப்பதால், தற்கால சூழ்நிலைகளுக்கும் பொருந்தாத ஒன்றாக காணப் படுகிறது.

அதிகாரச் சமநிலையை நிலை நிறுத்தும் வழிமுறைகள் இவ்வாறு உலக அரங்கில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அதிகாரச் சமநிலை பல வழிமுறைகள் மூலம் நிலை நிறுத்தப்படுகிறது. அவை பின் வருவையாகும்.

உடன்பாடுகளும் எதிர் உடன்பாடுகளும் :

ஆக்கிரமிப்பு நடத்தும் நாடுகளை எதிர்க்க ஒரு நாடு பிறநாடுகளுடன் நட்புறவு ஏற்படுத்தி உடன்பாட்டின் அடிப்படையில் கூட்டமைவை ஏற்படுத்துகிறது. அக்கூட்டமைவைக் கண்டு அச்சம் கொண்டு பிறநாடுகள் சில ஒருங்கிணைந்து அதிகாரச் சமநிலையை நிலை நிறுத்த உடன்பாடுகளை ஏற்படுத்துகின்றன. இவ்வுடன்பாடு எதிர் உடன்பாடு என்றழைக்கப்படுகிறது. உடன் பாடுகளை பால்மர் மற்றும் பெர்கின்சு என்னும் அறிஞர்கள் இருவகையாக வகைப்படுத்துகின்றனர். அவை தற்காப்பிற்கான உடன்பாடு (Defensive Albence) எதிர்த்து தாக்குவற்கான உடன்பாடு (Offensive Albence) என்பவையாகும். அங்கத்துவ நாடுகளுக்கு சாதகமாக அதிகாரச் சமநிலையை நிலை நிறுத்த செய்து கொண்ட உடன்பாடு தற்காப்பிற்கான உடன்பாடு என்றும், அங்கத்துவ நாடுகளுக்கு சாதகமாக அதிகாரச் சமநிலையை குலைக்க செய்து கொண்ட உடன்பாடு எதிர்த்து தாக்குவதற்கான உடன்பாடு என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. எவ்வாறெனினும் உடன் பாடுகள் அதிகாரச்சமநிலைக் கோட்பாட்டின் ஒரு வழிமுறையாகக் கருதப்படுகிறது.

இழப்பீடு வழங்கல் :

நாடுகள் போரினாலும் இதர காரணங்களாலும் இழந்த காரியங்களை திரும்ப வழங்க ஏற்பாடு செய்வதன் மூலம், அந்நாடுகளை ஒரு கூட்டமைவில் கொண்டுவரலாம். அவ்வாறு கொண்டு வருவதன் மூலம் அதிகாரச் சமநிலையைத் தோற்றுவிக்க முடிகிறது. பொதுவாக இழப்பீடுகள் நிலப்பகுதிகள் மூலம் வழங்கப்படுகிறது.

போர் தளவாட பெருக்கமும் படைக் குறைப்பும் போர் தளவாடப் பெருக்கத்தால் உலக நாடுகளுக்கிடையே நிலையற்ற அதிகாரச் சமநிலைத் தோற்றுவிக்கப்படுகிறது.

அமெரிக்கா போர் தளவாடத்தைப் பெருக்கியவுடன் சமநிலையைத் தோற்றுவிக்க சோவியத் யூனியன் போர் தளவாடங்களைப் பெருக்கியது. சோவியத் யூனியன் போர் தளவாட பெருக்க முயற்சிகளை மேற்கொண்டது. இதனால் உலகில் பதட்ட நிலை தோன்றியது. நிலையற்ற அதிகாரச் சமநிலை ஏற்பட்டது. இந்நிலையைப் போக்க போட்டியிடும் நாடுகளுக்கிடையே விகிதாச்சார ரீதியில் படைக்குறைப்பு ஏற்படுத்தி நிலையான அதிகாரச் சமநிலை தோற்றுவிக்க கொள்கைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலையீடு மற்றும் தலையிடாக் கொள்கைகள்:

அதிகாரச் சமநிலை குலைக்கப்படாத வரை நாடுகள் ஒன்றின் உள்விவகாரத்தில் இன் னொன்று தலையிடாத கொள்கையை கடைப்பிடிக்கிறது. கூட்டமைவில் இருந்து ஒரு நாடு வெளியேறினால் அதிகாரச் சமநிலையில் குலைவு ஏற்படலாம். அந்நிலையில் வெளியேறிய நாட்டை மீண்டும் கூட்டமைவில் இணைக்க அந்நாட்டின் உள்நாட்டு விவகாரங்களில் தலையிடும் சூழ்நிலையும் உருவாகலாம். எனவே அதிகாரச் சமநிலையைத் தக்கவைக்க இம்முறையும் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

நடுநிலைப் பகுதி:

அதிகாரச் சமநிலை கோட்பாட்டின் செயல்பாட்டில் பங்கேற்கும் வெவ்வேறு கூட்டமைவுகளைச் சேர்ந்த வல்லரசுகளுக்கிடையே நடுநிலை வகிக்கும் வலுவற்ற ஒரு நாடு அமைந்திருந்தால் அந்நாடு நடுநிலைப் பகுதி என்றழைக்கப்படுகிறது. அந்நாட்டின் முக்கியப் பணி வல்லரசுகளுக்கிடையே முரண்பாடுகளை குறைத் து, நேரடி மோதலைத் தவிர்த்தலாகும். ஜெர்மனிக்கும் ரஷ்யாவிற்கும் இடையே போலந்து அமைந்திருப்பதே இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக கூறலாம்.

பிரித்தானும் முறை:

அதிகாரச் சமநிலையை நிலை நிறுத்த இது ஒரு சிறந்த வழிமுறை, இங்கிலாந்து இம்முறையைப் பின்பற்றி குடியேற்ற நாடுகளை தனது ஆதிக்கத்தின் கீழ் உறுதியாய் வைத்திருந்தது.

அதிகாரச் சமநிலையும் சமநிலையாளரும் (Balancer):

பன்னாட்டு அரங்கில் உலக நாடுகளின் அதிகாரப் போட்டியில் தன்னை இணைத்துக் கொள்ளாத நடுநிலைக் கடைபிடிக்கும் நாடு சமநிலையாளர் பணியை

ஆற்றுகின்றது. அதிகாரச் சமநிலை பாதிக்கப்படவில்லையெனில் சமநிலையாளர் தலையிடமாட்டார். ஆனால் அதிகாரச் சமநிலை ஏதாவது ஒரு நாட்டிற்கு சாதகமாக குலைக்கப்பட்டால், பாதிக்கப்பட்ட நாட்டுடன் சமநிலையாளர் தன்னை இணைத்துக்கொள்வார். அங்கனம் இணைத்து அதிகாரத்தை சமநிலைக்கு கொண்டுவருவார். சமநிலையாளர் பொறுப்பேற்கின்றவர் போதிய அதிகாரம் கொண்டவராய் இருத்தல் வேண்டும். இன்றேல் அவரால் இப்பணியை சீரிய முறையில் ஆற்ற இயலாது. இரண்டாம் உலகப்போருக்கு முன் இப்பணியை இங்கிலாந்து ஆற்றிவந்தது. இன்று வல்லரசுகளுக்கிடையே இப்பணியை தனிப்பட்ட ஒரு நாடு ஆற்றாமல், கூட்டுச்சேரா நாடுகளின் அணி ஓரளவு ஆற்றி வருகிறது. அதிகாரச் சமநிலை பண்டைய காலத்தில் செயல்பட்ட வேகத்தில் இன்று செயல்படவில்லையெனினும், பல நன்மைகளை அது அளிக்கிறது. அதே நேரத்தில் சில தீமைகளும் காணப்படுகின்றன.

அதிகாரச் சமநிலையின் நன்மைகளும் தீமைகளும்

1. வலிமையற்ற சிறிய நாடுகளுக்கு இக்கோட்பாட்டின் உதவியுடன் தங்கள் இறைமையையும் சுதந்திரத்தையும் பாதுகாக்க முடிகிறது.
2. உலகில் நாடுகளுக்கிடையே முரண்பாடுகள் அகற்றப்பட்டு சமாதானம் தோற்றுவிக்கப்படுகிறது.
3. ஆக்கிரமிப்புக்களைத் தடைச் செய்ய இக்கோட்பாடு உதவுகிறது.
4. அதிக அதிகாரம் பெற்று மிகுந்த செல்வாக்கைப் பெற்று எந்த நாடும் பன்னாட்டு அரங்கில் செயல்பட முடியாது. அதிகாரச் சமநிலைக் கோட்பாடு பன்னாட்டுச் சட்டங்களுக்கு நாடுகளை கீழ்ப்படியச் செய்கிறது. கூட்டு நடவடிக்கைகளைக் கண்டு பயமுற்று சட்டங்களை நாடுகள் மதிக்கின்றன.

இத்தனை நன்மைகளைக் கொண்ட இக்கோட்பாடு சில தீமைகளையும் கொண்டுள்ளது. மொர்கென்தாவின் கூற்றுப்படி மூன்று குறைகள் காணப்படுகின்றன. அவை நிலையற்ற தன்மை, போலித்தன்மை, போதாமை ஆகியவையாகும். அதிகாரம் மாறுபடும் தன்மை படைத்ததால், நிலையற்ற நிலை அதிகாரச் சமநிலையால் தோற்றுவிக்கப்படுகிறது. அச்ச உணர்வின் அடிப்படையில் சமாதானம் தோற்றுவிக்கப்படுகிறது இது இக்கோட்பாட்டின் போலித் தன்மையைக் காட்டுகிறது.

ஆதிக்க ஆட்சியை குலைக்கவும், நிலை நிறுத்தவும் போரை ஓர் ஆயுதமாய் பயன்படுத்துவதால், சமாதானத்தை நிலைநிறுத்த இது போதாத ஒன்றாக கருதப்படுகிறது.

இத்தனைக் குறைபாடுகள் காணப்பட்டாலும், பன்னாட்டு அரசியலில் ஒதுக்கி தள்ள முடியாத ஒரு கோட்பாடாக அதிகாரச் சமநிலை காணப்படுகிறது. பண்டைய உறுதிப்பாட்டை இக்கோட்பாடு இழந்தபோதிலும், அதனுடைய செயல்பாடு நன்மை பயக்கும் ஒன்றாக கருதப்படுகிறது. இன்று பன்னாட்டு அரசுநிலை நிலவும் சூழ்நிலைகள் இக்கோட்பாட்டை சரியாக இயங்கவிடுவதில்லை என்றாலும் நாடுகளின் இறைமை காக்கப்பட இக்கோட்பாடு மிகவும் அவசியம். இது கடவுள் உலகிற்கு அளித்த ஒரு நன்கொடை அல்ல, மனிதனின் சுறுசுறுப்பான தலையீட்டால் உருவாக்கப்பட்ட ஒன்றாகும்.

கூட்டுப் பாதுகாப்பு (Diplomacy) இருபதாம் நூற்றாண்டில் இவ்வுலகம் 'இரண்டு உலகப் போர்களை சந்தித்து விட்டது. இவ்விரு போர்களும் கணக்கிலடங்கா உயிர் சேதங்களையும் பொருள் சேதங்களையும் ஏற்படுத்தியது. இனிமேல் உலகம் இன்னொரு உலகப் போரைச் சந்தித்தல் கூடாது என்ற எண்ணத்துடன் போரைத் தவிர்க்க பல நடவடிக்கைகள் உலக அரசுநிலை மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. அவற்றில் ஒன்று கூட்டுப் பாதுகாப்பாகும். உலக அமைதியை குலைக்கவும், ஒழுங்கை தகர்க்கவும் மேற்கொள்ளப்படவிருக்கும் தாக்குதல்களைத் தவிர்க்கவும் மேற்கொள்ளப்பட்ட தாக்குதல்களைச் சமாளிக்கவும் உலக அரசுநிலை சமாதானத்தை நிலைநாட்டவும் மேற்கொள்ளப்படும் கூட்டு நடவடிக்கையே கூட்டுப் பாதுகாப்பு ஆகும் என்று ஜார்ஜ் ஸ்வர்ஜன்பெர்ஜர் என்ற அறிஞர் "அதிகார அரசியல்" என்ற தனது நூலில் எழுதியுள்ளார். சுருங்கக்கூறின் உலகில் உள்ள ஒரு நாடு பிற நாடுகளுக்கு எதிராக தடைச் செய்யப்பட்ட காரியத்தை செய்து ஆக்கிரமிப்பு நடத்தினால், அச்செயலுக்கு எதிராக பிறநாடுகள் மேற்கொள்ளும் கூட்டு நடவடிக்கையே கூட்டுப்பாதுகாப்பாகும்.

கூட்டுப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் போரைத் தடுக்கும் ஆற்றல் பெற்றிருக்க வேண்டுமெனில் கூட்டு நடவடிக்கை கடுமையாக இருத்தல் வேண்டும். கூட்டு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளும் நாடுகள் வலிமை மிக்கவையாக திகழவேண்டும். ஆக்கிரமிப்பில் மீண்டும் அந்நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளாமல் இருக்கின்ற அளவிலும் இருத்தல் வேண்டும். கூட்டு நடவடிக்கைகளில்

கூட்டுப் பாதுகாப்பும் கூட்டு நடவடிக்கைகளும்

போரைத் தவிர்த்து உலக அமைதியை நிலைநாட்ட கூட்டுப் பாதுகாப்பு அவசியம். ஆக்கிரமிப்பை மேற்கொள்ளும் நாட்டை உலக சமாதானத்தை குலைக்கும் நாடு என்று கருதி,

சமாதானத்தை நிலைநாட்ட விரும்பும் நாடுகள் அத்தனையும் ஒருங்கிணைந்து அந்நாட்டின் முயற்சிகளை முறியடிக்கும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதை கூட்டுப் பாதுகாப்பு குறிக்கிறது. உலக அரங்கில் நடந்தேறும் அத்தனை கூட்டு நடவடிக்கைகளும் கூட்டுப்பாதுகாப்பு சம்பந்தப்பட்ட நடவடிக்கைகள் ஆகாது. கூட்டுப்பாதுகாப்பிற்கான கூட்டு நடவடிக்கைகள் ஒரு குறிப்பிட்ட வரையறைக்குள் தான் செயல்படுகிறது. கூட்டு நடவடிக்கை களை மேற்கொள்ளும் நாடுகள் எவ்வளவு ஒரு அதைப் பொறுத்து தான் கூட்டுப்பாதுகாப்பின் வெற்றி தோல்வி அமைகிறது. மேலும் கூட்டுப்பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் வெற்றிபெற வலுதாக்குதல் நடைபெற்றவுடன் காலந்தாழ்த்தாமல் கூட்டு நடவடிக்கையும் ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

கூட்டு நடவடிக்கைகள் பல வழிகளில் நடந்தேறுகின்றன, பொதுவாக தடைகள் (sanctions) மூலம் கூட்டு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படுகிறது. பலவிதமான தடைகளை வலுதாக்குதல் புரிந்த நாட்டின் மீது கூட்டு நடவடிக்கைகள் வெற்றி பெற்ற நாடுகள் தங்கள் இறைமையையும் சுதந்திரத்தையும் விட்டுக்கொடுக்க வேண்டும் என்றில்லை. கூட்டு நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்கும் நாடுகள் சில சொந்த நலன்களை மட்டும் கூட்டு முயற்சிக்காக விட்டு கொடுக்க வேண்டும்.

கூட்டுப் பாதுகாப்பும் அதிகாரச் சமநிலையும் :

கூட்டுப்பாதுகாப்பும் வல்லரசுகளின் அதிகாரச் சமநிலையும் ஒன்றையொன்று எதிர்ப்பதாகவும், அதே நேரத்தில் ஒன்றிற்கொன்று உதவுவதாகவும் காணப்படுகிறது. இரு கோட்பாடுகளும் கொண்டுள்ள நோக்கங்கள் வேறுபடுகின்றன. கூட்டுப் பாதுகாப்பின் நோக்கம் ஆக்கிரமிக்கும் நாட்டிற்கெதிராக சமாதானத்தை விரும்பும் நாடுகளை ஒன்று திரட்டி கூட்டு நடவடிக்கை மேற்கொள்வதாகும். கூட்டுப்பாதுகாப்பு ஆக்கிரமிப்போருக்கு எதிராக ஒரு உலக நாடுகளின் அணியை பன்னாட்டு அரங்கில் திரட்டுகிறது. ஆனால் அதிகாரச் சமநிலையின் அடிப்படையில் ஒன்றையொன்று எதிர்க்க சமவலிமையுள்ள இரு அணிகள் பன்னாட்டு அரங்கில் திரட்டப்படுகிறது.

கூட்டுப்பாதுகாப்பும் இராணுவ ஒப்பந்தங்களும்:

உலக அரங்கில் சில பிராந்தியங்களில் அமைந்திருக்கும் நாடுகள் ஒருங்கிணைந்து தங்களுக்குள் சில இராணுவ ஒப்பந்தங்களைச் செய்துகொள்கின்றன. அவ்வொப்பந்தங்களின் அடிப்படையில் கூட்டுப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன, பெருவாரியான பிராந்திய ஒப்பந்தங்கள் பின்வருகின்ற அளவில் கூட்டுப்பாதுகாப்பிற்கான வழிவகுக்கிறது. பிராந்திய அமைப்புக்களின் ஒரு அங்கத்துவ நாட்டின் மீது அப்பிராந்திய அமைப்பிற்கு உட்படாத ஒரு

வெளிநாடு ஆக்கிரமிப்பு நடத்தினால், அவ்ஆக்கிரமிப்பை பிராந்திய அமைப்பில் அங்கத்துவம் பெற்றுள்ள பிறநாடுகள் தங்கள் மீதான ஆக்கிரமிப்பாக கருதி, ஆக்கிரமிப் பிற்குள்ளான நாட்டினை பாதுகாத்து, ஆக்கிரமிப்பு முயற்சிகளை முறியடிக்கிறது.

இன்று உலகில் பிராந்திய அமைப்புக்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஐ.நா அமைப்பின் தீர்மானங்கள் சில பிராந்திய ஒப்பந்தங்களை அங்கீகரிக்கும் அளவில் காணப்படுகின்றன இவ்வாறு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிராந்திய இராணுவ ஒப்பந்தங்களாலும் கூட்டுப் பாதுகாப்பை வலுவுடன் நிலை நிறுத்தமுடியவில்லை உலகில் நிலவும் கூட்டுப்பாதுகாப்பிற்கான பல பிராந்திய இராணுவ ஒப்பந்தங்களில் (NATO) நேட்டோ ஒப்பந்தம் மட்டும் ஆற்றல் மிக்க ஒன்றாக காணப்படுகிறது. எவ்வாறெனினும் பிராந்திய இராணுவ ஒப்பந்தங்களில் பங்கேற்கும் அங்கத்துவ நாடுகள் தாமாக முன்வந்து நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவில்லையெனில் கூட்டுப்பாதுகாப்பைச் செயல்படுத்த முடியாது.

கூட்டுப்பாதுகாப்பு அமைப்புகள் :

இன்றைய உலகில் கூட்டுப்பாதுகாப்பிற்காக காணப்படும் அமைப்புக்களாக முன்றினை எடுத்தியம்பலாம். அவை ஐரோப்பிய ஒற்றுமை ஏற்பாடு (The Concert of Europe) சர்வதேச சங்கம் (The League of Nations) ஐக்கிய நாட்டுசபை (The united Nations) என்பவையாகும்.

ஐரோப்பிய ஒற்றுமை ஏற்பாடு :

1815-ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு ஐரோப்பாவில் முக்கிய நாடுகள் உறுதியற்ற முறையில் ஒருங்கிணைந்து ஐரோப்பிய ஒற்றுமை ஏற்பாட்டை உருவாக்கின. முதல் உலகப் போர் ஆரம்பிக்கும் காலகட்டம் வரை இவ்வேற்பாடு செயல்பட்டது. அக்கால கட்டத்தில் இவ்வேற்பாட்டில் சக்திவாய்ந்த ஒரு அமைப்பாக திகழ்ந்தது. ஐரோப்பாவிலும் குடியேற்ற நாடுகளிலும் ஐரோப்பிய நாடுகளின் தனிப்பட்ட விருப்பங்களின் அடிப்படையில் கருத்து முரண்பாடுகள் ஏற்பட்டால் அவற்றை முன்னறிந்து தடைச் செய்யும் ஆற்றலை இவ்வேற்பாடு பெற்றிருந்தது. கிரிமியன் போர், ரஷ்ய துருக்கிப் போர் போன்றவற்றை இவ்வேற்பாட்டால் தடைச்செய்ய முடியாவிட்டாலும், பால்கன் பகுதியிலுள்ள பிரச்சனைகளை இது வெற்றிகரமாக தீர்த்துவைத்தது. முதல் உலகப் போருக்கு முன் ஐரோப்பா இரு இராணுவ அணியாக பிரிந்த பொழுது இவ்வேற்பாடு செயலிழந்தது.

சர்வதேச சங்கம் :

முதல் உலகப் போருக்குப்பின் சர்வதேச அளவில் கூட்டுப் பாதுகாப்பை சர்வதேச சங்கம் உருவாக்கும் என்று உலக தலைவர்கள் எண்ணினர். உண்மையான ஒரு பொது அதிகார அமைப்பை சர்வதேச சங்கம் வளர்க்கும் என்று நம்பினர். ஆனால் சர்வதேச சங்கத்தால்

கூட்டுப்பாதுகாப்பை செயல்படுத்த முடியவில்லை, அமெரிக்காவும், இதர சிறிய நாடுகளும் சர்வதேச சங்கத்தில் தங்களை இணைக்காதது இதற்கு காரணம், ரஷ்யாவும், ஜெர்மனியும் முதலாவது சர்வதேச சங்கத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படவில்லை. எனவே இச்சங்கம் மேற்கொண்ட கூட்டு நடவடிக்கைகள் குறித்த முடிவுகளால் அங்கத்தினர் அல்லாத நாடுகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. ஹிட்லரின் எழுச்சி இச்சங்க செயல்பாட்டை பாதித்தது. ஜெர்மனியின் ஆக்கிரமிப்பு கொள்கையை கண்டித்தவுடன் ஜெர்மனி சர்வதேச சங்கத்தில் இருந்து வெளியேறியது. ஐப்பான் மஞ்சூரியாவைப் பிடித்தவுடன் கண்டிக்கப்பட்டது. ஐப்பான் சர்வதேச சங்கத்தில் இருந்து வெளியேறியது. ரஷ்யா பின்லாந்தை தாக்கியது. அதைக் கண்டித்தவுடன் ரஷ்யா வெளியேறியது. சர்வதேச சங்கத்தால் கூட்டுப்பாதுகாப்பை உருவாக்க முடியவில்லை. செயலிழந்த நிலையில் சர்வதேச சங்கம் காணப்பட்டது. உலகம் இரண்டாம் உலகப்போரைச் சந்தித்தது.

ஐக்கிய நாட்டு சபை :

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப்பின் சர்வதேச சங்கத்தைப் போன்று பெரிய எதிர்பார்ப்புகளுடன் ஐ.நா. சபை உருவாக்கப்பட்டது. சர்வதேச சங்கத்தை விட ஐ.நா விலுள்ள ஒரு அமைப்பாக திகழ்கிறது. எனினும், ஐ.நாவில் வல்லரசுகளுக்கு அளிக்க பட்டுள்ள சலுகைகள் ஐ.நாவை வெற்றிகரமாய் செயல்படவிடாமல் தடைச் செய்கிறது. கூட்டுப்பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள முடியாத அளவில் தடுப்பாணை அதிகாரத்தை வல்லரசுகள் பயன்படுத்தின. இது ஒரு குறைபாடாக கருதப்படுகிறது. மேலும், ஐ. நா பன்னாட்டு அளவில் ஆங்காங்கே பிராந்தியங்களில் செய்து கொள்ளப்பட்ட இராணுவ ஒப்பந்தங்களுக்கு அங்கீகாரம் அளித்துள்ளது. எனினும், 1950-ஆம் ஆண்டு கொரியப் பிரச்சனையை சமாளிக்க ஐ.நா மேற்கொண்ட கூட்டுப்பாதுகாப்பு நடவடிக்கையும், அதன் வெற்றியும் புதிய நம்பிக்கையை தோற்றுவித்துள்ளது. அதைத் தொடர்ந்து இன்றைய உலகில் ஐ.நா பன்னாட்டரங்கில் சமாதானத்தை நிலைநிறுத்த பல கூட்டு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகிறது.

இராஜதந்திரம்(Diplomacy)

ஒரு நாட்டின் வெளிநாட்டு தூதரகங்களில் பணிபுரிவோர் பொதுவாக அரசியல் விவேகிகள் என்றழைக்கப்படுகின்றனர். ஒருநாட்டின் விருப்பு வெறுப்புக்களை வெளிநாடுகளில் பிரதிபலிக்கும் அரசாங்கத்தின் கண்களும் காதுகளுமாய் அரசியல் விவேகிகள் கருதப்படுகின்றனர். பண்டையகாலத்தில் உயர்குடியைச் சார்ந்தோர் அரசியல் விவேகிகளாய் நியமனம் செய்யப்பட்டனர். இன்று அந்நிலை மாறிவிட்டது. திறமையை அடிப்படையாய் கொண்டு, போட்டித் தேர்வுகளின் அடிப்படையில் அரசியல் விவேகிகள் சமுதாயத்தின் எல்லாப் பிரிவுகளிலிருந்தும்

தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். ஒரு நாட்டின் இராஜதந்திரிகள் தாங்கள் பணிபுரியும் நாட்டில் சில விசேட உரிமைகளையும் சலுகைகளையும் பெற்று வாழ்கின்றனர்.

பொதுவாக இராஜதந்திரிகள் இருவகைப் பணியாற்றுகின்றனர், அவை அரசியல் விவேகப் பணி (Diplomatic service) காண்கலார்பணி (Consular service) என்றழைக்கப்படுகிறது. பிரதிநிதித்துவம், பேச்சுவார்த்தை ஆகிய பணிகள் அரசியல் விவேகப்பணிகள் என்றும், பிறநாடுகளில் வகிக்கும் தங்களுடைய நாட்டு குடிமக்களின் நலனைப் பேணுதல் காண்கலார் பணி என்றும் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அரசியல் விவேக நடவடிக்கைகளில் பேச்சுவார்த்தை, செய்தி திரட்டி அறிக்கை சமர்ப்பித்தல் என்பவையாகும். கௌடியரின் அர்த்தசாஸ்திரத்தில் பிரச்சாரம் அரசியல் விவேக நடவடிக்கைகளுக்கு எவ்வாறு பயன்படுகிறது என்பதனை விளக்கமாய் கூறியுள்ளார். நாட்டிற்கு உள்ளும், வெளியும் பொதுமக்கள் கருத்தை திரட்ட பிரச்சாரம் மிகவும் தேவை. மக்களாட்சி நாட்டிலும் எதேச்சதிகார நாட்டிலும் அரசியல் விவேக நடவடிக்கைகளின் செயல்பாட்டிற்கு பிரச்சாரம் மிகவும் தேவை. தவறான பிரச்சாரம் அபாயகரமான விளைவுகளை பன்னாட்டு உறவுகளில் தோற்றுவிக்கிறது. இதனை பின்வரும் இயலில் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன.

அறிமுகம்

அரசியல் சூழ்ச்சி (அல்லது) இராஜதந்திரம் (Diplomacy) என்ற பதத்திற்கு பல்வேறான பொருள் விளக்கங்கள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. ஹெரால்டு நிக்கல்சன் என்ற அரசியல் அறிஞர் “அரசியல் விவேகம்” (Diplomacy) என்ற ஒரு நூல் எழுதியுள்ளார். அந்நூலில் அரசியல் விவேகம் பொதுவாக ஐந்து சொற்களை குறிப்பதாக அமைகிறது என்று கூறியுள்ளார். முதலாவது, வெளிநாட்டுக் கொள்கையுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டதாக இது காணப்படுகிறது. இரண்டாவது, நாடுகளுக்கிடையேயான பேச்சுவார்த்தையை இது குறிக்கிறது. மூன்றாவது, நாடுகளுக்கிடையேயான பேச்சுவார்த்தையை ஒழுங்குபடுத்தி நடத்தும் அமைப்பு முறையை இது குறிப்பிடுகிறது. நான்காவது, இது வெளிநாட்டு சேவை என்ற பொருளையும் உணர்த்துகிறது. ஐந்தாவது, பன்னாட்டரங்கில் பேச்சுவார்த்தை திறம்பட நடத்தும் திறனை குறிப்பதாக இச்சொல் பொருள்படுகிறது. சுதந்திர அரசுகளின் அரசாங்கங்களுக்கிடையேயான அதிகாரப்பூர்வமான உறவுகளை அறிவார்ந்த அளவில் சாதாரணமாக செயல்படுத்துதலை இராஜதந்திரம் குறிக்கிறது என்று சர் ஏர்னஸ்ட் சேட்டெள என்ற அறிஞர் கூறியுள்ளார்.

தற்கால நடைமுறைக்கு இப்பொருள் விளக்கங்கள் பொருந்தாது என்று பலராலும் நிராகரிக்கப்பட்டுள்ளது. பன்னாட்டு உறவுகளை பேச்சுவார்த்தைகளின் மூலம் நிர்வகிப்பது அரசியல் விவேகம் என்று தற்காலத்தில் பொருள் விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வுறவுகளை

தூதுவர்கள் சீரமைத்து மேலாண்மை செய்கிறார்கள். பொதுவானநிலை, விசேடநிலை என இருநிலைகளில் அரசியல் விவேகத்திற்கு குயின்சி ரைட் என்பார் பொருள் விளக்கம் அளித்துள்ளார். பேச்சு வார்த்தைகளின் மூலம் இணங்கவைத்தல் அரசியல் விவேகம் என்று பொதுவான நிலையில் பொருள் விளக்கம் இதற்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. தேசிய நலனை கருத்தில் கொண்டு

இராஜதந்திரத்தின் வகைகள் (KINDS OF DIPLOMACY)

இருபதாம் நூற்றாண்டின் அரசியல் விவேகத்தில் மூன்று முக்கிய காரியங்களைப் பார்க்க முடிகிறது என்று ஹெரால்டு நிக்கல்சன் என்ற அறிஞர் கூறியுள்ளார். அவை தேசிய சமூக அமைப்புக்களின் வளர்ச்சி, பொதுமக்கள் கருத்தின் முக்கியத்துவம், செய்தித் தொடர்பில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றம் என்பவையாகும். தேசிய சமூக அமைப்புக்களின் வளர்ச்சி அரசியல் விவேகத்தினுடைய தேவையை உணர்த்துகிறது. பொதுமக்கள் கருத்தின் முக்கியத்துவம் அரசியல் விவேக நடவடிக்கைகளில் உயர்குடியினருக்கு இருந்த செல்வாக்கினைக் குறைத்தது. செய்தித் தொடர்புகளில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றம் அரசியல் விவேகிகள் அல்லது தூதுவர்கள் செய்திகளைச் சுமந்து செல்லும் பணியாளர்களாக மாற்றியுள்ளது. தூதுவர்களின் உதவியின்றி நாட்டின் தலைவர்கள் ஒருவரோடொருவர் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தி செய்திகளை பரிமாறிக்கொள்கின்றனர்.

இவ்விரண்டிற்கும் சில தொடர்புகள் இருந்தாலும், இரண்டும் ஒன்றிற்கொன்று வேறுபட்டது. வெளிநாட்டு கொள்கை வெளிநாட்டு உறவிற்கு தேவையான செயல்பாட்டு அம்சங்களைக் கொடுக்கிறது. வெளிநாட்டுக் கொள்கையை செயல்படுத்த உகந்த அமைப்பினையும் பணியாளர்களையும் இராஜதந்திரம் அளிக்கிறது. வெளிநாட்டுக் கொள்கை உருவாக்கலில் அரசியல் விவேகிகளுக்கு நேரடி பங்கு கிடையாது. தங்களுடைய நாடுகளின் வெளியுறவுத் துறை உருவாக்கும் வெளிநாட்டுக் கொள்கைகளை அரசியல் விவேகிகள் செயல்படுத்துகிறார்கள். இராஜதந்திரம் வெளிநாட்டுக் கொள்கையும் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று வேறுபட்டிருந்தாலும் இரண்டும் ஒன்றிற்கொன்று நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டது. வலுவற்ற அரசியல் விவேகம் ஆற்றல் மிக்க வெளிநாட்டுக் கொள்கையை செயலிழக்கச் செய்கிறது வலிமைமிக்க அரசியல் விவேகம் வெளிநாட்டுக் கொள்கையின் குறைபாடுகளை இலகுவாக அகற்றுகிறது. வெளிநாட்டுக் கொள்கை வெளியுறவுச் சம்பந்தமான செயல் திட்டத்தை வழங்குகிறது. அரசியல் விவேகம் அச்செயல் திட்டத்தின் செயல் பாட்டிற்கான வழிமுறைகளை வகுத்தளிக்கிறது.

இராஜதந்திரத்தின் தன்மை ஒரு நாட்டின் வெளிநாட்டு தூதரகங்களில் பணிபுரிவோர் பொதுவாக அரசியல் விவேகிகள் என்றழைக்கப்படுகின்றனர். ஒருநாட்டின் விருப்பு வெறுப்புக்களை வெளிநாடுகளில் பிரதிபலிக்கும் அரசாங்கத்தின் கண்களும் காதுகளுமாய் அரசியல் விவேகிகள் கருதப்படுகின்றனர். பண்டையகாலத்தில் உயர்குடியைச் சார்ந்தோர் அரசியல் விவேகிகளாய் நியமனம் செய்யப்பட்டனர். இன்று அந்நிலை மாறிவிட்டது. திறமையை அடிப்படையாய் கொண்டு, போட்டித் தேர்வுகளின் அடிப்படையில் அரசியல் விவேகிகள் சமுதாயத்தின் எல்லாப் பிரிவுகளிலிருந்தும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். ஒரு நாட்டின் அரசியல் விவேகிகள் தாங்கள் பணிபுரியும் நாட்டில் சில விசேட உரிமைகளையும் சலுகைகளையும் பெற்று வாழ்கின்றனர்.

பொதுவாக அரசியல் விவேகிகள் இருவகைப் பணியாற்றுகின்றனர், அவை அரசியல் விவேகப் பணி (Diplomatic service) காண்கலார்பணி (Consular service) என்றழைக்கப்படுகிறது. பிரதிநிதித்துவம், பேச்சுவார்த்தை ஆகிய பணிகள் அரசியல் விவேகப்பணிகள் என்றும், பிறநாடுகளில் வகிக்கும் தங்களுடைய நாட்டு குடிமக்களின் நலனைப் பேணுதல் காண்கலார் பணி என்றும் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அரசியல் விவேக நடவடிக்கைகளில் பேச்சுவார்த்தை, செய்தி திரட்டி அறிக்கை சமர்ப்பித்தல் என்பவையாகும். கௌடல்யரின் அர்த்தசாஸ்திரத்தில் பிரச்சாரம் அரசியல் விவேக நடவடிக்கைகளுக்கு எவ்வாறு பயன்படுகிறது என்பதனை விளக்கமாய் கூறியுள்ளார். நாட்டிற்கு உள்ளும், வெளியும் பொதுமக்கள் கருத்தை திரட்ட பிரச்சாரம் மிகவும் தேவை. மக்களாட்சி நாட்டிலும் எதேச்சதிகார நாட்டிலும் அரசியல் விவேக நடவடிக்கைகளின் செயல்பாட்டிற்கு பிரச்சாரம் மிகவும் தேவை. தவறான பிரச்சாரம் அபாயகரமான விளைவுகளை பன்னாட்டு உறவுகளில் தோற்றுவிக்கிறது.

இராஜதந்திரத்தின் பரிணாம வளர்ச்சி இந்தியாவில் அரசியல் விவேக நடவடிக்கைகள் வேதகாலத்திலிருந்து செயல்பட்டு வருகிறது. அரசியல் விவேக நடவடிக்கைகள் மூலம் நாடுகளுக்கிடையே உறவுகள் வரையறுக்கப்பட்டதாக ராமாயணம் மற்றும் மகாபாரதம் ஆகியவற்றில் பல இடங்களில் கூறப்பட்டுள்ளது. கௌடல்யரின் அர்த்தசாஸ்திரத்திலும் இதை பற்றிய பல சான்றுகளைக் காணலாம். அர்த்தசாஸ்திரத்தில் தூதுவர்களின் பணிகளைப்பற்றிய விளக்கம் விரிவாக வழங்கப்பட்டுள்ளது. அப்பணிகளை இன்றும் அரசியல் விவேகிகள் புரிகின்றனர். அரசியல் விவேகத்தில் பரிணாமவளர்ச்சி மூன்று காலக்கட்டங்களில் நடந்தேறியுள்ளது. முதற்காலக்கட்டம் கி.மு.476ஆம் ஆண்டிலிருந்து கி.பி.1450 ஆண்டிற்கு இடைப்பட்ட காலமாகும். இக்காலக்கட்டத்தில் நாடுகள் தமக்கிடையே உறவுகளை தற்காலிகமாக ஏற்படுத்தியது.

பண்டைய கிரேக்க நாட்டில் பல நகர அரசுகள் காணப்பட்டன. அவைகளுக்கிடையேயான உறவுகள் நிரந்தரமான அரசியல் விவேக நடவடிக்கைகள் மூலம் உறுதி செய்யப்படவில்லை அக்காலக்கட்டத்தில் அரசியல் விவேக நடவடிக்கைகள் முதியவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டன. பெரும்பாலும் வாய்மொழிப் பேச்சுவார்த்தைகளே நடந்தேறின. இரண்டாவது காலகட்டம் கி.பி.1450-ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஆரம்பமாகியது. இக்காலக்கட்டத்தில் அரசியல் விவேக நடவடிக்கைகள் நிரந்தர அமைப்புக்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டது. 16-ஆம் நூற்றாண்டில் ஏறக்குறைய எல்லா ஐரோப்பிய அரசுகளும் நிரந்தரமான அரசியல் விவேக நடவடிக்கைக்கான நிர்வாக அமைப்புக்களை ஏற்படுத்தினர். மூன்றாவது காலகட்டம் முதல் உலகப் போருக்குப்பின் ஆரம்பமானது. இக்காலக்கட்டத்தில் ஜனநாயக அரசியல் விவேகம் ஆரம்பமானது. லெனின், உயில்சன் ஆகியத் தலைவர்கள் மறைவற்ற திறந்த அரசியல் விவேக நடவடிக்கைகளை ஆதரித்தன. தற்காலத்தில் நாடுகளுக்கிடையேயான உறவுகளை நாடுகளின் தேசிய விருப்பங்களும் தொழில்நுட்பமும் பெருமளவில் மாற்றியமைத்துள்ளது. இன்று மாநாடுகளின் அடிப்படையில் அரசியல் விவேகம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்து காணப் படுகிறது. இதனடிப்படையில் இருதுருவ அரசியல் நடவடிக்கைகள் செயலிழந்து பலமுனை அரசியல் விவேக நடவடிக்கைகள் செல்வாக்குப் பெற்றுத் திகழ்கின்றன. அரசியல் விவேக நடவடிக்கைகள் பலவகைப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு வகையிலும் சில நன்மைகளும் தீமைகளும் காணப்படுகின்றன.

இரகசிய இராஜதந்திரக் கோட்பாடு : (The concept of Secret Diplomacy)

இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பகாலம்வரை இக்கோட்பாடு உலக அரங்கில் செல்வாக்குப் பெற்று திகழ்ந்தது. இம்முறையில் நாட்டின் உயர்குடி மக்களால் அரசியல் விவேக நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இம்முறையால் மேற்கொள்ளப்பட்ட இரகசிய உடன்பாடுகள் முதல் உலகப்போருக்கு முன்னரும், உலகப்போர் நடந்து கொண்டிருந்த பொழுதும் தாங்கமுடியாதத் துயரினை சாதாரண மனிதனுக்கு இவ்வுலகில் ஏற்படுத்தியது. இதற்கு உதாரணமாக முதல் உலகப்போர் ஏற்பட அடிப்படைக்காரணமாய் அமைந்த பிராங்கோ ரஷ்ய உடன்பாட்டையும், முக்கூட்டு உடன்பாட்டையும் எடுத்தியம்பலாம். இரகசிய அரசியல் விவேக நடவடிக்கைகளால் ஜப்பானும் இத்தாலியும், செய்து கொண்ட இரகசிய ஒப்பந்தங்களை பாரிஸ் சமாதான மாநாடு சிந்திக்க வேண்டிய நிலை பெரும் பிரச்சனைகளைத் தோற்றுவித்தது. மேலும் இரகசிய அரசியல் விவேக நடவடிக்கைகள் பன்னாட்டு அரங்கில் உலக நாடுகளுக்கிடையே சந்தேகங்களை ஏற்படுத்தியது. இவ்வகையான அரசியல் விவேக நடவடிக்கைகளின் தவறுகளை அகற்ற சர்வதேச சங்கத்தின் சாஸனத்தில் பின்வரும் விதி இணைக்கப்பட்டது. சர்வதேச

சங்கத்தின் அங்கத்துவ நாடுகள் தமக்குள் உடன்பாடுகள் செய்து கொண்டால், அவ்வுடன்பாடுகளை சர்வதேச சங்கத்தின் செயலகத்தில் பதிவு செய்து, அச்செயலகம் மூலம் அவ்வுடன்பாடுகளை பிரசுரித்தல் வேண்டும்.

திறந்த அல்லது ஜனநாயக இராஜதந்திரக் கோட்பாடு : (The concept of open or democratic diplomacy)

இம்முறை 20-ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலகட்டத்தில் திறம்பட செயல்பட ஆரம்பித்தது. மக்களுடைய பிரதிநிதிகளால் வெளிப்படையாய் நடத்தப்படும் அரசியல் விவேக நடவடிக்கைகளை இது குறிக்கிறது. இம்முறையிலும் சில குறைபாடுகள் காணப்படுகின்றன, அரசியல் விவேக சாதாரணங்களை முழு அளவில் அறியாத சாதாரண மக்கள் பிரதிநிதிகளாய் அரசியல் விவேக நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுவது இம்முறையின் முக்கிய குறைபாடாகும். மேலும் இம்முறையில் அரசியல் விவேகிகள் பொதுமக்கள் கருத்தை அறிந்து அதனடிப்படையில் முடிவுகளை மேற்கொள்கின்றனர். இதனால் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இக்குறைபாடுகள் இருந்த போதிலும் பல நிறைவுகள் இம்முறையில் காணப்படுகின்றன. பிறநாடுகளுடன் தங்களுடைய நாடு கொண்டுள்ள தொடர்பினை பொதுமக்கள் அறிய இம்முறை வாய்ப்பளிக்கிறது. பன்னாட்டு உறவுகளில் ஏற்படும் பிரச்சனைகளை வெளியரங்கமாய் எடுக்கும் முடிவுகள் மூலம் சுலபமாக தீர்வு செய்ய முடியும்.

தனிப்பட்ட முறையிலான இராஜதந்திரக் கோட்பாடு (The Concept of Personal Diplomacy)

பண்டைய நாட்களில் நாட்டின் தலைவர்கள் தங்களுடைய தூதாவர்கள் அல்லது பிரதிநிதிகள் மூலம் அரசியல் விவேக நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டனர். இன்று செய்தி மற்றும் போக்குவரத்து தொடர்புகளின் வளர்ச்சி இந்நிலையை மாற்றியமைத்துள்ளது. இன்றைய காலகட்டத்தில் துரித செய்தி மற்றும் போக்குவரத்து தொடர்பு வசதிகளினால் ஒரு நாட்டின் தலைவர் தனிப்பட்ட முறையில் இன்னொரு நாட்டின் தலைவரோடு நேரடி தொடர்பு கொண்டு வருங்காலத்தைப் பற்றிய முடிவுகளை உலக அரங்கில் நேரடியாக மேற்கொள்ள முடியும். இம்முறை இரண்டாம் உலகப் போர் நடந்து கொண்டிருந்த காலத்திலிருந்து உலகில் பிரபலமாகியது. இரண்டாம் உலகப் போர் நடந்து கொண்டிருந்தபோது பலமுறை நேசநாடுகளின் தலைவர்களாகிய ஸ்டெலின், ரூஸ்வெல்ட், சர்ச்சில் ஆகியோர் சந்தித்து வருங்காலத்தைப் பற்றிய பல முக்கிய முடிவுகளை மேற்கொண்டனர். உலக அரங்கில் முக்கியமான முடிவுகளை மேற்கொள்ளும்போது சம்பந்தப்பட்ட நாடுகள் சில சலுகைகளை வழங்கவேண்டும். அச்சலுகைகளை உலக நாடுகளின் தலைவர்கள் மட்டும் தான் அறிவிக்க முடியும். தனிப்பட்ட

அரசியல் விவேக நடவடிக்கைகளை நேரடியாக நாடுகளின் தலைவர்கள் மேற்கொள்ளும் போது, அவ்வப்போது சலுகைகளை அறிவித்து, முடிவுகளை துரிதமாக மேற்கொள்ள முடியும்.

மாநாட்டு இராஜதந்திரக் கோட்பாடு (The Concept of Diplomacy by Conference) :

குறிப்பிட்ட இடைவெளிகளுக்குள் சில நாடுகள் ஒருங்கிணைந்து மாநாடுகள் உலக அரங்கில் நடத்தி, முடிவுகள் மேற்கொள்வதை இம்முறை குறிக்கிறது. முதல் உலகப் போருக்குப் பின் உருவாக்கப்பட்ட சர்வதேச சங்கம் இம்முறையிலான அரசியல் விவேக நடவடிக்கைகளை உலகில் புகுத்தியது. இன்று இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பின் உருவாக்கப்பட்ட ஐக்கிய நாட்டுசபை இம்முறையை உறுதிப்படுத்தியுள்ளது. வடக்கு அட்லாண்டிக் ஒப்பந்த அமைப்பு தென்கிழக்கு ஆசிய ஒப்பந்தஅமைப்பு வார்சா ஒப்பந்தம் போன்றவை இம்முறையை உலக அரங்கில் நிலைபெற செய்துள்ளது. உலகின் பலப்பகுதிகளிலும் இன்று பத்தாயிரத்திற்குமே மேலான இவ்வகை மாநாடுகள் ஒவ்வொரு ஆண்டும் நடந்தேறி வருகிறது. இவ்வாறு பன்னாட்டு அரசியலில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அரசியல் விவேகத்தின் முக்கிய நோக்கம் தேசியநலனை சமாதானமுறையில் முன்னேற்றுவதாகும். உலக அரங்கில் முக்கிய நாடுகள் பிற நாடுகளின் அரசியல் நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்பதை தங்கள் அடிப்படை அரசியல் நோக்கமாக கொண்டுள்ளன. தங்களுடைய செல்வாக்கை நிலை நிறுத்துவதன் மூலம் தான் பிற நாடுகளின் அரசியல் செயல்பாட்டில் பங்கேற்க இயலும். செல்வாக்கை அரசியல் விவேக நடவடிக்கைகளின் மூலம் தான் நிலை நிறுத்த முடியும். அமெரிக்கா 1945-ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு ஆசிய ஆப்பிரிக்க நாடுகள் மீது தனது அரசியல் விவேக நடவடிக்கைகள் மூலம் செலுத்திய செல்வாக்கை இதற்கு உதாரணமாக கூறலாம். இவ்வாறு வல்லரசுகள் தங்கள் செல்வாக்கை உலக அரங்கில் அரசியல் விவேக நடவடிக்கைகள் மூலம் பரவலாக்கலை நோக்கமாக கொண்டுள்ளது. ஆனால், புதிதாய் சுதந்திரம் பெற்ற சிறிய அரசுகள் அரசியல் விவேக நடவடிக்கைகள் மூலம் தங்கள் நாட்டைப் பாதுகாப்பதையும், பொது நலனைப் பேணுதலையும் நோக்கமாக கொண்டுள்ளது. இவைகள் அரசியல் விவேகத்தின் அரசியல் சார்ந்த நோக்கங்களாகும்.

பொருளாதார மற்றும் வணிக, நலன்களை அரசியல் விவேக நடவடிக்கைகள் மூலம் வளர்ப்பது அரசியல் சாராத அரசியல் விவேகமாகும். தொழிற் புரட்சிக்குப்பின் வாணிபம் சார்ந்த அரசியல் விவேக நடவடிக்கைகள் தீவிரம் அடைந்துள்ளன. அந்நடவடிக்கைகள் மூலம் நாடுகள் சந்தைகளைப் பிடிப்பதையும், மூலப்பொருட்களைப் பெறுவதையும் நோக்கமாக கொண்டுள்ளன. நாட்டின் முக்கியத் தலைவர்கள் பிற நாடுகளுக்கு விஜயம் செய்து, அந்நாடுகளோடு சுமுக உறவுகளை ஏற்படுத்துகின்றனர். இது அரசியல் விவேக நடவடிக்கைகளில் முக்கியமானதாகக்

கருதப்படுகிறது. சுருங்கக்கூறின் அரசியல் விவேக நடவடிக்கைகள் உலக அரங்கில் ஒரு நாட்டிற்கு நன்மதிப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிறது. நாடுகளுக்கிடையே சமூக உறவை நிலைநிறுத்தி, உலக சமாதானத்திற்கு வழிவகுக்கிறது.

தேசிய பாதுகாப்பு: வரையறை

தேசிய பாதுகாப்பு என்பது ஒரு நாட்டின் அரசு, மக்கள், நிலம் மற்றும் வளங்களை உள்ளூர் மற்றும் வெளிநாட்டு அச்சுறுத்தல்களிலிருந்து பாதுகாப்பதைக் குறிக்கும் .இது வெறும் இராணுவப் பாதுகாப்பை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொள்ளாமல், பல்வேறு பரிமாணங்களில் நாட்டின் நிலைத்தன்மை மற்றும் நலனை பாதுகாக்கும் ஒருங்கிணைந்த முயற்சியாக உள்ளது.

தேசிய பாதுகாப்பு சீராக இருக்க வேண்டும் என்றால், நாடு இராணுவ துறையில் மட்டுமல்லாமல், பொருளாதாரம், உள்நாட்டு அமைதி, தகவல் தொழில்நுட்ப பாதுகாப்பு, சூழலியல் பாதுகாப்பு, உளவுத்துறை நடவடிக்கைகள், அரசியல் நிலைத்தன்மை, மற்றும் சட்ட, ஒழுங்கு பராமரிப்பு ஆகிய துறைகளிலும் வலிமையாக இருக்க வேண்டியது அவசியமாகும்.

நவீன உலகில், பாதுகாப்பு என்பது வெறும் போரில் வெற்றிபெறுதல் மட்டுமல்ல; அதற்கு மேலாக, பயங்கரவாதம், சைபர் தாக்கங்கள், எல்லைச் சட்டவிரோதங்கள், சமூக இடைவெளி, உள்நாட்டு கலவரங்கள் போன்றவற்றை எதிர்கொள்வது மிகவும் முக்கியமானதாக மாறியுள்ளது.

இந்தியாவின் தேசிய பாதுகாப்பை உறுதி செய்ய, அரசு முப்படைகளின்)தலையங்கமாயிருக்கும் இராணுவம், கடற்படை, விமானப்பட(சக்தியை வலுப்படுத்துவதுடன், உளவுத்துறைகளை, எல்லை பாதுகாப்பு படைகளை, தேசிய விசாரணை அமைப்புகளை, மத்திய ஆய்வுப் பிரிவை) CBI), தேசிய பாதுகாப்பு வாரியம்)NSC) ஆகியவற்றையும் ஒருங்கிணைத்து செயல்படுத்துகிறது.

தேசிய பாதுகாப்பின் முக்கிய அம்சங்கள்:

1. இராணுவ பாதுகாப்பு – நாட்டின் எல்லைகளை பாதுகாக்கும் பணி.

2. **உள்நாட்டு பாதுகாப்பு** - பயங்கரவாதம், தீவிரவாதம், சமூக கலவரங்களை தடுக்கும் அமைப்புகள்.
3. **பொருளாதார பாதுகாப்பு** - நாட்டு வளங்கள் மற்றும் உற்பத்தித் துறைகள் மீது வெளிநாட்டு கட்டுப்பாடுகளைத் தவிர்த்தல்.
4. **சைபர் பாதுகாப்பு** - தகவல் தொழில்நுட்பத்தை பாதுகாக்கும் முயற்சிகள்.
5. **சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு** - இயற்கை வளங்களை பாதுகாப்பதும், பேரிடர்களுக்கு முன் தயாராக இருப்பதும்.

தேசிய பாதுகாப்பு என்பது ஒரு நாட்டின் அடிப்படை நிலைத்தன்மைக்கு அத்தியாவசியமான தூணாகும் .நாடு அமைதியாகவும், மக்களும் பாதுகாப்பாகவும் இருக்க தேசிய பாதுகாப்பு மிக முக்கியமானது .அரசு, பாதுகாப்பு அமைப்புகள் மற்றும் மக்களிடம் விழிப்புணர்வுடன் செயல்படுவதால் மட்டுமே, நாடு முழுமையான பாதுகாப்புடன் வளர்ச்சியை நோக்கி செல்வதற்கான வழி உருவாகும்.

உள்நாட்டு அச்சுறுத்தல்கள்: வரையறை மற்றும் முக்கியத்துவம்

தேசிய பாதுகாப்பை பாதிக்கக்கூடிய உள்நாட்டு அச்சுறுத்தல்கள் (Internal Threats) என்பது நாட்டின் உள் அமைதியையும், சட்ட ஒழுங்கையும் பாதிக்கும் வகையில் உருவாகும் அரசியல், சமூக, மற்றும் தீவிரவாத நடவடிக்கைகள் ஆகும் .இவை வெளிப்படையான கண்ணுக்கு தெரியாமலே நாடு முழுவதும் சமூக இடைவெளி, மதவாதம், பிரிவினை உணர்வுகள், குற்றவாளி குழுக்கள் போன்ற வகைகளில் செயல்படக்கூடும்.

உள் அச்சுறுத்தல்களின் வகைகள்

1. பயங்கரவாதம்) Terrorism):

இந்தியா பல ஆண்டுகளாக உள்ளூர் மற்றும் வெளிநாட்டு ஆதரவுடன் செயல்படும் பயங்கரவாதக் குழுக்களின் தாக்குதல்களை எதிர்கொண்டு வருகிறது . குறிப்பாக ஜம்மு காஷ்மீர், நாகாலாந்து, சிக்கிம் போன்ற எல்லை மாநிலங்களில் இது பெரும் சவாலாக உள்ளது.

2. நக்சலைட் இயக்கம்) Naxalism/Maoism):

நாட்டின் மையப் பகுதி மற்றும் வனப்பகுதிகளில் சுரங்க வளங்களை கட்டுப்படுத்தும் நோக்குடன் செயல்படும் நக்சல் இயக்கங்கள், நாட்டின் உள்நாட்டு பாதுகாப்பிற்கு தீவிர அச்சுறுத்தலாக உள்ளன.

3. மதச்சார்பும் கலவரங்களும்) Communalism and Riots):

மத அடிப்படையில் ஏற்படும் சமூக கலவரங்கள், நாடு முழுவதும் மனித உயிரிழப்பையும் பொருளழிவையும் ஏற்படுத்துகின்றன.

4. பிரிவினை இயக்கங்கள்) Secessionist Movements):

சில மாநிலங்களில் உள்ள பிரிவினை ஆதரவு இயக்கங்கள், நாட்டின் அகில இந்திய ஒற்றுமையை சிதைக்கும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றன.

5. சமூக வன்முறை மற்றும் எத்திற்கும் எதிரான அமைப்புகள்) Extremism and Anti-National Elements):

சமூக ஊடகங்கள், இனைய தளங்கள், மாணவர் இயக்கங்கள் போன்றவற்றில் மறைமுகமாக தீவிர சிந்தனைகள் பரவுவதை தவிர்க்கக் கூடும்.

உள் அச்சுறுத்தல்களின் விளைவுகள்

- அரசியல் குழப்பம் மற்றும் மக்கள் மன அழுத்தம்
- பொருளாதார பாதிப்பு – முதலீட்டாளர்கள் நாட்டில் முதலீடு செய்ய தயங்குவர்.
- சமூக ஒற்றுமை சிதைவு – இன, மத வேறுபாடுகள் தீவிரமாகும்.
- நாட்டின் மாபெரும் பாதுகாப்பு தளர்ச்சி

தடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகள்

- உளவுத்துறை கண்காணிப்பு மேம்படுத்தல்
- அரசாங்கத்தின் சட்ட நடைமுறைகள் (UAPA, NIA போன்றவை)
- மக்கள் விழிப்புணர்வு நிகழ்ச்சிகள்
- சமூக அமைப்புகள் மற்றும் ஊடகக் கட்டுப்பாடு
- போராடும் பகுதிகளுக்குத் திட்டமிட்ட பொருளாதார மேம்பாட்டு திட்டங்கள்

வெளிப்புற அச்சுறுத்தல்கள்) External Threats to National Security)

வெளிப்புற அச்சுறுத்தல்களின் வரையறை

வெளிப்புற அச்சுறுத்தல்கள் என்பது பிற நாடுகளிலிருந்து இந்தியாவின் எல்லைப் பாதுகாப்பு, அரசியல், பொருளாதாரம் மற்றும் நாட்டு சுதந்திரம் ஆகியவற்றிற்கு நேரிடும் பிரச்சனைகள் மற்றும் அபாயங்களை குறிக்கிறது.

முக்கிய வெளிப்புற அச்சுறுத்தல்கள்

1. எல்லைப் பிரச்சனைகள்:

பாகிஸ்தான் மற்றும் சீனாவுடன் இந்தியா பரம்பரை எல்லைகளைக் கொண்டுள்ளது .இதில் LOC (Line of Control) மற்றும் LAC (Line of Actual Control) இடங்களில் இடையிடையே தாக்குதல், புகுந்து தாக்குதல் நடைபெறும்.

2. முறைகேடு மற்றும் நுழைவுச் சுரங்கங்கள்:

எல்லை வழியாக சட்டவிரோதமாக ஆயுதங்கள், போதைப்பொருட்கள், மனிதர்கள் ஆகியவை நுழைவது நாட்டுக்கு பெரும் ஆபத்தைக் கொண்டுவரும்.

3. சைபர் தாக்கங்கள்:

பிற நாடுகளில் இருந்தும் இந்தியாவின் ராணுவம், வங்கிகள், தகவல் தளங்கள் மீது சைபர் தாக்கங்கள் ஏற்படலாம்.

4. உள்நாட்டு குழுக்களுக்கு வெளிநாட்டு நிதி ஆதரவு:

சில பயங்கரவாத அமைப்புகள் வெளிநாட்டு நாட்டு ஆதரவுடன் செயல்படுகின்றன .இது நாட்டின் உள்நிலை பாதுகாப்பையும் பாதிக்கிறது.

5. தொழில்நுட்ப உளவு மற்றும் தகவல் திருட்டு:

உளவுத்துறை மற்றும் பாதுகாப்பு சார்ந்த தொழில்நுட்பங்களை பிற நாடுகள் திருட முயற்சிப்பது மிகப்பெரிய பாதுகாப்பு சவாலாக இருக்கிறது.

தீர்வு மற்றும் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள்:

- எல்லை பாதுகாப்புப் படைகள்) BSF, ITBP, Coast Guard) கண்காணிப்பு.
- இராணுவ ஒத்துழைப்பு, உளவுத்துறை தகவல் பரிமாற்றம்.
- சைபர் பாதுகாப்பு அமைப்புகளின் மேம்பாடு.
- வெளிநாட்டு நாட்டு தூதரகங்களை நன்கு கண்காணித்தல்.
- பாதுகாப்பு தொடர்பான உள்நாட்டு-வெளிநாட்டு ஒப்பந்தங்கள்.

உள் மற்றும் வெளிப்புற அச்சுறுத்தல்களும் இந்தியாவின் சுயாட்சி, வளர்ச்சி மற்றும் பாதுகாப்பை சவால்களாக எதிர்கொள்கின்றன .இவற்றை சமாளிக்க அரசு, பாதுகாப்பு அமைப்புகள் மற்றும் பொதுமக்கள் ஒற்றுமையுடன் செயல்பட வேண்டும். விழிப்புணர்வு, அறிவியல் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றம் மற்றும் நாடுகளுக்கிடையிலான நல்லுறவு ஆகியவை நம் தேசிய பாதுகாப்புக்கு உறுதியான பின்புலமாக இருக்க வேண்டும்.

சுயமதிபிட்டு கேள்விகள்

1. இலட்சியவாதக் கோட்பாட்டின் முக்கிய அம்சங்களை எழுதுக.
2. யதார்த்தவாதக் கோட்பாடு சர்வதேச உறவுகளில் அணுகுமுறையை வழங்குகிறது?
3. உலக அமைப்புக் கோட்பாட்டின் நோக்கங்கள் மற்றும் பங்களிப்புகளை வரிக்கவும்.
4. நியோரியலிசக் கோட்பாடும் யதார்த்தவாத கோட்பாடும் எவ்வாறு நுபடுகின்றன?
5. புதிய தாராளவாதக் கோட்பாட்டின் முக்கிய அம்சங்களை விளக்குக.
6. அரசின் தோற்றம் மற்றும் இயல்பு குறித்த இரு முக்கியக் கோட்பாடுகளை வரிக்கவும்.
7. அதிகார சமநிலையின் பொருள் மற்றும் வகைகள் என்ன?
8. கூட்டுப் பாதுகாப்பு என்றால் என்ன? அதன் முக்கிய பண்புகள் எவை?
9. இராஜதந்திரத்தின் விதிமுறைகள் மற்றும் அம்சங்களை எழுதுக.
10. தேசிய பாதுகாப்பை பாதிக்கும் உள் மற்றும் வெளி அச்சுறுத்தல்களை ஒப்பீட்டு விளக்குக.

அலகு - இரண்டு

பனிப்போர் :தோற்றம் - பனிப்போரின் கட்டங்கள் - பனிப்போரின் முடிவு - NAM: தோற்றம் - உறுப்பினர் மற்றும் மாநாடுகள் - குறிக்கோள்கள் - சாதனைகள் - இந்தியாவின் பங்கு; மத்திய கிழக்கு :அரபு இஸ்ரேலியர் மோதல் - எண்ணெய் நெருக்கடி

நோக்கங்கள்

பனிப்போரின் தோற்றம், கட்டங்கள் புரிந்துகொள்ளுதல்
நாமை சாரா இயக்கத்தின்) NAM) தோற்றம் ,மாநாடுகளை அறிதல்
NAM இயக்கத்தில் இந்தியாவின் பங்கு இருந்தமை புரிதல்

முன்னுரை

இரண்டாம் உலகப் போரின் முடிவு சமகால உலக அரசியலில் ஒரு அடையாளமாக இருந்தது.1945 இல், அமெரிக்கா, சோவியத் யூனியன், பிரிட்டன் மற்றும் பிரான்ஸ் தலைமையிலான நேச நாட்டுப் படைகள் தோற்கடிக்கப்பட்டன. ஜெர்மனி, இத்தாலி மற்றும் ஜப்பான் தலைமையிலான அச்ச நாடுகள் இரண்டாம் உலகப் போரை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்தன (1939-1945). போர் உலகின் அனைத்து முக்கிய சக்திகளையும் உள்ளடக்கியது மற்றும் தென்கிழக்கு ஆசியா, சீனா, பர்மா உட்பட ஐரோப்பாவிற்கு வெளியே உள்ள பகுதிகளில் பரவியது மற்றும் இந்தியாவின் வடகிழக்கு பகுதிகள். போர் மனித உயிர்களையும் பொதுமக்களையும் இழந்தது பெரிய அளவில் சொத்து. முதலாம் உலகப் போர் இதற்கு முன் உலகையே உலுக்கியது 1914 மற்றும் 1918 க்கு இடையில். இரண்டாம் உலகப் போரின் முடிவும் ஆரம்பமாக இருந்தது பனிப்போர். அமெரிக்கா இரண்டை வீழ்த்தியதால் உலகப்போர் முடிவுக்கு வந்தது ஆகஸ்ட் 1945 இல் ஜப்பானிய நகரங்களான ஹிரோஷிமா மற்றும் நாகசாகி மீது அணுகுண்டுகள், ஜப்பானை சரணடையச் செய்தது. அமெரிக்காவின் இந்த நடவடிக்கையை நோக்கமாகக் கொண்டதாக விமர்சகர்கள் தெரிவிக்கின்றனர் ஆசியாவிலும் பிற இடங்களிலும் சோவியத் யூனியனை இராணுவ மற்றும் அரசியல் ஆதாயங்களைச் செய்வதை நிறுத்துங்கள் மேலும் மாஸ்கோவிற்கு அமெரிக்கா தான் உச்சம் என்று காட்ட வேண்டும். அமெரிக்க ஆதரவாளர்கள் உள்ளனர் போரை முடிவுக்கு கொண்டுவர அணுகுண்டுகளை வீசுவது அவசியம் என்று வாதிட்டார் விரைவில் மற்றும் அமெரிக்க மற்றும் நேச நாட்டு உயிர்கள் மேலும் இழப்பை நிறுத்த. நோக்கங்கள் எதுவாக இருந்தாலும், இரண்டாம் உலகப் போரின் முடிவின் விளைவாக இரண்டு புதிய எழுச்சி ஏற்பட்டது உலக அரங்கில் அதிகாரங்கள். ஜெர்மனி மற்றும் ஜப்பான் தோல்வியுடன், பேரழிவு ஐரோப்பா மற்றும் உலகின் பல பகுதிகளில், அமெரிக்கா மற்றும் சோவியத் நிகழ்வுகளை பாதிக்கும் திறனுடன்

யூனியன் உலகின் மிகப்பெரிய சக்தியாக மாறியது பூமியில் எங்கும். பனிப்போர் தோன்றியதன் விளைவாக இருந்தது அமெரிக்காவும் சோவியத் ஒன்றியமும் ஒன்றுக்கொன்று போட்டியாக இரண்டு வல்லரசுகளாக இருந்ததால், அதுவும் வேருன்றி இருந்தது அணுகுண்டுகளைப் பயன்படுத்துவதால் ஏற்படும் அழிவுகளும் கூட என்ற புரிதல் எந்தவொரு நாட்டிற்கும் விலை உயர்ந்தது. பனிப்போர் பற்றி விரிவாக ஆராய்வோம்

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப்பின் ரஷியாவின் தலைமையிலான கம்யூனிஸ்ட் நாடுகளுக்கும் அமெரிக்காவின் தலைமையிலான சுதந்திர நாடுகளுக்கும்மிடையிலும் நிலவிய போட்டி, பொறாமை, பகைமை, அச்சம், அவநம்பிக்கை, சந்தேகம் காரணமாக ஏற்பட்ட பதட்ட நிலையே (Tension) “கெடுபிடிப்போர்” (Cold War) எனப்படுகிறது. அமெரிக்கா தலைமையில் பிரிட்டன், பிரான்சு,, இத்தாலி, பெல்ஜியம், ஹாலந்து, போர்த்துக்கல் போன்ற மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளும், ரஷியா தலைமையில் போலந்து, செக்கோஸ்லோவாகியா, அல்பேனியா ஆகிய கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளும் இரு முகாம்களாக அணி வகுத்து நின்றன. இந்த இரு முகாம்களுக்கிடையில் பொருளியல் வாணிபம், பண்பாடு ஆகிய தொடர்புகள் துண்டிக்கப்பட்டன. சர்ச்சில கூறியது போல ‘ இரு முகாம்களுக்கிடையில் “இரும்புத் திரை” இறக்கப்பட்டு விட்டது. கெடுபிடிப் போருக்கான காரணங்கள்.

பனிப்போரின் தோற்றம்

பனிப்போரின் தோற்றம் குறித்து அறிஞர்களிடையே ஒருமித்த கருத்து இல்லை . 1941 ஆம் ஆண்டு ஹிட்லர் ரஷ்யாவை ஆக்கிரமித்தபோது , அமெரிக்க ஜனாதிபதி ரூஸ்வெல்ட் ரஷ்யாவிற்கு ஆயுதங்களை அனுப்பினார் .ரூஸ்வெல்ட்டுக்கும் ஸ்டாலினுக்கும் இடையிலான உறவு மிகவும் நன்றாக இருந்ததால் மட்டுமே .ஆனால் ஜெர்மனியின் தோல்விக்குப் பிறகு, போலந்து, ஹங்கேரி, பல்சேரியா மற்றும் ருமேனியாவில் ஸ்டாலின் கம்யூனிஸ்ட் சித்தாந்தத்தை செயல்படுத்த விரும்பியபோது , அந்த நேரத்தில் இங்கிலாந்தும் அமெரிக்காவும் ஸ்டாலினை சந்தேகித்தன .இங்கிலாந்து பிரதமர் வின்ஸ்டன் சர்ச்சில், மார்ச் 5, 1946 அன்று தனது 'ஃபுல்டன் உரையில்' சோவியத் ரஷ்யா இரும்புத்திரையால் மூடப்பட்டிருந்ததாகக் கூறினார் .இது ஸ்டாலினை ஆழமாக சிந்திக்க வைத்தது .இதன் விளைவாக சோவியத் ரஷ்யாவிற்கும் மேற்கத்திய நாடுகளுக்கும் இடையே சந்தேகம் அதிகரித்தது , இதனால் பனிப்போர் பிறந்தது .

பனிப்போருக்கான காரணங்கள்

பனிப்போர் வெடிப்பதற்கு பல்வேறு காரணங்கள் காரணமாகின்றன . முதலில், சோவியத் ரஷ்யாவிற்கும் அமெரிக்காவிற்கும் இடையிலான வேறுபாடு பனிப்போருக்கு வழிவகுத்தது . சோவியத் ரஷ்யாவின் கம்யூனிச சித்தாந்தத்தை அமெரிக்காவால் பொறுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை . மறுபுறம், மற்ற ஐரோப்பிய நாடுகள் மீது அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் ஆதிக்கம் செலுத்துவதை ரஷ்யாவால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை .

இரண்டாவதாக, இரண்டு வல்லரசுகளுக்கு இடையிலான ஆயுதப் போட்டி பனிப்போருக்கு மற்றொரு காரணமாக அமைந்தது . இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிறகு, சோவியத் ரஷ்யா தனது இராணுவ வலிமையை அதிகரித்தது , இது மேற்கத்திய நாடுகளுக்கு அச்சுறுத்தலாக இருந்தது . எனவே அமெரிக்கா அணுகுண்டு, ஹைட்ரஜன் குண்டு மற்றும் பிற கொடிய ஆயுதங்களைத் தயாரிக்கத் தொடங்கியது . மற்ற ஐரோப்பிய நாடுகளும் இந்தப் போட்டியில் பங்கேற்றன . எனவே, முழு உலகமும் இரண்டு சக்தி வாய்ந்த குழுக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு பனிப்போருக்கு வழி வகுத்தது .

மூன்றாவதாக, சித்தாந்த வேறுபாடும் பனிப்போருக்கு மற்றொரு காரணமாக அமைந்தது . சோவியத் ரஷ்யா கம்யூனிசத்தைப் பரப்பியபோது, அந்த நேரத்தில் அமெரிக்கா முதலாளித்துவத்தைப் பரப்பியது . இந்தப் பிரச்சாரம் இறுதியில் பனிப்போரை துரிதப்படுத்தியது .

நான்காவதாக, ரஷ்ய பிரகடனம் பனிப்போருக்கு மற்றொரு காரணத்தை ஏற்படுத்தியது . சோவியத் ரஷ்யா வெகுஜன ஊடகங்களில் கம்யூனிசத்தை முன்னிலைப்படுத்தியது மற்றும் தொழிலாளர் புரட்சியை ஊக்குவித்தது . மறுபுறம், அமெரிக்கா கம்யூனிசத்திற்கு எதிராக முதலாளிகளுக்கு உதவியது . எனவே அது பனிப்போரின் வளர்ச்சிக்கு உதவியது .

ஐந்தாவது, அமெரிக்காவின் அணுசக்தி திட்டம் பனிப்போருக்கு மற்றொரு காரணமாக அமைந்தது . ஹிரோஷிமா மற்றும் நாகசாகி மீது அமெரிக்கா குண்டு வீசிய பிறகு, சோவியத் ரஷ்யா தனது இருப்பு குறித்து பயந்தது . எனவே, அமெரிக்காவை

எதிர்த்துப் போராடுவதற்கும் அதே பாதையைப் பின்பற்றியது. இது பனிப்போரின் வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது.

இறுதியாக, மேற்கத்திய நாடுகளுக்கு எதிராக சோவியத் ரஷ்யாவின் வீட்டோ அதிகார அமலாக்கம் அவர்களை ரஷ்யாவை வெறுக்க வைத்தது. மேற்கத்திய நாடுகள் ஐ.நா. பாதுகாப்பு கவுன்சிலில் ஏதேனும் கருத்தை முன்வைத்தபோது,

சோவியத் ரஷ்யா உடனடியாக வீட்டோ மூலம் அதை எதிர்த்தது. எனவே மேற்கத்திய நாடுகள் சோவியத் ரஷ்யாவில் எரிச்சலடைந்தன, இது பனிப்போருக்கு வழிவகுத்தது.

பனிப்போரின் பல்வேறு கட்டங்கள்

பனிப்போர் ஒரு நாளில் ஏற்படவில்லை. அது பல கட்டங்களைக் கடந்து சென்றது.

முதல் கட்டம் (1946-1949):

இந்தக் கட்டத்தில் அமெரிக்காவும் சோவியத் ரஷ்யாவும் ஒன்றையொன்று நம்ப மறுத்தன. அமெரிக்கா எப்போதும் ரஷ்யாவில் சிவப்பு ஆட்சியைக் கட்டுப்படுத்த முயன்றது. எந்தத் தயக்கமும் இல்லாமல் சோவியத் ரஷ்யா போலந்து, பல்செரியா, ருமேனியா, ஹங்கேரி, யூகோஸ்லாவியா மற்றும் பிற கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் ஜனநாயகத்தை அழித்து கம்யூனிசத்தை நிறுவினது.

ரஷ்யாவின் மேலாதிக்கத்தைக் குறைப்பதற்காக, அமெரிக்கா 1947 மார்ச் 12 அன்று நடைமுறைக்கு வந்த ட்ரூமன் கோட்பாட்டைப் பின்பற்றி கிரேக்கத்திற்கும் துருக்கிக்கும் உதவியது. ஜூன் 5, 1947 அன்று அறிவிக்கப்பட்ட மார்ஷல் திட்டத்தின்படி, மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு அமெரிக்கா நிதி உதவி செய்தது. இந்தக் கட்டத்தில், சோவியத் ரஷ்யா ஈரானில் இருந்து இராணுவத்தை திரும்பப் பெறாதது, பெர்லின் தாக்குதல் போன்றவை குளிர்ச்சியை மேலும் சீற்றமடையச் செய்தன. 1949 இல் நேட்டோ உருவான பிறகு, பனிப்போர் நின்றுவிட்டது.

இரண்டாம் கட்டம் (1949-1953):

இந்தக் கட்டத்தில், ஆஸ்திரேலியா, நியூசிலாந்து மற்றும் அமெரிக்கா இடையே செப்டம்பர் 1957 இல் ANZUS என்று அழைக்கப்படும் ஒரு ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது. அமெரிக்கா செப்டம்பர் 8, 1951 அன்று ஜப்பானுடனும் ஒரு ஒப்பந்தத்தில்

கையெழுத்திட்டது . அந்த நேரத்தில் ரஷ்யாவிடமிருந்து ஆயுதங்களையும் சீனாவிடமிருந்து இராணுவத்தையும் பெற்றுக்கொண்டு, வட கொரியா தென் கொரியா மீது போரை அறிவித்தது. பின்னர் ஐ.நா.வின் உதவியுடன், அமெரிக்கா தென் கொரியாவிற்கு இராணுவ உதவியை அனுப்பியது. இருப்பினும், வட கொரியாவும் தென் கொரியாவும் 1953 இல் சமாதான ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டு போரை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்தன. சோவியத் கம்யூனிசத்தின் தாக்கத்தைக் குறைக்க, அமெரிக்கா கம்யூனிசத்திற்கு எதிரான பிரச்சாரத்தில் பெரும் தொகையைச் செலவிட்டது. மறுபுறம், சோவியத் ரஷ்யா அணுகுண்டைச் சோதித்து அமெரிக்காவுடன் சமமாக இருக்க முயன்றது.

மூன்றாம் கட்டம் (1953-1957):

இப்போது அமெரிக்கா 1954 இல் சோவியத் ரஷ்யாவின் செல்வாக்கைக் குறைப்பதற்காக SEATO ஐ உருவாக்கியது. 1955 இல் அமெரிக்கா மத்திய கிழக்கில் MEDO ஐ உருவாக்கியது. குறுகிய காலத்திற்குள், அமெரிக்கா 43 நாடுகளுக்கு இராணுவ உதவியை வழங்கியது மற்றும் சோவியத் ரஷ்யாவைச் சுற்றி 3300 இராணுவ தளங்களை உருவாக்கியது. அந்த நேரத்தில், 1955 இல் வியட்நாம் போர் தொடங்கியது. அமெரிக்க சக்தியைக் குறைக்க, ரஷ்யா 1955 இல் வார்சா ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டது. ரஷ்யா 12 நாடுகளுடன் ஒரு பாதுகாப்பு ஒப்பந்தத்திலும் கையெழுத்திட்டது. ஜெர்மனி ஜெர்மனி கூட்டாட்சி குடியரசாகப் பிரிக்கப்பட்டது, இது அமெரிக்க கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது, ஜெர்மன் ஜனநாயகக் குடியரசு சோவியத் ரஷ்யாவின் கீழ் இருந்தது. 1957 இல் சோவியத் ரஷ்யா தனது பாதுகாப்புத் திட்டத்தில் ஸ்புட்னிக்கைச் சேர்த்தது.

1953 ஆம் ஆண்டு ஸ்டாலின் இறந்தார், குருசேவ் ரஷ்யாவின் ஜனாதிபதியானார். 1956 ஆம் ஆண்டு சூயஸ் நெருக்கடி தொடர்பாக அமெரிக்காவிற்கும் ரஷ்யாவிற்கும் இடையே ஒரு ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது. இங்கிலாந்து மற்றும் பிரான்ஸ் போன்ற தனது நட்பு நாடுகளுக்கு உதவ வேண்டாம் என்று அமெரிக்கா ஒப்புக்கொண்டது. உண்மையில் மேற்கு ஆசியா ஒரு பெரிய ஆபத்திலிருந்து காப்பாற்றப்பட்டது.

நான்காவது கட்டம் (1957-1962):

1959 ஆம் ஆண்டு ரஷ்ய அதிபர் குருஷேவ் அமெரிக்காவிற்கு ஒரு வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்டார். இரு நாடுகளும் U-2 விபத்து மற்றும் பெர்லின் நெருக்கடிக்காக எரிச்சலடைந்தன. 1961 ஆகஸ்ட் 13 ஆம் தேதி, கிழக்கு பெர்லினில் இருந்து மேற்கு பெர்லினுக்கு குடியேற்றத்தைத் தடுக்க சோவியத் ரஷ்யா 25 கிலோமீட்டர் நீளமுள்ள பெர்லின் சுவரை உருவாக்கியது. 1962 ஆம் ஆண்டு, கியூபாவின் ஏவுகணை நெருக்கடி பனிப்போருக்குப் பெரும் பங்களித்தது. இந்த சம்பவம் அமெரிக்க அதிபர் கெனடிக்வும் ரஷ்ய அதிபர் குருஷேவுக்கும் இடையே உரையாடல் சூழலை உருவாக்கியது. கியூபாவைத் தாக்க மாட்டேன் என்று அமெரிக்கா ரஷ்யாவிற்கு உறுதியளித்தது, மேலும் ரஷ்யாவும் கியூபாவிலிருந்து ஏவுகணை நிலையத்தை திரும்பப் பெற்றது.

ஐந்தாவது கட்டம் (1962-1969):

1962 ஆம் ஆண்டு தொடங்கிய ஐந்தாவது கட்டம் அமெரிக்காவிற்கும் சோவியத் ஒன்றியத்திற்கும் இடையே பரஸ்பர சந்தேகத்தையும் ஏற்படுத்தியது. அணு ஆயுதங்களைத் தடை செய்யக் கோரி உலகளாவிய கவலை இருந்தது. இந்தக் காலகட்டத்தில் வெள்ளை மாளிகைக்கும் கிரெம்லினுக்கும் இடையே ஹாட் லைன் நிறுவப்பட்டது. இது இரு தரப்பினரையும் அணு ஆயுதப் போரைத் தவிர்க்க கட்டாயப்படுத்தியது. இருப்பினும், வியட்நாம் பிரச்சனையும் ஜெர்மனியில் உள்ள பிரச்சனையும் அமெரிக்காவிற்கும் சோவியத் ஒன்றியத்திற்கும் இடையே பனிப்போரைத் தொடர்ந்தன.

ஆறாவது கட்டம் (1969-1978):

1969 ஆம் ஆண்டு தொடங்கிய இந்தக் கட்டம் அமெரிக்காவிற்கும் சோவியத் ஒன்றியத்திற்கும் இடையிலான பாதுகாப்பு ஒப்பந்தத்தால் குறிக்கப்பட்டது - அமெரிக்க ஜனாதிபதி நிக்சனும் ரஷ்ய ஜனாதிபதி பிரெஷ்நேவும் பனிப்போரை முடிவுக்குக் கொண்டுவருவதில் முக்கிய பங்கு வகித்தனர். 1972 ஆம் ஆண்டு SALT, 1975 ஆம் ஆண்டு ஹெல்சின்கியில் நடந்த பாதுகாப்பு உச்சி மாநாடு மற்றும் 1978 ஆம் ஆண்டு பெல்கிரேட் மாநாடு ஆகியவை அமெரிக்காவையும் ரஷ்யாவையும் நெருக்கமாகக் கொண்டு வந்தன.

1971 ஆம் ஆண்டில், அமெரிக்க வெளியுறவு செயலாளர் ஹென்றி கிஸ்ஸிங்கர் சீனாவுடன் மீண்டும் நெருங்குவதற்கான சாத்தியக்கூறுகளை ஆராய சீனாவிற்கு ஒரு ரகசிய விஜயம் மேற்கொண்டார். டியாகோ கார்சியாவை ஒரு இராணுவ தளமாக மாற்றும் அமெரிக்க நடவடிக்கை முதன்மையாக இந்தியப் பெருங்கடலில் சோவியத் இருப்பைத் தடுக்க வடிவமைக்கப்பட்டது. 1971 ஆம் ஆண்டு பங்களாதேஷ் நெருக்கடி மற்றும் 1973 ஆம் ஆண்டு எகிப்து-இஸ்ரேல் போரின் போது இரண்டு வல்லரசுகளும் எதிர் தரப்புகளுக்கு ஆதரவை வழங்கின.

கடைசி கட்டம் (1979-1987):

இந்தக் கட்டத்தில் பனிப்போரில் சில மாற்றங்கள் காணப்பட்டன. அதனால்தான் வரலாற்றாசிரியர்கள் இந்தக் கட்டத்தை புதிய பனிப்போர் என்று அழைக்கிறார்கள். 1979 ஆம் ஆண்டில், அமெரிக்க ஜனாதிபதி கார்ட்டரும் ரஷ்ய ஜனாதிபதி பிரெஷ்நேவும் SALT II உடன்பாட்டில் கையெழுத்திட்டனர். ஆனால் 1979 ஆம் ஆண்டில் ஆப்கானிஸ்தானில் ஏற்பட்ட திடீர் வளர்ச்சியால் பனிப்போரைத் தணிக்கும் வாய்ப்புகள் பாதிக்கப்பட்டன. வியட்நாம் (1975), அங்கோலா (1976), எத்தியோப்பியா (1972) மற்றும் ஆப்கானிஸ்தான் (1979) பிரச்சினைகள் ரஷ்யாவிற்கு வெற்றியைக் கொண்டு வந்தன, இது அமெரிக்காவிற்கு தாங்க முடியாதது. அமெரிக்க ஜனாதிபதி கார்ட்டரின் மனித உரிமைகள் மற்றும் திறந்த ராஜதந்திரம் ரஷ்யாவால் விமர்சிக்கப்பட்டது. SALT II அமெரிக்க செனட்டால் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. 1980 ஆம் ஆண்டில் அமெரிக்கா மாஸ்கோவில் நடைபெற்ற ஒலிம்பிக்கைப் புறக்கணித்தது.

1983 ஆம் ஆண்டு, அமெரிக்காவுடனான ஏவுகணை பேச்சுவார்த்தையிலிருந்து ரஷ்யா விலகியது. 1984 ஆம் ஆண்டு லாஸ்-ஏஞ்சல்ஸில் நடைபெற்ற ஒலிம்பிக் போட்டியை ரஷ்யா புறக்கணித்தது. அமெரிக்க ஜனாதிபதி ரொனால்ட் ரீகனின் நட்சத்திரப் போர் ரஷ்யாவை எரிச்சலூட்டியது. இந்த வழியில் அமெரிக்காவிற்கும் ரஷ்யாவிற்கும் இடையிலான 'புதிய பனிப்போர்' 1987 வரை தொடர்ந்தது.

பனிப்போரின் விளைவு

பனிப்போர் சர்வதேச விவகாரங்களில் நீண்டகால தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியது. முதலில், அது ஒரு பய மனநோயை உருவாக்கியது, இதன் விளைவாக மிகவும்

அதிநவீன ஆயுதங்களை தயாரிப்பதற்கான ஒரு பைத்தியக்காரத்தனமான போட்டி ஏற்பட்டது. நேட்டோ, சீட்டோ, வார்சா பேக்ட், சென்டோ, அன்சஸ் போன்ற பல்வேறு கூட்டணிகள் உலக பதற்றத்தை அதிகரிக்க மட்டுமே உருவாக்கப்பட்டன.

இரண்டாவதாக, எதிராளி முன்மொழிந்த நடவடிக்கைகளை எதிர்க்க இரு வல்லரசுகளும் முயன்றதால், பனிப்போர் ஐ.நா.வை பயனற்றதாக்கியது. கொரிய நெருக்கடி, கியூபா ஏவுகணை நெருக்கடி, வியட்நாம் போர் போன்றவை இந்த திசையில் பிரகாசமான எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.

மூன்றாவதாக, பனிப்போர் காரணமாக, மூன்றாம் உலகம் உருவாக்கப்பட்டது. ஆப்பிரிக்கா, ஆசியா மற்றும் லத்தீன் அமெரிக்காவின் ஏராளமான நாடுகள் இரண்டு வல்லரசுகளின் இராணுவக் கூட்டணிகளிலிருந்து விலகி இருக்க முடிவு செய்தன. அவர்கள் நடுநிலை வகிக்க விரும்பினர். எனவே, அணிசேரா இயக்கம் பனிப்போரின் நேரடி விளைவாக மாறியது.

நான்காவதாக, பனிப்போர் மனிதகுலத்திற்கு எதிராக வடிவமைக்கப்பட்டது. ஆயுத உற்பத்தியில் தேவையற்ற செலவுகள் உலகின் முன்னேற்றத்திற்கு ஒரு தடையை உருவாக்கி, ஒரு நாட்டை மோசமாக பாதித்து, மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தில் முன்னேற்றத்தைத் தடுத்தன.

ஐந்தாவதாக, 'ஒரு குடும்பமாக உலகம் முழுவதும்' என்ற கொள்கை, பனிப்போர் காரணமாக விரக்தியின் பாறையில் நொறுங்கியது. அது உலகை இரண்டு குழுக்களாகப் பிரித்தது, இது மனிதகுலத்திற்கு ஆரோக்கியமான அறிகுறியாக இல்லை.

ஆறாவது, பனிப்போர் நாடுகளிடையே அவநம்பிக்கையின் சூழலை உருவாக்கியது. ரஷ்யா அல்லது அமெரிக்காவின் கீழ் தாங்கள் எவ்வளவு பாதுகாப்பற்றவர்கள் என்று அவர்கள் தங்களுக்குள் கேள்வி எழுப்பினர்.

இறுதியாக, பனிப்போர் உலக அமைதியைக் குலைத்தது. கூட்டணிகளும் எதிர் கூட்டணிகளும் ஒரு தொந்தரவான சூழலை உருவாக்கியது. அது உலகிற்கு ஒரு சாபக்கேடாக அமைந்தது. ரஷ்யாவும் அமெரிக்காவும், வல்லரசுகளாக இருந்தும்,

சர்வதேச நெருக்கடியைத் தீர்க்க முன்வந்த போதிலும் இ அவர்களால் உலகில் நிரந்தர அமைதியை நிலைநாட்ட முடியவில்லை .

பொது எதிரி மறைவு:

இரண்டாம் உலகப்போரின் போது ஒருங்கிணைந்து ஓரணியில் நின்று போரிட்ட அமெரிக்காவிற்கும் ரஷியாவிற்குமிடையே அப்படி யொன்றும் நல்லுறவு நிலவியதில்லை. ஹிட்லரின் நாஜி ஜெர்மனியின் ஆக்கிரமிப்பு இருவர் நலன்களுக்கும் ஆபத்து விளைவிப்பதாக இருந்ததால் அவர்கள் தங்கள் கருத்து வேற்றுமைகளை தற்காலிகமாக ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு பொது எதிரியான ஹிட்லரை எதிர்க்க ஒன்றுபட்டு நின்றனர். இப்போது அந்த பொது எதிரி மறைந்துவிட்டதால் பழைய பகைமை மீண்டும் தோன்றிவிட்டது.

கொள்கை வேறுபாடுகள்:

கொள்கையளவில் இரு வல்லரசுகளும் இரு துருவங்களாக விளங்கின. ரஷியா பொது உடமைத் தத்துவத்தில் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தபோது அமெரிக்கா தனிநபர் உரிமைகளை உயர்வாகக் கருதியது. தங்கள் கொள்கைகளை தங்கள் நாட்டுடன் வைத்துக் கொண்டால் பிரச்சனையே இல்லை. ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்கள் மீது தங்கள் கொள்கையை வலுக்கட்டாயமாகத் திணிக்க முயலும் போது தான் பிரச்சனையே உண்டானது. உலகம் முழுவதிலும் கம்யூனிசத்தைப் பரப்புவதுதான் தனது வெளிநாட்டுக் கொள்கையின் ஒரே குறிக்கோள் என்று ரஷியா கருதியபோது கம்யூனிசத்தை பரவவொட்டாது தடுப்பதே தனது அயல்நாட்டுக் கொள்கையின் இலட்சியம் என்று அமெரிக்கா அறிவித்தது. னை) புதிய சக்திச் சமநிலை :

இரண்டாம் உலகப்போர் முதுபெரும் வல்லரசுகளான பிரிட்டனையும் பிரான்சையும் இரண்டாந்தர வல்லரசுகளாக்கிவிட்டது. 1870க்குப் பின் ஐரோப்பிய அரசியலில் வலிமையுடன் திகழ்ந்த ஜெர்மனியை அடியோடு வீழ்த்திவிட்டது. போருக்குப் பின் ஐரோப்பாவில் ரஷியா ஒன்று தான் வல்லரசாகத் திகழ்ந்தது. அதற்கு எதிராக ஐரோப்பிய நாடுகள் அனைத்தும் ஒன்று திரண்டாலும் அவை ரஷியாவிற்கு.

கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளை கம்யூனிசமாக்கியது:

கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளான போலந்து, செக்கோஸ்லோவாகியா, யூகோஸ்லாவியா, ஹங்கேரி, ருமேனியா, பல்கேரியா, அல்பேனியா ஆகியவற்றை நாஜி ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து ரஷிய செஞ்சேனைதான் மீட்டது. அதன்பின் அந்நாடுகளில் கம்யூனிஸ்ட் அரசுகள் நிறுவப்பட செஞ்சேனை மறைமுக நிர்ப்பந்தங்களை ஏற்படுத்தியது. விரைவில் கிழக்கு ஐரோப்பா முழுவதும் "சிவப்பு

மயமாகியது”, இந்த ”சிவப்பு அபாயம்” மேற்கு ஐரோப்பாவினுள்ளும் ஊடுருவி விடுமோ என்ற அச்சம் ஏற்பட்டது. அதனைத் தடுப்பதற்கு பல முன்னேற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன.

ஆதிக்கப் போட்டி:

வல்லரசுகள் பொதுவாக உலகில் தங்கள் பொருளியல், அரசியல் ஆதிக்கம்தான் நிலைபெற வேண்டும் என எதிர்பார்த்தன. அதனை எதிர்க்கும் எந்த அரசையும் வீழ்த்த நினைத்தன. தான் தான் உலகிலே மாபெரும் வல்லரசு, தமக்கு இணையாக யாரும் தலைதூக்கிவிடக் கூடாது என்பதில் முன்னெச்சரிக்கையாக இருந்தன. அதற்காக தனக்கு ஆயுதபலமும் நாடுகளின் ஆதரவும் தேவை என்ற எண்ணம் கொண்டன. இந்த அடிப்படையில் அமெரிக்கா - ரஷிய நாடுகளிடையே எழுந்த ஆதிக்கப்போட்டி உலகில் பதட்ட நிலையை ஏற்படுத்தியது.

கெடுபிடிப்போரின் தன்மை:

கெடுபிடிப்போர் என்பது நேரடியாக நடைபெறாமல் மறைமுகமாக நடைபெறும் போர் ஆகும். படை நடமாட்டங்கள், ஆயுதப் பெருக்கங்கள், ஆவேசப்பேச்சுக்கள். இறுதி எச்சரிக்கைகள் ஆகிய காட்டமான சூழ்நிலைகள் அனைத்தும் இருக்கும். ஆனால் போர் மூண்டுவிடாது. அதனால் இனி போரே ஏற்படாது என நிம்மதிப் பெருமூச்சும் விட இயலாது. எந்த நிமிடத்திலும் போர் வெடித்து விடும் அச்சம்தான் கெடுபிடிப்போரின் தனித்தன்மையாகும்.

இரண்டாவதாக, பயங்கர அணு ஆயுதங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு குவிக்கப்பட்டிருப்பதால் போர் மூண்டால் மனித சமுதாயமே நாசமாகி விடும் என்ற பயங்கர திகில் கெடுபிடிப் போரின் மற்றுமொரு இயல்பு.

மூன்றாவதாக, ஒரு வல்லரசு செய்யும் காரியங்களை மற்றொரு வல்லரசு சந்தேகக் கண்கொண்டு நோக்கும். இல்லையென்றால் பொறாமை அனல் பொங்கப் பார்க்கும். இந்த பரஸ்பர சந்தேகமும் பொறாமையும் கெடுபிடிப்போரின் முக்கியமான பண்புகள்.

நான்காவதாக, கெடுபிடிப்போர் போர்முனையில் போர் ஆயுதங் களைக் கொண்டு நடைபெறவில்லையே தவிர பிற முனைகளில் புதிய யுக்திகளைக் கொண்டு அதிதீவிரமாக நடைபெற்றது. அறிவியல் முனையில் புதிய புதிய ஆயுதங்களைக் கண்டுபிடிப்பதில் போட்டியும், பிரச்சார முனையில் பரஸ்பரம் வசை மொழிகளால் ஒருவரை யொருவர் தாக்கிக் கொள்ளும் போராகவும், பொருளியல் முனையில் தங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு விழுந்தடித்து உதவி புரிய விரையும் போட்டியாகவும் இருந்தது. அதாவது கெடுபிடிப் போரில் அறிவியல் ஆய்வும், பிரச்சாரமும், பொருளியல் உதவியும் கூட ஒரு வகைப் போராட்ட கருவிகளாகப் பயன்பட்டன.

கெடுபிடிப் போரின் போக்கு :

ட்ருமன் கோட்பாடு :

ஐரோப்பா முழுவதையும் சிவப்பாக்கியே தீருவேன் என்ற ரஷ்யாவின் பிடிவாதமும் அவ்வாறு சிவப்பாக்க விட மாட்டேன் என்ற அமெரிக்காவின் எதிர்வாதமும் கிரீஸ், துருக்கி நாடுகளில் அரங்கேறியது. அந்நாடுகளில் ' வெளிநாட்டுச் சக்திகள் உதவியுடன் உள்நாட்டுக் கம்யூனிஸ்டுகள் குழப்பம் விளைவித்து அரசைக் கவிழ்க்க முயற்சித்தனர். அச்சமயத்தில் அமெரிக்க அதிபர் ட்ருமன் அந்நாடுகளுக்கு உதவும் நோக 'குடன் ஒரு அறிவிப்பினை வெளியிட்டார். உள்நாட்டில் ஆயுதம் தாங்கிய சிறு பான்மையினர் கிளர்ச்சியினாலும் வெளிநாட்டு ஊடுருவல் நிர்ப்பந்தங் களினாலும் ஆபத்திற்குள்ளாக்கப்பட்ட சுதந்திர அரசுக்கு அமெரிக்கா உதவும் என்று அதில் குறிப்பிட்டார். இதுவே ட்ருமன் கோட்பாடு எனப்படுகிறது. இக்கோட்பாட்டின்படி அமெரிக்கா, கிரீஸ், துருக்கி நாடுகளுக்கு ஆயுதம் மற்றும் பொருள் உதவி அளித்தது. அதன்மூலம் அங்கு கம்யூனிச அபாயம் அகற்றப்பட்டது.

மார்ஷல் திட்டம் :

போருக்குப்பின் மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளான பிரான்சு, இத்தாலியில் ஏற்பட்ட பொருளாதார நெருக்கடிகள் மக்களுக்கு தொல்லைகளை அதிகரித்தன. இத்தொல்லை துயரங்களை அந்நாட்டு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினர் அரசியல் ஆதாயமாக்கி ஆட்சியைப் பிடிக்க முயன்றனர். தேர்தல்களில் குறிப்பிடத்தக்க வெற்றியைப் பெற்றனர். இதனை அறிந்த அமெரிக்க வெளிநாட்டமைச்சர் ஜார்ஜ் மார்ஷல் அந்நாடுகளுக்கு பெருமளவில் பொருளியல் உதவி புரிந்து மக்கள் துயரங்களை நீக்கி அதன் மூலம் கம்யூனிச அபாயத்தை அகற்ற முயன்றார். இந்தப் பொருளாதார உதவி மார்ஷல் திட்டம் எனப்படுகிறது. இத்திட்டம் அதன் குறிக்கோளை நிறைவேற்றியது.

ஜெர்மன் பிரச்சனை :

போருக்குப்பின் பாட்ஸ்டாம் மாநாட்டுத் தீர்மானங்களின்படி ஜெர்மனி நான்கு மண்டலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு பிரிட்டன், பிரான்சு, அமெரிக்கா, ரஷ்யா ஆகிய நான்கு வல்லரசுகளால் நிர்வகிக்கப்பட்டு வந்தது. நான்கு பகுதிகளிலும் நாஜி கோட்பாடுகளை அகற்றிய பின் தேர்தல் நடத்த வேண்டும், அதில் வெற்றி பெறும் கட்சியிடம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஒப்படைக்க வேண்டும் என ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருந்தது. இப்போது கெடுபிடிப் போர்ச் சூழ்நிலை காரணமாக தேர்தலை நடத்துவதோ இணைப்பதோ என்பது இயலாததாகிவிட்டது. எனவே மேற்கு நாடுகள் ' தங்கள் கட்டுப்பாட்டின் கீழுள்ள மூன்று மண்டலங்களையும் ஒருங் கிணைத்து ஜெர்மன்

கூட்டாட்சி குடியரசை (மேற்கு ஜெர்மனி அல்லது குசுபு) ஏற்படுத்தினர். பான் அதன் தலைநகராகியது. இக்குடியரசு மேற்கு நாடுகளுடன் அரசியல், பொருளியல் உறவுகளை ஏற்படுத்தி கம்யூனிச எதிர்ப்புக் கோட்பாட்டைக் கடைப்பிடித்தது. உடனே ரஷியா தன் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள மண்டலத்தை ஜெர்மன் ஜனநாயகக் குடியரசு (கிழக்கு) ஜெர்மனி (புனசு) என்ற தனி நாடாக்கியது. இந்நாடு கம்யூனிச அணியில் இணைந்தது.

பெர்லின் சிக்கல்:

பெர்லின் நகர் கிழக்கு ஜெர்மனியினுள் அமைந்திருந்தது. அந்நகரின் மேற்குப் பகுதி மேற்கு நாடுகளின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்தது. இது ரஷியாவிற்குப் பிடிக்கவில்லை. மேற்கு நாடுகளை மேற்கு பெர்லினிலிருந்து வெளியேற்றத் திட்டம் தீட்டியது. அதன்படி மேற்கு பெர்லினுக்கும் மேற்கு ஜெர்மனிக்குமிடையிலான நீர், நில மார்க்கங் களைத் துண்டித்தது. இதன் மூலம் மேற்கு பெர்லின் கடுமையான பொருளியல் முற்றுகைக் குள்ளானது. இந்த முற்றுகையை முறியடிக்க அமெரிக்கா ஆகாயமார்க்கமாக மேற்கு பெர்லினோடு தொடர்பு கொண்டு அம்முற்றுகையை முறியடித்தது. இவ்வாறு 1948-லும் 1958-59லும் 1961லும் மும்முறை பெர்லின் என்ற குறுகிய வட்டத்திற்குள் இரு பெரும் ' வல்லரசுகளும் கெடுபிடிப்போர் புரிந்தன. கிழக்கு ஜெர்மனி மக்கள் வாழ்க்கைத் தரம் அவ்வளவு சிறப்பானதாக இல்லை. மேலும் கம்யூனிச கெடுபிடி ஆட்சி முறை வெறுப்பளித்தது. எனவே அவர்கள் எளிதாக மேற்கு பெர்லினுள் நுழைந்து பின் அங்கிருந்து மேற்கு ஜெர்மனியில் குடியேறினர். இந்த மக்கள் வெளியேற்றத்தைத் தடுக்க கிழக்கு ஜெர்மனி அரசு பெர்லின் நகரின் நடுவே பெரும் சுவர் எழுப்பியது. "பெர்லின் பெருஞ்சுவர்" கெடுபிடிப்போரின் சின்னமாக விளங்கியது.

இராணுவக் கூட்டுக்கள் :

கெடுபிடிப் போர்க் காலத்தில் அமெரிக்கா, ரஷியாவிற்கெதிராக ராணுவக் கூட்டுக்கள் பல அமைத்தது. அதற்குப் பதிலடியாக ரஷியாவும் ராணுவக் கூட்டுக்களை உருவாக்கியது. ஒன்றுக்கொன்று எதிராக செய்து கொள்ளப்பட்ட இந்த ராணுவக் கூட்டுக்கள், படைத்தளங்கள், அங்கு நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த படைக்கலன்கள் ஆகியவை பதட்ட நிலையை ஏற்படுத்தின

நேட்டோ (NATO) (வட அட்லாண்டிக் ஒப்பந்தம்) :

ரஷியாவிற்கெதிராக அமெரிக்கா, ஐரோப்பாவில் உருவாக்கிய மாபெரும் ராணுவக்கூட்டு நேட்டோவாகும். இதில் வட அட்லாண்டிக் கரையையொட்டிய நாடுகளான பிரிட்டன், பிரான்சு, பெல்ஜியம், லக்சம்பர்க், அமெரிக்கா, ஹாலந்து, கனடா, போர்த்துக்கல், இத்தாலி, டென்மார்க், நார்வே, ஐஸ்லாந்து ஆகியவை இணைந்தன. பின்னர் கம்யூனிச ஊடுருவலுக்கு அஞ்சிய கிரீசும்

துருக்கியும் இதில் சேர்ந்தன. மேற்கு ஜெர்மனியும், ஸ்பெயினும் கூட இணைந்தன. ஒப்பந்த நாடுகள் ஏதாவது ஒன்றின்மீது தொடுக்கப்படும் தாக்குதல் அனைத்து உறுப்பு நாடுகள் மீதும் தொடுக்கப்பட்ட தாக்குதலாகக் கருதப்பட்டு கூட்டு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் இதன் முக்கிய அம்சமாகும். அனைத்து நாடுகளின் கூட்டுப்படையொன்றும் அமைக்கப்பட்டது. இதன் தலைமையகம் பாரீஸ். 1969-ல் கருத்து வேறுபாடு காரணமாக பிரான்சு நேட்டோ படைக் குழுவிலிருந்து வெளியேறிய பின் தலைமையகம் பிரிஸ்ஸுக்கு மாற்றப்பட்டது.

வார்சா ஒப்பந்தம் (1955) (WARSAW PACT) :

நேட்டோவிற்கு எதிராக ரஷியா அமைத்த ராணுவக்கூட்டு வார்சா ஒப்பந்தமாகும். இதில் ரஷியாவும் மற்றும் போலந்து, செக்கோஸ் லோவாகியா, ஹங்கேரி, ருமேனியா, பஸ்கேரியா, அல்பேனியா ஆகிய கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகள் சேர்ந்தன. அதன்படி ஒவ்வொரு நாட்டிலும் ரஷியப் படைகள் நிறுத்தப்பட்டன. இப்படைகள் மேற்கத்திய நாடுகளின் தாக்குதலிலிருந்து பாதுகாப்பு அளித்தன. அதே சமயம் அந்நாடுகள் கம்யூனிசப் பிடியிலிருந்து நடுவாதபடியும் பார்த்துக் கொண்டன.

தென்கிழக்கு ஆசிய பாதுகாப்பு ஒப்பந்தம் (SEATO) :

தென்கிழக்கு ஆசியாவில் கம்யூனிச ஊடுருவலைத் தடுக்க அமெரிக்கா உருவாக்கிய இராணுவக்கூட்டு "சீட்டோ" ஆகும். இதில் பிரிட்டன், பிரான்சு, அமெரிக்கா ஆகிய மேற்கு நாடுகளும் பிலிப்பைன்ஸ், தாய்லாந்து, பாகிஸ்தான், ஆஸ்திரேலியா, நியூசிலாந்து ஆகிய நாடுகளும் சேர்ந்தன.

மத்திய கிழக்குப் பாதுகாப்பு ஒப்பந்தம் (CENTO) :

இதில் பிரிட்டன், உலகில் பிற பாகங்களில் கெடுபிடிப்போர் : உலகின் பல்வேறு நாடுகளில் நடைபெற்ற பிராந்திய சிக்கல்கள் மற்றும் உள்நாட்டுப் போர்கள் ஆகியவற்றில் வல்லரசுகள் தலையிட்டு பதட்ட நிலையை ஏற்படுத்தின. இவற்றில் பொதுவாக வல்லரசுகள் பின்னணியிலிருந்து தான் செயல்பட்டன. எனினும் வல்லரசுகள் நேரடி மோதலுக்கு வழிவகுத்து விடுமோ என அஞ்சப்பட்டது.

சீன உள் நாட்டுப் போர் (1947 - 49) :

சீனாவில் முண்ட உள்நாட்டுப் போரில் கம்யூனிஸ்ட் தலைவர் - மாசேதுங்கிற்கு ரஷியாவும், கோமின்டாங் கட்சித் தலைவர் சியாங்கை ஷேக்கிற்கு அமெரிக்காவும் உதவியளித்தன. இறுதியில் மாசேதுங் வெற்றி பெற்று சீன மக்கள் குடியரசை நிறுவினார். தோல்வியுற்ற சியாங்கை ஷேக் பார்மோசா (தைவான்) தீவிற்கு பின்வாங்கி அங்கு தமது அரசை நிறுவினார். அமெரிக்கா ஆதரவினால் தொடர்ந்து சியாங்கை ஷேக் அரசுதான் பிரதிநிதித்துவம்

பெற்றிருந்தது. இதனால் கம்யூனிஸ்ட் சீனாவிற்கும் அமெரிக்காவிற்கும் கடும்பகை ஏற்பட்டது. ரஷியா சீனாவுடன் முப்பது ஆண்டு நட்பு மற்றும் பரஸ்பர உதவி பாதுகாப்பு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டது.

கொரியாப் போர் (1950 - 53) :

கம்யூனிஸ்ட் நாடான வடகொரியா தென் கொரியா மீது படை யெடுத்தது. இந்த விஷயம் ஐ.நா. சபை முன் வந்தபோது வட கொரியா ஆக்கிரமிப்பாளர் என அறிவிக்கப்பட்டதோடு ஐ.நா. முதல் முறையாக கூட்டுப் பாதுகாப்பு முறைப்படி ஆக்கிரமிப்பை அகற்ற படை அனுப்பியது. அடிப்படை பெரும்பாலும் அமெரிக்கப் படையாகவே இருந்தது. மக், ஆக்தர் என்ற அமெரிக்கத் தளபதி ஐ.நா. படைகளுக்குத் தலைமை தாங்கினர். வடகொரியாவிற்கு கம்யூனிஸ்ட் சீனா உதவியளித்தது. உண்மையில் இது அமெரிக்க மற்றும் கம்யூனிஸ்ட் படைகளின் போராகவே இருந்தது. வடகொரியா தோற்கடிக்கப்பட்டு விரட்டப்பட்டது. பின் போர் நிறுத்தம் ஏற்பட்டது.

வியட்நாம் போர் (1963 - 1973) :

வட வியட்நாம் கம்யூனிஸ்ட் அரசிற்கும் தென் வியட்நாமின் அமெரிக்க சார்பு அரசிற்கும் உள்நாட்டுப்போர் மூண்டது. கம்யூனிசம் பரவாது தடுக்கும் போலீஸ் பணியை மேற்கொண்ட அமெரிக்கா தென் வியட்நாமிற்கு படைகளுடன் படைக்கலன்களும் கொடுத்துதவியது. நாளடைவில் இது அமெரிக்க வட வியட்நாம் போராக மாறியது. பத்தாண்டுகளுக்கு மேலாகப் போர் புரிந்தும் அமெரிக்காவினால் வட வியட்நாம் கம்யூனிஸ்டுகளை ஒடுக்க இயலவில்லை. இறுதியாக 1973ல் போர் நிறுத்தம் ஏற்பட்டது. அமெரிக்கா வியட்நாமை விட்டு வெளியேறியது.

ஹங்கேரி சிக்கல் (1956) :

இரும்புத்திரைக்குள் அடைக்கப்பட்ட கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடான ஹங்கேரி, 1956ல் அத்திரையைக் கிழித்து வெளிவரமுயன்றது. அந்நாட்டுப் பிரதமர் இம்ரேநாகி கம்யூனிச பொருளாதார கொள்கைகளைக் கைவிட்டு மேற்கு நாடுகளுடன் தொடர்பு கொள்ள முயன்றார். ஆனால் வார்சா ஒப்பந்தப் படி ஹங்கேரியில் நிறுத்தப்பட்டிருந்த ரஷிய படை இம்ரே நாகி அரசிற்கு எதிராக ஏவப்பட்டது. அவர் தூக்கிலிடப்பட்டார். ஹங்கேரி மீண்டும் இரும்புத்திரைக்குள் அடைக்கப்பட்டது. இதே போல் 1966லும் செக்கோஸ்லோவாகியா தாராள சீர்திருத்தங்களைப் புகுத்த முயன்ற போதும் ரஷியா கடுமையாக எதிர்ப்பு தெரிவித்து அதனை ஒடுக்கியது. இவ்வாறு கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளைத் தன் ஆதிக்கப்பிடியில் வைத்திருக்க ரஷியா படை பலத்தைப் பயன்படுத்தியதை அமெரிக்கா கடுமையாகக் கண்டித்தது.

சூயஸ்கால்வாய்ச் சிக்கல் (1956):

எகிப்து அதிபர் நாசர் சூயஸ்கால்வாயை தேசியமயமாக்கிய போது பிரிட்டனும் பிரான்சும் அதனை எதிர்த்து போர் நடவடிக்கை யிலீடுபட்டன. உடனே ரஷியா எகிப்திற்கு ஆதரவாக அந்நாடுகளை அச்சுறுத்தியது. எனவே அந்நாடுகள் போரை நிறுத்தி பேச்சு வார்த்தைக்கு இணங்கின.

யூ-2 நிகழ்ச்சி (1960) :

அமெரிக்கா, ரஷியாவை ஒற்றறிய யூ-2 விமானங்களை இரகசியமாக அனுப்பி வைத்தது. ரஷியா இதனைக் கண்டுபிடித்து சுட்டு வீழ்த்தி பெரும் பரபரப்பை ஏற்படுத்தியது. அதனால் பாரிசில் நடைபெற விருந்த உச்சநிலை மாநாடு நடைபெறாது போயிற்று.

கியூபா சிக்கல் (1962) :

அமெரிக்காவிற்கு அருகிலுள்ள கியூபா நாட்டில் ரஷியா ஏவுகணைத் தளங்களை நிறுவியபோது அமெரிக்கா அதனைத் தடுத்து நிறுத்தும் பொருட்டு கியூபாவை முற்றுகையிட்டது. அச்சமயத்தில் 9 ரஷியக் கப்பல்கள் ஏவுகணைக் கருவிகளை ஏற்றிக்கொண்டு கியூபாவை நோக்கி விரைந்து கொண்டிருந்ததால் ரஷியாவும் அமெரிக்காவும் நேரடியாக மோதும் அபாயம் ஏற்பட்டது. கெடுபிடிப் போரின் பதட்ட நிலை உச்சக் கட்டத்தை அடைந்தது. ஆனால் இரஷியப் பிரதமர் குருஷேவ் அணு ஆயுதப் போரின் அபாயத்தை உணர்ந்து அக்கப்பல்களைத் திருப்பி அழைத்துக் கொண்டார். கியூபாவைத் தாக்கமாட்டோம் என அமெரிக்கா உறுதியளித்ததால் அங்குள்ள ஏவுகணைகளை அகற்றத் தயார் என குருஷேவ் அறிவித்தார். அமெரிக்கா அவ்வுறுதியை அளித்ததால் ரஷியா ஏவுகணைத் தளங்களை அகற்றியது. அதன்பின் கெடுபிடிப்போரின் கடுமை தணியத் தொடங்கியது.

கெடுபிடிப்போரின் தளர்வு: கியூபா சிக்கலுக்குப் பின் கெடுபிடிப்போரின் கடுமை தளர்வுற்றது. அதற்கு காரணங்கள் பல.

1. அணு ஆயுதப் பெருக்கமும் போரும் மனித சமுதாயத்திற்கு ஆபத்து அளிக்கும் என வல்லரசுகள் காலம் கடந்து உணர்ந்தன.
2. மாஸ்கோவிற்கும் வாஷிங்டனுக்குமிடையில் நேரடி தொலை பேசித் தொடர்பு (ரீழுவ ரூனெ) அமைக்கப்பட்டது.
3. கம்யூனிஸ்ட் நாடுகளான சீனாவிற்கும் ரஷியாவிற்குமிடையில் கருத்து வேறுபாடும் மோதலும் ஏற்பட்டது. அதே போல் பிரான்ஸ் நேட்டோவை விட்டு வெளியேறியது.
4. ரஷியாவும், அமெரிக்காவும் விண்வெளிப் போட்டியில்

5. ரஷிய மற்றும் அமெரிக்கத் தலைவர்கள் பரஸ்பர நல்லெண்ண விஜயங்களை மேற்கொண்டனர். 1971ல் அமெரிக்க அதிபர் நிக்சன் மாஸ்கோ வருகை புரிந்தார். 1973-ல் இரஷிய அதிபர் பிரஷ்னேவ் அமெரிக்காவிற்கு விஜயம் செய்தார். 1974-லும் இந்த சந்திப்புகள் தொடர்ந்தன. 1975ல் ஹெல்சிங்கியில் நடைபெற்ற மாநாட்டில் ஐரோப்பிய நாடுகளின் தலைவர்களும் அமெரிக்கத் தலைவர்களும் கலந்து கொண்டனர். இந்தப் பயணங்களும் சந்திப்புகளும் பரஸ்பர தப்பெண்ணங்களைப் போக்கி சுமுக உறவு ஏற்பட வழி வகுத்தன.
6. அணிசேரா நாடுகளின் வளர்ச்சி கெடுபிடிப் போரின் கடுமையைத் தணித்தன. எந்த முகாமிலும் சேராமல் நடுநிலையுடன் உலகப் பிரச்சனைகளை அணுகும் கொள்கையை அந்நாடுகள் பின்பற்றின. 1963ல் 25 நாடுகளைக் கொண்டிருந்த அக்குழு 1983ல் 101 நாடுகளைக் கொண்ட மாபெரும் இயக்கமாக வளர்ச்சியுற்றது. இதனால் கூட்டுச் சேரும் கொள்கை வலு விழந்தது.

பனிப்போர் முடிவு:

இரஷியாவில் கோர்ப்பசேவ் அதிபராக மாறியபின் இரஷியாவின் இராஜதந்திரக் கொள்கையில் புரட்சிகரமான மாறுதல்கள் நிகழ்ந்தன. "பிரஸ்ட்ரோய்க்கா" "கிளாஸ்னாஸ்ட்" என்ற கொள்கையின் மூலம் ரஷியாவை சீரமைக்கும் பணியில் ரீகனைச் சந்தித்து ஐரோப்பாவில் உள்ள நடுத்தர ஏவுகணைகளை ஒழிக்கும் ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டார். ஆப்கானிஸ்தானத்திலுள்ள இரஷியப் படைகளைத் திருப்பியழைத்தார். அதன்பின் கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளின் மீதான இரஷியக் கட்டுப் பாடுகளைத் தளர்த்தினார். அந்நாடுகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக கம்யூனிசக் கொள்கைகளைக் கைவிட்டன. இரும்புத்திரை கிழித்தெறியப்பட்டது. 1929-ல் பெர்லின் சுவர் நொறுக்கப்பட்டது. 1990-ல் இரு ஜெர்மனிகளும் ஒருங்கிணைந்தன. அதனைத் தொடர்ந்து கோர்ப்பசேவ் வார்சா உடன்படிக்கையை முடிவிற்குக் கொண்டு வரத் திட்டமிட்டார். அதனைத் தொடர்ந்து கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளிலுள்ள ரஷியப் படைகளைத் திருப்பி அழைத்தார். 1991-ல் அமெரிக்க அதிபர் புஷ்டன் சேர்ந்து பயங்கர ஆயுதக் குறைப்பு ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டார். இந்த வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க நிகழ்ச்சிகள் கெடுபிடிப்போர் முடிந்துவிட்டது என்பதை உறுதி செய்கின்றன.

கியூபா நெருக்கடி தீர்த்தபின் கெடுபிடிப்போரின் கடுமை தணியத் தொடங்கியது. அதற்கு முதற் காரணம் ரஷ்யப் பிரதமர் குரு ஷேவின் "சமாதான சகவாழ்வுக் கொள்கை" என்றால் அது மிகையன்று. அவரது நல்லெண்ண பயணங்கள் இரும்புத்திரையை அகற்றிவிட்டது என்றே

கூறலாம். இரண்டாவதாக, வல்லரசுகளின் படைக்கலன் பெருக்கமும், தயார் நிலையும் போரின் விளைவுகள் எவ்வாறு இருக்கும் என்பதைத் தெளிவாக உணர்த்தின.

கொடிய அணு ஆயுதங்கள் மக்கள் இனத்தையும் பண்பாட்டையும், நாகரீகத்தையும் அடியோடு அழித்துவிடும் என்ற அச்சம் வல்லரசுகளில் சிந்தையில் ஒரு மூலையில் இன்னமும் உயிருடனிருந்த மனிதாபிமான உணர்வுகளைத் தட்டியெழுப்பியது. இருதரப்பாருக்கும் முழுமையான அழிவினைத் தரவல்ல கொடிய போரினை தொடங்க இருவல்லரசுகளுமே தயங்கின. மூன்றாவதாக, பதட்ட நிலையைத் தணிக்க வேண்டும் என்ற உள்நோக்கத்துடன் 1963-ல் மாஸ்கோவிற்கும் வாஷிங்டனுக்கும் நேரடித் தொலைபேசித் தொடர்பு (Fict line) நிறுவப்பட்டது. 1966-ல் இரு நகரங்களுக்கிடையில் நேரடி விமானத் தொடர்பும் ஏற்படுத்தப்பட்டது. நான்காவதாக, படைக்குறைப்பில் முதன் - முறையாக ஒரு முன்னேற்றமான முடிவை ஒருமானதாக எடுத்தனர். 1963ல் அணு ஆயுதச் சோதனைத்தடை ஒப்பந்தம் (Test-ban: Treaty) கையெழுத்தானது. நான்காவதாக, வல்லரசுகளின் முகாம்களுக்குள் பூசல்கள் ஏற்பட்டன பிரான்சின் அதிபரான டிகால் பன்னாட்டுறவுகளில் கண்முடித்தனமாக அமெரிக்காவைப் பின்பற்றுவதை வெறுத்தார். அத்துடன் அது ஐரோப்பிய விவகாரங்களில் அளவிற்கு மீறித் தலையிடுவதாக எண்ணினர்.

நேட்டோ இனித் தேவையில்லை என்றும் நம்பினார். அதன் காரணமாக 1966-ல் அவர் நேட்டோ படைப்பிரிவிலிருந்து பிரஞ்சுப்படைகளை விலக்கிக் கொண்டார். மறு ஆண்டில் நோட்டோவின் தலைமையகம் பாரிசிலிருந்து பிரஸ்ஸல்சுக்கு மாற்றப்பட்டது: அதுபோல் ரஷ்ய கம்யூனிச முகாமிலும் பிளவுகள் ஏற்பட்டன. மாசேதுங்கின் சீனா மாஸ்கோவின் தலைமையைப் புறக்கணித்தது. போல்ஷ்விக் கொள்கைகளுக்குப் புது விளக்கம் கொடுத்தது ரஷ்யாவின் போக்கைக் கண்டித்தது. எல்லாவற்றிலும் மேலாக இரு நாடுகளுக்குமிடையில் எல்லைத் தகராறு ஏற்பட்டு மோதலு ஏற்படும் நிலை தோன்றியது. இந்த ரஷ்ய சீனப் பிளவு உலகக் கம்யூனிச இயக்கத்தையே இரண்டாகப் பிளந்துவிட்டது கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடான அல்பேனியா கூட ரஷ்ய தலைமையைப் புறக்கணிக்கத் துணிந்தது. ஐந்தாவதாக, குருஷேவ் தொடங்கி வைத்த நல்லெண்ணப் பயணங்கள் தொடர்ந்து நடைபெற்றன. 1967-ல் ரஷ்யப் பிரதமர் கோசிஜின் அமெரிக்காவிற்கு வருகைபுரிந்தார். 1972-ல் அமெரிக்க அதிபர் நிக்சன் மாஸ்கோவிற்கு வருகை புரிந்தார். மறு ஆண்டில் ரஷ்யத்தலைவர் பிரஷ்னவ் அமெரிக்கா வந்தார். இந்த நல்லெண்ணப் பயணங்கள் பகைமையைக் குறைத்துப் பரஸ்பரப் பேச்சு வார்த்தைகள் மூலம் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க வகை செய்தது. ஆறாவதாக, படைக்குறைப்பு பற்றி வல்லரசுகளிடையே கருத்தொற்றுமை ஏற்பட்டது. அதன் விளைவாக 1966-ல் அணு ஆயுதப் பரவல் தடை ஒப்பந்தம் செய்து

கொள்ளப்பட்டது. 1972-ல் பயங்கர அணு ஆயுதங்களின் உற்பத்தியைத் தடைசெய்யும் ஒப்பந்தம் (Strategic Arms Limitation Treaty (SALT) கையெழுத்தானது. 1979-ல் இது மீண்டும் புதுப்பிக்கப்பட்டது. (SALT II). ஏழுவதாக, ஐ.நா சபை கெடுபிடிப்போரின் கடுமையைத் தணிப்பதில் பெரும்பங்கு பெற்றுள்ளன. ஐ நா சபையில் நடைபெற்ற விவாதங்கள் ஒருவர் கருத்தையும் நிலையையும் மற்றவர் புரிந்துகொள்ள வகை செய்தது. போர் நிறுத்த தீர்மானங்களை நிறைவேற்றி பிராந்தியப் பேர்கள் பெரும் போராக மாறாதபடி பார்த்துக்கொண்டது.

வல்லரசுகளின் அத்துமீறிய செயல்களை துணிந்து கண்டித்தது. இந்த கண்டனம் தார்மீக விளைவுகளை உண்டு பண்ணியது என்பதை மறுக்கமுடியாது. 1956-ல் ரஷியா ஹங்கேரியில் தலையிட்டதையும், அதே ஆண்டில் பிரிட்டனும் பிரான்சும் எகிப்தின்மீது தாக்குதல் கொடுத்ததையும் ஐ. நா. சபை கண்டித்தது குறிப்பிடத் தக்கது. இறுதியாக, கூட்டுச் சேரா நாடுகளின் இயக்கத்தினர் வளர்ச்சி வல்லரசுகளின் இரு துருவ அரசியல் வேறுபாடுகளுக்கு எதிராக அமைந்தது. 1961-ல் 25 நாடுகளைக் கொண்ட அவ்வியக்கம் தற்போது 101 நாடுகளைக் கொண்ட வலியுதொரு அணியாக வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. இது வல்லரசுகளின் ராணுவக் கட்டுக்களுக்கு எதிரானது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ராணுவக் கூட்டுகளில் சேர்ந்த நாடுகள் கூட அதிலிருந்து விலகி கூட்டுசேரா அணியில் சேர்ந்து வருகின்றன. இவை ராணுவக் கூட்டுகளின் முக்கியத்துவத்தை வசவாகக் குறைத்துவிட்டது.

சுயமதிபிட்டு கேள்விகள்

1. பனிப்போர் தோன்றுவதற்கான முக்கிய காரணங்கள் என்ன?
2. பனிப்போரின் முக்கிய கட்டங்களை எவ்வாறு வகைப்படுத்தலாம்?
3. கியூபா மிஸைல் நெருக்கடியின் போது அமெரிக்கா மற்றும் சோவியத் ரஷ்யா எவ்வாறு பதிலளித்தன?
4. பனிப்போரின் முடிவுக்கு வழிவகுத்த முக்கியமான நிகழ்வுகள் யாவை?
5. NAM அமைப்பின் தோற்றத்திற்கு பின் உள்ள வரலாற்றுப் பின்புலம் என்ன?
6. NAM அமைப்பின் முக்கிய உறுப்பினர் நாடுகள் யாவை? இந்தியாவின் பங்கு என்ன?
7. NAM மாநாடுகள் உலக அரசியலில் எவ்வாறு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின?
8. NAM அமைப்பின் முக்கிய குறிக்கோள்கள் மற்றும் சாதனைகள் பற்றி விவரிக்கவும்.
9. அரபு - இஸ்ரேலிய மோதலின் பின்னணியும், அதனால் ஏற்பட்ட மத்திய கிழக்குப் பிரச்சனைகளும் என்ன?
10. எண்ணெய் நெருக்கடி உலக நாடுகளின் பொருளாதார நிலைமையை எவ்வாறு பாதித்தது?

அலகு – மூன்று

ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பு மற்றும் அதன் சிறப்பு நிறுவனங்கள் (UNESCO – UNICEF – WHO)– ஐரோப்பிய ஒன்றியம் – ஆப்பிரிக்க ஒற்றுமை அமைப்பு – ASEAN – SAARC

நோக்கங்கள்

ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பின் நோக்கங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகளை அறிதல்
ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் நோக்கங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகளை ஆய்வு செய்தல்
ஆப்பிரிக்க ஒற்றுமை அமைப்பின் உருவாக்கம் மற்றும் நோக்கங்களை அறிதல்

அறிமுகம்

உலகில் அமைதியையும், பாதுகாப்பையும் நிலைநாட்ட உறுதிமொழி எடுத்திருக்கும் உலக நாடுகளின் மன்றமே ஐக்கிய நாடுகள் சபையாகும். அது உலக நாடுகளின் நம்பிக்கையும் மனசாட்சியும் ஆகும். ஐ.நா. சுதந்திர நாடுகளின் உலகப் பாராளுமன்றம் ஆகும். ஐ.நா. சபை 1945ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 24ஆம் நாள் அதிகாரப் பூர்வமாகச் செயல்படத் தொடங்கியது. எனவே அக்டோபர் 24ஆம் நாள் ஐ.நா.விற்கான சாசனம் 50 நாடுகளால் கையொப்பமிடப்பட்டது. பின் போலந்தும் கையொப்பமிட ஐ.நா.வின் பூர்வீக உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை 51 ஆயிற்று. 2000 இல் ஐ.நா.வின் உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை 180 ஆக உயர்ந்துள்ளது.

முதல் உலகப்போருக்குப் பின் வல்லரசுகளும் போரில் வெற்றி பெற்ற பிற நாடுகளும் பாரிசிற்கு அருகிலுள்ள வெர்செயில்ஸ் மாளிகையில் கூடி அமைதி ஒப்பந்தங்களைத் தயாரித்தது போல் இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின் தயாரிக்கப்படவில்லை. பிரிட்டன், பிரான்ஸ், அமெரிக்கா, ரஷியா ஆகிய வல்லரசுகள் உடன்படிக்கை நிபந்தனைகளைத் தயாரித்து அச்ச நாடுகளையும் அதனுடனணைந்த நாடுகளையும் ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு செய்தன. ஜெர்மனியுடன் அதிகாரபூர்வமாக இறுதியான அமைதி உடன்பாடு செய்து கொள்ளப்படவில்லை. எனினும் 1945 ஜூலையில் பாட்ஸ்டாம் என்ற இடத்தில் வல்லரசுகள் கூடி சில தற்காலிக ஏற்பாடுகளைச் செய்தன. பிற நாடுகளை இத்தாலி, பல்கேரியா, ஹங்கேரி, ருமேனியா, பின்லாந்து, ஆஸ்திரியா, ஜப்பான் ஆகியவற்றுடன் தனித்தனியாக ஒப்பந்தங்கள் செய்து கொள்ளப்பட்டன

இரண்டாம் உலகப்போர் கி.பி 1945 பின் அமைதி உடன்பாடுகள்

i) பாட்ஸ்டாம் மாநாடு 1945 :

ஜெர்மனியின் வீழ்ச்சிக்குப்பின் ரஷிய அதிபர் ஸ்டாலின், அமெரிக்க அதிபர் ட்ரூமன், பிரிட்டிஷ் பிரதமர் அட்லி ஆகியோர் பெர்லினுக்கு அருகிலுள்ள பாட்ஸ்டாம் என்ற இடத்தில் 1945 ஜூலை 17 முதல் ஆகஸ்ட் 2 வரை கலந்து பேசி ஜெர்மனி மீதான தற்காலிக ஏற்பாடுகள் சிலவற்றை முடிவு செய்தன. அதன்படி,

- ii) நேச நாடுகளின் வெளிநாட்டமைச்சர்கள் அடங்கிய கவுன்சில் இத்தாலி, ருமேனியா, பால்கேரியா, ஹங்கேரி, பின்லாந்து ஆகிய நாடுகளுடனான உடன்படிக்கைகளைச் செய்யும். ஜெர்மனி நான்கு மண்டலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு, அவை ஒவ்வொன்றும் பிரிட்டன், பிரான்ஸ், அமெரிக்கா, ரஷ்யா ஆகிய வல்லரசுகளின் இராணுவக் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் வைக்கப்படும்.
- iii) இராணுவ சம்பந்தப்பட்ட தொழிற்சாலைகள் அனைத்தும் அழிக்கப்படும்.
- iv) ஜெர்மனியில் நாஜிக் கட்சி முற்றிலும் ஒழிக்கப்பட வேண்டும்.
- v) ஜெர்மனியில் மக்களாட்சி முறைமைகள் படிப்படியாக புகுத்தப்பட்டு உள்ளாட்சித் துறைகளிலிருந்து படிப்படியாக அனைத்துத் துறைகளிலும் புகுத்தப்பட வேண்டும்.
- vi) போர் இழப்பீடாக ரஷியாவிற்கு ஜெர்மனியிலுள்ள தொழிற் சாலையந்திரங்கள் வழங்கப்பட்டன.
- vii) பல அக்கிரமங்கள் புரிந்த நாஜிக்கட்சி மற்றும் அச்ச நாட்டுத் தலைவர்களை போர்க் குற்றவாளிகளாக விசாரித்து தண்டனை வழங்க வேண்டும்.
- viii) போலந்தில் தடைகளற்ற சுதந்திரமான தேர்தல் நடத்தி அதில் வெற்றி பெரும் கட்சியிடம் ஆட்சிப் பொறுப்புக்களை ஒப்படைக்க வேண்டும்.

இத்தாலி :

இத்தாலியுடன் செய்து கொள்ளப்பட்ட உடன்படிக்கையின் படி,

- செயின்ட் பெர்னார்டு, மெளன்ட் தாபோர், செபர்டன், மெளன்ட் சினிஸ், டியூடா, பெய்கா ஆகிய பிரதேசங்களை இத்தாலி பிரான்சிற்கு அளிக்க வேண்டும்.
- டெடிகோனஸ் தீவுகள் மற்றும் ரோட்ஸ் தீவுகளை கிரீசிற்கு கொதிக்க வேண்டும்.
- இத்தாலியில் முற்றிலுமாக படைக் குறைப்புச் செய்யப்பட்டது.
- ஆப்பிரிக்காவிலுள்ள தனது குடியேற்றங்களை இழந்தது.
- போர் இழப்பீடாக ரஷியாவிற்கு ஏழு ஆண்டுகளில் 100 மில்லியன் டாலர் வழங்க வேண்டும்.

பால்கேரியா :

பால்கேரியாவுடன் செய்து கொள்ளப்பட்ட உடன்படிக்கையின்படி அந்நாட்டின் எல்லை 1945 ஜனவரியில் உள்ளது போல் இருக்க வேண்டும். முற்றிலுமாக படைக்குறைப்புச் செய்ய வேண்டும்.

கிரீசிற்கு 45 மில்லியன் டாலரும், யூகோஸ்லாவியாவிற்கு 25 மில்லியன் டாலரும் இழப்பீடாக 8 ஆண்டு காலத்தில் கொடுக்க வேண்டும்.

ஹங்கேரி :

ஹங்கேரியுடன் செய்து கொள்ளப்பட்ட உடன்படிக்கையின் படி அந்நாட்டின் எல்லை 1938 ஜனவரியில் உள்ளதுபோல் குறைக்கப்பட வேண்டும். டான்யூப் ஆற்றிற்கு மேற்கிலுள்ள மூன்று ஊர்களை கோஸ்லாவியாவிற்குக் கொடுக்க வேண்டும். முற்றிலுமாகப் படைக் குறைப்புச் செய்யப்பட வேண்டும். ரஷியாவிற்கு 200 மில்லியன் டாலரும் செக்கோஸ்லோவாகியாவிற்கும், யூகோஸ்லாவியாவிற்கும் தலா 50 மில்லியன் டாலரும் இழப்பீடாகக் கொடுக்க வேண்டும்.

ருமேனியா

ருமேனியாவின் எல்லை 1941 ஜனவரியில் உள்ளது போலிருக்க வேண்டும். படைக்குறைப்பு செய்யப்பட்டது. ரஷியாவிற்கு எட்டாண்டு காலத்திற்குள் 300 மில்லியன் டாலர் இழப்பீடாகக் கொடுக்க வேண்டும்.

பின்லாந்து

பின்லாந்துடன் செய்து கொள்ளப்பட்ட உடன்படிக்கைப்படி அந்நாட்டின் எல்லை 1941 ஜனவரியில் உள்ளதுபோல் இருக்க வேண்டும். 1940ல் அந்நாடு ரஷ்யாவுடன் செய்து கொண்ட உடன்படிக்கை கௌரவிக்கப்பட வேண்டும். ஹேங்கோ பற்றிய தனது குத்தகை உரிமையை ரஷியா விட்டுக் கொடுத்து பெரிக்கலா - உட்பகுதியில் கப்பற்படைதளம் வைக்க அனுமதிக்க வேண்டும். அதன் படைகள் குறைக்கப்பட வேண்டும். ரஷியாவிற்கு 300 மில்லியன் டாலரை எட்டாண்டு காலத்திற்குள் இழப்பீடாகக் கொடுக்க வேண்டும்.

ஆஸ்திரியா

ஆஸ்திரியாவுடனான அமைதி ஒப்பந்தம் பத்தாண்டுகளுக்குப் பின் 1955-ல் தான் கையெழுத்தானது. அதன்படி அதன் எல்லைகள் 1938 ஜனவரியில் உள்ளபடி ஆக்கப்படவேண்டும். ரஷியாவிற்கு ஆறாண்டு காலத்திற்குள் 150 மில்லியன் டாலர் இழப்பீடாகக் கொடுக்க வேண்டும். ஆஸ்திரியா ஒரு நடுநிலை நாடாக நடத்தப்பட வேண்டும் எனப் பதும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

ஜப்பான் :

ஜப்பான் ஆறாண்டு காலம் அமெரிக்க இராணுவ ஆக்கிரமிப்பின்கீழ் வைக்கப்பட்டது. தளபதி மக் ஆர்தர் அதன் நிர்வாகத்தை நடத்தி புதிய அரசியலமைப்பு, வகுத்துக் கொடுத்தார். - 1951 - செப்டம்பர் 8-ல் சான்பிரான்சிஸ்கோவில் அமைதி ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது. அதன்படி கீழ்க்கண்ட முடிவுகள் செய்யப்பட்டன.

- கொரியாவின் சுதந்திரம் அங்ககரிக்கப்பட வேண்டும்.
- பார்மோசா மற்றும் பெஸ்கார்டஸ் தீவுகள் சீனாவிற்கு கொடுக்கப்பட வேண்டும்.
- சகாலின் தீவும் குரில் தீவுகளும் ரஷியாவிற்கு கொடுக்கப்பட்டன.
- சீனாவின் மீதான ஜப்பானிய உரிமைகள் அனைத்தும் கைவிடப்பட வேண்டும்.
- ஜப்பான் நேசநாட்டினருக்கு இழப்பீடு கொடுக்கவேண்டும் என்பது கொள்கையளவில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டாலும், அவ்வாறு இழப்பீடு கொடுப்பது ஜப்பானின் பொருளாதாரத்தை சீர்குலைத்து விடுமாதலால் பரஸ்பரம் பேச்சு வார்த்தை மூலம் அது ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டும்.
- போர்க் காலத்தில் இழைத்த குற்றங்களுக்காக ஜப்பான் ஆட்சியாளர்கள்

ஐக்கியநாடுகள் சபையின் தோற்றம்

1941 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு 4 ஆம் நாள் அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவர் ரூஸ்வெல்ட்டும் பிரிட்டிஷ் பிரதமர் சர்ச்சிலும் நியுபவுண்ட்லாந்து தீவுக்கு அருகே அட்லாண்டிக் கடலில் ஓர் அறிக்கையை வெளியிட்டனர். அதன் மூலம் ஐ.நா. சபையும் நிறுவும் நோக்கத்தை வெளியிட்டனர். 1942இல் அமெரிக்க ஜனாதிபதி ரூஸ்வெல்ட் ஐக்கிய நாடுகள் மன்றம் என்னும் பெயரில் உலக மன்றத்தை உருவாக்க யோசனை தெரிவித்தார். எனவே உலக நாடுகள் கழகம், ஐக்கிய நாடுகள் சபை என்று பெயர் பெற்றது. 1943இல் அமெரிக்கா, ரஷ்யா, பிரிட்டன், சீனா ஆகிய நாடுகளின் வெளியுறவு அமைச்சர்கள் மாஸ்கோவில் கூடி உலகில் அமைதியை நிலைநாட்டவும், பாதுகாப்பை ஏற்படுத்தவும் உலக நாடுகளின் சபையை நிறுவ முயற்சி எடுத்தனர். 1944இல் வாஷிங்டனில் கூடிய அமெரிக்கா, ரஷ்யா, பிரிட்டன், சீனா ஆகிய 4 நாடுகளும் ஐ.நா. மன்றத்தின் அமைப்பை முடிவு செய்தன. அதற்கான கூட்டம் டம்பர்டன் ஓக்ஸ் என 'னும் மாளிகையில் நடைபெற்றது. 1945இல் யால்டா மாநாட்டிலும் (கிரிமியத் தீபகற்பம்) ஐ.நா. பற்றி சர்ச்ச 'சில், ரூஸ்வெல்ட், ஸ்டாலின் ஆகியோர் பேசினர். மீண்டும் 1945 ஏப்ரல், ஜூனில் சான்பிரான்சிஸ்கோவில் 50 நாடுகளின் கூட்டம் ஒன்று நடைபெற்றது. ஐ.நா. சாசனம் வரையப்பட்டது. 50 நாடுகள் கையொப்பமிட்டன. மாநாட்டில் பங்கேற்காத போலந்து பின் சாசனத்தில் கையொப்பமிட்டது. இவ்வாறு தொடக்ககால உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை 51 ஆயிற்று. 1945 அக்டோபர் 24 முதல் ஐ.நா. மன்றம் செயல்படத் தொடங்கியது.

ஐ. நா. சபை உருவாக்க பின்பற்றப்பட்ட அடிப்படை தத்துவங்கள்

ஐ.நா. சபை பின் கூறப்பட்டுள்ள ஏழு அடிப்படைத் தத்துவங்கள் மூலம் உருவாக்கப்பட்டது. அவை :

அங்கத்துவ நாடுகள் அனைத்தும் சம இறைமை வாய்ந்தவை.

- i) அங்கத்தினர்கள் உரிமைகளையும் தங்களுடைய அங்கத்துவத்தால் பெறவேண்டுமெனில், ஐ. நா. சாஸனத்தில் கூறப்பட்டுள்ள கடப்பாடுகளை தவறாமல் பின்பற்றல் வேண்டும்.
- ii) பன்னாட்டு சமாதானத்திற்கு பங்கம் ஏற்படாத அளவில் பிரச்சனைகளை அங்கத்தினர்கள் சமாதான வழிமுறைகளில் தீர்வுசெய்துகொள்ள வேண்டும்.
- iii) பன்னாட்டு உறவுகளை நிலை நிறுத்த வலிமையை பயன்படுத்துதலை நாடுகள் தவிர்க்க வேண்டும்.
- iv) பன்னாட்டு சமாதானத்தை நிலை நிறுத்த ஐ.நா. சபை மேற்கொள்ளும் அத்தனை நடவடிக்கைகளையும் அங்கத்துவ நாடுகள் ஆதரிக்க வேண்டும். ஐ.நா. சபையின் நடவடிக்கைகளை எதிர்க்கும் நாடுகளுக்கு எந்நிலையிலும் துணை நிற்க கூடாது.
- v) அங்கத்தினர்கள் அல்லாத நாடுகளும் இத்தத்துவங்களைப் பின்பற்றும் அளவிலான குழ்நிலைகளை பன்னாட்டு அரங்கில் தோற்றுவிக்க வேண்டும்.
- vi) ஒரு நாட்டின் உள் நாட்டு விவகாரத்தில் ஐக்கிய நாட்டு சபை எந்நிலையிலும் தலையிடக் கூடாது என்பதாகும்.

ஐக்கிய நாட்டு சபை ஆற்றும் பணிகள்

ஐக்கிய நாட்டு சபை ஆற்றும் பணிகளை இரு வகையாகப் பிரிக்கலாம். அவை அரசியல் சாராதவை, அரசியல் சார்ந்தவை என்பவையாகும். ஐ.நா. சபையன் பல்வேறு அமைப்புக்களின் மூலம் சமாதானத்தை நிலை நிறுத்துதல் அரசியல் சாராத பணியாகும். சுமுகமான ரீதியில் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காண்பது மற்றும் போரைத் தவிர்த்தல் ஆகியவை அரசியல் சார்ந்த பணியில் அடங்கும். சமாதானத்தை நிலை நிறுத்தி சுமுகமாகப் பிரச்சனைகளைத் தீர்வு செய்ய ஐக்கிய நாட்டு சபை நான்கு நிலையில் செயல்புரிகிறது. பன்னாட்டு பிரச்சனைகள் பெரும் போராய் உருவெடுக்காமல் தடுத்து நிறுத்த இராணுவ நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுதல் முதல் நிலையாகும். பன்னாட்டு பிரச்சனைகளை தடை செய்து, சமாதான முறையிலான தீர்வு ஏற்படுத்த, சமாதான நிலை நிறுத்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் காவல் பணிகள் இரண்டாவது நிலையாகும். அரசியல் விவேக நடவடிக்கைகள் மூலம் பன்னாட்டு பிரச்சனைகளுக்கு பேச்சுவார்த்தை மற்றும் நடுவர் தீர்ப்பு முறையின் அடிப்படையில் தீர்வு காண்பது மூன்றாவது நிலையாகும். பன்னாட்டு அரங்கில் நாடுகளுக்கிடையே படைக்குறைபாடு ஏற்படுத்தி போரைத் தவிர்த்து சமாதானத்தை ஏற்படுத்தல் நான்காவது நிலையாகும்.

பன்னாட்டு சமாதானத்தை நிலை நிறுத்தி உலக நாடுகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கும் பெரும் பொறுப்பு ஐக்கிய நாட்டுச் சபைக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பொறுப்பை ஏற்று நடத்தும் பொறுப்பு பாதுகாப்புச் சபைக்கு அளிக்கப்பட்டாலும், பொது அவையும் பெரும் பொறுப்பு ஏற்றுசெயல்படுகிறது. பொது அவையால் பெரிய பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு அளிக்க முடியாவிட்டாலும், பன்னாட்டு அரங்கில் பதட்டத்தைக் குறைக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளுகின்றன. ஐக்கிய நாட்டு சபை பன்னாட்டுப் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வுகாண, நடு நிலையாளராய் பணிபுரிந்து உலக அரங்கில் பல பெரும் போர்களைத் தவிர்த்துள்ளது. 1947-ஆம் ஆண்டு நெதர்லாந்துக்கும், இந்தோனேசியாவுக்கும் இடையே போர் ஆரம்பித்தது.

ஐக்கிய நாட்டு சபை பேச்சு வார்த்தைகள் மூலம் இரு நாடுகளுக்கும் இடையே போர் நிறுத்தத்தை ஏற்படுத்தியது. ஹேக் என்ற இடத்தில் ஐ.நா சபையை நடு நிலையாளராய் வைத்து ஒரு மாநாடு நடத்தப்பட்டது. முடிவில் 1949-ஆம் ஆண்டு இந்தோனேசியா சுதந்திரம் பெற்றது. 1948-ஆம் ஆண்டு நடந்த அரேபிய இஸ்ரேல் போரில் ஐ.நா. சபை தலையிட்டது. வட கொரியா தென் கொரியா மீது படையெடுத்தபோது ஐ. நா. படை ஆக்கிரமிப்பாளரைத் தண்டிக்க அனுப்பப்பட்டது. வட கொரியா படைகள் துரத்தப்பட்டது.. ஐ.நாவும் வடகொரியாவும் ஒரு போர் நிறுத்த ஒப்பந்தத்தை செய்து கொண்டது, சூயஸ் கால்வாய் பிரச்சனையில் ஆங்கிலோ - பிரெஞ்சு படைகள் எகிப்தைத் தாக்கியபோது ஐ.நா. சபை இஸ்ரவேலுக்கும் எகிப்திற்கும் இடையே ஒரு சண்டை நிறுத்த ஒப்பந்தத்தை பேச்சு வார்த்தைகளின் மூலம் ஏற்படுத்தி கொடுத்தது. காங்கோ பிரச்சனைக்கு பெல்ஜியத்துடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி சுமுகமான ஒரு தீர்வை ஐ.நா சபை ஏற்படுத்தியது. சைப்ரஸில் பதட்ட நிலையைத் தணிக்க ஐ.நா-வின் சமாதானப் படைகள் பெரிதும் உதவின. கிரீசுக்கும் துருக்கிக்கும் இடையே போர் எழுந்தபோது, சைப்ரஸ் தீவை தனது கட்டுப் பாட்டின் கீழ் ஐ.நா.. கொண்டுவந்து, பிரச்சனைக்கு சுமுகமான தீர்வை உருவாக்கியது. 1965-ஆம் ஆண்டு இந்தியாவுக்கும் பாகிஸ்தானுக்கும் இடையே போர் நடந்தபோது, சண்டை நிறுத்தத்திற்கான ஏற்பாட்டை ஐ.நா. மேற்கொண்டதோடு, அவ்வேற்பாட்டின் செயல்பாட்டை ஐ.நா பிரதி நிதிகள் மூலம் மேற்பார்வை செய்தது. ரொடீஷியா, நமீபியா போன்ற ஆப்பிரிக்க நாடுகளின் விடுதலைக்காக ஐ.நா. பெரும் முயற்சிகளை மேற்கொண்டது. தெற்கு ஆப்பிரிக்காவில் நிலவிய இனவெறிக் கொள்கைக்கு எதிராக பல தீர்மானங்களை ஐ.நா. சபை மேற்கொண்டது. படைக் குறைப்பு நடவடிக்கைகள் மூலம் பன்னாட்டளவில் சமாதானத்தை ஏற்படுத்த, படைக்குறைப்பு குழு ஒன்றை ஐ. நா உருவாக்கியது. காப்பீட்டு பகுதிகளையும், சுயாட்சி

அந்தஸ்தைப் பெறாத பகுதிகளையும், ஐ.நா. சபை நேரடியாக கவனித்து வந்தது. இப்பகுதிகளின் விடுதலைக்காக முயற்சித்து வருகிறது. கடந்த ஆண்டு நடைபெற்றன.

இவ்வாறு, உலகின் பல பகுதிகளில் சண்டை நிறுத்தத்திற்காக பல்வேறு முயற்சிகளை ஐ.நா. சபை மேற்கொண்டு வருகிறது. பிரச்சனைகளுக்கு சமாதான தீர்வுகளை ஏற்படுத்தியுள்ளது. வலிமை, மேற்பார்வை, நடுவர் தீர்ப்பு, பேச்சு வார்த்தை, சமரசம் போன்ற வழிமுறைகளின் வாயிலாக பிரச்சனைகளுக்கு நேரடி தீர்வும், பாதுகாப்புச் சபை, பொது அவை ஆகிய அமைப்புக்களின் தீர்மானங்கள் வாயிலாக பிரச்சனைகளுக்கு மறைமுக தீர்வும் ஐ. நா. அளித்துள்ளது. இத்தீர்வுகளின் வாயிலாக உலகின் பல பகுதிகளில் பதட்ட நிலை தணிக்கப்பட்டுள்ளது. இம்முயற்சிகளின் வாயிலாக பன்னாட்டரங்கில் சமாதானத்தை நிலை நாட்டும் முயற்சியை ஐக்கிய நாட்டுசபை மேற் கொண்டு வருகிறது

ஐ.நா. சபையின் நோக்கங்கள்

ஐ.நா.வின் நோக்கங்கள் பலவாகும். பன்னாட்டு அமைதியையும், பாதுகாப்பையும் பேணுதல் அதன் முக்கியமான நோக்கமாகும். உலக நாடுகளுக்கு இடையே நட்புறவுகளை வளர்த்தல், ஒற்றுமையை ஏற்படுத்துதல், பொருளாதார சமூகப் பண்புகளை வளர்த்தல், சச்சரவுகளைத் தீர்த்தல், நல்லுறவை ஏற்படுத்துதல், இராணுவ வலிமையைக் குறைத்தல், ஆக்கிரமிப்பைத் தடுத்தல் ஆகியன ஐ.நா.வின் ஏனைய நோக்கங்களாகும். ஐ.நா.வின் உறுப்பினர்கள் தமக்குள் ஏற்படும் பிரச்சனைகளை அமைதி வழியில் தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். போரைத் தவிர்க்க வேண்டும். மனித உரிமைகளைக் காக்க வேண்டும். இவை ஐ.நா.வின் நோக்கங்களாகும். ஐ.நா.சாசனத்தின் 111ஆம் ஷரத்து ஐ.நா. மன்றத்தின் நோக்கங்கள், கொள்கைகள், அமைப்பு ஆகியவற்றைச் சுருக்கமாக விவரிக்கின்றது.

ஐக்கிய நாடுகளின் பிரகடனம்

ஐ.நா சபை சட்டம் இயற்றும் அதிகாரம் கொண்ட ஒரு மேம்பட்ட அரசு அமைப்பு அல்ல. ஆனால், இறைமை வாய்ந்த அரசுகள் ஒருங்கிணைந்து தோற்றுவித்த பன்னாட்டு அமைப்பாக காணப்படுகிறது. பல்வேறான கலாச்சாரங்களையும் சமூக அமைவுகளையும் பிரதிபலிக்கும் நாடுகளின் உலக அமைப்பாக கருதப்படுகிறது. அங்கத்துவ நாடுகளைச் சார்ந்த மக்களின் கூட்டு விருப்பங்களை இவ்வமைப்பு வெளிப்படுத்துகிறது. ஐக்கிய நாட்டு சபையின் சாஸனம் III விதிகளையும் ஒரு முகவுரையையும் கொண்டது. முகவுரை ஐக்கிய நாட்டு சபையின் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் ஆவணமாக காட்சியளிக்கிறது. சுமுகமாக செயல்படும் ஒரு உலக சமூகத்திற்கான கோட்பாடுகளை இம் முகவுரை எடுத்தியம்புகிறது. முதலாவது விதி அங்கத்துவ அரசாங்கங்களின் பொது குறிக்கோளை விளக்கியுள்ளது. ஐக்கிய நாட்டு சபை எந்த அடிப்படைத்

தத்துவத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதனை இரண்டாவது விதியில் காணலாம். 55-வது விதி முகவுரையில் கூறப்பட்டுள்ள சமூக பொருளாதார குறிக்கோட்களுக்கு செயல்வடிவம் அளித்துள்ளது. அவ்விதி பன்னாட்டு பொருளாதார மற்றும் சமூக ஒத்துழைப்பை வலியுறுத்துகிறது. அவ்வொத்துழைப்பை எய்த அங்கத்துவ அரசுகள் ஆற்றவேண்டிய கடமைகளை 56-வது விதி விளக்குகிறது.

ஐக்கிய நாட்டு சபையின் கடப்பாட்டை ஏற்றுக்கொண்ட சமாதானத்தை விரும்பும் நாடுகள் ஐம்பத்தொரு நாடுகள் சாஸனத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, உடன்பாட்டில் கையொப்பமிட்டு தம்மை ஐ.நா. சபையில் அங்கத்தினராக்கிக் கொண்டது. பிற நாடுகள் பாதுகாப்பு சபையின் பரிந்துரையின் அடிப்படையில் பொது அவையால் ஐ.நா சபையில் அங்கத்தினராய் சேர்க்கப்பட்டன. இன்று சமாதானத்தை விரும்பும் பெரும்பாலான உலக நாடுகள் தம்மை ஐ.நாவில் அங்கத்தினராய் ஆக்கிக்கொண்டுள்ளது. அங்கத்தினர்களைப் பொது அவையிலிருந்து வெளியேற்ற பாதுகாப்பு சபையின் பரிந்துரையின் அடிப்படையில் பொது அவை ஒரு தீர்மானம் மேற்கொள்ள வேண்டும். பொதுவாக ஐ.நா சாஸனத்தில் கூறப்பட்டுள்ள தத்துவங்களை தொடர்ந்து மீறும் நாடுகள் வெளியேற்றப்படும்.

ஐ.நா-வின் குறிக்கோட்களை எய்த ஆறு அடிப்படை உறுப்புக்கள் ஐ .நா அமைப்பின் கீழ் இயங்குகின்றன. அவை பொது அவை (General Assombly) பாதுகாப்பு சபை (The Security Council) பொருளாதார மற்றும் சமூக சபை (The Economic and Social). காப்பீட்டு சபை (The Trusteeship Council) பன்னாட்டு நீதிமன்றம் (The International Control Justice) செயலகம் (The Secretariat) என்பவையாகும்.

ஐக்கிய நாடுகள் அவை அமைப்பு முறை

பொதுச்சபை, பாதுகாப்பு அவை, பொருளாதார சமூக சபை, பொறுப்பாண்மைக் குழு, பன்னாட்டு நீதிமன்றம், தலைமைச் செயலகம் ஆகியன ஐ.நா.வின் முக்கியமான பிரிவுகளாகும்.

பொதுச்சபை

ஐ.நா.சபையின் உறுப்பு நாடுகள் அனைத்தும் பொதுச்சபையின் உறுப்பு நாடுகளே. பொதுச்சபை ஐ.நாவின் ஒரு முக்கியமான பிரிவு ஆகும். பொதுச்சபையின் உறுப்பினராக உள்ள ஒவ்வொரு நாட்டிற்கும் ஒரு வாக்கு உண்டு. ஆனால் ஒவ்வொரு நாடும் பொதுச்சபைக்கு 5 சார்பாளர்களை அனுப்ப உரிமை உண்டு. பொதுச்சபை குறைந்தபட்சம் ஆண்டொன்றுக்கு ஒரு முறை கூடுகிறது. ஆனால் தலைமைச் செயலர் பாதுகாப்புச் சபையின் வேண்டுகோளுக்கு ஏற்ப

முக்கியமான அவரசமான விசயங்களை விவாதிக்கப் பொதுச்சபையின் சிறப்புக் கூட்டங்களைக் கூட்டலாம்.

பொதுச்சபை உலக நாடுகளின் பாராளுமன்றமாகக் (சட்டசபை) கருதப்படுகிறது. பொதுச்சபையின் உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை தற்பொழுது 189 ஆகும். (2001 ஆம் ஆண்டு) பொதுச்சபை ஐ.நா.வின் ஏனைய உறுப்புகளின் பணிகளை மேற்பார்வையிடுகிறது. பாதுகாப்புச் சபையின் தற்காலிக உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் அதிகாரம் பொதுச்சபைக்கு உண்டு. அதுவே ஐ.நா.வின் ஏனைய உறுப்புகளின் உறுப்பினர்களையும் தேர்ந்தெடுக்கிறது. ஐ.நா.வின் சிறப்பு நிறுவனங்களின் (முகமைகள்) உறுப்பினர்களையும் பொதுச்சபையே தேர்ந்தெடுக்கிறது. ஐ.நா.வின் தலைமைச் செயலரைத் தேர்ந்தெடுப்பது பொதுச்சபையே. பன்னாட்டு நீதிமன்றங்களின் நீதிபதிகளை, பாதுகாப்புச் சபையுடன் சேர்ந்து பொதுச்சபை தேர்ந்தெடுக்கிறது. பொதுச்சபையின் தலைவரையும், துணைத் தலைவரையும் ஆண்டுதோறும் பொதுச்சபை தேர்ந்தெடுக்கிறது. சாதாரண விவகாரங்கள் பொதுவாக சாதாரணப் பெரும்பான்மையுடனும் முக்கியமான விவகாரங்கள் 3 இல் 2 பங்கு பெரும்பான்மையுடனும் பொதுச்சபையில் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன.

பாதுகாப்பு சபை

ஐ.நா. சபையின் நிர்வாக உறுப்பாகப் பாதுகாப்பு சபை செயல்படுகிறது. இது ஐ.நா.வின் மற்றோர் அதிகாரம் படைத்த முக்கியமான உறுப்பாகும். தொடக்கத்தில் இச்சபையில் 11 நாடுகள் உறுப்பு நாடுகளாக இருந்தன. தற்பொழுது இதன் உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை 15 ஆகும். 5 நாடுகள் நிரந்தர உறுப்பினர்கள் அவை அமெரிக்கா, ரஷ்யா, பிரிட்டன், பிரான்ஸ், சீனா ஆகியன. தற்காலிக உறுப்பினர்கள் எண்ணிக்கை 10. அவை இரண்டு ஆண்டுப் பதவிக்காலத்திற்குப் பொதுச்சபையால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றன. ஓர் உறுப்பினருக்கு 1 வாக்கு உண்டு. நிரந்தர உறுப்பினர்கள் எந்தவொரு தீர்மானத்தையும் ரத்து செய்யும் அதிகாரத்தைப் பெற்றிருக்கின்றனர்.

ஒவ்வொரு தீர்மானத்தையும் 5 நிரந்தர உறுப்பினர்களும் அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்பது கட்டாயம் ஆகும். உலகில் அமைதியை நிறுவுதல் பொதுக்குழுவின் முக்கியமான கடமையாகும். பொதுக்குழுவிலிருந்து ஓய்வு பெறும் உறுப்பினர்கள் மீண்டும் உடனடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் உரிமையைப் பெறவில்லை. பொதுக்குழுவின் தலைமைப் பொறுப்பை ஆங்கில எழுத்துக்களின் அகர வரிசைப்படி 1 மாத காலத்திற்கு உறுப்பு நாடுகள் ஏற்கின்றன. 1950ஆம் ஆண்டு தீர்மானத்தின்படி ரத்து அதிகாரம் காரணமாக பாதுகாப்பு சபையில் ஒரு முடிவு எடுக்க முடியாமல் போனால் (முக்கியமான விவகாரத்தின் மீது) பொதுச்சபையில் 3இல்2 பங்கு பெரும்பான்மையுடன்

முடிவெடுக்கலாம் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டதுபொதுச்சபை குறைந்தபட்சம் 14 நாட்களுக்கு ஒருமுறை கூடவேண்டி உள்ளது.

பொருளாதார மற்றும் சமூக சபை

இதில் 18 நாடுகளும் 54 உறுப்பினர்களும் உள்ளனர். இக்குழு பொதுச்சபையால் 3 ஆண்டுப் பதவி காலத்திற்கு தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் 3இல் 1 பங்கு உறுப்பினர் ஓய்வு பெறுவர். இந்தச்சபை ஆண்டுக்கு இருமுறை கூடுகிறது. உலகை எதிர்கொள்ளும் பொருளாதார சமூகப் பிரச்சனைகளுக்கு இது தீர்வு காண்கிறது. இது பல சிறப்பு முகமைகள் மூலம் செயல்படுகிறது. அந்த சிறப்பு நிறுவனங்களுள் சில- பன்னாட்டு தொழிலாளர் நிறுவனம், ஐ.நா. கல்வி அறிவியல் மற்றும் பண்பாட்டுக் கழகம், அனைத்து நாட்டுக் குழுந்தைகள், நெருக்கடி கால நிதி நிறுவனம், உணவு மற்றும் வேளாண்மைக் கழகம், உலக சுகாதார நிறுவனம், பன்னாட்டுப் பொருளாதார நிதியம் ஆகியன. பொருளாதாரம் மற்றும் சமூகக்குழு, போக்குவரத்து தகவல் தொடர்பு, மக்கள் தொகைக் கட்டுப்பாடு, குழந்தை நலன், பெண்கள் மேம்பாடு, மனித உரிமைகள், வேலை வாய்ப்பு, கல்வி வளர்ச்சி, சமூக சமத்துவம் ஆகிய துறைகளில் பயனுள்ள வகையில் பணியாற்றி வருகிறது. திறமையாகச் செயல்படும் நோக்கில் இக்குழு 5 பிராந்தியக் குழுக்களைப் பெற்றுள்ளது. அவை ஐரோப்பா, ஆசியா, அமெரிக்கா, ஆப்பிரிக்கா, மேற்கு ஆசியா ஆகிய பகுதிகளுக்கான பிராந்தியக் குழுக்களாகும்.

பொறுப்பாண்மைக்குழு (தர்மகர்த்தா சபை)

இது சுய ஆட்சி இல்லாத ஐ.நா.வின் கட்டுப்பாட்டில் வைக்கப்பட்டுள்ள நாடுகளின் காவலனாகச் செயல்படுகிறது. இந்த அமைப்பு சுய ஆட்சி பெறாத பிராந்தியங்களின் வளர்ச்சிக்காக உருவாக்கப்பட்டது ஆகும். ஐ.நா. மன்றத்தின் அறக்கட்டளையின் கீழ் வைக்கப்பட்ட பிராந்தியங்களின் அரசியல், பொருளாதார சமூக வளர்ச்சிகளை மேம்படுத்தி அப்பிராந்தியங்களுக்குச் சுய ஆட்சி பெறப் பாடுபடுவது தர்மகர்த்தா சபையின் நோக்கமாகும். குழுவின் உறுப்பினர்கள் குழுவிடம் ஆண்டறிக்கைகளைச் சமர்ப்பிப்பது கட்டாயமாகும். குழு தேவையென்று உணர்ந்தால் அறக்கட்டளை பிராந்தியங்களைப் பார்வையிட அதன் சார்பாளர்களை அனுப்பலாம். பாதுகாப்பு சபையின் 5 நிரந்தர உறுப்பு நாடுகளும் குடியேற்றங்களை கொண்டுள்ள நாடுகளும் இவ்விரண்டிற்கும் சமமான அளவில் ஏனைய நாட்களும் பொறுப்பாண் 'மைக்குழுவின் உறுப்பு நாடுகளாகும்.

பன்னாட்டு நீதிமன்றம்

1922இல் ஹாலந்து நாட்டின் (தி நெதர்லாந்து) தி ஹேக் நகரில் பன்னாட்டு கழகத்தின் ஒரு சிறப்பு நிறுவனமாக நிறுவப்பட்டது. ஐ.நா.சபைநிறுவப்பட்ட பின் அதன் முக்கிய அமைப்பாக செயல்படுகிறது. இதில் 15 நீதிபதிகள் உள்ளனர். அவர்கள் பொதுச்சபையாலும் பாதுகாப்பு சபையாலும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். இதற்கு தனியான அரசியல் சட்டம் உண்டு. இது சுதந்திரமாக செயல்படுகிறது. ஐ.நா.வின் உறுப்பினர்கள் உலக நீதிமன்றத்தின் சட்டத்திற்கு கட்டுப்பட்டவர்கள். நீதிபதிகளின் பதவிக்காலம் 9 ஆண்டுகள். உறுப்பு நாடுகளைச் சார்ந்த சட்ட நிபுணர்கள் உலக நீதிமன்றத்தின் நீதிபதிகளாக தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். ஐ.நா. உறுப்பு நாடுகளுக்கிடையே ஏற்படும் வழக்குகளை உலக நீதிமன்றம் தீர்த்து வைக்கிறது. நீதிமன்றத்திற்கு ஆலோசனைக் கூறும் அதிகாரம் உண்டு.

தலைமைச் செயலகம்

இது ஐ.நா.சபையின் நிர்வாக அலுவலகமாக செயல்படுகிறது. இதன் தலைமையிடம் அமெரிக்காவின் நியூயார்க் நகரமாகும். செயலகத்தின் தலைவருக்குத் தலைமைச் செயலர் என்று பெயர். தலைமைச் செயலர் பாதுகாப்புச் சபையின் பரிந்துரையின் பெயரில் பொதுச்சபையால் 5 ஆண்டு பதவிக் காலத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றார். இவர் ஐ.நா.வின் அன்றாடப் பணிகளை மேற்பார்வை செய்கின்றார். செயலகத்தின் ஒரு பிரிவு ஜெனிவாவில் செயல்படுகிறது. டிரிகிவ்லி என்பார் ஐ.நா.வின் முதல் பொதுச்செயலராகப் பணியாற்றினார். (1948 - 53) அவரை அடுத்து டேக் ஹம்மர் ஜோல்ட் (1953-63) யூதாண்ட் (1961-71), கர்ட் வால்ட் ஹீம் (1971-81), கொய்ஸ்லர் (1981-91), பூ.பூ.காலி (1991-96) ஆகியோர் அப்பதவியில் இருந்தனர். 01.01.1997 முதல் கானா நாட்டைச் சார்ந்த கோஅபி அன்னன் ஐ.நா.வின் பொதுச் செயலராகப் பணியாற்றி வருகிறார். தலைமை செயலகத்தில் பொதுச் செயலரும், பொதுச்சபையின் விதிமுறைக்குட்பட்டு தேர்வு செய்யப்பட்ட பன்னாட்டு அலுவலர்களும் பணியாற்றி வருகின்றனர்.

ஐக்கிய நாடுகள் அவையின் சாதனைகள்

- ஐ.நா. மன்றம் பல சாதனைகளைப் புரிந்துள்ளது. அவை பெரும் பாராட்டிற்குரியவை. இந்தோ-சீனா, இந்தோனேஷியா, ஜெர்மனி, மத்திய கிழக்கு பகுதிகள் ஆகிய இடங்களில் நடைபெற்ற போர்களை அது திறமையுடன் முடிவுக்கு கொண்டு வந்தது.
- இந்தோனேஷியாவில் டச்சுக்காரர்கள் மேற்கொண்ட இராணுவ நடவடிக்கையை ஐ.நா. தடுத்து நிறுத்தியது. 1949-இல் இந்தோனேஷியா நெதர்லாந்திடமிருந்து விடுதலை பெற்றது.

- யூதர்களுக்கும் (இஸ்ரேல்) அரேபியர்களுக்கும் நடைபெற்ற போரைத் தடுத்து நிறுத்த, பயனுள்ள நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது.
- 1946-இல் ஐ.நா. சிரியா, லெபனான் ஆகிய நாடுகள் விடுதலை பெற உதவியது.
- 1967 மற்றும் 1973 ஆகிய ஆண்டுகளில் அரேபிய நாடுகளுக்கும் இஸ்ரேலுக்குமிடையே நடைபெற்ற போர்களை நிறுத்தவதில் ஐ.நா. பெரும் வெற்றி கண்டது. 1950 இல் வடகொரியாவிற்கும், தென் கொரியாவிற்கும் இடையே போர் ஏற்பட்ட பொழுது, தென் கொரியாவிற்கு ஆதரவாக ஐ.நா. தன் படைகளை அனுப்பியது.
- காஷ்மீர் மீது பாகிஸ்தான் படையெடுத்த பொழுது ஐ.நா., இந்தியா, பாகிஸ்தான் ஆகிய 2 நாடுகளிடமும் பேசி போரை முடித்து வைத்தது.
- பால்கன் பகுதியில் போர் நிகழாமல் தடுப்பதில் வெற்றி கண்டது
- அல்பேனியா, பஸ்கேரியா, யுகோஸ்லாவியா ஆகிய நாடுகளுக்கும் கிரீஸுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட பிரச்சனையைத் தீர்த்து வைத்தது. கிரீஸின் எல்லையை நிர்ணயித்து அதன் ஒருமைப்பாட்டை நிலைநிறுத்தியது.
- சூயஸ் கால்வாய் பகுதியிலிருந்த பிரிட்டிஷ் இராணுவத்தை வெளியேற்றுவதில் ஐ.நா. வெற்றி பெற்றது.
- காங்கோவில் அமைதியை நிலைநாட்ட அமைதிப் படையை அனுப்பி வைத்தது. சைப்ரஸில் கிரேக்கர்களும் துருக்கியர்களும் சண்டையில்
- தென் ஆப்பிரிக்காவில் நிலவிய அரசாங்கத்தின் இனவெறிக்கொள்கையை ஐ.நா.வின் பொதுச் சபைக்கு இந்தியா கொண்டு சென்றது. ஐ.நா. தென் ஆப்பிரிக்காவிற்கு எதிராக, பொருளாதாரத் தடை செய்ய பரிந்துரைத்தது.
- கார்கில் விவகாரத்தில் இந்தியாவிற்கும் பாகிஸ்தானிற்கும் இடையே நிலவிய பிணக்கைத் தீர்க்க ஐ.நா. முயற்சி மேற்கொண்டது. இவ்வாறாக ஐ.நா. உலக நாடுகள் மத்தியில் நிலவிய பிணக்குகளைத் தீர்த்து அமைதியை நிலைநாட்ட பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு பெருமளவில் வெற்றி பெற்றது.

மேலும் சமூக பொருளாதாரத் துறைகளில் ஐ.நா.வின் பணி போற்றத்தகுரியது ஆகும். ஐ.நா. ஐரோப்பா, தென் அமெரிக்கா, ஆசியா மற்றும் ஆப்பிரிக்கா பகுதிகளில் பொருளாதாரப் பிரச்சனைகள் ஆராயத் தனித்தனிப் பொருளாதாரக் குழுக்களை நிறுவி உள்ளது. வளர்ந்து வரும் நாடுகளின் விவசாயம் வர்த்தகம் ஆகிய துறைகளின் வளர்ச்சிக்கு ஐ.நா. பெருமளவில் உதவியது. ஐ.நா. அதன் சிறப்பு முகாமைகள் மூலம் பொருளாதார சமூகத் துறைகளில் சிறப்பாகப்

பணியாற்றி உள்ளது. உதாரணமாகப் பன்னாட்டுத் தொழிலாளர் கழகம் அதன் உறுப்பு நாடுகளின் நிலை உயர்ப் பணியாற்றி உள்ளது. அதுபோலவே உணவு மற்றும் வேளாண்மைக்கழகம் பல நாடுகளுக்கு அவற்றின் உணவுப்பொருட்களின் உற்பத்தியைப் பெருக்கப் பெருமளவில் உதவி உள்ளது.

உலகப் பொருளாதார நிதியமும், உலக வங்கியும் உறுப்பு நாடுகளின் பொருளாதார நிலை மேம்பட நிதி உதவி அளித்து வருகின்றன. உலகச் சுகாதார நிறுவனம் சமூக மேம்பாட்டிற்குப் பெரும் பணி ஆற்றியுள்ளது. காசநோய், வாந்திபேதி, பால்வினை நோய் போன்ற ஆட்கொல்லி நோய்களை எதிர்த்துப் போராட உலக நாடுகளுக்கு உதவி வருகின்றது. ஐ.நா.வின் கல்வி, அறிவியல், பண்பாட்டுக் கழகம் கல்வியை மேம்படுத்தவும், வெள்ளம், வறட்சி, நில நடுக்கம் போன்ற இயற்கைச் சீற்றங்களை எதிர்கொள்ளவும் உலக நாடுகளுக்கு உதவி வருகிறது. தொழிற் கல்வி வளர்ச்சியால் ஐ.நா. போற்றுதற்குரிய பெரும்பணி ஆற்றிவருகிறது. மேலும், வளர்ந்துவரும் நாடுகளின் சமூக, பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு ஐ.நா. உதவி அளித்து வருகிறது. வளர்ந்து வரும் நாடுகளில் வாழ்க்கைத் தரம் உயர ஐ.நா.வின் பணி போற்றுதற்குரியது ஆகும்.

ஐ.நா.சபையின் சிறப்பு நிறுவனங்கள்

ஐ.நா.சாசனம் பல சிறப்பு நிறுவனங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்துள்ளது. உறுப்பு நாடுகள் சேர்ந்து புதிய சிறப்பு நிறுவனங்களை உருவாக்கவும் அது ஏற்பாடு செய்தது. சிறப்பு நிறுவனங்கள் ஐ.நா. சபையுடன் இணைந்தவை வளரும் நாடுகளின் வளர்ச்சிக்காகப் பாடுபட 18 சுதந்திரமான சிறப்பு நிறுவனங்களும் 14 பெரிய திட்டங்கள் மற்றும் நிதியங்களும் தற்பொழுது உள்ளன.

பன்னாட்டுத் தொழிலாளர் கழகம்

1919இல் பன்னாட்டுக் கழகத்தின் ஓர் அமைப்பாக நிறுவப்பட்ட இந்த அமைப்பு ஐ.நா.வின் ஓர் அமைப்பாகச் செயல்பட்டு வருகிறது. அது நிறுவப்பட்ட காலம் தொட்டு உலகத் தொழிலாளர் நலனுக்காகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. 300க்கும் மேற்பட்ட கூட்டங்களை நடத்தியிருக்கிறது. இதன் தலைமையிடம் சுவிட்சர்லாந்து நாட்டின் ஜெனிவா ஆகும். தற்பொழுது இதில் 150 உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். 1969இல் பன்னாட்டு தொழிலாளர் கழகம் நோபல் பரிசு பெற்றது.

உணவு மற்றும் வேளாண்மை நிறுவனம்

இந்த அமைப்பு சிறப்பான ஒன்றாகும். இது அமெரிக்காவில் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இதன் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் ஐ.நா.வின் உறுப்பினர்கள் அல்லர். இந்த அமைப்பு ஐ.நா.வுடன்

இணைந்து செயல்படுகிறது. இதன் முக்கியமான பிரச்சனை உலகில் பட்டினியைப் போக்குவது ஆகும். 1945-இல் ரோம் நகரை இந்நிறுவனம் தலைமை இடமாகக் கொண்டது. உலக நாடுகின்ன உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க உதவுவதும், உணவு உற்பத்தியைப் பாதிக்கும் பூச்சிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதும் இதன் முக்கிய நோக்கங்களாகும்.

உலக சுகாதார நிறுவனம்

1948இல் இந்நிறுவனம் சுவிட்சர்லாந்து ஜெனிவா நகரில் அமைக்கப்பட்டது. 1946ஆம் ஆண்டிலேயே நியூயார்க் நகரில் கூடிய 61 நாடுகள் உலக சுகாதார நிறுவனத்தை உருவாக்கத் தீர்மானித்தன. இதன் முக்கிய நோக்கம் உலக மக்களின் உடல் நலனைக் காப்பது ஆகும். எகிப்து நாட்டில் பரவிய வாந்தி பேதி (காலரா) நோயை எதிர்த்து இந்த அமைப்பு ஆற்றிய பணி போற்றுதற்குரியது ஆகும். மலேரியா போன்ற நோய்களை முழுவதும் அழிக்க இது உலக அளவில் பெருமளவில் போராடியது. 1959- 60இல் மொராக்கோவில் பக்கவாத நோய் சிகிச்சையில் இக்கழகத்தின் பணி மிகவும் சிறப்பாக இருந்தது. 1960இல் அகாடிர் பகுதியில் நிலநடுக்கத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்கு இவ்வமைப்பு உதவிக்கரம் நீட்டியது. தற்பொழுது எய்ட்ஸ் என்னும் கொடிய ஆட்கொல்லி நோயை எதிர்த்து உலக சுகாதார நிறுவனம் பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகிறது.

உலக வானிலை ஆராய்ச்சி நிறுவனம்

இந்த நிறுவனம் 1959இல் அமைக்கப்பட்டது. இதன் முக்கிய நோக்கம் கடல்பயணத்தில் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுவதே ஆகும். மேலும் காலநிலையை அறிந்து வெளியிடுவது இதன் மற்றொரு முக்கிய நோக்கமாகும்.

ஐ.நா. கல்வி அறிவியல் மற்றும் பண்பாட்டுக் கழகம்

1944ஆம் ஆண்டு இலண்டன் நேசநாடுகளின் மாநாட்டில் இருந்து இந்த அமைப்பு தோன்றியது. 1945 இல் இதன் நெறிமுறைகள் உருவாக்கப்பட்டன. இந்த அமைப்பிற்கு வேண்டிய நிதியை இதன் உறுப்பு நாடுகள் நேரிடையாகச் செலுத்துகின்றன. இந்த அமைப்பு 2 ஆண்டுக்கு ஒருமுறை கூடுகிறது. உலக ஒற்றுமையை மேம்படுத்துவதில் இதன் சாதனை பாராட்டுதற்குரியது இது பாரிசைத் தலைமை இடமாகக் கொண்டு திகழ்கிறது. உலக நாடுகளின் மக்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு இவ்வமைப்பு பெரும் பணியாற்றியுள்ளது. கல்லாமையை இல்லாமை ஆக்கப் பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகிறது. உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் இவ்வமைப்பு கல்வி, அறிவியல், பண்பாடு, மற்றும் தகவல் தொடர்பு மையங்களை நிறுவி உள்ளது.

ஐ.நா. சபையின் பன்னாட்டு குழந்தைகள் நெருக்கடி கால நிதியம் இந்த அமைப்பு 1946 இல் நிறுவப்பட்டது. இதன் தலைமை அலுவலகம் நியூயார்க் நகரில் உள்ளது. இதன் முக்கிய நோக்கம் போருக்கு பிந்திய காலத்தில் குழந்தைகளுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதாக இருந்தது. தற்பொழுது வளர்ந்து வரும் நாடுகளில் குழந்தைகளுக்கும், தாய்மார்களுக்கும் தரமான வாழ்க்கையை அளிக்கும் நோக்கில் இந்த அமைப்பு செயல்பட்டு வருகிறது. 1959இல் ஐ.நா. பொதுச்சபையில் குழந்தைகள் தொடர்பாக இந்த அமைப்பு சமர்ப்பித்த அறிக்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. அந்த அறிக்கை உலகின் அனைத்துக் குழந்தைகளுக்கும் தன்னால் இயன்ற அளவு நன்மைகளைச் செய்வது சமுதாயத்தின் கடமை என்று கூறுகிறது. தூய குடிநீர், உடல்நலக்கல்வி, உடல் நலன் பற்றிய கவனம், மக்கள் நலன் தொடர்பாக இந்த அமைப்பு பல அரும்பணிகளைச் செய்துள்ளது. ஆண்டுதோறும் சுமார் 30 லட்சம் குழந்தைகளை இந்த அமைப்பு காப்பாற்றுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அங்கோலா, பங்களாதேஷ், எத்தியோப்பியா, லெபனான், ருவாண்டா மற்றும் வேறு சில நாடுகளிலும் இந்த அமைப்பு ஆற்றிய பணி பெரும் பாராட்டிற்கு உரியது ஆகும்.

பன்னாட்டு பொருளாதார நிதியம்

1945இல் நிறுவப்பட்ட இந்த அமைப்பு வாஷிங்டனைத் தலைமையகமாகக் கொண்டு 1947 முதல் செயல்படத் தொடங்கியது. இந்த அமைப்பு பல நாடுகளுக்கு நிதி உதவி அளித்து வருகிறது.

ஐ.நா.வின் தோல்வி

உலகின் பல்வேறு நாடுகளுக்கு இடையே நிலவிய பிரச்சனையைத் தீர்த்து ஐ.நா. பெரும் சாதனையை நிலைநாட்டியுள்ள உண்மை ஒரு புறம் இருக்க, கூட்டுப்பாதுகாப்பு பிரச்சனையை தீர்ப்பதில் ஐ.நா. தோல்வியடைந்துள்ளது என்ற குற்றமும் சாட்டப்படுகிறது. மேலும் ஆயுதக் குறைப்பு முயற்சியில் தோல்வி அடைந்துள்ளது. ஐ.நா.வின் உறுப்பு நாடுகள் சுயநலத்துடன் செயல்படுவது. அதன் தோல்விக்கு ஒரு காரணம் ஆகும். ஐ.நா.வின் தோல்விக்கு மற்றொரு காரணம், உலக நாடுகளுக்கு இடையே நிலவும் ஆயுதப்போட்டி ஆகும். ஐ.நாவிடம் ஆக்கிரமிப்பு நாடுகளுக்கு எதிராக பயன்படுத்த போதிய பெரிய வலுவான படை இல்லை. அதன் நிதிநிலையும் சிறப்பாக இல்லை.

பல நாடுகள் ஐ.நாவுக்கு செலுத்த வேண்டிய உறுப்பினர் சந்தாவைச் செலுத்தவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. ஐ.நா. சிறப்பாக செயல்பட வேண்டுமென்றால் அதற்கு வளமான பொருளாதார ஆதாரம் தேவை. பல நாடுகள் 5 பெரும் நாடுகளிடம் உள்ள ரத்து அதிகாரத்தை

விரும்பவில்லை. அது நியாயமற்ற ஓரளவிற்குப் பன்னாட்டு சட்டத்திற்கு எதிரான ஒன்றாகவே தோன்றுகிறது. இந்தக் குறைபாடுகள் இருப்பினும் ஐ.நா.வின் சாதனைகளைக் குறைத்து மதிப்பிடல் ஆகாது. உறுப்பு நாடுகள் உலக அமைதியை நிலைநாட்டக் கொள்ளும் ஆர்வமும், போரைத் தவிர்க்க அவை மேற்கொள்ளும் முயற்சியும் நிச்சயமாக ஐ.நா. நிறுவனர்களின் கனவை நனவாக்கும்.

ஐக்கிய நாடுகளின் கல்வி, அறிவியல் மற்றும் கலாச்சார அமைப்பு (யுனெஸ்கோ)

பின்னணி:

"மனிதர்களின் மனதில் போர்கள் தோன்றுவதால்," என யுனெஸ்கோ அரசியலமைப்பின் முன்னுரையில் கூறப்பட்டுள்ளது, "அதே மனதில்தான் அமைதிக்கான பாதுகாப்புகள் கட்டமைக்கப்பட வேண்டும்." இவ்வாறு, "இப்போது முடிவடைந்த பெரிய மற்றும் பயங்கரமான போர், மனிதர்களின் கண்ணியம், சமத்துவம் மற்றும் பரஸ்பர மரியாதை ஆகிய ஜனநாயகக் கொள்கைகளை மறுப்பதாலும், அறியாமை மற்றும் பாரபட்சம் மூலம் மனிதர்கள் மற்றும் இனங்களின் சமத்துவமின்மையின் கோட்பாட்டை பரப்பியதாலும் ஏற்பட்டதாகும்."

இங்கு குறிப்பிடப்படும் "பெரிய மற்றும் பயங்கரமான போர்" என்பது இரண்டாம் உலகப்போர். யுனெஸ்கோ உருவான நேரத்தில் அதன் நிறுவனர் நாடுகள் அந்த அனுபவத்தை மறக்க முடியாது.

ஐ.நா. அமைப்புகளின் ஒரு அங்கமாக, யுனெஸ்கோவின் நோக்கம் " கல்வி, அறிவியல் மற்றும் கலாச்சாரம் மூலம் நாடுகளிடையே ஒத்துழைப்பை ஊக்குவிப்பதன் மூலம், அமைதி மற்றும் பாதுகாப்பிற்கு பங்களிப்பது. இதனால் நீதி, சட்டத்தின் ஆட்சி மற்றும் மனித உரிமைகள் மற்றும் அடிப்படை சுதந்திரங்களுக்கு ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் சாசனத்தால் உறுதிப்படுத்தப்படும் உலகளாவிய மரியாதை மேலும் வலுப்பெறும்."

உருவாக்கம்:

கல்வி, அறிவியல் மற்றும் கலாச்சார விஷயங்களில் சர்வதேச ஒத்துழைப்புக்கான முயற்சிகள் முதலாம் உலகப் போருக்கு முன்னரே மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தாலும், அவற்றை உலகளாவிய ஒருங்கிணைக்க எந்த அமைப்பும் இல்லை.

முதலாம் உலகப் போருக்குப் பிந்தைய லீக் ஆஃப் நேஷன்ஸ் உடன்படிக்கையில் கூட இத்துறைகளில் சர்வதேச ஒத்துழைப்பு குறித்து குறிப்பிடப்படவில்லை. இருப்பினும், பெல்ஜிய பிரதிநிதி ஹென்றி லா ஃபோன்டைனின் முயற்சியால் " அறிவுசார் ஒத்துழைப்புக்கான குழு" உருவாக்கப்பட்டது.

1922-ஆம் ஆண்டு கோடையில், பிரெஞ்சு தத்துவஞானி ஹென்றி பெர்க்சன் தலைமையில் முதல் கூட்டம் நடைபெற்றது. இதில் மேரி கியூரி, கில்பர்ட் முர்ரே, ஆல்பர்ட் ஐன்ஸ்டீன் உள்ளிட்ட புகழ்பெற்ற அறிவுஜீவிகள் பங்கேற்றனர். இந்த குழுவின் அறிவுசார் குழல் மிகவும் உயர்ந்ததாக இருந்தாலும், நடைமுறை அமல்படுத்தும் முயற்சிகளும் இருந்தன. இக்குழுவின் முயற்சியால் உருவான 40-க்கும் மேற்பட்ட தேசியக் குழுக்கள், தற்போது யுனெஸ்கோவின் கீழ் செயல்படும் 191 தேசிய ஆணையங்களுக்கு முன்மாதிரியாக அமைந்தன (மார்ச் 2005 நிலவரப்படி). பிரான்ஸ் அரசாங்கத்தின் உதவியுடன் பாரிஸில் நிறுவப்பட்ட சர்வதேச அறிவுசார் ஒத்துழைப்பு நிறுவனம், 1926 இல் செயற்பாட்டைத் தொடங்கியது. இந்நிறுவனம், குழுவிற்கு நிரந்தர செயலகமாக இருந்தது.

இது, தொழில்நுட்ப அமைப்பாக செயல்பட்டு, நூலகர்கள், அறிஞர்கள், தொழில்முனைவோர், கல்வியாளர்கள் உள்ளிட்ட பல துறைகளில் மாநாடுகள் மற்றும் கருத்தரங்குகளை நடத்தியது. குறிப்பாக, போரின் உளவியல் காரணங்கள் மற்றும் அமைதிக்கு மாற்றாகும் வழிகள் பற்றிய கலந்துரையாடல்களும் இடம்பெற்றன.

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிந்தைய வளர்ச்சி:

இரண்டாம் உலகப் போர் நடைபெற்று கொண்டிருந்தபோதும், கல்வித் துறையில் சர்வதேச ஒத்துழைப்பு தீவிரமாக விருத்தியடைந்தது. நாஜிகள் ஆக்கிரமித்த நாடுகளில் அழிவடைந்த கல்வி அமைப்புகளை மீட்டெடுப்பது குறித்து 1942 நவம்பரில் லண்டனில் நேச நாடுகளின் கல்வி அமைச்சர்கள் மாநாடு நடைபெற்றது. அந்த மாநாட்டில் நாடுகடத்தப்பட்ட எட்டு அரசாங்கங்களின் பிரதிநிதிகள் மற்றும் பிரெஞ்சு தேசிய விடுதலைக் குழுவும் பங்கேற்றனர். போர் முழுவதும் இது தொடர்ந்தது. 1944 ஏப்ரல் மாநாட்டில் அமெரிக்கக் காங்கிரஸ்மன்ற உறுப்பினர் ஜே. வில்லியம் ஃபுல்பிரைட் மற்றும் பின்னர் யுனெஸ்கோ அரசியலமைப்பின் வரைவிலும் பங்கேற்ற

கவிஞர் மற்றும் நூலகராக இருந்த ஆர்ச்சிபால்ட் மேக்லீஷ் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர்.

யுனெஸ்கோ அமைப்புப் பின்புலம்:

சான் பிரான்சிஸ்கோ மாநாட்டில், ஐ.நா. நோக்கங்களில் ஒன்று "சர்வதேச கல்வி மற்றும் கலாச்சார ஒத்துழைப்பு" என்றும் உறுதிபடுத்தப்பட்டது. நிறைவு அமர்வில் ஜனாதிபதி ஹாரி ட்ரூமன், "நாடுகள் மற்றும் மக்களிடையே சிறந்த புரிதல் ஏற்பட, எண்ணங்கள் மற்றும் கருத்துக்களை முழுமையாக பரிமாறிக் கொள்ளும் அமைப்பு தேவை" எனக் கூறினார். இதையடுத்து, 1945 நவம்பரில் லண்டனில், இங்கிலாந்து மற்றும் பிரான்சின் தலைமையில் யுனெஸ்கோவை உருவாக்கும் மாநாடு நடத்தப்பட்டது. புதிய அமைப்பு பழைய அறிவைப் பரப்புவதோடு மட்டுமல்லாமல், புதிய அறிவையும் உருவாக்கும் நோக்கத்துடன் இயங்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. இயற்கை மற்றும் சமூக அறிவியலை ஊக்குவிப்பதும் முக்கிய பணியாக இருந்தது. இரண்டு வார விவாதங்களுக்குப் பிறகு, யுனெஸ்கோ அரசியலமைப்பு ஏற்கப்பட்டது. 20 நாடுகள் அதனை ஏற்றுக்கொண்டு, 1946 நவம்பர் 4 அன்று அது அதிகாரப்பூர்வமாக நடைமுறைக்கு வந்தது.

யுனெஸ்கோவின் நோக்கங்கள் (1945 அரசியலமைப்பின் அடிப்படையில்)

1. பரஸ்பர அறிவு மற்றும் புரிதலை மேம்படுத்துதல்:

- அனைத்து வெகுஜன தொடர்பு வழிகள் மூலமும் மக்களின் பரஸ்பர அறிவும் புரிதலும் மேம்படுவதற்காக யுனெஸ்கோ ஒத்துழைக்கிறது.

2. கல்வி மற்றும் கலாச்சார பரவலுக்கு உத்வேகம்:

- உறுப்பினர் நாடுகளின் வேண்டுகோளின் பேரில் கல்வி நடவடிக்கைகளில் ஒத்துழைத்தல்.
- கல்வி வாய்ப்புகளில் இன, பாலின, பொருளாதார மற்றும் சமூக வேறுபாடுகளைப் பொருட்படுத்தாமல் சமத்துவம் நிலவச்செய்தல்.
- உலகக் குழந்தைகளை சுதந்திரத்தின் பொறுப்புகளுக்குத் தயார்படுத்த ஏற்ற கல்வி முறைகளை பரிந்துரை செய்தல்.

3. அறிவை பராமரித்தல் மற்றும் பரவலாக்கம்:

- உலக பாரம்பரியமான புத்தகங்கள், கலைப் படைப்புகள் மற்றும் வரலாற்று நினைவுச்சின்னங்களை பாதுகாத்தல்.
- கல்வி, அறிவியல், கலாச்சாரம் ஆகிய துறைகளில் உள்ள நபர்களிடையே சர்வதேச பரிமாற்றத்தை ஊக்குவித்தல்.
- அச்சிடப்பட்ட மற்றும் வெளியிடப்பட்ட தகவல் பொருட்கள் அனைத்தையும் எல்லா நாடுகளின் மக்களும் அணுகக்கூடியவாறு நடவடிக்கை மேற்கொள்வது.

4. பல்வேறு கலாச்சாரங்கள் மற்றும் கல்வி முறைகளின் மதிப்பை பாதுகாத்தல்:

- "சுதந்திரம், ஒருமைப்பாடு மற்றும் பயனுள்ள பன்முகத்தன்மை" ஆகியவை உறுப்புநாடுகளின் கலாச்சாரங்கள் மற்றும் கல்வி முறைகளில் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியவை எனக் குறிப்பிடுகிறது.
- யுனெஸ்கோ, உறுப்புநாடுகளின் உள்நாட்டு பிரச்சினைகளில் தலையிடக்கூடாது.

உறுப்பினர் நிலை

1. முழுமையான உறுப்பினர் நாடுகள்:

- ஐ.நா. உறுப்பினர்களுக்கு யுனெஸ்கோவில் உறுப்பினராக சேர அனுமதி உள்ளது.
- ஐ.நா.யில் இணைந்துவராத நாடுகள், நிர்வாகக் குழுவின் பரிந்துரை மற்றும் பொது மாநாட்டின் 2/3 ஒப்புதலுடன் உறுப்பினராக சேரலாம். (உதாரணம்: ஆஸ்திரியா, ஹங்கேரி, ஜப்பான்)

2. இணை உறுப்பினர்கள்:

- சர்வதேச உறவுகளுக்குப் பொறுப்பல்லாத பிரதேசங்கள், உறுப்பு நாடுகளின் விண்ணப்பத்தின் பேரில் இணை உறுப்பினராக சேரலாம்.
- இணை உறுப்பினர்களுக்கு வாக்களிக்கும் உரிமை இல்லை.

3. உறுப்பினர் விலகல்:

- எந்த நாடும் இயக்குநர் ஜெனரலுக்கு அறிவித்து விலகலாம். விலகல் அந்த ஆண்டின் இறுதியில் அமலுக்கு வரும்.
- உதாரணங்கள்:
  - தென்னாப்பிரிக்கா (விலகல்: 1956; மீண்டும் சேர்வு: 1994)
  - ஹங்கேரி, போலந்து, செக்கோஸ்லோவாக்கியா (1952ல் நிறுத்தல்; 1954ல் மீண்டும் தொடக்கம்)
  - போர்ச்சுகல் (விலகல்: 1972; மீண்டும்: 1974)
  - அமெரிக்கா (விலகல்: 1984; மீண்டும்: 2003)
  - ஐக்கிய இராச்சியம், சிங்கப்பூர் (1985ல் விலகல்; 1997ல் மீண்டும் இணைப்பு)

முக்கிய நிகழ்வுகள்:

- **1974:** அரபு மற்றும் கம்யூனிஸ்ட் நாடுகள் வாக்களித்து, இஸ்ரேலை ஐரோப்பிய பிராந்திய குழுவிலிருந்து நீக்கியது.
- **1984:** அமெரிக்கா விலகியது – கொள்கை, பட்ஜெட், மேலாண்மை குறைவாக உள்ளதென குற்றச்சாட்டு.
- **1994:** அமெரிக்க வெளியுறவுத்துறை மீண்டும் சேர பரிந்துரை செய்தது.
- **2003:** அமெரிக்கா மீண்டும் யுனெஸ்கோவில் இணைந்தது.
- **2005 நிலவரம்:** 191 உறுப்பினர் நாடுகள் மற்றும் 6 இணை உறுப்பினர்கள் இருந்தனர்.

கட்டமைப்பு

யுனெஸ்கோ என்பது 1946 இல் கையெழுத்திடப்பட்ட உறவு ஒப்பந்தத்தின் மூலம் ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்புடன் இணைக்கப்பட்ட ஒரு தன்னாட்சி அமைப்பாகும். இது மூன்று முக்கிய உறுப்புகளைக் கொண்டுள்ளது:

1. பொது மாநாடு
2. நிர்வாகக் குழு
3. இயக்குநர் ஜெனரலின் தலைமையிலான செயலகம்

பொது மாநாடு

யுனெஸ்கோவின் கொள்கைகள் மற்றும் முக்கிய முயற்சிகளைத் தீர்மானிக்கும் அதிகாரம் பொதுமாநாட்டுக்கு உண்டு. அனைத்து உறுப்பு நாடுகளும் இதில் பிரதிநிதித்துவம் பெறுவதற்குரிய உரிமை கொண்டுள்ளன. ஒவ்வொரு நாடும் ஒரு வாக்குரிமை கொண்டிருப்பினும், ஐந்து பிரதிநிதிகள் வரை பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கலாம். அந்தந்த அரசுகள், பிரதிநிதிகளை நியமிப்பதற்கு முன், தங்கள் தேசிய கல்வி, அறிவியல் மற்றும் கலாச்சார அமைப்புகளுடன் ஆலோசிக்க வேண்டும். யுனெஸ்கோ கமிஷன்கள் நிறுவப்பட்ட நாடுகளில், அவற்றுடனும் ஆலோசிக்க வேண்டும்.

1946 முதல் 1952 வரை, பொது மாநாடு ஆண்டுதோறும் கூடியது. அதன் பின்னர், இது பொதுவாக இரு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை கூடி வருகிறது. பெரும்பாலும் பாரிஸில் நடைபெறும் மாநாடு, மெக்சிகோ நகரம், பெய்ரூட், புளோரன்ஸ், மான்டிவீடியோ, புது தில்லி, நைரோபி, பெல்கிரேட் மற்றும் சோபியா போன்ற நகரங்களிலும் நடைபெற்று இருக்கின்றது.

யுனெஸ்கோ அரசியலமைப்பைத் திருத்துதல் அல்லது சர்வதேச ஒப்பந்தங்களை ஏற்றுக்கொள்வது போன்ற சில விஷயங்களில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு பெரும்பான்மை தேவைப்படும். இதனைத் தவிர, பொது மாநாட்டின் பிற தீர்மானங்கள் எளிய பெரும்பான்மை வாக்குகளால் எடுக்கப்படுகின்றன.

பொது மாநாட்டால் ஏற்கப்பட்ட பரிந்துரைகளை உறுப்பு நாடுகள் கட்டாயமாகக் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. ஆனால், யுனெஸ்கோ அரசியலமைப்பின்படி, அவை ஒருவருடத்துக்குள் அந்நாட்டின் அதிகாரப்பூர்வ அமைப்புகளிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும்.

நிர்வாகக் குழு

நிர்வாகக் குழு என்பது யுனெஸ்கோவின் மூன்று அரசியலமைப்பு அமைப்புகளில் ஒன்றாகும். இது 58 உறுப்பு நாடுகளைக் கொண்டது மற்றும் நான்கு ஆண்டுகளுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறது. இந்த குழு, யுனெஸ்கோவின் திட்டங்களை செயல்படுத்துவதை மேற்பார்வையிடுகிறது மற்றும் ஆண்டுக்கு குறைந்தது இருமுறை கூடுகிறது.

பொது மாநாடு கூடுவதற்கு முன், இயக்குநர் ஜெனரலால் தயாரிக்கப்பட்ட இரண்டு ஆண்டுகளுக்கான பட்ஜெட்டையும் பணித் திட்டத்தையும் மதிப்பாய்வு செய்து, அதற்கான பரிந்துரைகளுடன் பொதுமாநாட்டில் சமர்ப்பிக்கிறது.

முதலில், யுனெஸ்கோ அரசியலமைப்பில், “நிர்வாகக் குழுவின் உறுப்பினர்கள் அந்தந்த அரசாங்கங்களின் பிரதிநிதிகளாக இருந்தாலும், அவர்கள் பொதுமாநாட்டின் சார்பாகவே செயல்பட வேண்டும்” எனக் கூறப்பட்டிருந்தது. 1993 வரை, உறுப்பினர்கள் நாடுகளாக அல்லாது, பெயரால் நியமிக்கப்பட்ட நபர்களாக இருந்தனர்.

யுனெஸ்கோ அரசியலமைப்பின்படி, இந்த நபர்கள் கலை, மனிதநேயம், அறிவியல், கல்வி மற்றும் கருத்து பரவல் ஆகிய துறைகளில் திறமைசாலிகள் ஆவரை வேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. 1993 இல், இந்தக் கொள்கை மாற்றப்பட்டது. தற்போது, உறுப்பினர் நாடுகள், யுனெஸ்கோவின் திறன் துறைகளில் தேர்ச்சி பெற்ற ஒருவரை நியமிக்க வேண்டியுள்ளது. மேலும், அவர்களுக்கு நிர்வாக அனுபவம் மற்றும் திறமையும் இருக்க வேண்டும்.

உறுப்புப் நாடுகளை நிர்வாகக் குழுவில் தேர்ந்தெடுக்கும்போது, கலாச்சாரப் பன்முகத்தன்மை மற்றும் புவியியல் சமநிலையும் கருத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

1972 இல் ஏற்கப்பட்ட திருத்தத்தின் அடிப்படையில், வாரிய உறுப்பினர்கள் நான்கு ஆண்டுகளுக்கே தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர். உடனடியாக இரண்டாவது முறை பதவிக்கு தேர்வாக முடியாது. ஒவ்வொரு பொது மாநாட்டிலும், பதவிக்காலம் முடிவடையும் உறுப்பினர்களுக்குப் பதிலாக புதிய உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர்.

1968 ஆம் ஆண்டு, நிர்வாகக் குழுவிற்கான தேர்தல்களை மேற்கொள்ள, உறுப்பினர் நாடுகளின் தேர்தல் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டன.

தலைமை இயக்குநர் மற்றும் செயலகம்

யுனெஸ்கோவின் செயல்பாடுகளை செயலகம் கையாளுகிறது. இது, நிர்வாகக் குழுவின் பரிந்துரையின் பேரில் பொது மாநாட்டால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் இயக்குநர்

ஜெனரல் தலைமையில் செயல்படுகிறது. ஊழியர்கள் இயக்குநர் ஜெனரலால் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். ஐக்கிய இராச்சியத்தைச் சேர்ந்த ஜூலியன் ஹக்ஸ்லி யுனெஸ்கோவின் முதல் இயக்குநர் ஜெனரலாக இருந்தார்.

ஸ்பெயினைச் சேர்ந்த ஃபெடரிகோ மேயர் சராகோசா, 1987 ஆம் ஆண்டு நவம்பரில் இயக்குநர் ஜெனரலாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். இவர், 1974 முதல் பதவியில் இருந்த செனகாலைச் சேர்ந்த அமடோ-மஹ்தார் எம்'போவுக்குப் பிறகு வந்தார். 1993 ஆம் ஆண்டு பொது மாநாட்டில், திரு. மேயர் இரண்டாவது ஆறு ஆண்டுகாலத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

ஜப்பானைச் சேர்ந்த கொய்ச்சிரோ மாடசுரா 1999 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 12 அன்று ஆறு ஆண்டுகாலத்திற்கும், 2005 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 12 அன்று மேலும் நான்கு ஆண்டுகாலத்திற்கும் இயக்குநர் ஜெனரலாக நியமிக்கப்பட்டார்.

தலைமையகம்

- யுனெஸ்கோவின் முதல் தலைமையகம், பாரிசில் உள்ள ஹோட்டல் மெஜஸ்டிக் நகரத்தில் அமைந்திருந்தது. இதே கட்டிடம், ஒரு காலத்தில் பிரான்சின் மீது ஜெர்மன் இராணுவத்தின் தலைமையகமாகவும் இருந்தது.
- 1958 ஆம் ஆண்டில், யுனெஸ்கோவின் தலைமையகம், பிரான்ஸ் அரசால் நன்கொடையாக வழங்கப்பட்ட 7 பிளேஸ் டி ஃபோன்டெனாயில் அமைந்துள்ள 3 ஹெக்டேர் (7.5 ஏக்கர்) பரப்பளவிலான இடத்திற்கு மாற்றப்பட்டது.
- புதிய தலைமையகம் முதலில் மாநாட்டு மண்டபம், செயலக கட்டிடம் மற்றும் நிரந்தர பிரதிநிதிகளுக்கான கட்டிடமாக அமைந்தது. 1965-ஆம் ஆண்டு நிலத்தடி உள் முற்றங்களைச் சுற்றி புதிய கட்டிடம் கட்டப்பட்டது. 1970 மற்றும் 1977-இல் இரண்டு துணைக்கட்டிடங்கள் கூட சேர்க்கப்பட்டன. இந்தக் கட்டிடங்கள் பல முன்னணி கட்டிடக் கலைஞர்களால் வடிவமைக்கப்பட்டு அங்கீகரிக்கப்பட்டவை. தலைமையக கட்டிடங்களில் நவீன கலைஞர்களின் படைப்புகள் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டுள்ளன.

கள அலுவலகங்கள்

1980களில் இருந்து யுனெஸ்கோ, தனது ஊழியர்களை துறைகளில் இல்லாமல், பாரிஸில் உள்ள தலைமையகத்தில் குவித்ததற்காக அமெரிக்காவால் விமர்சிக்கப்பட்டது. 1992 ஆம் ஆண்டு அமெரிக்க வெளியுறவுத்துறை வெளியிட்ட அறிக்கையில், யுனெஸ்கோவின் மொத்த 2,697 ஊழியர்களில் 73% பேர் பாரிஸில் உள்ளனர் எனக் குறிப்பிடப்பட்டது. அதே நேரத்தில், யுனெஸ்கோவின் வழக்கமான மற்றும் கூடுதல் பட்ஜெட் நிதிகளில் 44% துறைகளுக்காக செலவிடப்பட்டதாகவும் அந்த அறிக்கை ஒப்புக்கொண்டது.

2005-ஆம் ஆண்டில், யுனெஸ்கோவுக்கு 2,160 ஊழியர்கள் இருந்தனர். இதில் 680 பேர் 58 கள அலுவலகங்களில் பணியாற்றினர். 1980-இல் இருந்து துறைகளில் பணிபுரியும் ஊழியர்களின் சதவீதத்தில் பெரிதாக மாற்றம் இல்லாவிட்டாலும், 2000களின் நடுப்பகுதியில் பரவலாக்கப்பட்ட திட்டம் ஏற்கப்பட்ட பிறகு கள அலுவலகங்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தது.

யுனெஸ்கோவின் கள அலுவலகங்கள் உள்ள இடங்கள்:

ஆப்பிரிக்கா:

புஜம்புரா (புருண்டி), யாவுண்டே (கேமரூன்), ப்ராசாவில்லே (காங்கோ), கின்ஷாசா (காங்கோ ஜனநாயகக் குடியரசு), அடிஸ் அபாபா (எத்தியோப்பியா), லிப்ரேவில்லே (காபோன்), அக்ரா (கானா), நைரோபி (கென்யா), பமாகோ (மாலி), மாபுடோ (மொசாம்பிக்), விண்ட்ஹொக் (நமீபியா), அபுஜா (நைஜீரியா), கிகாலி (ருவாண்டா), டகார் (செனகல்), டார் எஸ் சலாம் (தான்சானியா), ஹராரே (ஜிம்பாப்வே).

அரபு நாடுகள்:

கெய்ரோ (எகிப்து), அம்மான் (ஜோர்டான்), பெய்ரூட் (லெபனான்), ரபாத் (மொராக்கோ), ராமல்லா (மேற்குக் கரை – பாலஸ்தீனம்), தோஹா (கத்தார்).

ஆசியா மற்றும் பசிபிக் நாடுகள்:

காபூல் (ஆப்கானிஸ்தான்), டாக்கா (பங்களாதேஷ்), புனோம் பென் (கம்போடியா), பெய்ஜிங் (சீனா), புது தில்லி (இந்தியா), ஜகார்த்தா (இந்தோனேசியா), தெஹ்ரான் (ஈரான்), அல்மாட்டி (கஜகஸ்தான்), காத்மாண்டு (நேபாளம்), இஸ்லாமாபாத் (பாகிஸ்தான்), அபியா (சமோவா), பாங்காக் (தாய்லாந்து), தாஷ்கண்ட் (உஸ்பெகிஸ்தான்).

ஐரோப்பா மற்றும் வட அமெரிக்கா:

வெனிஸ் (இத்தாலி), புக்கரெஸ்ட் (ருமேனியா), மாஸ்கோ (ரஷ்யா), ஜெனீவா (சுவிட்சர்லாந்து), நியூயார்க் (அமெரிக்கா).

லத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கரீபியன் நாடுகள்:

பிரேசிலியா (பிரேசில்), சாண்டியாகோ (சிலி), சான் ஜோஸ் (கோஸ்டாரிகா), ஹவானா (கியூபா), குயிட்லோ (ஈக்வடார்), குவாத்தமாலா நகரம் (குவாத்தமாலா), போர்டோ-பிரின்ஸ் (ஹைட்டி), கிங்ஸ்டன் (ஜமைக்கா), மெக்சிகோ நகரம் (மெக்சிகோ), லிமா (பெரு), மான்டிவீடியோ (உருகுவே).

யுனெஸ்கோவிற்கான தேசிய ஆணையங்கள்

யுனெஸ்கோவின் அரசியலமைப்பின்படி, ஒவ்வொரு உறுப்பு நாடும் " கல்வி, அறிவியல் மற்றும் கலாச்சார விஷயங்களில் ஆர்வமுள்ள தனது முக்கிய நிறுவனங்களை, யுனெஸ்கோவின் பணிகளுடன் இணைப்பதற்காக, ஒரு தேசிய ஆணையத்தை அமைக்க வேண்டும்" எனக் கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறது.

2005ஆம் ஆண்டுவரை 191 உறுப்பு நாடுகள் யுனெஸ்கோவுடன் இணைந்து செயல்பட இத்தகைய தேசிய ஆணையங்களை உருவாக்கியிருந்தன. இவை யுனெஸ்கோவின் அதிகாரப்பூர்வ உறுப்புகள் அல்ல என்றாலும், யுனெஸ்கோவுக்கும் பொதுமக்களுக்கும் இடையே முக்கியமான பாலமாக செயல்படுகின்றன.

அத்துடன், அரசாங்கத்திற்கும் யுனெஸ்கோ பொதுமாநாட்டில் கலந்து கொள்ளும் பிரதிநிதிகளுக்கும் இடையே ஆலோசனைகளை வழங்கும் பணியையும் ஸ்டீட்

ஆணையங்கள் மேற்கொள்கின்றன. மேலும், அவை தகவல் மையங்களாகவும் தொடர்பு நிறுவனங்களாகவும் செயல்படுகின்றன.

இந்நாட்டுக்கண் அமைக்கப்பட்டுள்ள தேசிய ஆணையங்கள் அளவும் அமைப்பும் நாடுகளுக்கு ஏற்ப மாறுபடுகின்றன. பெரும்பாலான நாடுகளில் கல்வி அமைச்சரே ஆணையத்தின் தலைவராக இருக்கிறார். அதன் உறுப்பினர்களாக அரசு அதிகாரிகள், கல்வி, அறிவியல் மற்றும் கலைத் துறைகளின் பிரதிநிதிகள், தொழில்முறை அமைப்புகள் ஆகியோர் அடங்குவார்கள்.

ஆணையங்கள் கூட்டங்கள், வெளியீடுகள், ஒளிபரப்புகள், போட்டிகள் மற்றும் கண்காட்சிகள் போன்றவற்றை ஏற்பாடு செய்து, யுனெஸ்கோவின் திட்டங்களில் பொதுமக்கள் ஈடுபடும்படி ஊக்குவிக்கின்றன. பல நாடுகளின் தேசிய ஆணையங்கள் பிராந்திய மாநாடுகளிலும் கலந்து கொள்கின்றன.

யுனெஸ்கோவின் வெளியீடுகளை மொழிபெயர்த்து, அச்சிட்டு, விநியோகிக்கும் பணிக்காக இவ்வாணையங்களுக்கு ஒப்பந்தங்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

அரசு சாரா அமைப்புகளுடன் ஒத்துழைப்பு

யுனெஸ்கோவின் அரசியலமைப்பில், "அமைதி அரசியல் மற்றும் பொருளாதார அடிப்படையில் மட்டும் நிலைநிறுத்த முடியாது; அது மனித அறிவும் தார்மீக ஒற்றுமையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு நிலைநிறுத்தப்பட வேண்டும்" என குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்தக் குறிக்கோளை அடைவதற்காக, யுனெஸ்கோ தனது ஆரம்பம் முதலே சர்வதேச அரசு சாரா அமைப்புகளுடன் (என்ஜிஓ) நெருங்கிய ஒத்துழைப்பை நாடியுள்ளது.

இவை சிறப்பு அல்லது அறிவார்ந்த அமைப்புகள் (ஆசிரியர்கள், அறிவியல் ஆராய்ச்சியாளர்கள், தத்துவஞானிகள், சமூக ஆராய்ச்சியாளர்கள், பத்திரிகையாளர்கள், எழுத்தாளர்கள் மற்றும் சட்ட வல்லுநர்கள்) முதல் மக்கள் அடிப்படையிலான அமைப்புகள் (தொழிற்சங்கங்கள், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், பெண்கள் மற்றும் இளைஞர் இயக்கங்கள்) வரை விரிந்த வட்டத்தில் உள்ளன.

யுனெஸ்கோ, தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனங்களுடன் திட்டங்களைத் தயாரித்தலும் செயல்படுத்தலும் தொடர்பான ஆலோசனைகளை மேற்கொள்கிறது. இதன் மூலம் கல்வி, அறிவியல் மற்றும் கலாச்சாரத் துறைகளில் சர்வதேச ஒத்துழைப்பு வலுப்பெறுகிறது.

பட்ஜெட்

2006–2007 ஆகிய ஆண்டுகளுக்கான யுனெஸ்கோவின் பொதுப் பட்ஜெட் 610 மில்லியன் அமெரிக்க டாலராக பொதுமாநாட்டில் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. நிர்வாகச் செலவுகளை குறைத்து, திட்டங்களுக்கான நிதி ஒதுக்கீடு அதிகரிக்கப்பட்டது.

- கல்விக்காக: \$107,802,100
- இயற்கை அறிவியலுக்காக: \$55,994,500
- சமூக மற்றும் மனித அறிவியலுக்காக: \$30,838,000
- கலாச்சாரத்திற்காக: \$50,574,600
- தகவல் தொடர்புக்காக: \$32,950,400
- பொதுக் கொள்கை மற்றும் இயக்கத்திற்காக: \$38,660,100
- திட்ட செயல்படுத்தல் மற்றும் நிர்வாகத்திற்காக: \$177,681,900

யுனெஸ்கோவின் நிதி, அதன் உறுப்புநாடுகளிடமிருந்து மதிப்பீட்டுக்குட்பட்ட பங்களிப்புகள் மூலமும் ஐ.நா. அமைப்புகளான UNDP, UNFPA, UNEP, உலக வங்கி உள்ளிட்டவைகளிடமிருந்தும் பெறப்படுகிறது. மேலும், பிராந்திய வங்கிகளிடமிருந்து கூடுதல் நிதியும் பெறப்படுகிறது.

யுனெஸ்கோவின் செயல்பாடுகள் (தொகுப்புமுறை திருத்தம்):

யுனெஸ்கோவின் செயல்பாடுகள் கல்வி, இயற்கை அறிவியல், சமூக மற்றும் மனித அறிவியல், கலாச்சாரம் மற்றும் தகவல் தொடர்பு ஆகிய துறைகளில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாக உள்ளன. 1993-ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற பொது மாநாட்டின் 27வது அமர்வில், ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பின் இரு முக்கியக் குறிக்கோள்களான அமைதியை வலுப்படுத்துதல் மற்றும் நிலையான மனித வளர்ச்சியை மேம்படுத்துதல் ஆகியவற்றில் ஒருமுகமாக செயல் திட்டங்களை அமல்படுத்த வேண்டிய அவசியம் குறித்து பரந்த அளவிலான கருத்து உருவாகியது. அத்துடன், யுனெஸ்கோ

சர்வதேச அறிவுசார் ஒத்துழைப்பை ஊக்குவிக்கும் ஒரு "சிறந்தனைக் குழுவாக" செயல்பட வேண்டும் என்றும் பொதுமாநாடு வலியுறுத்தியது.

அதன் அரசியலமைப்பில், அறிவை அணுகுதல், பரிமாற்றம் செய்தல் மற்றும் பகிர்தல் ஆகியவற்றை ஊக்குவிப்பதையே யுனெஸ்கோவின் அடிப்படை நோக்கமாகக் குறிப்பிடுகிறது. தேவையான சமயங்களில் வழிகாட்டுதல், ஆலோசனை மற்றும் மதிப்பீடு வழங்குவதிலும் அதன் பங்கு தொடர்ச்சியாக உள்ளது.

யுனெஸ்கோவின் முக்கிய பணிகள் பின்வரும் அம்சங்களில் வலுப்படுத்தப்படுகின்றன:

- புதுமையான உத்திகளை எதிர்பார்த்தல் மற்றும் தயாரித்தல்
- தற்போதைய சூழ்நிலை மற்றும் அமைப்பின் திறன் குறித்த நம்பகமான தகவல்களை சேகரித்து பரப்புதல்
- உயர் மட்ட அரசியல் தலைவர்களிடம் உறுதியான தீர்மானங்களை எடுக்க ஊக்குவித்தல்

யுனெஸ்கோவின் சமீபத்திய நடவடிக்கைகள் பல முக்கிய மாநாடுகளின் மூலம் தீர்மானிக்கப்பட்டன. அவை:

- மார்ச் 1990: ஜோம்டியனில் (தாய்லாந்து) நடைபெற்ற "அனைவருக்கும் கல்விக்கான உலக மாநாடு"
- ஜூன் 1992: ரியோ டி ஜெனிரோவில் (பிரேசில்) நடைபெற்ற "ஐ.நா சுற்றுச்சூழல் மற்றும் மேம்பாட்டு மாநாடு"
- செப்டம்பர் 1995: பெய்ஜிங்கில் (சீனா) நடைபெற்ற "பெண்கள் குறித்த ஐ.நா நான்காவது உலக மாநாடு"
- ஆகஸ்ட்-செப்டம்பர் 2002: ஜோகன்னஸ்பர்க்கில் (தென்னாப்பிரிக்கா) நடைபெற்ற "நிலையான வளர்ச்சிக்கான உலக உச்சிமாநாடு"

இன்றைய உலகில் அதிகரிக்கும் உலகளாவிய தன்மை மற்றும் சிக்கலான சூழ்நிலை, யுனெஸ்கோ பல செயல்பாடுகளில் பல்துறை அணுகுமுறை கொண்டு செயல்பட தேவையைக் கூறுகிறது. ரியோ மாநாட்டுக்குப் பின் உருவான "சுற்றுச்சூழல் மற்றும் மக்கள்தொகை கல்வி மற்றும் மனித மேம்பாட்டிற்கான தகவல்" என்ற திட்டம் ஒரு சிறந்த

உதாரணம். இது மக்களை மையமாகக் கொண்ட, சமத்துவமான மற்றும் நிலையான வளர்ச்சிக்காக ஒருங்கிணைந்த அணுகுமுறையை ஏற்படுத்துவதைக் குறிக்கிறது.

1993-ஆம் ஆண்டு, யுனெஸ்கோவின் அமைதி கலாச்சாரம் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது. இதன் மூலம்:

- சமூக உள்கட்டமைப்புகளை மறுசீரமைத்தல்
- தேசிய நல்லிணக்கத்தை வளர்த்தல்
- இடம்பெயர்ந்தவர்களை மீண்டும் ஒருங்கிணைத்தல்
- ஜனநாயக குடிமை அடிப்படைகளை உருவாக்குதல்
- உள்ளார்ந்த திறன்களை மேம்படுத்துதல்
- மக்களின் பரந்த ஈடுபாட்டை உறுதி செய்தல் ஆகியவை நோக்கமாகக் கொண்டன.

1989-இல் பெர்லின் சுவர் வீழ்ந்த பிறகு, மத்திய மற்றும் கிழக்கு ஐரோப்பாவில் யுனெஸ்கோ முக்கிய பங்கு வகித்தது. 1991-இல் நடைபெற்ற 26வது பொதுமாநாட்டில், யுனெஸ்கோவை "மாவட்டங்களுக்கு ஜனநாயக சீர்திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்த உதவ ஒரு இடைநிலை ஒருங்கிணைப்பாளியாக" செயல்பட அழைத்தது. மேலும், இந்த பகுதிகளுக்கான முயற்சிகளை ஒருங்கிணைக்க மத்திய மற்றும் கிழக்கு ஐரோப்பிய மேம்பாட்டுத் திட்டம் (PROCEED) தொடங்கப்பட்டது.

இறுதியாக, யுனெஸ்கோவின் அண்மைக் கவனம் மூன்று முக்கிய குறிக்கோள்கள் கொண்ட குழுக்களின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்வது:

1. குறைந்த அளவில் வளர்ந்த நாடுகள்
2. ஆப்பிரிக்காவின் உறுப்புநாடுகள்
3. பெண்கள்

திருத்தம் செய்த முறைகள் (Correction Methods Used):

1. பிரித்தெடுத்த பத்திகளாக வடிவமைத்தல் - வாசிப்புக்கு எளிதாகவும் தெளிவாகவும் இருக்க.

2. அறிஞர்கள் மற்றும் தொடர்ச்சியான வாக்கிய அமைப்புகள் திருத்தம் - மாதிரி:

"அது... அல்லது..." போன்ற இடங்களில் இடைவேளைகள், தொகுப்பு.

3. பொருள் தெளிவு ஏற்படுத்தல் - குறிப்பிட்ட மாநாடுகள், ஆண்டுகள் மற்றும் நிகழ்வுகளின் பெயர்களை தெளிவாக குறிப்பிடுதல்.

4. இலக்கண திருத்தம் - வாக்கியங்கள் மென்மையாக இருக்க.

5. பன்முக நோக்கங்களை வாசகனுக்கு விளங்கும் வகையில் மாற்றம் - குறிப்பாக நடவடிக்கைகளில் பல்வகை செயல்கள் எளிமையாக வகைப்படுத்தப்படுகின்றன.

அ. கல்வி

1. யுனெஸ்கோவின் கல்வித் துறையின் ஆரம்பக் கடமைகள்

யுனெஸ்கோவின் மிகப்பெரிய துறைசார் செயல்பாடான கல்வி துறை, நிலையான ஆனால் மாறிவரும் முயற்சிகளுக்கான தளமாக உள்ளது. இது முதலில் ஐரோப்பாவில் போரால் பாதிக்கப்பட்ட கல்வி அமைப்புகளை மறுசீரமைக்க உதவியது. பின்னர் உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட மற்றும் எளிமையான திட்டங்களை மேற்கொண்டு, எழுத்தறிவு, கிராமப்புற மேம்பாடு, அறிவியல் கற்பித்தல், கல்வி திட்டமிடல், நிர்வாகம், மற்றும் ஆசிரியர் பயிற்சி போன்ற முயற்சிகளை முன்னெடுத்தது.

2 முக்கிய கல்வி நடவடிக்கைகள்

யுனெஸ்கோவின் முக்கியக் கல்விச் செயல்பாடுகள் அடிப்படை கல்வி, கல்வி முறைகளை புதுப்பித்தல் மற்றும் கல்வித் துறையை முன்னேற்றும் கொள்கைகள் மீது மையம் செய்யப்பட்டுள்ளது. 1990-ஆம் ஆண்டில் அனைவருக்கும் கல்விக்கான உலக மாநாட்டை அடுத்து, உறுப்பு நாடுகளுக்கு அடிப்படை கற்றல் தேவைகளை அடையாளம் காண, தேசிய நோக்கங்களை வகுக்க, பயனுள்ள உத்திகளை வகுப்பதில் உதவி செய்தது.

1. மக்கள் தொகை மற்றும் கல்வி

UNFPA உடன் இணைந்து, யுனெஸ்கோ 1993-ஆம் ஆண்டு இஸ்தான்புலில் மக்கள்தொகை கல்வி மாநாட்டை ஏற்பாடு செய்தது. இதில் இஸ்தான்புல் பிரகடனம் மற்றும் செயல் திட்டம் ஏற்கப்பட்டது.

கல்வித் துறையில் அவசர உதவித் திட்டங்கள்

ஆப்கானிஸ்தான், அல்பேனியா, அங்கோலா, போஸ்னியா, ஹெர்சுகோவினா, கம்போடியா, ஈராக், லெபனான், மற்றும் சோமாலியா உள்ளிட்ட நாடுகளில் கல்வி மீட்பு மற்றும் மறுசீரமைப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. "அமைதி, மறுநாள்" என்ற கூட்டத்துக்குப் பின்னர், பாலஸ்தீனிய கல்வி மற்றும் கலாச்சார நிறுவனங்களை மீண்டும் கட்டியெழுப்பும் பணிகள் தொடங்கப்பட்டன.

அகதிக் கல்விக்கான SHARE திட்டம் (1993-96)

SHARE திட்டம் அகதிக் குழந்தைகளுக்கான கல்வி தேவைகளை நிறைவேற்றும் நோக்கில் உருவாக்கப்பட்டது. இது தங்குமிடம், உணவு, மருந்துகள் வழங்கும் அவசரநிலை சேவையைத் தாண்டி, கல்விக்கான நிரந்தர கொள்கையை உருவாக்க முயன்றது.

எய்ட்ஸ் கல்வி மற்றும் சிறப்பு திட்டங்கள்

WHO உடன் இணைந்து, யுனெஸ்கோ பள்ளிகளில் எய்ட்ஸ் குறித்த கல்வியை பரவலாக்க கூட்டு பாடத்திட்டங்களை உருவாக்கியது. மேலும், UNITWIN/UNESCO நாற்காலிகள் திட்டம் (1991) பல்கலைக்கழகங்களுக்கு இடையிலான ஒத்துழைப்பையும் அறிவுப் பரிமாற்றத்தையும் ஊக்குவிக்க ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

உலகக் கல்வி அறிக்கைகள்

1991 முதல் தொடங்கிய "உலகக் கல்வி அறிக்கை" கல்வி வளர்ச்சி, கொள்கை சிக்கல்கள் மற்றும் முக்கிய புள்ளிவிவரங்களை வழங்குகிறது. இது 180-க்கும் மேற்பட்ட நாடுகளில் கல்வி நிலவரங்களை உள்ளடக்கியுள்ளது.

சர்வதேச கல்வி ஆணையம் (1993)

யுனெஸ்கோ, ஐரோப்பிய ஆணையத் தலைவர் ஜாக் டெலோர்ஸின் தலைமையில் 21ம் நூற்றாண்டுக்கான கல்வி சவால்களை ஆய்வு செய்ய ஒரு சர்வதேச கல்வி ஆணையத்தை நிறுவியது. இது "நாளைய சமூகத்திற்கு என்ன வகையான கல்வி தேவை?" என்ற கேள்வியை மையமாகக் கொண்டு சிந்தனை மேற்கொண்டது.

அசோசியேட்டட் ஸ்கூல்ஸ் ப்ராஜெக்ட் (ASP)

1953 இல் தொடங்கப்பட்ட ASP, இளைஞர்களை உலகக் குடிமக்களாக உருவாக்க கல்வியின் பங்கினை உயர்த்தும் நோக்கில் செயல்படுகிறது. 2006-ம் ஆண்டு நிலவரப்படி, இது 175 நாடுகளில் 7,800-க்கும் மேற்பட்ட கல்வி நிறுவனங்களை உள்ளடக்கியது.

யுனெஸ்கோ கிளப்புகள், மையங்கள் மற்றும் சங்கங்கள்

1947 முதல் தொடங்கப்பட்ட யுனெஸ்கோ கிளப்புகள், சுமார் 120 நாடுகளில் செயல்பட்டு வருகின்றன. இவை பள்ளிகள், பல்கலைக்கழகங்கள், மற்றும் சமூக மையங்களில் அமைந்துள்ளன. 1981-ஆம் ஆண்டில், உலக கூட்டமைப்பாக ஒருங்கிணைக்கப்பட்டன (WFUCA).

தனிப்பட்ட கல்வி ஆய்வுமையங்கள்

- **IBE – சர்வதேச கல்விப் பணியகம் (ஜெனீவா):** ஒப்பீட்டுக் கல்வி ஆய்வுகள்
- **IIEP – கல்வித் திட்டமிடல் நிறுவனம் (பாரிஸ்):** திட்டமிடல் மற்றும் நிர்வாக பயிற்சிகள்
- **UIE – கல்வி நிறுவனம் (ஹாம்பர்க்):** வயது வந்தோர் மற்றும் வாழ்நாள் கல்வி

இயற்கை அறிவியல் – யுனெஸ்கோவின் பங்கு

அடிப்படை அறிவியலுக்கான ஆணை

அடிப்படை அறிவியலுக்கான ஆணையை கொண்டுள்ள ஐ.நா. அமைப்புகளில் யுனெஸ்கோ மட்டுமே இருக்கிறது. இந்த ஆணை கணிதம், இயற்பியல், வேதியியல் மற்றும் உயிரியல் என நான்கு முக்கிய அடிப்படை அறிவியல் துறைகளில் பல்கலைக்கழக கல்வி மற்றும் அடிப்படை ஆராய்ச்சியில் வளரும் நாடுகளைச் சேர்ந்த நிபுணர்களுக்கான பயிற்சி மற்றும் ஒத்துழைப்பை மேம்படுத்தும் நோக்கத்துடன் செயல்படுகிறது. இந்த திட்டங்கள், தேசிய திறன்களை வலுப்படுத்துதல், அறிவியல் தகவல்களை பகிர்வது மற்றும் மனித வள மேம்பாட்டில் பங்களிப்பது போன்றவற்றில் கவனம் செலுத்துகின்றன.

அஜெண்டா 21 மற்றும் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு

1992 ஆம் ஆண்டின் ரியோ மாநாட்டின் முக்கியத் தீர்வாக, நிலையான வளர்ச்சிக்கான சர்வதேச செயல் திட்டமான அஜெண்டா 21 உருவாக்கப்பட்டது. யுனெஸ்கோ, இதன் செயல்பாட்டை முன்னெடுத்து, உயிரியல் பன்முகத்தன்மை மற்றும் காலநிலை மாற்றம் தொடர்பான பணிகளில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. பயிற்சி, தகவல் பரிமாற்றம், மற்றும் பல்துறை அறிவியல் திட்டங்களை ஊக்குவிக்கிறதன் மூலம், அஜெண்டா 21 இன் பரிந்துரைகளை செயல்படுத்துகிறது.

சுற்றுச்சூழல் தொடர்பான செயல்பாடுகள்

1951 இல் தொடங்கப்பட்ட வறண்ட மண்டலத் திட்டத்திலிருந்து, நீர்வள மேலாண்மை, தீவுகள், வெப்பமண்டல காடுகள் மற்றும் வறண்ட நிலங்கள் போன்ற சுற்றுச்சூழல் பகுதிகளில், யுனெஸ்கோ ஆராய்ச்சி, கல்வி மற்றும் கொள்கை வளர்ச்சிக்கு பல திட்டங்களை செயல்படுத்தியுள்ளது.

கடல்சார் ஆராய்ச்சி – IOC

2006 ஆம் ஆண்டில் 129 நாடுகள் பங்கேற்ற அரசுகளுக்கிடையேயான கடல்சார் ஆணையத்தின் (IOC) செயல்பாடுகள், உலகின் கடல்களில் நிகழும் மாற்றங்களை குறித்த நிச்சயமற்ற தன்மைகளை சரிசெய்யும் நோக்கில் அமைந்தன. புதிய உத்திகள் மற்றும் செயல் திட்டங்களை உருவாக்கி, உலகளாவிய மற்றும் பிராந்திய கடல் அறிவியல் திட்டங்கள், சுனாமி எச்சரிக்கை அமைப்புகள் மற்றும் GOOS போன்ற கண்காணிப்பு அமைப்புகளை மேம்படுத்தியுள்ளது.

நீரியல் திட்டங்கள் – IHP

1965 இல் தொடங்கப்பட்ட சர்வதேச நீரியல் பத்தாண்டு திட்டம், 1975 இல் சர்வதேச நீரியல் திட்டமாக (IHP) மாற்றப்பட்டது. 2002-2007 காலக்கட்டத்தில், "நீர் தொடர்புகள்: ஆபத்தில் உள்ள அமைப்புகள் மற்றும் சமூக சவால்கள்" என்ற கருப்பொருளின் கீழ் உலகளாவிய நீரியல் சிக்கல்களை ஆராய்ந்தது. நீர் மற்றும் சமூகம், கல்வி, பயிற்சி ஆகியவற்றில் முக்கியமாக செயல்பட்டது.

பன்முகத்தன்மை மற்றும் BITES

பன்முகத்தன்மை திட்டம் IUBS மற்றும் ICSU ஆகிய அமைப்புகளின் ஒத்துழைப்புடன், உலகளாவிய உயிரியல் பன்முகத்தன்மை கண்காணிப்பு மற்றும் தகவல் பரிமாற்றத்தைக் கட்டமைக்கிறது. **BITES (Bio-Technology Information Exchange System)** எனும் உயிரி தொழில்நுட்ப தகவல் பரிமாற்ற அமைப்பும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

MAB – மனிதன் மற்றும் உயிர்க்கோளம் திட்டம்

1971 இல் தொடங்கப்பட்ட **MAB (Man and the Biosphere)** திட்டம், மனிதனுக்கும் சுற்றுச்சூழலுக்கும் இடையேயான தொடர்புகளை ஆராயும் ஒரு பயன்பாட்டு திட்டமாகும். 144 நாடுகளிலுள்ள தேசிய குழுக்கள் மூலம், இந்த திட்டம் **உலக உயிர்க்கோள காப்பகங்களை** கண்காணித்து, வளர்ந்து வரும் நாடுகளிலுள்ள நிபுணர்களுடன் இணைந்து செயல் திட்டங்களை செயல்படுத்துகிறது.

புவியியல் தொடர்பு திட்டம்

சர்வதேச புவியியல் தொடர்பு திட்டம் (IGCP) யுனெஸ்கோவும் IUGS உடனும் இணைந்து செயல்படும் ஒரு திட்டமாகும். இது புவியியல் செயல்முறைகள் குறித்த அறிவை விரிவுபடுத்தும் நோக்கத்துடன், கனிம வளங்கள், தொலை உணர்வு தொழில்நுட்பங்கள் (GARS), கணினி தகவல் கையாளுதல் (GIS, DAS, PANGIS) ஆகியவற்றை வளரும் நாடுகளில் பயன்படுத்தும் வழிகளை உருவாக்குகிறது.

சமூக மற்றும் மனித அறிவியல்

யுனெஸ்கோ, பயிற்சி, ஆராய்ச்சி நடவடிக்கைகள் மற்றும் சர்வதேச பரிமாற்றங்களை ஊக்குவிப்பதன் மூலம் சர்வதேச மற்றும் பிராந்திய மட்டங்களில் சமூக மற்றும் மனித அறிவியல் வளர்ச்சியை முன்னெடுக்கிறது.

அமைதி, மனித உரிமைகள் மற்றும் ஜனநாயகம் போன்ற துறைகளில், யுனெஸ்கோவின் செயல்பாடுகள் மனித உரிமைகளை மேம்படுத்துதல் மற்றும் பாதுகாத்தல், அமைதி மற்றும் ஜனநாயகத்தை ஒருங்கிணைத்தல், அதேசமயம் ஆராய்ச்சி, கல்வி, தகவல் மற்றும் வெளியீடுகளைப் பரப்புவதல், அரசாங்கங்கள், அரசு இடையிலான மற்றும் அரசு சாரா நிறுவனங்களுடன் இணைந்து கூட்டங்களை ஏற்பாடு செய்தல் ஆகியவற்றைக் குறிக்கின்றன. இதன் மூலம் அனைத்து விதமான பாகுபாடுகளையும்

தடுக்கும் மற்றும் நீக்கும் நோக்கத்துடன் செயல்படுகிறது. இத்துறையில் யுனெஸ்கோ சர்வதேச முக்கிய கருவிகள் உருவாக்குவதில் முன்னணி வகித்துள்ளது.

பன்முக கலாச்சாரம் மற்றும் பன்முக இன சமூகங்கள், நகரமயமாக்கல் மற்றும் உலகமயமாக்கல் ஆகியவை சமூக மாற்ற மேலாண்மை திட்டத்தின் (MOST) மையத்தில் உள்ள மாற்ற செயல்முறைகளாகும். இது 1993 இல் பொதுக்கூட்டம் மூலம் நிறுவப்பட்டு, கொள்கை சார்ந்த, துறைகளுக்கு இடையேயான மற்றும் ஒப்பீட்டு சமூக அறிவியல் ஆராய்ச்சியை வளர்க்கும் நோக்கில் செயல்படுகிறது. இதன் கீழ் பல இன சமூகங்களின் நிர்வாகம், நகரங்கள் மற்றும் நாடுகடந்த நிகழ்வுகளின் உள்ளூர் மற்றும் பிராந்திய ரீதியான சமாளிப்பு ஆகியவை ஆராயப்படுகின்றன.

உயிரியல், மரபியல், மருத்துவம், சட்டம், தத்துவம் மற்றும் சமூக மற்றும் மனித அறிவியல் துறைகளில் நிபுணர்களைக் கொண்ட சர்வதேச உயிரி நெறிமுறைகள் குழு (International Bioethics Committee), உயிரியல் அறிவியலில் உருவாகும் நெறிமுறைப் பிரச்சினைகளை தீர்க்கும் நோக்கத்துடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

யுனெஸ்கோ/UNFPA திட்டத்தின் கீழ் மக்கள்தொகை மாற்றத்திற்கு சமூக-கலாச்சார காரணிகள் பற்றிய ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

பெண்களின் நிலையை மேம்படுத்த யுனெஸ்கோ விரிவான திட்டங்களை செயல்படுத்தி வருகிறது. ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையேயான சமத்துவக் கொள்கையை வலியுறுத்தி, அனைத்து விதமான பாகுபாடுகளுக்கும் எதிராக செயல்படுகிறது. இது நான்காவது ஐ.நா. உலகப் பெண்கள் மாநாடு (பெய்ஜிங், 1995) மற்றும் அதன் தொடர்ச்சியான மாநாடு (பெய்ஜிங் +5, 2000) ஆகியவற்றிற்கு முக்கியமான உள்ளீடுகளை வழங்கியுள்ளது.

யுனெஸ்கோவின் இளைஞர் திட்டம், இளைஞர்களின் பிரச்சினைகள் குறித்து பகுப்பாய்வு செய்து தகவல்களை பரப்புதல், சர்வதேச ஒத்துழைப்பு, மேம்பாடு மற்றும் அமைதி சேவைகளில் இளைஞர்களைச் சேர்த்தல் மற்றும் பின்தங்கிய இளைஞர்களுக்காக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும் இயங்குகிறது. 1991 ஆம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்ட INFOYOUTH நெட்வொர்க், உறுப்பினர் நாடுகள் மற்றும் கூட்டாளர்களுக்கான தீர்வு இல்லம் மற்றும் தகவல் சேவையாக செயல்படுகிறது.

கலாச்சாரம்

யுனெஸ்கோவின் முக்கிய கலாச்சார நடவடிக்கைகள் கலாச்சார பாரம்பரியத்தை பாதுகாத்தல், கலாச்சார அடையாளங்கள் மற்றும் பன்முகத்தன்மைக்கு மரியாதை வழங்கல், படைப்பு மற்றும் அறிவுசார் வெளிப்பாட்டை ஊக்குவிப்பதற்காக அர்ப்பணிக்கப்பட்டவை.

உலக கலாச்சார மேம்பாட்டு தசாப்தத்தின் (1988-1997) போது, உலகளவில் கிட்டத்தட்ட 2,000 திட்டங்கள் தொடங்கப்பட்டன. இதில் "மாயா உலகம்", "எஸ்பேசஸ் டு பரோக்", "ஸ்லேவ் ரூட்" மற்றும் "இரும்புச் சாலை" ஆகியவை அடங்கும்.

"பட்டுச் சாலைகள்: உரையாடலின் சாலைகள்" என்ற திட்டம், கடந்த ஆண்டுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட நான்கு பயணங்களின் முடிவுகளை மதிப்பாய்வு செய்கிறது. மேலும், மத்திய ஆசியாவில் பட்டுச் சாலைகளில் கலாச்சார சுற்றுலாவுக்கான யுனெஸ்கோ மற்றும் உலக சுற்றுலா அமைப்பின் கூட்டுத் திட்டம் 1993 இல் தொடங்கப்பட்டது.

பதிவேற்றம்

- தமிழ் இலக்கணம் மற்றும் சொற்பயன்பாடு சரிபார்த்து, வாக்கிய அமைப்புகளை தெளிவாக்கி மீட்டமைத்தேன்.
- வாக்கியங்கள் சீரான தமிழில், தெளிவாகவும் சார்ந்தடைவாகவும் உள்ளன.
- முக்கிய கருத்துக்கள் மற்றும் தொடர்புடைய தகவல்கள் தெளிவாக தனித்தனியாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

கலாச்சார பாரம்பரியத்தைப் பாதுகாப்பதில் யுனெஸ்கோவின் பங்களிப்பு

யுனெஸ்கோவின் அரசியலமைப்பின் கீழ், "வரலாற்று அல்லது அறிவியல் ஆர்வமுள்ள கலைப்பொருட்கள் மற்றும் நினைவுச்சின்னங்களின் உலக பாரம்பரியத்தை பாதுகாப்பதும், பாதுகாப்பையும் உறுதிசெய்தலும்" அதன் முக்கிய பணி ஆகும். ஆயுத மோதல்களின் போது கலாச்சார சொத்துக்களைப் பாதுகாப்பதற்கான 1954 ஹேக் மாநாடு மற்றும் 1970 ஆம் ஆண்டு கலாச்சார சொத்துக்களின் சட்டவிரோத இறக்குமதி, ஏற்றுமதி மற்றும் உரிமை மாற்றத்தை தடுப்பதற்கான மாநாடு ஆகியவை இந்த துறையில் யுனெஸ்கோவின் முக்கிய நடவடிக்கைகள் ஆகும்.

- யுனெஸ்கோ உலக கலாச்சார பாரம்பரியத்தைப் பாதுகாப்பதில் சர்வதேச ஆதரவை பெற்று செயல்படுகிறது. இதற்கான முதன்மையான முயற்சிகளில் ஒன்று எகிப்தியிலுள்ள நுபியா நினைவுச்சின்னங்களை பாதுகாப்பது. இதன் வெற்றியாக, 40 மில்லியன் அமெரிக்க டாலர் செலவில் அபு சிம்பல் கோவிலின் புனரமைப்பு முடிக்கப்பட்டது. 1983 ஆம் ஆண்டு வெற்றிகரமாக நிறைவடைந்த மற்றொரு திட்டம் இந்தோனேஷியாவின் போரோபுதார் தொல்லியத்தையும் மீட்டெடுத்தது. மேலும், எகிப்திய அஸ்வான் மற்றும் கெய்ரோ நகரங்களில் அருங்காட்சியகங்கள் நிறுவும் முயற்சியும் இந்த பிரச்சாரத்தில் இடம் பெற்றது.
- 2006 ஆம் மாதம் நிலவரப்படி, ஆபத்தில் உள்ள உலக பாரம்பரிய பட்டியலில் உலகில் 34 தளங்கள் அடங்கியுள்ளன; அதில் அமெரிக்காவின் எவர்க்லேட்ஸ் தேசிய பூங்காவும் அடங்கும்.
- தேசிய அளவில் கலாச்சார பாரம்பரியத்தை பாதுகாப்பதில் உறுப்பினர் நாடுகள் அதிக அக்கறையுடன் செயல்படுவதால், அருங்காட்சியக மேம்பாடு, நினைவுச்சின்னங்கள் மற்றும் கலாச்சார சொத்துக்களை பாதுகாப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் அதிகரித்துள்ளன. யுனெஸ்கோ பல தனிப்பட்ட திட்டங்களுக்கு ஆலோசனை, உபகரணங்கள், பொருட்கள் மற்றும் நிதி உதவிகளை வழங்குகிறது. நிபுணர்களுக்கு பயிற்சிகளை வழங்கும் சர்வதேச, பிராந்திய, துணை பிராந்திய பயிற்சி திட்டங்கள் இதன் ஒரு பகுதியாகும்.
- 1972 ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற உலக பாரம்பரிய மாநாடு (World Heritage Conference) யுனெஸ்கோவின் செயல்பாடுகளில் முக்கியமான ஒரு மைல்கல்லாகும். இது சர்வதேச ஒத்துழைப்புக்கான நிரந்தர சட்ட, நிர்வாக மற்றும் நிதி கட்டமைப்புகளை வழங்கியது. இம்மாநாடு, இயற்கை மற்றும் கலாச்சார பாரம்பரியத்தை இணைத்து, அரசியல் மற்றும் புவியியல் எல்லைகளைத் தாண்டி " உலக பாரம்பரியம்" என்ற கருத்தை அறிமுகப்படுத்தியது. இந்தக் கருத்து, உலக பாரம்பரியத்தின் மதிப்பையும் அதனைக் கெடுக்கக்கூடிய ஆபத்துகளையும் மக்களுக்கு அறிவிக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தையும் கொண்டது.

- இந்த மாநாடு 178 உறுப்பினர் நாடுகளால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இதுவரை 812 கலாச்சார மற்றும் இயற்கை தளங்கள் உலக பாரம்பரிய பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. உலக பாரம்பரிய நிதியால் தொழில்நுட்ப ஒத்துழைப்பு மற்றும் நிதி ஆதரவும் வழங்கப்படுகிறது.
- யுனெஸ்கோ ஆராய்ச்சி, ஆய்வு மற்றும் தகவல் பரிமாற்றம் மூலம் பாரம்பரிய பாதுகாப்பு தொடர்பான அறிவின் வளர்ச்சியிலும் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. அருங்காட்சியகங்கள், நீர்க்கடல் தொல்லியல், நினைவுச்சின்னங்கள், வரலாற்று கட்டிடங்கள் பாதுகாப்பு மற்றும் மீட்டமைப்பு, கல் பாதுகாப்பு போன்ற துறைகளில் தொழில்நுட்ப கையேடுகளை வெளியிடுகிறது. குறிப்பாக, வளரும் நாடுகளுக்கான நடைமுறை வழிகாட்டுதலுக்கு 1975 இல் தொடர் கையேடுகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.
- 1948 முதல் யுனெஸ்கோ வெளியிடும் **Museum International** என்ற காலாண்டு, அனைத்து வகையான அருங்காட்சியகங்களுக்கு தகவல் மற்றும் அனுபவ பரிமாற்ற மன்றமாக உள்ளது.
- கலாச்சார அடையாளத்தை வலுப்படுத்தும் நோக்கில், உலகின் பல புவிசார் கலாச்சார பகுதிகளைப் பற்றிய வரலாறுகள் மற்றும் படைப்புகள் யுனெஸ்கோவால் தயாரிக்கப்படுகின்றன. 2006 இல், யுனெஸ்கோ ஆங்கிலம், பிரஞ்சு, ஸ்பானிஷ், ரஷ்யன், சீனம் மற்றும் அரபு மொழிகளில் 10,000க்கும் மேற்பட்ட தலைப்புகளை வெளியிட்டது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் சுமார் 160 புதிய தலைப்புகள் வெளியாகின்றன. இவை 110 நாடுகளில் விநியோகப்படுகிறது. இளம் வாசகர்களுக்கான உலக பாரம்பரியத் தொடர் ஆங்கிலம், பிரஞ்சு மற்றும் ஸ்பானிஷ் மொழிகளில் 1.3 மில்லியன் பிரதிகள் விற்பனையாகி வருகிறது.
- சமூகத்தின் கலாச்சார வாழ்க்கையில் சுதந்திரமாக பங்கேற்கும் உரிமை மனித உரிமைகளின் ஒரு அடிப்படையான பகுதியாகவும், கலாச்சாரம் உயரக்கட்டின் சலுகையாக அல்ல, மனித வாழ்க்கையின் ஒரு அடிப்படையான பரிமாணமாகவும் கருதப்படுகிறது. 1960களின் இறுதியில் இருந்து, யுனெஸ்கோ கலாச்சாரக்

கொள்கைகள் மற்றும் வளர்ச்சி தொடர்பான செயல்பாடுகளில் முக்கியத்துவம் அளிக்க தொடங்கியது.

- 1970 இல் வெனீஸ் மாநாடு, கலாச்சார வளர்ச்சியின் நோக்கங்களை மற்றும் அரசாங்கங்களின் பொறுப்பை விளக்கியது. இதன் பிறகு பிராந்திய மாநாடுகள் நடைபெற்று வருகின்றன. 1982 இல் மெக்சிகோ மாநாடு, யுனெஸ்கோவின் கலாச்சார செயல்பாடுகளுக்கு புதிய ஊக்கத்தை அளித்தது. இந்நாடு உலகளாவிய கலாச்சாரக் கொள்கைகளை ஏற்றுக்கொண்டது.
- 1992 இல், முன்னாள் ஐ.நா. பொதுச் செயலாளர் ஜேவியர் பெரெஸ் டி கூலார் தலைமையில் கலாச்சாரம் மற்றும் மேம்பாட்டுக்கான உலக ஆணையம் உருவாக்கப்பட்டது. இது கலாச்சார வளர்ச்சி மற்றும் சமூக-பொருளாதார வளர்ச்சிக்கிடையேயான உறவை ஆராய்ந்து, சமூக மற்றும் தனிநபர் நல்வாழ்வில் கலாச்சாரத்தின் பங்களிப்பை மதிப்பாய்வு செய்தது.

தொடர்பு, தகவல் மற்றும் தகவலியல்

யுனெஸ்கோ அதன் அரசியலமைப்பின்படி, "அனைத்து வெகுஜன தொடர்பு வழிகள் மூலம் மக்களின் பரஸ்பர அறிவு மற்றும் புரிதலை மேம்படுத்தும் பணியில் ஒத்துழைக்க" கட்டளையிடப்பட்டுள்ளது.

மேலும், "சொல் மற்றும் உருவம் மூலம் கருத்துக்களின் சுதந்திரமான ஓட்டத்தை" எளிதாக்குவதற்கும், அறிவுசார் விவகாரங்களில் செயலில் உள்ள நபர்களின் சர்வதேச பரிமாற்றத்தையும், "வெளியீடுகள், அறிவியல் ஆர்வமுள்ள பொருள்கள் மற்றும் பிற தகவல் பொருட்களை" பரிமாறிக்கொள்வதற்கும் சர்வதேச ஒப்பந்தங்களை பரிந்துரைக்கவும் இது அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

1970களில், வளரும் நாடுகள் உலகின் செய்தி ஊடகங்கள் பெரும்பாலும் மேற்கத்திய நாடுகளின் கட்டுப்பாட்டில் இருப்பதாக தங்கள் கவலையை வெளிப்படுத்தத் தொடங்கின.

முக்கிய சிண்டிகேட் செய்தித்தாள்கள் (UPI, Reuters, Agence France Presse) மற்றும் அமெரிக்க நெட்வொர்க்குகள், BBC மற்றும் பிரான்சின் ORTF ஆகியவை மூன்றாம் உலக

நாடுகள் குறித்த செய்திகளை வெளியிடுவதில் இயல்பாக சார்புடையதாகக் காணப்பட்டன.

இந்த அமைப்புகள் தங்கள் சொந்த நாடுகளிலும் வளரும் நாடுகளிலும் பொதுமக்களின் கருத்தை பெரிதும் பாதிக்க முடிந்தது என்று உணரப்பட்டது.

இதையடுத்து, ஐ.நா. அமைப்பின் புதிய நாடுகள் உலகளாவிய தகவல்களின் ஆதாரங்களை அதிக அளவில் அணுக அனுமதிக்கும் புதிய உலக தகவல் மற்றும் தொடர்பு ஒழுங்கை (NWICO) கோரின.

அந்த நேரத்தில், செய்திகளை உருவாக்குதல், பரப்புதல் மற்றும் பெறுதல் ஆகியவற்றில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகளை நீக்குவதற்கும், பரந்த மற்றும் சிறந்த சீரான தகவல் ஓட்டத்திற்கான தடைகளை அகற்றுவதற்கும் பங்களிப்பது ஒரு அரசியலமைப்புச் சட்டப் பொறுப்பாகவும், குறிப்பாக தகவல் தொடர்புக்கு பொருத்தமானதாகவும் யுனெஸ்கோ கருதியது.

1976ஆம் ஆண்டு, தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்கள் மற்றும் சர்வதேச உறவுகளில் சமீபத்திய முன்னேற்றங்களின் பின்னணியில், சமகால சமூகத்தில் உள்ள அனைத்து தகவல் தொடர்பு சிக்கல்களையும் மறுஆய்வு செய்ய யுனெஸ்கோவை அழைத்த பொது மாநாட்டின் முடிவின் பேரில், தகவல் தொடர்பு சிக்கல்களை ஆய்வு செய்ய ஒரு சர்வதேச ஆணையம் நியமிக்கப்பட்டது.

ஆணையத்தின் பரிந்துரைகள் 1980இல் யுனெஸ்கோவால் "பல குரல்கள், ஒரு உலகம்" என்ற தலைப்பில் வெளியிடப்பட்டன.

பொது மாநாடு 1980இல் ஆணையத்தின் அறிக்கையை பரிசீலித்து, புதிய உலக தகவல் மற்றும் தொடர்பு ஒழுங்கை அடிப்படையாகக் கொண்ட 11 பரிசீலனைகளை முன்மொழிந்தது.

"புதிய உலக தகவல் மற்றும் தொடர்பு ஒழுங்கின் கருத்தை தெளிவுபடுத்தல், விரிவுபடுத்தல் மற்றும் பயன்படுத்துவதற்கு பங்களிப்பது"யுனெஸ்கோவின் பொறுப்பாக வலியுறுத்தப்பட்டது.

1978ஆம் ஆண்டு பொது மாநாடு, அமைதி மற்றும் சர்வதேச புரிதலை வலுப்படுத்துவதற்கும், மனித உரிமைகளை மேம்படுத்துவதற்கும், இனவெறி, நிறவெறி மற்றும் போரை தூண்டுவதை எதிர்ப்பதற்கும் ஊடகங்களின் பங்களிப்பு தொடர்பான அடிப்படைக் கோட்பாடுகள் குறித்த பிரகடனத்தை ஏற்றுக்கொண்டது.

இந்த பிரகடனம் மேற்கத்திய ஊடக நிறுவனங்கள் மற்றும் அரசாங்கங்களில் எச்சரிக்கையை எழுப்பியது. இதில் பத்திரிகை சுதந்திரத்தின் மீதான கட்டுப்பாடுகளைக் குறிப்பதாக விளக்கப்பட்டது. பின்னர் நடந்த விவாதங்களில் சில சோவியத் நாடுகள் பத்திரிகையாளர்களுக்கு உரிமம் வழங்க முன்மொழிந்தன.

இருப்பினும், அந்த திட்டங்கள் ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை, மேலும் அவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட எந்த செயல் திட்டமும் செயல்படுத்தப்படவில்லை.

அதிக கட்டணங்கள் தகவல்களின் சுதந்திரமான ஓட்டத்திற்கு தடையாக இருப்பதாக நம்பப்பட்டதால், 1979இல் தொலைத்தொடர்பு கட்டணங்களுக்கான யுனெஸ்கோ பணிக்குழு, வளரும் மற்றும் வளர்ந்த நாடுகளுக்கு முறையே மேம்பாட்டு பத்திரிகை செய்திக்கட்டுரை சேவை மற்றும் வழக்கமான பத்திரிகை செய்திக்கட்டுரை சேவைக்கான சிறப்பு கட்டணங்களை பரிந்துரைத்தது.

1980 பொது மாநாடு யுனெஸ்கோவை "புதிய உலக தகவல் மற்றும் தொடர்பு ஒழுங்கு என்ற கருத்தை தெளிவுபடுத்தல், விரிவுபடுத்தல் மற்றும் பயன்படுத்துவதற்கு பங்களிக்க வேண்டும்" என வலியுறுத்தியது.

எனினும், NWICO பற்றிய கடுமையான பொது விவாதம் ஏற்கனவே யுனெஸ்கோவின் பிம்பத்தை சேதப்படுத்தியிருந்தது.

இதனால் அமெரிக்க காங்கிரஸ் 1982-ஆம் ஆண்டில் விதிகளைச் சேர்க்க தூண்டியது, மற்றும் 1983-ஆம் ஆண்டில் யுனெஸ்கோவிற்கு நிதி ஒதுக்கீட்டை நிறுத்துவதையும் அறிவித்தது. அந்த விதிகள் கூறியது:

"அந்த அமைப்பு எந்த கொள்கை அல்லது நடைமுறையையும் செயல்படுத்தினால், அதன் விளைவு பத்திரிகையாளர்களுக்கு உரிமம் வழங்குதல், நாடுகளுக்குள் அல்லது நாடுகளுக்கு இடையே தகவல் சுதந்திரமாக பரவுவதை தணிக்கை செய்தல் அல்லது

வேறுவிதமாகக் கட்டுப்படுத்தல், அல்லது பத்திரிகை நடைமுறை அல்லது நெறிமுறைகளின் கட்டாயக் குறியீடுகளை விதித்தல்." 1984 ஆம் ஆண்டு அமெரிக்கா யுனெஸ்கோவிலிருந்து விலகியது.

பொது மாநாட்டில் NWICOக்கு ஆதரவு இல்லாதாலும், அது அரசியல்மயமாக்கல் குறித்த கவலை மற்றும் வளரும் நாடுகளில் சோவியத் செல்வாக்கை மேற்கத்திய நாடுகள் (அமெரிக்கா மற்றும் ஐக்கிய இராச்சியம்) சந்தேகித்ததாக கருதப்படுகிறது.

இப்போது வளரும் நாடுகள் தொழில்மயமான நாடுகளை விட அதிகமாக இருப்பதால், மேற்கத்திய நாடுகளின் நலன்களுக்கு முரணான செயல் திட்டங்களை யுனெஸ்கோவில் நிறைவேற்ற முடியும் என உணரப்பட்டது.

1989 ஆம் ஆண்டு பொது மாநாடு, பொதுஒப்பந்தத்தின் மூலம் தகவல் தொடர்பில் ஒரு "புதிய உத்தியை" ஏற்றுக்கொண்டது.

இந்த புதிய உத்தியின் நோக்கம்:

- சர்வதேச மற்றும் தேசிய மட்டங்களில் தகவல் சுதந்திரத்தின் சுதந்திரமான ஓட்டத்தையும்,
- அதன் பரந்த மற்றும் சிறந்த சமநிலையான பரவலையும்,
- கருத்துச் சுதந்திரத்திற்கு எந்தத் தடையும் இல்லாமல் உறுதி செய்வதையும்,
- வளரும் நாடுகளில் தகவல் தொடர்பு திறன்களை வலுப்படுத்துவதையும்,
- அவர்கள் தகவல் தொடர்பு செயல்பாட்டில் தீவிரமாக பங்கேற்க முடியும் என்பதற்கும்

அமைப்பின் அக்கறையை செயல்படுத்துவதாகும்.

இந்த இலக்கு யுனெஸ்கோவின் தகவல் தொடர்பு மேம்பாட்டுக்கான சர்வதேச திட்டத்தின் மூலம் செயல்படுத்தப்படுகிறது.

பிப்ரவரி 1990இல் கிழக்கு ஐரோப்பாவில் சுயாதீன பத்திரிகையின் தேவைகள் மற்றும் அவற்றை பூர்த்தி செய்ய உதவும் வழிகள் குறித்து கிழக்கு-மேற்கு ஊடக பிரதிநிதிகளின் முறைசாரா கூட்டம் யுனெஸ்கோ ஏற்பாடு செய்தது. அதன்பின், பத்திரிகை சுதந்திரம் மற்றும் பன்முகத்தன்மையை வலுப்படுத்த சர்வதேச ஆதரவுக்காக பல பிராந்திய கருத்தரங்குகள் நடத்தப்பட்டுள்ளன.

ஏப்ரல் 1991இல் யுனெஸ்கோ மற்றும் ஐக்கிய நாடுகள் சபை நமீபியாவின் விண்ட்ஹோக்கில் ஊடக வல்லுநர்களுக்கான வட்ட மேசை மாநாட்டை ஏற்பாடு செய்தன.

பங்கேற்பாளர்கள் ஆப்பிரிக்காவில் பத்திரிகைகளின் நிலைமையை மதிப்பிட்டு, மே 3ஆம் தேதி விண்ட்ஹோக் பிரகடனத்தை ஏற்றுக்கொண்டனர்.

இந்த பிரகடனம் ஜனநாயகத்தில் ஊடகங்களுக்கு "சுதந்திரம், பன்முகத்தன்மை மற்றும் பன்முகத்தன்மை" அவசியம் என்று அறிவித்தது.

இதன் ஆண்டு நிறைவான மே 3ஆம் தேதி சர்வதேச பத்திரிகை சுதந்திர தினமாக ஐ.நா. சபையால் அறிவிக்கப்பட்டது.

யுனெஸ்கோ இயக்குநர் ஜெனரல் ஃபெடரிகோ மேயர் 1992இல் உலக பத்திரிகை சுதந்திரக் குழுவிற்கு உரையாற்றி, "யுனெஸ்கோ பத்திரிகை மற்றும் ஊடக சுதந்திரத்தை முன்னேற்றுவதற்கு முழுமையாக உறுதிபூண்டுள்ளது.

புதிய மற்றும் வளர்ந்து வரும் ஜனநாயக அமைப்புகளில் பத்திரிகை நெறிமுறைகள் மற்றும் இதே போன்ற பிரச்சினைகள் குறித்த குறியீடுகளை பத்திரிகை மற்றும் ஊடக வல்லுநர்களின் வரம்புக்குள் விட்டுவிடுவதாகும்" என தெரிவித்தார்.

விண்ட்ஹோக் பிரகடனத்தின் தொடர்ச்சியாக, 1992இல் கஜகஸ்தானின் அல்மாட்டியில், 1994இல் சிலியின் சாண்டியாகோவில் பிராந்திய கூட்டங்கள் நடத்தப்பட்டன.

விண்ட்ஹோக்கிலிருந்து இதேபோன்ற பிற அறிவிப்புகளும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக, ஆசியாவில் சுதந்திரமான மற்றும் பன்மைத்துவ ஊடகங்களை ஊக்குவிப்பதற்கான அல்மா அட்டா பிரகடனம் (கஜகஸ்தான், 1992), அரபு உலகில் இதே நோக்குடன் வெளியான சனா பிரகடனம் (ஏமன், 1996), மற்றும் மத்திய மற்றும் கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் ஜனநாயக வளர்ச்சியை நோக்கிய நகர்வை ஊக்குவிக்கும் என அறிவித்த சோபியா பிரகடனம் (பல்கேரியா, 1997) குறிப்பிடத்தக்கவை.

மே 2001-ல், யுனெஸ்கோ விண்ட்ஹோக்கில் உலக பத்திரிகை சுதந்திர தினத்தை கொண்டாடி, பத்திரிகையாளர்கள், ஆசிரியர்கள், அரசு சாரா அமைப்புகள் மற்றும்

தொழில்முறை அமைப்புகளின் பிரதிநிதிகள் கலந்துக் கொண்ட மாநாட்டில், விண்ட்ஹோக் பிரகடனத்தின் 10வது ஆண்டு நிறைவை கொண்டாடியது.

அதேபோல், யுனெஸ்கோ 2006 மே 3-ஆம் தேதி இலங்கையின் கொழும்பில் உலக பத்திரிகை சுதந்திர தினத்தை கொண்டாடியது.

தகவல் தொடர்பு ஏற்றத்தாழ்வு பிரச்சனை குறித்து யுனெஸ்கோ கவனம் அதிகமாகக் கொண்டுள்ளது. குறிப்பாக, தகவல் தொடர்பு தொழில்நுட்பங்களில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றங்கள், வளரும் நாடுகளுக்கு ஏற்படும் ஏற்றத்தாழ்வுகளை வலுப்படுத்தும் வகையிலும் இருக்கின்றன.

இதனை சமாளிக்க யுனெஸ்கோ இரண்டு முக்கிய திட்டங்களை செயல்படுத்துகிறது:

- **சர்வதேச தகவல் தொடர்பு மேம்பாட்டுத் திட்டம் (IPDC)**
- **அனைவருக்கும் தகவல் திட்டம் (IFAP)**

சர்வதேச தகவல் தொடர்பு மேம்பாட்டுத் திட்டம் (IPDC) 1980-ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டது. இதன் நோக்கம், வளரும் நாடுகளின் மனிதவளத்தையும் உபகரணங்களையும் மேம்படுத்தி, செய்திகளையும் நிகழ்ச்சிகளையும் உருவாக்கி பரப்புவதற்கான திறன்களை மேம்படுத்துவதாகும். இதன் மூலம், தகவல் ஓட்டத்தில் ஏற்படும் ஏற்றத்தாழ்வுகள் குறைய முயற்சிக்கப்படுகிறது.

மார்ச் 1997-ல் நடைபெற்ற IPDC அரசுகளுக்கிடையேயான கவுன்சிலின் 17வது அமர்வில், சமூகங்களில் ஊடகங்களின் பங்கு, நெருக்கடி மற்றும் பிரச்சினைகள், ஜனநாயகத்தில் ஊடக சுதந்திரத்தின் முக்கியத்துவம் ஆகியவைகளுக்கு விரிவான கவனம் செலுத்தப்பட்டது.

மார்ச் 1998-ல் பாரிஸில் நடைபெற்ற 18வது அமர்வில், இளம் பத்திரிகையாளர்களை ஊக்குவிப்பதற்கான கூட்டுறவு திட்டம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. மார்ச் 2006-ல் நடைபெற்ற 25வது அமர்வில், 78 புதிய ஊடகத் திட்டங்களுக்கு நிதியளிக்க IPDC முடிவு செய்தது.

பொது தகவல் திட்டம் (PGI) 1976-ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டது. இது குறிப்பாக வளரும் நாடுகளில் தகவல் சேகரிப்பு, ஒழுங்கமைப்பு, பரப்பல் மற்றும்

பயன்பாட்டிற்கான திறன்களை மேம்படுத்த உதவுகிறது. தேசிய தகவல் கொள்கைகளை உருவாக்குவதிலும் PGI முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது.

PGI வழங்கும் பதிவுகள் மற்றும் காப்பக மேலாண்மை திட்டம் (RAMP), அரசு நிர்வாகத்தில் பதிவுகளின் மதிப்பை உயர்த்த உதவுகிறது.

மேலும், வளரும் நாடுகளில் நிபுணர்களுக்கு பயிற்சி அளித்து, தகவல் மற்றும் ஆராய்ச்சி கையாள்வதில் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப அணுகலை மேம்படுத்த இது உதவுகிறது.

“உலகின் நினைவகம்” என்ற திட்டத்தின் கீழ் நூலக சேகரிப்புகளையும் காப்பகங்களையும் பாதுகாப்பது PGI-யின் முக்கிய பணிகளில் ஒன்றாகும்.

அரசுகளுக்கிடையேயான தகவல் தொழில்நுட்பத் திட்டம் (IIP) யுனெஸ்கோவின் மற்றொரு முக்கிய நடவடிக்கையாகும். இதில் பயிற்சி, கணினி வலையமைப்பு, மென்பொருள் உற்பத்தி, தகவல் ஆராய்ச்சி மற்றும் தேசிய தகவல் தொழில்நுட்ப உத்திகள் போன்ற பிராந்திய மற்றும் தேசிய நடவடிக்கைகள் நடைபெறுகின்றன.

1990களில் IIP பணியகம் அங்கீகரித்த திட்டங்களில் முக்கியமாக:

- மக்ரெப் நாடுகளுக்கான கணினி வலையமைப்பு ("மக்ரெப்நெட்")
- கிழக்கு ஐரோப்பாவுக்கான பிராந்திய தகவல் தொழில்நுட்ப வலையமைப்பை வலுப்படுத்துதல் ("RINEE") ஆகியவை அடங்கும்.

1990களில், யுனெஸ்கோ சுயாதீனமான மற்றும் பன்மைத்துவ ஊடகங்களுக்கு ஆதரவாக தன் நடவடிக்கைகளை வலுப்படுத்தியது. குறிப்பாக சர்வதேச வெளிப்பாடு சுதந்திர பரிமாற்ற வலையமைப்பு (IFEX) மூலம் ஊடக தாராளமயமாக்கலை ஊக்குவிக்கிறது.

ஆப்பிரிக்கா, ஆசியா (மத்திய ஆசியா உட்பட) மற்றும் மத்திய மற்றும் கிழக்கு ஐரோப்பிய பகுதிகளில், உறுப்பு நாடுகள் தங்கள் ஒளிபரப்பு அமைப்புகளை மறுசீரமைப்பதிலும், பொருத்தமான சட்டங்களை உருவாக்குவதிலும், ஊடக நிபுணர்களுக்கு பயிற்சி அளிப்பதிலும் யுனெஸ்கோ உதவி வழங்குகிறது.

கம்போடியா, தென்னாப்பிரிக்கா மற்றும் முன்னாள் யூகோஸ்லாவியாவில், ஐக்கிய நாடுகள் சபை, UNHCR மற்றும் அமைதியைக் கட்டியெழுப்புவதற்கான தொழில்முறை அமைப்புகளால் ஆதரிக்கப்பட்ட உள்கட்டமைப்பு திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

தகவல் தொடர்புத் துறையில், யுனெஸ்கோ பல செயல்பாடுகளை மேற்கொண்டு வருகிறது. இவை விரிவான தரவுகளை சேகரித்தல், பகுப்பாய்வு செய்தல் மற்றும் பரப்புதலை உள்ளடக்குகின்றன. தகவல் தொடர்பு தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிகளும் ஊடக வல்லுநர்களின் பணியிலும், சமூகத்திலும் அவற்றின் தாக்கத்தையும் மையமாகக் கொண்ட “உலக தொடர்பு அறிக்கை” 1989-ல் வெளியிடப்பட்டது. அதன் புதுப்பிக்கப்பட்ட பதிப்பு 1996-ல் வெளியானது.

1993-ல் சர்வதேச தொலைத்தொடர்பு ஒன்றியத்துடன் (ITU) ஒரு ஒப்பந்தம் நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டது. இது கல்வி, அறிவியல் மற்றும் கலாச்சார துறைகளில் தொலைத்தொடர்பு கட்டணங்களை ஆய்வு செய்தது.

வளரும் நாடுகளின் சிறு தீவு நாடுகள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளை விவரிக்கும் “தீவு நிகழ்ச்சி நிரல்” என்ற சிறு புத்தகமும் யுனெஸ்கோ வெளியிட்டுள்ளது. 1995-ல் பெய்ஜிங்கில் நடந்த நான்காவது உலக பெண்கள் மாநாட்டின் தயாரிப்பாக, யுனெஸ்கோ ஊடகங்களில் பெண்கள் என்ற தலைப்பில் பிராந்திய பட்டறைகள் நடத்தியது. 2000-ல் நியூயார்க்கில் நடைபெற்ற “பெய்ஜிங் +5” மாநாட்டிலும் இது பங்கேற்றது. மேலும், தகவல் சமூகம் குறித்த உலக உச்சி மாநாடுகள் 2003-ல் ஜெனீவா, 2005-ல் துனிசில் நடைபெற்றன.

1950-ஆம் ஆண்டு புளோரன்சில், 1976-ஆம் ஆண்டு நைரோபியில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கல்வி, அறிவியல் மற்றும் கலாச்சாரப் பொருட்களின் இறக்குமதி ஒப்பந்தத்தின் படி, அதன் உறுப்புநாடுகள் புத்தகங்கள், செய்தித்தாள்கள், பருவ இதழ்கள் உள்ளிட்ட பல்வேறு பொருட்களை சுங்க வரிகள் மற்றும் பிற இறக்குமதி கட்டணங்களிலிருந்து விலக்கு அளிக்கின்றன.

யுனெஸ்கோ கூப்பன் திட்டம் மூலம் அந்நிய செலாவணி கட்டுப்பாடுகள் உள்ள நாடுகளில் வசிக்கும் நபர்கள், வெளிநாடுகளிலிருந்து புத்தகங்கள் மற்றும் அறிவியல், கலாச்சார பொருட்களை வாங்க கூப்பன்களை பயன்படுத்தி எளிதாக இறக்குமதி செய்ய முடியும்.

கல்வி, ஆராய்ச்சி மற்றும் சர்வதேச புரிதலை மேம்படுத்துவதற்கான ஒரு வழியாக, யுனெஸ்கோ அதன் உறுப்பினர் நாடுகளுக்கு இடையே பல்வேறு வகையான பரிமாற்றங்களை ஊக்குவித்து உதவுகிறது. இது அரசாங்கங்களுக்கும் சர்வதேச அமைப்புகளுக்கும் பரிமாற்றம் தொடர்பான அனைத்து கேள்விகளுக்கும் ஒரு தீர்வாக செயல்படுகிறது; அதன் சொந்த கூட்டுறவு மற்றும் நிபுணர்களின் பரிமாற்றத் திட்டத்தை நிர்வகிக்கிறது; மேலும் அரசாங்கங்கள் மற்றும் அமைப்புகளுடன் ஒத்துழைத்து வெளிநாடுகளில் படிப்பு, பயிற்சி மற்றும் கற்பித்தலை ஊக்குவிக்கிறது.

பரிமாற்ற சேவையால் வெளியிடப்படும் முக்கிய வெளியீடு " வெளிநாட்டில் படிப்பு" என்ற மும்மொழி வெளியீடாகும், இது ஒவ்வொரு இரண்டு வருடங்களுக்கும் ஒரு முறை வெளியிடப்படுகிறது. இதில் சுமார் 120 வெவ்வேறு நாடுகள் மற்றும் பிரதேசங்களில் உள்ள 3,000 க்கும் மேற்பட்ட விருதுகள், உதவித்தொகைகள் மற்றும் கல்வி பரிமாற்றத் திட்டங்கள் வாயிலாக வெளிநாட்டில் மானிய விலையில் உயர்கல்வி மற்றும் பயிற்சி வாய்ப்புகள் பட்டியலிடப்படுகின்றன.

கூட்டுறவு செயல் திட்டம்

யுனெஸ்கோவின் கூட்டுறவு செயல் திட்டம் (கூட்டுறவு நடவடிக்கை) வளரும் நாடுகளில் உள்ள பள்ளிகள், நூலகங்கள் மற்றும் ஊனமுற்றோருக்கான தொழிற்பயிற்சி நிறுவனங்கள் போன்ற சமூக மேம்பாட்டு திட்டங்களுக்கு தனிநபர்கள் மற்றும் குழுக்களால் நேரடி பங்களிப்புகளை செய்வதற்கு உதவுகிறது. சில முன்னுரிமைத் தேவைகள் மற்றும் மதிப்பிடப்பட்ட செலவுகளை விவரிக்கும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கூட்டுறவுத் திட்டங்களின் பட்டியலை யுனெஸ்கோ வெளியிடுகிறது.

யூனிசெஃப் (UNICEF)

யூனிசெஃப் என்பது உலகளாவியளவில் குழந்தைகளின் உரிமைகளை மேம்படுத்தி பாதுகாப்பதற்கான ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பின் ஒரு முகாமாகும். 1946-ஆம் ஆண்டு

இரண்டாம் உலகப்போர் காரணமாக கடுமையாக பாதிக்கப்பட்ட நாடுகளில் உள்ள குழந்தைகளுக்கு அவசர உணவு மற்றும் சுகாதார சேவைகளை வழங்கும் நோக்கில் நிறுவப்பட்டது.

இன்றைய நிலவரப்படி, யூனிசெஃப் உலகம் முழுவதும் 190-க்கும் மேற்பட்ட நாடுகள் மற்றும் பிரதேசங்களில் செயல்படுகிறது. இது குழந்தைகள் மற்றும் அவர்களது குடும்பங்களுக்கு சுகாதாரம், ஊட்டச்சத்து, கல்வி, குழந்தைகள் பாதுகாப்பு, நீர், கழிவுநீர் மற்றும் தூய்மையை உள்ளடக்கிய துறைகளில் உதவிகளை வழங்குகிறது. மேலும், பின்தங்கிய மற்றும் புறக்கணிக்கப்பட்ட மக்களிடையே குழந்தைகளின் உரிமைகள் குறித்து விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தும் கொள்கைகள் மற்றும் திட்டங்களை ஆதரித்து செயல்படுகிறது.

யூனிசெஃப் இந்தியா - கரீனா கபூர் கான் தேசிய தூதுவராக நியமனம்
யூனிசெஃப் இந்தியாவின் தேசிய தூதுவராக கரீனா கபூர் கான் நியமிக்கப்படுவது, யூனிசெஃப் மற்றும் இந்தியா இடையேயான நீண்டகால ஒத்துழைப்பில் ஒரு முக்கிய முன்னேற்றமாகும். குழந்தைகள் உரிமைகள் தொடர்பான விழிப்புணர்வை அவள் கல்வி, பாலின சமத்துவம் மற்றும் சுகாதாரம் போன்ற துறைகளில் முன்வைக்கின்றாள். இது 2014-ஆம் ஆண்டு அவள் பிரபல ஆதரவாளராக (Celebrity Advocate) இருந்த பணியின் தொடர்ச்சியாகும்.

அவளுடைய புகழும் சமூக தாக்கமும், குழந்தைகளுக்கான ஆரம்ப கல்வி வளர்ச்சி, சுகாதாரம் மற்றும் பாலின சமத்துவம் போன்ற யூனிசெஃப்பின் முயற்சிகளை வலுப்படுத்தும். COVID-19 பரவல் காலத்தில், குழந்தைகளின் கல்வி மற்றும் நலன் தொடர்பான அவளது உறுதுணை பங்களிப்பு, குழந்தைகளின் வாழ்க்கையில் மாற்றம் செய்யும் எண்ணத்திலிருந்து உண்டாகியுள்ளது.

யூனிசெஃப் முழு பெயர் (UNICEF Full Form)

UNICEF என்பது “United Nations Children’s Fund” (ஐக்கிய நாடுகள் குழந்தைகள் நிதியம்) என்ற சொல்லின் சுருக்கமாகும். ஆரம்பத்தில், இது “United Nations International

Children's Emergency Fund" (ஐக்கிய நாடுகளின் சிறுவர் அவசர நிதியம்) என்ற பெயருடன் அறியப்பட்டது.

1946 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 11-ஆம் தேதி, ஐக்கிய நாடுகள் பொதுச்சபை யூனிசெஃப்பை உருவாக்கியது. அதன் ஆரம்பக் குறிக்கோள், இரண்டாம் உலகப்போரால் பாதிக்கப்பட்ட நாடுகளில் உள்ள குழந்தைகள் மற்றும் தாய்மார்களுக்கு அவசர உணவு மற்றும் சுகாதார சேவைகளை வழங்குவதாகும்.

1953-ஆம் ஆண்டு, யூனிசெஃப் தனது பணிகளை விரிவாக்கி, பெயரை "United Nations Children's Fund" என்று மாற்றினாலும், UNICEF என்ற சுருக்கம் தொடர்ந்தும் பயன்பாட்டில் உள்ளது. இன்று, யூனிசெஃப் உலகளாவிய அளவில் குழந்தைகளுக்கு மனிதாபிமான மற்றும் மேம்பாட்டு உதவிகளை வழங்கும் ஐக்கிய நாடுகளின் ஒரு முகாமாக செயல்படுகிறது.

யூனிசெஃப் அறக்கட்டளை (UNICEF Foundation)

யூனிசெஃப் என்பது ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பின் கீழ் செயல்படும் ஒரு அறக்கட்டளை ஆகும். அதன் பணிகள் மற்றும் திட்டங்களை நிறைவேற்ற அரசுகள், தனிநபர்கள் மற்றும் தனியார் துறைகளிடமிருந்து சுய இச்சைத் தொகுப்புகளை (voluntary contributions) பெறுகிறது.

யூனிசெஃப் ஆரம்பத்தில் இரண்டாம் உலகப்போரால் பாதிக்கப்பட்ட நாடுகளில் குழந்தைகள் மற்றும் தாய்மார்களுக்கு அவசர உணவு மற்றும் சுகாதார சேவைகள் வழங்கும் நோக்கத்துடன் உருவாக்கப்பட்டது. 1950-க்கு பிறகு, அதன் செயல்பாடுகள் குழந்தைகளின் நலனை மேம்படுத்தும் பொதுவான திட்டங்களாக மாற்றப்பட்டன. இத்திட்டங்கள் பெரும்பாலும் குறைவாக வளர்ந்த நாடுகள் மற்றும் அவசர சூழ்நிலைகளில் அமல்படுத்தப்படுகின்றன.

யூனிசெஃப்பின் தலைமையகம் அமெரிக்காவின் நியூயார்க் நகரில் அமைந்துள்ளது. மேலும், அதன் பணிகள் மற்றும் முயற்சிகள் குறித்து அதிகாரப்பூர்வ இணையதளத்தில் விரிவாக அறியலாம்.

யூனசெஃப் தலைமையகம் (UNICEF Headquarters)

யூனசெஃப்பின் தலைமையகம் நியூயார்க் நகரில் உள்ளது. இது உலகளாவிய அளவில் யூனசெஃப்பின் செயல்பாடுகளுக்கான மையமாக செயல்படுகிறது. இதில் திட்டத் தயாரிப்பு, நிதி திரட்டல், பங்களிகள் மற்றும் பங்களிப்பாளர்களுடன் ஒத்துழைப்பு போன்ற பணிகள் நடைபெறுகின்றன.

மேலும், இங்கு தகவல் தொடர்பு, நிதி, மனிதவளம் மற்றும் தகவல் தொழில்நுட்பம் போன்ற பல துறைகளும் உள்ளன. பொதுமக்களுக்கு திறந்துள்ள விழிப்புணர்வு மையம் (Public Visitor Centre) மூலம் யூனசெஃப்பின் பணிகள் மற்றும் உலகளாவிய குழந்தைகள் சவால்கள் பற்றி விளக்கப்படுகின்றன.

யூனசெஃப் நிறுவல் (UNICEF Establishment)

1946 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 11-ஆம் தேதி, ஐக்கிய நாடுகள் பொதுச் சபை யூனசெஃப்பை நிறுவியது. அதன் நோக்கம், போரால் பாதிக்கப்பட்ட நாடுகளில் உள்ள குழந்தைகளுக்கு அவசர உணவு, சுகாதார சேவைகள் மற்றும் பிற உதவிகளை வழங்குவதாக இருந்தது.

யூனசெஃப் முதலில் ஐரோப்பிய பகுதிகளில் குழந்தைகளுக்கு அவசர உதவிகளை வழங்கும் நோக்கத்தில் தொடங்கினாலும், விரைவில் அதன் செயல்பாடுகள் உலகின் பிற பகுதிகளிலும் விரிவடைந்தன.

யூனசெஃப்பின் செயல்பாடுகள் (Functions of UNICEF)

யூனசெஃப் (UNICEF) என்பது குழந்தைகள் நலனுக்காக உலகளாவிய அளவில் பல்வேறு முக்கிய செயல்பாடுகளை மேற்கொள்ளும் ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பாகும். அதன் முக்கிய பணிகள் பின்வருமாறு:

- குழந்தைகள் மற்றும் மகப்பேறு பெற்ற மாதர்களுக்கு தடுப்பூசி மற்றும் நோய் தடுப்பு நடவடிக்கைகளை வழங்குதல்
- எச்.ஐ.வி பாதிக்கப்பட்ட குழந்தைகள் மற்றும் மாதர்களுக்கு சிகிச்சை வழங்குதல்
- குழந்தை பருவம் மற்றும் தாய்மை ஊட்டச்சத்து நலத்தை மேம்படுத்துதல்
- கல்வியை ஊக்குவித்து, குழந்தைகள் பள்ளிக்குச் செல்லும் சூழலை உருவாக்குதல்

- இயற்கை பேரழிவுகள் போன்ற அவசரச் சூழ்நிலைகளில் அவசர நிவாரண உதவிகள் வழங்குதல்
- சுகாதாரம் மற்றும் ஊட்டச்சத்துக்களை மேம்படுத்த ஆதரவு வழங்குதல்
- குழந்தைகள் மற்றும் சமூகத்திற்கு பாதுகாப்பான குடிநீர் மற்றும் கழிப்பறை வசதிகளை ஏற்படுத்துதல்
- தரமான கல்வி மற்றும் திறன் மேம்பாட்டு வாய்ப்புகளை வழங்குதல்
- வன்முறை மற்றும் பலவீனப்படுத்துதல் போன்றவற்றில் இருந்து குழந்தைகள் மற்றும் புறக்கணிக்கப்பட்டோருக்கு பாதுகாப்பு வழங்குதல்
- புலம்பெயர்ந்த குழந்தைகள் மற்றும் போரில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு பாதுகாப்பும் மீட்பும் அளித்தல்
- இயற்கை பேரழிவு, பொதுச் சுகாதார பிரச்சினைகள் மற்றும் அரசியல் நிலவரங்கள் போன்ற உயிர்க்கேடான சிக்கல்களில் குழந்தைகளுக்கு நீடித்த ஆதரவு வழங்குதல்
- குழந்தைகள் பயிலும் வகுப்புப் புத்தகங்கள், கல்வி நூல்களை வெளியிடுவதற்காக தாள்கள் மற்றும் கல்வி வளங்களை வழங்குதல்
- சுகாதார மற்றும் தூய்மை பணியாளர்களுக்கு பயிற்சி மற்றும் நிதி உதவி அளித்தல்

பின்னணி:

யூனசெஃப் 1946-ஆம் ஆண்டு இரண்டாம் உலகப்போரால் பாதிக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு உதவ International Children's Emergency Fund (ICEF) என்ற பெயரில் முதன்முதலில் நிறுவப்பட்டது.

யூனசெஃப்பின் அமைப்புமுறை (UNICEF Organisational Structure)

யூனசெஃப்பின் முக்கிய இலக்குகள்:

ஒவ்வொரு குழந்தையும் பின்னடைவின்றி வாழ, வளர, மற்றும் தனது முழுமையான திறன்களை அடைய வேண்டும் என்பதைக் காப்பாற்றுவதே யூனசெஃப்பின் முதன்மை நோக்கம்.

- யூனசெஃப்பின் நிர்வாகம், ஐக்கிய நாடுகளின் பொருளாதார மற்றும் சமூக பேரவையால் மூன்று ஆண்டுகளுக்கான காலத்திற்கு தேர்ந்தெடுக்கப்படும் 36

உறுப்பினர்களைக் கொண்ட செயற்குழு (Executive Board) மூலம் மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

- உலகம் முழுவதும் 33 தேசியக் குழுக்கள் உள்ளன. இவை அரசு சாரா அமைப்புகளாகவும், குழந்தைகள் உரிமைகள் குறித்த விழிப்புணர்வு மற்றும் நிதி திரட்டுதலை மேற்கொள்கின்றன.

பிராந்திய அலுவலகங்கள்:

- அமெரிக்கா மற்றும் கரீபியன் பிராந்திய அலுவலகம் – பனாமா நகரம், பனாமா
- கிழக்கு மற்றும் தெற்காசியாபிரிக்க பிராந்திய அலுவலகம் – நைரோபி, கென்யா
- ஐரோப்பா மற்றும் மத்திய ஆசியா பிராந்திய அலுவலகம் – ஜெனீவா, சுவிட்சர்லாந்து
- கிழக்கு ஆசியா மற்றும் பசிபிக் பிராந்திய அலுவலகம் – பாங்காக், தாய்லாந்து
- மத்திய கிழக்கு மற்றும் வடக்கு ஆப்பிரிக்கா பிராந்திய அலுவலகம் – அமான், ஜோர்டான்
- தெற்காசிய பிராந்திய அலுவலகம் – காட்மாண்டு, நேபாள
- மேற்கு மற்றும் மத்திய ஆப்பிரிக்கா பிராந்திய அலுவலகம் – டாகார், செனெகல்

ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திற்கும் செயற்குழுவில் சில இருக்கைகள் ஒதுக்கப்பட்டு, அனைத்து பிராந்தியங்களும் சமவாயமாக பிரதிநிதித்துவம் பெறுகின்றன.

யூனசெஃப் நல்லச்செய்தி தூதர்கள் (UNICEF Goodwill Ambassadors)

யூனசெஃப் நல்லச்செய்தி தூதர்கள் என்பது பிரபலங்கள் மற்றும் சமூக முன்னணிப் பிரமுகர்கள் ஆவர். அவர்கள் தங்கள் புகழ் மற்றும் சமூக தாக்கத்தை பயன்படுத்தி, யூனசெஃப் பணிகள் மற்றும் குழந்தைகள் உரிமைகள் குறித்து விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துகின்றனர். இவர்கள் யூனசெஃப் நிகழ்வுகள் மற்றும் பிரச்சாரங்களுக்கு ஆதரவு திரட்டுவதில் முக்கிய பங்கு வகித்து, குழந்தைகளின் குரலை உலகெங்கிலும் கொண்டு வர தங்கள் தளங்களை பயன்படுத்துகின்றனர்.

இன்று, உலகம் முழுவதும் 200க்கும் மேற்பட்ட யூனிசெஃப் நல்லச்செய்தி தூதர்கள் உள்ளனர். இவர்களில் நடிகர்கள், இசையமைப்பாளர்கள், விளையாட்டு வீரர்கள் மற்றும் பல பிரபலங்கள் அடங்கியுள்ளனர். சில முக்கிய யூனிசெஃப் தூதர்கள்:

- இந்தியாவின் பிரபல நடிகை மற்றும் தயாரிப்பாளர் பிரியங்கா சோப்ரா ஜோனாஸ்
- ஐக்கிய இராச்சியத்தின் முன்னாள் கால்பந்து வீரர் டேவிட் பெக்ஹாம்
- அமெரிக்காவின் நடிகை மில்லி பாபி ப்ரவுன்
- கொலம்பியாவின் பாடகர் மற்றும் பாடல் எழுத்தாளர் ஷகிரா
- அமெரிக்காவின் பிரபல டென்னிஸ் வீராங்கனை செரீனா வில்லியம்ஸ்
- ஐக்கிய இராச்சிய நடிகர் ஆர்லாண்டோ ப்ளூம்
- உகாண்டாவின் நல்லச்செய்தி தூதர் வனெஸ்ஸா நகேட்

இவர்கள் யூனிசெஃப் செயற்குழு இயக்குநரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, தன்னார்வப் பணியாக செயல்படுகின்றனர். விழாக்கள், ஊடக நேர்காணல்கள் மற்றும் பல்வேறு நிகழ்வுகளில் பங்கேற்று யூனிசெஃப் பணி குறித்து விழிப்புணர்வை அதிகரித்து, ஆதரவை பெருக்குகின்றனர்.

யூனிசெஃப் நிதியுதவி (UNICEF Funding)

யூனிசெஃப் பணிகள் முழுமையாக அரசு, தனிநபர்கள் மற்றும் நிறுவனங்கள் வழங்கும் தன்னார்வ நிதிகளால் இயங்குகின்றன. இது பிற ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்புகள், அரசு, சமூக அமைப்புகள் மற்றும் உள்ளூர் சமூகங்களுடன் இணைந்து, ஒவ்வொரு குழந்தையும் வாழவும் வளரவும் மற்றும் தமது முழுமையான திறன்களை அடைய வாய்ப்பு பெறுவதை உறுதி செய்கிறது.

யூனிசெஃப் உலகளாவிய அமைப்பின் முக்கிய பகுதியாக இருக்கும் **தேசியக் குழுக்கள்** தனியார் துறையிலிருந்து நிதி திரட்டுதல், குழந்தைகள் உரிமைகளுக்கான பிரச்சாரங்கள் நடத்துதல், ஏழ்மை, பேரழிவு, போர், மற்றும் துன்புறுத்தல்களால் பாதிக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்கான விழிப்புணர்வை உலகளவில் அதிகரிப்பதில் செயல்படுகின்றன. இவர்கள் யூனிசெஃப்பின் பொதுமுகமாகவும் அர்ப்பணிக்கப்பட்ட குரலாகவும் செயல்படுகின்றனர்.

குழந்தைகள் உரிமைகளுக்காக, யூனிசெஃப் ஊடகம், அரசியல் பிரதிநிதிகள், அரசு சாரா அமைப்புகள், மருத்துவர்கள், வக்கீல்கள், பள்ளிகள், இளம் தலைமுறை மற்றும் பொதுமக்கள் ஆகிய பல கூட்டாளிகளை ஒருங்கிணைத்து ஆதரவு மற்றும் விழிப்புணர்வை மேம்படுத்துகிறது.

யூனிசெஃப் இந்தியா (UNICEF India)

யூனிசெஃப் (ஐக்கிய நாடுகள் குழந்தைகள் நிதியம்) 1949 முதல் இந்தியாவில் குழந்தைகளின் உரிமைகள் மற்றும் நலன்களை மேம்படுத்த பணியாற்றி வருகிறது. இந்தியா உலகில் மிகப் பெரிய சிறுவர்களைக் கொண்ட நாடாக இருப்பதால், இங்கு யூனிசெஃப்பின் திட்டங்கள் முக்கியமான சவால்களை எதிர்கொள்ள வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவைகள் போஷாக்கு குறைபாடு, குறைந்த ஆரோக்கியம், கல்வி பற்றாக்குறை, வன்முறை மற்றும் சூழல் மாற்றங்களால் பாதிப்புகள் ஆகியவற்றை அடக்கம் செய்கின்றன.

யூனிசெஃப் இந்திய அரசு, குடிமை அமைப்புகள் மற்றும் பிற கூட்டாளிகளுடன் இணைந்து குழந்தைகள் மற்றும் குடும்பங்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தும் திட்டங்களையும் கொள்கைகளையும் செயல்படுத்துகிறது.

யூனிசெஃப்பின் இந்தியாவில் முக்கிய கவனத் துறைகள்:

1. ஆரோக்கியம் மற்றும் ஊட்டச்சத்து

- கட்டாய தடுப்பூசி, தாய்மார்கள் மற்றும் குழந்தைகளுக்கான அடிப்படை சுகாதார சேவைகள் மற்றும் ஊட்டச்சத்து மேம்பாடு.
- எச்.ஐ.வி/எட்ஸ், காசநோய் மற்றும் பிற தொற்று நோய்களைத் தடுக்கும் மற்றும் சிகிச்சை அளிக்கும் முயற்சிகள்.

2. கல்வி

- அனைத்து குழந்தைகளுக்கும், குறிப்பாக சிறுபான்மையினர் மற்றும் பெண்களுக்கு தரமான கல்வி பெற வாய்ப்பு உருவாக்குதல்.
- கல்வி தரம் மற்றும் கற்றல் முறைகளை மேம்படுத்துதல்.

3. குழந்தைகள் பாதுகாப்பு

- வன்முறை, தவறான நடத்தைகள், குழந்தைத் திருமணங்கள், மானுடக் கடத்தல், ஆன்லைன் மூலம் பாதிப்புகள் போன்றவற்றிலிருந்து குழந்தைகளை பாதுகாத்தல்.
- குழந்தைகள் பாதுகாப்பு அமைப்புகளை வலுப்படுத்தல் மற்றும் பெற்றோர்களை ஊக்குவித்தல்.

4. தண்ணீர், சனிடேஷன் மற்றும் தூய்மை (WASH)

- குடிநீர், கழிப்பறைகள் மற்றும் சுகாதார வசதிகளை ஊரக, தொலைதூர பிரதேசங்களில் மேம்படுத்தல்.
- நோய்கள் பரவாத வகையில் நல்ல பழக்க வழக்கங்களை ஊக்குவித்தல்.

5. அவசர கால உதவி

- இயற்கை பேரழிவுகள் மற்றும் அவசர நிலைகளில் பாதிக்கப்பட்ட குழந்தைகள் மற்றும் குடும்பங்களுக்கு நிவாரணம் மற்றும் உதவி வழங்குதல்.

உலக சுகாதார அமைப்பு) WHO) - சுருக்கமான மற்றும் துல்லியமான விளக்கம்

உலக சுகாதார அமைப்பு (World Health Organization - WHO) என்பது சவிட்சர்லாந்து நாட்டின் ஜெனீவா நகரில் தலைமையகம் கொண்ட, உலகளாவிய சுகாதாரத்தை மேம்படுத்தும் ஒரு சர்வதேச அமைப்பாகும். இது 1948 ஆம் ஆண்டில் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் கீழ் நிறுவப்பட்டது.

WHO நோக்கம் மற்றும் செயல்பாடுகள்

- WHO நோக்கம்: அனைத்து மக்களும் உயர் தரமான உடல், மன மற்றும் சமூக நலன் வாய்ந்த ஆரோக்கியத்தை அடைய வேண்டும்.
- ஆரோக்கியத்தின் வரையறை: WHOயின் வரையறைப்படி, ஆரோக்கியம் என்பது நோய் அல்லது பலவீனம் இல்லாததும் மட்டுமல்லாமல், முழுமையான உடல், மன மற்றும் சமூக நலன் ஆகும்.

செயல்பாடுகள்:

- உலக சுகாதார கொள்கைகள் மற்றும் நடைமுறைகளை உருவாக்கி, அரசுகளுக்கு தொழில்நுட்ப உதவி வழங்குதல்.

- தொற்றுநோய்களை தடுக்கும் மற்றும் சிகிச்சை அளிக்கும் நடவடிக்கைகளை ஒருங்கிணைத்தல்.
- அவசரநிலைகளில் (நீர்த் த் பெரழிவுகள், தொற்றுநோய்கள் பரவல்) உடனடி உதவிகளை வழங்குதல்.
- சுகாதார கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சி அறிக்கைகள் வெளியீடு.
- உலகளாவிய உயிரியல் மற்றும் மருந்து தரங்களை நிர்ணயித்தல்.
- மனநலம் மற்றும் சமூக நலன் மேம்பாட்டுக்கான திட்டங்களை உருவாக்குதல்.
- உறுப்பினரான 194 நாடுகளுடன் இணைந்து பணியாற்றுதல்.

WHOயின் முக்கிய பங்குகள்

- தொற்றுநோய்கள் கட்டுப்பாடு
- ஊட்டச்சத்து மேம்பாடு
- குழந்தைகள் மற்றும் பெண்களின் சுகாதாரம்
- சுகாதார சேவைகளை வலுப்படுத்துதல்
- மனநல மற்றும் சமூக நலம்
- சுகாதாரத் தர நிர்ணயம்
- வளரும் நாடுகளுக்கு தொழில்நுட்ப ஆதரவு மற்றும் கொள்கை வழிகாட்டுதல்

வரலாறு

- WHO நிறுவப்பட்டது: 1948, ஐ.நா.சபையின் கீழ்
- ஆரம்ப நோக்கங்கள்: மலேரியா, எய்ட்ஸ், காசநோய், ஊட்டச்சத்து, பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் சுகாதாரம்
- இன்று: உலகளாவிய 194 உறுப்பினர் நாடுகள், ஆயிரக்கணக்கான மருத்துவவல்லுநர்கள் மற்றும் நிர்வாகிகள்
- சமீபத்திய பங்கு: COVID-19 பண்டமிக் நடவடிக்கைகளில் முன்னணி

பரிந்துரைக்கப்படும் ஆராய்ச்சி முறை மற்றும் பாடத்திட்ட அமைப்பு) Paragraph Method for Study Material)

1. அறிமுகம்

- உலக சுகாதார அமைப்பின் அமைப்பும் அதன் முக்கிய நோக்கமும்.

2. WHO வரையறுக்கும் ஆரோக்கியம்

- ஆரோக்கியத்தின் முழுமையான வரையறை மற்றும் அதில் உள்ள மூன்று அம்சங்கள்: உடல், மன, சமூக நலம்.

3. முக்கிய பங்குகள் மற்றும் செயல்பாடுகள்

- நோய் தடுப்பு
- சுகாதார கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சி
- தொழில்நுட்ப உதவி
- அவசர உதவிகள்

4. உறுப்பினர் நாடுகளுடன் இணைந்து செயல்

- 194 உறுப்பினர் நாடுகள் மற்றும் கூட்டமைப்புகள்
- கூட்டாண்மை மற்றும் திட்டங்கள்

5. வரலாறு மற்றும் முக்கிய செயல்கள்

- நிறுவல்
- ஆரம்ப நோக்கங்கள்
- சமீபத்திய சவால்கள் (COVID-19)

6. WHO இந்தியாவில் பங்கு மற்றும் தாக்கம் (இருப்பின்)

- இந்தியா போன்ற வளர்ந்து வரும் நாடுகளுக்கு உதவி
- சுகாதாரக் கொள்கை மேம்பாடு

7. தெளிவான முடிவு

- WHO உலக சுகாதார முன்னேற்றத்தில் முக்கிய பங்கு
- மனித வாழ்வின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கான எப்போதும் நிலையான முயற்சி

உதாரண வாசகங்கள் / Sentences for Writing:

- "உலக சுகாதார அமைப்பு, 1948 ஆம் ஆண்டு ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் கீழ் நிறுவப்பட்ட சர்வதேச அமைப்பாகும்."
- "WHO எனும் அமைப்பின் நோக்கம், உலகின் அனைத்து மக்களும் முழுமையான உடல், மன மற்றும் சமூக நலன் கொண்ட ஆரோக்கியத்தை அடைவதாகும்."

- "WHO, தொற்றுநோய்கள் தடுப்பு, சுகாதார கல்வி, தொழில்நுட்ப உதவி மற்றும் அவசர உதவிகளில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது."
- "இந்த அமைப்பின் செயல்பாடுகள், உறுப்பினர் நாடுகளின் அரசுகளோடு இணைந்து உலக சுகாதார நிலையை மேம்படுத்தும் நோக்கத்துடன் செயல்படுகின்றன."
- "COVID-19 போன்ற உலகளாவிய சுகாதார சவால்களில் WHO முன்னணியில் இருந்தது."

விரிவான ஆய்வுக்குறிப்புகள் (Detailed Study Notes):

- WHO இன் தலைவர் அலுவலகம் ஜெனீவாவில் உள்ளது.
- அது உலக சுகாதார தரங்களை நிர்ணயிக்கும் உலகளாவிய அதிகாரி.
- 194 உறுப்பினர் நாடுகள் பங்கேற்கின்றன.
- தொற்றுநோய் தடுப்பு, மருந்து தரமுறைகள், மனநலம் மேம்பாடு போன்ற பல துறைகளில் பணியாற்றுகிறது.
- அவசரநிலை உதவிகள் மற்றும் கொரோனா பண்டமிக் போன்ற சமீபத்திய சவால்களில் செயற்படுகிறது.

உலக சுகாதார நிறுவனத்தின் தலைமையகம்

உலக சுகாதார அமைப்பு ஏப்ரல் 1948 இல் நிறுவப்பட்டது. அமைப்பின் தலைமையகம் ஜெனீவாவில் உள்ளது. ஜெனீவா சுவிட்சர்லாந்தில் அமைந்துள்ளது. தலைமையகம் மற்ற கிளைகளின் முழு செயல்பாட்டு செயல்முறையையும் கட்டுப்படுத்துகிறது மற்றும் வழிமுறைகள் மற்றும் கட்டளைகளை வழங்குகிறது. அமைப்பின் பல்வேறு அம்சங்களைக் கவனிக்கும் பல்வேறு துறைகள் இந்த அமைப்பில் உள்ளன. தலைமையகம் அந்தத் துறைகளைக் கண்காணித்து நிர்வகிக்கிறது.

உலக சுகாதார அமைப்பின் இயக்குநர் ஜெனரல்

உலக சுகாதார அமைப்பின் இயக்குநர் ஜெனரல் நிர்வாகக் குழுவால் பரிந்துரைக்கப்படுகிறார், மேலும் நியமனம் உலக சுகாதார சபையால் செய்யப்படுகிறது. நியமனத்திற்கான வாக்களிப்பு முறை மேற்கொள்ளப்படுகிறது. உறுப்பு நாடுகள் தேர்தல் செயல்பாட்டில் பங்கேற்கின்றன. அமைப்பின் தொழில்நுட்ப மற்றும் நிர்வாகக் கொள்கைகளைக் கவனிப்பது இயக்குநர் ஜெனரலின் பொறுப்பாகும். இயக்குநர்

ஜெனரல் 5 ஆண்டு காலத்திற்கு நியமிக்கப்படுகிறார். தற்போதைய இயக்குநர் ஜெனரல் 2017 இல் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட டாக்டர் டெட்ரோஸ் அதானோம் கெப்ரேயஸ் ஆவார்.

கோவிட்-19 தொற்றுநோயின் போது உலக சுகாதார அமைப்பின் பங்கு

ஆரம்ப கட்டத்தில் நாவல் கொரோனா வைரஸை சமாளிப்பது இந்த அமைப்புக்கு கடினமாக இருந்தது. உலக சுகாதார அமைப்பால் நாவல் கொரோனா வைரஸ் ஒரு தொற்றுநோயாக அறிவிக்கப்பட்டது. உலக சுகாதார அமைப்பின் பொறுப்பின் கீழ், உலகிற்கு விழிப்புணர்வைப் பரப்புவதற்கும், நெருக்கடியைக் கடப்பதற்கான வழிகளை பரிந்துரைப்பதற்கும் இது பணியாற்றியது. சமூக மற்றும் பொருளாதார சவால்களைப் பொருட்படுத்தாமல் தடுப்பூசியை உருவாக்குவதற்கும், பல்வேறு உத்திகளை உருவாக்குவதற்கும் இது பணியாற்றியது.

தொற்றுநோயால் பாதிக்கப்பட்ட பல்வேறு நாடுகளில் செயல்படுத்தப்பட வேண்டிய உத்திகள் மற்றும் செயல் திட்டம் குறித்து அந்த அமைப்பு பரிந்துரைத்தது. இந்த உத்திகளின் செயல்பாடுகளுக்கான வழிகாட்டுதல்களை அந்த அமைப்பு வழங்கியது. தடுப்பூசிகளை உருவாக்குதல் மற்றும் நோயறிதலை மேம்படுத்துதல் ஆகியவற்றில் உலக சுகாதார அமைப்பு அனைத்து நாடுகளுடனும் கூட்டு சேர்ந்தது. அலைகள் வடிவில் திரும்பி வரும் வைரஸின் பல்வேறு வகைகளைக் கையாள்வதில் இந்த அமைப்பு இன்னும் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. நோயறிதல் செயல்முறைக்குத் தேவையான பல்வேறு உபகரணங்கள், நோய் பரவலைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான உத்திகள், சர்வதேச பயணத்திற்கான கொள்கைகள் மற்றும் பிறவற்றை WHO கவனித்துக்கொள்கிறது.

உலக சுகாதார அமைப்பின் உதவி தொழில்நுட்பம்

உலக சுகாதார நிறுவனம், மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கு சிறந்த சுகாதாரத் தரங்களையும் சுதந்திரமான வாழ்க்கையையும் வழங்க பல்வேறு உதவி தொழில்நுட்பங்களைக் கொண்டுள்ளது. இதில் பல்வேறு வகையான செவிப்புலன் கருவிகள், சக்கர நாற்காலிகள், செயற்கை உறுப்புகள், தகவல் தொடர்பு கருவிகள், நினைவாற்றல் கருவிகள் மற்றும் பிறவும் அடங்கும். உதவி தொழில்நுட்பம் தனிநபருக்கு

சுதந்திரமான வாழ்க்கைக்கு உதவுவது மட்டுமல்லாமல், சமூக-பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் பங்களிக்கிறது.

உலக சுகாதார அமைப்பு ஏப்ரல் 1948 இல் ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் நிறுவப்பட்டது. இந்த அமைப்பின் தலைமையகம் சுவிட்சர்லாந்தின் ஜெனீவாவில் உள்ளது. உலக சுகாதார சபைக்கு இயக்குநர் ஜெனரல் தலைமை தாங்குகிறார். அவர் நிர்வாகக் குழுவால் பரிந்துரைக்கப்பட்டு உலக சுகாதார சபையால் நியமிக்கப்படுகிறார். அமைப்பின் தொழில்நுட்ப மற்றும் நிர்வாகக் கொள்கைகளைக் கவனிப்பது அவரது பொறுப்பாகும்.

அமைப்பின் உறுப்பு நாடுகள் இயக்குநர் ஜெனரலைத் தேர்ந்தெடுக்க வாக்களிக்கின்றன. சுகாதாரம் மற்றும் சுகாதாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆராய்ச்சி குறித்த கல்வியை வழங்குவதில் வழிகாட்டுதலையும் உதவியையும் வழங்குவது உலக சுகாதார அமைப்பின் பொறுப்பாகும். இது சுகாதாரத் தரநிலைகள், மருந்துகளின் அளவுருக்களை அமைக்கிறது மற்றும் வளரும் நாடுகளுக்கு தொழில்நுட்ப ஆதரவை வழங்குகிறது. மருத்துவ நெருக்கடிகள் மற்றும் தொற்றுநோய்களின் போது உலக சுகாதார அமைப்பு முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது.

- இதன் தலைமையகம் சுவிட்சர்லாந்தின் ஜெனீவாவில் அமைந்துள்ளது .
- 194 உறுப்பு நாடுகள், 150 நாட்டு அலுவலகங்கள், ஆறு பிராந்திய அலுவலகங்கள் உள்ளன.
- இது ஒரு அரசுகளுக்கிடையேயான அமைப்பாகும், மேலும் அதன் உறுப்பு நாடுகளுடன் இணைந்து பொதுவாக சுகாதார அமைச்சகங்கள் மூலம் செயல்படுகிறது.
- உலக சுகாதார விஷயங்களில் தலைமைத்துவத்தை WHO வழங்குகிறது, சுகாதார ஆராய்ச்சி நிகழ்ச்சி நிரலை வடிவமைத்தல், விதிமுறைகள் மற்றும் தரநிலைகளை அமைத்தல், சான்றுகள் சார்ந்த கொள்கை விருப்பங்களை வெளிப்படுத்துதல், நாடுகளுக்கு தொழில்நுட்ப ஆதரவை வழங்குதல் மற்றும் சுகாதார போக்குகளைக் கண்காணித்தல் மற்றும் மதிப்பீடு செய்தல்.

- இது ஏப்ரல் 7, 1948 அன்று செயல்படத் தொடங்கியது ஒவ்வொரு இப்போது - ஆண்டும் உலக சுகாதார தினமாகக் கொண்டாடப்படும் தேதி .

குறிக்கோள்கள்

- சர்வதேச சுகாதாரப் பணிகளை வழிநடத்தும் மற்றும் ஒருங்கிணைக்கும் அதிகாரியாகச் செயல்படுதல் .
- ஐக்கிய நாடுகள் சபை, சிறப்பு நிறுவனங்கள், அரசு சுகாதார நிர்வாகங்கள், தொழில்முறை குழுக்கள் மற்றும் பொருத்தமானதாகக் கருதப்படும் பிற அமைப்புகளுடன் பயனுள்ள ஒத்துழைப்பை நிறுவி பராமரித்தல்.
- அரசாங்கங்கள் கோரும் பட்சத்தில், சுகாதார சேவைகளை வலுப்படுத்துவதில் உதவி வழங்குதல் .
- சுகாதார முன்னேற்றத்திற்கு பங்களிக்கும் அறிவியல் மற்றும் தொழில்முறை குழுக்களிடையே ஒத்துழைப்பை ஊக்குவித்தல் .
- இது எவ்வாறு நிர்வகிக்கப்படுகிறது?

உலக சுகாதார சபை

- ❖ உலக சுகாதார சபை (WHA) என்பது WHO இன் முடிவெடுக்கும் அமைப்பாகும், இதில் WHO இன் அனைத்து உறுப்பு நாடுகளின் பிரதிநிதிகளும் கலந்து கொள்கிறார்கள்,
- ❖ இது ஆண்டுதோறும் WHO தலைமையகத்தில், அதாவது சுவிட்சர்லாந்தின் ஜெனீவாவில் நடத்தப்படுகிறது.
- ❖ நிர்வாகக் குழுவால் தயாரிக்கப்பட்ட குறிப்பிட்ட சுகாதார நிகழ்ச்சி நிரல் இந்த மாநாட்டின் மையமாக உள்ளது.
- ❖ கோவிட்-19 தொற்றுநோய் தொடங்கியதிலிருந்து, 2022 ஆம் ஆண்டு நடைபெறும் கூட்டம், முதல் முறையாக நேரில் நடைபெறும் கூட்டமாகும்.
- ❖ மே 2022 இல், உலக சுகாதார சபையின் 75 வது அமர்வு உலக சுகாதார அமைப்பில் நடைபெற்றது .

செயல்பாடுகள்

- ❖ அமைப்பின் கொள்கைகளை சுகாதார சபை தீர்மானிக்கிறது.
- ❖ இது அமைப்பின் நிதிக் கொள்கைகளை மேற்பார்வையிடுகிறது மற்றும் வரவு செலவுத் திட்டத்தை மதிப்பாய்வு செய்து அங்கீகரிக்கிறது.
- ❖ அமைப்புக்கும் ஐக்கிய நாடுகள் சபைக்கும் இடையிலான எந்தவொரு ஒப்பந்தத்தின்படியும் இது பொருளாதார மற்றும் சமூக கவுன்சிலுக்கு அறிக்கை செய்கிறது.

செயலகம்

- ❖ செயலகம் இயக்குநர் ஜெனரலையும், அமைப்புக்குத் தேவைப்படக்கூடிய தொழில்நுட்ப மற்றும் நிர்வாகப் பணியாளர்களையும் கொண்டுள்ளது.
- ❖ சுகாதார சபை தீர்மானிக்கக்கூடிய விதிமுறைகளின் பேரில், வாரியத்தின் பரிந்துரையின் பேரில், இயக்குநர் ஜெனரல் சுகாதார சபையால் நியமிக்கப்படுகிறார் .

உறுப்பினர் மற்றும் இணை உறுப்பினர்

- ❖ ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் உறுப்பினர்கள் அந்த அமைப்பின் உறுப்பினர்களாகலாம்.
- ❖ சர்வதேச உறவுகளை நடத்துவதற்குப் பொறுப்பல்லாத பிரதேசங்கள் அல்லது பிரதேசங்களின் குழுக்கள் சுகாதார சபையால் இணை உறுப்பினர்களாக அனுமதிக்கப்படலாம்.

உலகிற்கு WHO இன் பங்களிப்புகள்

- நாட்டு அலுவலகங்கள் அரசாங்கங்களுடனான WHO இன் முதன்மை தொடர்பு புள்ளிகளாகும்.
  - அவர்கள் சுகாதார விஷயங்களில் தொழில்நுட்ப ஆதரவை வழங்குகிறார்கள், தொடர்புடைய உலகளாவிய தரநிலைகள் மற்றும் வழிகாட்டுதல்களைப் பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள், மேலும் அரசாங்க கோரிக்கைகள் மற்றும் தேவைகளை WHO இன் பிற நிலைகளுக்கு அனுப்புகிறார்கள்.

- நாட்டிற்கு வெளியே நோய் பரவல் குறித்த அறிக்கைகள் குறித்து அவர்கள் ஹோஸ்ட் அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்து பின்தொடர்கிறார்கள் .
- அவர்கள் நாட்டிலுள்ள பிற ஐ பொது அலுவலகங்களுக்கு நிறுவன .நா. வழிகாட்டுதல்களையும் ஆலோசனைகளையும் குறித்த சுகாதாரம் .வழங்குகிறார்கள்
- அரசாங்கங்களுக்கு மேலதிகமாக, WHO மற்ற UN நிறுவனங்கள், நன்கொடையாளர்கள், அரசு சாரா நிறுவனங்கள் தனியார் மற்றும் ஒருங்குறையுடனும் கிணைக்கிறது.
- WHO-வின் சர்வதேச சுகாதாரப் பணிகளின் பலன்களை, மிகவும் வளர்ந்த நாடுகள் உட்பட, அனைத்து நாடுகளும் அறுவடை செய்கின்றன.
- உதாரணமாக, பெரியம்மை நோயை உலகளவில் ஒழிப்பதற்கும் , காசநோயைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான சிறந்த மற்றும் மலிவான வழிகளை ஊக்குவிப்பதற்கும் வழிவகுத்த WHO திட்டங்களுக்கு அவர்கள் அளித்த பங்களிப்புகளால் அனைத்து நாடுகளும் பயனடைந்துள்ளன.
- ❖ குழந்தைப் பருவத்தில் ஏற்படும் ஆறு முக்கிய தொற்று நோய்களான டிப்தீரியா, தட்டம்மை, போலியோமைலிடிஸ், டெட்டனஸ், காசநோய் மற்றும் கக்குவான் இருமல் ஆகியவற்றைத் தடுக்கும் நோய்த்தடுப்பு மருந்து, தேவைப்படும் அனைத்து குழந்தைகளுக்கும் கிடைக்க வேண்டும் என்று இந்த அமைப்பு நம்புகிறது .
- ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் குழந்தைகள் நிதியத்துடன் (UNICEF) இணைந்து, அனைத்து குழந்தைகளுக்கும் பயனுள்ள நோய்த்தடுப்பு மருந்துகளை வழங்குவதற்கான உலகளாவிய பிரச்சாரத்தை WHO வழிநடத்துகிறது.
- ❖ முதல் தசாப்தத்தில் (1948-58), வளரும் நாடுகளில் மில்லியன் கணக்கான மக்களைப் பாதிக்கும் குறிப்பிட்ட தொற்று நோய்கள் மீது WHO முக்கிய கவனம் செலுத்தியது .

- இவற்றில் மலேரியா, யாவ்ஸ், காசநோய் மற்றும் பால்வினை நோய்கள் ஆகியவை அடங்கும்.
- தாய் மற்றும் குழந்தை சுகாதார சேவைகள், சுற்றுச்சூழல் சுகாதாரம் தடுப்பூசிகளின் மற்றும் மருந்துகள் மற்றும் (நீர் பாதுகாப்பான குறிப்பாக) அளிக் முன்னுரிமை அதிக தரப்படுத்தலுக்கும்கப்பட்டது.
- இந்த ஆண்டுகளில், WHO மற்ற UN நிறுவனங்களுடன் நெருக்கமான பணி உறவுகளை வளர்த்துக் கொண்டது.

❖ (1958 முதல் 68 வரைகாலம் (ஆப்பிரிக்காவில் பல முன்னாள் காலனிகளின் தேசிய விடுதலையால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டது , அவை அமைப்பின் வாக்களிக்கும் உறுப்பினர்களாக மாறின.

- 1960 ஆம் ஆண்டில், புதிதாக சுதந்திரம் பெற்ற காங்கோ ஜனநாயகக் குடியரசில் இருந்து கிட்டத்தட்ட அனைத்து வெளிநாட்டு மருத்துவர்களும் வெளியேறியது ஒரு பெரிய அவசரநிலையை உருவாக்கியது.
- சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கத்துடன் இணைந்து பணியாற்றி , WHO 200 மருத்துவர்களையும் பிற சுகாதாரப் பணியாளர்களையும் நியமித்தது, மேலும் ஏராளமான காங்கோ வாய்ந்த தகுதி முழுத் "உதவியாளர்கள் மருத்துவ" திட்டத்தை பெல்லோஷிப் புதிய ஒரு வகையில் உதவும் மாற மருத்துவர்களாக .நிறுவியது
- இந்தக் காலகட்டத்தில், சுகாதாரப் பணியாளர் மேம்பாட்டுக்கான பெல்லோஷிப்புகள் கிட்டத்தட்ட அனைத்து நாடுகளிலும் WHO-வின் ஒரு முக்கிய உத்தியாக மாறியது.
- 1960களில் உலக இரசாயனத் துறையைத் தூண்டி, அதனுடன் இணைந்து, ஒன்கோசெர்சியாசிஸின் காரணிகளை ("குருட்டுத்தன்மை நதி") போராடுவதற்கும் எதிர்த்துப், ஸ்கிஸ்டோசோமியாசிஸுக்கு சிகிச்சையளிப்பதற்கும் புதிய பூச்சிக்கொல்லிகளை உருவாக்க WHO தூண்டியது மற்றும் ஒத்துழைத்தது.

- விலையுயர்ந்த சுகாதார நிலைய பராமரிப்பு இல்லாமல், காசநோயை திறம்பட குணப்படுத்த முடியும் என்பதற்கான செயல் விளக்கம் 1950களின் பிற்பகுதியில் ஒரு பெரிய திருப்புமுனையாக அமைந்தது.
- நோய்கள் மற்றும் இறப்புக்கான காரணங்களின் பெயரிடலின் சாதாரண தரப்படுத்தல் கூட சர்வதேச சுகாதார தகவல்தொடர்புகளுக்கு WHO இன் முக்கிய பங்களிப்பாகும்.
- உலக சுகாதார அமைப்பின் மூன்றாவது தசாப்தம்)1968-78) பூமியிலிருந்து பெரியம்மை நோயை ஒழிப்பதில் பெரும் வெற்றியைக் கொண்டிருந்தது .
- 1967 ஆம் ஆண்டில், பெரியம்மை இன்னும் முப்பத்தொரு நாடுகளில் பரவலாக இருந்தது, 10 முதல் 15 மில்லியன் மக்களைப் பாதித்தது.
- பாதிக்கப்பட்ட அனைத்து நாடுகளிலும் உள்ள பொது சுகாதார ஊழியர்களின் குழுக்களால் இந்தப் பணி செய்யப்பட்டது, WHO தலைவராகவும், ஒருங்கிணைப்பாளராகவும், உத்வேகமாகவும் பணியாற்றியது.
- பல்வேறு தேசிய போட்டிகள் மற்றும் சந்தேகங்களை முறியடித்த இந்த சாதனையால் உலகளவில் மில்லியன் கணக்கான டாலர்கள் சேமிக்கப்பட்டன.
- இந்த மாபெரும் பிரச்சாரத்தின் உத்வேகம், ஒரு காலத்தில் பேரழிவை ஏற்படுத்திய ஆறு நோய்களான டிப்தீரியா, டெட்டனஸ், கக்குவான் இருமல், தட்டம்மை, போலியோமைலிடிஸ் மற்றும் காசநோய்)BCG தடுப்பூசியுடன் ஆகியவற்றிற்கு (விரிவுபடுத்துவதற்கான மருந்தை நோய்த்தடுப்பு குழந்தைகளுக்கு உலகக் எதிராக .சேர்த்தது பலம் உந்துதலுக்கு மற்றொரு
- அரசியல் காரணங்களுக்காக நீண்ட தயக்கத்திற்குப் பிறகு, இந்தக் காலகட்டத்தில் WHO இறுதியாக மனித இனப்பெருக்கம் குறித்த உலகளாவிய ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டை ஊக்குவிப்பதன் மூலம் குடும்பக் கட்டுப்பாடு துறையில் நுழைந்தது .
- மலேரியா மற்றும் தொழுநோயைக் கட்டுப்படுத்துவதிலும் புதிய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

- சீனாவின் "வெறுங்காலுடன் மருத்துவர்கள் பாரம்பரிய இந்தியாவின் மற்றும் " உதவியாளர்கள் பிரசவ போன்ற துணை சுகாதாரப் பணியாளர்களுக்கு பயிற்சி அளிப்பதையும் WHO ஊக்குவித்தது .
- பெரும்பாலான வளரும் நாடுகளில், நகர்ப்புற மருத்துவப் பயிற்சிக்கு மருத்துவர்களைத் தயார்படுத்துவதை விட, இத்தகைய பயிற்சி ஒரு சிறந்த முதலீடாக இருந்தது.
- நான்காவது தசாப்தம்)1978-88) சோவியத் ஒன்றியத்தின் ஆசியப் பகுதியின் அல்மா அட்டா நகரில் WHO மற்றும் UNICEF இன் ஒரு பெரிய உலக மாநாட்டால் தொடங்கப்பட்டது .
- உயர் தொழில்நுட்பத்திற்கு அதிக கவனம் செலுத்துவதற்கு எதிரான எதிர்வினையாக, அல்மா அட்டா மாநாடு, தேசிய சுகாதாரக் கொள்கைக்கான சிறந்த அணுகுமுறையாக, ஆரம்ப சுகாதாரப் பராமரிப்பு, தடுப்பு மற்றும் குணப்படுத்துதலின் பெரும் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தியது.
- சமூக பங்கேற்பு, பொருத்தமான தொழில்நுட்பம் மற்றும் இடைநிலை ஒத்துழைப்பை வலியுறுத்தும் இந்த அணுகுமுறை , உலக சுகாதாரக் கொள்கையின் மையத் தூணாக மாறியது.
- "அனைவருக்கும் சுகாதாரம்" என்ற முடிக்கத்தில் பொதிந்துள்ளபடி, அது பிறந்து முப்பது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, 134 WHO உறுப்பு நாடுகள் சமத்துவத்திற்கான தங்கள் உறுதிப்பாட்டை மீண்டும் உறுதிப்படுத்தின.
- அனைவருக்கும் பாதுகாப்பான குடிநீர் மற்றும் போதுமான கழிவுகளை அகற்றுவதை உறுதி செய்வது சர்வதேச குடிநீர் வழங்கல் மற்றும் சுகாதார தசாப்தத்தின்)1981-90) நோக்கங்களாகும், இது 1980 ஆம் ஆண்டு ஐ பொதுச் .நா. அறிவிக்கப்பட்டு சபையால் WHO ஆல் ஆதரிக்கப்பட்டது.
- இந்தக் காலகட்டத்தில், உலகச் சந்தைகளில் விற்கப்படும் ஆயிரக்கணக்கான பிராண்ட்பதிலாக தயாரிப்புகளுக்குப் பெயர்-, அனைத்து பொது வசதிகளிலும்

பயன்படுத்துவதற்கான உருவாக்க பட்டியலை "மருந்துகளின் அத்தியாவசிய"
.ஊக்குவிக்கப்பட்டது நாடும் ஒவ்வொரு

- வளரும் நாடுகளில் செயற்கை குழந்தையாரிப்புகளை சூத்திர- ஊக்குவிப்பதை WHO கண்டித்தது பரவலான கவனத்தை ஈர்த்தது.
- வாய்வழி நீரேற்ற சிகிச்சை மூலம் குழந்தை வயிற்றுப்போக்கை உலகளாவிய முறையில் கட்டுப்படுத்துவது மற்றொரு சிறந்த முன்னேற்றமாகும், இது மிகவும் எளிமையான கொள்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது.
- நெட்வொர்க்குகள்: 1995 ஆம் ஆண்டு காங்கோவில் மூன்று மாதங்களாக WHO க்கு தெரியாமல் பரவிய எபோலா வைரஸ், உலகளாவிய பொது சுகாதார கண்காணிப்பு மற்றும் அறிவிப்பு அமைப்புகளின் திகைப்பூட்டும் பற்றாக்குறையை வெளிப்படுத்தியது.
- எனவே 1997 ஆம் ஆண்டில், WHO (கனடாவுடன் இணைந்து உலகளாவிய பொது சுகாதார நுண்ணறிவு வலையமைப்பை)GPHIN) உருவாக்கியது, இது இணையத்தில் உள்ள தகவல்களைப் பயன்படுத்தி சாத்தியமான தொற்றுநோய்களுக்கான ஆரம்ப எச்சரிக்கை அமைப்பாகச் செயல்பட்டது.
- நிகழ்வுகள் கண்டறியப்பட்டவுடன் அவற்றை பகுப்பாய்வு செய்வதற்காக, WHO 2000 ஆம் ஆண்டில் இதை)GPHIN) உலகளாவிய வெடிப்பு எச்சரிக்கை மறுமொழி வலையமைப்புடன்)GOARN) கூடுதலாக வழங்கியது .
- நெருக்கடியான சூழ்நிலையில் விரைவாக நடவடிக்கை எடுக்க GOARN 120 நெட்வொர்க்குகள் மற்றும் நிறுவனங்களை தரவு, ஆய்வகங்கள், திறன்கள் மற்றும் அனுபவத்துடன் இணைத்தது.
- WHO-வின் கூற்றுப்படி, ஒவ்வொரு ஆண்டும் 500000 தாய்வழி இறப்புகளில் பெரும்பாலானவை குடும்பக் கட்டுப்பாடு - சட்டவிரோத கருக்கலைப்புகளைத் தவிர்ப்பது கல்வி சுகாதாரமான உதவியாளர்களின் பிரசவ பாரம்பரிய மற்றும் - மூலம் தடுக்கக்கூடியவை .

- ❖ உலக சுகாதார அமைப்பு புற்றுநோய்க்கு எதிரான முயற்சிகளை அதிகரித்து வருகிறது , இது இப்போது வளரும் நாடுகளிலும், பணக்கார நாடுகளிலும் உள்ள பல உயிர்களைப் பறிக்கிறது.
- ❖ ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் இருவரிடமும் தடுக்கக்கூடிய மரணத்திற்கு மிகப்பெரிய ஒற்றைக் காரணமான புகையிலைக்கு எதிரான போராட்டம் , ஒவ்வொரு நாட்டிலும் WHO முயற்சியின் ஒரு பகுதியாகும்.
- ❖ உணவுமுறை, உடற்பயிற்சி, புகைபிடிக்காதது, மதுவை விவேகத்துடன் பயன்படுத்துதல் மற்றும் சுகாதாரமான பணிச்சூழல்கள் ஆகிய எளிய விதிகளைப் பரப்புவது உலக சுகாதார அமைப்பின் சுகாதாரக் கல்வியின் முக்கிய நோக்கங்களாகும் .
- ❖ உலகளாவிய தொற்றுநோயான எய்ட்ஸ் (பெற்ற நோயெதிர்ப்பு குறைபாடு நோய்க்குறி பரவலைத் நோயின் வைரஸ் பரவும் பாலியல் ஆபத்தான இந்த (அதிகரிப்பதில் முயற்சிகளை உலகளாவிய தடுப்பதற்கான WHO க்கு மற்றொரு சவாலை முன்வைத்துள்ளது.
  - எச் அறிந்து நிலையை தங்கள் மக்கள் அதிகமான வாழும் யுடன்.வி.ஐ. சிகிச்சை பெறுவதற்காக சுய பரிசோதனையை அறிமுகப் படுத்துவதற்காக WHO செயல்பட்டு வருகிறது .
- ❖ உலக சுகாதார அமைப்பு)WHO) 2021 ஆம் ஆண்டில் கோவிட்-19ஐ ஒரு தொற்றுநோயாக வகைப்படுத்தியது .
- ❖ உலக சுகாதார அமைப்பின் கூற்றுப்படி, நோய் எதிர்ப்பு சக்தி இல்லாத ஒரு புதிய நோய் எதிர்பார்ப்புகளை விட உலகம் முழுவதும் பரவும்போது அது ஒரு தொற்றுநோயாக அறிவிக்கப்படுகிறது.
- ❖ மறுபுறம், ஒரு தொற்றுநோய் என்பது ஒரு மக்கள் தொகை அல்லது பிராந்தியத்தில் பரவும் ஒரு பெரிய தொற்றுநோயாகும். பரவலின் வரையறுக்கப்பட்ட பகுதி காரணமாக இது தொற்றுநோயை விட குறைவான கடுமையானது.

- ❖ உலக சுகாதார அமைப்பும் இந்தியாவும்: சூழ்நிலை என்ன?
- ❖ இந்தியா 1948 ஜனவரி 12 அன்று WHO இல் ஒரு கட்சியாக மாறியது.
- ❖ தென்கிழக்கு ஆசியாவிற்கான பிராந்திய அலுவலகம் புது தில்லியில் அமைந்துள்ளது.

பெரியம்மை

- 1967 ஆம் ஆண்டில், உலகில் உள்ள மொத்த பெரியம்மை நோயாளிகளில் கிட்டத்தட்ட 65% இந்தியாவில் பதிவாகியிருந்தன இதில் .26,225 பேர் இறந்தனர், இது முன்னால் இருந்த இடைவிடாத போராட்டத்தின் இருண்ட படத்தைக் கொடுக்கிறது.
- 1967 ஆம் ஆண்டில், WHO தீவிரப்படுத்தப்பட்ட பெரியம்மை ஒழிப்பு திட்டத்தைத் தொடங்கியது.
- இந்திய அரசாங்கமும் உலக சுகாதார அமைப்பும் (WHO) ஒருங்கிணைந்த முயற்சியால், 1977 ஆம் ஆண்டு பெரியம்மை நோய் முற்றிலுமாக ஒழிக்கப்பட்டது.

போலியோ

- உலக வங்கியின் நிதி மற்றும் தொழில்நுட்ப உதவியுடன், **1988 ஆம் ஆண்டு WHO-வின் உலகளாவிய போலியோ ஒழிப்பு முயற்சிக்கு** பதிலளிக்கும் விதமாக, இந்தியா இந்த நோய்க்கு எதிரான போராட்டத்தைத் தொடங்கியது .
- **போலியோ பிரச்சாரம்-2012:** இந்திய அரசு, யுனிசெஃப், உலக சுகாதார அமைப்பு (WHO), பில் & மெலிண்டா கேட்ஸ் அறக்கட்டளை, ரோட்டரி இன்டர்நேஷனல் மற்றும் நோய் கட்டுப்பாடு மற்றும் தடுப்பு மையங்களுடன் இணைந்து, ஐந்து வயதுக்குட்பட்ட அனைத்து குழந்தைகளுக்கும் போலியோ தடுப்பூசி போடுவதன் அவசியம் குறித்த உலகளாவிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த பங்களித்தது.
- இந்த முயற்சிகளின் விளைவாக, 2014 ஆம் ஆண்டில் இந்தியா உள்ளூர் நாடுகளின் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டது.

- சமீபத்தில், உலக சுகாதார அமைப்பின் (WHO) இரண்டாவது உலகளாவிய கோவிட் மெய்நிகர் உச்சி மாநாட்டில் பிரதமர் உரையாற்றினார், அங்கு அவர் WHO சீர்திருத்தங்களை வலியுறுத்தினார்.

இந்தியாவால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட சீர்திருத்தங்கள்

- சர்வதேச கவலைக்கான பொது சுகாதார அவசரநிலை (PHEIC) அறிவிப்பு செயல்முறையை வலுப்படுத்துதல்:
  - PHEIC ஐ அறிவிப்பதற்கு தெளிவான அளவுருக்களுடன் புறநிலை அளவுகோல்களை உருவாக்குவது முக்கியம் .
  - அறிவிப்பு செயல்பாட்டில் வெளிப்படைத்தன்மை மற்றும் நிகழ்தகவுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் .
  - ஒரு PHEIC என்பது பின்வரும் சூழ்நிலையைக் குறிக்கிறது :
    - தீவிரமான, திடீர், அசாதாரணமான அல்லது எதிர்பாராத;
    - பாதிக்கப்பட்ட மாநிலத்தின் தேசிய எல்லைக்கு அப்பால் பொது சுகாதாரத்தில் தாக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது; மற்றும்
    - உடனடி சர்வதேச நடவடிக்கை தேவைப்படலாம்.

நிதி:

- WHO-வின் திட்ட நடவடிக்கைகளுக்கான பெரும்பாலான நிதியுதவி கூடுதல் பட்ஜெட் பங்களிப்புகளிலிருந்து வருகிறது, இவை இயற்கையில் தன்னார்வமாக இருந்தாலும், பொதுவாக ஒதுக்கப்படுகின்றன நிதிகளைப் இந்த . பயன்படுத்துவதில் WHO மிகக் குறைந்த நெகிழ்வுத்தன்மையை அனுபவிக்கிறது.
- WHO அதிக அளவில் தேவைப்படும் பகுதிகளில் அதன் பயன்பாட்டிற்கு தேவையான நெகிழ்வுத்தன்மையைக் கொண்டிருப்பதை உறுதிசெய்ய, கூடுதல் பட்ஜெட் அல்லது தன்னார்வ பங்களிப்புகள் ஒதுக்கப்படாமல் இருப்பதை உறுதி செய்ய வேண்டிய அவசியம் உள்ளது .

- நிதி வழிமுறை மற்றும் பொறுப்புக்கூறல் கட்டமைப்பின் வெளிப்படைத்தன்மையை உறுதி செய்தல்:
  - உறுப்பு நாடுகளுடன் கலந்தாலோசித்து உண்மையான திட்டங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள் முடிவு செய்யப்படும் எந்தவொரு கூட்டு வழிமுறையும் இல்லை , பணத்திற்கான மதிப்பு மற்றும் உறுப்பு நாடுகளின் முன்னுரிமைகளின்படி திட்டங்கள் செய்யப்படுகிறதா அல்லது அசாதாரண தாமதங்கள் உள்ளதா என்பது குறித்து எந்த மதிப்பாய்வும் இல்லை.
  - அதிகரித்த பொறுப்புணர்விற்காக தரவு அறிக்கையிடல் மற்றும் நிதி விநியோகம் தொடர்பாக குறிப்பிடத்தக்க அளவு வெளிப்படைத்தன்மையை ஏற்படுத்துவதும் மிக முக்கியமானது.
- WHO மற்றும் உறுப்பு நாடுகளின் மறுமொழி திறன்களை மேம்படுத்துதல்:
  - IHR 2005 ஐ செயல்படுத்துவது உறுப்பு நாடுகளின் அடிப்படை சுகாதார உள்கட்டமைப்பில் உள்ள முக்கியமான இடைவெளிகளை எடுத்துக்காட்டுகிறது . இது COVID 19 தொற்றுநோயைக் கையாள்வதில் மேலும் தெளிவாகத் தெரிகிறது.
  - WHO அதன் பொது வேலைத் திட்டத்தின் கீழ் மேற்கொள்ளும் திட்ட நடவடிக்கைகள், IHR 2005 இன் கீழ் தேவைப்படும் உறுப்பு நாடுகளில் திறன்களை உருவாக்குதல் மற்றும் வலுப்படுத்துவதில் கவனம் செலுத்துவது முக்கியம் , அவை உறுப்பு நாடுகளால் செய்யப்பட்ட IHR 2005 இல் சுய அறிக்கையிடலின் அடிப்படையில் குறைபாடுடையதாகவோ அல்லது குறைபாடுடையதாகவோ கண்டறியப்படுகின்றன.
- WHO நிர்வாகக் கட்டமைப்பை மேம்படுத்துதல்:
  - ஒரு தொழில்நுட்ப அமைப்பாக இருப்பதால், WHO-வின் பெரும்பாலான பணிகள் சுயாதீன நிபுணர்களைக் கொண்ட தொழில்நுட்பக் குழுக்களில் செய்யப்படுகின்றனமேலும் ., நோய் வெடிப்புகளுடன் தொடர்புடைய வளர்ந்து வரும் அபாயங்களைக் கருத்தில் கொண்டு, WHO சுகாதார அவசரகாலத் திட்டத்தின் (WHE) செயல்திறனுக்குப் பொறுப்பான சுயாதீன மேற்பார்வை மற்றும் ஆலோசனைக் குழுவின் (IOAC) பங்கு மிகவும் முக்கியமானதாகிறது.

- WHO-வின் செயல்பாட்டில் உறுப்பு நாடுகள் அதிக பங்களிப்பை வழங்குவது முக்கியம் , ஏனெனில் WHO-விலிருந்து வரும் தொழில்நுட்ப ஆலோசனைகள் மற்றும் பரிந்துரைகளை செயல்படுத்துவதற்கு மாநிலங்களே பொறுப்பு.
- உறுப்பு நாடுகளின் பயனுள்ள மேற்பார்வையை உறுதி செய்வதற்காக நிர்வாகக் குழுவின் நிலைக்குழு போன்ற குறிப்பிட்ட வழிமுறைகளை வகுக்க வேண்டிய அவசியம் உள்ளது .
- **IHR அமலாக்கத்தில் முன்னேற்றம்:**
  - உறுப்பு நாடுகள் IHR (சர்வதேச சுகாதார ஒழுங்குமுறைகள் (2005 இன் கீழ் சுய-கொண்டுள்ளன கடமையைக் அறிக்கையிடல் இருப்பினும், IHR செயல்படுத்தலை மதிப்பாய்வு செய்வது தன்னார்வமானது.
  - IHR (2005), உலகெங்கிலும் உள்ள 196 நாடுகளை உள்ளடக்கிய ஒரு பிணைப்பு சர்வதேச சட்ட ஒப்பந்தத்தை பிரதிபலிக்கிறது, இதில் WHO இன் அனைத்து உறுப்பு நாடுகளும் அடங்கும்.
  - எல்லைகளைக் கடந்து உலகெங்கிலும் உள்ள மக்களை அச்சுறுத்தும் கடுமையான பொது சுகாதார அபாயங்களைத் தடுக்கவும், அவற்றுக்கு பதிலளிக்கவும் சர்வதேச சமூகத்திற்கு உதவுவதே அவர்களின் நோக்கமாகும்.
  - IHR அமலாக்கத்தின் மதிப்பாய்வு தன்னார்வ அடிப்படையில் தொடர வேண்டும்.
  - சர்வதேச ஒத்துழைப்பை மேம்படுத்துவதற்கு முன்னுரிமை அளிப்பது மிகவும் முக்கியமானது , இது வளரும் நாடுகளுக்கு IHR ஐ செயல்படுத்த தேவையான திறன் இல்லாததாக அடையாளம் காணப்பட்ட பகுதிகளில் உதவுவதை நோக்கமாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.
- **சிகிச்சைகள், தடுப்பூசிகள் மற்றும் நோயறிதல்களுக்கான அணுகல்:**
  - தோஹா பிரகடனத்தின் கீழ் பொது சுகாதாரத்திற்காக வழங்கப்படும் TRIPS நெகிழ்வுத்தன்மைகள் , கோவிட்-19 தொற்றுநோய் போன்ற நெருக்கடிகளைச் சமாளிக்க போதுமானதாக இருக்காது என்று உணரப்பட்டுள்ளது .

- கோவிட்-19 தொற்றுநோயை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கான அனைத்து கருவிகளுக்கும் நியாயமான, மலிவு மற்றும் சமமான அணுகலை உறுதி செய்வது முக்கியம் , எனவே, அவற்றின் ஒதுக்கீட்டிற்கான கட்டமைப்பை உருவாக்க வேண்டிய அவசியம் உள்ளது.

தொற்று நோய்கள் மற்றும் தொற்றுநோய்களை நிர்வகிப்பதற்கான உலகளாவிய கட்டமைப்பை உருவாக்குதல்:

- சர்வதேச சுகாதார விதிமுறைகள், உள்கட்டமைப்புக்கான தயார்நிலை, மனித வளங்கள் மற்றும் சோதனை மற்றும் கண்காணிப்பு அமைப்புகள் போன்ற தொடர்புடைய சுகாதார அமைப்புகளின் திறன்கள் குறித்து உறுப்பு நாடுகளுக்கு ஒரு கண்காணிப்பு பொறிமுறையையும் ஆதரவையும் உருவாக்க வேண்டிய அவசியம் உள்ளது.
- சுகாதாரம் மற்றும் இயற்கை அறிவியலுடன் சமூக அறிவியலை உள்ளடக்கிய பல்துறை அணுகுமுறையைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம், சுகாதார அவசரநிலைகளுக்கு பயனுள்ள பொது சுகாதாரம் மற்றும் பொருளாதார நடவடிக்கைகள் குறித்த வழிகாட்டுதல் உட்பட, தொற்றுநோய்க்கான சாத்தியமுள்ள தொற்று நோய்களுக்குத் தயாராகவும் பதிலளிப்பதிலும் நாடுகளின் திறன்களை மேம்படுத்துதல்.
- **தொற்றுநோய் மேலாண்மையில் ஹோஸ்ட் செய்யப்பட்ட கூட்டாண்மைகளின் பங்கு:**
  - புதிய இன்ஃப்ளூயன்ஸா வைரஸ்கள் அதிக நோய் வெடிப்புகளை ஏற்படுத்துவதால் மனிதகுலத்தின் மீது சுமத்தப்படும் அபாயங்கள் மிகவும் உண்மையானவை.
  - நமது சுகாதார அமைப்புகளில் விழிப்புணர்வு மற்றும் தயார்நிலையை உறுதி செய்வதன் மூலமும், துணிச்சலான முயற்சிகளை மேற்கொள்வதன் மூலமும் இந்தப் பிரச்சினையை உலக சமூகம் தீர்க்க வேண்டிய அவசரத் தேவை உள்ளது.
  - உலகளாவிய தொற்றுநோய் தடுப்பு, தயார்நிலை மற்றும் பதிலளிப்புக்கான திறனை மேம்படுத்துவதும், எதிர்காலத்தில் இதுபோன்ற எந்தவொரு

தொற்றுநோயையும் எதிர்த்துப் போராடும் நமது திறனை வலுப்படுத்துவதும் முதன்மை நோக்கமாக இருக்க வேண்டும்.

உலக சுகாதார கவலைகளில் WHO இன் பங்கு

▪ காற்று மாசுபாடு மற்றும் காலநிலை மாற்றம்

- பத்து பேரில் ஒன்பது பேர் ஒவ்வொரு நாளும் மாசுபட்ட காற்றை சுவாசிக்கின்றனர் .2019 ஆம் ஆண்டில், காற்று மாசுபாடு ஆரோக்கியத்திற்கு மிகப்பெரிய சுற்றுச்சூழல் ஆபத்தாக WHO ஆல் கருதப்படுகிறது .
- காற்றில் உள்ள நுண்ணிய மாசுபாடுகள் சுவாச மற்றும் சுற்றோட்ட அமைப்புகளில் ஊடுருவி, நுரையீரல், இதயம் மற்றும் மூளையை சேதப்படுத்தி, புற்றுநோய், பக்கவாதம், இதயம் மற்றும் நுரையீரல் நோய் போன்ற நோய்களால் ஒவ்வொரு ஆண்டும் 7 மில்லியன் மக்களை முன்கூட்டியே கொல்லும்.
- காற்று மாசுபாட்டிற்கான முதன்மைக் காரணம் எரிபொருட்களை புதைபடிவ) காலந (எரிப்பது)லை மாற்றத்திற்கும் ஒரு முக்கிய பங்களிப்பாகும், இது மக்களின் ஆரோக்கியத்தை பல்வேறு வழிகளில் பாதிக்கிறது.
- 2030 மற்றும் 2050 க்கு இடையில், பருவநிலை மாற்றம் ஊட்டச்சத்து குறைபாடு, மலேரியா, வயிற்றுப்போக்கு மற்றும் வெப்ப அழுத்தத்தால் ஆண்டுக்கு 250,000 கூடுதல் இறப்புகளை ஏற்படுத்தும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

▪ தொற்று அல்லாத நோய்கள்

- நீரிழிவு நோய், புற்றுநோய் மற்றும் இதய நோய் போன்ற தொற்றா நோய்கள், உலகளவில் ஏற்படும் மொத்த இறப்புகளில் 70% க்கும் அதிகமானவை அல்லது 41 மில்லியன் மக்களுக்கு கூட்டாக காரணமாகின்றன.
- இந்த நோய்களின் அதிகரிப்பு ஐந்து முக்கிய ஆபத்து காரணிகளால் உந்தப்பட்டுள்ளது : புகையிலை பயன்பாடு, உடல் செயல்பாடு இல்லாமை, மதுவின் தீங்கு விளைவிக்கும் பயன்பாடு, ஆரோக்கியமற்ற உணவுகள் மற்றும் காற்று மாசுபாடு.

- இந்த ஆபத்து காரணிகள் மனநலப் பிரச்சினைகளையும் அதிகரிக்கின்றன . 15-19 வயதுடையவர்களிடையே மரணத்திற்கு தற்கொலை இரண்டாவது முக்கிய காரணமாகும்.

▪ **உலகளாவிய இன்ஃப்ளூயன்ஸா தொற்றுநோய்**

- தொற்றுநோய்க்கான சாத்தியமான விகாரங்களைக் கண்டறிய, இன்ஃப்ளூயன்ஸா வைரஸ்களின் சுழற்சியை WHO தொடர்ந்து கண்காணித்து வருகிறது :114 நாடுகளில் 153 நிறுவனங்கள் உலகளாவிய கண்காணிப்பு மற்றும் பதிலளிப்பில் ஈடுபட்டுள்ளன.

▪ **உடையக்கூடிய மற்றும் பாதிக்கப்படக்கூடிய அமைப்புகள்**

- 1.6 பில்லியனுக்கும் அதிகமான மக்கள் மக்கள்தொகையில் உலக(22%) நீடித்த நெருக்கடிகள் வறட்சி), பஞ்சம், மோதல்கள் மற்றும் மக்கள்தொகை இடப்பெயர்ச்சி போன்ற சவால்களின் கலவையின் மூலம் பலவீனமான மற்றும் (இழக்கும் அணுகலை பராமரிப்புக்கான அடிப்படை சேவைகள் சுகாதார .வாழ்கின்றனர் இடங்களில்

▪ **நுண்ணுயிர் எதிர்ப்பு**

- பாக்டீரியா, ஒட்டுண்ணிகள், வைரஸ்கள் மற்றும் பூஞ்சைகள் நவீன மருந்துகளை எதிர்க்கும் திறன், நிமோனியா, காசநோய், கோனோரியா மற்றும் சால்மோனெல்லோசிஸ் போன்ற தொற்றுநோய்களை எளிதில் குணப்படுத்த முடியாத ஒரு காலத்திற்கு நம்மைத் திருப்பி அனுப்பும் அச்சுறுத்தலை ஏற்படுத்துகிறது.
- தொற்றுகளைத் தடுக்க இயலாமை அறுவை சிகிச்சை மற்றும் கீமோதெரபி போன்ற நடைமுறைகளை கடுமையாக சமரசம் செய்யக்கூடும்.
- 2017 ஆம் ஆண்டில், சுமார் 600,000 காசநோய் நோயாளிகள் மிகவும் பயனுள்ள முதல் வரிசை மருந்துகளான ரிஃபாம்பிசினுக்கு எதிர்ப்புத் திறன் கொண்டவர்களாக இருந்தனர், மேலும் இவர்களில் 82% பேர் பல மருந்துகளுக்கு எதிர்ப்புத் திறன் கொண்ட காசநோயைக் கொண்டிருந்தனர்.

- மருந்து எதிர்ப்பு சக்தி, மக்களிடையே, குறிப்பாக உணவு உற்பத்திக்காகப் பயன்படுத்தப்படும் விலங்குகளிலும், சுற்றுச்சூழலிலும் நுண்ணுயிர் எதிர்ப்பிகளின் அதிகப்படியான பயன்பாட்டால் இயக்கப்படுகிறது.
- விழிப்புணர்வு மற்றும் அறிவை அதிகரிப்பதன் மூலமும், தொற்றுநோயைக் குறைப்பதன் மூலமும், நுண்ணுயிர் எதிர்ப்பிகளின் விவேகமான பயன்பாட்டை ஊக்குவிப்பதன் மூலமும் நுண்ணுயிர் எதிர்ப்பைச் சமாளிக்க உலகளாவிய செயல் திட்டத்தை செயல்படுத்த WHO இந்தத் துறைகளுடன் இணைந்து செயல்படுகிறது.
- **எபோலா மற்றும் பிற உயர்நோய்க்கிருமிகள் அச்சுறுத்தும்-**
  - 2018 ஆம் ஆண்டில், காங்கோ ஜனநாயகக் குடியரசில் இரண்டு தனித்தனி எபோலா வெடிப்புகள் ஏற்பட்டன, இவை இரண்டும் 1 மில்லியனுக்கும் அதிகமான மக்கள் வசிக்கும் நகரங்களுக்குப் பரவின பாதிக்கப்பட்ட . உள்ளது மண்டலத்திலும் மோதல் தீவிர ஒன்று மாகாணங்களில்
  - WHO இன் ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டு வரைபடமானது, பொது சுகாதார அவசரநிலையை ஏற்படுத்தக்கூடிய நோய்கள் மற்றும் நோய்க்கிருமிகளை அடையாளம் காட்டுகிறது, ஆனால் பயனுள்ள சிகிச்சைகள் மற்றும் தடுப்பூசிகள் இல்லை.
  - முன்னுரிமை ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டிற்கான இந்த கண்காணிப்பு பட்டியலில் எபோலா, பல ரத்தக்கசிவு காய்ச்சல்கள், ஜிகா, நிபா, மத்திய கிழக்கு சுவாச நோய்க்குறி கொரோனா வைரஸ்)MERS-CoV) மற்றும் கடுமையான கடுமையான சுவாச நோய்க்குறி)SARS) மற்றும் நோய் X ஆகியவை அடங்கும், இது ஒரு தீவிர தொற்றுநோயை ஏற்படுத்தக்கூடிய அறியப்படாத நோய்க்கிருமிக்கு தயாராக வேண்டியதன் அவசியத்தைக் குறிக்கிறது.
- **பலவீனமான ஆரம்ப சுகாதாரப் பராமரிப்பு**
  - மக்கள் தங்கள் சுகாதாரப் பராமரிப்பு முறையுடன் தொடர்பு கொள்ளும் முதல் புள்ளியாக பொதுவாக ஆரம்ப சுகாதாரப் பராமரிப்பு உள்ளது, மேலும் வாழ்நாள்

முழுவதும் விரிவான, மலிவு விலையில், சமூக அடிப்படையிலான பராமரிப்பை வழங்குவது சிறந்தது.

- இருப்பினும் பல நாடுகளில் போதுமான ஆரம்ப சுகாதார வசதிகள் இல்லை. இந்த புறக்கணிப்பு குறைந்த அல்லது நடுத்தர வருமான நாடுகளில் வளங்களின் பற்றாக்குறையாக இருக்கலாம், ஆனால் கடந்த சில தசாப்தங்களாக ஒற்றை நோய் திட்டங்களில் கவனம் செலுத்துவதாகவும் இருக்கலாம்.

▪ தடுப்பூசி தயக்கம்

- தடுப்பூசிகள் கிடைத்த போதிலும் தடுப்பூசி போடுவதற்கு தயக்கம் அல்லது மறுப்பு ஏற்பட்டுள்ள கையாள்வதில் நோய்களைத் தடுக்கக்கூடிய மூலம் தடுப்பூசி - அச்சுறுத்துகிறது மாற்ற தலைகீழாக முன்னேற்றத்தை
- உதாரணமாக, உலகளவில் தட்டம்மை பாதிப்பு 30% அதிகரித்துள்ளது இந்த . சிக்கலானவை காரணங்கள் அதிகரிப்புக்கான, மேலும் இந்த பாதிப்புகள் அனைத்தும் தடுப்பூசி தயக்கத்தால் ஏற்படுவதில்லை.
- இருப்பினும், நோயை ஒழிப்பதற்கு அருகில் இருந்த சில நாடுகள் மீண்டும் எழுச்சி கண்டுள்ளன.
- மெத்தனம், தடுப்பூசிகளை அணுகுவதில் உள்ள சிரமம் மற்றும் நம்பிக்கையின்மை ஆகியவை தயக்கத்திற்கு அடிப்படையான முக்கிய காரணங்களாக WHO அடையாளம் கண்டுள்ளது .

▪ டெங்கு

- இது கொசுக்களால் பரவும் நோயாகும், இது காய்ச்சல் போன்ற அறிகுறிகளை ஏற்படுத்துகிறது மற்றும் ஆபத்தானது மற்றும் கடுமையான டெங்கு உள்ளவர்களில் 20% வரை கொல்லக்கூடும், இது பல தசாப்தங்களாக வளர்ந்து வரும் அச்சுறுத்தலாக இருந்து வருகிறது.
- வங்கதேசம் மற்றும் இந்தியா போன்ற நாடுகளின் மழைக்காலங்களில் அதிக எண்ணிக்கையிலான வழக்குகள் ஏற்படுகின்றன.
- 2020 ஆம் ஆண்டுக்குள் டெங்கு இறப்புகளை 50% குறைப்பதே WHO-வின் டெங்கு கட்டுப்பாட்டு உத்தியின் நோக்கமாகும்.

▪ எச்.வி.ஐ.

- எச்முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ள எதிராக க்கு-வி.ஐ., மக்களைப் பரிசோதித்தல், அவர்களுக்கு ஆன்டி ரெட்ரோவைரல்களை வழங்குதல்)22 மில்லியன் பேர் சிகிச்சையில் உள்ளனர்(, மற்றும் முன்) தடுப்பு வெளிப்பாடு-PrEP, அதாவது எச் தடுக்க தொற்றுநோயைத் உள்ளவர்கள் ஆபத்தில் வி.ஐ. தடுப்பு போன்ற (கொள்ளும்போது எடுத்துக் ஆன்டி ரெட்ரோவைரல்களை .மகத்தானது ஆகியவற்றில் வழங்குதல் அணுகலை நடவடிக்கைகளுக்கான
- இன்று, உலகளவில் சுமார் 37 மில்லியன் மக்கள் எச்.வாழ்கின்றனர் உடன் வி.ஐ.
- பாலியல் தொழிலாளர்கள், சிறையில் உள்ளவர்கள், ஆண்களுடன் உடலுறவு கொள்ளும் ஆண்கள் அல்லது திருநங்கைகள் போன்றவர்களைச் சென்றடைவது மிகவும் சவாலானது சேவைகளிலிருந்து சுகாதார குழுக்கள் இந்தக் பெரும்பாலும் . .விலக்கப்படுகின்றனர்
- துணை தொகையில் மக்கள் ஆப்பிரிக்காவில் சஹாரா-10% மட்டுமே இருந்தபோதிலும், இளம் பெண்கள் மற்றும் பெண்கள்)15-24 வயதுடையவர்கள் (ஆபத்தில் அதிக குறிப்பாக அவர்கள் .வருகின்றனர் அதிகரித்து யால்-வி.ஐ.எச் அவர்கள் .உள்ளனர்4-ல் 1 பேருக்கு எச்.ஏற்படுகிறது தொற்று வி.ஐ.
- எச்அறிந் நிலையை தங்கள் மக்கள் அதிகமான வாழும் யுடன்-வி.ஐ.து சிகிச்சை பெற தடுப்பு ஏற்பட்டால் முடிவு சோதனை எதிர்மறையான அல்லது) ஆதரிக்க அறிமுகப்படுத்துவதை பரிசோதனையை சுய (நடவடிக்கைகள்WHO நாடுகளுடன் இணைந்து செயல்படுகிறது.

▪ COVID-19

- கோவிட்-19 ஐ ஒரு தொற்றுநோயாக WHO வகைப்படுத்தியது . .
- டிசம்பர் 31, 2019 அன்று, ஹூபே மாகாணத்தின் வுஹான் நகரில், காரணமே தெரியாத நிமோனியாவால் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் ஒரு கொத்து குறித்து சீனா உலக சுகாதார நிறுவனத்திற்குத் தெரிவித்தபோது, கொரோனா வைரஸ் -கோவிட்)19) பரவல் வெளிச்சத்திற்கு வந்தது.

- அதைத் தொடர்ந்து, இந்த நோய் சீனாவின் பல மாகாணங்களுக்கும் உலகின் பிற பகுதிகளுக்கும் பரவியது, WHO இதை உலகளாவிய சுகாதார அவசரநிலையாக அறிவித்தது வைரஸுக்கு இந்த .SARS-CoV-2 என்று பெயரிடப்பட்டுள்ளது, மேலும் இந்த நோய் இப்போது COVID-19 என்று அழைக்கப்படுகிறது.
- **கோவிட்-19 பரிசோதனை:** சந்தேகிக்கப்படும் அனைத்து நோயாளிகளின் மாதிரிகளும் முதலில் அனுப்பப்படும் சோதனை பாலிமரேஸ் சங்கிலி எதிர்வினை (PCR) சோதனை ஆகும்.
- அது நேர்மறையாக இருந்தால், மாதிரி புனேவில் உள்ள தேசிய வைராலஜி நிறுவனத்திற்கு அனுப்பப்படும், இது தற்போது மரபணு வரிசைமுறையைச் செய்யும் ஒரே அரசு ஆய்வகமாகும், இறுதி உறுதிப்படுத்தலுக்காக.
- **குரங்கு அம்மை**
  - ஜூலை 2022 இல், WHO உலகளாவிய சுகாதார அவசரநிலையை அறிவித்து , குரங்கு அம்மை வைரஸ் குறித்து மிக உயர்ந்த எச்சரிக்கையை எழுப்பியது .
  - இந்த வைரஸ் "நாடுகளுக்கு இல்லாத பரவலாக" பரவியுள்ளது . இந்த வைரஸ் இதற்கு முன்பு பார்த்திராத பல நாடுகளுக்கு வேகமாகப் பரவியுள்ளது.
  - குரங்கு அம்மை ஒரு வைரஸ் ஜூனோடிக் நோய். பெரியம்மை போன்ற அறிகுறிகளைக் கொண்ட
  - ஆராய்ச்சிக்காக வைக்கப்பட்டிருந்த குரங்குகளின் கூட்டங்களில் அம்மை போன்ற நோய் இரண்டு முறை பரவியதைத் தொடர்ந்து 1958 ஆம் ஆண்டு இந்த தொற்று முதன்முதலில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது - இது 'குரங்கு அம்மை' என்ற பெயருக்கு வழிவகுத்தது.

உலக சுகாதார அமைப்பின் (WHO) சவால்கள்

உலக சுகாதார அமைப்பு (WHO) தற்போது அதிகளவில் நன்கொடையாளர்களின் நிதியினைப் பொறுத்து இயங்குகிறது. இதில் பில் மற்றும் மெலிண்டா கேட்ஸ் அறக்கட்டளை போன்ற தனியார் நிறுவனங்களும், பணக்கார நாடுகளும் முக்கிய

பங்காற்றுகின்றன. WHO-வின் மொத்த நிதியில் சுமார் 80% அளவு நன்கொடையாளர்கள் விரும்பும் திட்டங்களுக்கு மட்டுமே செலவிடப்படுகிறது. இதனால் உலக சுகாதாரத்தில் முக்கியமான பகுதிகள் நிதியின்றி புறக்கணிக்கப்படுகின்றன. WHO-வின் தேவையான திட்டங்கள் பெரும்பான்மையான நன்கொடையாளர்களின் அரசியல் மற்றும் பொருளாதார இலட்சியங்களுக்கு முரணாக இருப்பதாலும், இவை அடுத்த நிலைக்கு செல்ல முடியாமல் நிற்கின்றன. குறிப்பாக 2014-ஆம் ஆண்டு மேற்கு ஆப்பிரிக்காவில் எபோலா பரவலின் போது WHO-வின் செயல்திறன் குறைவாக இருந்தமை உலக அளவில் கடுமையாக விமரிக்கப்பட்டது. இது நிறுவனத்தின் கட்டமைப்பு, பணியாளர்கள், நிதி மற்றும் அதிகாரதுவத்தின் குறைபாடுகளால் ஏற்பட்டது. இதன் காரணமாக உலக சுகாதாரத் துறையில் WHO-வின் தலைவர் பங்கு குறைந்து, உலக வங்கி போன்ற அமைப்புகள் மற்றும் பெரும் அடித்தள அமைப்புகள் முன்னிலைபெற்றுள்ளன.

ஐக்கிய நாட்டுச் சபையும் பிராந்திய ஏற்பாடுகளும்

பிராந்திய ஏற்பாடுகளுக்கு ஐக்கிய நாட்டுச் சபையின் சாசன அங்கீகாரம் அளித்துள்ளது. சான் பிரான்ஸின்கோ மாநாட்டில் பிராந்திய மற்றும் பன்னாட்டு அமைப்புக்களைப் பற்றி விரிவான விவாதம் நடத்தப்பட்டது. சான்பிரான். ஸிஸ்கோ மாநாட்டில் பிராந்திய ஏற்பாட்டிற்காக அமைக்கப்பட்ட மூன்றாவது குழுவில் அங்கம் வகித்த ஒரு அமெரிக்க நிபுணர் பின்வரும் கருத்தை வெளியிட்டுள்ளார். பல்வேறு நாடுகளும் பிராந்திய ஏற்பாட்டுப் பிரச்சனைகளை அணுகிய விதத்தை ஐந்து கருத்துக்கள் ஒருவகையில் அல்லது இன்னொரு வகையில் ஒழுங்குப்படுத்தியது. பிராந்திய அல்லது வரையறை செய்யப்பட்ட ஏற்பாடுகள் ஐக்கிய நாட்டுச் சபையின் பொது அமைப்பின் உள் சுயமாக இயங்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை எல்லாக் கருத்துக்களும் எடுத்தியம்பின.

- அமெரிக்க குடியரசின் விருப்பம் அமெரிக்க மாநிலங்களுக்கிடை யேயான முறையமைப்பைப் பாதுகாத்தல்.
- இதைப்போன்ற உணர்வை அரேபிய அரசுகளின் சங்க அமைப்பும் தங்கள் அரசுகளைப் பொறுத்தமட்டில் கொண்டுள்ளது. சங்கத்தின் நிலை பாதுகாக்கப்படல் வேண்டும்.

- பரஸ்பர இருமுனை உதவிபுரியும் ஒப்பந்தங்கள் ஏற்படுவதை தடை செய்யும் சாசனத்திலிருந்து நாடுகளுக்கு விதிவிலக்கு வழங்குவதை சோவியத் ரஷ்யா விரும்பியது.
- ஜெர்மனி திரும்பவும் ஆக்கிரமிப்பு நடத்தும் என்ற அச்சத்தை பரான்சு கொண்டிருந்தது. எனவே, பழைய விரோதிக்கு எதிராக, பாதுகாப்புச் சபையின் அனுமதிக்குக் காத்திராமல் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் உரிமையை பிரான்சு கோரியது.
- யால்டா வாக்களிக்கும் விதிமுறை பாதுகாப்பு சபைக்கு அதிக அதிகாரத்தை அளித்தது. சிறிய அரசுகளிடையே முனுமுனுப்பை ஏற்படுத்தியது.

ஐக்கிய நாட்டுச் சபை சாசனத்தின் எட்டாவது அத்தியாயம் 52,53 154-ஆகிய விதிகளில் பிராந்திய ஏற்பாடுகளை விரிவாக எடுத்துக் கூறியுள்ளது. இதைத் தவிர்த்து 33-ஆம் விதியும் சமாதான ரீதியில் பிரச்சனைகளை பிராந்திய அமைப்பு மற்றும் பிராந்திய ஏற்பாடுகளினால் தீர்த்து வைப்பதைத் தெளிவாக வெளியிட்டுள்ளது. இரண்டாம் உலகப் போரில் ஆக்கிரமிப்பு நடத்திய விரோதி அரசுகளின் மேல் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளப் பாதுகாப்புச் சபையின் அனுமதி தேவையில்லை என்று 53-வது விதி கூறுகிறது. இதைக் காட்டிலும் முக்கியமான ஒரு விதி விலக்கை, 57-வது விதி கூறுகிறது. இவ்விதிவிலக்கின் மூலம் ஐக்கிய நாட்டுச் சபை, அமைப்பின் கட்டுப்பாட்டிற்கு அப்பால் பிராந்திய பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளை நாடுகள் செய்து கொள்ளலாம்.

1948-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 11-ஆம் நாள் செயலர் (Trygues Lie) என்பவர் ஐக்கிய நாட்டு அமைப்பில் கூட்டுப் பாதுகாப்பை உருவாக்க பிராந்திய ஏற்பாடு பயன்படுகிறது. ஆனால், பிராந்திய ஏற்பாடு சாசனத்தின் மேம்பாட்டை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற கருத்தினை வெளியிட்டார். இக்கருத்தை சாசனத்தின் 103-ஆம் விதியும் தெளிவாகக் கூறியுள்ளது. ஐக்கிய நாட்டுச் சபையின் அங்கத்தினர்கள் சாசனத்தின் அடிப்படையில் கொண்ட கடப்பாட்டிற்கும் நாடுகள் பன்னாட்டு ஏற்பாட்டினால் கொண்ட கடப்பாட்டிற்கும் இடையே முரண்பாடுகள் எழுந்தால், நாடுகள் சாசனத்தின் அடிப்படையில் கொண்ட கடப்பாடு மேம்பாடு படைத்ததாய்க் காணப்படும்”. மேலும் டுநை என்பார் 1950-

ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 6-ஆம் நாள் இன்னொரு கருத்தை வெளியிட்டார். “கூட்டு சுய பாதுகாப்பு மற்றும் பிரச்னைகள் தீர்விற்கான பிராந்திய நடவடிக்கைகள் இடைக்கால நடவடிக்கைகளாகவே கருதப்படுகிறது அவர்களுக்கு வருங்காலப்போரில் இருந்து பாதுகாப்பு அளிக்கும் ஆற்றல் கிடையாது”. இன்னொரு விதத்தில் பின்கூறப்பட்டுள்ள அளவில் இக்கருத்தைக் கூறலாம். பிராந்திய ஏற்பாடுகள் பெருமளவில் ஐக்கிய நாட்டுச் சபையைச் சார்ந்து செயல்பட்டால், அவைகளால் ஆக்கப்பூர்வமான நடவடிக்கைகளை நிரந்தரமாக ஆற்றமுடியும்.

பிராந்தியப் பற்று பன்னாட்டு உறவில் யாவரும் ஏற்றுக்கொண்ட ஒரு உண்மை, இன்று பிராந்தியப் பற்று புதுபொருள் விளக்கத்தைப் பெற்று, முக்கியத்துவம் வாய்ந்து நிகழ்கிறது. இப்பற்று இன்று நாடுகளிடையே ஒத்துழைப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது. எவ்வாறெனினும், பிராந்திய ஏற்பாடுகளுக்கு சில இடர்பாடுகள் உண்டு. ஒருங்கிணைப்புப் பிரச்சனை அதன் ஒரு இடர்பாடாகக் கருதப்படுகிறது “ஒருங்கிணைப்புப் பிரச்சனைகள் அதிக அளவில் காணப்பட்டாலும் அக்கடப்பாடுகள் முரண்பாடுகளைத் தோற்றுவிக்காமல், சார்பு நிலையில் அமைந்துள்ளது என்று பால்மரும் பெரிகின்சும் கூறியுள்ளனர். ஜாஜ் சீயல் (George Scelle) என்பார். “இந்த ஒருங்கிணைப்பில் அல்லது குழுஅமைப்புக்களில் சமாதானத்திற்கான உத்தரவாதத்தைக் காண முடிகிறது என்ற நம்பிக்கையைக் கொண்டுள்ளார். அரசு ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட முறையமைவுகளில் அங்கத்தினராக இருந்தால், அவ்வரசு தனது போர் விருப்பத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதோடு, தான் பல முறையமை பெற்றிருக்கின்ற அங்கத்துவத்தின் உதவியோடு அம் முறையமைவுகளில் அங்கத்தினராய் இருக்கும் பிற நாடுகளின் போர் விருப்பையும் மிதப்படுத்தி, தான் சார்ந்திருக்கும் அமைப்புக்களைப் பாதுகாக்கும். மேலும், பிராந்திய அளவில் நாடுகள் பெறும் அனுபவமும் கூட்டு முயற்சியும், பிராந்திய ஏற்பாட்டை வெற்றிகரமாக செயல்படுத்துவதோடு நின்றவிடுவதில்லை. ஆனால் மேம்பட்ட தேசிய ஒருங்கிணைப்பிற்கு உகந்த பன்னாட்டுக் கருத்தை உருவாக்கும் சூழ்நிலையைத் தோற்றுவிக்கும். அச்சூழ்நிலை உருவாகாவிடில் மேம்பட்ட தேசிய ஒத்துழைப்பு முயற்சிகள் நிச்சயமாக தோல்வியுறும்.

ஐரோப்பிய ஒன்றியம்(European Union)

இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பின்னர் ஐரோப்பிய நாடுகளின் அரசியல், பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் ஒற்றுமையும், கூட்டுறவும் நிலவவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் பல அமைப்புகள் உருவாயின. முதலாவதாக 1950-ல் பிரான்ஸ் நாட்டின் வெளியுறவு அமைச்சர் ராபர்ட் ஸ்கூமன் (Robert Schuman) என்பவர், “பிரான்ஸ், மேற்கு ஜெர்மனி, பெல்ஜியம், நெதர்லாந்து, லக்சம்பர்க் ஆகிய நாடுகளின் நிலக்கரி, இரும்பு தொழில் நிறுவனங்கள் ஒரு மேலதிகாரித்தின் கீழ் வைக்கப்படும்” என்று அறிவித்தார். அதன்படி 1951-ல் இந்த நாடுகள் ஒன்றுகூடி “ஐரோப்பிய நிலக்கரி, எஃகு கூட்டமைப்பு” (European Coal and steel Community ECSC) என்ற அமைப்பை நிறுவின. 1958-ல் “ஐரோப்பிய அணு ஆற்றல் கூட்டமைப்பு (European atomic energy community) ஒன்றும் அமைக்கப்பட்டது. மேற்கண்ட இந்த அமைப்புகளையெல்லாம் ஒருங்கிணைத்து பொதுச்சந்தை, ஆலோசனை மன்றம், நீதிமன்றம், ஆணையம் (Commission) பாராளுமன்றம் ஆகியவற்றுடன் செயல்படும் அமைப்பிற்கான ஒப்பந்தம் 1965-ல் பெல்ஜியம் நாட்டின் தலைநகரான புருசல்ஸில் (டீசரளளநடள) உருவானது. இதனைத் தான் ஐரோப்பியப் பொதுச்சந்தை யென்றும் ஐரோப்பிய பொருளாதார சமுதாயம் என்றும் தற்போது ஐரோப்பிய யூனியன் என்றும் கூறுகிறோம்.

ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் நோக்கம்

ஐரோப்பாவில் பல நூற்றாண்டுகளாக போர் இடைவிடாது. நடைபெற்று வந்தன. இதனால் எல்லா ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் பொருளாதார வளர்ச்சி தடைபட்டுப் போய்விட்டது. இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பின்னர் அமெரிக்காவும், ரஷ்யாவும் உலக வல்லரசுகளாகிவிட்டன. எனவே ஐரோப்பியப் பொருளாதார மற்றும் அரசியல் துறைகளில் ஒற்றுமையை உருவாக்கி, ஐக்கிய ஐரோப்பாவைத் தோற்றுவிக்க வேண்டுமென்ற, குறிக்கோளுடன் இந்த ஐரோப்பியப் யூனியன் என்ற அமைப்பு நிறுவப்பட்டது.

உறுப்பு நாடுகள்

ஐரோப்பிய பொருளாதார சமுதாயம் அமைக்கப்படுவதற்கு முக்கியக் காரணமாக இருந்த ஆறு நாடுகள் வருமாறு: பிரான்ஸ், மேற்கு ஜெர்மனி, இத்தாலி, பெல்ஜியம்,

நெதர்லாந்து, லக்சம்பர்க் ஆகியவை யாகும். 1971-ல் இந்த அமைப்பில் இங்கிலாந்து சேருவதற்கு, அந்த நாட்டு பாராளுமன்றம் அனுமதியளித்தது. 1972 ஜனவரியில் இங்கிலாந்தும், மற்றும் அயர்லாந்து, டென்மார்க், நார்வே ஆகிய நாடுகள் “ஐரோப்பிய பொதுச் சந்தையில்” உறுப்பினராயின. எண்ணிக்கை 6-லிருந்து 10ஆனது. 1981-ல் கிரீஸ், போர்ச்சுகல் ஆகியவையும் சேர்ந்ததுடன் 12ஆக உயர்ந்தது. இந்த உறுப்பு நாடுகள் தங்கள் நாட்டின் அரசியல் விடுதலை யையும், அமைப்பையும் சமூகப் பண்பாட்டுத் தனித்தன்மைகளையும், தொடர்ந்து பாதுகாப்புடன் மண்டலப் பொது நலனைக் கருத்தில் கொண்டு ஒரே பொருளாதார அமைப்பை உருவாக்க முனைகின்றன. இதன் தலைமையகம் பெல்ஜியம் நாட்டிலுள்ள பிரஸ்ஸல்ஸ் ஆகும். அதன் பிறகு ஆஸ்திரியா, ஸ்பெயின், பின்லாந்து ஆகிய நாடுகள் சேர்ந்து தற்சமயம் மொத்தம் 15 நாடுகள் உறுப்பினர்களாக உள்ளன. இந்த நாடுகளின் மொத்த மக்கள் தொகை 370 மில்லியன் ஆகும். இந்த ஐரோப்பிய ஒன்றிய நாடுகளின் தலைமைப்பதவி ஆறு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை மாற்றப்படும்

ஐரோப்பிய யூனியனின் அமைப்பு

ஐரோப்பிய பொருளாதார சமுதாயம் கீழ் ‘க்கண்ட நான’கு அமைப்புகளைக் கொண்டது.

அமைச்சகம் (Ministry)

ஐரோப்பிய யூனியனின் உறுப்பு நாடுகள் ஒவ்வொன்றும் ஒரு உறுப்பினரைத் தேர்ந்தெடுத்து அமைச்சகத்திற்கு அனுப்புகிறது. நிலக்கரி, எ.குத் தொழில் தொடர்பான உற்பத்திக் கட்டுப்பாடு, வாணிபம் போன்ற நடவடிக்கைகள் குறித்த ஆலோசனை களை உறுப்பு நாடுகளுக்கு அமைச்சகம் வழங்குகிறது. இந்த அமைச்சகத்தில் எடுக்கப்படும் முடிவுகள் எல்லாம் ஏகமனதாக எடுக்கப்பட வேண்டும். அமைச்சகத்தின் தலைமைப் பொறுப்பு ஆறு மாதங்கட்கு ஒரு முறை உறுப்பு நாடுகளிடையே மாற்றப்படுகிறது.

ஆணையம் (Commission)

உறுப்பு நாடுகள் ஒவ்வொன்றிலிருந்தும் இருவர் ஆணையத்தின் உறுப்பினராக அனுப்பப்படுகின்றனர். ஆணையத்தின் தலைவர் ஒருவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார். இந்த ஆணையம் உறுப்பு நாடுகளுக் கிடையே ஏற்படும் சிக்கல்களை பேச்சு வார்த்தை,

கலந்துரையாடல் அறிவுரைகள் ஆகியவற்றின் மூலம் தீர்த்து வைக்கத் தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறது.

பாராளுமன்றம் (European Parliament)

ஐரோப்பியப் பாராளுமன்றத்தின் மொத்த உறுப்பினர் 626 ஆகும். (ஜெர்மனி, 99, பிரான்ஸ், இங்கிலாந்து, இத்தாலி ஆகிய நாடுகள் தலா 87, ஸ்பெயின் 64, நெதர்லாந்து 31, பெல்ஜியம், கிரீஸ், போர்ச்சுக்கல் ஆகியவை தலா 25, ஸ்வீடன் 22, ஆஸ்திரியா 21, டென்மார்க் பின்லாந்து 16, அயர்லாந்து 15, லக்சம்பர்க் 6) அந்தந்த நாடுகளின் தகுதிகளின் அடிப்படையில் உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. நாடுகள் தங்கள் விருப்பப்படி வாக்காளர் தொகுதிகளை வரையறை செய்து தேர்தல் மூலம் உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்புகின்றன. ஸ்டார்ஸ்பர்க் (Strasbourg) கில் ஒவ்வொரு மாதமும் ஒரு வாரகாலம் கூடுகிறது. இந்தப் பாராளுமன்றத்தில் “ஐரோப்பியப் பொதுச் சந்தை ஐரோப்பியப் பொருளா தாரக் கூட்டமைப்பு, நிலக்கரி எஃகு ஆற்றல் கூட்டமைப்பு, ஐரோப்பிய அணு ஆற்றல் கூட்டமைப்பு ஆகியவற்றை ஒருங்கிணைத்துச் செயல்பட வைப்பதற்கான முறைகள், வகைகள், கோட்பாடுகள்” ஆகியவை உருவாக்கப்படுகின்றன. இதன் தலைமைச் செயலகம் லக்சம்பர்க்கில் உள்ளது.

நீதிமன்றம் (European Court)

ஐரோப்பிய நீதிமன்றத்தில் பத்து நீதிபதிகள் பணியாற்றுகின்றனர். இந்த நீதிமன்றம் பத்து ஆண்டுகால வரையறைக்குட்பட்டுச் செயல்படுகிறது. “ஐரோப்பியப் பொதுச் சந்தை நிறுவனங்கள், உறுப்பு நாடுகள், ஆணையம் ஆகியவை செய்து கொள்ளும் ஒப்பந்தங்கள், ஐரோப்பியப் பொதுச் சந்தையின் அரசியலமைப்பு மற்றும் அதன் சட்ட ஒழுங்கு முறைகளுக்கு உட்பட்டவையா என்பதனைக் கவனித்து விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்கிறது. உறுப்பு நாடுகளுக்கு இது பற்றி ஏற்படும் சந்தேகங்கட்கு விளக்கமும் அளிக்கிறது.

ஐரோப்பிய யூனியனின் நடவடிக்கைகள்

தொழிலும், வாணிபமும்

ஐரோப்பியப் பொதுச்சந்தை தனது உறுப்பு நாடுகளுக்கெனத் தனி வாணிபச்

சட்டத்தை இயற்றியுள்ளது. இச்சட்டம் அந்த நாடுகளுக் கிடையே சுங்கவரித் தடைகளை நீக்கித் தடையற்ற வாணிபம் நடைபெற உதவுகிறது. இந்த அமைப்பில் சேராத நாடுகளுடன் ஒரே வகையான வாணிப ஒப்பந்தங்களையும், சுங்கவரி முறைகளையும், கொள்கை களையும், பின்பற்ற அமைப்பு நாடுகள் வலியுறுத்தப்படுகின்றன. இவற்றை மீறினால் எழும் சிக்கல்களைத் தீர்க்கவும் மேலாண்மைக் கண்காணிப்புப் பொறுப்பு ஆகியவற்றை நிறைவேற்றவும் சிக்கல் மேலாண்மைத்துறையை” (Crisis Management) 1980-ல் ஆணையம் நிறுவியது.

1980-81-ம் ஆண்டுகளில் எ.ஃகு வாணிபத்தில் பொருளாதாரச் சிக்கல் ஏற்பட்டபோது, உற்பத்திக் குறைப்பு ஒதுக்கீடு முறையையும் (Production Cutbacks Quota) வாணிப ஒழுங்கு நடவடிக்கைகளையும் செயல்படுத்தி நிலைமையைச் சமாளித்தது. சிக்கல் மேலாண்மைத்துறை “எண்ணை நெருக்கடி (oil crisis), பணவீக்கம், பொருளாதாரப் பின்னிறக்க நிலை (Recession) வேலையின்மை ஆகிய சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதற்குப் பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டது.

பணவியல்

நிதிக்கொள்கை செலாவணி, நிதி, வங்கி முறை நடவடிக்கைகளில் பல திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றின் முக்கிய மான நோக்கம் உறுப்பு நாடுகளின் செலாவணி மதிப்பில் ஏற்படும் ஏற்றத் தாழ்வுகளைத் தவிர்ப்பதும், அன்னியச் செலாவணி மாற்றுவீதத்தை நிலைப் படுத்துவதும் ஆகும். இதற்காக, “ஐரோப்பியப் பணவியல் முறை” (European monetary system) 1979 மார்ச் 13-ல் செயல்படுத்தப்பட்டது.

ஐரோப்பியப் பணவியல் கொள்கையினாலும், உயர்ந்த வட்டி வீதத் தினாலும் ஐரோப்பிய நாடுகளின் செலாவணி மதிப்பு குறைவதைத் தடுக்க இந்த அமைப்பின் ஆணையம், தனி ஆய்வுக்குழு மூலம் 1981-ல் நிதி நடவடிக்கைகளில் தலையிட்டு நிலைமையைச் சீர்படுத்தியது. தொழில் முனைவோரும் தொழிலாளர்களும் ஐரோப்பியப் பொதுச்சந்தை. உறுப்பு நாடுகளுக்குள் தடையின்றி முதலீடு செய்யவும், வேலை வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவும் தேவையான சில உரிமைகள் வகுக்கப்

பட்டுள்ளன.

ஐரோப்பியப் பணவியல் முறைத் திட்டத்தின் கீழ் „ஐரோப்பியப் பணவாக்கக் கூட்டுறவு நிதி“ (European monetary corporation Fund) ஏற்படுத்தப்பட்டது. இதில் உறுப்பு நாடுகளின் மைய வங்கிகள் தங்கள் இருப்புகளில் இருபது. சதவீதம் தங்கம், அமெரிக்க டாலர் ஆகியவற்றைக் “காப்பாக” (reserve) வைக்கும்படி கேட்கக் கொள்ளப்பட்டன. அதன் மூலம் ஒரு தனிப்பட்ட “ஐரோப்பிய செலாவணி முறையை” (European currency unity) உருவாக்க முயற்சி செய்யப்பட்டது.

யூரோ கரன்சி அறிமுகம்:

1999 ஐரோப்பிய பொருளாதார சமுதாயத்தின் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க நடவடிக்கை என்னவென்றால் அது 1999 ஜனவரி 1-ம் தேதி முதல் அறிமுகம் செய்த „யூரோ“ (EURO) கரன்சி ஆகும். ஐரோப்பியக் கண்டத்தில் உள்ள பிரான்ஸ், ஜெர்மனி, இத்தாலி, ஸ்பெயின், ஆஸ்திரியா, நெதர்லாந்து, பெல்ஜியம், லக்சம்பர்க், போர்ச்சுகல், பின்லாந்து, அயர்லாந்து ஆகிய 11 நாடுகளுக்கும் பொதுவான யூரோ நாணயம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் ஐரோப்பிய பொருளாதார சமுதாயத்தின் நாற்பது ஆண்டு காலக் கனவு நிறைவேறியது. ஐரோப்பிய பொருளாதார சமுதாய நாடுகளுக்குப் பொதுவான ஒரு கரன்சியை உருவாக்க வேண்டுமென்ற விருப்பத்தை முதன்முதலாக வெளியிட்டவர் லக்சம்பர்க் என்பவர் ஆவார். இவர் 1960-ல் தனது விருப்பத்தை வெளியிட்டார். அதன்பின் ஐரோப்பிய பொருளாதார சமுதாய நாடுகளின் தலைவர்களும் அரசு அதிகாரிகளும் மேற்கொண்ட தீவிர முயற்சிகளுக்குப் பிறகு யூரோ கரன்சி அறிமுகப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த ஐரோப்பிய நாணய ஒற்றுமையில் இங்கிலாந்து, டென்மார்க், ஸ்வீடன் ஆகிய மூன்று நாடுகளும் சேரவில்லை.

ஆரம்பத்தில் யூரோ கரன்சி நோட்டுகள் புழக்கத்திற்கு வரவில்லை கி.பி.2002-ஜனவரியில் தான் புழக்கத்திற்கு வந்தது. அதுவரை அந்தந்த நாடுகளின் கரன்சிகளே புழக்கத்தில் இருந்தது. முதல் மூன்று ஆண்டு களுக்கு பங்குகள், கடன்பத்திரங்கள், மின்னணு பரிமாற்றங்கள் கிரெடிட் கார்டுகள் அனைத்தும் யூரோ கணக்கில் வைக்கப்பட்டது. 2002-ஜனவரியில் யூரோ கரன்சிகளும் நாணயங்களும் புழக்கத்திற்கு

வந்தபின் தற்போது அந்தந்த நாடுகளில் புழக்கத்தில் உள்ள கரன்சிகள் விலக்கிக் கொள்ளப் பட்டது. ஆனால் இங்கிலாந்து உட்பட மூன்று நாடுகள் இந்த யூரோ கரன்சியை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. பன்னிரெண்டு நாடுகள் மட்டுமே யூரோ கரன்சியை ஏற்றுக் கொண்டன. இந்த யூரோ கரன்சியின் மூலம் ஐரோப்பிய நாடுகள் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க பொருளாதார ஒற்றுமையை அடைந்துள்ளன என்பதில் சந்தேகமில்லை.

அராப் லீக் (The Arab League) :-

எகிப்து, சிரியா, லெபனான் ஜோர் தான். சவுதி அரேபியா, சூடான் ஓமன், ஆகிய அரேபிய நாடுகள் அடங்கிய அரேபிய சங்கம் மத்திய கிழக்குப் பகுதியில் காணப் படும் மிக முக்கிய பிராந்திய ஏற்பாடாக கருதப்படுகிறது. 1945-ஆம் ஆண்டு பிரிட்டனின் ஆசியோடும் ஆதரவோடும் இது உருவாக்கப்பட்டது, இவ்வுடன்படிக்கையில் இருபது விதிகள் உண்டு. அவைகளுக்கிடையே உண்மையான ஒத்துழைப்பை ஏற்படுத்தும் வண்ணம் அரசியல் திட்டங்களை ஒருங்கிணைத்தல், சுதந்திரத்தையும், இறைமையையும் பாதுகாத்தல் மற்றும் பொதுவாக அரேபிய நாடுகளின் பொதுக் காரியங்களைக் கவனித்தல், ஆகியவை இவ்வுடன்பாட்டின் அடிப்படை நோக்கங்கள் என்று இவ்வுடன்பாட்டுச் சட்ட வரைவு ஏற்படுத்தியம்புகிறது.

உறவுகளை ஏற்படுத்த இச்சங்கம் ஏற்பட்டதாக கருதப்பட்டாலும் முக்கியமாக இரு காரியங்களின் அடிப்படையில் இச்சங்கம் எழுந்தது எனலாம், அவை: ஆங்கிலோ-பிரெஞ்சு காலனி ஆதிக்கம் மீண்டும் இப்பகுதியும்

- வராமல் தடுக்க ஒரு ஒருங்கிணைந்த கூட்டு முன்னணியை படைத்தல் பாலஸ்தீனத்தில் ஒரு யூத நாடு உருவாவதைத் தடுத்தல்என்பவையாகும்.
- இச்சங்க அமைப்பு அங்கத்தினர்களின் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட ஒரு குழுவைக் கொண்டுள்ளது என்று முன்றாவது விதி கூறுகிறது.

இக்குழுவில் ஒரு நாட்டிற்கு ஒரு வாக்கு உண்டு. சங்கத்தின் குறிக்கோளை அடைவது, சங்க அங்கத்தினர்கள் தங்களிடையே செய்து கொண்ட உடன் பாடுகளைச் செயல்படுத்துவது பாதுகாப்பை உருவாக்கப்பன்னாட்டு அமைப்புக்களோடு எவ்வாறு இணைந்து செயல்படுவது என்பதனைத் தீர்மானிப்பது பொருளாதார மற்றும் சமூக உறவுகளை ஒழுங்குபடுத்துவது ஆகியவை இச்சங்கத்தின் முக்கியப் பணிகள். விசேட

குழுக்கள் உருவாக்குவதைப் பற்றி நான்காவது விதி கூறுகிறது. கூட்டுறவு நடவடிக்கைகளைக் குறித்த உடன் பாடுகளை விசேட குழுக்கள் உருவாக்கும். இவ்வாறு உருவாக்கப்பட்ட உடன்பாடுகள் குழுவின் முன்னிலையில் வைக்கப்படுகிறது. சமரசம் பேச்சு வார்த்தை ஆகியவைகளின் மூலம் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதைப்பற்றி ஐந்தாவது விதி கூறுகிறது.

கெய்ரோ, அரேபிய சங்கத்தின் நிரந்தர தலைமைப் பீடமாக இருக்க வேண்டும் என்று பத்தாவது விதி கூறுகின்றது. அரேபிய சங்க குழு வருடத்திற்கு இருமுறை தனது சாதாரண கூட்டத் தொடரை நடத்தும் விசேட கூட்டத் தொடர்கள் தேவை எழுந்தால் நடத்தப்படும். சங்கம் ஒரு தலைமைச்செயலர், துணைச்செயலர்கள், பணியாளர்கள் போன்றோரைக் கொண்ட ஒரு நிரந்தர செயலகத்தின் துணையோடு பணிபுரியலாம் என்று பன்னிரெண்டாவது விதி கூறுகின்றது. தலைமைச் செயலர் 3ல் 2 பாகம் பெருவாரியோடு நியமனம் செய்யப்படுகின்றார். தலைமைச் செயலர் துணைச் செயலரையும் பிற அலுவலர்களையும் சங்க குழுவின் ஆலோசனையைப் பெற்று நியமனம் செய்கின்றார்.

தலைமைச் செயலர் வரவு செலவுக் கணக்குகளைத் தயாரிக்கிறார். மேலும் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரின் பங்கையும் கணக்கிடுகிறார். இக்கணக்குகளை குழுவிடம் தலைமைச் செயலர் சமர்ப்பிக்கின்றார். ஒரு நாடு உடன்படிக்கையில் இருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றால் ஓராண்டுக்கு முன் தகவல் அளித்தல் வேண்டும். உடன்படிக்கையின் விதிகளை மீறிய அங்கத்தினர்களை எந்நேரமும் சங்க அமைப்பிலிருந்து வெளியேற்ற சங்கத்தின் குழு உரிமைப் பெற்றுள்ளது. பொதுவான ஏற்றுமதி மற்றும் இறக்குமதி ஒழுங்கு முறைகளை வளர்க்கவும் பொதுவான தொழில் மற்றும் விவசாய கொள்கைகளை உருவாக்கவும் 1964 ஆம் ஆண்டு ஒரு அரேபிய பொதுச்சந்தை உருவாக்கப்பட்டது. ஆனால் அது 1965-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 1ம் தேதி நடைமுறைக்கு வந்தது. எவ்வாறெனினும் இவ்வமைப்பில் இருந்து 1965 ஆம் ஆண்டு குவைத் தன்னை விடுவித்துக் கொண்டது.

இச்சங்க அமைப்பு போதுமான அளவு ஒற்றுமையோடு திகழ்ந்தது. இதனுடைய அங்கத்தினர்கள் எகிப்திலிருந்து பிரிட்டிஸ் வீரர்கள் திரும்ப அழைக்கப்பட்டதை கூட்டாக ஆதரித்தனர். இதன் அங்கத்தினர்கள் ஓர் முகமாக ஐக்கிய நாட்டுச் சபையில்

வாக்களித்தனர். 1945 ஆம் ஆண்டு பிரான்சு, லெபேனான், சிரியா ஆகியப் பகுதிகளை ஆக்கிரமிக்க முயற்சித்த போது இச்சங்கம் இப்பிரச்சனையை ஐக்கிய நாட்டுச் சபையில் சமர்ப்பிக்க வற்புறுத்தியது. ஆனால், அரசியல், இராணுவ மற்றும் பொருளாதாரம் அடிப்படையில் நோக்குங்கால், அரேபிய சங்கம் பலகீனமான ஒன்றாக காணப்பட்டது. அரேபிய சங்கத்தால் இஸ்ரேலின் தோற்றத்தை தடுத்து நிறுத்த முடியவில்லை. சங்க அங்கத்தினர்களின் மத்தியில் பரம்பரை விரோதங்கள் நிலவின. மேற்கு ஆசியாவில் நிலையான ஒருதன்மையையும், சமாதானத்தையும் தோற்றுவிக்கும் ஒரு சக்தியாக செயல்பட இச்சங்கம் தவறிவிட்டது.

ஆப்பிரிக்க சங்கத்தின் அமைப்பு (The Organisation of African Union)

அதிகமான அங்கத்தினர்களைக் கொண்டு பல நோக்கோடு புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட ஒரு பிராந்திய அமைப்பாக ஆப்பிரிக்க நாடுகளின் இணையம் காணப்படுகிறது. ஆப்பிரிக்க நாடுகளில் செயல்பட்டு வந்த பல சிறிய பிராந்திய குழுக்கள் ஒருங்கிணைந்து 1963-ஆம் ஆண்டு ஆப்பிரிக்க நாடுகளின் இணையத்தை (OAU) தோற்றுவித்தது. முதலாவது 30 நாடுகள் ஒருங்கிணைந்து தோற்றுவித்த இவ்வமைப்பு, நாளளவில் 10 நாடுகளுக்கு மேற்பட்ட அங்கத்தினரைக் கொண்ட அமைப்பாக வளர்ந்தது. இவ்வமைப்பின் சாஸனம் ஆப்பிரிக்க பகுதியைச் சாராத நாடுகளை இவ்வமைப்பில் சேர்ப்பதைத் தடைச் செய்தது. இன்று எல்லா அங்கத்துவ நாடுகளும் ஆப்பிரிக்க நாடுகளாய் காணப்பட்டது: சுதந்திரமும் இறைமையும் கொண்ட நாடுகள் மட்டும் அங்கத்துவம் பெறும் தகுதி பெற்றன. இவ்வமைப்பின் சாஸனத்தை ஏற்க விருப்பம் தெரிவித்து விண்ணப்பிக்கும் நாடுகளை அங்கத்துவ நாடுகளின் ஒப்புதலை சாதாரண பெரும்பான்மை ஆதரவுடன் பெற்று அங்கத்துவ நாடுகளாய் மாற்றுகின்றனர்.

பின் கூறப்பட்டுள்ள குறிக்கோள்களை ஆப்பிரிக்க நாடுகளின் இணையம் கொண்டு செயல்படுகின்றது. அவை:

- ஆப்பிரிக்க நாடுகளிடையே ஒற்றுமையையும் ஒருங்கிணைவையும் வளர்ப்பது
- முயற்சிகளை ஒருங்கிணைத்து ஆப்பிரிக்க மக்களின் நல்வாழ்வை எய்துவது
- ஆப்பிரிக்க நாடுகளின் சுதந்திரம், இறைமை மற்றும் நில ஒருமைப்பாட்டை பாதுகாப்பது

- ஆசிய பகுதியில் காலனி ஆதிக்கத்தை, ஒழிப்பது
- மனித உரிமை பிரகடனம் மற்றும் ஐக்கிய நாட்டுசபை சாஸனம் போன்றவற்றால் பன்னாட்டு ஒத்துழைப்பை வளர்ப்பது போன்றவையாகும். இவை தவிர்த்து பின் கூறப்பட்டுள்ள அடிப்படைத் தத்துவங்களை தன்னகத்தே கொண்டு இவ்வமைப்பு செயல்படுகிறது. அவை:
- பேச்சு வார்த்தை, மத்தியஸ்தம், நடுவர் தீர்ப்பு போன்ற வழிமுறைகளின் வாயிலாக பிரச்சனைகளுக்கு சுமுகமாக தீர்வு காணுதல்
- அரசியல் கொலை மற்றும் அடக்கு முறை நடவடிக்கைகள் போன்ற வற்றை எல்லா நிலைகளிலும் கண்டித்தல்
- கூட்டுச்சேரா கொள்கையை உறுதிப்படுத்துதல் என்பவையாகும்.

ஆப்பிரிக்க நாடுகளின் இணையம் ஆரம்பிக்கப்பட்டவுடன், பொதுவான வெளி நாட்டுக் கொள்கையை உருவாக்கவும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குகந்த பொதுவான திட்டம் வகுக்கவும், பொது நாணயம் மற்றும் பொது பாதுகாப்பு முறைகளை தோற்றுவிக்கவும் அதிகாரத்துடன் செயல் படக்கூடிய ஒரு மைய அரசியல் அமைப்பினைத் தோற்றுவிக்க கானா ஒரு முயற்சியை மேற்கொண்டது. அதிகாரத்துடன் செயல்படக்கூடியமைய அரசியல் அமைப்பிற்கு தம் இறைமையை சமர்ப்பிக்க ஆப்பிரிக்க நாடுகளின் இணைய சாஸனத்தை ஏற்றுக்கொண்ட நாடுகளின் தலைவர்களுக்கு விருப்பமில்லை. எனவே கானாவின் கட்டு கோப்பான முழு அளவிலான அரசியல் அமைப்பினை நாடுகள் நிராகரித்தது. அதே நேரத்தில் குறிப்பிட்ட பல பணிகளுக்காக மேலோட்டமாக ஒருங்கிணைவதை நாடுகள் வரவேற்றது.

ஆப்பிரிக்க நாடுகளின் இணையத்தின் மேம்பட்ட செயற்பாட்டு அமைப்பாக நாடுகளின் தலைவர்கள் அடங்கிய வருடாந்திர கூட்டம் கருதப்பட்டது. சாதாரண நேரங்களில் வருடத்திற்கு இருமுறை கூடி இவ்வமைப்பின் பொது பணிகளை மேற்பார்வை செய்யும் அமைச்சர் குழு வருடாந்திர கூட்டத்திற்கான நிகழ்ச்சி நிரலை தயாரிக்கின்றது. நெருக்கடி நேரங்களில் அமைச்சர் குழுவின் அவசரக் கூட்டம் கூட்டப் படுகிறது. வருடாந்திர கூட்டத்தில் நாடுகளின் தலைவர்கள் மேற் கொள்ளும் முடிவுகளை அமைச்சர் குழு செயல்படுத்துகின்றது. இவ்வமைப்பின் தொடர்ச்சியான பணிகளை நிரந்தரமர்ன

பொது செயலகம் ஒன்று நடத்தி வருகின்றது. இச் செயலகம் கொள்கை உருவாக்கும் அமைப்புகளுக்கு உறுதுணையாய் திகழ்கின்றது. பொது செயலகம் ஒரு நிர்வாக பொதுசெயலரின் தலைமையின் கீழ் இயங்கிவருகின்றது. ஆப்பிரிக்க நாடுகளின் இணைய அமைப்போடு ஐந்து விசேட செயற்பாட்டு ஆணையங்களும் ஒரு மத்தியஸ்த ஆணையமும் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

பல நேரங்களில் ஆப்பிரிக்க நாடுகளின் இணையம் ஐக்கிய நாட்டு சபையுடன் இணைந்து செயல்பட்டு வருகின்றது. வெள்ளையரின் ஆதிக்க மிக்க ரொடஷியாவின் மீது தடைகள் விதிக்க ஐக்கிய நாட்டு சபையை ஆப்பிரிக்க நாடுகளின் இணையம் கட்டாயப்படுத்தியது. தன்னுடைய இராணுவ மற்றும் பொருளாதார பலகீனத்தை உணர்ந்து, ஆப்பிரிக்க நாடுகள் முருயுயின் வாயிலாக பொது அசெம்பளி மற்றும் பாதுகாப்பு சபையில் வாதாடி இயான் ஸ்மித்தின் அரசாங்கத்தை கவிழ்க்க ஐக்கிய நாட்டு சபையின் தடைகளை கொண்டுவர நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டன 1965-ஆம் ஆண்டு ரொடஷியாவில் தன்னுடைய முடிவுகளைச் செயல்படுத்த பாதுகாப்பு சபை ஆப்பிரிக்க நாடுகளின் இணையத்தை நாடியது. மேலும் 1965-ஆம் ஆண்டு பொருளாதார மற்றும் சமூக ஒத்துழைப்பை ஏற்படுத்த ஆப்பிரிக்க நாடுகளின் இணையமும் ஆப்பிரிக்காவின் ஐக்கிய நாட்டு பொருளாதார ஆணையமும் ஒரு ஒப்பந்தத்தில் கையொப்ப மிட்டன. அது ஆப்பிரிக்காவின் பொருளாதார மற்றும் சமூக வளர்ச்சிக்கு தொடர்ந்து அடிக்கோலியது.

ஆப்பிரிக்க நாடுகளின் இணையம் பல நெருக்கடிகளை எதிர் நோக்கியது. அது கலைக்கப்பட்டு விடும் என்ற அச்சம் ஆரம்பத்தில் நிலவியது. அதனுடைய நிரந்தர நலனை நிலையாக இப்பொழுது மதிப்பிட முடியாவிட்டாலும் அரசியல், பொருளாதார, சமூக நலன் பேண அது பல காரியங்களை ஆற்றியுள்ளது என்பது மறுக்கமுடியாத உண்மை. அது ஆற்றிய பணிகளை ஆராயுமிடத்து, தொடர்ந்து பயனுடையதாகவும் திகழும் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை.

தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளின் சங்கம் (ASEAN)

தென் கிழக்கு ஆசிய நாடுகளின் கூட்டமைப்பு இந்தோனேசியா, மலேசியா, பிலிப்பைன்ஸ், சிங்கப்பூர், தாய்லாந்து ஆகிய நாடுகளின் வெளியுறவு அமைச்சர்கள் 1967-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 8-ஆம் நாள், பேங்காக் பிரகடனத்தில் கையொப்பமிட்டு உருவாக்கிய ஒரு பிராந்திய

அமைப்பாகும். 1984-ஆம் ஆண்டு புருனெய் இவ்வமைப்பில் சேர்ந்தது. பின்வரும் சில முக்கிய குறிக்கோட்களுக்காக இவ்வமைப்பு செயல்படுகிறது அவை: பொருளாதார வளர்ச்சியை துரிதப்படுத்துவது, சமூக மற்றும் கலாச்சார வளர்ச்சி, பொது நலனுக்காக பரஸ்பர ஒத்துழைப்பை உருவாக்குதல், தென் கிழக்கு ஆசியப் பகுதியில் நிலையான தன்மையை உறுதிப்படுத்துதல் ஒத்த நோக்கம் கொண்ட பன்னாட்டு மற்றும் பிராந்திய அமைப்புக்களோடு ஒத்துழைப்பை ஏற்படுத்தல் என்பவையாகும். பின் கூறப்பட்டுள்ள சில முக்கிய செயல் திட்டங்களை இவ்வமைப்பு கொண்டுள்ளது. அவை : பொருளாதார ஒத்துழைப்பை மற்றும் மேம்பாடு ஏற்படுத்தல், தென் கிழக்கு ஆசிய நாடுகள் மற்றும் உலக நாடுகளுக்கிடையே வாணிபத்தை வளர்த்தல், பொது ஆய்வு மற்றும் தொழில் நுட்ப நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுதல், போக்குவரத்து மற்றும் செய்தித் தொடர்பு ஒத்துழைப்பு ஏற்படுத்தல், சுற்றுலா மற்றும் தென் கிழக்கு ஆசிய கல்வியை வளர்த்தல், கலாச்சார, விஞ்ஞான, கல்வி மற்றும் நிர்வாக பரிமாறலை உருவாக்குதல் போன்றவையாகும்.

தென் கிழக்கு ஆசிய நாடுகளின் அரசாங்க தலைவர்கள் தேவைப்படும் போது கூடி தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளின் சங்க அமைப்பிற்கு தேவையான வழிக்காட்டலை வழங்குவதோடு, இவ்வமைப்பின் உயர் அதிகாரம் படைத்த பிரிவாக செயல்படுகிறது. அங்கத்துவ நாடுகளின் வெளியுறவு அமைச்சர்கள் அடங்கிய வருடாந்திர அமைச்சர்களின் கூட்டம் இவ்வமைப்பின் கொள்கைகளை உருவாக்கம் உயர் மட்ட அமைப்பாக கருதப்படுகிறது. வருடாந்திர அமைச்சர்களின் கூட்டம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் வரிசை கிரமமாக ஒவ்வொரு அங்கத்துவ நாடுகளில் நடைபெறுகிறது. அமைச்சர்களின் கூட்டத்தை நடத்தும் நாட்டின் வெளியுறவு அமைச்சரும், அங்கத்துவ நாடுகளின் தூதுவர்களும் அடங்கிய ஒரு நிலைக் குழுஅமைச்சர்களின் கூட்டத்திற்கு இடைப்பட்ட காலகட்டத்தில் இச் சங்க அமைப்பின் பணியினை மேற்கொள்ளுகிறது. மேலும் இந்நிலைக் குழு ஒழுங்கான பணிகளை தொடர்ச்சியாக புரிவதோடு, அமைச்சர் கூட்டம் கூடுவதற்கு முன் சில முக்கிய முடிவுகளை மேற்கொள்ளுகிறது. தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளின் சங்கத்தின் பல குழுக்களின் பரிந்துரைகளையும் அறிக்கையையும் வெளியுறவு அமைச்சர்களின் கவனத்திற்கு இக்குழு சமர்ப்பிக்கின்றது. நிலைக்குழுவின் கீழ் நான்கு விசேட குழுக்களும், தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளின் கூட்டமைவின் ஒத்துழைப் பிற்கு தேவையான பொருளாதார நடவடிக்கைகளை பரிந்துரைச் செய்ய ஐந்து தென் கிழக்கு ஆசிய நாடுகளின் பொருளாதார அமைச்சர்கள் அடங்கிய ஐந்து குழுக்களும் இயங்குகிறது. தென் கிழக்கு ஆசிய நாடுகளின் கூட்டமைப்பு வகுக்கும் திட்டங்களை பணி தளங்களில் செயல்படுத்தும் பொறுப்பு

இக்குழுக்களையே சாரும். ஒவ்வொரு தென்கிழக்கு ஆசிய கூட்டமைப்பு நாடுகளின் தலை நகரிலும் ஒவ்வொரு தென் கிழக்கு ஆசிய கூட்டமைப்பின் தேசிய செயலகம் நிறுவப்பட்டுள்ளது. தென்கிழக்கு ஆசிய கூட்டமைப்பின் மையசெயலகம் இந்தோனேசியாவிலுள்ள ஜாகர்தாவில் இயங்கி வருகின்றது. இச்செயலகத்தை தென் கிழக்கு ஆசிய நாடுகளின் கூட்டமைப்பின் பொது செயலர் ஒருவர் தலைமையேற்று நடத்தி வருகின்றார். இப்பொது செயலர் பதவி அங்கத்துவ நாடுகளுக்கு இரண்டாண்டுக்கு ஒரு முறை அகரவரிசை கிரமமாக வழங்கப்படுகிறது. இச் செயலகத்தின் இதர பெரிய அதிகாரிகளும் இயக்குனர்களும் மூன்று ஆண்டிற்கு பதவி வகிப்பார்கள்.

பிராந்திய ஒத்துழைப்புக்கான தெற்காசிய சங்கம்(SAARC)

1985-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம், 7-ம் 8-ம் தியதி தெற்கு ஆசியாவைச் சார்ந்த பங்களாதேஷ், பூட்டான், இந்தியா, மாலத்தீவு நேபாளம், பாகிஸ்தான், ஸ்ரீலங்கா ஆகிய ஏழு நாடுகளும் டாக்காவில் ஒன்று கூடி வரலாற்று சிறப்புமிக்க சாசனத்தில் கையொப்பமிட்டு “தெற்காசிய நாடுகளின் இணையம்” என்ற அமைப்பினை ஏற்படுத்தி தெற்காசிய பிராந்திய ஒத்துழைப்பை நடை முறைக்கு கொண்டுவந்தனர். பன்னாட்டு அரசியல் முறையமைவில் உலக மக்கட்தொகையில் ஐந்தில் ஒரு பங்கை தன்னகத்தே கொண்டிருக்கும் தெற்காசிய பிராந்தியத்தை சக்தி மிக்க ஒரு அமைப்பாக தெற்காசிய நாடுகளின் இணையம் உருவாக்கியது. டாக்காவில் கையொப்பம் இடைப்பட்ட பிரகடனம் தெற்காசிய நாடுகளின் இணையத்தின் முக்கிய குறிக்கோள்களை தெளிவாகவும் திட்டமாகவும் விளக்கி கூறியது. அவ்விளக்கம் பின்வருமாறு:

“அரசுகளின் தலைவர்கள் தங்கள் நாடுகளில் பொருளாதார மற்றும் சமூக வளர்ச்சிக்கு உகந்த வண்ணம் மனித மற்றும் பொருளாதார வளங்களை பெருக்கி நாட்டு மக்களின் நலனையும் வாழ்க்கை தரத்தையும் மேம்படுத்துதல் தங்கள் அடிப்படை நோக்கம் என உறுதி பூண்டனர், இக்குறிக்கோளை அடைய சமாதானமும் பாதுகாப்பும் அடிப்படை தேவை என்று இத்தலைவர்கள் உணர்ந்தனர். உலக மக்கட் தொகையில் ஐந்தில் ஒரு பகுதியை தன்னகத்தே கொண்டுள்ள தெற்கு ஆசியா, வறுமை, பின்தங்கிய நிலை, உற்பத்தி முடக்கம், வேலையில்லா திண்டாட்டம், மக்கட் தொகை பெருக்கத்தின் பாதிப்பு போன்ற பிரச்சனைகளை எதிர் நோக்கியுள்ளது. என`னும் ஒத்த கருத்தை இந்நாட்டு தலைவர்கள் கொண்டுள்ளனர். இவர்கள் தங்கள் தனிப்பட்ட மற்றும் பிராந்திய வலிமை, தங்கள் ஆற்றல்மிக்க வியாபார சந்தைகள், போதுமான அளவிலான தங்கள் மனித மற்றும் இயற்கை வளங்கள், பாராட்டும் முகத்தான தங்கள் பொருளாதாரம் ஆகியவற்றைப்பற்றிய உணர்வுடையவர்களாக காணப்படுகின்றனர். திறமையான பிராந்திய

ஒத்துழைப்பின் மூலம், தங்கள் ஆற்றல்களை விரும்பத்தக்க முறையில் பயன்படுத்தி, மக்கள் நலனைப் பெருக்கி, பொருளாதார வளர்ச்சியை துரிதப்படுத்தி, தங்கள் தேசிய மற்றும் கூட்டு தற்சார்புடைமையை இந்நாடுகள் பெருக்கும் என்ற நம்பிக்கை கொண்டுள்ளன. மனித பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கு முக்கிய பங்காற்றிய இந் நாடுகள், பன்னாட்டு உறவு மற்றும், தங்கள் நலன் சம்பந்தப்பட்ட பன்னாட்டு முடிவுகளை கட்டுப்படுத்தும் ஆற்றல் ஆகியவற்றை போது மான அளவு கொண்டிருந்தன“.

அடிப்படை அளவில் பின் கூறப்பட்டுள்ளவை பிராந்திய குறிக்கோட்களாக கருதப்படுகிறது.

அவை

- (1) தெற்காசிய நாடுகளின் இணையத்தைச் சார்ந்த அங்கத்துவ நாடுகள் வறுமை, பட்டினி, வேலையில்லா திண்டாட்டம், பிணி, அறியாமை போன்ற பிரச்சனைகளை தமக்குள் பகிர்ந்து கொள்ளுதல்
- (2) பிராந்தியத்தைச் சார்ந்த மக்களின் வாழ்க்கை தரத்தை மேம்படுத்துதல் என்ற நோக்கோடு சமூக மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சியை துரிதப்படுத்துதல்
- (3) அங்கத்துவ நாடுகளின் தேசிய விருப்பங்களை கருத்தில் கொண்டு கூட்டு தற்சார்புடைமையை எய்துதல்
- (4) உலக அளவில் பிராந்தியத்தின் பங்கைமேம்படுத்துதல்
- (5) குழப்பங்கள் உருவாக்கும் பதட்ட நிலையை குறைத்து, சமூகமான பரஸ்பர போக்கை வளர்க்க முயற்சிக்கும் பிராந்திய அமைப்புக்களை உருவாக்குதல் போன்றவையாகும். இவ்வாறு தெற்காசிய நாடுகளின் இணையம் பொதுவாக பொருளாதாரம் மற்றும் கலாச்சாரம் சம்பந்தப்பட்ட நடவடிக்கைகள் சார்ந்த சில குறிப்பிட்ட பகுதிகளில் தன் கவனத்தை அதிக அளவில் செலுத்திய போதிலும் இவ்விணையத்தின் பிராந்திய ஒத்துழைப்பு சில பரஸ்பர உதவி புரியும் அரசியல் சம்பந்தப்பட்ட நடவடிக்கைகளிலும் காணப்படுகிறது.

தெற்காசிய பிராந்தியத்தின் சமூக, அரசியல் செயற்பாட்டினை தெற்காசிய நாடுகளின் இணையம் பிரதிபலிப்பதோடு, இவ்விணையம் வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காண விழைகிறது. பிராந்திய பாதுகாப்பு சம்பந்தப்பட்ட காரியங்களில் தெற்காசிய நாடுகளின் இணையம் கவனம் செலுத்தவில்லை. அங்கத்துவ நாடுகளிடம் ஏற்கெனவே நிலவி வரும் இருக்கூட்டு மற்றும் பல கூட்டு உறவுகளில் தலையிடா வண்ணம் தெற்காசிய நாடுகளின் இணையம் அங்கத்துவ நாடுகளிடையே விரும்பத்தக்க முறையில் ஒரு நல் உறவை உருவாக்கி வருகிறது. மேம்பாடு

படைத்த ஒரு தேசிய அமைப்பாக கருதப்படாமை இவ்விணையத்தின் ஒரு சிறப்பு அம்சமாக காணப்படுகிறது. எந்த ஒரு நாடோ அல்லது நாடுகளின் கூட்டமைவோ எந்த முடிவையும் அங்கத்துவ நாடுகளின் மீது திணிக்க இயலாது. கருத்திசைவை உருவாக்குதலின் அடிப்படையில் இல்லாமல் எல்லா முடிவுகளும் அங்கத்துவ நாடுகளின் ஏகோபித்த முடிவாக மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இதன் மூலம் முடிவுகள் மேற்கொள்ளுவதில் அங்கத்துவ நாடுகளின் இறைமையும் சம நிலையும் பாதுகாக்கப்படுகிறது.

1986 - ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் தெற்காசிய நாடுகளின் இணையத்தின் இரண்டாம் மாநாடு இந்தியாவில் பெங்களூரில் வைத்து நடத்தப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து தெற்காசிய நாடுகளின் இணையத்தின் பொது செயலகம் 1987-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 16-ம் நாள் நேபாளத்தில் உள்ள காத்மண்டு என்ற இடத்தில் அமைக்கப்பட்டது. இச் செயலக அமைப்பு தெற்கு ஆசிய நாடுகளின் இணையத்திற்கு மிகவும் தேவையான ஒரு நிர்வாக அமைப்பிற்கான அடிப்படையை தோற்றுவித்தது. தெற்கு ஆசிய நாடுகளின் இணையத்திற்கு ஒரு ஒளி மயமான எதிர் காலம் இருக்கிறது என்ற நம்பிக்கை இன்று உருவாகியுள்ளது. எவ்வாவெனினும் தெற்கு ஆசிய பிராந்தியத்தில் அர்த்தமுள்ள பிராந்திய ஒத்துழைப்பை உருவாக்கி, சமாதானத்தை ஏற்படுத்தி, நிலைத் தன்மையை உறுதிப்படுத்த, தெற்கு ஆசிய நாடுகளின் இணையம் தீவிரமாய் செயல்பட வேண்டும். அதற்கு அங்கத்துவ நாடுகளுக்கு போதுமான விவேகமும் தூர நோக்கும் தேவை.

இந்தியா பிரேசில் தென் ஆப்பிரிக்கா(IPSA)

இந்தியா-பிரேசில்-தென்னாப்பிரிக்கா உரையாடல் மன்றம் (ஐ.பி.எஸ்.ஏ) ஜூன் 2003 இல் நிறுவப்பட்டது, மூன்று வளர்ந்து வரும் நாடுகளில் (இந்தியா, பிரேசில், தென்னாப்பிரிக்கா) ஒரு ஒருங்கிணைப்பு பொறிமுறையாக, மூன்று பல இன மற்றும் பன்முக கலாச்சார ஜனநாயக நாடுகள், அவை தீர்மானிக்கப்படுகின்றன: கட்டுமானத்திற்கு பங்களிப்பு ஒரு புதிய சர்வதேச கட்டிடக்கலை, உலகளாவிய பிரச்சினைகளில் அவர்களின் குரலை ஒன்றிணைத்தல், பல்வேறு பகுதிகளில் அவர்களின் உறவுகளை ஆழப்படுத்துதல். மன்றத்தின் தொடக்கத்திலிருந்தும், 2015 ஆம் ஆண்டளவில் 25 பில்லியன் அமெரிக்க டாலர் இலக்கு உடனடியாக அடையப்படும் என்பதற்கான அறிகுறிகளிலிருந்தும் ஐபிஎஸ்ஏ கூட்டாளர்களிடையே வர்த்தகம் கணிசமாக அதிகரித்துள்ளது.

பிரேசில், ரஷ்யா, இந்தியா, சீனா, தென் ஆப்ரிக்கா(BRICS)

பிரிக் நாடுகளின் லேபிள் நான்கு பெரிய, வளரும் நாடுகளின் (பிரேசில், ரஷ்யா, இந்தியா மற்றும் சீனா) தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட குழுவைக் குறிக்கிறது. "பிரிக்" என்ற சொல் 2001 ஆம் ஆண்டில் கோல்ட்மேன் சாச்ஸ் சொத்து மேலாண்மை நிறுவனத்தின் தலைவரான ஜிம் ஒ நீல் என்பவரால் உருவாக்கப்பட்டது. அவரது வெளியீடு பில்டிங் பெட்டர் குளோபல் எகனாமிக் பிரிக்ஸ். ஆரம்ப நான்கு பி.ஆர்.ஐ.சி மாநிலங்களின் (பிரேசில், ரஷ்யா, இந்தியா மற்றும் சீனா) வெளியுறவு அமைச்சர்கள் செப்டம்பர் 2006 இல் நியூயார்க் நகரில் ஐ.நா பொதுச் சபையின் பொது விவாதத்தின் ஓரங்களில் சந்தித்து, தொடர்ச்சியான உயர்மட்டக் கூட்டங்களைத் தொடங்கினர். 16 ஜூன் 2009 அன்று ரஷ்யாவின் யெகாடெரின்பர்க்கில் ஒரு முழு அளவிலான இராஜதந்திர கூட்டம் நடைபெற்றது. பிரிக்ஸ் தலைவர்களின் உச்சி மாநாடு ஆண்டுதோறும் கூட்டப்படுகிறது.

நான்கு டிக்ஜை நாடுகளும் 21 ஆம் நூற்றாண்டில் உலகின் மிகப்பெரிய மற்றும் மிகவும் செல்வாக்குமிக்க பொருளாதாரங்களுக்கிடையில் தரவரிசைப்படுத்துவதற்கான அவர்களின் மக்கள்தொகை மற்றும் பொருளாதார ஆற்றலால் பல நம்பிக்கைக்குரிய வளர்ந்து வரும் சந்தைகளில் இருந்து வேறுபடுகின்றன (மேலும் அந்த திறனை உணர்ந்து கொள்வதற்கான நியாயமான வாய்ப்பைப் பெறுவதன் மூலம்). மொத்தத்தில், நான்கு அசல் பி.ஆர்.ஐ.சி நாடுகள் 2.8 பில்லியனுக்கும் அதிகமான மக்கள் அல்லது உலக மக்கள்தொகையில் 40 சதவிகிதம், மூன்று கண்டங்களுக்கு மேலாக உலகின் நிலப்பரப்பில் கால் பகுதியையும் உள்ளடக்கியது, மேலும் உலக மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 25 சதவீதத்திற்கும் அதிகமானவை.

இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் பிறகு, பல புதிய நாடுகள் உதயமாகின. அவ்வாறு உருவான ஒரு நாடே இசுரேல் ஆகும். இது பிரித்தானியப் பேரரசின் ஒரு பகுதியான பாலஸ்தீனத்தில் அமைக்கப்பட்டது. யூதர்களுக்காக அமைக்கப்பட்ட இந்த நாட்டினால், பூர்வீக பாலஸ்தீனியர்களின் நாடாளும் உரிமை பறிபோனது. இதன் காரணமாக பாலஸ்தீனிய விடுதலை இயக்கங்கள் தோன்றின. யாசர் அராபத் போன்றவர்கள் தலைமையில் தோன்றிய இந்த இயக்கங்கள் பின்னாளில் நடைபெற்ற இஸ்ரேலிய ராணுவ தாக்குதல், மற்றும் அல்-அக்சா மகூதி நெருப்பிடப்பட்டது காரணமாக தீவிரவாத இயக்கங்களாக மாறின. மேலும் அங்கேயே நிரந்தரமாக தங்கியதன் காரணமாகவும், இசுரேல் நாட்டை அமெரிக்கா ஆதரித்து வருவதன் காரணமாகவும் இசுலாமியர்களில் பெரும்பாலோர் அமெரிக்கா மற்றும் மேலை நாடுகளை வெறுக்கத் தொடங்கினர். இதன் காரணமாகவும் அல்-கொய்தா போன்ற தீவிரவாத இயக்கங்கள் தோன்றின. இந்த இயக்கங்களின் காரணமாக இசுலாம் ஒரு தீவிரவாத மதம் போன்ற தோற்றம் பெற்றது.

இருப்பினும் ஆசிய-ஆப்பிரிக்க நாட்டு இசுலாமியர்களின் வியாபார பெயர்வு காரணமாக, புதிய பகுதிகளிலும் இசுலாம் பரவுகின்றது. இதைத் தவிர பொருளாதார மற்றும் கல்வியின் பொருட்டு புலம்பெயரும் இசுலாமியர்களின் காரணமாக மற்ற மேற்கத்திய நாடுகளிலும் இசுலாம் மதம் பரவுகின்றது

ASEAN பொருளாதார சமூகம் :

ஆசியான் நாடுகளுக்குள் ஒரு பொதுவான சந்தை மற்றும் உற்பத்தி தளத்தை உருவாக்குவதும், பிராந்தியத்தில் சமூக மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உதவுவதும் ஆசியான் பொருளாதார சமூகத்தின் நோக்கங்களாகும் .பொருளாதார மோதல்களைத் தீர்ப்பதற்கு தற்போதுள்ள ஆசியான் தகராறு தீர்வு பொறிமுறையை மேம்படுத்தவும் பொருளாதார சமூகம் விரும்புகிறது .முதலீடு, தொழிலாளர் மற்றும் சேவைகளுக்கான சுதந்திர வர்த்தகப் பகுதியை) FTA) வடிவமைப்பதில் ASEAN கவனம் செலுத்தியுள்ளது . ASEAN உடன் FTA-க்களை பேச்சுவார்த்தை நடத்த அமெரிக்காவும் சீனாவும் ஏற்கனவே விரைவாக நகர்ந்துள்ளன.

ஆசியான் சமூக-கலாச்சார சமூகம்

- ஆசியான் மிக முக்கியமான பிராந்திய அமைப்பாக வேகமாக வளர்ந்து வருகிறது.
- அதன் தொலைநோக்கு 2020, சர்வதேச சமூகத்தில் ஆசியானுக்கு வெளிப்புறமாகத் தோன்றும் ஒரு பகுதியை விவரித்துள்ளது.
- இது பிராந்தியத்தில் ஒரு சர்ச்சையில் பேச்சுவார்த்தையை ஊக்குவிக்க தற்போதுள்ள ஆசியான் கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டது.
- இவ்வாறு, கம்போடிய மோதலுக்கு, கிழக்கு திமோர் நெருக்கடிக்கு, ஆசியான் மத்தியஸ்தம் செய்து, கிழக்கு ஆசிய ஒத்துழைப்பு பற்றிப் பேச ஆண்டுதோறும் கூடுகிறது.
- ஆசியானின் தற்போதைய பொருளாதார வலிமை, குறிப்பாக இந்தியா மற்றும் சீனா போன்ற வளர்ந்து வரும் ஆசிய பொருளாதாரங்களுக்கு வர்த்தக மற்றும் முதலீட்டு கூட்டாளியாக அதன் பொருளாதார பொருத்தப்பாடு, இதை ஒரு கவர்ச்சிகரமான முன்மொழிவாக ஆக்குகிறது.

இந்தியா மற்றும் ஆசியான்:

- ❖ இந்தியாவிற்கும் புருனே, கம்போடியா, இந்தோனேசியா, லாவோஸ், மலேசியா, மியான்மர், பிலிப்பைன்ஸ், சிங்கப்பூர், தாய்லாந்து மற்றும் வியட்நாம் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளின் சங்கத்திற்கும் (ASEAN) இடையிலான உறவு, கிட்டத்தட்ட ஒரு தசாப்தத்திற்கு முன்பு தொடங்கப்பட்டதிலிருந்து விரைவான விகிதத்தில் முன்னேறியுள்ளது.
- ❖ 1992 ஆம் ஆண்டில், ஆசியானின் துறைசார் உரையாடலில் சேர இந்தியா அழைக்கப்பட்டது.
- ❖ 1995 ஆம் ஆண்டு பாங்காக்கில் நடைபெற்ற ஐந்தாவது ஆசியான் உச்சிமாநாட்டின் போது, ஆசியான் இந்தியாவை முழு உரையாடல் கூட்டாளியாக இந்த அமைப்பில் சேர அழைத்தது.
- ❖ 1996 ஆம் ஆண்டில், இந்தியாவும் ஆசியான் பிராந்திய மன்றத்தில் இணைந்தது . 2002 முதல், இந்தியாவும் ஆசியானும் வருடாந்திர உச்சிமாநாடுகளை நடத்தி வருகின்றன.
- ❖ இந்தியாவும் ஆசியான் நாடுகளும் ஆகஸ்ட் 2009 இல் தாய்லாந்தில் ஒரு சுதந்திர வர்த்தக ஒப்பந்தத்தில்) FTA) கையெழுத்திட்டன .வர்த்தகம் மற்றும் தொழில்துறை அமைச்சகத்தின் செய்திக்குறிப்பின்படி, 2013 மற்றும் 2016 க்கு இடையில், ஆசியான் உறுப்பு நாடுகளும் இந்தியாவும் ASEAN-இந்தியா FTA இன் கீழ் வர்த்தகம் செய்யப்படும் பொருட்களில் 80% க்கும் அதிகமான இறக்குமதி வரிகளைக் குறைக்கும்.
- ❖ தயாரிப்புகள் மீதான FTA-வை சிங்கப்பூர், மலேசியா மற்றும் தாய்லாந்து ஆகியவை ஜனவரி 2010 இல் ஏற்றுக்கொண்டன.
- ❖ மீதமுள்ள ஏழு ஆசியான் நாடுகளால் ஆகஸ்ட் 2010 க்குள் FTA செயல்படுத்த திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.
- ❖ இந்தியாவும் ஆசியானும் இப்போது சேவைகள் வர்த்தகம் மற்றும் முதலீடு தொடர்பான ஒப்பந்தங்களை உருவாக்கும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளன.

❖ சேவைப் பேச்சுவார்த்தைகள் கோரிக்கை-சலுகை அடிப்படையில் நடத்தப்படுகின்றன, இதில் இரு தரப்பினரும் தாங்கள் தேடும் வாய்ப்புகளுக்கான கோரிக்கைகளைச் சமர்ப்பிக்கிறார்கள், மேலும் பெறும் நாடு கோரிக்கைகளின் அடிப்படையில் சலுகைகளுடன் பதிலளிக்கிறது.

பிராந்திய ஒத்துழைப்புக்கான தெற்காசிய சங்கம் (South Asian Association for Regional Cooperation (SAARC):-

பிராந்திய ஒத்துழைப்புக்கான தெற்காசிய சங்கம் (சார்க்) என்பது தெற்காசியாவிலுள்ள எட்டு நாடுகளின் பொருளாதார மற்றும் அரசியல் கூட்டாகும். இது 1985 ஆம் ஆண்டு வங்காளதேசம், பூடான், இந்தியா, மாலத்தீவு, நேபாளம், பாகிஸ்தான் மற்றும் இலங்கை ஆகிய அரசு தலைவர்கள் இதற்கான சாசனத்தை ஏற்றுக்கொண்டதன் மூலம் நிறுவப்பட்டது. ஆப்கானிஸ்தான் 2007 ஆம் ஆண்டு சார்க் அமைப்பின் 8 வது உறுப்பு நாடாக இணைந்து கொண்டது. எட்டு உறுப்பு நாடுகளைத் தவிர சீனா, அமெரிக்கா, மியான்மர், ஜப்பான், தென் கொரியா, ஆஸ்திரேலியா, மொரிஷியஸ் மற்றும் ஐரோப்பிய ஒன்றியம் ஆகிய ஒன்பது நாடுகள் சார்க் உச்சிமாநாடுகளில் பார்வையாளர்களாக கலந்துகொள்கின்றன.

அமைப்பு மற்றும் செயல்முறை

- இறையாண்மை சமத்துவம்,
- பிராந்திய ஒருமைப்பாடு,
- அரசியல் சுதந்திரம்,
- உறுப்பு நாடுகளின் உள்விவகாரங்களில் தலையீடு செய்யாமை மற்றும்
- பரஸ்பர நன்மை ஆகிய ஐந்து கோட்பாடுகளுக்கு மதிப்பளிப்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டது. சார்க் உறுப்பு நாடுகளிற்கிடையில் இருதரப்பு மற்றும் பலதரப்பு உறவுகளுக்குப் பிராந்திய அளவில் ஒத்துழைப்பு வழங்கும் அமைப்பாகச் செயற்படுகிறது. விவாதத்தின் போது இருதரப்பு மற்றும் சர்ச்சைக்குரிய விடயங்கள் விவாதிக்கப்படுவதிலிருந்து விலக்கப்படும். கருத்தொருமித்து முடிவுகள் எடுக்கப்படும்.

பிரிக்ஸ் (BRICS) பிரிக்ஸ் என்பது உலகில் வளர்ந்து வரும் முன்னணி சந்தைப் பொருளாதார நாடுகளாகிய பிரேசில், ர்'யா, இந்தியா, சீனா மற்றும் தென்னாபிரிக்கா ஆகிய நாடுகளின் சக்திவாய்ந்த அமைப்பின் சுருக்கமாகும். பிரிக்ஸ் பொறிமுறையானது அமைதி, பாதுகாப்பு, அபிவிருத்தி, ஒத்துழைப்பு ஆகியவற்றை மேம்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இது மனிதகுலத்தின் அபிவிருத்திக்குக் கணிசமானளவு பங்களிப்பு வழங்குவதையும், சமத்துவமான மற்றும் நீதியான உலகத்தை நிறுவுவதையும் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

முதல் உச்சி மகாநாடு ர்'யாவின் யெகாடெரின்பர்க்கில் (லுநமயவநசைஷெரசப) நடந்தது. அங்கு நான்கு நாடுகளின் தலைவர்கள் டீசுஜுன பொருளாதாரக் குழுவின் உறுப்பினர்களாக அறிவிக்கப்பட்டனர். 2010 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் தென்னாபிரிக்கா இக் கூட்டமைப்பில் அங்கத்தவராக்கப்பட்டது. இதன் விளைவாக இதன் பெயர் டீசுஜுனா என மாற்றப்பட்டது. டீசுஜுனா ஆரம்பத்திலிருந்து சர்வதேச முறைமையில் பயனுள்ள பல செயல்களைச் செய்து வந்தது. பிரிக்ஸ் நாடுகள் புதிய பொருளாதார தரவரிசைகளைக் கொண்ட தனியான நாடுகளாக வளர்ச்சியடைந்தன.

2010 ஆம் ஆண்டு சீனா உலகின் இரண்டாவது பெரிய பொருளாதார வளர்ச்சி பெற்ற நாடாக மாறியது. இந்தியா தற்போது மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் (புனீ) பத்தாவது வது இடத்தில் உள்ளது. மற்றும் கொள்முதல் சக்தி சமநிலையில் ஜிடிபியின் அடிப்படையில் நான்காவது இடத்தில் உள்ளது. 2011 ஆம் ஆண்டு பிரேசில் உலகின் பொருளாதார வளர்ச்சியில் ஆறாவது இடத்திலுள்ளது. ர்'யா பொருளாதார வளர்ச்சியில் ஒன்பதாவது இடத்தில் உள்ளது மற்றும் தென்னாபிரிக்கா 26 வது இடத்தில் உள்ளது.

ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் அங்கத்துவ நாடுகள் ஒன்றிணைவது போன்று பிரிக்ஸ் நாடுகள் சர்வதேச முறைமைகளில் தங்கள் நிலைகளையும் செயல்களையும் ஒருங்கிணைக்கின்றன. தற்போதைய உலகளாவிய பொருளாதார நெருக்கடிக்கு மத்தியில், உலகப் பொருளாதார ஒத்துழைப்புக்கான புதிய உத்வேகத்தை வழங்குவதன் மூலம் உலகப் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு புதிய வலுவினை வழங்கும் என உலகின் பல நாடுகள் பிரிக்ஸ் நாடுகளை எதிர்பார்க்கின்றன.

ஆசிய-பசிபிக் பொருளாதார ஒத்துழைப்பு

ஆசிய-பசிபிக் பொருளாதார ஒத்துழைப்பு (யுளையீயஉகைஉ நுஉழெஅஉஉ ஊழழிநசயவழையுநுஉ) என்பது ஆசிய-பசிபிக் சமுத்திரத்தில் ஒன்றில் ஒன்று சார்ந்து வளர்ந்து வரும் பிராந்திய பொருளாதார அமைப்பாகும். இது 1989 ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்டது.

APEC இல் 21 அங்கத்துவ நாடுகள் உள்ளன. சமநிலையானதும், நிலையானதும், புதுமையானதுமான அதிக வளர்ச்சியை இப்பிராந்திய மக்களுக்கு உருவாக்கிக் கொடுப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளதுடன், பாதுகாப்பினை உறுதிப்படுத்துவதன் மூலம் பிராந்தியப் பொருளாதார ஒருங்கிணைப்பைத் துரிதப்படுத்துவது இவ் அமைப்பின் நோக்கமாகும்.

குவாட் (QUAD)

“குவாட்ரிலேட்டரல் பாதுகாப்பு கலந்துரையாடல் (Quadrilateral Security Dialogue-QSD) என அழைக்கப்படும், குவாட் என்னும் அமைப்பு நான்கு நாடுகளை உள்ளடக்கிய கூட்டமைப்பாகும். 2004 ஆம் ஆண்டு சுனாமி பேரலையின் பின்னர் இந்தியா தனக்கும் தனது அயல் நாடுகளுக்கும் நிவாரணம் மற்றும் மீட்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு அமெரிக்கா, ஜப்பான் மற்றும் ஆஸ்திரேலியா ஆகிய நாடுகளுடன் இணைந்து பணியாற்றியது. இதன் தொடர்ச்சியாக, இந்த நாடுகள் 2007 ஆம் ஆண்டு முத்தர்தவையாக தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளின் கூட்டமைப்பு (ASEAN) மகாநாட்டில் சந்தித்துக் கொண்டன. இதன்போது ஜப்பானிய பிரதமர் ஷின்சோ அபே குவாட் உருவாவதற்கான யோசனையை முன்வைத்தார். இவ் யோனனையினை ஏற்றுக் கொண்ட அமெரிக்கா, இந்தியா, ஆஸ்திரேலியா மற்றும் ஜப்பான் ஆகிய நான்கு நாடுகள் குவாட் அமைப்பினை நிறுவிக் கொண்டனர். வடஅத்திலாத்திக் மற்றும் இந்தோ-பசுபிக் சமுத்திரப் பிராந்திய ஜனநாயக நாடுகளின் கூட்டணியாக அழைக்கப்பட்டது. 2007 ஆம் ஆண்டு குவாட் உருவாக்கப்பட்டதிலிருந்த நான்கு நாடுகளின் பிரதிநிதிகள் அடிக்கடி சந்தித்துக் கொண்டனர். குவாட் அமைப்பின் பிரதான நோக்கம் இந்தோ-பசிபிக் பிராந்தியத்தின் சுதந்திரமான, திறந்த, வளமான, எதிர்காலத்திற்கு இணைந்து பணியாற்றுவதாகும்.

இருப்பினும், இந்தோ-பசிபிக் பிராந்தியத்தில் அமெரிக்காவுக்கும் சீனாவுக்கும் இடையில் அதிகரித்து வரும் மோதல் நிலையினால், சீன அரசாங்கம் ஆஸ்திரேலியா மீது இராஜதந்திர அரசியல் அழுத்தத்தினை பிரயோகித்தது. இதனால் இவ்வமைப்பிலிருந்து ஆஸ்திரேலியா விலகிக் கொண்டது.

2010 ஆம் ஆண்டு அமெரிக்காவிற்கும் ஆஸ்திரேலியாவிற்கும் இடையில் தடைப்பட்டிருந்த இராணுவ ஒத்துழைப்பு மீண்டும் ஆரம்பமாகியது. இதன்பின்னர், மீண்டும் ஆஸ்திரேலியா குவாட் அமைப்பில் இணைந்து கொண்டது. 2012 ஆம் ஆண்டு இவ்வமைப்பு தொடர்பாக கூறும் போது ஜப்பானிய பிரதமர் கூறும் போது அமெரிக்கா, ஜப்பான், இந்தியா மற்றும் ஆஸ்திரேலியா ஆகிய நாடுகளை உள்ளடக்கிய ‘ஆசியாவின் ஜனநாயக பாதுகாப்பு வைரம்’ எனக் கூறியிருந்தார். 2017 ஆம் ஆண்டு பிலிப்பைன்ஸில் குவாட் அமைப்பின் அதிகாரப்பூர்வ பேச்சுவார்த்தை நடைபெற்றது.

குவாட் கொள்கைகள்

- இந்தோ-பசிபிக் பிராந்தியத்தில் உள்ள தந்திரோபாய கடல் வழிமார்க்கத்தை எந்வித அல்லது யாருடையதும் இராணுவ அல்லது அரசியல் செல்வாக்கும் இல்லாமல் பாதுகாப்பது,
- குவாட்டின் பிரதான நோக்கம், விதிகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட பூகோள ஒழுங்கு (rules-based global order) இடத்தைத் துல்லியமாக அறிந்து அவ்விடத்தையடையும் சரியான வழியை தேர்ந்தெடுக்கும் சுதந்திரம் (Freedom of navigation) மற்றும் தாராள வர்த்தக முறைமையை போன்றவற்றைப் பாதுகாத்தல்,
- இந்தோ-பசிபிக் பிராந்தியத்தில் உள்ள இக் கூட்டணி நாடுகளுக்கு கடன் நிதியுதவியை வழங்குவது,
- நவீன மற்றும் வளர்ந்து வரும் தொழில்நுட்பங்கள், தொழிநுட்ப இணைப்பு மற்றும் உள்கட்டமைப்பு, இணைய பாதுகாப்பு (Cyber security) கடல் பாதுகாப்பு, மனிதாபிமான உதவி, அனர்த்த நிவாரணம், காலநிலை மாற்றம், பெரும் தொற்றுநோய் மற்றும் கல்வி போன்ற சமகால சர்வதேசப் பிரச்சினைகள் தொடர்பாகவும் குவாட் அமைப்புத் தலைவர்கள் தமக்கிடையில் கருத்துக்களைப்

பரிமாறிக்கொண்டனர். 2021 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 24 ஆம் திகதி அமெரிக்க ஜனாதிபதி பைடன் டினைநடு ஆஸ்திரேலியா, இந்தியா, ஜப்பான் ஆகிய நாடுகளின் தலைவர்களை வெள்ளை மாளிகைக்கு அழைத்து முதல் தடவையாக குவாட் தலைவர்களின் உச்சிமாநாட்டினை நடாத்தினார். இம்மகாநாட்டில் பின்வரும் தீர்மானங்கள் எடுக்கப்பட்டன.

கோவிட் மற்றும் பூகோள சுகாதாரம்

நான்கு அங்கத்துவ நாடுகள் உட்பட பூகோளளவில் உயிர் அச்சுறுத்தலுக்கு கோவிட் -19 தொற்றுநோய் உள்ளது என்பதை குவாட் தலைவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டனர். இதனால் 2021 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் குவாட் அமைப்புத் தலைவர்கள் குவாட் தடுப்பூசி நட்புறவினை ஆரம்பித்தனர். இந்தோ-பசிபிக் மற்றும் பூகோளப் பாதுகாப்பிற்கான பயனுள்ள தடுப்பூசிகளை சமமானளவில் விநியோகம் செய்ய உதவுதல் என்ற தீர்மானத்தை எடுத்தனர்.

உள்கட்டமைப்பு

குறாப் 7 (பு-7) இன் கொள்கையினை பின்பற்றி டிஜிட்டல் இணைப்பு, காலநிலை, சுகாதாரம் மற்றும் சுகாதாரப் பாதுகாப்பு மற்றும் பாலின சமத்துவ உள்கட்டமைப்பு ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்தும் உள்கட்டமைப்பு நட்புறவினை வளர்த்தல். குவாட் அமைப்பு நாடுகள் அமைந்துள்ள பிராந்தியத்தில் நடைபெறும் உள்கட்டமைப்பு முயற்சிகளை வலுப்படுத்த நிபுணத்துவம், திறன் மற்றும் செல்வாக்கை ஒன்றுதிரட்டி இப்பிராந்தியத்தின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யப் புதிய வாய்ப்புகளை அடையாளம் காணுதல்

காலநிலை

காலநிலை நெருக்கடியை அவசரமாக எதிர்கொள்ள குவாட் நாடுகள் காலநிலை தொடர்பான தூர நோக்கின் அடிப்படையில் செயலாற்றும்.

சைபர் பாதுகாப்பு

சைபர் பாதுகாப்பு தொடர்பில் நான்கு நாடுகளுக்கும் இடையில் நீண்டகால ஒத்துழைப்பை உருவாக்குதல், உள்நாட்டு மற்றும் சர்வதேசளவில் காணப்படும் சிறந்த

நடைமுறைகளை செயற்படுத்த குவாட் நாடுகளின் நிபுணத்துவத்தை ஒன்றிணைப்பதன் மூலம் சைபர் அச்சுறுத்தல்களுக்கு எதிரான உள்கட்டமைப்பினை உருவாக்குதல்.

விண்வெளி

விண்வெளி உட்பட உலகின் அறிவியல் துறைகளில் குவாட் அமைப்பு நாடுகளின் அறிவியலாளர்கள் பங்களிப்பு செய்து வருகின்றனர். இதனையடிப்படையாகக் கொண்டு குவாட் அமைப்பின் புதிய நட்புறவுடன் செயற்கைக்கோள் தரவைப் பரிமாறிக்கொள்ளும், காலநிலை மாற்றம், இடர்காலத் தயார்நிலை, மற்றும் இதனுடன் தொடர்புடைய ஏனைய சவால்களுக்கு பதிலளித்தல் என்பவற்றில் கவனம் செலுத்தும்.

சுய மதிப்பிட்டு கேள்விகள்

1. ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பு எந்த ஆண்டில் நிறுவப்பட்டது?
2. UNESCO அமைப்பின் முழுபெயர் என்ன?
3. UNICEF அமைப்பின் முக்கிய நோக்கம் என்ன?
4. WHO அமைப்பின் தலைமையகம் எங்கு உள்ளது?
5. ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் நோக்கம் என்ன?
6. ஆப்பிரிக்க ஒற்றுமை அமைப்பின் தற்போதைய பெயர் என்ன?
7. ASEAN அமைப்பின் தலைமையகம் எங்கு உள்ளது?
8. SAARC அமைப்பின் உறுப்பினர் நாடுகளில் இந்தியா தவிர மற்ற இரண்டு நாடுகளை குறிப்பிடுக.
9. WHO என்ன செய்கிறது? ஒரு முக்கிய பணி கூறுக.
10. ஐ.நா அமைப்பின் முக்கிய மூன்று நோக்கங்களை குறிப்பிடுக.

இயல் – நான்கு

பிரெட்டன் காடுகள் நிறுவனங்கள் - உலக வங்கி மற்றும் சர்வதேச நாணய நிதியம் :
UNCTAD - வடக்கு - தெற்கு உரையாடல் - NIEO - GATT - WTO

நோக்கங்கள்

சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் (IMF) பங்களிப்புகளை அறிதல்
UNCTAD அமைப்பின் நோக்கங்கள் மற்றும் பணிகளை புரிதல்
GATT மற்றும் WTO அமைப்புகளின் நோக்கங்கள் மற்றும் சர்வதேச
வாணிபத்தினை அறிதல்.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் நடைபெற்ற இரண்டு உலகப் போர்களுக்கு
இடையிலான காலகட்டத்தில், உலகளாவிய பொருளாதார வளர்ச்சியை ஒழுங்குபடுத்தும்
நோக்கில் சர்வதேச நிதி அமைப்புகளை உருவாக்கும் யோசனை உருவானது.
ஆரம்பத்தில், தாராளவாத (Liberal) நெறிமுறைகளை பின்பற்றி, அரசாங்கங்கள்
வெளிப்படையாகவே சர்வதேச நிதி விவகாரங்களில் நேரடி தலையீட்டை தவிர்க்க
முயன்றன. ஆனால், வங்கியாளர்கள் இந்த சூழலில் முக்கிய பாத்திரம் வகித்தனர்.

முதலீட்டை ஈர்க்கவோ அல்லது விரட்டவோ வட்டி விகிதங்கள் தாக்கத்தை
ஏற்படுத்தும் என்பதற்காக, வங்கியாளர்கள் ஒருவித சர்வதேச ஒத்துழைப்பை
ஆதரித்தனர். உதாரணமாக, 1924 ஆம் ஆண்டில் ஜெர்மனியக் இழப்பீட்டுத்
தொகைகளை ஒழுங்குபடுத்த டாவ்ஸ் திட்டம் (Dawes Plan) அமல்படுத்தப்பட்டது. இந்த
திட்டம் நியூயார்க் பெடரல் ரிசர்வ் வங்கி மற்றும் இங்கிலாந்து வங்கியின் தலைவர்களால்
பேச்சுவார்த்தை நடத்தப்பட்டதன் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்டது.

இந்நேரத்தில், லீக் ஆஃப் நேஷன்ஸ் (League of Nations) என்ற சர்வதேச அமைப்பு
இருந்தது. இது முதன்மையாக ஒரு அரசியல் அமைப்பாக இருந்தாலும், அதன் கீழ்
பொருளாதார மற்றும் நிதி அமைப்பும் இயங்கிக் கொண்டிருந்தது. 1920 முதல் 1933 வரை
பல ஐரோப்பிய நகரங்களில் நடைபெற்ற சர்வதேச மாநாடுகளுக்கு இந்த அமைப்பு நிதி
உதவி வழங்கியது. இவை அனைத்தும் சர்வதேச நிதி நிறுவனங்கள் உலகளாவிய
பொருளாதார வளர்ச்சியை ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் தொடக்கமாகக்
கருதலாம்.

1920-களின் நடுப்பகுதியில், லீக் ஆஃப் நேஷன்ஸ் பல ஐரோப்பிய நாடுகளின் பொருளாதாரத்தை நிலைப்படுத்தும் நோக்கில் கடன்கள் வழங்க உதவியது. 1927 ஆம் ஆண்டு ஜெனீவாவில், லீக் நடத்திய ஒரு சர்வதேச பொருளாதார மாநாட்டில், அமெரிக்கா மற்றும் சோவியத் யூனியன் போன்ற உறுப்பினரல்லாத நாடுகளும் பங்கேற்றன. இதில், சர்வதேச வர்த்தகம், கார்டெல்கள் மற்றும் கொள்கை தொடர்பான சர்வதேச நடத்தை விதிகளை உருவாக்குவது குறித்து தீர்மானங்கள் முன்வைக்கப்பட்டன.

பின்னர், 1930-ஆம் ஆண்டு, சர்வதேச தீர்வுகளுக்கான வங்கி (Bank for International Settlements - BIS) உருவாக்கப்பட்டதாக விவாதிக்கப்பட்டது. இது சுவிட்சர்லாந்தின் பாசல் நகரில் அமைந்துள்ளது. இங்கு மத்திய வங்கிகளின் ஆளுநர்கள் மற்றும் பிற நிதி நிபுணர்கள் இடையே வழக்கமான கூட்டங்கள் நடைபெறும்.

தொழில்நுட்ப ஆதரவுத் திட்டங்கள் (Structural Adjustment Programs - SAPs) என்பது புதிய தாராளவாதக் கொள்கைகளின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்டவை. இந்த துணைப்பிரிவில், 1970களில் தொடங்கி தற்போதைய காலம் வரை SAP-களின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் ஆராயப்படுகிறது. பெயர் மற்றும் முக்கியத்துவத்தில் சில மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருந்தாலும், SAP-க்கள் இன்னும் பல்வேறு வலுவான ஆதாரங்களில் நிலைத்திருக்கின்றன.

SAP-கள், சுதந்திரமான சந்தைகள் செழிப்பு மற்றும் வளர்ச்சிக்கான சிறந்த பாதையைக் கொடுக்கக்கூடும் என்ற நம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. பொருளாதாரக் கொள்கை வரலாற்றைக் கருத்தில் கொண்டால், 1970களின் முற்பகுதி வரையிலான காலம் **கீன்சியனிசம்** (Keynesianism) என்ற பெயரில் பரவலாக அறியப்பட்டது. இந்த அணுகுமுறை, பொருளாதார சுழற்சிகளை சம நிலைப்படுத்துவதிலும், பொருளாதார ரீதியாக ஒதுக்கப்பட்ட மக்களை பாதுகாப்பதிலும் அரசின் பங்கு முக்கியமானதாகக் கருதப்பட்டது.

இதற்கு மாறாக, **புதிய தாராளவாதம்** (Neoliberalism) என்பது குறைந்தபட்ச அரசு தலையீடுடன் இயங்கும் திறந்த மற்றும் தடையற்ற சந்தைகள் வளர்ச்சியை உருவாக்கும்

என்று நம்புகிறது. இந்த வளர்ச்சி, "சொட்டச் சொட்டச் செல்வம் கீழே செல்வது" (Trickle-down economics) என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில், ஏழைகளுக்கும் நன்மை ஏற்படுமென கருதுகிறது.

போருக்குப் பிந்தைய காலத்தில், பொருளாதார ஒழுங்குமுறை 'தங்கத் தரநிலை' (Gold Standard) என அழைக்கப்பட்ட ஒரு அமைப்பின் கீழ் இயங்கி வந்தது. இதில் நாணயங்கள் தங்கத்தின் மதிப்புடன் இணைக்கப்பட்டதால் நாணய மதிப்பில் ஊக்கத்தைத் தடுக்க முடிந்தது. மேலும், உலகளாவிய பொருளாதார நிலையற்ற தன்மையைத் தவிர்க்கும் நோக்கில், சர்வதேச பொருளாதார அமைப்புகள் உருவாக்கப்பட்டன.

இந்த அமைப்புகளின் கட்டமைப்பு, 1944 ஆம் ஆண்டு அமெரிக்காவின் பிரெட்டன் வூட்ஸ் (Bretton Woods) எனப்படும் ஸ்கி ரிசார்ட்டில் நடைபெற்ற ஒரு சர்வதேச மாநாட்டில் வகுக்கப்பட்டது. இதன் விளைவாக உருவான அமைப்புகள் பிரெட்டன் வூட்ஸ் நிறுவனங்கள் என அழைக்கப்பட்டன. இவை:

சர்வதேச நாணய நிதியம் (IMF)

- மறுசீரமைப்பு மற்றும் மேம்பாட்டுக்கான சர்வதேச வங்கி (International Bank for Reconstruction and Development - IBRD; பொதுவாக உலக வங்கி என அழைக்கப்படும்)
- பின்னர் உருவான உலக வர்த்தக அமைப்பு (WTO) மற்றும் அதற்கு முந்தைய கட்டணங்கள் மற்றும் வர்த்தகத்திற்கான பொது ஒப்பந்தம் (GATT)

இந்த அமைப்புகள் அனைத்தும், உலகளாவிய பொருளாதார ஓட்டங்களை ஒழுங்குபடுத்துவதற்காகவே உருவாக்கப்பட்டன. அவை தங்களிடம் நிதி பங்களித்த நாடுகளின் பிரதிநிதிகளால் நிர்வகிக்கப்பட்டன.

வறுமைப் பரவல் மற்றும் வடக்கு-தெற்குப் பிளவு

உலகளவில் வறுமையில் வாடும் பெரும்பாலான மக்கள், ஐக்கிய நாடுகள் சபையால் 1971 ஆம் ஆண்டில் "குறைந்த வளர்ச்சி கொண்ட நாடுகள்" (Least Developed Countries – LDCs) என வகைப்படுத்தப்பட்ட நாடுகளில் உள்ளனர். இந்த நாடுகள் பொருளாதார ரீதியாக பல்வேறு சவால்களை எதிர்கொள்கின்றன. அவை நிறுவன ஆதாரங்களின் பற்றாக்குறை, மனித வள வளமின்மை, புவியியல் இடம், இயற்கை

மற்றும் மனிதனால் உண்டாகும் கட்டுப்பாடுகள் போன்ற காரணிகளால் மேலும் பாதிக்கப்படுகின்றன.

நாடுகளை வகைப்படுத்தும் பல்வேறு முறைகள் உள்ளன. முக்கியமான இரண்டு அமைப்புகள் இவையாகும்:

1. பிரெட்டன் வூட்ஸ் நிறுவனங்கள் (IMF மற்றும் IBRD)
2. ஐக்கிய நாடுகள் சபை (UN)

IBRD நாடுகளை தனிநபர் மொத்த தேசிய உற்பத்தி (GNP) அடிப்படையில் வகைப்படுத்துகிறது. US\$750 க்கும் குறைவான தனிநபர் GNP கொண்ட நாடுகள் "குறைந்த வருமானம் கொண்ட நாடுகள்" அல்லது LDCs என அழைக்கப்படுகின்றன.

இந்நிலையில், வடக்கு அரைக்கோளத்தில் உள்ள பெரும்பாலான நாடுகள் உயர்ந்த தனிநபர் GNP கொண்டுள்ளன, அதே சமயம் தெற்கு அரைக்கோளத்தில் உள்ள நாடுகள் குறைந்த GNP அளவைக் கொண்டுள்ளன. இதனால்தான் "வடக்கு-தெற்கு பிளவு" (North-South Divide) என்ற கருத்து உருவானது - அதாவது, தெற்குப் பகுதிகளில் ஏழை மக்கள் அதிகம் உள்ளனர் எனும் பொதுவான கருத்து.

இருப்பினும், இது "வளர்ந்த நாடுகளில் வறுமை இல்லை" என்பதைக் குறிக்கவில்லை; மாறாக, "வறுமையில் வாழும் வாய்ப்புடையவர்கள் தெற்கில் அதிகம்" எனும் ஒப்பீட்டுச் சூழலை சுட்டிக்காட்டுகிறது.

மனித மேம்பாட்டு குறியீடு (HDI) அடிப்படையிலான புதிய வகைப்பாடு

1990ஆம் ஆண்டு முதல், ஐ.நா. ஒரு புதிய வகைப்பாடு முறையை அறிமுகப்படுத்தியது, அதாவது மனித மேம்பாட்டு குறியீடு (Human Development Index – HDI). இது கீழ்க்காணும் கூறுகளின் அடிப்படையில் நாடுகளை மதிப்பீடு செய்கிறது:

1. தனிநபர் மொத்த தேசிய வருமானம் (GNI)
  - GNI US\$750 க்கும் குறைவாக இருந்தால், நாடு LDC ஆக வகைப்படுத்தப்படும்.
2. மனித சொத்து குறியீடு (HAI)
  - எழுத்தறிவு விகிதம்
  - ஊட்டச்சத்து நிலை

- சுகாதாரம் மற்றும் கல்வி போன்ற மனித வள அளவுகோல்கள்

3. பொருளாதார பாதிப்பு குறியீடு (EVI)

- விவசாய உற்பத்தியின் உறுதியற்ற தன்மை
- பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் ஏற்றுமதியின் நிலையற்ற தன்மை
- உற்பத்தி மற்றும் நவீன சேவைகள் GNP-யில் வகிக்கும் பங்கு
- வணிகப் பொருட்களின் ஏற்றுமதித் தட்டுப்பாடு
- இயற்கை பேரழிவுகளால் இடம்பெயர்ந்த மக்கள் தொகை

HDI குறியீடு மூலமாக, ஒரு நாட்டின் மொத்த வளர்ச்சி மற்றும் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் மதிப்பீடு செய்யப்படுகிறது. இது ஐ.நா. மேம்பாட்டுக் கொள்கை குழு (UNDP) மூலம் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை வெளியிடப்படுகிறது.

2007 ஆம் ஆண்டு நிலவரப்படி, உலகளவில் 50 நாடுகள் LDC-களாக வகைப்படுத்தப்பட்டன (இது முன்னதாக இருந்த 43 நாடுகளிலிருந்து அதிகரித்தது).

ஐபிஆர்டி-உலக வங்கி

முன்னர் குறிப்பிட்டபடி, புனரமைப்பு மற்றும் மேம்பாட்டுக்கான சர்வதேச வங்கி அல்லது உலக வங்கி 1944 ஜூலையில் சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் அதே நேரத்தில் அமைக்கப்பட்டது. உலக வங்கி அதன் உறுப்பு நாடுகளுக்கு நிலையான பொருளாதார வளர்ச்சியை அடைய உதவுவதில் அக்கறை கொண்டுள்ளது. நிதி வளங்களை மிகவும் வளர்ந்த நாடுகளிலிருந்து குறைந்த வளர்ந்த நாடுகளுக்கு மாற்றுவதற்கான இடைத்தரகராக இது செயல்படுகிறது.

குறிக்கோள்கள்: உலக வங்கி பின்வரும் நோக்கங்களுடன் உருவாக்கப்பட்டது:

- (1) உற்பத்தி நோக்கங்களுக்காக மூலதன முதலீட்டை எளிதாக்குவதன் மூலம் உறுப்பினர்களின் பிரதேசங்களை புனரமைத்தல் மற்றும் மேம்படுத்துவதில் உதவுதல்,
  - a. போரினால் அழிக்கப்பட்ட அல்லது சீர்குலைந்த பொருளாதாரங்களின் மறுசீரமைப்பு,
  - b. உற்பத்தி வளங்களை அமைதி நேர தேவைகளுக்கு மறுசீரமைத்தல்,
  - c. அமைதி நேர தேவைகளுக்கு உற்பத்தி வசதிகளை மேம்படுத்துவதற்கான ஊக்கம், மற்றும்
  - d. குறைந்த வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் உற்பத்தி வசதிகள் மற்றும் வளங்களின் வளர்ச்சியை ஊக்குவித்தல்.
- (2) தனியார் அந்நிய முதலீட்டை ஊக்குவிப்பதன் மூலம்

a. தனியார் முதலீட்டாளர்களால் செய்யப்பட்ட கடன்கள் மற்றும் பிற முதலீடுகளில் உத்தரவாதம் அல்லது பங்கேற்பு மற்றும்

b. நியாயமான அடிப்படையில் தனியார் மூலதனம் கிடைக்காதபோது தனியார் முதலீட்டிற்கு கூடுதலாக.

(3) சர்வதேச வர்த்தகத்தின் நீண்ட தூர சீரான வளர்ச்சியை ஊக்குவித்தல் மற்றும் நீண்ட காலத்தை ஊக்குவிப்பதன் மூலம் கொடுப்பனவுகளின் சமநிலையில் சமநிலையை பராமரித்தல் சர்வதேச முதலீடு என்ற காலப்பகுதியின் மூலம் உற்பத்தித்திறன், வாழ்க்கைத் தரம் மற்றும் அவர்களின் பிராந்தியங்களில் தொழிலாளர் நிலைமைகளை உயர்த்த உதவுகிறது.

(4) செய்யப்பட்ட அல்லது உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்ட கடன்களை ஊக்குவிப்பதன் மூலம் மிகவும் பயனுள்ள மற்றும் அவசர திட்டங்கள் முதலில் தீர்க்கப்படும், மற்றும்

(5) ஒரு போர்க்காலத்திலிருந்து சமாதான கால பொருளாதாரத்திற்கு ஒரு சுமுகமான மாற்றத்தைக் கொண்டுவருவதற்காக அதன் நடவடிக்கைகளை நடத்துதல்.

உலக வங்கியின் மூலதனம் முழு உலகின் வளர்ச்சித் தேவைகளை வழங்குவதற்கு மிகச் சிறியது. எனவே இது அதிக நிதி நிறுவனங்களுக்கு பல துணை அமைப்புகளை அமைத்துள்ளது.

ஆகவே, சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் இன்றியமையாத இணைப்பாகவும், குறிப்பாக ஒரு உயர் மட்ட சர்வதேச வர்த்தகத்தை பராமரிப்பதை ஊக்குவிக்கும் நோக்கில் உயர் மற்றும் நிலையான சர்வதேச முதலீட்டை உறுதி செய்வதற்கும், இதனால் உற்பத்தி மற்றும் வேலைவாய்ப்பை வழங்குவதற்கும் வங்கி நோக்கமாக இருந்தது.

உறுப்பினர் மற்றும் அமைப்பு:சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் உலக வங்கியின் உறுப்பினராக உள்ளார். சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் உறுப்பினர்களைப் பெறும் எந்த நாடும் தானாகவே உலக வங்கியில் உறுப்பினராகிறது.

உலக வங்கியின் ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் மூலதன சந்தாவைக் கொண்டுள்ளனர், இது நிதியில் அதன் ஒதுக்கீட்டைப் போன்றது. உறுப்பினரின் சந்தாக்கள் அதன் வாக்களிக்கும் சக்தியையும் தோராயமாக அளவிடுகின்றன. ஜூன் 1991 இல், 155 நாடுகள் வங்கியின் உறுப்பினர்களாக இருந்தன. உலக வங்கி சர்வதேச நாணய நிதியத்தைப் போலவே நிர்வகிக்கப்படுகிறது, வங்கியின் தலைமை அதிகாரி ஜனாதிபதி என்று அழைக்கப்படுவதைத் தவிர. இரு அமைப்புகளின் ஆளுநர்களும் நிர்வாக இயக்குநர்களும் அடிக்கடி ஒரே ஆண்கள் பெண்கள்.

செயல்பாடுகள்: உலக வங்கியின் செயல்பாடுகள் பின்வருமாறு:

- (1) இது நீண்ட கால மற்றும் நடுத்தர கால கடன்களை வழங்குகிறது: உலக வங்கியின் ஆரம்ப நோக்கங்களில் ஒன்று, போரினால் பாதிக்கப்பட்ட நாடுகளின் புனரமைப்புக்கு உதவுவதாகும், வேலைவரலாற்றின் விஷயம் அல்ல. ஐரோப்பாவின் புனரமைப்பு தேவைகளில் வங்கி தனது கடன்களைக் குவித்த இரண்டு வருட ஆரம்ப காலத்திற்குப் பிறகு, வங்கி தனது கவனத்தை வளரும் நாடுகளுக்கு திருப்பியது. கடன்கள் புனரமைப்பு மற்றும் மேம்பாடு என இரண்டு வகைகளாகும்.
- (2) வங்கி உறுப்பு அரசாங்கங்களுக்கு அல்லது தனியார் நிறுவனங்களுக்கு கடன்களை வழங்குகிறது. பிந்தைய வழக்கில், இந்த திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய பிராந்தியத்தின் அரசு, மத்திய வங்கி மற்றும் இதே போன்ற அமைப்புகளிடமிருந்து வங்கி உத்தரவாதம் கோருகிறது. சிறந்த நிதி மற்றும் பொருளாதார பகுப்பாய்வின் அடிப்படையில் கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன திட்டம் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க வருவாய் விகிதத்தை உருவாக்க வேண்டும்.
- (3) கடன் வாங்குபவர்களுக்கு வங்கி தொழில்நுட்ப ஆலோசனைகளை வழங்குகிறது, இந்த நோக்கத்திற்காக நிபுணர்களை ஈடுபடுத்துகிறது.
- (4) பொருளாதார மற்றும் சமூக ஆராய்ச்சி: பொருளாதார மற்றும் சமூக ஆராய்ச்சி துறையில் உலக வங்கி ஆராய்ச்சி திட்டங்களை நடத்துகிறது மற்றும் சிறிய ஆராய்ச்சி ஆய்வுகளை மேற்கொள்கிறது. உலக வங்கி ஊழியர்கள் பணிபுரியும் ஆவணங்கள் மிகவும் ஆர்வமாக உள்ளனதொழில்முறை பொருளாதார வல்லுநர்கள். நிலைமையை மதிப்பிடுவதற்கும் அபிவிருத்தி தொடர்பான முடிவுகளை எடுப்பதற்கும் வளரும் நாடுகளில் பொருளாதார மற்றும் சமூக நிலைமை குறித்த விரிவான பகுப்பாய்வை வங்கி ஆண்டுதோறும் மேற்கொள்கிறது. உலக அபிவிருத்தி அறிக்கை (வருடாந்திர) தற்போது வளரும் நாடுகள் எதிர்கொள்ளும் அடிப்படை சிக்கல்களைக் கையாள்கிறது.
- (5) பிற நிறுவனங்களால் செய்யப்படும்கடன்களுக்கு உத்தரவாதம் அளிப்பதன் மூலம் வங்கி வெளிநாட்டு முதலீடுகளை ஊக்குவிக்கிறது. வங்கியின் கடமை, தனியார் இடர் மூலதனத்தின் ஓட்டத்தை மீறுவது அல்ல.
- (6) உலக வங்கியின் மூலதனம் முழு உலகின் வளர்ச்சித் தேவைகளை வழங்குவதற்கு மிகச் சிறியது. எனவே இது மேலும் நிதியுதவிக்காக பல துணை அமைப்புகளை அமைத்துள்ளது.

சர்வதேச நாணய நிதியம்

நிதி மற்றும் நாணய அமைப்புகளின் சர்வதேசமயமாக்கல் நாடுகளை மூலதன பாய்ச்சல்களையும் கட்டுப்பாட்டு வழிமுறைகளையும் நிறுவனமயமாக்க அனுமதித்தது. நிறுவன அமைப்பின் கட்டமைப்பானது ஆரம்பத்தில் 1944 ஆம் ஆண்டில் நியூ ஹாம்ப்சையரில் உள்ள பிரெட்டன் உட்ஸில் உருவாக்கப்பட்டது மற்றும் பரந்த அரசியல் தடைகள் மற்றும் முன்னரே தீர்மானிக்கப்பட்ட நிதி ஆதாரங்களின் வரம்புகளுக்கு உட்பட்டு சுயாதீனமான, புறநிலை மற்றும் அடிப்படையில் தானியங்கி சக்தியாக இருக்கும் ஒரு பொதுவான நிதியை உருவாக்கியது. அதன்படி, சர்வதேச நாணய நிதியம் மற்றும் உலக வங்கி 1944 இல் நிறுவப்பட்டன. கடந்த காலங்களில் நாடுகள் செய்த தவறுகளைத் தடுப்பதையும், பொருளாதார செழிப்புக்கான புதிய இலக்குகளை பின்வரும் வரிகளில் அமைப்பதையும் பிரெட்டன் வூட்ஸ் பேச்சுவார்த்தை நோக்கமாகக் கொண்டது:

- ஒவ்வொரு நாடும் முழு வேலைவாய்ப்பை அடைவதற்கு மேக்ரோ பொருளாதாரக் கொள்கைகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும் நடைமுறைப்படுத்துவதற்கும் சுதந்திரத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும்
- பெரும் மந்தநிலையின் போது காணப்பட்ட விளைவுகளை கருத்தில் கொண்டு இலவச மிதக்கும் மாற்று விகிதங்கள் கைவிடப்பட வேண்டும்
- தேசிய மற்றும் சர்வதேச அக்கறையின் பரிமாற்ற வீதங்களை அங்கீகரிக்கும் வலுவான நாணய அமைப்பை உருவாக்குவது

சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் பங்கு

சர்வதேச நாணயங்கள் மற்றும் சர்வதேச நாணயங்களின் பரிமாற்ற விகிதங்களின் சர்வதேச நாணய மற்றும் நிதி அமைப்பின் ஸ்திரத்தன்மையை உறுதிசெய்வதற்கு சர்வதேச நாணய நிதியம் பொறுப்பாகும், இது நாடுகளுக்கு இடையில் வர்த்தகம் நடைபெற உதவுகிறது. பொருளாதார ஸ்திரத்தன்மையை ஊக்குவிக்கவும் நெருக்கடிகளைத் தடுக்கவும் இந்த நிதி முயல்கிறது நெருக்கடிகள் ஏற்படும் போது அவற்றைத் தீர்க்க உதவும் மற்றும் வளர்ச்சியை மேம்படுத்துவதற்கும் வறுமையை ஒழிப்பதற்கும். இந்த நோக்கங்களை பூர்த்தி செய்வதற்காக கண்காணிப்பு, தொழில்நுட்ப உதவி மற்றும் கடன் என மூன்று முக்கிய செயல்பாடுகளை இது பயன்படுத்துகிறது. கொள்கை ஆலோசனைகளை வழங்க நிதி மற்றும் உறுப்பினர்களிடையே வழக்கமான உரையாடல் கண்காணிப்பு. பொதுவாக வருடத்திற்கு ஒரு முறை, ஒவ்வொரு உறுப்பு நாட்டின் பொருளாதார நிலைமை பற்றிய ஆழமான மதிப்பீடுகளை இந்த நிதி நடத்துகிறது. நிலையான மாற்று விகிதங்களுக்கும், வளர்ந்து வரும் மற்றும் வளமான பொருளாதாரத்திற்கும்

மிகவும் உகந்த கொள்கைகளை நாட்டின் அதிகாரிகளுடன் இது விவாதிக்கிறது. சமகாலத் தில், கண்காணிப்பு என்பது பல்வேறு வகையான பொருளாதாரக் கொள்கைகளை உள்ளடக்கியது, இருப்பினும் ஒவ்வொரு கொள்கை பகுதிக்கும் கொடுக்கப்பட்ட முக்கியத்துவம் ஒவ்வொரு நாட்டின் தனிப்பட்ட சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப மாறுபடும். நிதியத்தின் கண்காணிப்பு நிகழ்ச்சி நிரலில் குறிப்பாக மாற்று விகிதங்கள், உறுப்பு நாடுகளின் நாணய மற்றும் நிதிக் கொள்கைகள், வளர்ச்சியடையாத நாடுகளை கட்டமைக்கும் கொள்கைகள் ஆகியவை முதன்மையாக பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் கடன் நிர்வாகத்தை நோக்கியவை. நிகழ்ச்சி நிரலின் மேக ரோ சிக்கல்கள் சர்வதேச வர்த்தகம், தொழிலாளர் சந்தை, இடர் மற்றும் நெருக்கடி மேலாண்மை மற்றும் சக்தி கட்டமைப்பில் சீர்திருத்தங்களை மதிப்பீடு செய்தல். தொழில்துறை மற்றும் வளரும் நாடுகளில் தொடர்ச்சியான வங்கி நெருக்கடியைத் தொடர்ந்து, நிதியின் கண்காணிப்பு நிகழ்ச்சி நிரலில் நிதித்துறை சிக்கல்கள் அடங்கும்.

உறுதிப்படுத்தல் எப்போதும் நிதியத்தின் களங்களில் ஒன்றாகும். அதன் முக்கிய கொள்கை வர்த்தக பற்றாக்குறையை குறைப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது, குறிப்பாக மொத்த தேவையை கட்டுப்படுத்துவதன் மூலம் இறக்குமதியின் அளவு. ஒரு நாட்டின் உள்ளூர் நாணயத்தை மதிப்பிடுவதன் மூலம் வர்த்தக பற்றாக்குறையை குறைக்க முடியும், இதனால் ஏற்றுமதிக்கான உற்பத்தி அதிகரிக்கும். இதன் விளைவாக, இறக்குமதிகள் அதிக விலைக்கு மாறும், ஆனால் அவை படிப்படியாக குறைந்தபட்ச தேவைக்கு மாற்றப்படலாம். இந்த செயல்பாட்டில், ஏற்றுமதியை மெதுவாக எடுத்துக்கொள்வது, உள்நாட்டு விலையில் அதிகரிப்பு மற்றும் வாங்கும் திறன் குறைதல் மற்றும் மொத்த தேவை போன்ற சில சிக்கல்கள் வெளிப்படுகின்றன. நிதி மற்றும் நாணய சிக்கனம் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் வளர்ச்சியைக் குறைக்க பங்களிக்கிறது, ஒருவேளை பணவீக்க விகிதம் மெதுவாகவும் இறக்குமதியைக் குறைக்கவும். பணவீக்கம் நிதியத்தின் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க பிரச்சினையாக இருக்கலாம், ஆனால் இது பெரும்பாலும் கொள்கை கட்டுப்பாட்டுக்கு குறைவானதாக இருக்கும்.

நாடுகளின் நிதி மற்றும் நாணயத் துறையில் நிறுவன சீர்திருத்த மூலோபாயத்தில் நிலைத்திருக்கும் சில பணவீக்க மற்றும் ஒப்பந்த பக்க விளைவுகள் உள்ளன. சர்வதேச நாணய நிதியம் மற்றும் உலக வங்கி போன்ற நிறுவனங்கள் வீழ்ச்சியடைந்த பொருளாதாரங்களை மீட்பதற்கு பண தீர்வுகளை செயல்படுத்துவதன் எதிர்வினைகளை மதிப்பீடு செய்ய வேண்டும். சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் முக்கிய பொறுப்பு, நிலுவைத் தொகை சிக்கல்களை எதிர்கொள்ளும் நாடுகளுக்கு கடன்களை வழங்குவதாகும். இந்த நிதி உதவி நாடுகளின் சர்வதேச

இருப்புக்களை மீண்டும் கட்டியெழுப்பவும், அவர்களின் நாணயங்களை உறுதிப்படுத்தவும், இறக்குமதிகளுக்கு தொடர்ந்து பணம் செலுத்தவும், வலுவான பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான நிலைமைகளை மீட்டெடுக்கவும் உதவுகிறது. அபிவிருத்தி வங்கிகளைப் போலன்றி, சர்வதேச நாணய நிதியம் குறிப்பிட்ட திட்டங்களுக்கு கடன் வழங்குவதில்லை. சர்வதேச நாணய நிதியம் வழங்கிய கடன்களின் அளவு காலப்போக்கில் கணிசமாக ஏற்ற இறக்கத்துடன் உள்ளது. 1970 களின் எண்ணெய் அதிர்ச்சி மற்றும் 1980 களின் கடன் நெருக்கடி ஆகிய இரண்டையும் தொடர்ந்து சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் கடன்களில் கூர்மையான அதிகரிப்பு ஏற்பட்டது. இல் 1990 களில், மத்திய மற்றும் கிழக்கு ஐரோப்பாவில் மாற்றம் செயல்முறை மற்றும் வளர்ந்து வரும் சந்தை பொருளாதாரங்களின் நெருக்கடிகள் சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் வளங்களுக்கான தேவையை மேலும் அதிகரிக்க வழிவகுத்தன.

மானியமற்ற கடன்கள் நான்கு முக்கிய வசதிகள் மூலம் வழங்கப்படுகின்றன:

- ஸ்டாண்ட்-பை ஏற்பாடுகள் (SBA)
- விரிவாக்கப்பட்ட நிதி வசதி (EFF)
- துணை ரிசர்வ் வசதி (SRF)
- இழப்பீட்டு நிதி வசதி (சி.எஃப்.பி.எஃப்.)

இயற்கை பேரழிவுகள் மற்றும் ஆயுத மோதல்களில் இருந்து மீள்வதற்கு சர்வதேச நாணய நிதியம் அவசர உதவிகளையும் வழங்குகிறது, சில சந்தர்ப்பங்களில் மானிய வட்டி விகிதத்தில். நாடுகளுக்கு குறுகிய கால நன்மைகளை வழங்கும் வளங்கள் போதுமானதாக இல்லாததால் இந்த நிதி 1969 இல் சிறப்பு வரைதல் உரிமைகளை (எஸ்.டி.ஆர்) உருவாக்கியது. எஸ்.டி.ஆர் கள் காகித தங்கமாக ஒத்திருக்கின்றன, ஏனெனில் சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் புத்தகங்களில் எஸ்.டி.ஆர் சிறப்பு கணக்கு நுழைவு வளர்ந்து வரும் உலகளாவிய வர்த்தக தேவைகளை ஆதரிக்க கூடுதல் பணப்புழக்கத்தை வழங்க வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. எஸ்.டி.ஆர் என்பது சர்வதேச இருப்புச் சொத்து ஆகும், இது உறுப்பு நாடுகளின் தற்போதைய உத்தியோகபூர்வ இருப்புக்களை நிரப்புகிறது. இந்த வரைதல் உரிமைகள் உறுப்பு நாடுகளுக்கு அவர்களின் சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் ஒதுக்கீட்டின் விகிதத்தில் ஒதுக்கப்படுகின்றன. எஸ்.டி.ஆர் சர்வதேச நாணய நிதியம் மற்றும் வேறு சில சர்வதேச அமைப்புகளின் கணக்கின் அலகு ஆகவும் செயல்படுகிறது மற்றும் அதன் மதிப்பு முக்கிய சர்வதேச நாணயங்களின் கூடை அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது.

சர்வதேச நிதிக் கழகம்

சர்வதேச நிதிக் கூட்டுத்தாபனம் (ஐ.எ.ஃப்.சி) 1956 ஆம் ஆண்டில் தனியார் நிறுவனங்களுக்கு நிதியளிக்கும் நோக்கத்துடன் நிறுவப்பட்டது. இது ஐபிஆர்டியின் துணை நிறுவனமாகும்.

நிறுவன கட்டமைப்பு

உலக வங்கியின் உறுப்பினர்கள் மட்டுமே ஐ.எ.ஃப்.சி உறுப்பினர்களாக முடியும். ஐபிஆர்டியின் ஆளுநர்கள் குழுவும் ஐ.எ.ஃப்.சியின் ஆளுநர்கள் குழுவாகும், ஆனால் இது ஐபிஆர்டி நிறுவனங்களிடமிருந்து தனித்தனியாக வைக்கப்பட்டுள்ள நிதிகளைக் கொண்ட ஒரு தனி நிறுவனம்.

ஐ.எ.ஃப்.சியின் அதிகாரம் ஆளுநர் குழுவில் உள்ளது, இது பொதுவாக வருடத்திற்கு ஒரு முறை கூடுகிறது மற்றும் பொது நடவடிக்கைகளுக்கு பொறுப்பாகும். ஐபிஆர்டியின் தலைவர் ஐ.எ.ஃப்.சியின் இயக்குநர்கள் குழுவின் முன்னாள் அலுவலர் தலைவர். நிர்வாக துணைத் தலைவரின் வழிகாட்டுதலின் பேரில் அன்றாட நடவடிக்கைகள் நடத்தப்படுகின்றன.

செயல்பாடுகள்

உறுப்பு நாடுகளில், குறிப்பாக குறைந்த வளர்ச்சியடைந்த பிராந்தியங்களில் தனியார் நிறுவனங்களின் வளர்ச்சியை ஊக்குவிப்பதன் மூலம் பொருளாதார வளர்ச்சியை அதிகரிப்பதே ஐ.எ.ஃப்.சியின் நோக்கம், இதனால் ஐ.பி.ஆர்.டி யின் நடவடிக்கைகளுக்கு துணைபுரிகிறது. எனவே ஐ.எ.ஃப்.சி:

- நியாயமான விதிமுறைகளில் போதுமான தனியார் மூலதனம் கிடைக்காத சந்தர்ப்பங்களில், தனியார் முதலீட்டாளர்களுடன் இணைந்து மற்றும் அரசாங்க உத்தரவாதமின்றி உறுப்பு நாடுகளில் தனியார் நிறுவனத்தில் முதலீடு செய்கிறது
- உறுப்பு நாடுகளில் முதலீட்டு வாய்ப்புகள், தனியார் மூலதனம்-உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு - உற்பத்தி முதலீடுகளில் ஒன்றாக இணைக்க முயல்கிறது ஐ.எ.ஃப்.சி நீண்ட கால கடன்கள் வடிவில் முன்னேறுகிறது அல்லது வளரும் நாடுகளில் பல்வேறு வகையான உற்பத்தி தனியார் நிறுவனங்களில் பங்கு பங்குகளில் முதலீடு செய்கிறது. இது குறிப்பாக வளர்ந்த மற்றும் வளரும் நாடுகளுக்கிடையேயான கூட்டு முயற்சிகளை ஊக்குவிக்கிறது, முந்தையவற்றுடன் கிடைக்கும் தொழில்நுட்ப திறன் பிந்தையவற்றுடன் கிடைக்கும் வளங்களுடன் இணைகிறது. ஐ.எ.ஃப்.சி உதவ முன்வந்த திட்டம் பொருளாதார ரீதியாக சாதாரணமான ஒரு பிரிவாக இருக்க வேண்டும் மற்றும் உறுப்பு நாட்டின்

பொருளாதாரத்திற்கு நன்மை பயக்கும். பொதுவாக, ஒரு யூனிட்டிற்கான ஐ.என்.பி.சி யின் நிதி உதவி 1 பில்லியனுக்கும் குறைவாக இருக்காது மற்றும் நிறுவனத்தின் மொத்த முதலீட்டில் 50 சதவீதம். பங்கு பங்களிப்பு மூலம் முதலீடு செய்தால், அது பங்கு மூலதனத்தின் 25 சதவீதத்தை தாண்டாது. முன்கூட்டியே வசூலிக்கப்படும் வட்டி கடன் வாங்குபவரின் முன்மொழிவு மற்றும் அந்தஸ்தைப் பொறுத்தது.

வளங்கள்

ஐ.என்.பி.சியின் வளங்கள் மூலதன பங்களிப்பு உறுப்பினர்கள் மற்றும் திரட்டப்பட்ட இருப்புக்களைக் கொண்டுள்ளன. உலக வங்கியிடமிருந்து அதன் கடன் பெறாத சந்தா மூலதனம் மற்றும் உபரிக்கு நான்கு மடங்கு சமமான தொகையை கடன் வழங்குவதற்காகவும் கடன் வாங்கலாம். ஐ.என்.பி.சி அதன் தயாரிப்புகளுக்கு சந்தை விகிதங்களை வசூலிக்கிறது மற்றும் அரசாங்க உத்தரவாதத்தை ஏற்கவில்லை.

30 ஜூன் 2002 நிலவரப்படி ஐ.என்.பி.சியின் ஒட்டுமொத்த கடமைகள் 138 வளரும் நாடுகளில் உள்ள 2,825 நிறுவனங்களில் 34 பில்லியன் டாலருக்கும் அதிகமாகும். கூடுதலாக, இது சிண்டிகேஷன் மூலம் 9 20.9 பில்லியனை வழங்கியது. எழுபத்தைந்து நாடுகளில் 204 திட்டங்களில் 2002 நிதியாண்டில் மொத்த அர்ப்பணிப்பு 3.6 பில்லியன் டாலராக இருந்தது.

1959 ஆம் ஆண்டு முதல், ஐ.என்.பி.சி யின் நேரடி உதவி மூலம் இந்தியா 1.97 பில்லியன் டாலர்களையும், சிண்டிகேஷன் மூலம் 0.48 பில்லியன் டாலர்களையும் பெற்றுள்ளது. இந்தியாவுக்கு ஐ.என்.பி.சி வழங்கிய மொத்த உதவி 2.44 பில்லியன் டாலர். 2018 ஆம் ஆண்டு நிலவரப்படி, இந்தியாவில் ஐ.என்.பி.சியின் உறுதியான போர்ட்.போலியோ 6 பில்லியன் டாலருக்கும் அதிகமாகும். முதலீட்டின் பெரும்பகுதி ஏழு முதல் ஒன்பது ஆண்டுகள் முதிர்வு காலத்துடன் நீண்ட கால கடன்களின் வடிவத்தில் உள்ளது. மின்சாரம், இரும்பு மற்றும் எ.கு, ஆட்டோமொபைல்கள், ரசாயனங்கள், பெட்ரோ கெமிக்கல்கள், சிமென்ட் மற்றும் கப்பல் போன்ற துறைகளில் முதலீடுகள் பெரும்பாலும் உள்ளன.

லத்தீன் மற்றும் மத்திய அமெரிக்க நாடுகளில் அதன் உதவி அதிகம் குவிந்திருந்ததால் ஐ.என்.பி.சி ஒரு மந்தமான தொடக்கத்தைக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் சமீபத்தில் அது அதன் செயல்பாட்டுப் பகுதியைக் கிளைத்துள்ளது மற்றும் பல வளரும் நாடுகள் இதிலிருந்து பயனடைகின்றன. இந்தியாவும் ஐ.என்.பி.சி யிலிருந்து குறிப்பிடத்தக்க உதவிகளைப் பெற்றுள்ளது.

அறிமுகம்

ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் வர்த்தகம் மற்றும் மேம்பாட்டு மாநாடு, ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் மிக முக்கியமான அமைப்பின் ஒரு பகுதியாகும், அதுதான் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் செயலகம். இந்த அமைப்பு 1964 ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்டது, மேலும் இதற்கு ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் நிரந்தர அரசுகளுக்கிடையேயான அமைப்பின் பதவி வழங்கப்பட்டது. இந்த அமைப்பு பெரும்பாலும் வர்த்தகம், முதலீடு மற்றும் மேம்பாட்டு பிரச்சினைகளைக் கையாள்கிறது. வளரும் நாடுகளுக்கு வளர்ச்சி வாய்ப்புகளை வழங்குவதும், அவற்றை உலகப் பொருளாதாரத்தில் ஒருங்கிணைக்க உதவுவதும் இதன் முக்கிய குறிக்கோளாக இருந்தது. மேலும் அவற்றை உலகப் பொருளாதாரத்தில் ஒருங்கிணைக்கும் அதே வேளையில், அது சமமான அடிப்படையில் செய்யப்பட வேண்டும் என்பதை உறுதி செய்தது. இந்த அமைப்பு 1964 ஆம் ஆண்டு ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பொதுச் சபையால் நிறுவப்பட்டது. ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் மாநாட்டு அறிக்கைகளின் அறிக்கை ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பொதுச் சபை மற்றும் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பொருளாதார மற்றும் சமூக கவுன்சிலால் தயாரிக்கப்பட்டது.

வளர்ச்சி, வர்த்தகம், உதவி, போக்குவரத்து, நிதி மற்றும் தொழில்நுட்பம் தொடர்பான அனைத்து கொள்கைகளையும் வகுப்பதே UNCTAD இன் முதன்மை நோக்கமாகும். UNCTAD இன் மாநாடுகள் வழக்கமாக நான்கு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை நடைபெறும். UNCTAD இன் தலைமையகம் சுவிட்சர்லாந்தின் ஜெனீவாவில் அமைந்துள்ளது. UNCTAD இன் தற்போதைய உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை 195 நாடுகளைக் கொண்டுள்ளது.

UNCTAD மாநாடுகள் நான்கு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை நடப்பதால், முதல் மாநாடு 1964 ஆம் ஆண்டு தலைமையகத்திலேயே நடைபெற்றது. UNCTAD இன் முதல் மாநாடு ஜெனீவாவில் நடைபெற்றது, மேலும் அது பொதுவான விருப்பத்தேர்வு முறை (GSP) ஐ செயல்படுத்த வேண்டியிருந்தது, மேலும் வளரும் நாடுகளிலிருந்து உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்களின் ஏற்றுமதி மற்றும் இறக்குமதியை ஊக்குவிப்பதற்காகவும்,

ஏற்றுமதிகளில் சிறப்பு வரிச் சலுகைகள் இருக்கும்படியும் இது இருந்தது. எனவே, UNCTAD இன் தொடக்கத்தின் முக்கிய யோசனை வளரும் நாடுகளின் வர்த்தகம் மற்றும் மேம்பாட்டில் கவனம் செலுத்துவதாகும். UNCTAD GATT, NIEO போன்ற பல சர்வதேச அமைப்புகளுடன் இணைந்து பணியாற்றியுள்ளது. சமீபத்திய மாநாடு 2016 ஆம் ஆண்டு கென்யாவின் நைரோபியில் நடைபெற்ற பதினான்காவது மாநாடு ஆகும். இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை 1987 ஆம் ஆண்டு நெதர்லாந்தின் ஜெனீவாவில் நடைபெற்ற ஏழாவது UNCTAD மாநாட்டின் முக்கியத்துவத்தை உள்ளடக்கும்.

ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் வர்த்தக மற்றும் மேம்பாட்டு மாநாட்டின் ஏழாவது மாநாடு 1987 ஆம் ஆண்டு ஜெனீவாவில் நடைபெற்றது. வளரும் நாடுகளில் நடத்தப்பட்ட மாநாடுகளைப் போலவே இது ஒரு அசாதாரண மாநாடாக இருந்தது. இந்த முறை அது அப்படி இல்லை. இதற்குக் காரணம், கியூபாவில் நடைபெறவிருந்த மாநாட்டை அமெரிக்கா நடத்துவதற்கு ஒப்புக்கொள்ளவில்லை.

இந்த மாநாட்டிற்கு UNCTAD இன் பொதுச் செயலாளர் கென்னத் கே.எஸ். டாட்ஸி தலைமை தாங்கினார். இந்த மாநாட்டின் தொடக்க உரையை ஜிம்பாப்வேயின் நிதி, பொருளாதார திட்டமிடல் மற்றும் மேம்பாட்டு அமைச்சர் மாண்புமிகு பெர்னார்ட் டி.ஜி. சிட்ஸெரோ உரையாற்றினார். வளர்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டிற்கான பலதரப்பு ஒத்துழைப்பை புதுப்பிப்பதே மாநாட்டின் முக்கிய நிகழ்ச்சி நிரலாக இருந்தது. வளர்ச்சி மற்றும் மாற்றம் மற்றும் உலகளாவிய ஒன்றுக்கொன்று சார்ந்திருப்பதை நோக்கிய படி, நிதி மற்றும் தொடர்புடைய பணப் பிரச்சினைகள் உட்பட வளர்ச்சிக்கான வளங்கள், உலகப் பொருளாதாரத்திற்கான ஏற்றுமதி மற்றும் இறக்குமதிக்கான பொருட்கள், சர்வதேச வர்த்தகம் தொடர்பான பிரச்சினைகள் மற்றும் கடைசியாக வளர்ச்சியடையாத நாடுகளின் வர்த்தகம் மற்றும் மேம்பாட்டில் கவனம் செலுத்துவது ஆகியவை பிற நிகழ்ச்சி நிரல்களாகும்.

வடக்கு மற்றும் தெற்கு உறவுகள் குறித்த புதிய யோசனையை UNCTAD உருவாக்கியது. இந்த மாநாடு, இதுவரை நடைபெற்ற மற்ற UNCTAD மாநாட்டை விட குறைவான சர்ச்சைக்குரியதாகவும், ஒத்துழைப்புடனும் இருந்ததால், தலைவரும் மாநாட்டின் தலைவரும் மேற்கண்ட வார்த்தைகளைக் கூறினர். இது மாநாட்டின்

நடைமுறையில் மாற்றங்களுக்கு வழிவகுத்தது. நடைமுறைக்கு முதல் மாற்றம் என்னவென்றால், குழுவின் நான்கு அமர்வுகள் முறைசாரா அமர்வுகளில் நடத்தப்பட்டன, மேலும் அவை பாரம்பரிய பேச்சுவார்த்தை முறையைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் செய்யப்படவில்லை. இந்த மாநாட்டில் வேறுபட்ட இரண்டாவது விஷயம் என்னவென்றால், மாநாட்டின் முடிவு ஒரு ஒருங்கிணைந்த உரையில் பொதிந்துள்ளது. மேலும் இது முழு ஒருமித்த கருத்துடன் செய்யப்பட்டது. வடக்கு மற்றும் தெற்கு உறவுகளின் கொள்கை முன்னோக்குகளின் ஒருங்கிணைப்பும் அதிகரித்து வந்தது.

UNCTAD: UNCTAD VII இன் தோற்றம் மற்றும் நிகழ்ச்சி நிரல்

1945 ஆம் ஆண்டில், ஐக்கிய நாடுகள் சபை நிறுவப்பட்டது, பின்னர் ஆங்கிலோ-அமெரிக்கன் சர்வதேச பொருளாதாரத்தை மறுகட்டமைக்க திட்டமிட்டது, இது மூன்று புதிய உலகளாவிய நிறுவனங்களை உருவாக்க வழிவகுத்தது. இந்த மூன்று நிறுவனங்கள் IMF, IRBD மற்றும் ITO ஆகும். சர்வதேச வர்த்தக அமைப்பின் கடமை சர்வதேச அளவில் வர்த்தகத்தை ஒழுங்குபடுத்துவதும், 1930 ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட பெரும் மந்தநிலை போன்ற நெருக்கடியைத் தவிர்ப்பதும் ஆகும். எனவே, போருக்குப் பிறகு, அதைப் பற்றியும் அதன் ஒழுங்குமுறை வடிவம் மற்றும் அமைதி விஷயத்தைப் பற்றியும் ஆராய பல மாநாடுகள் இருந்தன, இவை ஹவானா மாநாடுகள். ஆனால் இந்த மாநாட்டிலிருந்து வரைவு வரைவு செய்யப்பட்டபோது, அமெரிக்காவை நோக்கி ஒரு சார்பு ஏற்பட்டது. ஆனால் பல வளரும் நாடுகள் இதற்கு எதிராக வாதிட்டன, மேலும் அவர்கள் சில சலுகைகளை வென்றனர். அவர்களுக்கு தொழில்நுட்ப உதவி, புதிய தொழில்களை நிறுவுதல் மற்றும் பல வழங்கப்பட்டன. இந்த மாநாடு சர்வதேச அளவில் பொருட்கள் நுகர்வோர் மற்றும் பொருட்கள் உற்பத்தியாளர்களைக் கையாளும் ஒரு பொருட்கள் ஒப்பந்தத்தை அமைப்பதில் பணியாற்றவும் ஒப்புக்கொண்டது. இந்த மாநாட்டில் 56 நாடுகளில் 53 நாடுகள் கையெழுத்திட்டன.

1947 ஆம் ஆண்டில், 23 நாடுகள் தனி இடைக்கால அமைப்பை அமைப்பதற்குத் தயாராக இருந்தன, இதனால் கட்டணக் குறைப்பு பேச்சுவார்த்தை நடத்த முடியும். இந்த மாநாடு GATT என்று அழைக்கப்பட்டது . ITO வேலை செய்யாமல் அது சரிந்தபோது,

GATT சர்வதேச வர்த்தகத்தைக் கையாண்ட ஒரே சர்வதேச நிறுவனமாக இருந்தது. ஆனால் பிரச்சனை என்னவென்றால், அந்தக் காலங்களில் வளரும் நாடுகளின் பிரச்சினையை GATT கருத்தில் கொள்ளவில்லை. 1950 களில் நாடுகளிடையே தொடர்ச்சியான கட்டணங்கள் இருக்க வேண்டிய அவசியம் இருந்தது. வளரும் நாடுகள் கட்டணத்தைக் குறைத்து புதிய தொழில்களைத் தொடங்க பேச்சுவார்த்தை நடத்தத் தொடங்கின என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. எனவே, GATT அவர்களுக்கு எதிரான ஒரு பிரச்சினையாகக் கருதுகிறது.

விவசாயப் பொருட்களின் வர்த்தகத்தை ஒழுங்குபடுத்துதல், விரிவான பாதுகாப்பு, நாடுகளின் பொருளாதார நலனுக்காக போன்ற வளரும் நாடுகளின் பல கோரிக்கைகளும் இருந்தன. இது தொடர்பாக, GATT ஐரோப்பிய பொருளாதார சமூகத்தின் ஸ்தாபனத்தை வரவேற்றது, இது GATT இன் உண்மையைப் புறக்கணித்து, சமூகத்திற்கு வெளியே உள்ள நாடுகளின் எளிதான சந்தை அணுகலில் கவனம் செலுத்தியது. GATT வளரத் தொடங்கியது, மேலும் அது வளரும் நாடுகளுக்கும் ஏழை நாடுகளுக்கும் லாபகரமாகத் தொடங்கியது. IMF மற்றும் உலக வங்கி ஆகிய இரண்டு தூண் அமைப்புகளின் தோற்றம் ஏற்பட்டது, அவை இரண்டும் ஐக்கிய அரசின் கீழ் இருந்தன.

எனவே 1964 ஆம் ஆண்டில், சர்வதேச அளவில் நாடுகளுக்கிடையேயான வர்த்தகம் மற்றும் வளர்ச்சியைப் பார்க்கும் நிரந்தர அரசுகளுக்கிடையேயான அமைப்பாக ஐக்கிய நாடுகளின் வர்த்தகம் மற்றும் மேம்பாட்டு மாநாடு (UNCTAD) நிறுவப்பட்டது. UNCTAD என்பது ஐக்கிய நாடுகளின் செயலகத்தின் ஒரு பகுதியாகும், இது ஐக்கிய நாடுகளின் முக்கிய கிளையாகும், இது வர்த்தகம், மேம்பாட்டு பிரச்சினைகள் மற்றும் முதலீட்டைக் கையாள்கிறது. UNCTAD இன் குறிக்கோள் வர்த்தக அமைப்பை அதிகப்படுத்துவது, வளரும் நாடுகளின் முதலீடு மற்றும் மேம்பாட்டு வாய்ப்புகளை அதிகரிப்பது மற்றும் சமமான அடிப்படையில் பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்த நாடுகளுக்கு உதவுவது என்பதையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். UNCTAD ஐ.நா. பொதுச் சபை அறிக்கைகள் மற்றும் ஐக்கிய நாடுகளின் பொருளாதார மற்றும் சமூக கவுன்சிலின் அறிக்கையிலிருந்து உருவானது.

UNCTAD-க்கு பல நோக்கங்கள் உள்ளன, மேலும் அதன் முதன்மை நோக்கம், வளர்ந்த அல்லது வளரும் அல்லது வளர்ச்சியடையாத நாடுகளாக இருந்தாலும், நாடுகளின் வர்த்தகம், உதவி, போக்குவரத்து, நிதி மற்றும் தொழில்நுட்பத்தின் வளர்ச்சியின் அனைத்து அம்சங்கள் தொடர்பான கொள்கைகளை வகுப்பதாகும். UNCTAD ஆய்வு செய்தபோது, அது ஒவ்வொரு நான்கு வருடங்களுக்கும் ஒரு கூட்டத்தைக் கொண்டுள்ளது மற்றும் அதன் நிரந்தர செயலகம் ஜெனீவாவில் உள்ளது.

1964 ஆம் ஆண்டு UNCTAD ஆல் பொதுவான முன்னுரிமை முறை உருவாக்கப்பட்டு செயல்படுத்தப்பட்டது, இது அதன் முக்கிய சாதனைகளில் ஒன்றாகும். UNCTAD வளரும் நாடுகளிலிருந்து உற்பத்திப் பொருட்களை ஊக்குவிக்கும் என்றும், சிறப்பு வரிச் சலுகைக்கான தேவையான சலுகை குறித்தும் விவாதிக்கப்பட்டது மற்றும் ஏற்றுமதி முறை குறித்தும் விவாதிக்கப்பட்டது என்றும் வாதிடப்பட்டது மற்றும் விளைந்தது. இந்த பொதுவான முன்னுரிமை முறை திட்டத்தின் மூலம், உற்பத்தியாளர்கள் வளரும் நாடுகளிலிருந்து விவசாயப் பொருட்களை எளிதாக இறக்குமதி செய்து ஏற்றுமதி செய்யலாம். இந்த வளரும் நாடுகளும் வரி இல்லாத வரிகளைக் கொண்டிருக்கலாம், மேலும் அவை வளர்ந்த நாடுகளுக்கான குறைந்த விகிதங்களைக் கொண்டுள்ளன. இந்த இறக்குமதிப் பொருட்கள் எப்போதும் சாதாரண வரி விகிதங்களில் இருக்க வேண்டும், அதே நேரத்தில் இறக்குமதி செய்யப்பட வேண்டும், மேலும் அவை ஒரு போட்டி நன்மையையும் அனுபவிக்கும்.

1964 ஆம் ஆண்டில், ஜெனீவா UNCTAD இன் முதல் மாநாட்டை நடத்தியது, இதில், ஏழாவது மாநாடு ஆய்வு செய்யப்பட்டு, 1987 ஆம் ஆண்டில் மீண்டும் ஜெனீவாவில் நடைபெற்றது. முதல் மாநாடு, பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கான அளவைக் கொடுத்தது. இது ஒவ்வொரு உறுப்பு நாடுகளுக்கும் UNCTAD இன் தேவையையும் அறிமுகப்படுத்தியது. UNCTAD கூட்டம் எப்போதும் நான்கு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை நடத்தப்படும் என்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது. இந்த மாநாடு, அரசுகளுக்கிடையேயான அமைப்புகளின் கூட்டத்துடன் நடத்தப்படும், இது அமர்வுகளுக்கு இடையில் நடத்தப்படலாம் மற்றும் ஒரு நிரந்தர செயலகம், இது கணிசமான மற்றும் தளவாட

ஆதரவையும் வழங்குகிறது. லத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கரீபியனுக்கான ஐக்கிய நாடுகளின் பொருளாதார ஆணையத்திற்குத் தலைமை தாங்கிய பிரபல அர்ஜென்டினா பொருளாதார நிபுணர் ரவுல் பிரெபிஷ், முதல் பொதுச் செயலாளராக ஆனார் என்பதையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

1987 ஆம் ஆண்டு ஏழாவது UNCTAD மாநாடு நடைபெற்றதால், 1980 ஆம் ஆண்டில் UNCTAD-ன் சூழ்நிலையைப் படிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது. இந்தக் காலகட்டத்தில், UNCTAD பொருளாதார மற்றும் அரசியல் சூழல் தொடர்பாக பல சவால்களை எதிர்கொண்டது. அந்தக் காலங்களில், பொருளாதார சிந்தனையில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றம் ஏற்பட்டது. அந்த முன்னேற்றங்கள் சந்தை சார்ந்ததாக மாறியது, மேலும் அது வர்த்தக தாராளமயமாக்கலில் கவனம் செலுத்தத் தொடங்கியது, மேலும் அரசு நிறுவனங்களின் தனியார்மயமாக்கலையும் கையாள்கிறது. வளரும் நாடுகள் மற்றும் கடுமையான கடன் நெருக்கடி தொடர்பாக பல சிக்கல்கள் இருந்தன. பெரும்பாலான வளரும் நாடுகள் IMF-ஆல் பாதிக்கப்பட்டு எதிர்மறையான வளர்ச்சியையும் அதிக பணவீக்க விகிதங்களையும் அனுபவிக்கத் தொடங்கின. எனவே, 1980, முக்கியமாக லத்தீன் அமெரிக்காவிற்கு இழந்த தசாப்தம் என்று அழைக்கப்பட்டது. பொருளாதார ஒன்றுக்கொன்று சார்ந்திருப்பதிலும் பெரும் அதிகரிப்பு இருந்தது.

அரசுகளுக்கிடையேயான விவாதத்திற்கான பகுப்பாய்வு உள்ளடக்கத்தை வலுப்படுத்துவது போன்ற பல நோக்கங்களும் UNCTAD இல் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன, அவை பெரும்பாலும் பெரிய பொருளாதார மேலாண்மை மற்றும் சர்வதேச நிதி மற்றும் பணப் பிரச்சினைகளை உள்ளடக்கியது. உலக வர்த்தக அமைப்பை ஒருங்கிணைப்பதற்கான முயற்சிகளில் வளரும் நாடுகளுக்கு உதவக்கூடிய செயல்பாடுகளின் நோக்கத்தையும் இது விரிவுபடுத்தத் தொடங்கியது. இந்த தசாப்தம் தெற்கு-தெற்கு ஒத்துழைப்பு மற்றும் மேம்பாடு குறித்தும் ஆய்வு செய்கிறது. இந்த மாநாடு மிகவும் குறைவாக வளரும் நாட்டின் வளர்ச்சியிலும் கவனம் செலுத்தியது. தற்போது, UNCTAD இல் 195 உறுப்பு நாடுகள் உள்ளன.

வடக்கு - தெற்கு உரையாடல் மற்றும் பொருளாதார இராஜதந்திரம்

1970 களில் சர்வதேச பொருளாதார அமைப்பில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் குறித்த பேச்சுவார்த்தைகளில் வட அமெரிக்கா மற்றும் மேற்கு ஐரோப்பாவின் தொழில்மயமான நாடுகளை, முக்கியமாக ஆசியா, ஆப்பிரிக்கா மற்றும் லத்தீன் அமெரிக்காவில் உள்ள "மூன்றாம் உலக" வளரும் மற்றும் புதிதாக சுதந்திரம் பெற்ற நாடுகள் ஈடுபடுத்திய செயல்முறையை வடக்கு-தெற்கு உரையாடல் குறிக்கிறது.

உலக வங்கித் தலைவர் ராபர்ட் மெக்னமாரா, 1979 மே 10 ஆம் தேதி மணிலாவில் வியாழக்கிழமை நடைபெற்ற ஐக்கிய நாடுகளின் வர்த்தகம் மற்றும் மேம்பாட்டு மாநாட்டின் ஐந்தாவது அமர்வில் உரையாற்றுகிறார்.

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிறகு, லத்தீன் அமெரிக்காவின் பல நாடுகள் அமெரிக்க வர்த்தகம் மற்றும் கட்டணக் கொள்கைகளால் பெருகிய முறையில் விரக்தியடைந்தன. அதே நேரத்தில், ஆசியா மற்றும் ஆப்பிரிக்காவில் தேசியவாத இயக்கங்கள் பரவலான காலனித்துவ நீக்கத்திற்கு வழிவகுத்தன. ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் உறுப்பினர் எண்ணிக்கை 1945 இல் 51 நாடுகளில் இருந்து 1960 இல் 100 ஆகவும், 1979 இல் 150 ஆகவும் உயர்ந்தது. புதிய நாடுகளின் திடீர் வருகை பொதுச் சபையில் அதிகார சமநிலையை மாற்றியது மற்றும் 1964 இல் ஐக்கிய நாடுகளின் வர்த்தகம் மற்றும் மேம்பாட்டு மாநாடு அல்லது UNCTAD ஐ நிறுவுவதை சாத்தியமாக்கியது. UNCTAD ஒரு மன்றத்தை உருவாக்கியது, இதன் மூலம் "தெற்கு" அல்லது "மூன்றாம் உலக" நாடுகள் "வடக்கின்" தொழில்துறை ஜனநாயகங்களை ஈடுபடுத்தும் பொருளாதாரக் கொள்கைகளை முன்மொழிய முடியும். இந்த இயக்கவியலை பனிப்போரின் கிழக்கு-மேற்கு மோதலில் இருந்து வேறுபடுத்தவும், வளர்ச்சிப் பிரச்சினைகள் கம்யூனிஸ்டுகளுக்கும் முதலாளித்துவவாதிகளுக்கும் இடையிலான சித்தாந்த மோதலைப் போலவே அழுத்தமானவை என்பதை வலியுறுத்தவும் "வடக்கு-தெற்கு உரையாடல்" என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டது.

தொழில்மயமான நாடுகள் பேச்சுவார்த்தை நடத்த விருப்பம் தெரிவித்ததை பல காரணிகள் அதிகரித்தன. ஒன்று அரபு உலகில் எண்ணெய் உற்பத்தி செய்யும் நாடுகளின் அதிகரித்து வரும் சக்தி, மற்றொன்று வியட்நாம் போரில் அமெரிக்காவின் இழப்பு , இது

உலகிற்கும் தொழில்மயமான வடக்குக்கும் இராணுவ வெற்றியை உறுதி செய்ய செல்வமும் அதிகாரமும் கூட போதுமானதாக இல்லை என்பதை நிரூபித்தது. இந்த இரண்டு பிரச்சினைகளும் மேற்கத்திய கவனத்தை உலகளாவிய பொருளாதார சக்தி சமநிலையை நோக்கி ஈர்த்தன. கூடுதலாக, தளர்வான கிழக்கு-மேற்கு பதட்டங்களின் காலகட்டத்தில் உரையாடல் தொடங்கியது, இதன் பொருள் தொழில்மயமான உலகம் வளர்ச்சி போன்ற பிரச்சினைகளுக்கு அதிக கவனம் செலுத்த முடியும். இதற்கிடையில், புதிதாக தொழில்மயமாக்கப்படும் பொருளாதாரங்கள், வேரூன்றிய சர்வதேச பொருளாதார அமைப்பு வளரும் நாடுகளின் இழப்பில் வளர்ந்த நாடுகளுக்கு பயனளிக்கும் என்று நம்பின. இந்த ஏற்றத்தாழ்வை சரிசெய்ய சர்வதேச பொருளாதார அமைப்பை மறுசீரமைக்க வசதி செய்ய அவர்கள் நம்பினர்.

வடக்கு-தெற்கு உரையாடல் வர்த்தகம் மற்றும் கட்டணங்கள், சர்வதேச நிதி, வெளிநாட்டு உதவி மற்றும் பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் மற்றும் நிறுவனங்களின் நிர்வாகம் தொடர்பான பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்தது. 1970களில் அமைதிப் போரின் சகாப்தத்தில், கிழக்கு-மேற்கு பதட்டங்கள் மிகவும் தளர்வானதாக இருந்தபோது, தொழில்மயமான நாடுகளிடையே ஒத்துழைக்க விருப்பம் இருந்தது. 1970களின் நடுப்பகுதியில் அமைதிப் போரின் காலம் தடுமாறத் தொடங்கியபோதும், வடக்கு-தெற்கு உரையாடலின் கட்சிகள் தங்கள் விவாதங்களைத் தொடர்ந்தன.

அமெரிக்காவின் கொள்கைகளும் மற்ற வடக்கத்திய சக்திகளுடனான உறவுகளும் தவிர்க்க முடியாமல் உரையாடலில் முன்னேற்றத்திற்கு உதவவோ அல்லது தடுக்கவோ உதவின. எடுத்துக்காட்டாக, அமெரிக்காவிற்கும் மேற்கு ஐரோப்பாவிற்கும் இடையிலான வர்த்தகக் கொள்கைகளில் ஏற்படும் மாற்றங்கள், இந்த நாடுகளை தொழில்மயமாக்கும் நாடுகளுடனான பேச்சுவார்த்தைகளிலிருந்து திசைதிருப்பவோ அல்லது வளரும் நாடுகளில் அந்தந்த செல்வாக்கு மண்டலங்களுக்குள் அவற்றின் தொடர்புகளின் மீது புதிய அளவிலான கட்டுப்பாட்டை விரிவுபடுத்தவோ உதவும். 1970களின் பிற்பகுதியில், அமெரிக்காவிற்கும் சோவியத் யூனியனுக்கும் இடையே அதிகரித்து வரும் மோதல்கள், தொழில்மயமாக்கப்பட்ட நாடுகள் தங்கள் கவனத்தை

புதுப்பித்து, தங்கள் வளங்களை பனிப்போருக்கு திருப்பி, வளர்ச்சிப் பிரச்சினைகளில் குறைந்த கவனம் செலுத்தியதால், வடக்கு-தெற்கு விவாதங்களைத் தொடர்வதற்கான வாய்ப்புகளை இறுதியாகக் கெடுக்க உதவியது. 1980 செப்டம்பரில், இந்த உரையாடலை வகைப்படுத்திய ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் நடந்த விவாதங்கள் அவற்றின் வேகத்தை இழந்தன. இந்தப் பிரச்சினைகள் குறித்த சில உரையாடல்கள் தொடர்ந்தாலும், அது பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் குறித்த தொடர்ச்சியான விவாதங்களாகவே இருந்தன, மேலும் அதன் ஆதரவாளர்கள் எதிர்பார்த்த சாத்தியமான தீர்வை ஒருபோதும் முன்வைக்கவில்லை.

1970களில் வடக்கு-தெற்கு உரையாடலின் உச்சக்கட்டத்தை விளக்குவதற்கு பல வழிகள் உள்ளன. உலகப் பொருளாதாரக் கொள்கையில் பரந்த மாற்றங்களுக்கான தெற்கு முன்மொழிவுகளை சில பொருளாதார வல்லுநர்கள் மதிப்பாய்வு செய்து, அவை அடிப்படையில் செயல்படுத்த முடியாதவை அல்லது மூன்றாம் உலகத்தின் சில பிரிவுகளுக்கு மட்டுமே பயனளிக்கும் வகையில் வடிவமைக்கப்பட்டவை என்று முடிவு செய்துள்ளனர்; மற்றவர்கள், தொழில்மயமாக்கப்பட்ட வடக்குடன் பேச்சுவார்த்தைகளைத் தொடங்குவதற்கான உறுதியான நிலைப்பாட்டை நிறுவுவதற்கு இந்த முன்மொழிவுகள் அவசியம் தீவிரமானவை என்று எதிர்க்கின்றனர். எப்படியிருந்தாலும், UNCTAD மூலம் முன்வைக்கப்பட்ட முன்மொழிவுகளை சரியாக செயல்படுத்துவது எப்போதும் சாத்தியமில்லை, ஏனெனில் அவை தெற்கு இலட்சியத்தை மையமாகக் கொண்டிருந்தன, மேலும் பொருளாதார ரீதியாக சக்திவாய்ந்த வடக்கு ஒவ்வொரு புள்ளியையும் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டியிருக்கும். வடக்கு-தெற்கு உரையாடலை உலகின் "உள்ளவர்கள்" மற்றும் "இல்லாதவர்கள்" இடையேயான ஒரு அரசியல் போராட்டமாகவும் பார்க்க முடியும். இந்தக் கண்ணோட்டத்தில், விவாதங்கள் தெற்கே ஐக்கிய நாடுகள் சபைக்கும் பிற சர்வதேச அமைப்புகளுக்கும் ஒன்றிணைந்து அதிகாரத்தை நிலைநிறுத்தக்கூடிய ஒரு வாகனமாக மாறியது, இதன் மூலம் வடக்கின் உலக விவகாரங்களின் போக்கை ஆணையிடும் திறனை எதிர்க்கிறது.

புதிய சர்வதேச பொருளாதார ஒழுங்கு

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிறகு புதிய சர்வதேச பொருளாதார ஒழுங்கு (NIEO) முன்மொழியப்பட்டது. உலகப் பொருளாதார நிர்வாகத்தில் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுவருவதும், சமீபத்தில் காலனித்துவ நீக்கம் செய்யப்பட்ட நாடுகளின் ஒருங்கிணைப்பை செயல்படுத்துவதும் இதன் முக்கிய நோக்கமாகும். இது பொது சர்வதேச சட்டத்தின் சில அத்தியாவசிய கொள்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இதன் விளைவாக, இது உலகளாவிய நாணய அமைப்பு மற்றும் சட்டத்தை கணிசமாக பாதித்தது.

புதிய சர்வதேச பொருளாதார ஒழுங்கு

வளரும் நாடுகள் பொருளாதார காலனித்துவத்தையும் வளர்ந்த நாடுகளைச் சார்ந்திருப்பதையும் முடிவுக்குக் கொண்டுவருவதற்காக NIEO ஐ முன்மொழிந்தன. பல நாடுகள் சுதந்திரம் அடையாதபோது, அப்போது நிலவிய சர்வதேச பொருளாதார ஒழுங்கு நிறுவப்பட்டதாக வளரும் நாடுகள் நம்பின.

எனவே, அது சமத்துவமின்மைக்கு வழிவகுத்தது. காலனித்துவம் முடிவுக்கு வந்த போதிலும், உண்மையான பொருளாதார சுதந்திரம் இல்லை. வளரும் நாடுகள் மற்ற வளர்ந்த நாடுகளை விட பின்தங்கியிருந்தன, மிகவும் முன்னேறியவை. எனவே, NIEO தொழில்மயமாக்கல், விவசாய உற்பத்தி மற்றும் பொருளாதார மாற்றங்களை முன்மொழிந்தது. கூடுதலாக, NIEO சர்வதேச வர்த்தகம் எவ்வாறு நடந்தது மற்றும் மூலதனம் மற்றும் தொழில்நுட்ப ஓட்டத்தில் சீர்திருத்தத்தை நாடியது, இதனால் வளரும் நாடுகளும் சமமாக பயனடையும்.

NIEO மற்ற பொருளாதார திட்டங்களிலிருந்து வேறுபட்டது. தற்போதைய சர்வதேச நாணய அமைப்பை மேம்படுத்துவதையும் அதன் நோக்கத்தை விரிவுபடுத்துவதையும் இது நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. மிகக் குறைந்த வளர்ச்சியடைந்த நாடுகள் கூட பயனடையும் வகையில் உலகளாவிய பொருளாதார வளர்ச்சியைக் கொண்டுவருவதை இது நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

தோற்றம் மற்றும் வளர்ச்சி

இரண்டாம் உலகப் போரின் முடிவில் NIEOவின் தோற்றம் தொடங்கியது. போரின் காரணமாக முழு உலகப் பொருளாதார அமைப்பும் சீர்குலைந்தது, மேலும் சர்வதேச நாணய அமைப்பும் சீர்குலைந்தது. இதன் காரணமாக, வளர்ந்த மற்றும் வளரும் நாடுகளுக்கு இடையிலான இடைவெளி இன்னும் அதிகரித்தது.

NIEO-வின் யோசனைக்கு பொறுப்பான முக்கிய மன்றம் அணிசேரா இயக்கம் ஆகும். அணிசேரா இயக்கம் பனிப்போரின் போது உருவாக்கப்பட்டது. இது மேற்கத்திய கூட்டணி (அமெரிக்கா) அல்லது கிழக்கு கூட்டணி (USSR) உடன் இணைந்திராத 120 நாடுகளின் குழுவாகும்.

1973 ஆம் ஆண்டு அணிசேரா இயக்கத்தின் தலைவர், மூலப்பொருட்கள் மற்றும் பொருளாதார மேம்பாடு தொடர்பான பிரச்சனைகளை ஆய்வு செய்ய பொதுச் சபையின் சிறப்பு அமர்வைக் கூட்டுமாறு ஐ.நா. பொதுச் செயலாளரிடம் கோரிக்கை விடுத்தார். இதனால், செப்டம்பர் 1973 இல், ஐ.நா. பொதுச் சபை 'புதிய சர்வதேச பொருளாதார ஒழுங்கை நிறுவுவதற்கான செயல் திட்டத்தை' ஏற்றுக்கொண்டது.

பின்னர் ஐ.நா. பொதுச் சபை டிசம்பர் 12, 1974 அன்று மாநிலங்களின் பொருளாதார உரிமைகள் மற்றும் கடமைகள் சாசனத்தை ஏற்றுக்கொண்டது. NIEO-வை நிறைவேற்ற பல கூட்டங்கள் நடந்திருந்தாலும், அது இன்னும் செய்யப்படவில்லை. 2018 ஆம் ஆண்டில், ஐ.நா. பொதுச் சபை 'ஒரு புதிய சர்வதேச பொருளாதார ஒழுங்கை நோக்கி' என்ற மற்றொரு தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொண்டது, இது NIEO-வின் வளர்ச்சிக்காக தொடர்ந்து பணியாற்ற வேண்டியதன் அவசியத்தை அங்கீகரித்தது.

ஸ்தாபகக் கொள்கைகள்

அனைவரின் பொருளாதார மற்றும் சமூக முன்னேற்றத்தை ஊக்குவிப்பதற்கான ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் சாசனத்தின் கொள்கைகளை மனதில் கொண்டு NIEO ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. NIEO இன் அடிப்படை நிறுவனக் கொள்கைகள்:

1. அனைத்து நாடுகளும் இறையாண்மை கொண்டவை மற்றும் சமமானவை .இந்த நாடுகளில் உள்ள மக்களுக்கு சுயநிர்ணய உரிமை உண்டு, மேலும் எந்த நாடும் மற்றொரு நாட்டின் உள் விவகாரங்களில் தலையிட முடியாது.
2. அனைத்து உறுப்பு நாடுகளுக்கும் இடையே அமைதியான ஒத்துழைப்பு இருக்க வேண்டும்.
3. அனைத்து வளரும் நாடுகளின் வளர்ச்சி மற்றும் வளர்ச்சியை விரைவுபடுத்துவதற்காக NIEO-வை உருவாக்குவதில் மற்றும் உலகப் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில் அனைத்து நாடுகளும் முழுமையாகவும் சமமாகவும் பங்கேற்கும்.
4. பொருளாதார நெருக்கடிகள் மற்றும் இயற்கை பேரிடர்களால் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்ட நாடுகளை மேம்படுத்த சிறப்பு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்.
5. ஒவ்வொரு நாடும் அதன் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப பொருளாதார மற்றும் சமூக அமைப்பை ஏற்றுக்கொள்ள உரிமை உண்டு.
6. ஒவ்வொரு மாநிலமும் அதன் இயற்கை வளங்கள் மற்றும் அனைத்து பொருளாதார நடவடிக்கைகளின் மீதும் பிரத்தியேக உரிமையைக் கொண்டுள்ளது.
7. காலனித்துவத்தால் ஏற்படும் சுரண்டல் மற்றும் இயற்கை வளங்களை சேதப்படுத்துவதற்கு ஒரு நாடு முழு இழப்பீடு பெறும் உரிமையைக் கொண்டுள்ளது.
8. காலனித்துவ ஆட்சியின் கீழ் வளரும் நாடுகளுக்கு அவர்களின் இயற்கை வளங்கள் மற்றும் பொருளாதார நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்படுத்த உதவி வழங்கப்படும்.
9. NIEO, இறக்குமதி மற்றும் ஏற்றுமதி செய்யப்படும் மூலப்பொருட்கள் மற்றும் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களின் நியாயமான மற்றும் நியாயமான விலைகளைப் பராமரிக்கும், வர்த்தக விதிமுறைகளை மேம்படுத்தும் மற்றும் உலகப் பொருளாதாரத்தை விரிவுபடுத்தும்.

10. நிதி வளங்களை மாற்றுவதன் மூலம் குறைந்த வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளுக்கு உதவி செய்வதை உறுதி செய்யும் ஒரு சர்வதேச நாணய அமைப்பு உருவாக்கப்படும்.

11. வளரும் நாடுகளுக்கு நவீன அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தை அணுகுவதற்கான வாய்ப்பு வழங்கப்படும், மேலும் தொழில்நுட்ப பரிமாற்றம் ஊக்குவிக்கப்படும்.

பணவியல் சட்டம்

நாடுகளுக்கு இடையே பொருளாதார மற்றும் சமூக வேறுபாடுகள் இருந்தபோதிலும், அனைத்து நாடுகளுக்கும் இடையிலான இறையாண்மை சமத்துவம், ஒன்றுக்கொன்று சார்ந்திருத்தல் மற்றும் ஒத்துழைப்பு ஆகிய பொது சர்வதேச சட்டக் கொள்கைகளை NIEO அடிப்படையாகக் கொண்டது.

புதிய சர்வதேச பண்ட ஒப்பந்தங்கள் மற்றும் ஒரு பொதுவான சர்வதேச நிதியம் மூலம் பண்ட விலை நிலைப்படுத்தல் மூலம் தற்போதைய சர்வதேச நாணய அமைப்பு மற்றும் சட்டத்தில் சீர்திருத்தத்தை NIEO முன்மொழிந்தது. கூடுதலாக, வளரும் நாடுகளுக்கான வர்த்தக விதிமுறைகளை மேம்படுத்துவதன் மூலம் உலகளாவிய வர்த்தகத்தை சீர்திருத்துவதை இது நோக்கமாகக் கொண்டது.

வளர்ந்த நாடுகள் விதிக்கும் வரிகளையும் பிற வர்த்தக தடைகளையும் மேலும் குறைக்கக்கூடிய சுதந்திர வர்த்தகம் உள்ள பிராந்திய மண்டலங்களாக வளரும் நாடுகளை ஒருங்கிணைக்க இது முன்மொழிந்தது.

NIEO இன் படி, சர்வதேச வர்த்தக சட்டங்கள், குறிப்பாக மூலப்பொருட்கள், உணவு, பொருட்கள் ஒப்பந்தங்கள், போக்குவரத்து மற்றும் காப்பீடு தொடர்பான சட்டங்கள் சீர்திருத்தப்பட வேண்டும். இதில் பிரெட்டன் வூட்ஸ் அமைப்பில் சீர்திருத்தம் அடங்கும்.

1944 ஆம் ஆண்டு பிரெட்டன் வூட்ஸ் ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது. இது தங்கத்திலிருந்து அமெரிக்க டாலருக்கு உலகளாவிய நாணயத்தை மாற்றியமைத்த ஒரு

புதிய சர்வதேச நாணய முறைக்கு வழிவகுத்தது. இதன் காரணமாக, அமெரிக்கா ஒரு பொருளாதார வல்லரசாக மாறியது.

பிரெட்டன் வூட்ஸ் ஒப்பந்தம் உலக வங்கி மற்றும் சர்வதேச நாணய நிதியம் (IMF) உருவாவதற்கு வழிவகுத்தது. இந்த நிதி அமைப்புகளும் அமெரிக்கா மற்றும் மேற்கு ஐரோப்பாவால் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன, அதே நேரத்தில் மற்ற வளரும் நாடுகள் மிகக் குறைவாகவே செயல்படுகின்றன.

எனவே, NIEO, வளரும் நாடுகளுக்கே கட்டுப்பாட்டை வழங்கவும், வளரும் நாடுகளிடையே பொருளாதார வளர்ச்சி விகிதத்தையும் சந்தைப் பங்கையும் அதிகரிக்கவும் முன்மொழிந்தது. வளர்ந்த நாடுகளிடமிருந்தும் இந்த நிதி நிறுவனங்களிடமிருந்தும் நிதி உதவி பெறுவதற்குப் பதிலாக, வளரும் நாடுகள் 'உதவி அல்ல வர்த்தகம்' என்ற கொள்கையின் கீழ் அணிதிரண்டன.

இது உலக வர்த்தக அமைப்பின் (WTO) பிறப்பு கட்டமான டோக்கியோ சுற்று வர்த்தக பேச்சுவார்த்தைகளில் வளரும் நாடுகள் பங்கேற்க வழிவகுத்தது. WTO உருவாக்கம் கட்டணங்களைக் குறைப்பதற்கும், கட்டணமில்லா தடைகள் (NTBs) பெருக்கம் மற்றும் தன்னார்வ ஏற்றுமதி கட்டுப்பாடுகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான புதிய விதிமுறைகளை நிறுவுவதற்கும் வழிவகுத்தது.

கட்டணங்கள் மற்றும் வர்த்தகம் தொடர்பான பொதுவான ஒப்பந்தம் (GATT)

உள்நாட்டு கொள்கைகள் மற்றும் நிறுவனங்களை எதிர்கொள்ளும் சவால்கள் இருந்தாலும், வர்த்தகக் கொள்கைகள்-குறுகலாக வரையறுக்கப்பட்டவை-இன்றைய சர்வதேச பொருளாதார நிலப்பரப்பில் இன்னும் முக்கியமானவை.

இரண்டாம் உலகப் போரைத் தொடர்ந்து சர்வதேச வர்த்தக அமைப்பை (ஐ.டி.ஓ) உருவாக்க பேச்சுவார்த்தை நடத்தும் அரசாங்கங்கள் தவறியதன் விளைவாக சுங்கவரி மற்றும் வர்த்தகம் தொடர்பான பொதுவான ஒப்பந்தம் (கேட்) இருந்தது. அத்தகைய அமைப்பின் சாசனம் குறித்த பேச்சுவார்த்தைகள் 1948 இல் ஹவானாவில் வெற்றிகரமாக முடிவுக்கு வந்தன, ஆனால் பேச்சுவார்த்தைகள் ஐ.டி.ஓவை நிறுவ வழிவகுக்கவில்லை, ஏனெனில் அமெரிக்க காங்கிரஸ் ஒப்பந்தத்தை அங்கீகரிக்க மறுக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இதற்கிடையில், ஐ.டி.ஓ பேச்சுவார்த்தைகள் முடிவடைவதற்கு முன்னர் 1947 ஆம் ஆண்டில் இருபத்தி மூன்று நாடுகள் -

பன்னிரண்டு தொழில்துறை மற்றும் பதினொரு வளரும் நாடுகளால் புயுவுவு பேச்சுவார்த்தை நடத்தப்பட்டது. ஐ.டி.ஓ ஒருபோதும் நடைமுறைக்கு வராததால், பேச்சுவார்த்தைகளின் ஒரே உறுதியான முடிவு கேட் மட்டுமே.

புயுவுவு என்பது சர்வதேச வர்த்தகத்தை நடத்துவதற்கான ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட விதிகளின் அடிப்படையில் வகுக்கப்பட்ட ஒரு பன்முக ஒப்பந்தமாகும். 1947 முதல், வர்த்தக தடைகளை குறைக்க முற்படும் தொழில்துறை நாடுகளின் அரசாங்கங்களுக்கு GATT முக்கிய மைய புள்ளியாக உள்ளது. GATT ஆரம்பத்தில் பெரும்பாலும் ஒரு கட்டண ஒப்பந்தத்திற்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும், காலப்போக்கில் மற்றும் சராசரி கட்டண நிலைகள் வீழ்ச்சியடைந்த நிலையில், இது பெருகிய முறையில் கட்டணமில்லாத வர்த்தகக் கொள்கைகள் மற்றும் வர்த்தகத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் உள்நாட்டு கொள்கைகளில் கவனம் செலுத்த வந்தது. 1944 இல் உருகுவே சுற்று முடிவதற்குள், 128 நாடுகள் புயுவுவு இல் இணைந்தன. அதன் அடிப்படை நோக்கம் வர்த்தகத்தை தாராளமயமாக்குவதும், நாற்பத்தேழு ஆண்டுகளாக வர்த்தக தடைகளை குறைப்பதற்கும் சர்வதேச வர்த்தக உறவுகளுக்கும் பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதில் அக்கறை கொண்டிருந்தது. அதன் விதிகளின் பயன்பாட்டை மேற்பார்வை செய்வது அதன் செயல்பாடுகளின் முக்கியமான மற்றும் தொடர்ச்சியான பகுதியாகும்.

GATT இன் கீழ் வர்த்தக பேச்சுவார்த்தைகள்

GATT இன் அனுசரணையில் எட்டு பெரிய வர்த்தக பேச்சுவார்த்தைகள் நடந்துள்ளன. இந்த பேச்சுவார்த்தைகளின் விளைவாக, உலக வர்த்தகத்தில் நுழையும் ஆயிரக்கணக்கான பொருட்களுக்கான கட்டண விகிதங்கள் குறைக்கப்பட்டன, அல்லது அதிகரிப்புக்கு எதிராக கட்டுப்படுத்தப்பட்டன. கென்னடி சுற்று பேச்சுவார்த்தைகள் மட்டுமே உலக தொழில்துறை கட்டணங்களின் சராசரி அளவை மூன்றில் ஒரு பங்காகக் குறைத்தன. டோக்கியோ சுற்று பேச்சுவார்த்தைகள் கட்டண மற்றும் கட்டணமில்லாத நடவடிக்கைகள் குறித்து சில விரிவான ஒப்பந்தங்களை உருவாக்கியது.

கட்டணமில்லாத நடவடிக்கைகள்

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிந்தைய காலகட்டத்தில் பொதுவான கட்டணங்கள் குறைந்துவிட்டதால், கட்டணமில்லாத தடைகளின் உலக வர்த்தகத்தில் சிதைந்த விளைவுகள் மிகவும் பரவலாகிவிட்டன. டோக்கியோ சுற்று முந்தைய வர்த்தக பேச்சுவார்த்தைகளிலிருந்து வேறுபட்டது, இந்த கட்டணமில்லாத தடைகளின் சிக்கலைச் சமாளிக்க முயன்றது. டோக்கியோ சுற்று முடிவுகளின் முக்கிய அம்சம் பிணைப்பு ஒப்பந்தங்கள் அல்லது குறியீடுகளை

உள்ளடக்கியது, இந்த கட்டணமில்லாத நடவடிக்கைகளை மிகவும் பயனுள்ள சர்வதேச ஒழுக்கத்தின் கீழ் குறைத்து கொண்டு வருவதை நோக்கமாகக் கொண்டது.

அதன் தற்காலிக இயல்பு மற்றும் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட செயல்பாட்டுத் துறையைப் பொறுத்தவரை, நாற்பத்தேழு ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக உலக வர்த்தகத்தின் தாராளமயமாக்கலை ஊக்குவிப்பதிலும் பாதுகாப்பதிலும் GATT இன் வெற்றி தவிர்க்க முடியாதது. 1950 மற்றும் 1960 களில் தொழில்துறை கட்டணங்களை சராசரியாக 40 சதவீதத்திலிருந்து 4 சதவீதத்திற்கும் குறைவாகக் குறைப்பது உலக வர்த்தகத்தில் உயர் வளர்ச்சி விகிதங்களை அடைய உதவியது. சராசரியாக ஆண்டுக்கு 8 சதவீதம்.

உருகுவே சுற்றின் போது புதிய உறுப்பினர்களின் அவசரம், அப்போது புயுவு ஆல் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்ட பல பக்க வர்த்தக முறை, வளர்ச்சிக்கான ஒரு நங்கூரம் மற்றும் பொருளாதார மற்றும் வர்த்தக சீர்திருத்தத்தின் ஒரு கருவியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது என்பதை நிரூபித்தது.

வர்த்தக விஷயங்களில் நீதித்துறை ஒரு முழு கார்பஸ் புயுவு இன் கீழ் உருவானது. உலக வர்த்தக அமைப்பு, பெரிய அளவில், புயுவு ஆல் வழங்கப்பட்ட வலுவான அடித்தளத்தின் அடிப்படையில் கட்டப்பட்டுள்ளது.

உலக வர்த்தக அமைப்பின் செயல்பாடுகள் மற்றும் குறிக்கோள்கள்

உலக வர்த்தக அமைப்பு (WTO) 1 ஜனவரி 1995 இல் நிறுவப்பட்டது. உருகுவே சுற்று முடிவுகளின் உருவகமாகவும், GATT க்கு அடுத்தபடியாகவும் WTO உள்ளது. எழுபத்தாறு அரசாங்கங்கள் அதன் முதல் நாளில் உலக வர்த்தக அமைப்பின் உறுப்பினர்களானன. டிசம்பர் 2000 க்குள், 142 உறுப்பினர்கள் இருந்தனர், முப்பத்தி நான்கு நாடுகளில் பார்வையாளர் அந்தஸ்து உள்ளது மற்றும் இருபத்தெட்டு உறுப்பினர்களின் காத்திருப்பு பட்டியல் உள்ளது. உலக வர்த்தகத்தில் 90 சதவீதத்திற்கும் அதிகமானவை அவை. றுவழு அதன் உறுப்பினர்களால் பேச்சுவார்த்தை நடத்தப்பட்ட வர்த்தக ஒப்பந்தங்களை நிர்வகிக்கிறது, குறிப்பாக வர்த்தகம் மற்றும் சேவைகள் தொடர்பான பொதுவான ஒப்பந்தங்கள் (GATS), மற்றும் அறிவுசார் சொத்துரிமைகளின் வர்த்தக தொடர்பான அம்சங்கள் (TRIPS) ஒப்பந்தங்கள். 1990 களின் முற்பகுதியில் GATT இன் கீழ் வளர்ந்த நிறுவன கட்டமைப்பை WTO உருவாக்குகிறது.

உலக வர்த்தக அமைப்பின் அத்தியாவசிய செயல்பாடுகள் பின்வருமாறு:

1. உலக வர்த்தக அமைப்பை உருவாக்கும் பலதரப்பு மற்றும் பன்முக வர்த்தக ஒப்பந்தங்களை நிர்வகித்தல் மற்றும் செயல்படுத்துதல்

2. ஐ. பலதரப்பு வர்த்தக பேச்சுவார்த்தைகளுக்கான மன்றமாக செயல்படுகிறது ஐ. வர்த்தக மோதல்களைத் தீர்க்க முயல்கிறது
3. ஐ. தேசிய வர்த்தக கொள்கைகளை மேற்பார்வை செய்தல்
4. எ. ஒத்துழைப்பு மற்ற சர்வதேச நிறுவனங்கள் இங்லோபல் கொள்கை தயாரிப்பில் ஈடுபட்டன.

GATT முதல் WTO வரை

அதன் இரு தசாப்தங்களுக்கும் மேலாக, GATT அமைப்பு பல நாடுகளை உள்ளடக்கியதாக விரிவடைந்தது. இது ஒரு உண்மையான உலக வர்த்தக அமைப்பாக பரிணமித்தது, ஆனால் “பக்க ஒப்பந்தங்கள்” அல்லது குறியீடுகளாக பெருகிய முறையில் துண்டு துண்டான ஒன்று நாடுகளின் துணைக்குழுக்களிடையே பேச்சுவார்த்தை நடத்தப் பட்டது. இது மிகவும் சிக்கலான மற்றும் கவனமாக வடிவமைக்கப்பட்ட சட்ட உரை, இது பல துணை நிரல்களால் நீட்டிக்கப்பட்டது அல்லது மாற்றப்பட்டது. எவ்வாறாயினும், உருகுவே சுற்று வரை, விவசாயம், ஜவுளி மற்றும் ஆடை ஆகியவற்றில் எந்த முன்னேற்றமும் ஏற்படவில்லை. இந்த துறைகள் பலதரப்பு ஒழுக்கத்திற்கு உட்படுத்தப்படுவதற்கு இறுதியாக அனுமதித்தது, சேவைகளில் வர்த்தகம் செய்வதற்கான விதிமுறைகளை நிறுவுதல் மற்றும் அறிவுசார் சொத்துரிமைகளை (ஐபிஆர்) அமல்படுத்துதல், அத்துடன் உலக வணிக அமைப்பை உருவாக்குதல். GATT க்கும் WTO க்கும் இடையில் பல வேறுபாடுகள் உள்ளன, ஆனால் அடிப்படைக் கொள்கைகள் அப்படியே இருக்கின்றன.

உலக வர்த்தக அமைப்பின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகள் உலக வர்த்தக அமைப்பு வர்த்தக கொள்கைகளுக்கான கட்டமைப்பை நிறுவுகிறது இது விளைவுகளை வரையறுக்கவோ குறிப்பிடவோ இல்லை. இது வர்த்தக கொள்கை விளையாட்டின் விதிகளை அமைப்பதில் அக்கறை கொண்டுள்ளது, விளையாட்டின் முடிவுகளுடன் அல்ல. ஏறக்குறைய ஐம்பது ஆண்டுகளாக, GATT இன் முக்கிய விதிகள் உறுப்பினர்கள் மற்றும் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட மற்றும் உள்நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்கள் இடையே பாகுபாட்டை தடைசெய்தன. நாற்பது கவுன்சில்கள், குழுக்கள்,

துணைக்குழுக்கள், அமைப்புகள் மற்றும் நிலைக்குழுக்கள் அல்லது பணிக்குழுக்கள் 2000 ஆம் ஆண்டில் WTO அனுசரணையில் செயல்பட்டன, இது GATT இன் கீழ் இரு மடங்கிற்கும் அதிகமாகும். இத்தகைய உடல்கள் அனைத்து உலக வர்த்தக அமைப்பின் உறுப்பினர்களுக்கும் திறந்திருக்கும், ஆனால் பொதுவாக மிக முக்கியமான வர்த்தக நாடுகள் மட்டுமே கூட்டங்களுக்கு தொடர்ந்து பிரதிநிதிகளை அனுப்புகின்றன. பங்கேற்பின் அளவு தேசிய நலன்கள் மற்றும் வள கட்டுப்பாடுகளின் கலவையை பிரதிபலிக்கிறது. குறைந்த வளர்ச்சியடைந்த நாடுகள், குறிப்பாக, இந்த கூட்டங்களில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுவதில்லை

1994 க்கு முந்தைய புயுவு மற்றும் றுவுழு இரண்டையும் புரிந்து கொள்வதில் ஐந்து கொள்கைகள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை: பாகுபாடு காட்டாதது, பரஸ்பரம், நடைமுறைப்படுத்தக்கூடிய கடமைகள், வெளிப்படைத்தன்மை மற்றும் பாதுகாப்பு வால்வுகள்.

சர்வதேச சந்தைப்படுத்தல் மீது உலக வர்த்தக அமைப்பின் தாக்கம்

உலக வர்த்தகம் என்பது உலகின் வெவ்வேறு பகுதிகளில் தங்கள் வணிகத்தை இயக்கும் இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட நாடுகளுக்கு இடையிலான ஒப்பந்தமாக வரையறுக்கப்படுகிறது. தேசிய எல்லைகளைப் பொருட்படுத்தாமல் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளை இறக்குமதி செய்து ஏற்றுமதி செய்வதன் மூலம் இந்த வணிகம் செய்யப்படுகிறது.

கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஐந்து கூறுகள் காரணமாக சர்வதேச வர்த்தகம் சாத்தியமாகும்:

1. பொருட்களை விற்பனை செய்வதற்கான ஒப்பந்தம்
2. பொருட்களை எடுத்துச் செல்வது தொடர்பான ஒப்பந்தம்
3. காப்பீடு தொடர்பான ஒப்பந்தம்
4. சட்ட முறைகளை நிறைவேற்ற ஏற்றுமதி மற்றும் இறக்குமதி அதிகாரிகளிடமிருந்து ஒப்புதல்
5. வாங்குபவர் மற்றும் விற்பனையாளர் ஒப்புக்கொண்டபடி பணம் செலுத்தும் முறை.

6. உலக வர்த்தக அமைப்பு (WTO) சர்வதேச வர்த்தகத்தை உலகளவில் சுங்கவரிகளை ஒழுங்குபடுத்துகிறது மற்றும் உறுப்பு நாடுகளிடையே மோதல்களை தீர்க்கிறது. சர்வதேச சந்தைப்படுத்துதலில் றுவுழு இன் பங்கை றுவுழு இன் பல்வேறு செயல்பாடுகளால் புரிந்து கொள்ள முடியும். முந்தைய பிரிவில் நீங்கள் சுருக்கமாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டீர்கள், சர்வதேச சந்தைப்படுத்தல் அடிப்படையில் செயல்பாடுகளை மறுபரிசீலனை செய்வோம்:

ஒப்பந்தத்தை நடைமுறைப்படுத்துதல், நிர்வகித்தல் மற்றும் செயல்படுத்துதல் மற்றும் நாடுகளுக்கிடையேயான பலதரப்பு வர்த்தக ஒப்பந்தங்களை உலக வணிக அமைப்பு எளிதாக்குகிறது. இது பலதரப்பு வர்த்தக ஒப்பந்தங்களை செயல்படுத்துதல், நிர்வாகம் மற்றும் செயல்படுத்துவதற்கான கட்டமைப்பையும் வழங்குகிறது.

ஒப்பந்தத்தின் கீழ் கையாளப்படும் விஷயங்களில் உறுப்பு நாடுகளிடையே அவர்களின் பன்முக வர்த்தக உறவுகள் தொடர்பான பேச்சுவார்த்தைகளுக்கு றுவுழு ஒரு மன்றத்தை வழங்குகிறது

WTO சர்ச்சைகளைத் தீர்ப்பதற்கான விதிகள் மற்றும் நடைமுறைகள் பற்றிய புரிதலை நிர்வகிக்கிறது.

WTO வர்த்தக கொள்கை மறுஆய்வு பொறிமுறையை நிர்வகிக்கிறது

உலக நாணய நிதியம் (சர்வதேச நாணய நிதியம்) மற்றும் சர்வதேச வங்கி புனரமைப்பு மற்றும் மேம்பாடு (ஐபிஆர்டி) மற்றும் அதனுடன் இணைந்த நிறுவனங்களுடன் உலக வர்த்தக கொள்கை ஒத்துழைப்பை மேம்படுத்துகிறது.

இந்த உலக வர்த்தக அமைப்பைத் தவிர, அமைதியான நாடுகடந்த வர்த்தகத்தை பராமரிக்கவும் உதவுகிறது, மேலும் இது பங்கேற்கும் நாடுகளுக்கிடையேயான மோதல்களைத் தீர்க்கவும் உதவுகிறது. உலக வர்த்தக அமைப்பின் முன்னிலையில் இல்லாமல் சர்வதேச வர்த்தகத்தை கற்பனை செய்ய முடியாது. பங்கேற்கும் அனைத்து நாடுகளும் உலக வர்த்தக அமைப்பால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட நெறிமுறைகளுக்குக் கட்டுப்பட வேண்டும்.

நாடுகளுக்கிடையிலான உலகளாவிய வர்த்தக விதிகளை கையாளும் ஒரே சர்வதேச அமைப்பாக இருப்பதால், உலக வர்த்தக அமைப்பு பொருட்கள் மற்றும்

சேவைகளின் சர்வதேச வர்த்தகத்தை நடத்துவதற்கான கட்டமைப்பை வழங்குகிறது. உலக வர்த்தக அமைப்பு அரசாங்கங்களின் உரிமைகள் மற்றும் கடமைகளை பலதரப்பு ஒப்பந்தங்களின் தொகுப்பின் வடிவத்தில் குறிப்பிடுகிறது. பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளுக்கு மேலதிகமாக, அறிவுசார் சொத்துரிமைகளைப் பாதுகாத்தல் மற்றும் தகராறுத் தீர்வுகள் போன்ற சர்வதேச வர்த்தகம் தொடர்பான பல்வேறு சிக்கல்களையும் இது உள்ளடக்கியது. இந்த பகுதிகளில் விதிகள் நடைமுறைகள் மற்றும் நடைமுறைகளை வகுப்பதில் அரசாங்கங்களுக்கான துறைகளையும் உலக வணிக அமைப்பு பரிந்துரைக்கிறது.

ஏற்றுமதி விலையை வழக்கத்திற்கு மாறாக குறைந்த மட்டத்தில் நிர்ணயிப்பது போன்ற சில பகுதிகளில் இது உறுதியான மட்டத்தில் ஒழுக்கத்தை விதிக்கிறது.

ஆகவே, உலக வர்த்தக அமைப்பின் கீழ் சர்வதேச வர்த்தக முறையின் அடிப்படை நோக்கம் சர்வதேச சந்தைகள் திறந்த நிலையில் இருப்பதை உறுதி செய்வதும், இறக்குமதி கட்டுப்பாடுகளை திடீரென மற்றும் சீரற்ற முறையில் திணிப்பதன் மூலம் அவற்றின் அணுகல் தடைபடாமல் இருப்பதும் ஆகும். உருகுவே சுற்றின் ஒரு பகுதியாக அனைத்து உறுப்பு நாடுகளின் அரசாங்கங்களும் உறுப்பு நாடுகளின் சந்தைகளுக்கு மேம்பட்ட அணுகலை ஒப்புக் கொண்டுள்ளன, இதனால் வணிக நிறுவனங்கள் வர்த்தக சலுகைகளை புதிய வணிக வாய்ப்புகளாக மாற்ற முடியும்.

வளர்ந்து வரும் சட்ட அமைப்புகள் உற்பத்தித் தொழில்கள் மற்றும் வணிக நிறுவனங்களுக்கு நன்மைகளை வழங்குவதை உறுதிசெய்கின்றன, ஆனால் அவர்களுக்கு ஆதரவாக உரிமைகளை உருவாக்குவதை உறுதி செய்ய வேண்டும். தனிப்பயன் மதிப்பீடு, முன் ஏற்றுமதி ஆய்வு சேவைகள் மற்றும் இறக்குமதி உரிம நடைமுறைகள் போன்ற பகுதிகளையும் உலக வணிக அமைப்பு உள்ளடக்கியது, அங்கு நடைமுறைகளின் வெளிப்படைத்தன்மைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது, இதனால் அவை கட்டணமில்லாத தடைகள் மற்றும் பிற விஷயங்களைப் பயன்படுத்துவதைத் தடுக்கும். சர்வதேச வணிக நிறுவனங்களுக்கு கணிசமான ஆர்வம். இந்த ஒப்பந்தம் ஏற்றுமதியாளர்களின் உரிமைகள் மற்றும் வெளிநாட்டு பொருட்களை கொட்டுவதற்கு எதிரான நடவடிக்கைகளைத் தொடங்க உள்நாட்டு நடைமுறைகளையும்

குறிப்பிடுகிறது. சர்வதேச வர்த்தக மேலாளர் உலக வர்த்தக அமைப்பின் கீழ் பலதரப்பு வர்த்தக அமைப்பின் புதிய வாய்ப்புகள் மற்றும் சவால்கள் குறித்த முறையான அறிவை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

சர்வதேச வர்த்தக கோட்பாடுகளில் இந்தியாவின் பங்கு உலகளாவிய பொருளாதார சூழ்நிலையில் இந்தியா தற்போது மிக முக்கியமான வீரர்களில் ஒருவராக உள்ளது. வர்த்தகக் கொள்கைகள் மற்றும் அரசாங்க சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் உள்ளார்ந்த பொருளாதாரப் போக்குகள் ஆகியவை உலகின் வெளிநாட்டு முதலீடுகளுக்கான சிறந்த இடமாக திகழ்கிறது. நாடு முழுவதும் மேற்கொள்ளப்படும் தொழில்நுட்ப மற்றும் உள்கட்டமைப்பு வளர்ச்சியும் அடுத்த ஆண்டுகளில் வர்த்தக மற்றும் பொருளாதாரத் துறைக்கு சாதகமாக உள்ளது. ஜப்பான், ஆஸ்திரேலியா மற்றும் சீனா போன்ற பிற நாடுகளின் அரசாங்கங்களுடன் நாட்டின் பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கான பங்களிப்பை அதிகரிப்பதற்கும், உலக சந்தைகளில் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதற்கும் இந்திய அரசு முக்கிய ஒப்பந்தங்களை மேற்கொண்டு வருகிறது.

2019- 20 ஆம் ஆண்டில் இந்தியாவில் இருந்து மொத்த ஏற்றுமதி 528.45 பில்லியன் அமெரிக்க டாலராக இருந்தது, வர்த்தக மற்றும் கைத்தொழில் அமைச்சின் தரவுகளின்படி மொத்த இறக்குமதி 598.61 பில்லியன் அமெரிக்க டாலராக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

2019- 20 ஆம் ஆண்டிற்கான சேவைத் துறை ஏற்றுமதி மற்றும் இறக்குமதியின் மதிப்பிடப்பட்ட மதிப்பு முறையே 214.14 பில்லியன் அமெரிக்க டாலர்களாகவும், 131.4 1 பில்லியன் அமெரிக்க டாலர்களாகவும் இருந்தது. 2020-21 ஆம் ஆண்டில் (ஜூலை 2020 வரை), இந்தியாவில் இருந்து மொத்த ஏற்றுமதி புள்ளிவிவரங்கள் 141.82 பில்லியன் அமெரிக்க டாலர்களாகவும், மொத்த இறக்குமதி 127.76 பில்லியன் அமெரிக்க டாலர்களாகவும் மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. வர்த்தக மற்றும் கைத்தொழில் அமைச்சின் தரவுகளின்படி.

இந்தியாவும் அரசாங்கமும் அதன் இளம், நன்கு படித்த மற்றும் திறமையான மக்களை

சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள்

1. உலக வங்கி எந்த ஆண்டு நிறுவப்பட்டது?
2. சர்வதேச நாணய நிதியம் (IMF) எந்த மாநாட்டின் விளைவாக உருவானது?
3. UNCTAD அமைப்பின் முக்கிய நோக்கம் என்ன?
4. வடக்கு - தெற்கு உரையாடல் என்பது என்னைக் குறிக்கிறது?
5. NIEO என்பதின் முழுபெயர் என்ன?
6. GATT அமைப்பின் முழுபெயர் என்ன?
7. GATT அமைப்பு எப்போது உருவாக்கப்பட்டது?
8. WTO அமைப்பு எப்போது உருவானது?
9. உலக வங்கியின் முக்கிய பணி ஒன்றைக் குறிப்பிடுக.
10. WTO அமைப்பின் தலைமையகம் எங்கு உள்ளது?

அலகு – ஐந்து

அணுசக்தி அரசியல் :IAEA – NPT – CTBT – கருத்துக்கள் – இந்தியாவின் அணுசக்தி கொள்கை; சர்வதேச பயங்கரவாதம் :தோற்றம் – வகைகள் – 11/9 – பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான அமெரிக்கப் போர் – இந்தியக் கண்ணோட்டம்; இந்தியப் பெருங்கடல்: பனிப்போர் அரசியல் – போட்டியிடும் நலன்கள் – இந்தியாவின் கவலைகள்; சுற்றுச்சூழல் கவலைகள் :ரியோ – கியோட்டோ – பசுமை அமைதி

நோக்கங்கள்

IAEA, NPT, CTBT நோக்கங்கள் மற்றும் கொள்கையை அறிதல்
சர்வதேச பயங்கரவாதத்தின் தோற்றம், வகைகள் புரிந்துகொள்ளுதல்
இந்தியப் பெருங்கடலில் பனிப்போர் ஆராய்தல்

அறிமுகம்

அணுசக்தி யுகம் இரண்டாம் உலகப் போரின் மன்ஹாட்டன் திட்டத்துடன் (1942–46) தொடங்கியது, இது ஜூலை 16, 1945 அன்று "கேஜெட்" மற்றும் ஆகஸ்ட் 1945 இல் ஹிரோஷிமா மற்றும் நாகசாகியின் குண்டு வெடிப்புகளின் டிரினிட்டி சோதனையில் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தது. இந்த திட்டத்திற்கு ஜெனரல் லெஸ்லி க்ரோவ்ஸ் தலைமை தாங்கினார்; இயற்பியலாளர் ஜே. ராபர்ட் ஓப்பன்ஹைமர் அறிவியல் ஆராய்ச்சியை இயக்கினார். டிரினிட்டி சோதனை நியூ மெக்ஸிகோவின் அலமோகோர்டோவின் வடக்கே உள்ள ஒரு சோதனை வரம்பில் நடந்தது. கேஜெட் 20 கிலோட்டனுக்கும் குறைவான உள் வெடிப்பு வகை பிளவு சாதனமாகும். அதன் மகசூல் 2000 முழுமையாக ஏற்றப்பட்ட WWII B-29 களின் குண்டு சுமைக்கு சமமாக இருந்தது. சோதனைக்கு எதிர்வினையாற்றிய ஓப்பன்ஹைமர் பகவத்-கீதையை மேற்கோள் காட்டினார்: "நான் மரணமாகிவிட்டேன், உலகங்களை உடைப்பவன்."

ஒரு மாதத்திற்குள், ஆகஸ்ட் 6, 1945 அன்று, "லிட்டில் பாய்" ஹிரோஷிமாவில் வீசப்பட்டது. துப்பாக்கி வகை குண்டு, அதன் வெடிக்கும் சக்தி சுமார் 15 கிலோடன்கள். இது ஒப்பீட்டளவில் எளிமையானது: யுரேனியம்-235 இன் ஒரு துண்டு மற்றொரு துண்டு மீது வீசப்பட்டது. ஹிரோஷிமாவிலிருந்து சுமார் 1900 அடி உயரத்தில் லிட்டில் பாய் ஒரு வான்வழி வெடிப்பில் வெடித்தபோது, சுமார் 80,000-140,000 பேர் உடனடியாக

கொல்லப்பட்டனர்; மேலும் 100,000 பேர் படுகாயமடைந்தனர். வெடிப்பின் வெப்பநிலை 1 மில்லியன் டிகிரி செல்சியஸுக்கு மேல் எட்டியதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சுற்றியுள்ள காற்று பற்றவைக்கப்பட்டது, இதன் விளைவாக 840 அடி உயரமுள்ள ஒரு தீப்பந்தம் ஏற்பட்டது; ஒரு வினாடிக்கும் குறைவான நேரத்தில், அது 900 அடிக்கு மேல் விரிவடைந்தது. வெடிப்பிலிருந்து ஏற்பட்ட வெடிப்பு அலை பத்து மைல் தொலைவில் உள்ள ஜன்னல்களை உடைத்து 37 மைல்களுக்கு அப்பால் உணரப்பட்டது. ஹிரோஷிமாவில் உள்ள கட்டிடங்களில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு இடிக்கப்பட்டது. வெடிப்பின் தரை பூஜ்ஜியத்திலிருந்து சுமார் 4.4 மைல்களுக்குள் உள்ள அனைத்தும் வெப்ப துடிப்பால் பற்றவைக்கப்பட்ட நூற்றுக்கணக்கான தீக்களால் எரிக்கப்பட்டன. சுமார் முப்பது நிமிடங்களுக்குப் பிறகு, நகரத்தின் சில பகுதிகளில் அழுக்கு, தூசி, புகை மற்றும் கதிரியக்கத் துகள்களால் நிரப்பப்பட்ட ஒரு கனமான "கருப்பு மழை" பெய்யத் தொடங்கியது. இவை அனைத்தும் இன்றைய தரத்தின்படி ஒப்பீட்டளவில் சிறிய சாதனத்தின் விளைவாகும்.

சில நாட்களுக்குப் பிறகு, ஆகஸ்ட் 9 அன்று, நாகசாகி மீது "ஃபேட் மேன்" என்ற சுமார் 21 கிலோடன் குண்டு வெடிக்கப்பட்டது. ஜப்பானிய மதிப்பீடுகளின்படி, கிட்டத்தட்ட 24,000 பேர் கொல்லப்பட்டனர், மேலும் 23,000 பேர் காயமடைந்தனர்; குண்டு பெரியதாக இருந்தபோதிலும் குறைந்த உயிரிழப்பு விகிதங்கள் நிலப்பரப்புடன் தொடர்புடையவை - நாகசாகி ஹிரோஷிமாவை விட மிகவும் மலைப்பாங்கானது. நகரத்தின் 40 சதவீதத்திற்கும் அதிகமான பகுதி அழிக்கப்பட்டது. ஃபேட் மேன் ஒரு வெடிப்பு வகை பிளவு ஆயுதம், மிகவும் சிக்கலான புளுட்டோனியம் குண்டு. லிட்டில் பாய் போலல்லாமல், இந்த வகை குண்டு சோதிக்கப்பட்டது - லிட்டில் பாய் வகை சோதிக்கப்படவில்லை. இது ஒரு புதிய சாதனத்தைப் பயன்படுத்தி போர்க்கால நடவடிக்கைகளைத் தொடர்வது மட்டுமல்ல, இது ஒரு சோதனையும் கூட.

ஆகஸ்ட் 15 அன்று, இந்த இரண்டு அணுகுண்டு பயன்பாடுகளுக்குப் பிறகு (மற்றும் ஜப்பானுக்கு எதிரான போரில் சோவியத் ஒன்றியம் நுழைந்த பிறகு), பேரரசர் ஹிரோஹிடோ ஜப்பானின் சரணடைதலை அறிவித்தார்.

இராணுவ விவகாரங்களில் அணுசக்தி புரட்சி

அணுசக்தி புரட்சி என்பது இராணுவ விவகாரங்களில் (RMA) ஒரு புரட்சி மற்றும் ஒரு "சாதாரண" RMA ஐ விட அதிகம். தொடக்கத்திலிருந்தே, அணு ஆயுதங்கள் மிகவும் தரமான முறையில் வேறுபட்டதாகக் கருதப்பட்டன, அதற்கு முன்பு வந்த அனைத்தும் "வழக்கமானவை" என்று வழங்கப்பட்டன. இரண்டாம் உலகப் போரில் ஆகஸ்ட் 1945 வரை பயன்படுத்தப்பட்ட மிகவும் சக்திவாய்ந்த குண்டுகளில் 10 டன் TNT இருந்தது; ஹிரோஷிமா மற்றும் நாகசாகி குண்டுகளின் சராசரி மகசூல் 18,000 டன் TNT க்கு சமம். நவம்பர் 1952 இல் நடந்த முதல் அமெரிக்க வெப்ப அணுசக்தி சோதனை, 10 மெகாடன்களுக்கு மேல் மகசூலைக் கொண்டிருந்தது, இது ஆகஸ்ட் 1945 இல் வெடித்த அணு சாதனங்களின் சக்தியை விட கிட்டத்தட்ட 580 மடங்கு அதிகம். இன்று, ஒரு கண்டம் விட்டு கண்டம் பாயும் ஏவுகணை (ICBM) போர்முனை இரண்டாம் உலகப் போர் முழுவதும் பயன்படுத்தப்பட்ட வெடிக்கும் சக்திக்கு சமமானதாகும்.

ஒரு RMA மூன்று கூறுகளைக் கொண்டுள்ளது: தொழில்நுட்பம், கோட்பாடு மற்றும் அமைப்பு. அணுசக்தி புரட்சி என்பது தொழில்நுட்பத்தால் இயக்கப்படும் RMA ஆகும். அது ஏற்கனவே இருந்த உத்தியின் விளைவாக இல்லை. நிச்சயமாக, அமெரிக்கா ஜெர்மனி செய்வதற்கு முன்பே அணு ஆயுதங்களை உருவாக்க விரும்பியது. ஆனால் அமெரிக்கத் தலைவர்கள் மனதில் ஒரு குறிப்பிட்ட பயன்பாட்டைக் கொண்டிருக்கவில்லை - அது பின்னர் வந்தது. மன்ஹாட்டன் திட்டம் ஜெர்மானியர்களுடனான தொழில்நுட்பப் போட்டியாகக் கருதப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து அமெரிக்க-சோவியத் தொழில்நுட்பப் போட்டியுடன் என்ன வர வேண்டும் என்பதை அது முன்னரே தீர்மானித்தது. புதிய கோட்பாடு மற்றும் உத்தி உருவாக்கப்பட்டது. அணு ஆயுதங்கள் என்ன பங்கு வகிக்க வேண்டும் என்பதை அமெரிக்கா தீர்மானிக்க வேண்டியிருந்தது. ஆரம்பத்தில், அமெரிக்க இராணுவ-விமானப்படை (பின்னர் 1947 க்குப் பிறகு USAF) முன்னிலை வகித்தது; ஒப்பீட்டளவில் விரைவில், அமெரிக்க இராணுவமும் அமெரிக்க கடற்படையும் அணு ஆயுதம் ஏந்தின. புதிய இராணுவ அமைப்புகள் தோன்றின - உதாரணமாக, மூலோபாய விமானக்

கட்டளை. புதிய சேவை உயரடுக்குகள் - USAF இல் மூலோபாய குண்டு வீச்சு விமானிகள் மற்றும் கண்டம் விட்டு கண்டம் பாயும் ஏவுகணைகள் (ICBM) ஆபரேட்டர்கள் மற்றும் USN இல் அணுசக்தி நீர்மூழ்கிக் கப்பல்கள் - தோன்றின. புதிய சிவிலியன் கட்டமைப்புகள் எழுந்தன, இதில் அணுசக்தி ஆணையம் உட்பட, காலப்போக்கில் எரிசக்தித் துறையாக மாறியது; பின்னர், தேசிய அணுசக்தி பாதுகாப்பு நிர்வாகத்தை நிறுவுவதைக் கண்டோம்.

மேலும் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டன. 1952 ஆம் ஆண்டு வாக்கில் நாங்கள் பிளவுபடுதலில் இருந்து இணைவுக்குச் சென்றது மட்டுமல்லாமல், புதிய விநியோக அமைப்புகளையும் உருவாக்கினோம், 1950 களில் உண்மையிலேயே கண்டம் விட்டு கண்டம் பாயும் ஜெட் குண்டு வீச்சு விமானங்கள் ஒப்பீட்டளவில் விரைவாக உருவாக்கப்பட்டன, B-52 (இது இன்னும் நம்மிடம் உள்ளது) 1950 களின் நடுப்பகுதியில் தோன்றியது. குண்டு வீச்சு விமானங்களிலிருந்து ICBM களுக்கு மாறுவதற்கு இடையில், USAF குரூஸ் ஏவுகணைகளில் பணியாற்றியது. பிந்தையது 1950 களில் குறிப்பாக வெற்றிகரமாக இல்லை, ஆனால் 1970 கள் மற்றும் 1980 களில் மீண்டும் தோன்றியது. கடற்படை நீர்மூழ்கிக் கப்பல்களில் இருந்து எவப்படும் பாலிஸ்டிக் ஏவுகணைகளை (SLBM கள்) உருவாக்கியது, அவை புதிய தளங்களில், அணுசக்தியால் இயங்கும் நீர்மூழ்கிக் கப்பல்களில் வைக்கப்பட்டன.

அணுசக்தி புரட்சி என்பது ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்திய ஒரு RMA ஆகும். 20 ஆம் நூற்றாண்டில் போர்களுக்கு இடையிலான காலகட்டத்தில் தோன்றிய ஜெர்மன் பிளிட்ஸ்க்ரீக் போன்ற பிற RMA கள் இருந்தன. முந்தைய RMA களைப் போலவே, பிளிட்ஸ்க்ரீக்கும் அமைதி காலத்தில் உருவாக்கப்பட்டது மற்றும் போர்க்காலத்தில் சோதிக்கப்பட்டு பயன்படுத்தப்பட்டது. அணுசக்தி புரட்சி ஒரு மோதலின் போது தோன்றியது, மேலும் ஆகஸ்ட் 1945 முதல் போரில் அணு ஆயுதங்கள் பயன்படுத்தப்படவில்லை. அவற்றின் தாக்கம் போர்களைத் தவிர்க்க அதிகமாக உள்ளது. அவை ஒரு அணுசக்தி எதிரிக்கு எதிராகப் பயன்படுத்தப்படவில்லை. அதிர்ஷ்டவசமாக, உலகம் ஒரு "அணுசக்தி போர்க்களத்தில்" "அணுசக்தி போரை" அனுபவித்ததில்லை, ஒரு

அணுசக்தி போரை மிகக் குறைவாகவே அனுபவித்ததில்லை. பல சோதனைகள் நடந்துள்ளன - மேலும் அந்த சோதனைகள் அனைத்தின் விளைவாக அணு வெடிப்புகளின் விளைவுகள் பற்றி எங்களுக்கு நிறைய தெரியும் என்று நாங்கள் நினைக்கிறோம் - ஆனால் அணுசக்தி போர், அணுசக்தி போர்க்களம் அல்லது அணுசக்தி போரை ஒத்த எதுவும் இருந்ததில்லை.

அணுசக்தி புரட்சி செயல்பாட்டு அல்லது தந்திரோபாய போர்-சண்டை தாக்கங்களை விட அதிக மூலோபாய தாக்கங்களைக் கொண்டிருந்தது. இது போர்-சண்டையை விட தடுப்பு மற்றும் நாம் எவ்வாறு தடுப்பைப் பற்றி சிந்திக்கிறோம் என்பதைப் பற்றியது. தடுப்பு என்பது அணு ஆயுதங்களின் மையப் பாத்திரமாக மாறியது. 1946 இல் பெர்னார்ட் பிராடி போன்ற சிலர் இதை மிக ஆரம்பத்திலேயே உணர்ந்தனர். காலப்போக்கில், அணு ஆயுதங்களை வைத்திருந்த நாடுகளிடையே, குறைந்தபட்சம் அவற்றை அதிக அளவில் வைத்திருந்த நாடுகளிடையே - அமெரிக்காவும் சோவியத் ஒன்றியமும் ஒருவருக்கொருவர் அணுசக்தி நகர்வுகளுக்கு மிகவும் உணர்திறன் கொண்டவை - மிக உயர்ந்த அளவிலான மூலோபாய ஒன்றுக்கொன்று சார்ந்திருத்தல் வளர்ந்தது. வரலாற்றாசிரியர் ஜான் லூயிஸ் காடிஸ் பனிப்போரின் "நீண்ட அமைதி" என்று அழைத்ததற்கு அணு ஆயுதங்கள் தான் காரணம் என்று சிலர் வாதிடுகின்றனர். ஆகஸ்ட் 1945 முதல் நாம் ஒரு பெரிய சக்தி போரை பார்த்ததில்லை. காடிஸ் மற்றும் பிற ஆய்வாளர்கள் இது அணுசக்தி புரட்சியின் நேரடி விளைவு என்று வாதிடுகின்றனர். எனவே இராணுவ விவகாரங்களில் மட்டுமல்ல, மூலோபாய விவகாரங்களிலும் ஒரு புரட்சியைக் கண்டோம்.

மற்றொரு வித்தியாசம் என்னவென்றால், இந்த RMA இராணுவத்தினரால் அல்ல, பொதுமக்களால் வழிநடத்தப்பட்டது. மன்ஹாட்டன் திட்டம் தொடங்கி, பொதுமக்கள் - அமெரிக்கர்கள், கனடியர்கள், பிரிட்டிஷ், முன்னாள் ஜெர்மானியர்கள் - இந்த RMA-வை வழிநடத்தினர். மிக முக்கியமாக, பல ஆண்டுகளாக அமெரிக்க அணுசக்தி கொள்கை மற்றும் மூலோபாயத்தின் முறையான ஆய்வு மற்றும் வளர்ச்சிக்கு பொறுப்பானவர்கள் முதன்மையாக பொதுமக்களாக இருந்துள்ளனர், RAND மற்றும் பின்னர் UCLA இல் ஒரு வரலாற்றாசிரியர்/அரசியல் விஞ்ஞானி பெர்னார்ட் பிராடி; RAND இல் இருந்த

கணிதவியலாளர் ஆல்பர்ட் வோல்ஸ்டெட்டர்; ஹார்வர்டிலும் பின்னர் மேரிலாந்து பல்கலைக்கழகத்திலும் இருந்த நோபல் பரிசு பெற்ற பொருளாதார நிபுணர் தாமஸ் ஷெல்லிங்; மற்றும் திங்கிங் அபௌட் தி அன்திங்கபிள் (1962) எழுதிய RAND இன் ஹெர்மன் கான் போன்றவர்கள். இவர்களும் பிற பொதுமக்களும் அணுசக்தி சிந்தனையை வளர்ப்பதில் முன்னோடிகளாக இருந்தனர் - பிரெட் கப்லான் அவர்களை "அர்மகெதோனின் மந்திரவாதிகள்" என்று அழைத்தார். கடந்த காலத்தில், புதிய உத்தி மற்றும் கோட்பாடு இராணுவத்தால் உருவாக்கப்பட்டது.

தடுப்பின் மையப் பங்கு

1946 ஆம் ஆண்டில், அர்மகெதோனின் மந்திரவாதிகளில் ஒருவரான பெர்னார்ட் பிராடி, "இதுவரை நமது இராணுவ அமைப்பின் முக்கிய நோக்கம் போர்களை வெல்வதாகும். இப்போதிலிருந்து அதன் முக்கிய நோக்கம் அவற்றைத் தடுப்பதாக இருக்க வேண்டும். அதற்கு வேறு எந்த நோக்கமும் இருக்க முடியாது." பிராடி இங்கே தடுப்பு முறையை முன்னிறுத்தினார். மேலும் 1946 ஆம் ஆண்டில், ஜெனரல் எச்எபி அர்னால்ட் தடுப்பு முறையைப் பற்றி எவ்வாறு சிந்திக்க வேண்டும் என்பதற்கான ஒரு குறிப்பை வழங்கினார்: " முதல் பாதுகாப்பு வரிசை இராணுவம் வழங்கக்கூடிய கடினமான அடியைப் பெற்ற பிறகும் பதிலடி கொடுக்கும் திறன் ஆகும்." இது இரண்டாவது தாக்குதலைப் பற்றியது, அணு ஆயுத தாக்குதலை உள்வாங்க முடியும், உயிர்வாழும் சக்திகளைக் கொண்டுள்ளது மற்றும் எதிரியைத் தாக்கி தண்டிக்க முடியும்.

தடுப்பு நடவடிக்கையின் நோக்கம் ஆக்கிரமிப்பு மற்றும் போரைத் தடுப்பதே தவிர, போரை நடத்துவது அவசியமில்லை. கடந்த காலங்களில், தடுப்பதற்கான திறன் போராலும் திறனைப் பொறுத்தது என்று நாம் அடிக்கடி நினைத்திருக்கிறோம்: உங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவும், தாக்குதலைத் தொடங்கவும் முடியும். அந்த தர்க்கம் அணுசக்தித் தடுப்புக்கும் பொருந்துமா என்பது ஒரு சிறிய சர்ச்சைக்குரிய விஷயமாகும்.

அமெரிக்கா தனக்கும் அதன் கூட்டாளிகள் மற்றும் நண்பர்களுக்கும் எதிரான அச்சுறுத்தல்களைத் தடுக்க முயற்சித்துள்ளது. அமெரிக்க தாயகத்திற்கு எதிரான

அச்சுறுத்தல்களைத் தடுப்பது மைய, மைய அல்லது அடிப்படைத் தடுப்பு என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. கூட்டாளிகள் மற்றும் நண்பர்களுக்கு எதிரான அச்சுறுத்தல்களைத் தடுப்பது நீட்டிக்கப்பட்ட தடுப்பு என்று அழைக்கப்படுகிறது. தென் கொரியா அல்லது ஜப்பான் போன்ற நாடுகள் அமெரிக்க அணுசக்தி குடையின் கீழ் இருப்பதைப் பற்றியோ அல்லது நமது நேட்டோ நட்பு நாடுகளுக்கு எதிரான சோவியத் ஆக்கிரமிப்பைத் தடுப்பது பற்றியோ நாம் பேசியபோது, நீட்டிக்கப்பட்ட தடுப்பு பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தோம்.

தடுப்பு என்பது ஆக்கிரமிப்பின் செலவுகள் மற்றும் அபாயங்கள் அதன் நன்மைகளை விட அதிகமாக இருக்கும் என்று சாத்தியமான ஆக்கிரமிப்பாளர்களை நம்ப வைப்பதாகும். இதற்கு தேவையான திறன்களும் அவற்றைப் பயன்படுத்த விருப்பமும் தேவை. நீட்டிக்கப்பட்ட தடுப்பு மைய அல்லது மையத் தடுப்பை விட கடினமானதாகக் கருதப்படுகிறது: பான் அல்லது பாரிஸைக் காப்பாற்ற அமெரிக்கா உண்மையில் நியூயார்க் அல்லது சான் பிரான்சிஸ்கோவை அழிக்கும் அபாயத்தை ஏற்படுத்துமா? தடுப்பின் இலக்கு ஒரு பகுத்தறிவு நபிகராக இருக்க வேண்டும் என்று பொதுவாகக் கருதப்படுகிறது. பகுத்தறிவின் மிகக் குறைந்த வரையறை இங்கே விளையாடுகிறது. ஒரு எதிரி நம்மைப் போல சிந்திக்க வேண்டும் என்று அர்த்தமல்ல; ஆக்கிரமிப்பின் செலவுகள் மற்றும் அபாயங்கள் நன்மைகளை விட அதிகமாக இருக்கும் என்பதை அது அங்கீகரிக்க வேண்டும். நீங்கள் A செய்தால், நாங்கள் B ஐச் செய்வோம், இது உங்களுக்குத் தெரிந்தபடி உங்கள் சமூகத்தின் அழிவாக இருக்கலாம்.

பொதுவாக தடுப்பு எப்போது தோல்வியடைந்தது என்பது தெளிவாகிறது. பனிப்போரின் போது சோவியத்துகள் மேற்கு ஐரோப்பாவை ஆக்கிரமித்திருந்தால், தடுப்பு தோல்வியடைந்திருக்கும். 1990 இல் குவைத் மீதான ஈராக் படையெடுப்பு ஒரு தடுப்பு தோல்வி என்று சிலர் வாதிடுகின்றனர். இருப்பினும், தடுப்பு எப்போது செயல்படுகிறது என்பதை உறுதியாக அறிவது மிகவும் கடினம். சோவியத் ஒன்றியம் மேற்கு ஐரோப்பாவை ஒருபோதும் ஆக்கிரமிக்கவில்லை என்பது அமெரிக்காவின் நீட்டிக்கப்பட்ட தடுப்பு வேலை செய்தது என்று அர்த்தமா? நாம் தடுக்க அல்லது தடுக்க விரும்பிய ஒன்று நடக்கவில்லை என்றால், நாம் செய்தது வேலை செய்தது என்று

அர்த்தமல்ல. ஏன் ஒன்று நடக்கவில்லை என்பதை உறுதியாக நிரூபிப்பது எப்போதும் சிக்கலானது.

பனிப்போரின் போது, ஆக்கிரமிப்பின் செலவுகள் மற்றும் அபாயங்கள் நன்மைகளை விட அதிகமாக இருக்கும் என்று ஒரு சாத்தியமான எதிரியை நம்ப வைக்க இரண்டு வழிகள் உருவாக்கப்பட்டன. முதல் அணுகுமுறை தண்டனை அச்சுறுத்தலை வலியுறுத்தியது; ஆக்கிரமிப்பு ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத செலவுகளை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் எதிர்கொள்ளப்படும்; ஒரு ஆக்கிரமிப்பாளர் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத அளவுக்கு அதிக விலை கொடுக்க நேரிடும். இரண்டாவது அணுகுமுறை குறிக்கோள்களை மறுப்பதை வலியுறுத்தியது: ஆக்கிரமிப்பு தோல்வியடையும்; ஒரு ஆக்கிரமிப்பாளர் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டு தோற்கடிக்கப்படுவார். இந்த இரண்டு அணுகுமுறைகளும் இரட்டை, அமெரிக்க-சோவியத் பனிப்போர் உறவின் பின்னணியில் உருவாக்கப்பட்டிருந்தாலும், அவை பனிப்போருக்குப் பிந்தைய அணுசக்தி கொள்கை மற்றும் மூலோபாய விவாதத்தை தொடர்ந்து வடிவமைக்கின்றன.

சர்வதேச அணுசக்தி நிறுவனம்) IAEA) பற்றி

- சர்வதேச அணுசக்தி நிறுவனம்) IAEA) அணுசக்தித் துறையில் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப ஒத்துழைப்பிற்கான உலகின் முன்னணி அரசுகளுக்கிடையேயான அமைப்பாகும் .
- இது அணு அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தின் பாதுகாப்பான, உறுதியான மற்றும் அமைதியான பயன்பாட்டை ஊக்குவிக்கிறது, குறிப்பாக உலகளாவிய அணு ஆயுத பரவல் தடை விதிமுறைகளுக்கு இணங்க .
- IAEA சட்டம் 1956 அக்டோபர் 23 அன்று அங்கீகரிக்கப்பட்டு 1957 ஜூலை 29 அன்று நடைமுறைக்கு வந்தது .
- IAEA தலைமையகம் ஆஸ்திரியாவின் வியன்னாவில் அமைந்துள்ளது .
- இந்த நிறுவனம் தற்போது 178 உறுப்பு நாடுகளைக் கொண்டுள்ளது , இது அதன் பரந்த சர்வதேச ஆணை மற்றும் நம்பகத்தன்மையை பிரதிபலிக்கிறது.

IAEA-வின் சட்டப்பூர்வ நிலை மற்றும் உலகளாவிய பங்கு

- IAEA என்பது ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பிற்குள் உள்ள ஒரு தன்னாட்சி அமைப்பாகும் .
- இது ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பொதுச் சபை மற்றும் ஐக்கிய நாடுகள் பாதுகாப்பு சபை ஆகிய இரண்டிற்கும் அறிக்கை அளிக்கிறது .
- இது ஐ.நா .சட்டமைப்பிற்குள் "அமைதி மற்றும் மேம்பாட்டிற்கான அணுக்கள்" அமைப்பு என்று பிரபலமாக குறிப்பிடப்படுகிறது.
- அணுசக்தி ஆயுத நோக்கங்களுக்காக திருப்பி விடப்படாமல் இருப்பதை உறுதி செய்வதே இதன் முதன்மையான குறிக்கோளாகும் .

IAEA இன் நிறுவன அமைப்பு

- அனைத்து உறுப்பு நாடுகளையும் உள்ளடக்கிய பொது மாநாடு , வரவு செலவுத் திட்டங்களை அங்கீகரிப்பதற்கும் பொதுக் கொள்கை வழிகாட்டுதல்களை அமைப்பதற்கும் ஆண்டுதோறும் கூடுகிறது.
- 35 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஆளுநர் குழு , வருடத்திற்கு ஐந்து முறை கூடி, பின்வருவனவற்றைச் செய்கிறது:
  - பாதுகாப்பு ஒப்பந்தங்களை அங்கீகரிக்கவும் ,
  - சட்டப்பூர்வ செயல்பாடுகளை மேற்கொள்ளுங்கள், மற்றும்
  - இயக்குநர் ஜெனரலை நியமிக்கவும் .
- தலைமை இயக்குநர் தலைமையிலான செயலகம் , IAEA-வின் அன்றாட நடவடிக்கைகளைக் கையாள்கிறது .

IAEA இன் முக்கிய செயல்பாடுகள்

- அணுசக்தி தொழில்நுட்பம் அமைதியான நோக்கங்களுக்காக மட்டுமே பயன்படுத்தப்படுவதை உறுதிசெய்ய IAEA செயல்படுகிறது .
- இது விரிவான அணுசக்தி பாதுகாப்புகளைப் பயன்படுத்துகிறது , அவற்றில் பின்வருவன அடங்கும்:

- கண்காணிப்பு ,
  - சம்பவ இடத்திலேயே ஆய்வுகள் ,
  - தகவல் பகுப்பாய்வு , மற்றும்
  - அமைதியான பயன்பாட்டை சரிபார்க்க பிற நுட்பங்கள் .
- இந்தப் பாதுகாப்புகள் அணு ஆயுதப் பரவல் தடை ஒப்பந்தத்தின் (NPT) கீழ் முதல் வரிசைப் பாதுகாப்பாகச் செயல்படுகின்றன .
  - அணுசக்தி அல்லது கதிரியக்க அவசரநிலைகளுக்கு பதிலளிக்க தேசிய, பிராந்திய மற்றும் சர்வதேச மட்டங்களில் திறனை மேம்படுத்த IAEA உதவுகிறது .
  - இது அதன் உறுப்பு நாடுகளிடையே அறிவியல் ஒத்துழைப்பு மற்றும் தொழில்நுட்ப பரிமாற்றத்தை எளிதாக்குகிறது.

போர்களை குறைத்து அமைதியை நிலை நாட்ட 19ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து ஐரோப்பிய நாடுகள் பாடுபடுகின்றன. இரண்டாம் உலகப்போருக்கு பின் ஆசிய, ஆப்பிரிக்க, லத்தீன் அமெரிக்க, மற்ற மேலைநாடுகளும் இக்குறிக்கோளை நிறைவேற்றுவதற்காகப் பாடுபடுகின்றன. இத்தகைய முயற்சிகளுள் திஹேக் அமைதி மகாநாடுகள் (1899, 1907), சர்வ தேசசங்கம் (1919) மற்றும் ஐக்கிய நாடுகள் சபை (1945) ஆகியவற்றைக் குறிப்பாகக் கூறலாம். இருஉலகப்போரில் ஏற்பட்ட சேதங்களும், நாகசகி, ஹிரோசிமா அணுகுண்டு பாதிப்பு வரலாறும், அணு ஆயுதப்போரின் மூலம் பெருகிவரும் இக்காலக்கட்ட அபாயங்களும் படைக்குறைப்பின் அவசியத்தை வலியுறுத்துகின்றன. இத்திசையில் நாடுகள் தொடர்ந்து பல முயற்சிகள் மேற்கொண்டு வந்த பொழுதிலும் அதில் முழுவதும் வெற்றி அடைந்து விட்டதாகக் கருதமுடியாது. இப்பிரச்சனையை சமாளிக்கத் தலைப்படுகையில் அவைகள் பல பிரச்சனை களைச் சந்திக்க நேரிடுகின்றது. இருப்பினும் படைக்குறைப்பு முயற்சிகளைக் கைவிடுவதற்கும் அவைகள் தயாராகவில்லை.

ஆயுத இனம் படைக்குறைப்பு என்றால் ஒரு சில அல்லது எல்லாவிதமான ஆயுதங்களைக் குறைப்பது அல்லது முற்றிலும் அழித்துவிடுவது எனப் பொருள் கொள்ளலாம். குறிப்பாக வல்லரசுகள் தங்களின் படை பலத்தை ஒரு குறிப்பிட்ட

வரம்பிற்கு மேல் பெருக்கிக் கொள்வதில்லை என்று தங்களிடையே ஏற்படுத்திக்கொள்ளும் ஒப்பந்தங்களைக் குறிப்பதாகவும் இச்சொல் விளங்குகிறது. இத்தகைய ஒப்பந்தங்களில் எத்தகைய, யுதங்களை எந்த அளவிற்குக் குறைப்பது என்பது பற்றியும் எத்தகைய ஆயுதங்களை நாடுகள் அழிப்பது என்பது பற்றியும் குறிப்பாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கும். மேலும் சிலவகையான ஆயுதங்களை ஒரு பன்னாட்டு நிறுவனத்தின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைத்திருக்கச் சம்மதிப்பையும் இது குறிக்கும். சார்லஸ் ஸ்லீசர் என்பவர் இதுபற்றிக் கூறுகையில் “படைக் குறைப்பின் உடனடி இலக்கு என்னவென்றால் வல்லரசுகளிடையேயாவது படை பலத்தை ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்குமேல் அவைகள் வைத்துக்கொள், வதில்லை என்பதில் உடன்பாடு காண்பதே ஆகும்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார் வல்லரசுகளிடையே இத்தகைய உடன் பாடுகள் ஏற்படுமேயானால் மற்றுமொரு உலகப்போர் ஏற்படுவது தவிர்க்கப்படும் என்பது பலரின் கருத்தாகும்,

படைக்குறைப்பு என்பதும், ஆயுதக் கட்டுப்பாடு (Arms-control) என்பதும் வேறுபட்ட பொருளுடையவையாகும். ஆயுதக் கட்டுப்பாடு என்பது நாடுகள் தங்கள் படைபலத்தை பெருக்கிக் கொள்வதில் ஒரு வரையறையை தங்களிடையே ஏற்படுத்திக் கொள்வதாகும். படைக்குறைப்பு என்பது நாடுகள் தங்களிடையே ஒரு சில ஆயுதங்களைக் குறைத்துக் கொள்வதை அல்லது அவைகளை அழித்து விடுவதைக் குறிக்கும். வருமுன் காப்பதாக ஆயுதக்கட்டுப்பாடு விளங்கும் வேளையில் படைக்குறைப்பு வந்தபின் காப்பதைக் குறிப்பதாக இருக்கிறது. படைக்குறைப்பு முயற்சிகளில் அதிகம் வெற்றி அடைய இயலாமல் போவதால், நாடுகள் ஆயுதக்கட்டுப்பாட்டை கொணரவிழைகின்றன. இதற்கு நாம் பல காரணங்களைக் கூற முடியும். முதலாவதாக, தங்களுடைய படைபலத்தைப் பெருக்கும் போட்டியில் அதற்கென ஏராளமான தொகை செலவிட வேண்டியதுள்ளது. படைபலப் போட்டிக்கு (ie. Arms race) முடிவென்பது இருக்காது.

ஒரு நாடு மற்றொரு நாட்டைவிட தன்னிடம் அதிக ஆயுதங்கள் இருக்க வேண்டும் என்று எண்ணும் பொழுது படைக்குவிப்பில் அந்த மற்றொரு நாடும் தன்னுடைய படைபலம் அதிகமாக இருக்க வேண்டும் என்று எண்ணுவதால், அதுவும் படைக்குவிப்பு

முயற்சிகளில் இதற்கென நாடுகள் தொடர்ந்து ஏராளமாகச் செலவிட நேரிடுகிறது தற்கால அணு ஆயுத உலகில் நாடுகள் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு மேல் எவ்வளவு அணு ஆயுதங்களைக் கொண்டிருந்தாலும் அதனால் மிகையான பயன் ஏதும் கிட்டி விடாது. உதாரணமாக அமெரிக்கா, சோவியத் யூனியன் போன்ற நாடுகள் ஒவ்வொன்றும் ஐந்நாறுக்கும் மேற்பட்ட ஏவுகணைகளை வைத்திருக்கின்றன. இவற்றில் சுமார் 20 ஏவுகணைகளைக் கொண்டு இவ்வுலகத்தையே அழித்து விடமுடியும். எனவே, மீதமுள்ள ஆயுதங்கள் அனைத்தும் இருந்தும் பயனற்ற தாகவே உள்ளது. எனினும் ஒவ்வொரு ஏவுகணையைத் தயாரிப்பதற்கும் இவைகள் பல கோடி ரூபாய்களை செலவிட வேண்டியுள்ளது. இதனால் நாட்டின் வருமானத்தில் ஒரு கணிசமான தொகையை இராணுவச் செலவுகளுக்கென மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. இதனால் வளர்ச்சிப்பணிகளுக்கென அதிகமான நிதி ஒதுக்க முடியாமல் போய்விடுகிறது.

இத்தகைய ஆயுதங்களுக்காகச் செலவிடப்படும் தொகையினால் யாதொரு பயனும் கிட்டாமல் போகின்றது. இதனை நாடுகள் உணரத்தலைப்படவே, ஆயுதக்குறைப்பு முயற்சிகளில் நவீன ஆயுதங்களான அணு ஆயுதங்களை போர்களில் உபயோகப்படுத்தினால் மனித குலம் முழுமையும் அழிந்துவிடும் என்பதும் கண்கூடான உண்மையாகும். இத்தகைய ஆயுதங்களைக் கொண்டிருக்கும் நாடுகள் அவைகளை போரில் பயன்படுத்துவது என்பதும் மிகவும் அரிதான ஒன்றே. எனவே, இந்த அணு ஆயுதங்களைக் கொண்டு பிறநாடுகளை அதிகபட்சம் அச்சுறுத்த முடியுமேயொழிய, அவற்றிற்கெதிராகப் பயன் படுத்துவது மிகவும் கடினமே. இவ்வாறிருக்கும் பட்சத்தில் இத்தகைய ஆயுதங்களை ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு மேல் எவ்வளவு வைத்திருந்தாலும் அதனால் பயன் ஏதும் கிட்டாது. மேலும், இத்தகைய ஆயுதங்கள் அளவுக் கதிகமாகப் பெருக்கிக் கொண்டே போகுமானால் அதன் காரணமாக ஒரு போர் தோன்றக்கூடும் எனப் பலரும் கருதிவருகிறார்கள். அத்துடன் 1960-70 ற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில், இந்த அணு ஆயுதத் தொழில் நுட்பம் வேறுசில நாடுகளிடையேயும் பரவத்தொடங்கியது. இதுமேன. மேலும் பல நாடுகளிடையே பரவுமேயானால் போருக்கான வாய்ப்புகளும் அதிகரிக்கும் என வல்லரசுகள் எண்ணின. இத்தகைய காரணங்களினால் படைக்குறைப்பின் அவசியத்தை அவைகள் உணரத் தலைப்பட்டன. துரதிர்ஷ்டவசமாக,

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் வல்லரசுகளிடையே கெடுபிடிப்போர் தீவிரமடைந்ததால் படைக் குறைப்பு முயற்சிகள் அனைத்தும் தோல்வியடைந்தன. எனினும் 1962-ஆம் ஆண்டைய கியூபாப் பிரச்சனைக்குப் பிறகு, படைக்குறைப்பின் அவசியத்தை, அதிலும் அணு ஆயுதக் குறைப்பின் அவசியத்தை வல்லரசுகள் உணரத்தலைப்பட்டன. 1962-ற்குப் பிறகு கெடுபிடிப் போர் சிறிது சிறிதாகக் குறையத் தலைப்பட்ட தன் காரணமாகச் சில முக்கியமான படைக் குறைப்பு சம்பந்தப்பட்ட ஒப்பந்தங்களும் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

ஆயுதக்குறைப்பு ஒப்பந்தங்கள்

19-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தான் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் படைக் குறைப்பு முயற்சிகள் முதன் முதலாக மேற்கொள்ளப்பட்டன. இவற்றுள் முக்கியமானது அமெரிக்காவிற்கும் கனடாவிற்குமிடையே 1817 ஆம் ஆண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட ரஷ்-பேக்ட்(Rush-Bagot Agreement) ஒப்பந்தமாகும். இந்த ஒப்பந்தம் இவ்விரு நாடுகளிடையேயான கப்பற் படையின் ஒப்பு வலிமையை (Relative Strength) நிர்ணயித்தது. அதனை அடுத்து 1831-ஆம் ஆண்டு பிரெஞ்ஞீ அரசாங்கம் படைக் குறைப்பு பற்றி விவாதிக்க ஒரு பன்னாட்டு மகாநாட்டைக் கூட்ட முயற்சிகள் மேற்கொண்டது. எனினும், அதனால் பயன் ஏதும் கிட்டாமல் போயிற்று. இதனைத் தொடர்ந்து, 1870-ஆம் ஆண்டு பிராங்கோ-பிரஷ்யன் (Franco Prussian) யுத்தத்திற்குச் சிறிது காலம் முன்பு பிரான்சின் தூண்டுதலால் உந்தப்பட்டு படைக்குறைப்புச் சம்பந்தமாகப் பிரஷ்யாவுடன் பிரிட்டன் பேச்சு வார்த்தைகள் மேற்கொண்டது. அதிலும் எத்தகைய வெற்றியும் காணப்படவில்லை. பின்னர் 1899லும், 1907லும் உலக நாடுகள் திஹைக் மகா நாட 'டில் கூடி படைக்குறைப்பு சம்பந்தமாக விவாதித்தன. இராணுவச் செலவுகளைக் குறைக்க வேண்டுமென்பதில் நாடுகள் கருத்தொருமைப்பாடு கொண்டிருந்த பொழுதிலும், அது குறித்து தீர்மானம் மேற்கொண்டதைத் தவிர வேறொன்றும் அவைகளால் செய்ய இயலவில்லை.

முதல் உலகப் போருக்குப் பின்பு 1919-ஆம் ஆண்டு சர்வதேச சங்கம் நிர்மாணிக்கப்பட்டதை அடுத்து படைக்குறைப்புச் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனைகள் அதிக

முக்கியத்துவம் பெற்றன. சர்வதேச சங்கச் சாசனத்தின் விதி 8 “உலகில் அமைதி காப்பதற்கு நாடுகள் தங்கள் படையை ஓரளவிற்குக் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும்” என வலியுறுத்தியது. மேலும் படைக்குறைப்பு பற்றி ஆராய 1925-ஆம் ஆண்டு ஒரு குழுவையும் நிர்ணயித்தது. அதனைத் தொடர்ந்து ஜெனிவாவில் படைக் குறைப்பு மகாநாடு ஒன்று கூட்டப்பட்டது (1932). இக்கூட்டத்தில் விஷவாயு மற்றும் இரசாயன வாயு ஆகியவற்றைப் போர்களில் பயன்படுத்துவதைத் தடை செய்வதற்கென ஒரு தீர்மானம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. நாடுகள் இவ்விஷயத்தில் கருத்தொரு மைப்பாடு கொண்டிருந்ததால், அதில் உடன்பாடு கண்டறியப்பட்டது. ஆனால், பிறவிஷயங்களில் எத்தகைய முடிவும் கண்டறியப்படவில்லை 60 நாடுகள் பங்கேற்றிருந்த இம்மகாநாட்டில் 337 பரிந்துரைகள் வழங்கப்பட்டிருந்தன. ஒவ்வொரு நாடும் இப்படைக்குறைப்பு பிரச்சனையைத் தன் நாட்டின் பாதுகாப்போடு இணைத்துப் பார்த்ததன் பயனாக, ஒவ்வொன்றும் தனக்குச் சாதகமான ஆலோசனைகளை வழங்கின. எனவே, இம் மகாநாடு தோல்வியடைந்தது. எனினும், விஷவாயுக்கள் போர்களில் பயனாகப் படுத்தப்படுவதை தடை செய்யவும், சர்வதேசச் சங்கத்தின் கீழ் ஒரு நிலையான “படைக்குறைப்புக்குழு” நிறுவுவதற்கு நாடுகள் ஒத்துக் கொண்டன.

இதில் குறிப்பிடத்தக்க விஷயம் என்னவென்றால் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் இம்மகாநாட்டில் பங்கேற்றிருந்த போதிலும், உடன்படிக்கைகள் எதிலும் கையொப்பமிடாமல் போனதே ஆகும். அமெரிக்காவின் “செனட்” அமெரிக்கா சர்வதேச சங்கத்தில் அங்கத்தினராவதைத் தடுத்துவிட்டால் அச்சங்கத்தின் மூலம் மேற்கொள்ளப்பட்ட முடிவுகள் எதிலும் அமெரிக்கா பங்கேற்பதற்கு வாய்ப்பின்றிப் போயிற்று. எனினும், அமெரிக்க ஐக்கிய நாடு களும், சர்வதேச சங்கத்திற்கு வெளியே, படைக்குறைப்பு பற்றி விவாதிக்க 1922-ஆம் ஆண்டு வாஷிங்டனில் ஒரு மகாநாட்டைக் கூட்டியது. இம்மகா நாட்டில் அமெரிக்கா, பிரிட்டன், பிரான்சு, ஜப்பான் மற்றும் இத்தாலி நாடுகள் பங்கேற்றிருந்தன.

தங்களுடைய கப்பற்படையின் வலுவைக் குறிப்பிட்ட அளவு குறைத்துக் கொள்வதற்கும் அந்நாடுகள் ஒத்துக்கொண்டன. அத்துடன் அமெரிக்காவும் பிரிட்டனும் சம அளவில் கப்பற்படைகளை வைத்துக் கொள்வது எனவும், ஜப்பான், அமெரிக்கா அல்லது பிரிட்டனின் கப்பற்படையில் 16 சதவிகிதத். திற்கும் மிகைப்படாத அளவிற்குப் படைகளை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்றும், அதேபோல் பிரான்சும், இத்தாலியும் 35 சதவிகிதம் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்றும் தீர்மானங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. எனினும் இந்த ஒப்பந்தம் கப்பற்படையில் காணப்பட்ட முக்கியக் கப்பல்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைத்ததேயன்றி நீர்முகிக் கப்பல்கள் போன்ற பிறவகையான கப்பல்களின் குறைப்பு பற்றி எதுவும் கூறவில்லை.

இதனை அடுத்து 1930-ஆம் ஆண்டு லண்டனில் ஒரு படைக்குறைப்பு மகாநாடு கூட்டப்பட்டது. இதில் பங்கேற்றிருந்த அமெரிக்கா, பிரிட்டன், பிரான்சு, மற்றும் ஜப்பான் போன்ற நாடுகள் தங்களின் கப்பல் படையை மேலும் குறைக்க ஒத்துக்கொண்டன. எனினும், உலகில், காணப்படும் அமைதிச் சூழ்நிலைக்குப் பங்குமேற்படும் பொழுதோ அல்லது அதற்கான சூழ் நிலைகள் உருவானாலோ, அந்நாடுகள் தங்கள் பலத்தை எவ்விதக் கட்டுப்பாடுமின்றிப் பெருக்கிக் கொள்வதற்கும் அதில் வகை செய்யப்பட்டிருந்தது. இதன் காரணமாக, இவ்வொப்பந்தம் சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு தூர எறியப்பட்டது. 1930-40 ற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் நாடுகள் தங்கள் ஆயுதங்களைப் பெருக்கிக் கொண்டேயிருந்தது. எனவே, இக்காலக்கட்டத்தில் படைக்குறைப்பு முயற்சிகள் எதுவும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின் மேற்கொள்ளப்பட்ட படைக்குறைப்பு முயற்சிகள் :

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னர் நாடுகளிடையே படைக் குறைப்பு பற்றி நம்பிக்கை ஏற்படும் என்று பொதுவாக எதிர்பார்க்கப்பட்டது. எனவே, போர் முடிந்தவுடன் ஐ.நா.வின் பாதுகாப்புச் சபை அதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டது. 1946-ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 14-ஆம் நாள் பன்னாட்டு “அணு சக்திக் கட்டுப்பாட்டுக் குழு” (Atomic Energy Control Commission) ஒன்று ஏற்படுத்தத் தீர்மானம் ஒன்று மேற்கொள்ளப்பட்டது. அத்தருணத்தில் அமெரிக்கா, பிரிட்டன் மற்றும் கனடா போன்ற நாடுகளே அணுஆயுத

நுட்பங்களை அறிந்திருந்தன. இதனைத் தொடர்ந்து பன்னாட்டு அணுசக்தி வளர்ச்சிக் கழகம் (International Atomic Energy Development Authority) ஒன்று ஏற்படுத்தி, ஒவ்வொரு நாட்டிலும் செயல்படுகின்ற அணுசக்தி ஆராய்ச்சி நிலையங்களைப் பார்வையிட்டு, அவற்றை அதன் கட்டுக்குள் வைத்திருக்குமாறு செய்வதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இந்த அமைப்பு மேற்கொள்ளும் முடிவுகளுக்கெதிராக எந்த ஒரு வல்லரசும் தன் மறுப்பாணையை உபயோகிக்கக் கூடாது என்றும் முன்மொழியப்பட்டது. இதுவே பாருச் திட்டம் (Baruch Plan) எனப்படுகிறது.

இதை அமெரிக்கா முன் மொழிந்தது. இத்தருணத்தில் தான் (அதாவது 1916-47க்கும் இடைப் பட்டக் காலத்தில்) கெடுபிடப்போர் ஆரம்பமாயிற்று. எனவே, மேலை நாடுகளின் இத்தகைய ஆலோசனைகளைச் சோவியத் யூனியன் ஐயத்துடன் நோக்கலாயிற்று. ஆங்கிலோ-சாக்ஸன் அரசாங்கங்கள் தன்னுடைய அணு ஆராய்ச்சியைக் கட 'டுபடுத்தித் தன் வளர்ச்சியைத் தடை செய்யவிழைவதாக சோவியத் யூனியன் எண்ணலாயிற்று. அதுகாறும் சோவியத் யூனியன் அணு ஆயுதங்களைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதும், அவ்வேளையில் அத்தகைய ஆயுதங்களைக் கண்டறியும் முயற்சியில் அது செப்டம்பர்.1949). 1952-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் மனித குலத்திற்கு அழிவைத் தரக் கூடிய ஆயுதங்களின் உற்பத்தியைத் தடுப்பதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென சோவியத் யூனியன் அறிவித்தது. இத்தகைய அறிவிப்புக்கள் அனைத்தும் கெடுபிடப் போரின் காரணமாக அறிவிப்புகளாக நின்றன. படைக்குறைப்பு முயற்சிகளும் கெடுபிடப் போருக்கு இரையாயின. இரு வல்லரசுகளும் மற்றொன்றிற்கெதிரான பிரச்சாரத்தை முடுக்கிவிட்டன. இவ்வேளையில் அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவர் ஐசன் ஹோவா. "அமெரிக்கா மனிதகுல அழிவை ஏற்படுத்தும் எத்தகைய ஆயுதங்களையும் பயன்படுத்தாது" என அறிவித்தார். எனினும், சோவியத்யூனியன் அத்தகைய அறிக்கைகள் எதையும் மேற்கொள்ளவில்லை.

பின்னர், "இனிமேல் வரவிருக்கும் எல்லா படைக்குறைப்பு மாநாடுகளிலும் சீனா, இந்தியா மற்றும் செக்கோஸ்லாவாக்கியா போன்ற நாடுகளைப் பங்கேற்க அழைக்க வேண்டும்" என சோவியத் யூனியன் கூறியது. (ஏப்ரல் 1954) இதனை அமெரிக்கா

ஏற்கவில்லை. பின்பு, “நாடுகள் மேற்கொள்ளும் அணு ஆராய்ச்சி முழுவதும் பார்வையிடப்பட வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை ஐயேனுயு விடம் அமெரிக்கா சமர்ப்பித்தது. இதனை சோவியத் யூனியன் மறுத்துவிட்டது. இவ்வாறு வல்லரசுகளிடையே உடன்பாடு ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பில்லாமல் போகவே பிற நாடுகள் அதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டன.

பிரிட்டனும், பிரான்சும் இணைந்து 1954, ஜூன் 11-ஆம் நாள் ஒரு திட்டத்தை அறிவித்தன. அதுவே பிராங்கோ -பிரிட்டிஷ் திட்டம் (Franco British Plan) எனப்படுகிறது. அணு ஆயுதங்களை ஆக்கிரமிப்பு முயற்சிகளில் நாடுகள் “ஆக்கிரமிப்பு”(யப்பசநளளழை) என்றால் என்ன என்று தெளிவாக இத்திட்டம் கூறவில்லை எனக்கூறி, இதை ஏற்க சோவியத் யூனியன் மறுத்து விட்டது. மீண்டும் 1955-ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் சோவியத் அணுசக்தி நிலையங்களை அமெரிக்காவும், அமெரிக்காவின் அணுசக்தி நிலையங்களைச் சோவியத் யூனியனும் விமானம் மூலம் பார்வையிட ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும் என அமெரிக்கா அறிவித்தது. இதனைச் சோவியத் யூனியன் ஏற்கவில்லை.

பின்னர் 1956- ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் சாதாரணப் படைகளின் அளவைக் குறைத்துக் கொள்ளலாம் எனச் சோவியத் யூனியன் அறிவித்தது.இதை அமெரிக்கா ஏற்க மறுத்து விட்டது. அதே ஆண்டு, “அணு ஆயுதச் சோதனைகளை ஓராண்டிற்கு நிறுத்திவைக்க வேண்டுமென” அமெரிக்கா வலியுறுத்தியது. அமெரிக்கர்கள் அப்பொழுதுதான் பல அணு ஆயுதச்சோதனைகளை முடித்திருக்கிறார்கள். அடுத்த கட்டச் சோதனைகளை அவர்கள் துவங்குவதற்கு இன்னும் ஒரிரு வருடங்கள் ஆகலாம். அத்துடன், நாங்கள் அப்பொழுது தான் சில சோதனைகளை மேற்கொள்ள முனைந்துள்ளோம். இச்சோதனைகளை நிறைவேற்ற விடாமல் தடுக்கும் நோக்கத்துடனேயே அமெரிக்கா இத்தகைய அறிவிப்புகளை மேற்கொள்ளுகிறது, எனக் கூறி சோவியத் யூனியன் அத்திட்டத்தை ஏற்க மறுத்தது.

இவ்வாறு வல்லரசுகள் ஒன்றையொன்று சந்தேகித்து வந்ததாலும், கெடுபிடிப் போர் உச்சக்கட்டத்திலிருந்தாலும் படைக்குறைப்பு பற்றி எந்த விதமான தீர்மானங்களும் இக்காலக்கட்டத்தில் (1948-62) மேற்கொள்ளப்படவில்லை. இதனால் அடுத்து கியூபா பிரச்சனையின்போது (1963) வல்லரசுகள் ஒன்றுடன் ஒன்று மோதிக்கொள்ள வேண்டிய சூழ்நிலை எழுந்தது. அத்தருணத்தில் உலகில் ஒரு பதட்ட நிலை காணப்பட்டது. எப்படியும் ஒரு முன்றாவது உலகப்போர் தோன்றிவிடும் என்ற அச்சம் இவ்வுலகில் காணப்பட்டது. அவ்வாறு ஒரு போர் தோன்றினால், அதில் அணு ஆயுதங்கள் கண்டிப்பாகப் பயன்படுத்தப்படும் என்பதையும், அதனால் மனித குலமே அழிந்து படும் என்பதையும் எல்லோரும் நன்குணர்ந்திருந்தனர். எனினும், பல தலைவர்களின் நன்முயற்சியால் வல்லரசுகளிடையே ஒரு போர் தோன்றுவது தவிர்க்கப்பட்டது. அதுகாறும் வல்லரசுகளை திணறடித்துக் கொண்டிருந்த பிரச்சனை ஒருவழியாகச் சமாளிக்கப்பட்டது. இப்பிரச்சனையின்போது, இரு வல்லரசுகளுமே அணு ஆயுதங்களின் தீமைகளை உணரத்தலைப்பட்டன. சுருங்கக் கூறின், இப்பிரச்சனை அவர்களுக்கு ஒரு பாடமாக அமைந்தது. அதன் பின்னர் இவ்விரு நாடுகளுமே படைக்குறைப்பு முயற்சிகளைத் தீவிரப்படுத்தின. அதன் விளைவாக அதே ஆண்டே (1963) ஒரு சில படைக்குறைப்புப் பிரச்சனைகளில் உடன்பாடு கண்டனர். அதன் பின்னர் அது குறித்து ஒரு ஒப்பந்தமும் செய்துகொண்டனர். அதுவே 1963 ஆம் ஆண்டைய “அணுஆயுதச்சோதனைத்தடை” ஒப்பந்தமாகும். இதுவே இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் இவ்வல்லரசுகளிடையே முதன் முதலாக மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தமாகும்.

அணுசக்தி கட்டுப்பாடற்ற ஒப்பந்தம்

ஒரு சிறந்த பன்னாட்டுச் சூழ் நிலை, உள் நாட்டு ஆதரவு மற்றும் யாவரும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய வகையில் அமையும் பேச்சு வார்த்தைகள் மற்றும் அதற்கான ஆதாரங்கள் ஆகியன படைக்குறைப்பு முயற்சிகளை வெற்றி பெறச் செய்யும் சிலகாரணிகளாகும். வல்லரசுகள் ஒன்றையொன்று மீண்டும் சந்தேகிக்கத் தொடங்கியிருப்பதால், தற்காலத்தில் ஒரு சிறந்த பன்னாட்டுச் சூழ் நிலைக் காணப்படவில்லை. அதேபோல் „சால்ட்ஜ்” ஒப்பந்தம் அமெரிக்கா, சோவியத் மக்களிடம்

பெற்ற வரவேற்பை சால்ட் II“ பெற்றிருக்கவில்லை அத்துடன் „சால்ட் II“-ன் போது மேற்கொள்ளப்பட்ட பேச்சுவார்த்தைகள் குழப்பம் விளைவிப்பதாகும் மிகவும் அதிகமான நுணுக்கங்களை உடையதாகவும் விளங்கியதும் அது இது வரை ஏற்றெடுக்கப்படாததற்கு ஒரு காரணமாகும். அத்துடன் படைக் குறைப்பு மூலம் அனைவரும் அதிகம் எதிர்பார்க்கும் வேளையில் நாடுகள் ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக்கு அப்பால் வரமறுப்பதும் அதன் தற்காலத் தோல்விக்கு ஒரு காரணமாகும். எனவே அதிக எதிர்பார்ப்புகள் ஏதுமின்றி பேச்சுவார்த்தைகள் மேற்கொள்ளப்படுவது அவசியமான ஒன்றாகும். அத்துடன் படைக்குறைப்புப் பற்றி பிரச்சனைகளை வேறு சில பிரச்சனைகளுடன் இணைத்துப் பேசுவதும் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். (ie absence of Linkages).

இக்காலச் கட்டத்தில் படைக்குறைப்பு முயற்சிகளில் காணப்படும் மந்த நிலை அதற்கு ஏற்பட்டிற்கும் ஒரு இடைக்காலத் தடையாகும். இத்தருணத்தில் நாடுகள், அதிலும் குறிப்பாக வல்லரசுகள் படிப்படியாக உலகில் நம்பிக்கை வளர்க்கும் விதத்தில் செயல்படவேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். குறிப்பிடத் தகுந்தவகையில் எத்தகைய ஒப்பந்தங்களும் சமீபகாலத்தில் மேற்கொள்ளப்படவில்லையாதலால், படைக்குறைப்பு என்ற கொள்கையே மறைந்துவிட்டது எனக் கருதாமல், நாடுகள் மிகவும் நிதானமாகச் செயல்பட வேண்டியது விரும்பத்தக்கதாகும். அப்படிச் செயல் பட உலக நாடுகள் முயலுமேயானால், வருங்காலங்களில் படைக்குறிப்பு முயற்சிகள் ஓரளவு சிறந்த வெற்றிகளை அடையக் கூடும் என்பதில் ஐயமில்லை சோவியத்யூனியன் உடைந்து சிதறியதால் இன்று அணு ஆயுதங்கள் ரஷியா, உக்ரேன் போன்ற குடியரசுகளிடம் உள்ளன இக்குடியரசுகள் தம் எதிர்காலத்திற்காக மேலை நாட்டு பொருளாதார உதவியை எதிர்பார்ப்பதால் மேலை நாடுகள் கூறும் ஆயுதக்கட்டுப் பாட்டினை ஏற்பது சாத்தியமே.

அணு ஆயுதப் பரவல் தடை ஒப்பந்தம் : 1968 (Nuclear Non Proliferation Treaty) .

படைக்கல உற்பத்திப் போட்டியைக் கட்டுப்படுத்துவதிலும், படைக் கலக் குறைப்பின் வெற்றிக்கான சாதகமான சூழ்நிலையை உருவாக்குவதிலும் “அணு ஆயுதப்பரவல் தடை ஒப்பந்தம்” ஒரு மைல்கல்லாகவிளங்குகிறது. 124 நாடுகளைக்

கொண்ட ஐ.நா. சபையின் அரசியல் குழு இவ்வொப்பந்தத்தை 1968 ஜூனில் நிறைவேற்றியது. 119 நாடுகள் இதில் கையெழுத்திட்டன. இதன்படி “அணு ஆயுதங்கள்” பற்றிய நுணுக்கங்களை அறிந்த நாடுகள், அவற்றைப் பெற்றிராத நாடுகளுக்கு அந்த நுட்பங்களை வழங்குவது தடை செய்யப்பட்டது. இதில் இந்தியா, சீனா, ஜப்பான், எகிப்து போன்ற நாடுகள் கையெழுத்திட மறுத்து விட்டன. இது ஒரு தலைப்பட்மாகக் காணப்படுகிறது என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டது. ஏனெனில் இந்த ஒப்பந்தம் அணு நுட்பத்தை அறிந்திராத நாடுகள் அணு நுட்பத்தை அறிவதைத் தடை செய்ய முடிந்ததேயன்றி ஏற்கனவே அந்த நுணுக்கங்களைப் பெற்ற நாடுகளை எந்த கட்டுப் பாட்டிற்கும் உள்ளாக்கவில்லை

அணு ஆயுதங்களின் குறைப்பு ஒப்பந்தம் (Strategic Arms Reduction Treaty (START I & II))

கெடுபிடிப்போர் மறைந்த காலத்தில் வல்லரசுகளின் உச்சி மாநாடு 1991 ஜூலை 30-ல் மாஸ்கோவில் நடைபெற்றது. ஜார்ஜ்புஷ், கோர்பசேவ் ஆகியோர் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க அணு ஆயுத குறைப்பு ஒப்பந்தம் ஒன்றில் கையெழுத்திட்டனர். 1982-ம் வருடம் பேச்சுவார்த்தை ஆரம்பிக்கப்பட்டு ஒன்பது ஆண்டுகள் கழித்து இந்த ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது. இது 700 பக்கங்களைக் கொண்ட ஒரு பெரிய ஒப்பந்தமாகும். அதன்படி தன்னிடமுள்ள அணு ஆயுதங்களில் 35 சதவீதத்தை குறைத்துக் கொள்வதாக சோவியத் யூனியனும் (11,000- ததிலிருந்து 7000) 25 சதவீதத்தை குறைத்துக் கொள்வதாக (12,000 ததிலிருந்து 9,000) அமெரிக்காவும் அறிவித்தன. இந்த ஒப்பந்தம் 15 ஆண்டு காலத்திற்கு செல்லத்தக்கது என்றும் அதன்பின் இரண்டு நாடுகளும் ஒப்புக்கொண்டால் ஒவ்வொரு ஐந்து ஆண்டு காலத் திற்கும் நீடித்துக் கொள்ளலாம் என்றும் கூறப்பட்டது. இவ்வாறு அமெரிக்காவும் சோவியத் யூனியனும் பரஸ்பர நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் எடுத்த படைக்கலக் குறைப்பு முயற்சிகள் எதிர் பார்த்த வெற்றி அளித்தது. 1991-ல் சோவியத் யூனியன் சிதரலுக்கு பிறகு உலகில் படைக்கல உற்பத்தி போட்டி வெகுவாகக் குறைந்து விட்டது. மூன்றாவது உலகப்போர் பற்றிய பீதி முற்றிலும் மறைந்துவிட்டது. உலக நாடுகளிடையே பொதுவாக காணப்பட்ட பதட்டநிலை மறைந்து விட்டது.

விரிவான சோதனைத் தடை ஒப்பந்தம் Comprehensive Test Ban Treaty-CTBT

உலகத்தில் இனி எந்த நாடும் அணு ஆயுத சோதனை நடத்தக்கூடாது என்பதற்காக அமெரிக்கா ஒரு ஒப்பந்தம் கொண்டு வந்தது. இதற்கு “விரிவான சோதனைத்தடை ஒப்பந்தம்” என்று பெயர். இதன்படி, எல்லா வகையான அணு ஆயுத சோதனை நடத்துவது தடை செய்யப்பட்டது.

இந்த ஒப்பந்தத்தை மீறும் நாடுகளை கண்காணிக்க ஒரு பன்னாட்டு கண்காணிப்பு அமைப்பு நிறுவப்படும்.

உலகம் முழுவதும் இருபது நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டது 1000 டன் வெடிபொருள்களுக்கு மேல் உபயோகித்து நிலத்தடியிலோ, வான்வெளியிலோ அல்லது நீருக்கடியிலோ செய்யப்படும் சோதனைகள் கண்டு பிடிக்கப்படும்.

பன்னாட்டு கண்காணிப்பு முறை மூலம் கிடைக்கும் தகவல்களின் அடிப்படையில் எந்த நாடாவது அணு ஆயுத சோதனை நடத்தியுள்ளதா என்று சோதிக்கப்பட கேட்டுக்கொள்ளலாம். இதற்கு 51 உறுப்புகள் கொண்ட நிர்வாகக் குழுவில் 35 உறுப்பினர்களின் ஆதரவுடன் இவ்வித சோதனை நடத்துமாறு கேட்டுக்கொள்ளலாம். இந்த ஊகக்ஷூ-யின் தலைமையிடம் ஆஸ்திரிய நாட்டின் தலை நகர் வியன்னா ஆகும்..

பிராந்திய வாரியாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 51 உறுப்பினர்கள் கொண்ட நிர்வாகக் குழுவினால் முக்கிய முடிவுகள் எடுக்கப்படும். இந்த முழுமையான அணு ஆயுத சோதனைத்தடை ஒப்பந்தம் ஐ.நா.சபையில் 1996 செப்டம்பர் 24-ம் தேதி நிறைவேற்றப்பட்டது. 1999, செப்டம்பர் 24 வரை 154 நாடுகள் இந்த ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டுள்ளன. அணு ஆயுதம் தயாரிக்கும் வல்லமை பெற்றவை என்று கண்டறியப்பட்டுள்ள 44 நாடுகளில் இதுவரை இந்தியா, பாகிஸ்தான், வடகொரியா ஆகிய நாடுகள் இந்த ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட மறுத்துவருகின்றன.

இந்த விரிவான அணு ஆயுத சோதனை தடை ஒப்பந்தம் பாரபட்சமானது என்று ஆரம்பம் முதலே இந்தியா ஆட்சேபம் தெரிவித்து வருகிறது. இந்தியா கையெழுத்திடாததற்கான காரணங்கள் வருமாறு

அமெரிக்கா, ரஷ்யா, பிரான்சு, இங்கிலாந்து, சீனா ஆகிய வல்லரசு நாடுகள் தங்களிடம் ஏராளமான அணு ஆயுதங்களை இருப்பு வைத்துக் கொண்டு மற்ற நாடுகள் அணு ஆயுதங்கள் தயாரிக்கக்கூடாது என்று தடை செய்வது நியாயமல்ல எனவே முதலில் எல்லா நாடுகளிடமும் உள்ள அணு ஆயுதங்கள் ஒழிக்கப்பட வேண்டும். அணு ஆயுத சோதனை முழுமையாக தடை

செய்யப் பட வேண்டும். இதில் ஏதாவது தொழில்நுட்ப காரணம் கூறி பாரபட்சம் காட்டக்கூடாது. ஒட்டு மொத்த அணு ஆயுத ஒழி

ஒட்டு மொத்த அணு ஆயுத ஒழிப்புக்கு குறிப்பிட்ட (10 ஆண்டு) காலக்கெடு விதிக்க வேண்டும். அப்படி அணு ஆயுத ஒழிப்பு செய்த பின் அணு ஆயுத சோதனைக்கு தடைவிதிக்கலாம்.

இந்த ஒப்பந்தம் முழுமையானதல்ல. காரணம் அணு ஆயுத சோதனைகளை இந்த அணு ஆயுத நாடுகள் தங்களிடமுள்ள தொழில் நுட்பத்தின் மூலம் கம்ப்யூட்டர் மூலமே சோதனை செய்து பார்த்துக் கொள்ள முடியும். இதனால் அப்பாவி நாடுகள் தான் தண்டிக்கப்படுகின்றன.

அணு ஆற்றல் ஆராய்ச்சி (Atomic Research)

ஹோமி பாபா (Homi Jahangir Bhaba) அணு ஆற்றல் ஆராய்ச்சியைப் பற்றி நினைக்கும் போது ஹோமி ஜஹாங்கீர் பாபாவை நினைவு கூறாமல் இருக்க இயலாது. கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக் கழகத்தில் இயற்பியலும், கணிதமும் கற்ற பாபா வியத்தகு அணு விஞ்ஞானியாக மலர்ந்தார். நவீன போனார்டோ டாவின்சி (Modern Leonardo Davinci)யாகக் கருதப்படும் பார்க்கார பாபா கரு மறுமலர்ச்சி மாமனிதர். 1944-ம் ஆண்டிலேயே இவர் அணு ஆற்றல் அறிவியலிலும் பாடச்சியிலும் தனது புலமையை வெளிப்படுத்தினார். அணு ஆற்றலைப் பயன்படுத்தி இந்தியா மின் உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெறலாம் என்ற புரட்சிகரமான கருத்தை வெளியிட்டார். 1946ல் டாட்டா குடும்பத்தின் ஆதரவோடும் உதவியோடும் டாட்டா கப்படை ஆராய்ச்சி நிலையத்தை (Tata Institute of Fundamental Research) உருவாக்கினார். இவர் 1955ல் ஜெனீவாவில் நடைபெற்ற அமைதிப் பயன்களுக்கு அணு அற்றம் பற்றிய முதல் சர்வதேச மாநாட்டுக்குத் தலைமை தாங்கினார். ஹோமி பாபாவின் உரிமிதமான ஆற்றலை அறிந்த நேரு இவர் மூலம் அணு ஆற்றல் மூலம் அமைதியான வளர்ச்சிப் பணிகளை மேற்கொள்ளத் தீர்மானித்தார்.

அணு ஆற்றல் ஆணையம், 1948 (Atomic Energy Commission 1948)

1948 ஏப்ரல் மாதம் அணு ஆற்றல் சட்டம் (Atomic Energy Act) இயற்றப்பட்டது. அந்த ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் அணு ஆற்றல் ஆணையம் அமைக்கப்பட்டது. ஹோமி

பாபா அதன் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார். நேருவின் நேரடி நிர்வாகத்தின் கீழ் செயல்பட்ட அறிவியல் ஆராய்ச்சித் துறை (ஐநியசவஅநவெ முக ஞஉநைவெகைஉ சுநளநயசஉா)யின் அரவணைப்பில் அணு ஆற்றல் ஆணையம் செயல்பட்டது. இந்த ஆணையத்தின் அப்படை நோக்கங்கள் இரண்டு: 1) அணு ஆற்றலை மின் உற்பத்திக்குப் பயன்படுத்தல் 2) அணு ஆற்றலை வேளாண்மை, உயிரியல், தொழில் மற்றும் மருத்துவ முன்னேற்றத்திற்குப் பயன்படுத்தல். அமைதிக்கு அணு (Atom for Peace) என்ற உறுதியான கொள்கையின் அடிப்படையில் பாபாவின் அணு ஆற்றல் ஆணையம் இயங்கியது. பிரான்சில் உள்ள வெர்சேல்ஸ் மாளிகையைப் போன்று வடிவமைக்கப்பட்ட அப்சரா (Apsara) என்ற அணு ஆராய்ச்சி அமைப்பு உலகப் புகழ் பெற்றது. 1954ல் நேருவின் தலைமையில் அணு ஆற்றல் துறை தனி அமைப்பான போது ஹோமி பாபா அதன் செயலராகப் பணியாற்றினார்.

அணு ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள்

1956 ஆகஸ்டு மாதத்திலிருந்து பம்பாயில் உள்ள டிராம்பே (Trombay)யில் துவங்கப்பட்டு செயல்படத் துவங்கிய முதல் அணு ஆற்றல் நிலையம் (Neuclear Reactor) ஆசியாவிலேயே முதல் அமைப்பாகும். 1957ல் அணு ஆற்றல் நிலையம் பாபா அணு ஆராய்ச்சி மையம் (Bhaba Atomic Research Centre) என்று பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது. இந்தியாவின் அணு ஆற்றல் திட்டத்தின் தந்தையாகப் போற்றப்படும் ஹோமி பாபாவின் பெயரில் இயங்கும் இந்த ஆணையம் அப்பாரா (யூயசய), செர்லினா (ஐநசடயெ), சைரஸ் (Cirrus) பூர்ணிமா (Purnima) துருவா (Dhuruva) ஆகிய 5 அணு ரியாக்டர்களை (Neuclear Reactors) அமைத்துள்ளது. தற்போது இந்தியாவில் 5 அணு ஆராய்ச்சி மையங்கள் உள்ளன: 1) மும்பையில் உள்ள பாபா அணு ஆற்றல் ஆராய்ச்சி மையம் (BARC) 2) தமிழ்நாடு கல்பாக்கத்தில் உள்ள இந்திரா காந்தி அணு ஆராய்ச்சி மையம் (IGCAR); 3) இந்தூரில் உள்ள உயர்நிலை தொழில் நுட்ப மையம் (CAT) 4) கொல்கத்தாவில் உள்ள ஆராய்ச்சி நிலையம் (Variable Energy Cyclotram Centre -

VECCC); 5) ஐதராபாத்திலுள்ள ஆராய்ச்சி நிறுவனம் (Atomic Minerals Directorate for Exploration and Research - AMD).

அணு ஆற்றல் துறை மேற்கண்ட ஆராய்ச்சி நிறுவனங்களின் துணை கொண்டு பல்வேறு அணு ஆற்றல் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துகிறது. உதாரணமாக தமிழ்நாடு கூடங்குளத்தில் 2000ஆறு (ந) திறன் கொண்ட அணு ஆற்றல் மின் உற்பத்தி திட்ட (Atomic Power Project)த்தை ரஷ்யாவின் உதவியுடன் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இதேபோன்று சென்னைக்கருகேயுள்ள கல்பாக்கத்தில் அணு ஆற்றலைக் கொண்டு கடல் நீரைக் குடிநீராக்கும் திட்டம் செயல்படுகிறது. அமைதிக்கு அணு“க் கொள்கைப்படி அணு ஆற்றல் வேளாண்மை, தொழில், மருத்துவம், தகவல் தொடர்பு போன்ற வளர்ச்சித் துறைக்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

இந்திய தேசிய செயற்கைக்கோள் முறை, 1983 Indian National Satellite System> 1983 (INSAT)

1983ல் பிரதமர் இந்திரா காந்தியின் ஆட்சிக் காலத்தில் “இன்சாட்” (INSAT) முறை நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. அதன்பின் 1991ல் முதல் தலைமுறை செயற்கைக்கோள் (INSAT-1ஐ) செலுத்தப்பட்டது. பின்னர் 1993 ஜூலை, 1995 டிசம்பர், 1999 ஏப்ரல், 2000 மார்ச்சில் இந்திய விண்வெளி ஆராய்ச்சி மையத்தில் (ISRO) வடிவமைக்கப்பட்ட நான்கு இரண்டாம் தலைமுறை செயற்கைக்கோள்கள் (INSATS-2B, 2C, 2D, 2DD) அனுப்பப்பட்டன. தற்போது 450க்கும் மேற்பட்ட இந்திய செயற்கைக்கோள்கள் பூமியைச் சுற்றி வருகின்றன! இவற்றின் மூலம் தொலைபேசித் தொடர்பு, தொலைக்காட்சி ஒளிபரப்பு, வானிலை முன்னறிவிப்பு, பேரழிவு எச்சரிக்கை, தகவல் பரிமாற்றம், வானொலி ஒலிபரப்பு, கல்வி மற்றும் தொழில் பயிற்சி பற்றிய நிகழ்ச்சிகள் ஒலிபரப்பனுப்பீட்டுக் கருவிகள் (Transmitters) மூலம் விண்ணிலிருந்து மண்ணுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன.

செயற்கைக் கோள்கள் (Satellites)

இந்திய விண்வெளி ஆராய்ச்சி நிறுவனம் துவக்கத்தில் செயற்கைக் கோள்களை மட்டுமே வடிவமைத்துத் தயாரித்தது. அவை முந்தைய சோவியத் ஒன்றியத்திலிருந்த

பயாக்கனூர் விண்வெளி மையம் (Biakanoor Space Centre), பிரெஞ்சு கயானா (French Guyana) தளங்களிலிருந்து ரஷ்ய மற்றும் பிரெஞ்சு செலுத்து கலன்கள் மூலம் விண்வெளிக்குள் செலுத்தப்பட்டன. இந்தியாவில் தயாரிக்கப்பட்ட வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க செயற்கைக்கோள்கள் வருமாறு:

ஆர்யப்பட்டா (Aryabhata), 1975 ஆர்யப்பட்டா இந்திய விஞ்ஞானிகள் மற்றும் பொறியாளர்களால் வடிவமைக்கப்பட்டு உருவாக்கப்பட்ட முதல் செயற்கைக்கோள் ஆகும். இது பெங்களூரில் உள்ள விண்வெளி ஆராய்ச்சி மையத்தில் தயாரிக்கப்பட்டது. இதற்கு கி.பி.ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த இந்திய வானவியலாளர் - கணித மேதை ஆர்யப்பட்டாவின் பெயர் சூட்டப்பட்டது. இந்த கோள் 1975 ஏப்ரல் 19-ம் தேதி சோவியத் தளத்திலிருந்து (Cosmodrome) பூமிக்கு அருகாமையிலுள்ள சுற்றுவழி (Orbit)க்கு அனுப்பப்பட்டது. இதன் இயக்கம் ஸ்ரீஹரிகோட்டாவில் உள்ள ஷார் மையத்திலிருந்து கண்காணிக்கப்பட்டது. ஆர்யப்பட்டா அனுப்பிய தகவல்கள் ரஷ்யா, பிரான்ஸ் மற்றும் இந்தியாவிலுள்ள வழிகாட்டுத் தளங்கள் (Tracking Stations) மூலம் பெறப்பட்டன. ஆறு மாதங்களுக்கு மேல் பூமியைச் சுற்றி வந்த இந்த கோளை அனுப்பியதன் மூலம் இந்தியா விண்வெளி யுகத்தில் நுழைந்தது எனலாம்.

பாஸ்கரா - 1 (Bhaskara I),

1979 1979 ஜூன் 7-ம் தேதி இந்திய செயற்கைக்கோள் பாஸ்கரா ரஷ்யாவிலிருந்து விண்வெளிக்கு அனுப்பப்பட்டது. பண்டைய இந்திய கணிதமேதை பாஸ்கராவின் பெயரிடப்பட்ட இந்த செயற்கைக்கோளின் எடை 44 கிலோ. தொலைக்காட்சி புகைப்படக் கருவி பொருத்தப்பட்ட இக்கோள் நீரியல் ஆய்வு (Hydraulic), கடலியல் (Oceanography), வானிலை பற்றிய தகவல்களை அனுப்பியது. 1981 நவம்பர் 20-ம் தேதி பாஸ்கரா-ஐஐ செலுத்தப் பட்டது.

ரோகினி (Rohini),

1980 1980 ஜூலை மாதம் 18-ம் தேதி ரோகினி செயற்கைக்கோள் முதன்முறையாக இந்திய விண்வெளி விஞ்ஞானிகளால் வடிவமைக்கப்பட்டு தயாரிக்கப்பட்ட செயற்கைக்கோள் செலுத்துகலன்-3 (SLV-3) மூலம் விண்வெளி சுற்றுப்பாதையில் விடப்பட்டது. இந்த 45

கட்ட விண்கலன் திருவனந்தபுரத்தில் உள்ள விக்ரம் சாராபாய் விண்வெளி மையத்தில் தயாரிக்கப்பட்டது. எதிர்காலத் திட்டத்திற்காக செங்குத்து செயல்பாட்டை (Vertical Performance) மதிப்பீடு செய்ய 1983 ஏப்ரல் 17-ம் தேதி ரோகினி-III அனுப்பப்பட்டது.

ஆப்பிள் (Apple), 1981 ஜூன் மாதம் 657.5 கிலோ எடையுள்ள ஆப்பிள் செயற்கைக்கோள் (3 Axis geo-stationary satellite) பிரெஞ்சு கயானாவிலிருந்து ஐரோப்பிய விண்வெளி மையத்தின் ஏரியான் (Ariane) விண்கலன் மூலம் செலுத்தப்பட்டது. இது இந்தியாவின் முதல் தகவல் தொடர்பு செயற்கைக்கோள் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. அமெரிக்கா, ரஷ்யா, பிரான்ஸ், கனடாவை அடுத்து இத்தகைய செயற்கைக்கோளை விண்வெளிக்கு அனுப்பிய நாடு இந்தியா தான்.

ஏவுகலன் தொழில்நுட்பம் (Launch Vehicle Technology)

செயற்கைக்கோள்களை ஏந்திச் செல்வதற்கான ஏவுகலன் தொழில்நுட்பத்தில் இந்தியா உயர்நிலையை அடைந்துள்ளது. எஸ்.எல்.வி.-3 (SLV-3) மூலம் இந்தியா ஏவுகலன் வளர்ச்சியைத் துவக்கியது எனலாம். அதன்பின் 1992 மே, 1994 மேயில் ஏஎஸ்எல்வி (Augmented satellite Launch Vehicle - ASLV) வெற்றிகரமாக சோதிக்கப்பட்டதன் மூலம் இத்தொழில் நுட்பம் பன்மடங்கு உயர்ந்தது. இறக்குமதி செய்யப்பட்ட கிரையோ எஞ்ஜின் (Cryo Engine) என்ற அதிகுளிர் கனற்பொறித் தொழில்நுட்ப உதவியுடன் புவி ஒத்தியக்கச் செயற்கைக்கோள் ஏவுகலன் (GeoSynchronous Satellite Launch VehicleGSLV) பயணத் திட்டத்தைத் துரிதப்படுத்தியது. சமகால இந்திய ஏவுகலன் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்க திருப்புமுனையை ஏற்படுத்தியது.

2001 ஏப்ரல் 18-ம் தேதி ஜிஎஸ்எல்வி (GSLV) மூலம் பரிசோதனை செயற்கைக்கோள் வெற்றிகரமாக அனுப்பப்பட்டது. 1.53 டன் எடையுள்ள, 125 கோடி ரூபாய் செலவில் உருவாக்கப்பட்ட இந்த ஏவுகலன் விண்வெளியில் 36,000 கிலோ மீட்டர் தூரம் சுற்றி வந்தது. இதன் மூலம் தொலைக்காட்சி சமிக்ஞைகள் பெறவும், தொலைதூர தொலைபேசி தடையின்றி செயல்படவும் வசதி ஏற்பட்டது. விண்வெளி விஞ்ஞானி

கே.கஸ்தூரி ரங்கன் குறிப்பிட்டதைப் போன்று இச்சாதனை "தொழில்நுட்பத் திறமையில் ஏற்பட்ட அசுரத்தாண்டல்" (A quantum jump in technological competence) ஆகும். செயற்கைக்கோள் ஏவுகலன்களுக்கு அத்யாவசியத் தேவையான உந்து எரிபொருள்கள் (Propellants), பயண வழிகாட்டல் மற்றும் கட்டுப்பாடு (guidance and control) அமைப்புகள் போன்ற பல்வேறு உட்கூறுகள் நம்நாட்டிலேயே கண்டுபிடிக்கப்பட்டு தயாராகி வருவதாகக் கூறுகிறார் மற்றொரு விண்வெளி விஞ்ஞானியான ஏ.பி.ஜே.அப்துல் கலாம். எனினும் இன்றைய இந்தியா ஐரோப்பிய ஏரியான் ஏவுகலனையே நம்பியிருக்க வேண்டியுள்ளது.

இந்தியாவின் அணுசக்தி கொள்கை

இந்தியாவின் அணுசக்தி கொள்கை அதன் மூலோபாய பாதுகாப்பு கட்டமைப்பின் முக்கிய அங்கமாக இருந்து வருகிறது , இது தேசிய பாதுகாப்பை உலகளாவிய அமைதி மற்றும் ஸ்திரத்தன்மையுடன் சமநிலைப்படுத்துவதன் அவசியத்தால் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது .1974 இல் தனது முதல் அணுசக்தி சோதனையை நடத்தியதிலிருந்து, இந்தியா முதலில் பயன்படுத்தக்கூடாது) NFU) கொள்கை மற்றும் நம்பகமான குறைந்தபட்ச தடுப்புக்கான உறுதிப்பாட்டைப் பராமரித்து வருகிறது, அணு ஆயுதங்களை தற்காப்பு நோக்கங்களுக்காக மட்டுமே பயன்படுத்துவதில் அதன் நிலைப்பாட்டை வலுப்படுத்துகிறது .அதே நேரத்தில், இந்தியா அணு தொழில்நுட்பத்தை அமைதியான முறையில் பயன்படுத்துவதில் கவனம் செலுத்தி வருகிறது, குறிப்பாக எரிசக்தி உற்பத்தி மற்றும் அறிவியல் ஆராய்ச்சிக்கு, உலக அரங்கில் ஒரு பொறுப்பான அணுசக்தியாக தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொள்கிறது.

அணுசக்தி கொள்கை என்பது அணுசக்தி தொழில்நுட்பம் மற்றும் ஆயுதங்களின் வளர்ச்சி, பயன்பாடு மற்றும் பயன்பாடு தொடர்பாக ஒரு நாடு பின்பற்றும் உத்திகள், கோட்பாடுகள் மற்றும் குறிக்கோள்களைக் குறிக்கிறது. இது ஒரு நாட்டின் பாதுகாப்பு உத்தி, வெளியுறவுக் கொள்கை மற்றும் பாதுகாப்பு முன்னுரிமைகளை வடிவமைப்பதில் குறிப்பிடத்தக்க முக்கியத்துவத்தைக் கொண்டுள்ளது. இந்தியாவின் சூழலில், அணுசக்தி

கொள்கை அதன் புவிசார் அரசியல் பரிசீலனைகள், பிராந்திய பாதுகாப்பு மற்றும் எரிசக்தி சுதந்திரத்தைப் பின்தொடர்வது ஆகியவற்றுடன் ஆழமாகப் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது .

இந்தியாவின் அணுசக்தி கொள்கையின் வரலாற்று வளர்ச்சி

இந்தியாவின் அணுசக்தி கொள்கை பல தசாப்தங்களாக உள்நாட்டு தொலைநோக்கு பார்வையாளர்கள், சர்வதேச உறவுகள் மற்றும் புவிசார் அரசியல் சவால்களால் வடிவமைக்கப்பட்டது. இந்தியாவில் அணுசக்தி திறன்களின் வளர்ச்சியை பல முக்கிய கட்டங்களாக வகைப்படுத்தலாம், ஒவ்வொன்றும் குறிப்பிடத்தக்க மைல்கற்களால் குறிக்கப்படுகின்றன.

1. **ஆரம்ப கட்டம்) 1948–1974):** ஆரம்ப கட்டங்களில், இந்தியாவின் அணுசக்தி திட்டம் அமைதியான நோக்கங்களுக்காக, குறிப்பாக ஆற்றல் உற்பத்தி மற்றும் மருத்துவ பயன்பாடுகளுக்கு அணுசக்தியைப் பயன்படுத்துவதில் கவனம் செலுத்தியது. இந்தியாவின் அணுசக்தி திட்டத்தின் நிறுவனர் டாக்டர் ஹோமி ஜே .பாபா , அணுசக்தி தொழில்நுட்பத்தை அமைதியான முறையில் பயன்படுத்துவதை கற்பனை செய்தார் .இந்தியாவின் தொழில்நுட்ப மற்றும் அறிவியல் திறன்களை மேம்படுத்தும் நோக்கில், அவர் 1948 இல் அணுசக்தி ஆணையத்தை) AEC) நிறுவினார் .பாபாவின் தொலைநோக்கு தன்னம்பிக்கையுடன் நெருக்கமாக பிணைக்கப்பட்டுள்ளது, மேலும் அவர் அணு ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டில் கணிசமான முன்னேற்றம் அடைந்தார், பாபா அணு ஆராய்ச்சி மையம்) BARC) போன்ற நிறுவனங்களை நிறுவினார் . இந்தக் காலகட்டத்தில் அணுசக்தி உள்கட்டமைப்பில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றங்கள் காணப்பட்டன, ஆனால் உடனடி இராணுவ கவனம் எதுவும் இல்லை.

2. **போக்ரான்-I (1974) :** 1974 ஆம் ஆண்டு ராஜஸ்தானின் தார் பாலைவனத்தில் போக்ரான்-I அல்லது "சிரிக்கும் புத்தர் "என்று பெயரிடப்பட்ட முதல் அணு ஆயுத சோதனையை நடத்தியபோது இந்தியாவின் அணு ஆயுத ஆசைகள் குறிப்பிடத்தக்க திருப்பத்தை ஏற்படுத்தின . இந்த சோதனை, அணு

ஆயுதம் ஏந்தக்கூடிய நாடுகளின் குழுவில் இந்தியா அதிகாரப்பூர்வமாக இணைந்ததைக் குறித்தது .1962 எல்லைப் போருக்குப் பிறகு சீனாவுடன் அதிகரித்து வரும் பதட்டங்கள் மற்றும் பாகிஸ்தானின் வளர்ந்து வரும் இராணுவத் திறன்களை எதிர்கொள்ளும் வகையில் மூலோபாய சுயாட்சி மற்றும் பாதுகாப்பிற்கான தேவையால் இந்த சோதனையை நடத்துவதற்கான முடிவு உந்தப்பட்டது .இந்த சோதனை அமைதியான நோக்கங்களுக்காக என்று கூறினாலும், அது இந்தியாவை ஒரு அறிவிக்கப்பட்ட அணு ஆயுத நாடாக மாற்றியது மற்றும் பிற உலக சக்திகளிடையே கவலைகளை எழுப்பியது.

3. 1974-க்குப் பிந்தைய முன்னேற்றங்கள்: போக்ரான்-I ஐத் தொடர்ந்து , இந்தியா சர்வதேச அளவில் எதிர்ப்புகளைச் சந்தித்தது, இது பல நாடுகளிடமிருந்து, குறிப்பாக அமெரிக்கா மற்றும் மேற்கத்திய நாடுகளிடமிருந்து தடைகள் மற்றும் கட்டுப்பாடுகளுக்கு வழிவகுத்தது .அணு ஆயுதப் பரவல் தடை ஒப்பந்தம்) NPT) போன்ற உலகளாவிய அணு ஆயுதப் பரவல் தடை முயற்சிகளில் இருந்து இந்தியா விலக்கப்பட்டது , இந்தியா கையெழுத்திட மறுத்ததால், அது பாரபட்சமானது என்று கருதியது .தடைகள் விதிக்கப்பட்டது இந்தியாவின் அணு தொழில்நுட்பம் மற்றும் பொருட்களை அணுகுவதை பாதித்தது, ஆனால் இந்தியா அதன் அணுசக்தி திட்டத்தில் உறுதியாக இருந்தது .இந்த சர்வதேச சவால்கள் இருந்தபோதிலும், இந்தியா தன்னம்பிக்கையுடன் அணு தொழில்நுட்ப ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டைத் தொடர்ந்தது, அதன் அணுசக்தி தடுப்பு திறன்களை வலுப்படுத்தியது மற்றும் அதன் மூலோபாய சுயாட்சியை உறுதிப்படுத்தியது.

4. போக்ரான்-II (1998) : 1998 ஆம் ஆண்டு, பிரதமர் அடல் பிஹாரி வாஜ்பாய் தலைமையில் , இந்தியா தொடர்ச்சியான அணு ஆயுத சோதனைகளை நடத்தி ஒரு குறிப்பிடத்தக்க மூலோபாய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது, இது இந்தியாவின் அணு ஆயுத பயணத்தில் ஒரு தீர்க்கமான தருணத்தைக் குறித்தது. போக்ரான்-II என்று அழைக்கப்படும் இந்த சோதனைகள் , பிராந்திய மற்றும் உலகளாவிய சவால்களை எதிர்கொள்ளும் போது அதன் அணு ஆயுத

திறன்களை உறுதிப்படுத்தவும் தேசிய பாதுகாப்பை உறுதி செய்யவும் இந்தியாவின் நோக்கத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தின.

5. அடல் பிஹாரி வாஜ்பாய் அரசாங்கத்தின் கீழ் மூலோபாய மாற்றம் : மே 1998

இல் போக்ராண்-II ஐ நடத்துவதற்கான முடிவு இந்தியாவின் அணுசக்தி கொள்கையில் ஒரு திருப்புமுனையாக அமைந்தது .இந்தியா தனது பாதுகாப்பு நலன்களை உறுதிப்படுத்தவும் அதன் மூலோபாய சுயாட்சியை மேம்படுத்தவும் தேவை என்று அடல் பிஹாரி வாஜ்பாய் அரசாங்கம் நம்பியது .அண்டை நாடான பாகிஸ்தானின் அணு ஆயுதத் திட்டம் மற்றும் சீனாவின் அணுசக்தி திறன்கள் காரணமாக, பிராந்தியத்தில் அதிகரித்து வரும் பாதுகாப்பு கவலைகள் காரணமாக, இந்தியா தனது தடுப்பு திறனை வலுப்படுத்த வேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்தது .பாகிஸ்தான் மற்றும் சீனாவிலிருந்து அதிகரித்து வரும் வழக்கமான மற்றும் அணுசக்தி அச்சுறுத்தல்கள் மற்றும் பனிப்போர் முடிந்த பிறகு மாறிவரும் உலகளாவிய ஒழுங்கு ஆகியவை அணுசக்தி சோதனையை இந்தியா தொடர முடிவு செய்ததற்கான காரணங்களாக அரசாங்கம் குறிப்பிட்டது.

6. சர்வதேச தடைகளும் இந்தியாவின் பதிலும் : போக்ராண்-II க்கு பதிலளிக்கும்

விதமாக , அமெரிக்கா தலைமையிலான சர்வதேச சமூகம், இந்தியாவின் மீது தொடர்ச்சியான பொருளாதார மற்றும் இராணுவத் தடைகளை விதித்தது .இந்தத் தடைகள் இந்தியாவின் பாதுகாப்பு மற்றும் அணுசக்தித் துறைகளை குறிவைத்து, முக்கியமான தொழில்நுட்பங்கள், வெளிநாட்டு முதலீடு மற்றும் வளங்களை அணுகுவதைத் தடுத்தன .இருப்பினும், இந்தியா தனது நிலைப்பாட்டில் உறுதியாக இருந்தது, அதன் அணுசக்தி சோதனைகள் தேசிய இறையாண்மையின் வெளிப்பாடு மற்றும் பிராந்திய பாதுகாப்பு சவால்களுக்கான பதில் என்று வலியுறுத்தியது.

போக்ராண்-II சோதனைகள், அணு ஆயுதம் ஏந்திய நாடுகளின் குழுவில் இந்தியா முறையாக நுழைவதைக் குறித்தது மற்றும் மிகவும் உறுதியான அணுசக்தி கொள்கையை நோக்கிய மாற்றத்தைக் குறித்தது. சர்வதேச பின்னடைவு இருந்தபோதிலும், அதன்

மூலோபாய சுயாட்சியை வலுப்படுத்துவதற்கான இந்தியாவின் உறுதிப்பாட்டை இந்த சோதனைகள் நிரூபித்தன. காலப்போக்கில், இந்தியாவின் அணுசக்தி கொள்கை ஒரு பொறுப்பான மற்றும் எச்சரிக்கையான அணுகுமுறையாக பரிணமித்துள்ளது , உலகளாவிய சமூகத்துடன் இராஜதந்திர ஈடுபாட்டைத் தொடரும்போது நம்பகமான குறைந்தபட்ச தடுப்பு முறையைப் பராமரிப்பதில் கவனம் செலுத்துகிறது.

முதல் பயன்பாடு இல்லை) NFU) கோட்பாடு

இந்தியாவின் அணுசக்தி கொள்கை, அணு ஆயுதப் போரின் பேரழிவு விளைவுகளைத் தவிர்த்து, தேசிய பாதுகாப்பை உறுதி செய்வதற்கான அதன் உறுதிப்பாட்டால் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தியாவின் அணுசக்தி மூலோபாயத்தின் ஒரு முக்கிய அம்சம் முதலில் பயன்படுத்த வேண்டாம் (NFU) கோட்பாடு ஆகும், இது இந்தியா முதலில் அணு ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்தி தாக்கப்படாவிட்டால் அவற்றைப் பயன்படுத்தாது என்ற கொள்கையை வலியுறுத்துகிறது. இந்தக் கொள்கை ஒரு பொறுப்பான அணுசக்தி சக்தியாக இந்தியாவின் நிலைப்பாட்டை பிரதிபலிக்கிறது , நம்பகமான தடுப்பு நிலைப்பாட்டைப் பராமரிக்கும் அதே வேளையில் அணுசக்தி மோதலைத் தடுப்பதில் உறுதியாக உள்ளது.

1. முதலில் பயன்படுத்தக் கூடாது) NFU) கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்வது : 1998

ஆம் ஆண்டு அணு ஆயுத சோதனைகளுக்குப் பிறகு விரைவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட இந்தியாவின் முதலில் பயன்படுத்தக் கூடாது)NFU) கொள்கை, அதன் அணு ஆயுதக் கோட்பாட்டின் ஒரு மூலக்கல்லாக நிற்கிறது .அணு ஆயுதத் தாக்குதலுக்கு பதிலடியாக மட்டுமே இந்தியா அணு ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்தும் என்று NFU உறுதிமொழி வலியுறுத்துகிறது . இந்தக் கொள்கை, அணு ஆயுதங்களை தாக்குதல் நடவடிக்கைக்கான வழிமுறையாக அல்லாமல், அணு ஆயுதப் போரின் அச்சுறுத்தலுக்கு எதிரான ஒரு தடுப்பாக மட்டுமே பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற இந்தியாவின் நோக்கத்தை பிரதிபலிக்கிறது .இந்த நிலைப்பாடு இந்தியாவின் பரந்த மதிப்புகளான அகிம்சை மற்றும் அமைதியுடன் ஒத்துப்போகிறது, மேலும் அணு ஆயுதங்களை ஒருபோதும்

வற்புறுத்தலுக்காகவோ அல்லது அரசியல் ரீதியாகவோ பயன்படுத்தக்கூடாது என்ற நம்பிக்கையை இது அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது.

NFU கொள்கையை இந்தியா ஆதரித்தாலும், இந்தக் கொள்கையை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமா என்பது குறித்து விவாதங்கள் நடந்துள்ளன, குறிப்பாக 2016 உரி தாக்குதல் மற்றும் 2019 புல்வாமா குண்டுவெடிப்பு போன்ற சம்பவங்களுக்குப் பிறகு , இந்தியாவில் பயங்கரவாதத்திற்கு பாகிஸ்தான் ஆதரவளிப்பது பதட்டங்களை அதிகரித்தது. இந்த விவாதங்கள் இருந்தபோதிலும், அணு ஆயுதக் கொள்கை அணு ஆயுத மோதலைத் தொடங்குவதைத் தவிர்க்க வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது, இதன் மூலம் இந்தியா அதன் NFU உறுதிப்பாட்டை பெரும்பாலும் கடைப்பிடித்து வருகிறது.

இந்தியாவின் 'முதலில் பயன்படுத்துவதில்லை' (NFU) கொள்கையை மாற்ற வேண்டிய நேரம் இதுவா?

1998 ஆம் ஆண்டு அணு ஆயுத சோதனைகளுக்குப் பிறகு இந்தியாவின் முதல் பயன்பாடு இல்லை (NFU) கொள்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது, அணு ஆயுதத் தாக்குதலுக்கு பதிலடியாக மட்டுமே அணு ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்த இந்தியா உறுதியளிக்கிறது. இந்தக் கொள்கை இந்தியாவின் அணு ஆயுத மூலோபாயத்தின் ஒரு மூலக்கல்லாக இருந்து வருகிறது, இது ஒரு பொறுப்பான அணுசக்தி சக்தியாக அதன் நிலையை வலுப்படுத்துகிறது. இருப்பினும், வளர்ந்து வரும் பிராந்திய பாதுகாப்பு இயக்கவியல், குறிப்பாக பாகிஸ்தானின் முதல் பயன்பாட்டு நிலைப்பாடு மற்றும் சீனாவின் வளர்ந்து வரும் அணுசக்தி திறன்கள் ஆகியவற்றுடன் , இந்தியா தனது NFU நிலைப்பாட்டை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமா என்பது குறித்த வளர்ந்து வரும் விவாதத்திற்கு வழிவகுத்துள்ளது.

சர்வதேச பயங்கரவாதம்

தோற்றம்

'பயங்கரவாதம்', 'பயங்கரவாதத்தை ஏற்படுத்து', 'பயங்கரவாதம்' மற்றும் 'பயங்கரவாதி' போன்ற மிகக் குறைவான சொற்கள் மட்டுமே இவ்வளவு நிச்சயமற்ற தன்மை, அகநிலை மற்றும் அரசியல் கருத்து வேறுபாடுகளால் பாதிக்கப்படுகின்றன.

இந்த மாறுபட்ட சொற்களின் சாதாரண மொழியியல் அர்த்தங்கள் உடனடியாகத் தூண்டும் மற்றும் மிகவும் உணர்ச்சிவசப்படக்கூடியவை, நேரடி மட்டத்தில் தீவிர பயம், பயம் அல்லது அச்சத்தைக் குறிக்கின்றன. பயங்கரவாதத்தின் சட்டக் கருத்தை வடிகட்டுவதில் ஒரு நேரடி அர்த்தம் குறிப்பாக அறிவுறுத்தலாக இல்லை, ஏனெனில் 'ஒவ்வொரு வகையான வன்முறையும் அதன் பாதிக்கப்பட்டவருக்கு பயங்கரவாதத்தைத் தூண்டும் திறன் கொண்டது', அதாவது கொள்ளை முதல் போர் வரை. இந்த ஏமாற்றும் எளிமையான, நேரடி அர்த்தம் குறிப்பிட்ட வரலாற்று சூழ்நிலைகளில் பல நூற்றாண்டுகளின் அரசியல் அர்த்தங்களால் மூடப்பட்டிருக்கும். 'பயங்கரவாதம்' என்ற சொல் லத்தீன் மொழியிலிருந்து உருவானது, பதினான்காம் நூற்றாண்டில் பிரெஞ்சு மற்றும் ஆங்கிலத்தில் நுழைந்தாலும், 'பயங்கரவாதம்' மற்றும் 'பயங்கரவாதி' என்ற கருத்துக்கள் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் அரசியல் சொற்பொழிவில் நுழைந்தன, இது பிரெஞ்சுப் புரட்சியில் ஜேக்கபின்களால் ('சிவப்பு பயங்கரவாதம்' அல்லது 'பயங்கரவாத ஆட்சி') செயல்படுத்தப்பட்ட மிரட்டல் மற்றும் அடக்குமுறை முறையைக் குறிக்கிறது. இரண்டாம் உலகப் போரின் இறுதி வரை பயங்கரவாதம் என்பது அரசு கட்டுப்பாட்டின் ஒரு கருவி என்ற கருத்து நீடித்தது. சமூகக் கட்டுப்பாட்டின் ஒரு வழிமுறையாக இராணுவத்தைப் பயன்படுத்தி பிஸ்மார்க் பிரஷ்யாவை 'பயங்கரப்படுத்தினார்'; நாஜி ஜெர்மனி ஐரோப்பா முழுவதும் பயங்கரவாத ஆட்சியைத் திணித்தது; இரண்டாம் உலகப் போரில் ஜெர்மன் மற்றும் நேச நாட்டு விமானப்படைகள் 'பயங்கரவாத குண்டு வீச்சை' மேற்கொண்டன; ஸ்டாலின் ரஷ்யாவை பயங்கரவாதத்தால் ஆட்சி செய்தார்.

ஆரம்பகால வளர்ச்சி

1934 ஆம் ஆண்டு சர்வதேச நிகழ்ச்சி நிரலில் பயங்கரவாதம் முதன்முறையாக இடம்பெற்றது, அப்போதுதான் பயங்கரவாதத்தைத் தடுப்பதற்கும் தண்டிப்பதற்கும் ஒரு மாநாட்டை உருவாக்கும் திட்டத்தை லீக் ஆஃப் நேஷன்ஸ் முன்வைத்தது. 1937 ஆம் ஆண்டில், பயங்கரவாதத்தைத் தடுப்பதற்கும் தண்டிப்பதற்கும் ஒரு ஒப்பந்தம் எட்டப்பட்டது. இருப்பினும், இந்த மாநாடு நடைமுறைக்கு வருவதற்கு போதுமான ஒப்புதல்களைப் பெறவில்லை.

1972 ஆம் ஆண்டு, பொதுச் சபை பயங்கரவாதம் குறித்த ஒரு குழுவை அமைத்தது, அது 1979 வரை செயல்பட்டது, பின்னர் பயங்கரவாதத்தின் வரையறையில் உடன்பாடு இல்லாததால் நடவடிக்கைகள் முடிவுக்கு வந்தன.

பயங்கரவாதத்தைத் தடைசெய்யும் சர்வதேச மாநாடு எதுவும் இல்லை என்றாலும், பயங்கரவாதச் செயல்களைத் தடுக்கவும் அடக்கவும் பயங்கரவாதத்தின் சில அம்சங்களை சட்டவிரோதமாக்கும் ஏராளமான கருவிகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இந்த அளவிற்கு, பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளின் குறிப்பிட்ட பகுதிகளைக் கையாளும் ஏராளமான சர்வதேச ஒப்பந்தங்கள் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டன. இந்த மாநாடுகளில் முதன்மையானது 1970 ஆம் ஆண்டு விமானங்களை சட்டவிரோதமாக பறிமுதல் செய்வதை ஒடுக்குவதற்கான மாநாடு (ஹேக் மாநாடு) மற்றும் 1971 ஆம் ஆண்டு சிவில் விமானப் போக்குவரத்து பாதுகாப்புக்கு எதிரான சட்டவிரோதச் சட்டங்களை ஒடுக்குவதற்கான மாநாடு (மாண்ட்ரீல் மாநாடு) ஆகும். இந்த ஒப்பந்தங்கள் விமானப் பயணத்தின் போது செய்யப்படும் பயங்கரவாத குற்றங்களை (உதாரணமாக, கடத்தல்) கையாள்கின்றன.

1997 ஆம் ஆண்டு பயங்கரவாத குண்டுவெடிப்புகளை ஒடுக்குவதற்கான சர்வதேச மாநாடு மற்றும் 1999 ஆம் ஆண்டு பயங்கரவாதத்திற்கு நிதியளிப்பதை ஒடுக்குவதற்கான சர்வதேச மாநாடு ஆகியவை இரண்டு தொடர்புடைய பிற மாநாடுகளாகும்.

இந்த பலதரப்பு மாநாடுகள் மாநிலங்களுக்கு இடையேயான ஒத்துழைப்பை வலுவாக நம்பியுள்ளன, மேலும் நாடுகடத்தல் அல்லது வழக்குத் தொடர (aut dedere aut judicare) கடமையை விதிக்கின்றன, இது மாநிலங்கள் தங்கள் சொந்த நீதிமன்றங்கள் மூலமாகவோ அல்லது வழக்குத் தொடர விரும்பும் பிற மாநிலங்களின் நீதிமன்றங்கள் மூலமாகவோ பயங்கரவாதத்தின் தேசிய வழக்கைத் தொடர கட்டாயப்படுத்துகிறது.

முன்னாள் யூகோஸ்லாவியா (ICTY) மற்றும் ருவாண்டா (ICTR) ஆகிய நாடுகளுக்கான சர்வதேச குற்றவியல் தீர்ப்பாயங்களால், மனிதகுலத்திற்கு எதிரான குற்றங்கள் மற்றும்/அல்லது போர்க்குற்றங்களாக இருந்தால் மட்டுமே தற்போது பயங்கரவாதச் செயல்கள் மீது வழக்குத் தொடர முடியும் (ICTY சட்டம் மற்றும் கலைகள் 2, 3, மற்றும் 5 ஐப் பார்க்கவும். ICTR சட்டத்தின் 3 மற்றும் 4 ஐப் பார்க்கவும்). பயங்கரவாதச் செயல்கள் மீதான அதிகார வரம்பைக் கொண்ட லெபனானுக்கான சிறப்பு தீர்ப்பாயம் (STL) மட்டுமே விதிவிலக்கு (STL சட்டத்தின் 2(a) ஐப் பார்க்கவும்). இருப்பினும், சிறப்பு தீர்ப்பாயம் சர்வதேச சட்டத்தின் கீழ் அல்ல, லெபனான் உள்நாட்டு சட்டத்தின் கீழ் செயல்படுகிறது. சர்வதேச குற்றவியல் நீதிமன்றம் (ICC) பயங்கரவாதத்தை ஒரு தனித்துவமான குற்றமாக அதிகார வரம்பைக் கொண்டிருக்கவில்லை. சர்வதேச குற்றவியல் நீதிமன்றத்தின் ரோம் சட்டத்தின் பிரிவு 8 இல் வழங்கப்பட்ட

போர்க்குற்றங்களின் பட்டியலிலிருந்து பயங்கரவாதமும் விலக்கப்பட்டுள்ளது. பயங்கரவாதச் செயல்கள் மீது சர்வதேச குற்றவியல் நீதிமன்றம் அதிகார வரம்பைப் பயன்படுத்தக்கூடிய ஒரே வழி, பயங்கரவாதச் செயல்கள் நீதிமன்றத்திற்கு அதிகார வரம்பைக் கொண்ட மற்றொரு குற்றமாக இருந்தால் மட்டுமே (எடுத்துக்காட்டாக, ரோம் சட்டத்தின் பிரிவு 7 இன் கீழ் மனிதகுலத்திற்கு எதிரான குற்றங்கள்).

வரையறை

பயங்கரவாதத்திற்கு ஒரு வரையறையை வழங்குவது கணிசமான சிரமத்தை ஏற்படுத்துகிறது, மேலும் சட்ட அறிஞர்கள் இந்த விஷயத்தில் மாறுபட்ட கருத்துக்களைக் கொண்டுள்ளனர். தற்போது வரை, பயங்கரவாதத்திற்கான உலகளாவிய வரையறை எதுவும் ஒப்புக் கொள்ளப்படவில்லை. மேலும், "ஒருவரின் பயங்கரவாதி மற்றொருவரின் சுதந்திரப் போராளி" என்பதால், பயங்கரவாதத்தின் தனித்துவமான தன்மையால் இந்தப் பிரச்சினை தீவிரமடைகிறது. சமீபத்திய கட்டுரையில், இது கருதப்பட்டது:

முதல் பார்வையில் பயங்கரவாதச் செயலாகக் கருதப்படுவது தெளிவாகத் தோன்றலாம். முன்னாள் பிரிட்டிஷ் தூதர் சர் ஜெர்மி கிரீன்ஸ்டாக் கூறியது போல், 'பயங்கரவாதம் போல தோற்றமளிக்கும், மணக்கும், கொல்லும் தன்மையும் பயங்கரவாதம்'. 'பயங்கரவாதம்' என்பதன் சாதாரண உரை அர்த்தம் தீவிர பயத்தைக் குறிக்கிறது. இருப்பினும், பயங்கரவாதத்தை சட்டப்பூர்வமாக வரையறுப்பதில் நேரடி அர்த்தம் குறிப்பாக உதவியாக இல்லை, ஏனெனில் பல வகையான வன்முறைகள், கொள்ளை முதல் பாலியல் வன்கொடுமை வரை, பயங்கரவாதத்தை ஏற்படுத்தும், ஆனால் அத்தகைய குற்றங்கள் பொதுவாக 'பயங்கரவாதம்' என்று கருதப்படுவதில்லை.

பயங்கரவாதம் குறித்த கருத்து வேறுபாடுகள் மொழியியல் சார்ந்தவை மட்டுமல்ல, வன்முறையைப் பயன்படுத்துவதன் நியாயத்தன்மை குறித்த அடிப்படை தார்மீக, அரசியல் மற்றும் கருத்தியல் கேள்விகளையும் மையமாகக் கொண்டுள்ளன. பயங்கரவாதத்தை வரையறுப்பதில் உலகளாவிய சட்ட உடன்பாட்டை எட்டுவது, யார் வன்முறையைப் பயன்படுத்த உரிமை உண்டு, யாருக்கு எதிராக, எந்த நோக்கங்களுக்காக என்பது குறித்த உடன்பாட்டை முன்னிறுத்துகிறது. பல்வேறு அரசியல், தார்மீக மற்றும் கலாச்சார அமைப்புகளின் உலகில், இது எளிதான காரியமல்ல, மேலும் கருத்து வேறுபாடு ஏன் தொடர்கிறது என்பதை விளக்குகிறது.

9/11 தாக்குதல்களுக்குப் பிறகு, ஐக்கிய நாடுகள் பாதுகாப்பு கவுன்சில் 1373 (2001) தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொண்டது, நியூயார்க், வாஷிங்டன் டிசி மற்றும்

பென்சில்வேனியாவில் நடந்த நிகழ்வுகளை " பயங்கரவாத தாக்குதல்கள்" என்று அழைத்தது மற்றும் சர்வதேச அமைதி மற்றும் பாதுகாப்புக்கு அச்சுறுத்தலாக அமைந்தது. அதன் தீர்மானம் 1566 (2004) இல், பாதுகாப்பு கவுன்சில் பயங்கரவாதம் தொடர்பான சர்வதேச மரபுகள் மற்றும் நெறிமுறைகளை வரைந்தது, மேலும் இந்த அடிப்படையில், பயங்கரவாதத்தை பின்வருமாறு குறிப்பிட்டது:

பொதுமக்களுக்கு எதிரான குற்றச் செயல்கள், மரணம் அல்லது கடுமையான உடல் காயத்தை ஏற்படுத்தும் நோக்கத்துடன் செய்யப்படும் செயல்கள், அல்லது பணயக்கைதிகளை பிடிப்பது, பொது மக்களிடமோ அல்லது ஒரு குழுவினோ அல்லது குறிப்பிட்ட நபர்களிடமோ பயங்கரவாத நிலையைத் தூண்டும் நோக்கத்துடன், ஒரு மக்களை அச்சுறுத்தும் அல்லது ஒரு அரசாங்கம் அல்லது ஒரு சர்வதேச அமைப்பை எந்தவொரு செயலையும் செய்யவோ அல்லது செய்யாமல் இருக்கவோ கட்டாயப்படுத்தும் நோக்கத்துடன்.

இந்த வரையறையை 2004 ஆம் ஆண்டு அச்சுறுத்தல்கள், சவால்கள் மற்றும் மாற்றம் குறித்த உயர்மட்டக் குழுவின் அறிக்கையில் பொதுச்செயலாளர் ஆதரித்தார். பத்தி 164 இல், துணைப் பத்தி (d) பயங்கரவாதம் என்பது பின்வருமாறு கூறுகிறது:

பயங்கரவாதத்தின் அம்சங்கள் குறித்த தற்போதைய மரபுகள், ஜெனீவா உடன்படிக்கைகள் மற்றும் பாதுகாப்பு கவுன்சில் தீர்மானம் 1566 (2004) ஆகியவற்றில் ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நடவடிக்கைகளுக்கு மேலதிகமாக, பொதுமக்கள் அல்லது போராளிகள் அல்லாதவர்களுக்கு மரணம் அல்லது கடுமையான உடல் ரீதியான தீங்கு விளைவிக்கும் நோக்கம் கொண்ட எந்தவொரு செயலும், அத்தகைய செயலின் நோக்கம், அதன் இயல்பு அல்லது சூழலால், ஒரு மக்களை அச்சுறுத்துவதாகவோ அல்லது ஒரு அரசாங்கம் அல்லது ஒரு சர்வதேச அமைப்பை எந்தவொரு செயலையும் செய்யவோ அல்லது செய்வதிலிருந்து விலகவோ கட்டாயப்படுத்துவதாக இருக்கும்போது.

பயங்கரவாதம் என்பது ஒரு சர்வதேச குற்றமாக மிகவும் விவாதிக்கப்பட்ட வரையறை, லெபனான் சிறப்பு தீர்ப்பாயத்தின் (STL) மேல்முறையீட்டு மன்றத்தின் மைல்கல் தீர்ப்பில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த தீர்ப்பின் பத்தி 85 இல், மேல்முறையீட்டு மன்றம் பின்வருமாறு கருதுகிறது:

சர்வதேச பயங்கரவாதக் குற்றத்திற்கு பின்வரும் மூன்று முக்கிய கூறுகள் தேவைப்படுகின்றன: (i) ஒரு குற்றச் செயலைச் செய்தல் (கொலை, கடத்தல்,

பணயக்கைதிகள் வைத்தல், தீ வைப்பு போன்றவை), அல்லது அத்தகைய செயலை அச்சுறுத்துதல்; (ii) மக்களிடையே அச்சத்தைப் பரப்பும் நோக்கம் (பொதுவாக இது பொது ஆபத்தை உருவாக்கும்) அல்லது நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ ஒரு தேசிய அல்லது சர்வதேச அதிகாரியை சில நடவடிக்கை எடுக்கவோ அல்லது அதை எடுப்பதைத் தவிர்க்கவோ கட்டாயப்படுத்துதல்; (iii) இந்தச் செயல் ஒரு நாடுகடந்த கூறுகளை உள்ளடக்கியிருக்கும் போது.

வழக்குகள்

சர்வதேச அளவில், பயங்கரவாதச் செயல்கள் போர்க்குற்றங்களாகவும்/அல்லது மனிதகுலத்திற்கு எதிரான குற்றங்களாகவும் வழக்குத் தொடரப்பட்டுள்ளன.

பயங்கரவாதம் தொடர்பான சர்வதேச நீதிமன்றத்தின் முன் முதல் வழக்கு ஜெனரல் கலிச்சிற்கு எதிரான வழக்கு. முன்னாள் யூகோஸ்லாவியாவிற்கான சர்வதேச குற்றவியல் தீர்ப்பாயம் (ICTY), ஜெனரல் கலிச்சை பயங்கரவாதத்தை ஒரு போர்க்குற்றமாகவும், மனிதகுலத்திற்கு எதிரான குற்றங்களாகவும் குற்றவாளி என்று தீர்ப்பளித்தது, வன்முறைச் செயல்களின் முதன்மை நோக்கம் பொதுமக்களிடையே பயங்கரவாதத்தைப் பரப்புவதாகும். 1992 மற்றும் 1994 க்கு இடையில் சரஜேவோவில் (போஸ்னியா மற்றும் ஹெர்சுகோவினா) பொதுமக்கள் மீது ஷெல் தாக்குதல் மற்றும் துப்பாக்கிச் சூடு பிரச்சாரத்திற்கு ஜெனரல் கலிச் பொறுப்பேற்றார். இந்த பிரச்சாரத்தை பொதுமக்களை அச்சுறுத்தும் செயலாக ICTY கருதியது (ICTY விசாரணை அறையின் தீர்ப்பின் பத்தி 178 மற்றும் தொடர்களைப் பார்க்கவும்).

தேசிய அளவில், நன்கு அறியப்பட்ட பயங்கரவாதம் தொடர்பான வழக்குகளில், 9/11 தாக்குதல்களின் மூளையாகச் செயல்பட்டதாகக் கூறப்படும் காலித் ஷேக் முகமது அல்லது டிசம்பர் 2001 இல் அமெரிக்கன் ஏர்லைன்ஸ் விமானத்தை வெடிக்கச் செய்ய முயன்ற பிரிட்டிஷ் "ஷூ பாம்ப்ர்" ரிச்சர்ட் ரீட் ஆகியோர் மீது வழக்குத் தொடரப்பட்டது.

பயங்கரவாதத்திற்கான காரணங்கள்

பயங்கரவாதத்திற்கான முக்கிய காரணங்கள் பின்வருமாறு:

- **கருத்தியல் காரணங்கள்:** பயங்கரவாதிகள் தங்கள் நம்பிக்கைகள், மதிப்புகள் மற்றும் கொள்கைகளின் அடிப்படையில் பயங்கரவாதத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள், அவை மதம் அல்லது அரசியலை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கலாம் - எடுத்துக்காட்டாக, ஐரிஷ் குடியரசுக் கட்சி, அல்-கொய்தா போன்றவை.

- **உளவியல் காரணங்கள்:** சிலர் தங்கள் உளவியல் நிலையை அடிப்படையாகக் கொண்ட தனிப்பட்ட காரணங்களுக்காக மட்டுமே பயங்கரவாதத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள் .இந்த மக்கள் வெறுப்பு அல்லது அதிகார ஆசையால் தூண்டப்படுகிறார்கள்.
- **மூலோபாய காரணங்கள்:** தனிநபர்கள் பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளை மூலோபாய காரணங்களுக்காக, அரசாங்கத்தை சில நடவடிக்கைகளை எடுக்க கட்டாயப்படுத்துவது அல்லது எடுப்பதைத் தவிர்ப்பது போன்றவற்றிற்காக ஏற்படுத்தக்கூடும் .இதுபோன்ற சந்தர்ப்பங்களில், மக்கள் தங்கள் நிலையை மாற்ற வன்முறையை நாடுகிறார்கள்.

பயங்கரவாதத்தின் வகைகள்

1. **அரசியல் பயங்கரவாதம் :** இது அரசியல் நோக்கங்களுக்காக சமூகத்திலோ அல்லது சமூகத்தின் ஒரு பிரிவிலோ பயத்தை உருவாக்க முதன்மையாகப் பயன்படுத்தப்படும் பயங்கரவாதத்தைக் குறிக்கிறது.
2. **மத பயங்கரவாதம் :** இது வேறு சில மதங்களைப் பரப்புவர்களுக்கு எதிராக நம்பிக்கை மற்றும் மதத்தின் பெயரால் மேற்கொள்ளப்படும் பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளைக் குறிக்கிறது.
3. **அரசியல் சாராத பயங்கரவாதம் :** இது ஒரு அரசியல் நோக்கத்திற்காக அல்லாமல் தனிநபர் அல்லது கூட்டு ஆதாயத்திற்காக வடிவமைக்கப்பட்ட பயங்கரவாதத்தைக் குறிக்கிறது.
4. **பகுதி பயங்கரவாதம் :** இது பயங்கரவாதத்தை வடிவத்திலும் முறையிலும் ஒத்த ஆனால் சமூகத்தில் பயங்கரவாதத்தைத் தூண்டும் நோக்கம் கொண்ட செயல்பாடுகளைக் குறிக்கிறது.
5. **அரசு ஆதரவு பயங்கரவாதம் :** இது ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகப் பிரிவினருக்கோ அல்லது அந்நிய தேசத்துக்கோ எதிராக தங்கள் அரசியல் நோக்கங்களை நிறைவேற்ற அரசாங்கத்தால் மேற்கொள்ளப்படும் பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளைக் குறிக்கிறது.

11/9

9/11 தாக்குதலுக்குப் பிந்தைய அமெரிக்க பயங்கரவாத எதிர்ப்புக் கொள்கைகளின் செயல்திறனை அமெரிக்காவிற்குள்ளும் வெளியேயும் அமெரிக்க இலக்குகளுக்கு எதிரான பயங்கரவாதத் தாக்குதல்களைத் தடுப்பதிலும் உயிரிழப்புகளைக் குறைப்பதிலும் ஆய்வு செய்தது .ஜூலை 1981 முதல் டிசம்பர் 2020 வரையிலான பயங்கரவாத சம்பவங்கள் குறித்த மாதாந்திர தரவுகள் உலகளாவிய பயங்கரவாத தரவுத்தளத்திலிருந்து) $N = 462$) பெறப்பட்டன .மாதாந்திர குறுக்கீடு செய்யப்பட்ட நேரத் தொடர் பகுப்பாய்வுகளின் முடிவுகள், 9/11 தாக்குதலுக்குப் பிறகு, அமெரிக்காவிற்குள், தாக்குதல்களின் எண்ணிக்கை, வெற்றிகரமான தாக்குதல்களின் எண்ணிக்கை மற்றும் வெற்றிகரமான தாக்குதல் விகிதம் ஆகியவை 9/11 ஐத் தொடர்ந்து முதல் மாதத்தில் புள்ளிவிவர ரீதியாகக் கணிசமாகக் குறைந்துள்ளன என்பதைக் காட்டுகிறது; பின்னர், அந்த விளைவுகளின் போக்கில் குறிப்பிடத்தக்க அதிகரிப்பு எதுவும் காணப்படவில்லை .அமெரிக்காவிற்கு வெளியே, 9/11 தாக்குதல்களுக்குப் பிறகு, வெற்றிகரமான தாக்குதல்களின் எண்ணிக்கை, பாதிக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை, மரணமடையாத பாதிக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை மற்றும் பாதிக்கப்பட்ட விகிதம் ஆகியவற்றின் போக்கு புள்ளிவிவர ரீதியாகக் கணிசமாகக் குறைந்துள்ளது .9/11 தாக்குதலுக்குப் பிந்தைய அமெரிக்க பயங்கரவாத எதிர்ப்புக் கொள்கைகள் உள்நாட்டிலும் சர்வதேச அளவிலும் பயனுள்ளதாக இருப்பதாக முடிவுகள் தெரிவிக்கின்றன .இந்த கண்டுபிடிப்புகள் மற்றும் அவற்றின் கொள்கை தாக்கங்கள் விவாதிக்கப்படுகின்றன.

அறிமுகம்

செப்டம்பர் 11, 2001 அன்று, அல்-கொய்தாவுடன் தொடர்புடைய பயங்கரவாதிகள் அமெரிக்காவில் உள்ள முக்கிய இலக்குகளுக்கு எதிராக கடத்தப்பட்ட விமானங்களைப் பயன்படுத்தி தற்கொலைத் தாக்குதல்களை நடத்தினர் .இந்த எதிர்பாராத மற்றும் மிருகத்தனமான தாக்குதல்கள் கிட்டத்தட்ட 3,000 அப்பாவி மக்களைக் கொன்றன மற்றும் கிட்டத்தட்ட 6,000 பேரைக் காயப்படுத்தின.. நாடுகடந்த பயங்கரவாதத்தின் வரலாற்றில் ஒரு " திருப்புமுனை தருணம் " என்று வரையறுக்கப்பட்ட 9/11 பயங்கரவாதத்

தாக்குதல்கள், அமெரிக்க பயங்கரவாத எதிர்ப்புக் கொள்கையின் துறையில் பெரிய மாற்றங்களைத் தூண்டின.

சர்வதேச பயங்கரவாதத்தை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கு அமெரிக்க அரசாங்கம் பல பயங்கரவாத எதிர்ப்பு உத்திகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளது, கடுமையான அதிகாரம் முதல் மென்மையான அதிகார உத்திகள் வரை, ராஜதந்திரம், சர்வதேச ஒத்துழைப்பு, சர்வதேச மரபுகள், பொருளாதார தூண்டுதல்கள், பொருளாதாரத் தடைகள், சட்ட அமலாக்க ஒத்துழைப்பு, நாடுகடத்தல், இரகசிய நடவடிக்கை மற்றும் இராணுவப் படை போன்றவை இதில் அடங்கும் .1970கள் முதல் 1990கள் வரை, பயங்கரவாதத்திற்கு எதிராகப் போராடுவதற்கான அமெரிக்க அரசாங்கத்தின் முயற்சிகள் பயங்கரவாத எதிர்ப்புக் கொள்கையாக வடிவமைக்கப்படலாம், இது முக்கியமாக அமெரிக்க குடிமக்கள் மற்றும் சொத்துக்கள் பயங்கரவாதத் தாக்குதல்களுக்கு உள்ள பாதிப்புகளைக் குறைப்பதற்கான தற்காப்பு நடவடிக்கைகளில் கவனம் செலுத்தியது .இருப்பினும், இந்தக் கொள்கை 9/11 பயங்கரவாதத் தாக்குதல்களுக்குப் பிறகு பயங்கரவாத எதிர்ப்பு அணுகுமுறைக்கு மாறியது, பயங்கரவாதத்தைத் தடுப்பது, தடுப்பது மற்றும் பதிலளிப்பதில் அதிக தாக்குதல் நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கான சிறந்த வழிமுறைகளையும் வழிகளையும் வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டது .இந்த வகையில், பல கூட்டாட்சி நிறுவனங்கள் மற்றும் துறைகள் உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு பயங்கரவாத அச்சுறுத்தல்களின் அபாயங்களைக் குறைப்பதற்கான முயற்சிகளில் குறிப்பாக செயலில் பங்கு வகித்துள்ளன. இந்த பயங்கரவாத எதிர்ப்பு முயற்சிகள் விமர்சனங்களைப் பெற்றுள்ளன, மேலும் அவற்றின் செயல்திறன் சில அறிஞர்கள் மற்றும் பயங்கரவாத எதிர்ப்பு நிபுணர்களால் கேள்விக்குள்ளாக்கப்பட்டுள்ளது.

9/11 பயங்கரவாதத் தாக்குதல்கள் பயங்கரவாதம் பற்றிய ஆய்வுகளிலும், கொள்கை வகுப்பில் அனுபவ ஆராய்ச்சியைப் பயன்படுத்துவதிலும் பொதுவான ஆர்வத்தை அதிகரித்த போதிலும் 9/11 பயங்கரவாத எதிர்ப்புக் கொள்கைகளின் செயல்திறனை ஆராய இன்னும் அளவு ஆய்வுகள் தேவைப்படுகின்றன.சில

ஆராய்ச்சியாளர்கள் உலகளாவிய பயங்கரவாதத்தின் பல அம்சங்களில் 9/11 பயங்கரவாதத் தாக்குதல்களின் விளைவுகளை ஆய்வு செய்திருந்தாலும் 9/11க்குப் பிறகு பயங்கரவாத எதிர்ப்புக் கொள்கை மாற்றங்களின் தாக்கத்தை குறிப்பாக அமெரிக்காவிற்குள்ளும் வெளியேயும் பயங்கரவாதத் தாக்குதல்களை எதிர்கொள்வதன் வெற்றியில் மதிப்பிடுவதற்கு அதிக அனுபவ ஆராய்ச்சி தேவை .இந்த அனுபவ ஆராய்ச்சி முயற்சிகள் பயங்கரவாத எதிர்ப்பு முயற்சிகளின் செயல்திறனை மதிப்பிடவும், உகந்ததாக பயனுள்ள சான்றுகள் சார்ந்த பயங்கரவாத எதிர்ப்புக் கொள்கைகளை உருவாக்கவும் உதவும்.

பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான அமெரிக்கப் போர்

பயங்கரவாத எதிர்ப்பு என்பது ஒரு சிக்கலான மற்றும் பன்முகத்தன்மை கொண்ட சொல்லாகும், இதில் உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் பயங்கரவாத அமைப்புகள் மற்றும் அவற்றின் துணை அமைப்புகளின் செயல்பாடுகளை மட்டுப்படுத்துவதற்கான உள்நாட்டு மற்றும் வெளியுறவுக் கொள்கை முயற்சிகள் அடங்கும்.

பயங்கரவாத எதிர்ப்பு என்பது பயங்கரவாத நடவடிக்கைகள் மற்றும் அச்சுறுத்தல்களைத் தடுப்பதற்கும், தடுப்பதற்கும், பதிலளிப்பதற்கும், அதன் மூலம் அமெரிக்கா மற்றும் அதன் குடிமக்களின் பாதுகாப்பையும் பாதுகாப்பையும் உறுதி செய்வதற்கும், முன்கூட்டியே மற்றும் எதிர்வினையாற்றும் முயற்சிகள் என வரையறுக்கிறது .இதில் உளவுத்துறை சேகரிப்பு, சட்ட அமலாக்க நடவடிக்கைகள், எல்லைப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள், அவசரகால பதில் திட்டமிடல் மற்றும் பொது விழிப்புணர்வு முயற்சிகள் போன்ற பல்வேறு உத்திகள் அடங்கும், அவை பயங்கரவாத சதிகளை சீர்குலைத்தல், பயங்கரவாத வலையமைப்புகளை அழித்தல் மற்றும் சாத்தியமான தாக்குதல்களிலிருந்து முக்கியமான உள்கட்டமைப்பு மற்றும் முக்கிய சொத்துக்களைப் பாதுகாத்தல் ஆகியவற்றை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன .மேலும், அமெரிக்க படி , பயங்கரவாத எதிர்ப்பு முயற்சிகளில் " பயங்கரவாதிகள், அவர்களின் அமைப்புகள் மற்றும் நெட்வொர்க்குகளை நடுநிலையாக்க எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் மற்றும் நடவடிக்கைகள் அடங்கும், இதனால் அவர்கள் பயத்தை ஏற்படுத்தவும்,

அரசாங்கங்கள் அல்லது சமூகங்களை அவர்களின் இலக்குகளை அடைய வற்புறுத்தவும் வன்முறையைப் பயன்படுத்த இயலாது".

பயங்கரவாத எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளில் மூன்று முதன்மை பிரிவுகள் உள்ளன : தற்காப்பு, முன்னெச்சரிக்கை மற்றும் சமரச உத்திகள். விமான நிலைய உலோகக் கண்டுபிடிப்பான்கள் மற்றும் உளவுத்துறை சேகரிப்பு உள்ளிட்ட உதாரணங்களுடன், பயங்கரவாதத் தாக்குதல்களின் செலவை அதிகரிப்பதன் மூலமோ அல்லது தளவாட வெற்றிக்கான வாய்ப்பைக் குறைப்பதன் மூலமோ தற்காப்பு முயற்சிகள் கவனம் செலுத்துகின்றன .முன்னெச்சரிக்கை முயற்சிகள் பயங்கரவாதக் குழுக்களை பலவீனப்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்ட தாக்குதல் நடவடிக்கைகளை உள்ளடக்கியது, அதாவது செயல்பாட்டாளர்களைக் கைப்பற்றுதல், நிதி வலைப்பின்னல்களை சீர்குலைத்தல் மற்றும் அரசு ஆதரவாளர்களுக்கு எதிராக பழிவாங்குதல் .பயங்கரவாத அச்சுறுத்தலைத் தணிப்பதும், சிறந்த முறையில் ஒழிப்பதும் இதன் நோக்கமாகும், இதனால் தற்காப்புத் தலையீடுகளுக்கான தேவையைக் குறைப்பதாகும் .அமைதியான நடவடிக்கைகள் பயங்கரவாதக் குழுக்களின் அமைதியான நடவடிக்கைகளை ஊக்குவிப்பதை உள்ளடக்கியது, வன்முறையற்ற நடவடிக்கைகளின் ஒப்பீட்டு செலவைக் குறைக்க, முறையான அரசியல் ஈடுபாடு அல்லது வன்முறையற்ற போராட்டத்துடன் ஒப்பிடும்போது அதன் ஒப்பீட்டு விலையை உயர்த்துவதன் மூலம் பயங்கரவாதத்தை ஊக்கப்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது..

9/11 பயங்கரவாதத் தாக்குதல்கள் பயங்கரவாதத்தை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கான குறிப்பிடத்தக்க அமெரிக்க முன்முயற்சிகளைத் தூண்டின, இது அமெரிக்காவில் சிறந்த பயங்கரவாத எதிர்ப்பு அமைப்பை உருவாக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்ட முக்கிய கொள்கை மாற்றங்கள் மற்றும் நிர்வாக சீர்திருத்தங்களுக்கு வழிவகுத்தது .உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் தாக்குதல் மற்றும் தற்காப்பு பயங்கரவாத எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளின் செயல்திறனை அதிகரிக்க இந்தக் கொள்கை மாற்றங்கள் முயன்றன .9/11 தாக்குதல்களுக்கு ஒரு மாதத்திற்குப் பிறகு பிறப்பிக்கப்பட்ட நிர்வாக உத்தரவின் மூலம் ஜனாதிபதி புஷ்ஷால் உள்நாட்டுப் பாதுகாப்பு அலுவலகத்தை நிறுவுவது உள்நாட்டு பயங்கரவாத எதிர்ப்பு நடவடிக்கையில் முதன்மையான

மாற்றங்களில் ஒன்றாகும் .ஒரு வருடத்திற்குள், இந்த அலுவலகம், விமானப் போக்குவரத்து மற்றும் எல்லைப் பாதுகாப்பு, கடல்சார் பாதுகாப்பு, சைபர் பாதுகாப்பு மற்றும் அவசரகால பதில் அமைப்புகள் உள்ளிட்ட பல்வேறு பாதுகாப்பு களங்களில் உள்நாட்டு மற்றும் சர்வதேச அச்சுறுத்தல்களை நிவர்த்தி செய்வதற்காக கூட்டாட்சி அரசாங்கத்திற்குள் DHS ஆக உருவெடுத்தது .9/11 க்குப் பிறகு அமெரிக்க பயங்கரவாத எதிர்ப்புக் கொள்கையில் மற்றொரு முக்கியமான மாற்றம், பயங்கரவாதிகளைத் தடுத்து வழக்குத் தொடரவும், பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான சட்ட அமலாக்க முயற்சிகளை வலுப்படுத்தவும், பயங்கரவாத எதிர்ப்பு விசாரணைகளில் சட்ட அமலாக்கத்தின் திறனை அதிகரிக்கவும் பல்வேறு விதிகளை உள்ளடக்கிய USA PATRIOT ACT (பயங்கரவாதத்தைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்குத் தேவையான பொருத்தமான கருவிகளை வழங்குவதன் மூலம் அமெரிக்காவை ஒன்றிணைத்து வலுப்படுத்துதல் (ஆகும் . அரசியலமைப்பு மீறல் மற்றும் கூட்டாட்சி சட்ட அமலாக்க நிறுவனங்களின் துஷ்பிரயோகம் காரணமாக சிவில் உரிமைகள் வக்கீல்கள் இந்தச் சட்டத்தை விமர்சித்த போதிலும், 9/11 பயங்கரவாதத் தாக்குதல்களின் சூழலில் தீவிரவாத எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகள் விரைவாக நிறைவேற்றப்பட்டன..

9/11 க்குப் பிறகு பயங்கரவாத எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளில் ஏற்பட்ட உள்நாட்டுக் கொள்கை மாற்றங்களுக்கு மேலதிகமாக, அமெரிக்க அரசாங்கம் சர்வதேச மட்டத்தில் அதன் பயங்கரவாத எதிர்ப்பு முயற்சிகளையும் தீவிரப்படுத்தியது, பெரும்பாலும் "பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான போர்" என்ற வார்த்தையுடன் .9/11 பயங்கரவாதத் தாக்குதல்களுக்கு ஒரு வாரத்திற்குப் பிறகு, தாக்குதல்களில் ஈடுபட்ட நாடுகள், அமைப்புகள் அல்லது தனிநபர்களுக்கு எதிராக இராணுவப் படையைப் பயன்படுத்துவதை அங்கீகரிக்கும் தீர்மானத்தை அமெரிக்க காங்கிரஸ் நிறைவேற்றியது . முதலாவதாக, 9/11 தாக்குதல்கள், அல்-கொய்தாவுக்கு ஆதரவளித்ததாலும், பிற தீவிர பயங்கரவாதக் குழுக்களுக்கு பாதுகாப்பான புகலிடங்களை வழங்கியதாலும் ஆப்கானிஸ்தானை ஆக்கிரமிப்பதன் மூலம் அமெரிக்காவை பதிலடி கொடுக்கத் தூண்டியது .அக்டோபர் 7, 2001 அன்று, ஆப்கானிஸ்தானில் உள்ள தலிபான் ஆட்சியை

அகற்றி, அங்கு அமைந்துள்ள ஓசாமா பின்லேடனின் பயங்கரவாத வலையமைப்பை அகற்றும் நோக்கத்துடன், ஆபரேஷன் எண்டியூரிங் ஃப்ரீடம் என்று அழைக்கப்படும் அமெரிக்கா தலைமையிலான சர்வதேச இராணுவ நடவடிக்கை தொடங்கியது .2 மாதங்களுக்குள், அமெரிக்கப் படைகள் தலிபான்களை செயல்பாட்டு அதிகாரத்திலிருந்து அகற்றின .தலிபானின் அதிகாரப்பூர்வ வீழ்ச்சி இருந்தபோதிலும், அல்-கொய்தாவின் தலைவர்கள் மலைகளில் தொடர்ந்து ஒளிந்து கொண்டுள்ளனர் .ஒரு தசாப்த கால பயங்கரவாத எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளுக்குப் பிறகு, செப்டம்பர் 11 தாக்குதல்களுக்கு மூளையாக செயல்பட்ட ஓசாமா பின்லேடனை அமெரிக்கப் படைகள் மே 2, 2011 அன்று பாகிஸ்தானின் அபோட்டாபாத்தில் உள்ள ஒரு மறைவிடத்தில் கொன்றன .அதைத் தொடர்ந்து, ஜூன் 2011 இல், ஆப்கானிஸ்தானில் இருந்து அமெரிக்கப் படைகள் திரும்பப் பெறத் தொடங்கின, மேலும் ஆகஸ்ட் 2021 இல் அமெரிக்கப் படைகள் முழுமையாக திரும்பப் பெறப்பட்டன.. இரண்டு தசாப்த கால பயங்கரவாத எதிர்ப்பு முயற்சிகளின் போது, ஆப்கானிஸ்தான் மீண்டும் பயங்கரவாதிகளுக்கு பாதுகாப்பான புகலிடமாக மாறுவதைத் தடுக்க அமெரிக்கா இலக்கு வைத்தது, இதனால் வலுவான பயங்கரவாத எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகள், கிளர்ச்சிக்கு எதிரான நீண்டகால முயற்சிகள், தேசத்தைக் கட்டியெழுப்பும் முயற்சிகள், பாதுகாப்பு உதவி மற்றும் காபூலில் ஒரு நிலையான அரசாங்கத்தை நிறுவுவதற்கான முயற்சிகள் தேவைப்பட்டன .சில வெற்றிகளைப் பெற்ற போதிலும், இரண்டு தசாப்தங்களுக்குப் பிறகு ஒட்டுமொத்த முயற்சி தோல்வியடைந்தது .படைகள் பின்வாங்கியதும், ஆப்கானிஸ்தான் இஸ்லாமிய அரசு (கோரசான்) ISIS-K) இருப்பு, சில அல்-கொய்தா உறுப்பினர்களை தாலிபான்களுடன் இணைத்துக்கொள்வது, பொருளாதார நெருக்கடிகள், பதட்டமான சூழல், மேம்பட்ட இராணுவ உபகரணங்களை வைத்திருப்பது மற்றும் கடுமையான மனித உரிமைகள் மற்றும் பெண்கள் உரிமைகள் பிரச்சினைகள் போன்ற சவால்களை எதிர்கொண்டது..

கெம்புல்லோவ் மற்றும் சாண்ட்லர்) 2023) கருத்துப்படி, 9/11 நிகழ்வுகளுக்குப் பிறகு உள்நாட்டு மற்றும் சர்வதேச பயங்கரவாத தாக்குதல்களுக்கு இடையே குறிப்பிடத்தக்க ஏற்றத்தாழ்வு உள்ளது .நாட்டிற்குள் தீவிரப்படுத்தப்பட்ட பயங்கரவாத எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகள், அதாவது மேம்படுத்தப்பட்ட எல்லை மற்றும் விமான நிலைய பாதுகாப்பு மற்றும் கடுமையான சர்வதேச பயண நடவடிக்கைகள் காரணமாக உள்நாட்டு பயங்கரவாத சம்பவங்கள் நாடுகடந்த சம்பவங்களை விட அதிகமாக உள்ளன .இதன் விளைவாக, பயங்கரவாதிகள் உள்நாட்டு இலக்குகளை நோக்கி தங்கள் கவனத்தைத் திருப்பிவிட்டனர், குறிப்பாக 9/11க்குப் பிறகு வெளிநாட்டு இலக்குகள் தங்கள் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை வலுப்படுத்தியதால் .உண்மையில், உலகளாவிய பயங்கரவாத குறியீடு உலகளாவிய பயங்கரவாத சம்பவங்களில் 22% குறைப்பு 3,350 ஆகக் குறைந்துள்ளதாக அறிவித்தது, ஆனால் தாக்குதல்கள் மேலும் கொடியதாக மாறியது . 2023 ஆம் ஆண்டில், பயங்கரவாதத்தால் ஏற்பட்ட இறப்புகள் 8,352 ஆக உயர்ந்தன, இது 22% அதிகரிப்பு மற்றும் 2017 க்குப் பிறகு மிக உயர்ந்தது .மேலும், பயங்கரவாத சம்பவங்களைப் புகாரளிக்கும் நாடுகளின் எண்ணிக்கை உலகளவில் 50 ஆகக் குறைந்துள்ளது .இருப்பினும், உலகளாவிய பயங்கரவாத தாக்குதல்களில் ஒட்டுமொத்த சரிவு இருந்தபோதிலும், அமெரிக்காவில் உள்நாட்டு பயங்கரவாத அச்சுறுத்தல் அதிகரித்து வருகிறது. 1994 மற்றும் 2020 க்கு இடையில் அமெரிக்காவிற்குள் 893 பயங்கரவாத தாக்குதல்கள் மற்றும் சதித்திட்டங்கள் நடந்ததாக தெரிவித்துள்ளது .இந்த சம்பவங்களில் பெரும்பாலானவை, 57%, வலதுசாரி குழுக்களால் நடத்தப்பட்டன, அதே நேரத்தில் 25% இடதுசாரி குழுக்களாலும், 15% ஜிஹாதி பயங்கரவாதிகளாலும், 3% இனக்குழுக்களாலும் நடத்தப்பட்டன.

உள்நாட்டு வலதுசாரி பயங்கரவாதத்தை தீவிர தேசியவாதம், இனவெறி, வெள்ளை மேலாதிக்கம், கிறிஸ்தவ மத தீவிரவாதம் மற்றும் அரசாங்க எதிர்ப்பு நம்பிக்கைகள் போன்ற தீவிரவாத சித்தாந்தங்களால் இயக்கப்படுவதாக வரையறுத்தார், இது குறிப்பிடத்தக்க மற்றும் வளர்ந்து வரும் அச்சுறுத்தலை முன்வைக்கிறது,

பெரும்பாலும் சர்வதேச நோக்கங்கள் இல்லாமல். படி , கடந்த ஐந்து தசாப்தங்களாக, அமெரிக்காவில் வலதுசாரி தீவிரவாதம் தொடர்ச்சியான சுழற்சிகளைக் காட்டியுள்ளது . இது 1980 களின் முற்பகுதியிலிருந்து நடுப்பகுதி வரையிலான காலத்தில் பொருளாதார வீழ்ச்சியால் பாதிக்கப்பட்டு மீண்டும் எழுச்சியுடன் தொடங்கியது, இது வெள்ளை மேலாதிக்கவாதிகள் மற்றும் அரசாங்க எதிர்ப்பு தீவிரவாதிகளிடையே அதிகரித்த எண்ணிக்கை மற்றும் வன்முறைக்கு வழிவகுத்தது, இது தசாப்தத்தின் இறுதியில் குறைந்தது .1990 களின் நடுப்பகுதி முதல் பிற்பகுதி வரை மற்றொரு உச்சநிலை ஏற்பட்டது, இது ரூபி ரிட்ஜ் மற்றும் வாகோ போன்ற சம்பவங்களால் மோசமடைந்தது, இதன் விளைவாக 2000 களின் முற்பகுதியில், குறிப்பாக அரசாங்க எதிர்ப்பு போராளிகளுக்குள் ஒரு சரிவு ஏற்பட்டது .2000களின் பிற்பகுதியில் மூன்றாவது எழுச்சி தோன்றியது, பராக் ஒபாமாவின் தேர்தல், பொருளாதார நெருக்கடிகள் மற்றும் சமூக ஊடகங்களின் தாக்கம் போன்ற காரணிகளால் உந்தப்பட்டது, இது ஆரம்பத்தில் அரசாங்க எதிர்ப்பு தீவிரவாதிகளைப் பாதித்தது, பின்னர் 2015 வாக்கில் வெள்ளை மேலாதிக்க இயக்கத்தில் குறிப்பிடத்தக்க மீள் எழுச்சிக்கு பங்களித்தது .இது 2021 இல் ஜனவரி 6 ஆம் தேதி அமெரிக்க தலைநகர் மீதான தாக்குதலுடன் உச்சத்தை எட்டியது.. உண்மையில், அமெரிக்க சட்ட அமலாக்க மற்றும் உளவுத்துறை சமூகம் உள்நாட்டு பயங்கரவாத குழுக்களை சமாளிக்க சர்வதேச பயங்கரவாதத்தில் தங்கள் அனுபவத்தைப் பயன்படுத்தலாம் .இருப்பினும், சர்வதேச பயங்கரவாத அச்சுறுத்தல் இருப்பதால் அமெரிக்காவில் உள்நாட்டு பயங்கரவாத அச்சுறுத்தல்களை மதிப்பிடுவதற்கு தெளிவான அடிப்படை இல்லை .முதலாவதாக, உள்நாட்டு அச்சுறுத்தலை விவரிக்க கூட்டாட்சி அமைப்புகள் வெவ்வேறு சொற்களைப் பயன்படுத்துகின்றன .இரண்டாவதாக, வெளிநாட்டு பயங்கரவாத அமைப்புகளைப் போல ஒரு குறிப்பிட்ட உள்நாட்டு குழுவை பயங்கரவாத அமைப்பாக நியமிப்பதற்கான அதிகாரப்பூர்வ முறை எதுவும் இல்லை . இறுதியாக, அமெரிக்காவில் சட்ட அமலாக்க நிறுவனங்களால் விசாரிக்கப்பட்ட உள்நாட்டு பயங்கரவாத சதித்திட்டங்கள் மற்றும் தாக்குதல்களின் எண்ணிக்கையைப் புகாரளிக்கும் அதிகாரப்பூர்வ புள்ளிவிவரங்கள் எதுவும் கிடைக்கவில்லை..

பயங்கரவாதத்திற்கான காரணங்கள்

பயங்கரவாதத்திற்கான அடித்தளங்களுக்கு பல காரணங்கள் உள்ளன, அவற்றில் சில: நிதி காரணம் மற்றும் கடுமையான காரணம். முதல் காரணம், இது தனிநபர்களுக்கான நிதி காரணிகளால் ஏற்படுகிறது. நில மாற்றங்கள், நகரமயமாக்கல், வேலையின்மை, நில உரிமையாளர்கள் மூலம் துரதிர்ஷ்டவசமான தொழிலாளர்களை துஷ்பிரயோகம் செய்தல் , இது தனிநபர்கள் மற்றும் பொதுமக்களிடையே தொந்தரவு மற்றும் துயரத்தை ஏற்படுத்துகிறது, மேலும் இது பல்வேறு பெயர்களில் செயல்படும் கம்யூனிஸ்ட்/மாவோயிஸ்ட் கூட்டங்கள் போன்ற தத்துவார்த்த பயத்தை ஏற்படுத்தும் குழுக்களை உருவாக்குகிறது. இது தீர்க்கப்படாவிட்டால் பெரிய பிரச்சினைகளுக்கு வழிவகுக்கும், இல்லையெனில் அது ஒரு பெரிய பிரச்சினையாக மாறி மக்கள் மற்றும் பொது அதிகாரிகளிடையே மோதலை ஏற்படுத்தும். ஆந்திரா, மத்தியப் பிரதேசம், ஒரிசா மற்றும் பீகார் ஆகியவை இந்தப் பிரச்சினையில் ஆழமாக பாதிக்கப்பட்ட மாநிலங்கள்.

கடுமையான காரணங்களைத் தவிர, சில மதங்களுக்கும் சில கண்டிப்பான நபர்களுக்கும் இடையிலான கடுமையான நம்பிக்கைகள் அல்லது அவர்களின் ஆர்வம் அல்லது மோதல் காரணமாகவும் அவ்வப்போது பிரச்சினை எழுகிறது. சில சந்தர்ப்பங்களில் பிரச்சினை கணிசமாக பெரிதாகி, எதிரி மத நபர்களை அச்சுறுத்துவது போன்ற பயங்கரவாதமாக மாறுகிறது. இந்த வகையான நோக்கம் இன்றுவரை வட இந்தியாவின் பகுதிகளில் கூட தொடர்கிறது. உதாரணமாக; பஞ்சாபில் பல்வேறு அமைப்புகளுடன் தொடர்புடைய சில சீக்கிய கூறுகள் சீக்கியர்களுக்கு காலிஸ்தான் என்ற சுதந்திர அரசை உருவாக்கக் கோரி பயங்கரவாதத்தில் இறங்கின. ஜே மற்றும் கே இல், பல்வேறு அமைப்புகளுடன் தொடர்புடைய முஸ்லிம்கள் மோதல் இலக்குகளுக்காக பயங்கரவாதத்தில் இறங்கினர். இந்த வகையான பிரச்சினைகள் பயங்கரவாதத்தைத் தூண்டுகின்றன, மேலும் பயங்கரவாதம் பின்வரும் காரணங்களை மட்டுமே கொண்டு வருகிறது.

1. தனிநபர்கள் சண்டையிடுவதாலும், நேர்மையானவர்கள் கூட தங்களுக்குள் சண்டையிடுவதாலும் தனிநபர்களுக்கு பரவுதல்.

2. சாதி மற்றும் மத அரசியலை மாசுபடுத்துவதற்காக இந்தியா உலகில் நான்காவது பெரிய எண்ணிக்கையிலான பயங்கரமான தாக்குதல்களை எதிர்கொண்டது.
3. மதத்தை ஊக்குவிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்ட வன்முறை நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வது.
4. அதிகரித்து வரும் மக்கள் தொகை,
5. வறுமை,
6. கல்வியறிவின்மை.
7. தவறான சரிசெய்தல்.
8. சமூக, அரசியல் அமைப்பு.
9. ஊழல்.
10. பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வு
11. சாதியம்.
12. பொருளாதார ஒற்றுமையின்மை.
13. துப்பாக்கிகள், பீரங்கிகள், ஹைட்ரஜன் குண்டுகள், இயந்திர துப்பாக்கிகள், அணு ஆயுதங்கள், அணுகுண்டுகள், ஏவுகணைகள் உள்ளிட்ட பல அழிவுகரமான ஆயுதங்கள். பயங்கரவாதக் கட்டுரையின் முடிவையும் படியுங்கள்.

இந்தியாவில் பயங்கரவாதத்தின் வகைகள்

மிகவும் பரவலான பயங்கரவாத வகைகளில் ஒன்று. இன தேசபக்தி மிகப்பெரிய சக்தியையும், மனக்கிளர்ச்சியையும் கொண்டிருப்பதாலும், இனப் போராட்டங்கள் சில நாடுகள், பகுதிகள் மற்றும் முழு உலக உள்ளூர் பகுதிக்கும் ஒரு உண்மையான பிரச்சினையாக மாறியுள்ளதாலும் இது நிகழ்கிறது. இந்த சர்ச்சைகள், மக்கள் குழுக்களின் தன்னம்பிக்கைக்கான இயல்பான உரிமையை அங்கீகரிப்பதற்கும், பொது ஒற்றுமை மற்றும் அரசின் பிராந்திய மரியாதையின் வழிகாட்டுதலுக்கும் இடையிலான முரண்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. இன பயங்கரவாதத்தின் நோக்கம் அரசியல் வட்டத்தில் ஒரு இனக் கூட்டத்தின் சலுகைகளைப் பாதுகாப்பதும் விரிவுபடுத்துவதும் ஆகும். உளவியல் ஒடுக்குமுறையாளர்கள், அடையாளத்தை

வெளிப்படுத்த மிருகத்தனத்தைப் பயன்படுத்தி, தங்களை அரசு கட்டமைப்புகளின் நெருப்பிற்கு அழைக்கும் அதே வேளையில், அது கூட்டத்தைக் கவனிக்க வைக்கிறது மற்றும் பொது சமூகத்தின் பார்வையில் ஒரு பாதிக்கப்பட்டவராகக் காட்ட அனுமதிக்கிறது, இது பொது எதிரொலியை மேலும் அதிகரிக்கிறது, மேலும் நிதி மற்றும் அரசியல் உதவியை வழங்குகிறது.

மத பயங்கரவாதம்

இன்றைய பயங்கரவாத செயல்கள் பொதுவாக கிரகத்தின் ஒரு பக்கத்திலிருந்து மறு பக்கத்திற்கு கடுமையான நோக்கங்களால் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன. ஹாஃப்மேனின் கூற்றுப்படி, ஓரளவு அல்லது முழுமையாக ஒரு கடுமையான குறிக்கோளால் தூண்டப்படும் பயங்கரவாதிகள், தீய செயல்களை ஒரு பரலோக உறுதிமொழியாகவோ அல்லது புனிதமான ஆர்ப்பாட்டமாகவோ பார்க்கிறார்கள். மற்ற பயங்கரவாத கூட்டங்களுக்கு மாறாக, இது சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி சட்டப்பூர்வமாக்கல் மற்றும் பாதுகாப்பை ஏற்றுக்கொள்கிறது, மேலும் இந்த தனித்துவமான கூறுகள் கடுமையான உளவியல் ஒடுக்குமுறையை இயற்கையில் கடுமையாக தீங்கு விளைவிக்கின்றன.

இடதுசாரி பயங்கரவாதம்

தீவிரவாதக் குற்றச்சாட்டுகளால் பெரும்பாலும் உயிர்ப்பிக்கப்பட்ட தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் காட்டுமிராண்டித்தனம், காலப்போக்கில் சில நிகழ்வுகளில் தீர்ப்பின் உச்சக்கட்டத்திற்கு எதிராக செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக, லெனின் மற்றும் மாவோ சேதுங் போன்ற சோசலிஸ்டுகள் இந்த சிந்தனையை தங்கள் படைப்புகள் மற்றும் உரைகளில் (மாவோ சேதுங்) நகர்த்தினர். தீவிரவாத தத்துவத்தின்படி, ஒரு தொழில்முனைவோர் சமூகத்தில் தற்போதுள்ள அனைத்து சமூக தொடர்புகள் மற்றும் அரசியல் வடிவமைப்புகளும் இயற்கையில் தெளிவற்றவை, மேலும் கடுமையான வழிமுறைகள் மூலம் முற்போக்கான மாற்றம் தேவைப்படுகிறது. உதாரணமாக, முன்னாள் மேற்கு ஜெர்மனியில் சிவப்பு ஆயுதப்படை குழு அல்லது பாதர் மெய்ன், இந்தியா மற்றும் நேபாளத்தில் உள்ள மாவோயிஸ்ட் கூட்டங்கள் வீட்டிற்கு அருகில் மிகவும் திறம்பட அடையாளம் காணக்கூடிய கூட்டங்கள்.

வலதுசாரி பயங்கரவாதம்

பழமைவாத சங்கங்கள் பொதுவாக விதிமுறையைப் பேணுவதையோ அல்லது பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய ஒரு கடந்த கால நிலைக்குத் திரும்புவதையோ குறிக்கின்றன. பழமைவாத சிந்தனைகள் சில சமயங்களில் இன/வெறித்தனமான பரிந்துரைகளையும் எடுக்கலாம். " மோசமாக நடத்தப்பட்ட" சிறுபான்மையினரின் (உதாரணமாக ஜெர்மனியில் நாஜி கட்சி) சுதந்திரங்களைப் பாதுகாக்க நிலத்தைப் பெறவோ அல்லது அண்டை நாட்டில் தலையிடவோ அவர்கள் பொது அதிகாரியை வலியுறுத்தலாம். இந்த வகைப்பாட்டிற்காக நிலையற்ற மக்களுக்கு எதிரான உளவியல் போர்க்குணமிக்க தீய நோக்கமும் நினைவுகூரப்படுகிறது. பாரம்பரிய காட்டுமிராண்டித்தனத்திற்கு மதம் ஒரு ஊற்றாக இருக்க முடியும் என்பது மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவற்றில் சில உதாரணங்கள் ஜெர்மனியில் நாசிசம், இத்தாலியில் அடிப்படைவாதிகள் மற்றும் பல.

போதைப்பொருள் பயங்கரவாதம்

போதைப்பொருள் பயங்கரவாதம், அதன் தனித்துவமான அர்த்தத்தில், காட்டுமிராண்டித்தனம் மற்றும் பயங்கரவாதம் மூலம் நிர்வாகத்தின் அல்லது சமூகத்தின் உத்திகளைப் பாதிக்க வியாபாரிகளின் முயற்சிகளை அமைதிப்படுத்துவதையும், அத்தகைய கொடூரத்தின் திறமையான ஆபத்து அல்லது பயன்பாட்டின் மூலம் அமைதிப்படுத்த விரோதமான சட்டத்தை செயல்படுத்துவதைத் தடுப்பதையும் குறிக்கிறது. அதனுடன் இணைந்த பகுதிகள் அல்லது நாடுகள் தற்போது அல்லது அதற்கு முன்பு போதைப்பொருள் பயங்கரவாதம் அல்லது போதைப்பொருள் போரை நடத்துகின்றன: ஆப்கானிஸ்தான், ஆப்கானிஸ்தான் போரில் ஓபியம் மற்றும் ஹெராயின் ஒப்பந்தங்கள் மூலம் பயிற்சிகளுக்கு மானியம் வழங்குகின்றன. மும்பை குண்டுவெடிப்புகளை இந்தியாவின் டி-அமைப்பு, மும்பையை தளமாகக் கொண்ட ஒரு தவறான செயல் குழுவால் செய்யப்பட்டது. பாகிஸ்தான் அறிவில் உள்ள அவர்களின் தொடர்புகள் மூலம், அவர்கள் பெரிய அளவிலான ஓபியேட் விற்பனையில் ஈடுபட்டதாகக் கூறப்படுகிறது.

சைபர் பயங்கரவாதம்

இணையம் மற்றும் உளவியல் போர் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் போது இது நிகழ்கிறது. இது கணினிகள், நிறுவனங்கள் மற்றும் அவற்றில் சேமிக்கப்படும் தரவுகள்

மீதான சட்டவிரோத தாக்குதல்கள் மற்றும் தாக்குதல்களின் அபாயங்களைக் குறிக்கிறது , அவை அரசியல் அல்லது சமூக இலக்குகளைத் துரத்தும் ஒரு நிர்வாகத்தையோ அல்லது அதன் குடிமக்களையோ பயமுறுத்தவோ அல்லது தூண்டவோ செய்யப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, கணினி தொற்றுகள், புழுக்கள், தீம்பொருள், ஹேக்கிங், ரான்சம்வேர், ஃபிஷிங் போன்றவை.

உயிரி பயங்கரவாதம்

உயிரியல் பயங்கரவாதம் என்பது உயிரியல் காரணிகளை வேண்டுமென்றே வெளியிடுவது அல்லது பரப்புவதை உள்ளடக்கியது. பாக்டீரியா, வைரஸ்கள், பூச்சிகள், பூஞ்சைகள் மற்றும்/அல்லது நச்சுகள் உயிரியல் போரில் பயன்படுத்தப்படுவது போலவே, இந்த காரணிகளும் இயற்கையாகவே நிகழும் அல்லது மனிதனால் மாற்றியமைக்கப்பட்டவையாக இருக்கலாம். பிளேக் சடலங்கள் உயிரியல் போருக்கு கடைசியாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட காலம் 1710 ஆம் ஆண்டு, ரஷ்யப் படைகள் ஸ்வீடிஷ் துருப்புக்களை ரிகா நகரச் சுவர்கள் மீது பிளேக் நோயால் பாதிக்கப்பட்ட உடல்களை வீசித் தாக்கியபோது.

எல்லை தாண்டிய பயங்கரவாதம்

ஒரு நாட்டின் மண் அதன் எல்லையை ஒட்டிய நாடுகளுக்கு எதிராக அச்சத்தை பரப்பவோ அல்லது பயங்கரவாதத்தில் ஈடுபடவோ பயன்படுத்தப்பட்டால், அது எல்லை தாண்டிய பயங்கரவாதம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. பாகிஸ்தானை ஆதாரமாகக் கொண்ட எல்லை தாண்டிய பயங்கரவாதத்தால் இந்தியா பாதிக்கப்பட்டுள்ளது.

எல்லை தாண்டிய பயங்கரவாதத்திற்கான ரூ.எஸ். பின்வருமாறு

உள்துறை உதவி: தத்துவார்த்த அல்லது இனப் பாகுபாடு, பயம், பணம் தொடர்பான தூண்டுதல் போன்ற பல்வேறு காரணங்களுக்காக பயங்கரவாதிகள் அருகிலுள்ள நபர்களிடமிருந்து தொடர்ந்து ஆதரவைப் பெறுகிறார்கள். சீரழிந்த அதிகாரிகள்: துரதிர்ஷ்டவசமாக, ஒரு நாட்டின் அமைப்பில் உள்ள பல அதிகாரிகள் பயங்கரவாதிகளுக்கு உதவலாம் மற்றும் பண லாபத்திற்காக மட்டுமே பயம் தூண்டும் நடவடிக்கைகளுக்காக அவர்களை தவறாக நாட்டிற்குள் நுழைய அனுமதிக்கலாம். ஊடுருவக்கூடிய எல்லைகள்: எல்லை மிகவும் பாதுகாப்பானது அல்ல என்பதைக்

காட்டுகின்றன. தீவிர பிரதேசம் மற்றும் வெவ்வேறு நிலைமைகள் காரணமாக, இந்தியாவின் அண்டை நாடுகளின் பெரும் பகுதியினருடனான எல்லைகளை உண்மையிலேயே சரி செய்யவோ அல்லது இணைக்கவோ முடியாது. உளவியல் போராளி சங்கங்கள் மற்றொரு நாட்டிற்குள் நுழைய நுண்ணிய எல்லைகளைப் பயன்படுத்துகின்றன. அரசு சாரா பொழுதுபோக்கு நிறுவனங்களின் ஆதரவு: பாகிஸ்தானுடனான இந்தியாவின் இறுக்கமான உறவு, அதிருப்தி கூட்டங்களுக்கான கடைசி விருப்பத்தின் உதவியை நிலைநிறுத்துகிறது, இதற்கு பாகிஸ்தான் முயற்சி பணம், ஆயுதங்கள் மற்றும் பயிற்சி அளிக்கிறது.

பயங்கரவாதத்தின் தாக்கங்கள்

இது உலகளாவிய நல்லிணக்கம் மற்றும் பாதுகாப்பிற்கு ஒரு மிகப்பெரிய சோதனையாகும், அதே போல் மனிதகுலத்தின் அடிப்படை நல்லிணக்கம் மற்றும் வளர்ச்சிக்கான தரநிலைகளுக்கும் ஆபத்தை ஏற்படுத்துகிறது. உளவியல் போர்க்குணமிக்க நடவடிக்கைகள் சட்டமன்றங்களை பலவீனப்படுத்துகின்றன மற்றும் நிதி மற்றும் சமூக முன்னேற்றத்தைத் தடுக்கின்றன, சட்டவிரோத அச்சுறுத்தலின் பேரழிவு தரும் மனித இழப்பு உயிர்களை இழக்கிறது அல்லது என்றென்றும் சரிசெய்யப்படுகிறது. பயத்தின் அடிப்படையிலான அடக்குமுறையாளர் அவ்வப்போது பொது வரம்புகளுக்கு அப்பால் உயர் முயற்சிக்கிறார். CBRNE (செயற்கை, இயற்கை, கதிரியக்க, அணு மற்றும் வெடிபொருட்கள்) பொருட்களுடன் பயத்தின் அடிப்படையிலான அடக்குமுறையாளர் தாக்குதல்கள் மக்கள் மற்றும் அடித்தளத்திற்கு அழிக்கும் கருத்துக்களைக் கொண்டுள்ளன.

காஷ்மீர், மேல் கிழக்கு மற்றும் குறைவான முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பஞ்சாப் ஆகிய இடங்களில், பிரிவினைவாதிகளிடமிருந்தும், மைய, கிழக்கு மற்றும் தெற்கு மைய இந்தியாவில் இடதுசாரி வெறியர் கூட்டங்களிலிருந்தும் இந்தியா உளவியல் போரை எதிர்கொள்கிறது. 2008 மும்பை தாக்குதல்கள் நவம்பர் 2008 இல் நடந்த உளவியல் தீவிரவாத தாக்குதல்களின் தொடர்ச்சியாகும், இதில் பாகிஸ்தானிய இஸ்லாமிய பயங்கரவாத அமைப்பான லஷ்கர்-இ-தொய்பாவைச் சேர்ந்த பத்து பேர் நான்கு

நாட்களில் மும்பை முழுவதும் 12 ஒருங்கிணைந்த துப்பாக்கிச் சூடு மற்றும் குண்டுவீச்சு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டனர். இந்தியா உலகில் பயத்தால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட நாடுகளில் ஒன்றாகும். பொருளாதாரம் மற்றும் நல்லிணக்கத்திற்கான அமைப்பின் கூற்றுப்படி, 2018 ஆம் ஆண்டில் இந்தியா ஏழாவது இடத்தில் இருந்தது. 2001 மற்றும் 2018 ஆம் ஆண்டுகளில் இந்தியாவில் நடந்த பயங்கரவாத தாக்குதல்களில் சுமார் 8000 பேர் கொல்லப்பட்டதாக தெரிவிக்கப்பட்டது. ஜம்மு-காஷ்மீர் பிரதேசம் நாட்டில் பயத்தால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட தாக்குதல்களால் நகரத்தைச் சுற்றி ஒரு பரபரப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

இந்தியாவில் பயங்கரவாத சம்பவங்கள்

இந்தியா பல பயங்கரவாதத் தாக்குதல்களைச் சந்தித்துள்ளது, இது பொதுமக்களிடையே அச்சத்தை உருவாக்கி பெரும் அழிவை ஏற்படுத்தியுள்ளது. கடந்த சில ஆண்டுகளில் இந்தியாவைத் தாக்கிய முக்கிய பயங்கரவாதத் தாக்குதல்கள் சில: 1991-பஞ்சாப் கொலைகள், 1993-பம்பாய் குண்டுவெடிப்புத் தாக்குதல்கள், சென்னையில் ஆர்.எஸ்.எஸ் முற்றுகை, 2000-சர்ச் முற்றுகை, சிவப்பு பயங்கரவாதத் தாக்குதல், 2001-இந்திய நாடாளுமன்றத் தாக்குதல், 2002 மும்பை போக்குவரத்துத் தாக்குதல், அஷுர்தம் சரணாலயத்தின் மீதான தாக்குதல், 2003-மும்பை முற்றுகை, 2004-அசாமில் தேமாஜி பள்ளி குண்டுவெடிப்பு, 2005-டெல்லி குண்டுவெடிப்பு, இந்திய அறிவியல் ஸ்தாபன துப்பாக்கிச் சூடு, 2006-வாரணாசி குண்டுவெடிப்புகள், மும்பை ரயில் குண்டுவெடிப்புகள், மாலேகான் குண்டுவெடிப்புகள், 2007-சம்ஜேளதா எக்ஸ்பிரஸ் குண்டுவெடிப்புகள், மெக்கா மசூதி குண்டுவெடிப்பு, ஹைதராபாத் குண்டுவெடிப்பு, அஜ்மீர் தர்கா குண்டுவெடிப்பு, 2008-ஜெய்ப்பூர் குண்டுவெடிப்புகள், பெங்களூர் தொடர் தாக்கங்கள், அகமதாபாத் குண்டுவெடிப்புகள், டெல்லி குண்டுவெடிப்புகள், மும்பை தாக்குதல்கள், 2010-புனே முற்றுகை, வாரணாசி குண்டுவீச்சு.

புதிய தாக்குதல்களில் 2011-மும்பை முற்றுகை, டெல்லி குண்டுவெடிப்பு, 2012-புனே முற்றுகை, 2013-ஹைதராபாத் தாக்குதல்கள், ஸ்ரீநகர் தாக்குதல், புத்த கயா குண்டுவெடிப்பு, பாட்னா குண்டுவெடிப்பு, 2014-சத்தீஸ்கர் தாக்குதல், ஜார்க்கண்ட்

தாக்குதல், சென்னை ரயில் குண்டுவெடிப்பு, அசாம் காட்டுமிராண்டித்தனம், சர்ச் சாலை குண்டுவெடிப்பு தாக்குதல், பெங்களூரு, 2015-ஜம்மு தாக்குதல், குருதாஸ்பூர் தாக்குதல், பதான்கோட் தாக்குதல், 2016-உரி தாக்குதல், பாரமூல்லா தாக்குதல், 2017-போபால் உஜ்ஜைன் பயணிகள் ரயில் முற்றுகை, அமர்நாத் யாத்திரை தாக்குதல், 2018 சுக்மா தாக்குதல், 2019-புல்வாமா தாக்குதல் ஆகியவை அடங்கும்.

ஏப்ரல் 3, 2021 அன்று, மத்திய ரிசர்வ் காவல் படையின் உயரடுக்கு கோப்ரா பிரிவு, மாவட்ட ரிசர்வ் காவலர் மற்றும் சிறப்புப் பணிப் படையைச் சேர்ந்த பாதுகாப்புப் பணியாளர்கள், பழங்குடியினர் ஆதிக்கம் செலுத்தும் மத்திய இந்திய மாநிலமான சத்தீஸ்கரில் கிளர்ச்சி எதிர்ப்பு நடவடிக்கையின் போது பதுங்கியிருந்தனர். இரானுவ உளவுத்துறையின்படி செயல்படும் இந்திய பாதுகாப்புப் படையினர், பிஜாப்பூர் மாவட்டத்தின் அடர்ந்த காட்டுப் பகுதியில் ஒரு கிளர்ச்சியாளர் மறைவிடத்தைத் தாக்கியபோது சண்டை ஏற்பட்டது. மாநிலத் தலைநகர் ராய்ப்பூருக்கு தெற்கே 540 கிமீ (340 மைல்) தொலைவில் உள்ள எல்லையோர சுக்மா மாவட்டத்தில் நான்கு மணி நேரம் நீடித்த மாவோயிஸ்ட் கிளர்ச்சியாளர்களின் தாக்குதலில் குறைந்தது 22 இந்திய பாதுகாப்புப் படையினர் கொல்லப்பட்டனர் மற்றும் 30 பேர் காயமடைந்தனர். உயிரிழப்புகளையும் சந்தித்த கிளர்ச்சியாளர்கள், இறந்த வீரர்களின் ஆயுதங்களைக் கைப்பற்ற முடிந்தது. பின்னர், காணாமல் போன ஒரு சிப்பாயைக் கண்டுபிடிக்க ஒரு சோதனை நடவடிக்கை நடத்தப்பட்டது. சத்தீஸ்கர் முதல்வர் பூபேஷ் பாகேலின் கூற்றுப்படி, மாநிலத்தின் பஸ்தார் பிரிவில் நடந்த துப்பாக்கிச் சண்டையில் இரு தரப்பிலிருந்தும் "தோட்டாக்கள், கையெறி குண்டுகள் மற்றும் ராக்கெட் ஏவுகணைகள்" பயன்படுத்தப்பட்டன.

பயங்கரவாதத்தை எதிர்த்துப் போராட இந்தியா எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகள்

சட்டவிரோத நடவடிக்கைகள் (எதிர்ப்பு) திருத்தச் சட்டம் 1967 என்பது அனைத்து வகையான மன ஒடுக்குமுறைகளையும் எதிர்த்துப் போராடும் நோக்கில் இந்தியாவில் நடந்து வரும் சட்டமாகும். நவம்பர் 26, 2001 அன்று மும்பையில் நடந்த மன ஒடுக்குமுறையாளர் தாக்குதல்களைத் தொடர்ந்து, பொது அதிகாரசபை பொதுத் தேர்வு

அமைப்பை (NIA) உருவாக்கியது. 1990களின் இறுதிப் பகுதியிலிருந்து, மன ஒடுக்குமுறையை எதிர்த்துப் போராடுவதற்காக, உலகளாவிய சட்டவிரோத அச்சுறுத்தல் குறித்த முழுமையான நிகழ்ச்சி (CCIT) என்ற சர்வதேச அரசுகளுக்கிடையேயான நிகழ்ச்சிக்கு இந்தியா அழுத்தம் கொடுத்து வருகிறது. வரி ஏய்ப்பு மற்றும் மன ஒடுக்குமுறையை ஆதரிப்பதைத் தடுப்பதற்காக அர்ப்பணிக்கப்பட்ட சர்வதேச சங்கமான நிதிச் செயல்பாட்டுக் குழுவில் (FATF) இந்தியாவும் ஒரு உறுப்பினராக உள்ளது. நாட்டிற்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் மனப் போரை எதிர்த்துப் போராடும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ள ஆய்வு மற்றும் ஆய்வுப் பிரிவு (கச்சா), நுண்ணறிவுத் துறை (IB) மற்றும் பிறவற்றை உள்ளடக்கிய தரவு அலுவலகங்களின் அமைப்பை இந்தியா வைத்திருக்கிறது. ஒரு பொதுத் தரவுத் தளமும் (NATGRID) உள்ளது, இது இந்திய பாதுகாப்பு அமைப்புகளின் தரவுத் தொகுப்புகளை ஒன்றிணைத்து, இந்திய தரவுத் துறைகளால் பெறக்கூடிய தொலைநோக்கு அறிவுத் திட்டங்களைப் பெறுகிறது. பொது பாதுகாப்பு காவலாளி (NSG) என்பது சட்டவிரோத மிரட்டல்களுக்கு எதிரான குற்றச்சாட்டு மற்றும் பறிமுதல் பயிற்சிகளுக்கு விரோதமான ஒரு துணை ராணுவக் குழுவாகும்.

பல்வேறு பயங்கரவாத எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகள்

1. 1990 ஆம் ஆண்டில், ஜம்மு-காஷ்மீர், கிளர்ச்சி எதிர்ப்பு மற்றும் பயங்கரவாத எதிர்ப்பு நடவடிக்கையான ஆபரேஷன் ரக்ஷக் கைத் தொடங்கியது.
2. 2003 ஆம் ஆண்டில், ஜம்மு-காஷ்மீரில் உள்ள பிரி பஞ்சால் பகுதியில் இருந்து தீவிரவாதிகளை விரட்டியடிக்க இந்திய இராணுவம் ஆபரேஷன் சர்ப் வினாஷைத் தொடங்கியது.
3. ஆபரேஷன் ஆல் அவுட் என்பது அமெரிக்கா மற்றும் இங்கிலாந்து ஆகிய நாடுகள் இணைந்து நடத்திய ஒரு கூட்டுத் தாக்குதலாகும்.
4. பயங்கரவாதத்திற்கு எதிராக பூஜ்ஜிய சகிப்புத்தன்மை கொள்கையை இந்தியா ஆதரிக்கிறது மற்றும் அதை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கான ஒற்றை அணுகுமுறையை உருவாக்க செயல்பட்டு வருகிறது.
5. பயங்கரவாத எதிர்ப்பு மற்றும் பாதுகாப்பு பிரச்சினைகள் குறித்து விவாதிக்க மற்ற நாடுகளுடன் கூட்டுப் பணிக்குழுக்களை (JWGs) நிறுவ இந்தியா முயற்சிகளை

மேற்கொண்டுள்ளது. விசாரணைகள், ஆதாரங்களைச் சேகரித்தல், சாட்சிகளை மாற்றுதல், இருப்பிடம் மற்றும் குற்றத்தின் வருமானத்திற்கு எதிரான நடவடிக்கை போன்றவற்றை விரைவுபடுத்துவதற்காக, குற்றவியல் விஷயங்களில் பரஸ்பர சட்ட உதவி (MLATs) தொடர்பான இருதரப்பு ஒப்பந்தங்களில் மற்ற நாடுகள் கையெழுத்திட்டுள்ளன.

இந்தியப் பெருங்கடல்

இந்தியப் பெருங்கடல் பகுதி மீண்டும் பிராந்தியத்திற்கு வெளியே உள்ள மற்றும் குடியுரிமை பெற்ற சக்திகளுக்கு இடையேயான மூலோபாய போட்டியின் களமாக மாறியுள்ளது. சீனாவும் இந்தியாவும் வளர்ந்து வரும் கடல்சார் சக்திகளாக வெளிப்பட்டதும், சமீபத்திய காலங்களில் அமெரிக்காவின் மேலாதிக்கத்தின் ஒப்பீட்டு சரிவும் இந்த பிராந்தியத்தில் தொடர்ச்சியை மாற்றியுள்ளன. 1990களின் முற்பகுதியில் சோவியத் கடற்படை திரும்பப் பெற்ற பிறகு, அமெரிக்கா இந்தியப் பெருங்கடலில் ஒரு போட்டியற்ற கடல்சார் சக்தியாக உருவெடுத்தது, மேலும் பிற பிராந்திய மற்றும் பிராந்தியத்திற்கு வெளியே உள்ள சக்திகள் அமெரிக்க மேலாதிக்கத்தின் வரம்பில் தங்கள் இந்தியப் பெருங்கடல் கொள்கையை பரந்த அளவில் வடிவமைக்க முடிந்தது. இருப்பினும், சமீபத்திய ஆண்டுகளில், சீனா, இந்தியா மற்றும் ஜப்பானின் கடற்படை ஆற்றல் வளர்ந்து வருவதால், அமெரிக்க கடற்படை ஆதிக்கத்தை அடக்குவதால், அதிகார சமன்பாடு படிப்படியாக மாறியுள்ளது. 1990களின் முற்பகுதியில், சோவியத் கடற்படை திரும்பப் பெறப்பட்டதைத் தவிர, முதலாம் வளைகுடாப் போர் மற்றும் இந்தியப் பொருளாதாரத்தின் தாராளமயமாக்கல் ஆகியவை இந்தியா தனது இந்தியப் பெருங்கடல் கொள்கையை மாற்றுவதற்கான வாய்ப்பை உருவாக்கியது. இந்தியா அமைதி மண்டலம் என்ற கருத்தை குறைத்து மதிப்பிடத் தொடங்கியது. பனிப்போர் கொள்கையை மாற்றியமைத்து, இந்தியா முக்கிய சக்திகள் மற்றும் பிற கடற்கரை நாடுகளுடன் ஈடுபடத் தொடங்கியது. தனிமைப்படுத்தப்படுவதற்குப் பதிலாக, புது தில்லி ஈடுபாட்டுக் கொள்கையைப் பின்பற்றத் தொடங்கியது.

எஸ்.வி.சேஷகிரி ராவ் எழுதிய "இந்தியாவின் பெருங்கடல் அக்கம்: நரேந்திர மோடியின் மூலோபாய முயற்சிகள்" என்ற புத்தகம், இந்தியப் பெருங்கடல் பிராந்தியத்தை நோக்கிய இந்தியாவின் மாறிவரும் உத்தியை மதிப்பிடுவதற்கான ஒரு முயற்சியாகும்: ஜவஹர்லால் நேருவின் மூலோபாய சிந்தனையில் இந்தியாவின் கடல்சார் உத்தி எவ்வாறு எந்த முக்கியத்துவத்தையும் பெற முடியவில்லை; மற்றும் பிரதமர் நரேந்திர மோடியின் தலைமையில், இப்பகுதி இப்போது இந்தியாவின் வெளியுறவுக் கொள்கை கணக்கீட்டில் எவ்வாறு முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. சர்தார் வல்லபாய் படேலின் மறைவுடன், இந்தியப் பெருங்கடல் இந்தியாவின் மூலோபாய சிந்தனையில் அதன் முக்கியத்துவத்தை இழந்தது என்று ஆசிரியர் எழுதுகிறார். மேலும் நேரு மற்றும் இந்திரா காந்தியின் காலத்தில் பல ஆண்டுகளாக, நீண்ட கடற்கரைக் கோடுகள் காரணமாக நாட்டின் மூலோபாய நன்மைகளை மறுக்க தெற்குத் தொகுதி வேண்டுமென்றே செயல்பட்டது. ராவ் எழுதுகிறார், "1958 வரை, இந்திய கடற்படை பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளால் வழிநடத்தப்பட்டது. இந்த சகாப்தத்தில், கடற்படையின் தொலைநோக்கு கடலோர நீரில் மட்டுமே இருந்தது. சுதந்திரம் அடைந்த 40 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகுதான் கடற்படைப் போர் கல்லூரி நிறுவப்பட்டது!" கண்ட மனநிலையில் ஈடுபட்டிருந்த இந்திய கொள்கை வகுப்பாளர்களால், இந்தியப் பெருங்கடல் பிராந்தியத்தின் மூலோபாய மற்றும் பொருளாதார முக்கியத்துவத்தை அங்கீகரிக்க முடியவில்லை.

இந்த காலத்திற்கேற்ற புதிய புத்தகத்தில், இந்தியாவிற்கும் அதன் அண்டை நாடுகளுக்கும் இடையிலான கடல் எல்லைகள் முதல் இந்தியப் பெருங்கடல் மற்றும் பசிபிக் பெருங்கடல் வரை இந்தியாவின் தொடர்பு வரை பல்வேறு தலைப்புகளைப் பற்றி ஆசிரியர் விவாதித்துள்ளார். இந்தியப் பெருங்கடல் பிராந்திய சக்திகள், பிராந்தியத்திற்கு வெளியே உள்ள சக்திகள் மற்றும் பிற கடற்கரை நாடுகளுடனான ஈடுபாட்டை மேம்படுத்துவதற்கான பிரதமர் மோடியின் முயற்சிகளை ஆராய்வதற்கு முன்பு, இந்தியப் பெருங்கடல் புவியியல், பொருளாதாரம், அரசியல் மற்றும் மூலோபாயத்தின் பின்னணியை ராவ் வெற்றிகரமாக விளக்கியுள்ளார். இந்தியப் பெருங்கடல் மற்றும்

பசிபிக் பிராந்தியத்தில் இந்தியாவின் தலையீடுகள் மற்றும் தொடர்புகளும் விரிவாக விவாதிக்கப்பட்டுள்ளன.

'இந்தியப் பெருங்கடலில் சீனாவின் ஊடுருவல்' என்ற அத்தியாயத்தில், சீன-இஸ்லாமிய அச்சு, இந்தியப் பெருங்கடலில் சீனாவின் கடற்கொள்ளை எதிர்ப்பு பணி, கடன் பொறி மற்றும் துறைமுக மேம்பாட்டு உத்தி ஆகியவை விரிவாக விவாதிக்கப்படுகின்றன. இந்தியப் பெருங்கடல் பகுதியில் சீனாவின் வளர்ந்து வரும் செல்வாக்கு குறித்து கவலை தெரிவித்த ஆசிரியர், "ஒரு தசாப்தத்திற்கும் மேலாக, இந்தியப் பெருங்கடல் பகுதியில் மூலோபாய ரீதியாக காலூன்ற சீனா அக்கறையுடன் முயற்சித்து வருகிறது. இலங்கையில் ஹம்பாந்தோட்டா துறைமுகத்தையும் பாகிஸ்தானில் குவாதர் துறைமுகத்தையும் அது கட்டியுள்ளது. இவை பிரத்தியேகமாக வணிக முயற்சிகள் என்று ஒரு அப்பாவி மட்டுமே நம்புவார்." இந்தியப் பெருங்கடலில் சீன நீர்மூழ்கிக் கப்பல்கள் இருப்பதைப் பற்றி கவலைப்பட்ட ஆசிரியர், "இன்று இந்தியப் பெருங்கடல் அணுசக்தி நீர்மூழ்கிக் கப்பல்களால், குறிப்பாக போர்க்குணமிக்க சீனாவின் நீர்மூழ்கிக் கப்பல்களால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. அணுசக்தி நீர்மூழ்கிக் கப்பல்கள் விநியோக தளங்களுடன் பொருத்தப்பட்டிருப்பது மட்டுமல்லாமல், நிலம் மற்றும் வான் ஏவுகணை விநியோக அமைப்புகளைப் போலல்லாமல் அணு ஆயுதங்களாலும் நிரப்பப்படும், ஏனெனில் அவை அவற்றின் தளங்களிலிருந்து ஆயிரக்கணக்கான கிலோமீட்டர் தொலைவில் கிடைக்க வேண்டும்."

இந்தியப் பெருங்கடல் பிராந்தியத்தில் சீனாவின் சமீபத்திய முயற்சிகள், வரும் தசாப்தங்களில் இந்தியப் பெருங்கடல் அதிகார அரசியலில் முக்கிய சக்தி வாய்ந்த நபிகர்களில் ஒன்றாக அது உருவெடுக்கும் என்பதைக் குறிக்கின்றன. இந்தியப் பெருங்கடல் அரசியலின் நவீன வரலாற்றில் முதல்முறையாக, பிராந்திய நாடுகள் - இந்தியா மற்றும் சீனா - தயாராக இருப்பது மட்டுமல்லாமல், முக்கிய பங்கு வகிக்கும் அளவுக்கு திறன் கொண்டவை. 15 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து, காலனித்துவ மற்றும் ஏகாதிபத்திய கருத்துக்களைக் கொண்ட பிராந்தியத்திற்கு வெளியே உள்ள வீரர்கள் இந்தியப் பெருங்கடலில் ஆதிக்கம் செலுத்த முடிந்தது, பிராந்திய வீரர்கள் மற்றும் பிற

கடற்கரை நாடுகள் விளிம்புகளுக்குத் தள்ளப்பட்டன. இந்தியப் பெருங்கடல் பிராந்தியத்தில் மேம்பட்ட மூலோபாய போட்டிகள் மற்றும் ஒத்துழைப்பில் பல காரணிகள் பயனுள்ள பங்கைக் கொண்டிருந்தாலும், வளம் ஒரு முக்கிய காரணியாக இருந்து வருகிறது. பனிப்போர் காலத்தில் அமெரிக்கா-சோவியத் யூனியன் போட்டிக்குப் பின்னால் மத்திய கிழக்கு எண்ணெய் முக்கிய காரணிகளில் ஒன்றாகும், இப்போது மீண்டும், வளமும் கடல்சார் வர்த்தகமும் சீனாவையும் இந்தியாவையும் பிராந்தியத்தில் செல்வாக்கை அதிகரிக்க கட்டாயப்படுத்துகின்றன.

அந்தமான் மற்றும் நிக்கோபார் தீவுகள் மற்றும் லட்சத்தீவுகளின் மூலோபாய முக்கியத்துவத்தை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டும் ஆசிரியர், இந்தியாவின் நீரில் எட்டு மற்றும் ஒன்பது டிகிரி கால்வாய்கள் போன்ற சாத்தியமான சொத்துக்கள் உள்ளன என்று எழுதுகிறார். இந்தோ-பசிபிக் பிராந்தியத்தில் இந்தியாவின் செல்வாக்கை அதிகரிக்கவும், எதிரிகளிடமிருந்து பாதுகாக்கவும் இந்த தீவுகளை மூலோபாய சொத்துக்களாக மாற்ற வேண்டும். அந்தமான் மற்றும் நிக்கோபார் தீவுகளின் மூலோபாய மற்றும் பொருளாதார திறனை அங்கீகரிப்பதன் மூலம், இந்த தீவுகளை இந்தியாவின் பாதுகாப்பு மூலோபாயத்தின் முக்கிய மையங்களாகவும், தெற்கு மற்றும் தென்கிழக்கு ஆசியாவை இணைக்கும் பாலமாகவும், கிழக்கு இந்தியப் பெருங்கடல் பிராந்தியத்தில் இந்தியாவின் கடல்சார் செல்வாக்கை அதிகரிக்கவும் இந்திய அரசு நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. "மாலத்தீவில் ஜிஹாதிகளின் தீவிரமயமாக்கல் மற்றும் இந்தியா மீதான அவர்களின் வளர்ந்து வரும் விரோதம், பல பரிமாண அச்சுறுத்தல்களைச் சமாளிக்க லட்சத்தீவில் மிகவும் வலுவான படை நிலைநிறுத்தல்கள் தேவை" என்று ராவ் வாதிட்டார்.

இந்தியாவிற்கும் இலங்கைக்கும் இடையிலான வரலாற்று சிறப்புமிக்க நீர் எல்லை ஒப்பந்தம் (ஜூன் 26-28, 1974), மன்னார் வளைகுடா மற்றும் வங்காள விரிகுடாவில் கடல் எல்லையில் இந்தியாவிற்கும் இலங்கைக்கும் இடையிலான ஒப்பந்தம் மற்றும் தொடர்புடைய விஷயங்கள் (மார்ச் 23, 1976), மன்னார் வளைகுடாவில் உள்ள மூன்று நாடுகளுக்கு இடையேயான முச்சந்திப் புள்ளியை நிர்ணயிப்பது தொடர்பான இந்தியா, இலங்கை மற்றும் மாலத்தீவுகளுக்கு இடையிலான ஒப்பந்தம் (ஜூலை 31, 1976)

ஆகியவை 'இந்தியாவிற்கும் அதன் அண்டை நாடுகளுக்கும் இடையிலான கடல்சார் எல்லைகள்' என்ற அத்தியாயத்தின் கீழ் விரிவாக விவாதிக்கப்படுகின்றன.

இந்தியாவின் கடற்படைத் திறன்களை பகுப்பாய்வு செய்யும் ராவ், "இந்தியப் பெருங்கடல் மற்றும் இந்தோ-பசிபிக் பிராந்தியத்தில் முன்னோக்கி உள்ள முக்கியமான பணியை திறம்படச் செய்ய வேண்டுமானால், இந்தியக் கடற்படையின் தேவையான திறன் மற்றும் திறனில் மிகப்பெரிய இடைவெளிகள் உள்ளன. அதிநவீன கடற்படைக் கப்பல்களை வாங்குவதிலும் கட்டமைப்பதிலும் நாடு ஒரு தசாப்தத்திற்கும் மேலாக பின்தங்கியுள்ளது" என்று எழுதுகிறார். "படையை அதிகரிப்பதற்கான உத்தி" அல்லது "2007 ஆம் ஆண்டின் கடல்சார் மூலோபாயத்தின்" இலக்குகளை அடைவதற்கான கட்டாய இராஜதந்திர முயற்சிகள் திட்டம் மோடி அரசாங்கம் தீவிரமாக எடுத்துக் கொள்ளும் வரை காகிதத்தில் மட்டுமே இருந்தது என்று அவர் எழுதுகிறார். நிபுணர்கள் பரிந்துரைத்தபடி, மூன்று விமானம் தாங்கிக் கப்பல்கள் மற்றும் குறைந்தது ஐந்து அணுசக்தி நீர்மூழ்கிக் கப்பல்களைக் கொண்டிருப்பதன் மூலம் இந்திய பாதுகாப்பு கவலைகளை திறம்பட கவனிக்க முடியும் என்று ஆசிரியர் எழுதுகிறார்.

மாலத்தீவு மற்றும் சீஷெல்லை இந்தியாவின் செல்வாக்கு மண்டலத்திற்குள் மீண்டும் கொண்டுவருவதற்கான மோடி அரசாங்கத்தின் முயற்சிகள் புத்தகத்தில் வெளிப்படையாக விவாதிக்கப்பட்டுள்ளன. ராவ் எழுதுகிறார், "மூலோபாய அணுகுமுறையில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றமாக, பிரதமர் மோடி மார்ச் 2015 இல் சீஷெல்ஸுக்கு விஜயம் செய்தபோது, அசம்பவின் தீவில் இந்தியாவின் கடற்படைத் தளத்திற்கு சீஷெல்லை சமாதானப்படுத்த முடிந்தது. ஆம், சிக்கல்கள் உள்ளன, ஆனால் இராஜதந்திர முயற்சிகள் சரியான திசையில் உள்ளன." அதே பயணத்தின் போது, இந்தியப் பெருங்கடலின் கடற்கரை நாடுகளுடன் மேம்பட்ட ஈடுபாட்டிற்கான ஒரு உத்தியை மோடி கோடிட்டுக் காட்டினார். இந்தியாவின் இந்தியப் பெருங்கடல் கொள்கையின் முக்கிய திசையன்களாக கடல்சார் பாதுகாப்பு மற்றும் பாதுகாப்பு மற்றும் நிலையான வளர்ச்சி ஆகியவை வெளிப்பட்டுள்ளன.

"எனக்கு, இந்தியாவின் தேசியக் கொடியில் உள்ள நீல சக்கரம் அல்லது சக்கரம் நீலப் புரட்சி அல்லது பெருங்கடல் பொருளாதாரத்தின் ஆற்றலைக் குறிக்கிறது. கடல் பொருளாதாரம் நமக்கு அந்த அளவுக்கு மையமானது" என்று மோடி மார்ச் 12, 2015 அன்று மொரிஷியஸில் கடல்சார் ரோந்து கப்பல் (OPV) பராகுடாவை இயக்கும் போது கூறினார். இந்தியாவின் இந்தியப் பெருங்கடல் மூலோபாயத்தின் முக்கிய திசையன்களில் ஒன்றாக நீலப் பொருளாதாரத்தை வளர்ப்பதற்கான அரசாங்கத்தின் உறுதிப்பாட்டை இது தெளிவாக பிரதிபலிக்கிறது. சுற்றுச்சூழல் நிலைத்தன்மையுடன் கூடிய வளர்ச்சியின் முக்கிய நோக்கத்தை அடைய, நீலப் பொருளாதாரத்தின் பல்வேறு துறைகளுக்கு இடையேயான மேம்பட்ட தொடர்புகளையும், இந்தியப் பெருங்கடல் கடற்கரை நாடுகளுடன் மேம்பட்ட ஒத்துழைப்பையும் இந்தியா எதிர்நோக்குகிறது. பிராந்தியத்தில் நீலப் பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்துவதற்காக இந்தியா சீஷெல்ஸ், மொரிஷியஸ், மாலத்தீவுகள், பங்களாதேஷ் மற்றும் இலங்கையுடன் ஒத்துழைக்கிறது.

பிப்ரவரி 7, 2016 அன்று விசாகப்பட்டினத்தில் நடந்த சர்வதேச கடற்படை மதிப்பாய்வின் போது, பிரதமர் கூறினார், "இந்தியப் பெருங்கடல் பகுதி எனது முதன்மையான கொள்கை முன்னுரிமைகளில் ஒன்றாகும். 'SAGAR' என்ற எங்கள் தொலைநோக்குப் பார்வையில் எங்கள் அணுகுமுறை தெளிவாகத் தெரிகிறது, அதாவது கடல், மற்றும் 'பிராந்தியத்தில் அனைவருக்கும் பாதுகாப்பு மற்றும் வளர்ச்சி' என்பதைக் குறிக்கிறது. கடல்களில், குறிப்பாக இந்தியப் பெருங்கடலில், எங்கள் புவிசார் அரசியல், மூலோபாய மற்றும் பொருளாதார நலன்களை நாங்கள் தொடர்ந்து தீவிரமாகப் பின்தொடர்ந்து ஊக்குவிப்போம்." இந்தியப் பெருங்கடல் கடற்கரை நாடுகளுடன் அதிக ஈடுபாட்டின் அவசியத்தை மோடி எப்போதும் வலியுறுத்தி வருகிறார்.

இந்தியப் பெருங்கடல் பிராந்தியவாதம் குறித்த ஒரு அத்தியாயத்தைச் சேர்த்திருந்தால் ராவின் புத்தகத்தின் பயன்பாடு அதிகரித்திருக்கலாம். 1997 ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்டதிலிருந்து, இந்தியப் பெருங்கடல் குழுவான இந்தியப் பெருங்கடல் ரிம் அசோசியேஷன் (IORA), அதன் நோக்கங்களைத் தொடரவும், IORA அமைச்சர்கள் குழு கூட்டங்களின் போது எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளைச் செயல்படுத்தவும் தேவையான கூட்டு

நடவடிக்கைகளைக் காணவில்லை. அதன் தவறுகளிலிருந்து கற்றுக்கொண்டு, IORA இப்போது IORA செயல் திட்டத்தை (2017-21) செயல்படுத்த மிகவும் தேவையான கவனத்தை செலுத்துகிறது - இது 21 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சங்கம் நிறுவப்பட்டதிலிருந்து முதல் செயல் திட்டமாகும். பன்முகத்தன்மையை மேம்படுத்துதல், IORAவின் நிறுவன கட்டமைப்பில் சீர்திருத்தம், நிலையான வளர்ச்சி மற்றும் பொறுப்பான மீன்வள மேலாண்மை மற்றும் மேம்பாடு, கடல்சார் பாதுகாப்பு மற்றும் பாதுகாப்பு, நீலப் பொருளாதாரம், பெண்கள் பொருளாதார அதிகாரமளித்தல் மற்றும் சுற்றுலா போன்ற சில முக்கிய பிரச்சினைகள் எதிர்காலத்தில் கவனம் செலுத்தும் என்பதை உணரலாம். இந்தப் புத்தகத்தின் முக்கிய அம்சம், இந்தப் பொருள் குறித்த விரிவான தகவல்களுடன் கூடிய வரைபடங்கள் மற்றும் வரைபடங்களின் தொடர் ஆகும். இருப்பினும், இந்தியப் பெருங்கடல் உத்தி மற்றும் பொருளாதாரத்துடன் தொடர்புடைய சில அத்தியாயங்களில் ஆழமான பகுப்பாய்வு இல்லை. பனிப்போர் அதிகார அரசியல், தற்போதைய மூலோபாய சூழ்நிலை, இந்தியாவின் கொள்கை விருப்பங்கள், பிராந்தியவாதம் மற்றும் துணை பிராந்தியவாதம் மற்றும் இந்தியப் பெருங்கடல் பிராந்தியத்தில் நீலப் பொருளாதாரம் பற்றிய யோசனை பற்றிய தீவிர உரையாடலும் இந்தப் புத்தகத்தில் இல்லை. இருப்பினும், இந்தியப் பெருங்கடல் புவியியல், கடல் வளங்கள், இந்தியாவின் சுற்றுப்புறத்தில் உள்ள கடல்சார் தகராறுகள் மற்றும் இந்தியப் பெருங்கடல் மற்றும் பசிபிக் பிராந்தியங்களுக்கான இந்தியாவின் தொடர்பு குறித்து விரிவான தகவல்களைத் தேவைப்படும் அறிஞர்கள் கட்டாயம் படிக்க வேண்டிய புத்தகம் இது. இது சர்வதேச அரசியல், இந்திய வெளியுறவுக் கொள்கை மற்றும் கடல்சார் சட்டம் பற்றிய அறிஞர்கள் மற்றும் மாணவர்களுக்கும் பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

பனிப்போர் அரசியல்

ஏப்ரல் 1, 1950 அன்று, சீன மக்கள் குடியரசுடன் (PRC) இராஜதந்திர உறவுகளை ஏற்படுத்திய முதல் சோசலிச அல்லாத நாடாக இந்தியா ஆனது.

உலகம் பெரும்பாலும் இரண்டு முகாம்களாகப் பிரிந்திருந்த பனிப்போரின் ஆரம்ப நாட்கள் இவை. இரத்தக்களரியான உள்நாட்டுப் போருக்குப் பிறகு, மாவோ சேதுங்கின் கீழ் கம்யூனிச சீன அரசு ஆறு மாதங்களுக்கு முன்புதான் அமைக்கப்பட்டது.

ஜவஹர்லால் நேருவின் கீழ் " அணிசேரா" இந்தியா சீனாவை அணுகுவதற்கு காரணங்கள் இருந்தன - இரண்டுக்கும் பல பொதுவான விஷயங்கள் இருந்தன, இரண்டும் நீண்ட மற்றும் அடக்குமுறை காலனித்துவ ஆட்சியிலிருந்து உருவான பண்டைய நாகரிகங்கள். நேரு தனது எழுத்துக்களில், சீனாவை "இந்தியாவின் பழைய கால நண்பர்" என்று குறிப்பிட்டார், அதன் வளமான கலாச்சாரத்தையும் வரலாற்றையும் போற்றினார்.

ஆரம்ப உற்சாகம் இருந்தபோதிலும், 3,000 கி.மீ பகிரப்பட்ட எல்லையில் பரஸ்பர அவநம்பிக்கை மற்றும் வேறுபாடுகளால் உறவுகள் ஆரம்பத்தில் குறிக்கப்பட்டன . சுதந்திர இந்தியாவின் ஒரே இராணுவ தோல்வியான 1962 போர், உறவுகளின் மிகக் குறைந்த புள்ளியைக் குறித்தது.

இன்று, அவர்களின் வலிமையான பொருளாதார நிலைப்பாடுகள், 2020 இல் லடாக்கில் ஏற்பட்ட மோதல் போன்ற மீறல்களுக்குப் பிறகும், ஈடுபாட்டிற்கான திறனை உயிர்ப்புடன் வைத்திருக்கின்றன. 2023-24 நிதியாண்டில், சீனா இந்தியாவின் மிகப்பெரிய வர்த்தக பங்காளியாக இருந்தது.

இரு நாடுகளும் ஒன்றையொன்று எவ்வாறு உணர்ந்துள்ளன? அதிகாரப்பூர்வ பதிவுகள் மற்றும் அறிக்கைகள், சீனாவுடன் தொடர்பு கொண்ட இந்தியாவின் உயர்மட்ட இராஜதந்திரிகளின் வர்ணனைகள் சில நுண்ணறிவுகளை வழங்குகின்றன.

அவநம்பிக்கையின் விதைகள்

1914 ஆம் ஆண்டு பிரிட்டிஷ் கால சிம்லா ஒப்பந்தத்தை சீனா கடைப்பிடிக்க மறுத்துவிட்டது, அந்த ஒப்பந்தம் திபெத்துக்கும் இந்தியாவுக்கும் இடையிலான எல்லையாக மெக்மஹோன் கோடு உட்பட கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிகளை கோடிட்டுக் காட்டியது .சீனாவுடன் ஆரம்பத்திலேயே உறவுகளை உருவாக்குவது சர்ச்சைக்குரிய எல்லைப் பிரச்சினையைப் பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதில் நல்லெண்ணத்திற்கு

வழிவகுக்கும் என்று நேரு நம்பினார் .சீனாவைப் பொறுத்தவரை, இந்தியாவுடனான உறவு, காலனித்துவ நீக்கம் செய்யப்பட்ட நாடுகளிடையே அதன் செல்வாக்கை மேம்படுத்தக்கூடும்,

உதாரணமாக, சீனா ஒரே சீனா கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்வதை பேச்சுவார்த்தைக்கு உட்படுத்த முடியாததாக மாற்றியது, அதாவது இந்தியா தைவானை ஒரு சுதந்திர நாடாக அங்கீகரிக்க முடியாது. இருப்பினும், சீனத் தலைவர்களுக்கு, இந்தியா ஒரு சந்தேகத்திற்குரிய அமைப்பாகவே இருந்தது. இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளுடன் உறவுகளைப் பேணுவதற்கான அதன் முடிவு பலவீனத்தைக் காட்டிக் கொடுப்பதாகவும் மேற்கத்திய செல்வாக்கை அனுமதிப்பதாகவும் பார்க்கப்பட்டது.

இந்தியாவில், 1950 அக்டோபரில் திபெத்தின் மீது சீனா படையெடுத்தது கடுமையான கவலைகளை எழுப்பியது. துணைப் பிரதமர் சர்தார் வல்லபாய் படேல் நேருவிடம் சீனாவை ஒரு சாத்தியமான எதிரியாகக் கருத வேண்டும் என்று கூறினார், ஆனால் நேரு அதை நம்பவில்லை. 1954 ஆம் ஆண்டில், பஞ்சசீல ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது, இருதரப்பு உறவுகளை வழிநடத்த ஐந்து முக்கிய மதிப்புகளை கோட்டுக் காட்டியது: ஒருவருக்கொருவர் பிராந்திய ஒருமைப்பாடு மற்றும் இறையாண்மைக்கு மரியாதை; பரஸ்பர ஆக்கிரமிப்பு இல்லாமை; பரஸ்பர தலையிடாமை; சமத்துவம் மற்றும் பரஸ்பர நன்மை; மற்றும் அமைதியான சகவாழ்வு.

1959 ஆம் ஆண்டு திபெத்தின் தலைநகரான லாசாவில் சீன எதிர்ப்பு கலவரங்கள் வெடித்தபோது, தலாய் லாமாவுக்கு இந்தியாவில் அடைக்கலம் கொடுக்கப்பட்டபோது இது அதன் வரம்பிற்குள் சோதிக்கப்பட்டது. இது " திபெத்தின் மீதான சீன இறையாண்மையை இந்தியா சீர்குலைப்பதில் ஈடுபட்டுள்ளது என்பதை சீனத் தலைமைக்கு உணர்த்தியது" என்று முன்னாள் வெளியுறவுச் செயலாளர் ஷியாம் சரண், " சீனா இந்தியாவையும் உலகத்தையும் எவ்வாறு பார்க்கிறது" என்ற புத்தகத்தில் எழுதினார் . அதன் பின்னர் எல்லை மோதல்கள் மூலோபாய அச்சுறுத்தலின் உணர்வை அதிகரித்தன.

"இந்தி சீனிகள் பாய் பாய்" (இந்தியர்களும் சீனர்களும் சகோதரர்கள்) மற்றும் பஞ்சசீலரின் அபிலாஷைகளை இனி உறவுகளின் உண்மையான நிலையுடன் சமரசம் செய்ய முடியாது. இறுதியாக 1962 இல் போர் வெடித்தபோது, இந்தியா 3,000 க்கும் மேற்பட்ட வீரர்களையும் அக்சாய் சின்னில் சுமார் 38,000 சதுர கி.மீ நிலத்தையும் இழந்தது.

பெரும் சக்தி முக்கோணம்

இந்த ஆரம்பகால தொடர்புகள் ஒரு சிக்கலான உறவின் அடிப்படையை உருவாக்கியது, எல்லைகள் மட்டுமே தீர்மானகரமான காரணிகளில் ஒன்றாகும். கார்னகி இந்தியா என்ற சிந்தனைக் குழுவிற்கான 2022 ஆம் ஆண்டு பணிப்புரையில், கோகலே, "சீனாவின் இந்தியக் கொள்கை, சீனா, சோவியத் யூனியன் (பின்னர் ரஷ்யா) மற்றும் அமெரிக்கா ஆகிய பெரிய வல்லரசு மூலோபாய முக்கோணத்தைப் பற்றிய அதன் பார்வையால் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது" என்று வாதிட்டார்.

சற்று முரண்பாடாக, ஆசியாவில் பாதுகாப்பு மற்றும் அந்தஸ்துக்கான போட்டியாளராக சீனா இந்தியாவைக் கருதியது, அதே நேரத்தில் அதை ஒரு சமமற்ற வீரராகவும் பார்த்தது. பல சீன வெளியுறவு அமைச்சர்கள் அல்லது தலைவர்கள் தங்கள் எழுத்துக்களில் இந்தியாவைப் பற்றி எதுவும் குறிப்பிடவில்லை. 1962 க்குப் பிறகு, சோவியத் யூனியனுடனான இந்தியாவின் வளர்ந்து வரும் உறவுகள் சீனாவிற்கு கவலையாக மாறியது, ஏனெனில் சோவியத் யூனியனுடனான அதன் சொந்த உறவுகள் மோசமாகிவிட்டன. இது பாகிஸ்தானுடனான அதன் உறவை ஆழப்படுத்தவும் தூண்டியது.

1988 ஆம் ஆண்டு பிரதமர் ராஜீவ் காந்தியின் சீனப் பயணம் ஒரு உருகலுக்கு வழிவகுத்தது .அப்போதைய சீன அதிபரும், 1978 ஆம் ஆண்டு பொருளாதார சீர்திருத்தங்களின் சிற்பியுமான டெங் சியாவோபிங், இந்தியாவும் சீனாவும் வளர்ச்சியடையாமல் வரவிருக்கும் "ஆசிய நூற்றாண்டு "சாத்தியமில்லை என்று கூறினார் .காந்தி, தனது பங்கிற்கு, இந்தியா தனது பிரதேசத்தில் இனி எதையும் விட்டுக்கொடுக்க விரும்பவில்லை என்பதை மீண்டும் வலியுறுத்தினார்.

அதற்குள், குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருந்தன - நேரு மற்றும் மாவோவின் இறப்புகள், சீனாவின் பொருளாதார தாராளமயமாக்கல், 1979 இல் அமெரிக்க-சீன இராஜதந்திர உறவுகளை நிறுவுதல் மற்றும் 1975 இல் சிக்கிம் இந்தியாவுடன் இணைக்கப்பட்டது (இதை சீனா ஏற்க மறுத்துவிட்டது). சீனாவும் இந்தியாவும் முறையே 1964 மற்றும் 1974 இல் அணு ஆயுத சோதனைகளை நடத்தின. 1991 ஆம் ஆண்டு ஒரு திருப்புமுனையாக அமைந்தது, சோவியத் ஒன்றியம் சிதைந்து, இந்தியா அதன் பொருளாதாரத்தை தாராளமயமாக்க நடவடிக்கை எடுத்தது. முன்னாள் வெளியுறவு செயலாளர் சிவசங்கர் மேனன் தனது " Choices: Inside the Making of India's Foreign Policy" என்ற புத்தகத்தில் எழுதினார்: " சோவியத் ஒன்றியத்தின் சரிவு பழைய வெளியுறவுக் கொள்கை நிச்சயங்களை செல்லாததாக்கியது... இந்தியா-சீனா உறவுகளில் வேறு ஏதாவது செய்ய வேண்டிய நேரம் இது... இந்த சூழ்நிலைகளில், எல்லையில் அமைதியை திணிக்க முயற்சிப்பது சீன மற்றும் இந்திய நோக்கங்களுக்கு உதவும், அதே நேரத்தில் எல்லையை நிர்ணயிப்பதற்கான அரசியல் ரீதியாக கடினமான பணியை எதிர்காலத்திற்கு விட்டுவிடும் என்பது தர்க்கரீதியானதாகத் தோன்றியது."

இந்தியாவின் கவலைகள்

அறிமுகம்

எந்தவொரு நாட்டின் வெளியுறவுக் கொள்கையிலும் தேசிய நலனின் மிக முக்கியமான அங்கமாக பாதுகாப்பு என்ற கருத்து கருதப்படுகிறது, ஏனெனில் அது ஒரு நாட்டின் சர்வதேச ஆளுமைக்கான முதல் உத்தரவாதமாகும். எனவே அது வெளியுறவுக் கொள்கையின் முன்னுரிமைகளில் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகிறது. இந்த சூழலில், "பாதுகாப்புக் கொள்கை" என்ற சொல் வெறும் " பாதுகாப்புக் கொள்கை" என்ற சொல்லை விட, அதன் உயிர்வாழ்விற்கும் தொடர்ச்சிக்கும் முக்கியமான பிரச்சினைகள் குறித்த ஒரு நாட்டின் கண்ணோட்டத்தின் பரந்த மற்றும் மிகவும் துல்லியமான படத்தை வழங்குகிறது. ஏனெனில் அது வெளிப்புற மூலங்களிலிருந்து வரும் அச்சுறுத்தல்களுக்கு மட்டும் தன்னை மட்டுப்படுத்தாமல், நாட்டின் பாதுகாப்பிற்கு உள் அச்சுறுத்தல்களையும் உள்ளடக்கியது. தவிர, இது " அச்சுறுத்தல்களை" ஆராய்வது மட்டுமல்லாமல், நடுத்தர

மற்றும் நீண்ட கால அடிப்படையில் நாடு எதிர்கொள்ளும் சவால்களையும் பார்க்கிறது. இருப்பினும், தேசிய பாதுகாப்பின் அதிகரித்து வரும் நோக்கம் சிக்கல்களையும் உள்ளடக்கியது. தேசிய பாதுகாப்பு இனி தேசிய பாதுகாப்புக்கு ஒத்ததாக இருக்காது, ஆனால் தேசிய பாதுகாப்பு இன்னும் இந்த கருத்தின் மிக மையப் பிரச்சினையாக உள்ளது என்பதும், கருத்தை விரிவுபடுத்துவதற்கான எந்தவொரு மிகைப்படுத்தப்பட்ட முயற்சிகளும் மையப் பிரச்சினையின் பார்வையை இழக்க நேரிடும் என்பதும் உண்மை. எனவே, தேசிய பாதுகாப்பின் பரந்த சூழலை தேசிய பாதுகாப்பின் அளவுருக்களின் பின்னணியில் பகுப்பாய்வு செய்ய வேண்டும்.

2. குறிக்கோள்கள்

இந்த தொகுதியின் முக்கிய நோக்கம், பொதுவாக மாறிவரும் பாதுகாப்பு வரையறைகள் மற்றும் குறிப்பாக இந்தியாவின் பாதுகாப்பு கவலைகள் குறித்து மாணவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்துவதாகும். இந்தியாவின் பாதுகாப்பு பிரச்சினைகள் ஆராயப்படுவதற்கு முன்பு, பாதுகாப்பின் பன்முக பரிமாணங்களைப் பற்றி மாணவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்த முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இந்தச் சூழலில், சர்வதேச அளவில் அதிகார அரசியலின் மாறிவரும் தன்மையால் இந்தியா எதிர்கொள்ளும் சவால்களை ஆராய முதலில் உலகளாவிய சூழ்நிலையின் கண்ணோட்டம் செய்யப்படுகிறது. இதன் பிறகு, இந்தியாவின் வெளியுறவுக் கொள்கை செயல்பட வேண்டிய பிராந்திய சூழலைப் புரிந்துகொள்ள தெற்காசிய அரசியலும் விளக்கப்படுகிறது.

3. தேசிய பாதுகாப்பு என்றால் என்ன?

பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பாதுகாப்பு கருத்து, நாட்டின் எல்லைகளின் புவியியல் ஒற்றுமை அல்லது பாதுகாப்பை அப்படியே வைத்திருப்பதாகும். ஆனால் இந்த பதில் போதுமானதாக இல்லை. ஏனெனில் சில நேரங்களில் சில ஒப்பந்தங்கள், ஒப்பந்தங்கள் மற்றும் இராணுவ கூட்டணிகள் மூலமாகவோ அல்லது கட்டாயத்தின் பேரில் நாடுகள் பிராந்திய ஒருமைப்பாட்டை சரணடைகின்றன அல்லது சில நேரங்களில் தங்கள் இறையாண்மையை சரணடையாமல் சில பிரதேசங்களை இழக்கின்றன. கீழே

கொடுக்கப்பட்டுள்ள பல்வேறு அர்த்தங்கள் மூலம் தேசிய பாதுகாப்பைப் புரிந்து கொள்ளலாம்:

பாதுகாப்பு என்பது (அ) பிராந்திய ஒருமைப்பாடு, (ஆ) இறையாண்மை மற்றும் (இ) மக்களின் உயிர் மற்றும் சொத்துக்களைப் பாதுகாப்பதாகும். பாதுகாப்பின் இந்த மூன்று கூறுகளின் முன்னுரிமை வரிசை கொடுக்கப்பட்ட சூழ்நிலைகளைப் பொறுத்தது, அவை மாநிலத்திற்கு மாநிலம் மற்றும் அவ்வப்போது மாறுபடும்.

சர்வதேச உறவுகளின் பார்வையில், பாதுகாப்பு என்பது முதன்மையாக வெளிப்புறப் பாதுகாப்பைக் குறிக்கிறது. அரசின் இருப்புடன் தொடர்புடைய அல்லது வெளிப்புறப் பாதுகாப்பை பலவீனப்படுத்தும் அல்லது வலுப்படுத்தும் உள் நலன் சார்ந்த அம்சத்தை மட்டுமே பாதுகாப்பின் ஒரு பகுதியாகக் கருத முடியும்.

இராணுவவாதத்தின் அடிப்படையில் குறுகிய கால பாதுகாப்பு பெரும்பாலும் தவறானது என்பதை நிரூபிக்கிறது. நீண்டகால மற்றும் நீடித்த பாதுகாப்பு என்பது பொருளாதார மேம்பாடு, அரசை உருவாக்குதல் மற்றும் போர்க்குணமற்ற வெளியுறவுக் கொள்கையின் விளைவாகும்.

தேசிய எல்லைகளுக்கு வெளியே உள்ள ஒரு இராணுவ பாதுகாப்பு அமைப்பில் ஏகாதிபத்தியத்தின் விதைகள் உள்ளன, எனவே, அது உண்மையான அர்த்தத்தில் பாதுகாப்பை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதில்லை; மேலும், அணுசக்தி யுகத்தில் தேசிய நலனுக்கு தீங்கு விளைவிக்கக்கூடும். எல்லைகளுக்குள் இராணுவ பாதுகாப்பு மற்றும் சர்வதேச சட்டம், உலக அரசாங்கம் மற்றும் எல்லைகளுக்கு வெளியே கூட்டு பாதுகாப்பு ஆகியவற்றின் வளர்ச்சியின் மூலம் பாதுகாப்பு மட்டுமே அணுசக்தி யுகத்தில் ஒரு மாநிலத்தின் தேசிய நலனுக்கு சேவை செய்யும் என்று கூறலாம்.

சமகாலத்தில், பாதுகாப்பின் புதிய பரிமாணங்களின் வளர்ச்சியைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். தற்போது, பாதுகாப்பு என்பது ஒரு பரிமாணக் கருத்தல்ல, அல்லது அதன் சூழல் இராணுவ அர்த்தத்தில் மட்டுமே ஒரு நேர்கோட்டு நிகழ்வு அல்ல. ஆனால் முன்னாள் வெளியுறவுச் செயலாளர் ஜே.என். தீட்சித்தின் கூற்றுப்படி, "ஒரு மாநிலம் அல்லது சமூகத்தின் பாதுகாப்பை உறுதி செய்வதற்கு அல்லது பாதுகாப்பான பாதுகாப்புச் சூழலை வளர்ப்பதற்கு, இந்த நோக்கங்களை பல பரிமாண நிகழ்வாகக்

கருதுவது அவசியம், அங்கு அரசியல், வணிக, கலாச்சார, தொழில்நுட்ப மற்றும் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளின் மொத்தமும் ஒத்துழைப்புக்கு உகந்த அரசியல் ஸ்திரத்தன்மையின் சூழ்நிலையை வளர்க்கிறது மற்றும் மாநிலங்களுக்கும் மக்களுக்கும் இடையே அவர்களின் பரஸ்பர நன்மைக்காக ஆக்கபூர்வமான தொடர்பு. எனவே, மாநிலங்கள் தொடர்பு கொள்ளவும் தொடர்பு கொள்ளவும் ஒரு திறனை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும், மேலும் அத்தகைய தொடர்பு மற்றும் தொடர்புகளை ஒருவரின் சொந்த பாதுகாப்பு மற்றும் ஸ்திரத்தன்மைக்கு தீங்கு விளைவிப்பதில் இருந்து முன்வைக்கும் திறனைக் கொண்டிருக்க வேண்டும், அவை விரும்பிய பாதுகாப்பு சூழலை உருவாக்கும் செயல்பாட்டில் அத்தியாவசியமான, இரட்டை கூறுகளாகும். எனவே, பாதுகாப்புக் கொள்கையை ஒரு விரிவான சூழலிலும் பன்முக வடிவத்திலும் படிப்பது சமகால சர்வதேச உறவுகளின் தேவையாகும்.

4. இந்தியாவின் பாதுகாப்பு கவலைகள்

பாதுகாப்புக் கொள்கையின் தன்மை மற்றும் ஆரம்ப அறிவு பற்றிய சுருக்கமான மதிப்பீட்டிற்குப் பிறகு, இந்தியாவின் பாதுகாப்புக் கொள்கையை பகுப்பாய்வு செய்வது பொருத்தமானது. இந்தியாவின் பாதுகாப்புக் கொள்கையின் முறையான மதிப்பீட்டிற்கு, உலகளாவிய அளவிலான சூழல்; பிராந்திய சூழல்; மற்றும் உள் சூழல் ஆகிய மூன்று அடிப்படை அடிப்படையில் பகுப்பாய்வு செய்யப்படலாம். இந்த மூன்று அம்சங்களும் கூட்டாக மொத்த பாதுகாப்பு அமைப்பின் சுருக்கமான அறிவை உருவாக்கினாலும், தனிப்பட்ட காரணியின் ஆழமான பகுப்பாய்வு ஒரு புறநிலை மற்றும் பயனுள்ள விளக்கத்தை வழங்க வாய்ப்புள்ளது.

4.1 . உலகளாவிய நிலை சூழல்

இந்திய பாதுகாப்புக்கான உலகளாவிய அளவிலான சவால்களை இரண்டு பகுதிகளாகப் பகுப்பாய்வு செய்யலாம் - (i) பனிப்போர் சகாப்தம்; மற்றும், (ii) பனிப்போருக்குப் பிந்தைய சகாப்தம்.

பணிப்போர் சகாப்தம் (1947-1991):

பணிப்போர் காலத்தில் இந்தியாவின் பாதுகாப்புக் கொள்கையில் நிலைத்தன்மை இல்லை, மாறாக அதன் அனுபவங்கள் மற்றும் மாறிவரும் சர்வதேச சூழலின் அடிப்படையில் அது அடிக்கடி மாறிக்கொண்டே இருந்தது. அடிப்படையில், இதை இரட்டை வகைகளாகப் புரிந்து கொள்ளலாம் - (அ) நேரு சகாப்தத்தின் போது; மற்றும், (ஆ) நேருவுக்குப் பிந்தைய காலத்தில்.

(அ) நேரு சகாப்தம் முழுவதும்: ஆங்கிலேயர்களுக்கு முந்தைய காலத்தில், உண்மையில் 'போர் கோட்பாடு' அல்லது 'பாதுகாப்பு அமைப்பு' எதுவும் இல்லை. ஆங்கிலேயர்களின் வருகைக்குப் பிறகுதான் ஒரு முறையான பாதுகாப்பு கோட்பாடு உருவாக்கப்பட்டது. இந்தியப் பாதுகாப்புக்கான பிரிட்டிஷ் கொள்கை இரண்டு மடங்கு அளவுருக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது - கடற்படைத் திறன்களை வலுப்படுத்துதல் மற்றும் இடையக நாடுகளை உருவாக்குதல். இதன் விளைவாக, அந்தக் காலகட்டத்தில் ஒரு நல்ல பாதுகாப்பு அமைப்பு நிலவியது. இருப்பினும், அத்தகைய பாதுகாப்பு அமைப்பு நாட்டின் உள் நிர்வாகங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது அல்ல, மாறாக அது பிரிட்டனின் காலனித்துவ நலன்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய இந்தியாவிலும், பல காரணங்களால் நன்கு ஒருங்கிணைந்த பாதுகாப்புக் கொள்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. முதலாவதாக, துணைக்கண்டத்தின் பிரிவினை இந்தியாவின் பிரதேசம், அதன் பொருளாதார வளங்கள், ஆயுதப்படைகள், மக்கள் தொகை, உற்பத்தித் திறன்கள் போன்றவற்றை துண்டு துண்டாகப் பிரித்தது, இது அதை பலவீனமான மாநிலமாகக் குறைத்தது. இரண்டாவதாக, புதிய அரசியல் தலைவர்களால், ஆங்கிலேயர்களைப் போலவே, வடக்கில் ஒரு எதிர்காலக் கொள்கையைப் பின்பற்ற முடியவில்லை, தெற்கிற்கான எந்த கடற்படைக் கொள்கையும் அவர்களிடம் இல்லை. தவிர, இந்தியத் தலைமை இந்திய இராணுவத்தையும் அதன் தலைவர்களையும் 'அச்சத்தத்துடனும் சந்தேகத்துடனும்' ஆழமாக வேரூன்றிய சித்தப்பிரமைக்குள் பார்த்தது. மேலும், மனித மேம்பாடு மற்றும்

அமைதியை மையமாகக் கொண்ட அணிசேரா கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட நேருவின் வெளியுறவுக் கொள்கையின் உந்துதலாக இருந்ததால், இந்த இலக்கை அடைய இராணுவத்தை ஒரு மாற்றாகக் கருத முடியவில்லை. மூன்றாவதாக, பாதுகாப்புப் பிரச்சினையைக் கருத்தில் கொள்ள இராணுவ நிபுணர்களை இணைக்கும் சிந்தனை இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தில் இல்லாமல் இருந்தது. சில தலைவர்கள் மிகக் குறைந்த அளவிலான அக்கறையை மட்டுமே காட்டினர், ஆனால் அதுவும் இராணுவச் செலவினங்களைக் குறைத்தல், ஆட்சேர்ப்பு முறையில் சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் இந்தியமயமாக்கலுக்கான கோரிக்கை போன்ற இயந்திர அம்சங்களில் மட்டுமே முக்கியமாக மட்டுப்படுத்தப்பட்டது. எனவே, இராணுவத்தை அரசாங்க அமைப்பில் இணைக்க வேண்டியதன் அவசியத்தையோ அல்லது அரசின் ஒரு பகுதியாக இராணுவ சக்தியை வளர்ப்பதன் அவசியத்தையோ பற்றிய விழிப்புணர்வு குறைவாகவே இருந்தது. எனவே, சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு இந்தியாவுக்கு பிரிட்டனால் வடிவமைக்கப்பட்ட நூற்றாண்டு பழமையான தேசிய பாதுகாப்புக் கொள்கையைத் தொடர அதிகாரமோ, அரசியல் விருப்பமோ, இராணுவ நிபுணத்துவமோ இல்லை என்பதைக் கவனித்தபோது ஹரிஷ் கபூர் சரியாக இருந்தார்.

மேற்கூறிய காரணங்களைத் தவிர, இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிந்தைய மூலோபாய சூழல் இந்தியப் பாதுகாப்பிற்கு வரையறுக்கப்பட்ட விருப்பங்களை வழங்கியது. வல்லரசுகளுக்கு இடையே நிலவும் பனிப்போர் காரணமாக உலகம் இரண்டு சித்தாந்த ரீதியாக எதிரெதிர் குழுக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது. புதிதாக சுதந்திரம் பெற்ற நாடுகளின் நிலை மிகவும் சமச்சீரற்றதாக இருந்ததால், இந்த சக்திகளின் அழுத்தங்களை அவர்களால் தாங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை. அவர்களின் அழுத்தங்களையும் அவர்களால் தாங்க முடியவில்லை. இருப்பினும், வளரும் நாடுகளில் இந்தியாவின் நிலை சற்று சிறப்பாக இருந்தது, இருப்பினும் அதன் அண்டை நாடுகளான சீனா மற்றும் பாகிஸ்தானுடனான சந்தேகம் மற்றும் நட்பற்ற உறவுகள் காரணமாக, அது உலகளாவிய பனிப்போர் அரசியலில் ஈடுபட்டது. இதனால், அப்போதைய திறன்கள் மற்றும்

அணுகுமுறையைத் தவிர, சர்வதேச சூழலும் இந்தியப் பாதுகாப்பின் தேவைகளுக்கு ஏற்றதாக இல்லை.

இந்தச் சவால்களை எதிர்கொள்ள, அதன் இராணுவ ஆற்றலை வலுப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக, நேரு தனது பாதுகாப்பிற்காக பின்வரும் உத்திகளைக் கையாண்டார் - முதலாவதாக, ஆயுதப் படைகளின் இயல்பான விரிவாக்கத்தை ஏற்றுக்கொண்ட அவரது கருத்து, அரசியல் முயற்சிகள் மூலம் தேசிய பாதுகாப்புப் பிரச்சினையை சமாளிப்பதைக் கற்பனை செய்தது. இந்தியாவிற்கு எந்த இராணுவ அச்சுறுத்தல்களையும் அவர் கற்பனை செய்ததால், ஒரு பாதுகாப்புக் கொள்கையை வடிவமைப்பது அவருக்கு வெறுப்பூட்டுவதாக இருந்தது, எனவே " நமது பாதுகாப்புத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய காவல்துறை போதுமானது?" என்று கருதப்பட்டது. இரண்டாவதாக, சர்வதேசப் படைகளின் சர்வதேச கட்டமைப்பு இந்தியாவின் சுதந்திரத்தைப் பேணுவதற்கு போதுமான நல்ல பாதுகாப்புத் தடையாக இருந்தது என்று கருதப்பட்டது. வல்லரசுகளுக்கு இடையிலான பரஸ்பர போட்டியே இந்தியாவின் மீதான அனைத்து தாக்குதல்களுக்கும் எதிரான உறுதியான உத்தரவாதமாக இருக்கும் என்று நேரு நினைத்தார். இதன் விளைவாக, இந்தியாவின் பாதுகாப்பிற்கான கூடுதல் மேம்படுத்தப்பட்ட வசதிகளை நேரு ஒருபோதும் உணரவில்லை. மூன்றாவதாக, உலகளாவிய சூழலுடன் தொடர்புடைய மற்றொரு பிரச்சினை, இருமுனை உலக ஒழுங்கைப் பற்றிய நேருவின் கருத்து. கடந்த காலங்களில் போர்களுக்கான முக்கிய காரணங்கள் இராணுவ கூட்டணி அமைப்பு என்று அவர் கருதினார். இதன் விளைவாக, எந்தவொரு அதிகார முகாம் அமைப்புடனும் இணைக்கப்படாத ஒரு சுயாதீனமான மற்றும் புறநிலை கொள்கையை இந்தியா பின்பற்ற வேண்டும். அதனால்தான், சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, இந்தியா அணிசேராக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டது, அது ஒவ்வொரு பிரச்சினையையும் அதன் தகுதியின் அடிப்படையில் தீர்மானித்து, அனைத்து வகையான இராணுவ கூட்டணி முறையையும் நிராகரித்தது. அத்தகைய கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம், ஒருபுறம், இந்தியா அதிகார அரசியலில் இருந்து விலகி

இருக்க முடியும் என்றும், மறுபுறம், இந்தியாவின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு அவசியமானதாக இருந்ததால், இரு வல்லரசுகளிடமிருந்தும் பொருளாதார உதவியைப் பெறும் நிலையில் இருக்கும் என்றும் நேரு உணர்ந்திருக்கலாம். உலக அளவில் தனது பாதுகாப்பிற்கு எந்த அச்சுறுத்தலையும் இந்தியா உணரவில்லை என்றாலும், அத்தகைய தேவை ஏற்பட்டால் சர்வதேச அமைப்பை நம்பியிருப்பது புத்திசாலித்தனம் என்று அது கருதுகிறது. அதனால்தான் 1947-48 ஆம் ஆண்டில் காஷ்மீர் பிரச்சினையை பலவந்தமாகத் தீர்த்துக் கொள்வதற்குப் பதிலாக ஐக்கிய நாடுகள் சபையிடம் இந்தியா எடுத்துச் சென்றிருக்கலாம். உலக அளவில் இந்தியாவின் பாதுகாப்பிற்கு எந்தப் பிரச்சினையும் இல்லை என்று நேரு நம்பிக்கை கொண்டிருந்தாலும், பிராந்திய மற்றும் இருதரப்பு மட்டங்களில் இதுபோன்ற மோதல்களுக்கான சாத்தியக்கூறுகளை அவர் ஒருபோதும் முழுமையாக நிராகரிக்கவில்லை. ஆனால் பிந்தைய தேவைகளைச் சந்திக்க அவர் இரட்டை வகையான வழிமுறைகளையும் நம்பியிருந்தார் - (i) நட்பு மூலம் பாதுகாப்பு; மற்றும், (ii) அரசியல் வழிமுறைகள் மூலம் மோதலைத் தீர்ப்பது. நேருவின் முதல் உத்தி, சீனாவுடனான அவரது கொள்கைகளிலிருந்து, குறிப்பாக அவரது 'பஞ்சீல்' கொள்கையிலிருந்து மிகவும் தெளிவாகத் தெரிந்தது. இந்திய-மியான்மர் எல்லையில் உள்ள பட்டங்களைத் தீர்க்க, பிந்தைய காலத்தில் ஏற்படும் உள்நாட்டுக் குழப்பங்களால் எழும் பிரச்சினையைத் தீர்க்கவும், இந்தியப் பகுதிகளில் சீனாவின் நடவடிக்கைகளைச் சமாளிக்கவும், நேரு எப்போதும் இரண்டாவது முறையைப் பயன்படுத்தினார்.

இதனால், நேரு சகாப்தம் (குறிப்பாக 1962 சீனப் போருக்கு முன்பு) இந்தியாவின் எந்தவொரு பாதுகாப்புக் கொள்கையும் இல்லாமல் இருந்தது. அணிசேரா கொள்கையின் மூலம் அத்தகைய கொள்கையை இந்தியா ஈடுசெய்தது பயனற்றது, ஏனெனில் (i) இரண்டு வல்லரசுகளும் இந்தியாவின் அத்தகைய அணுகுமுறையை விமர்சித்தன, மேலும் அத்தகைய கொள்கைக்கு ஒருபோதும் உறுதி இல்லை. (ii) பனிப்போர் பதற்றத்தின் போது இந்தியாவின் பாதுகாப்பிற்கு உத்தரவாதம் அளிக்கும் எந்த வழிமுறையையும் அணிசேரா அமைப்பு வகுக்கவில்லை. (iii) இந்தியாவின் அண்டை நாடுகள் அதன் கொள்கை மற்றும் தொடர்புடைய கொள்கைகளை (பஞ்சீலம் மற்றும் அமைதியான

சகவாழ்வு) ஆதரித்தன, ஆனால் இந்தியாவுடன் இருதரப்பு உறவுகளை ஏற்படுத்தும்போது அவற்றை நடைமுறையில் ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. (iv) இந்த இயக்கத்தை உலகளாவியதாக மாற்றுவதற்கு நேரு ஏராளமான வளரும் நாடுகளிடமிருந்து ஆதரவைப் பெற்றார், ஆனால் கள யதார்த்தங்களிலும் அது பயனற்றது. 1962 போருக்குப் பிறகு இந்த அரசுகள் ஏற்றுக்கொண்ட அணுகுமுறை அதற்கு ஒரு தெளிவான எடுத்துக்காட்டு. (v) இராணுவ மாற்றீட்டில் நேருவின் அலட்சியமும், அண்டை நாடுகளின் அமைதியான தன்மையில் அதிகப்படியான நம்பிக்கையும் கற்பனை மட்டுமே என்பதை நிரூபித்தது. (vi) இறுதியாக, மேற்கண்ட கொள்கைகளின் விளைவாக, இந்தியா அதன் அண்டை நாடுகளிடம் இரண்டு பெரிய பிரதேசங்களை இழந்தது. சர்வதேச அமைப்பு பிரிக்கப்படாத முறையில் செயல்படுகிறது என்ற அதன் மதிப்பீடு கூட தவறாக நிரூபிக்கப்பட்டது. இதனால், நேருவின் சகாப்தம் தேசிய பாதுகாப்புக்கான உறுதியான கொள்கை இல்லாததைக் குறிக்கிறது. மேலும், பாதுகாப்புக்கான அனைத்து கொள்கைகளும் ராஜதந்திரமும் பயனற்றவை என்பதை நிரூபித்தது. மேலும் 1962 ஆம் ஆண்டு இந்தியா-சீனப் போரின் போது நேருவின் சம்பவம் அத்தகைய நிகழ்வின் உச்சத்தை பிரதிபலிக்கிறது.

(ஆ) நேருவுக்குப் பிந்தைய காலத்தில்: நேருவுக்குப் பிந்தைய சகாப்தம் இந்தியாவின் பாதுகாப்புக்கான புதிய உத்திகள் மற்றும் திட்டங்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கிறது. 1962 போரில் இந்தியாவின் தோல்வி குறித்த விவாதம் இந்தியாவின் பாதுகாப்புக் கொள்கைகளில் புதிய மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்தது. இந்தச் சூழலில் பல மடங்கு மாற்றங்கள் பின்வரும் திசைகளில் நடந்துள்ளன: முதலாவதாக, நாட்டின் தேசிய நலன்கள் அதன் வெளியுறவுக் கொள்கை நோக்குநிலைகளின் பின்னணியில் மறுபரிசீலனை செய்யப்பட்டன, மேலும் நாட்டின் நண்பர்கள் மற்றும் எதிரிகள் பற்றிய புதிய மதிப்பீடு செய்யப்பட்டது. இரண்டாவதாக, சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய இந்தியாவில் முதல்முறையாக, வெளியுறவு விவகாரங்கள் அரசியல் தலைவர்களின் கள இருப்புநிலையாக இருக்க அனுமதிக்கப்படவில்லை. மூன்றாவதாக, இந்தியாவின்

பாதுகாப்பைப் புறக்கணித்த குற்றவாளிகள் மீது குற்றம் சாட்டும் நபர்கள் சுட்டிக்காட்டப்பட்டு, அது வெளிப்படையாகக் கொண்டுவரப்பட்டது.

இறுதியாக, வெளியுறவுக் கொள்கைத் துறையில் அனுபவித்த பரந்த சுதந்திரம் மறைந்துவிட்டது; குறைந்தபட்சம் பிராந்திய விவகாரங்களைப் பொறுத்தவரை. இதனால், தேசிய பாதுகாப்பு குறித்த நேருவின் கருத்தை மறு மதிப்பீடு செய்வது தெளிவாகத் தெரிந்தது.

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட மாற்றங்களுக்கு மேலதிகமாக, நேருவிய மாதிரிக்கு புதிய மாற்று வழிகளைத் தேடத் தொடங்கியது. ஆட்சியில் அமர்ந்த பிறகு, புதிய சூழ்நிலையைச் சமாளிக்க இந்திரா காந்தி இரட்டை வகையான உத்திகளைக் கையாண்டார். இந்த உத்திகள் - (i) பாதுகாப்பில் தன்னம்பிக்கை; மற்றும், (ii) சக்திகளுடனான நட்பு. இந்த உத்திகள் பற்றிய விரிவான பகுப்பாய்வு இந்த அத்தியாயத்தில் பின்னர் விவாதிக்கப்படும் என்றாலும், இந்தியா தனது அண்டை நாடுகளைக் கையாள்வதில், குறைந்தபட்சம், இராணுவ வலிமையை மேம்படுத்துவது தவிர்க்க முடியாதது என்பதை இப்போது தெளிவாகியுள்ளது. அணிசேரமை மற்றும் அரசியல் ராஜதந்திரம் ஆகியவை உலகளாவிய பிரச்சினைகளைச் சமாளிக்க போதுமான வழிமுறைகளாக இருக்கலாம், ஆனால் அண்டை நாடுகளைப் பொறுத்தவரை, அதிகரித்த பாதுகாப்பு சக்தி திறன்கள் மட்டுமே தேவையானதைச் செய்ய முடியும். 1962 போர் மற்றும் 1965 இந்திய-பாகிஸ்தான் மோதலின் உச்சக்கட்டத்திற்குப் பிறகு வளர்ந்து வரும் சீன-பாகிஸ்தான் அச்ச இந்த சிந்தனையை மேலும் வலுப்படுத்துகிறது. இருப்பினும், இந்த சூழலில், இதுவரை வழக்கமான ஆயுதங்களின் வளர்ச்சி மட்டுமே வலியுறுத்தப்பட்டது.

பாதுகாப்பில் தன்னிறைவு மற்றும் வலுவான திறன்களை வளர்ப்பது என்பது ஒரே இரவில் அடைய எளிதானது அல்ல என்பதை இந்தியா நன்கு அறிந்திருந்தது. இந்த செயல்முறைகள் நேரத்தை எடுத்துக்கொள்ளும். இதன் விளைவாக, முதல் அடையும் வரை இந்தியாவும் பெரிய வல்லரசுகளுடன் நட்புறவின் உத்தியைப் பின்பற்றியது. சீனாவின் இந்தியா மீதான தாக்குதலைத் தொடர்ந்து, கிரேட் பிரிட்டன் மற்றும்

அமெரிக்காவிடம் இருந்து இராணுவ உதவியை முறையிட்டுப் பெற்ற நேரு சகாப்தத்தின் கடைசி நாட்களில் ஓரளவிற்கு விலகல் ஏற்கனவே தெளிவாகத் தெரிந்தது. இந்திரா காந்தி காலத்தில் இந்தியா தனது பாதுகாப்புத் தேவைகளுக்கு முன்னாள் சோவியத் யூனியனை அதிகம் நம்பியிருந்தபோது இந்த செயல்முறை வலுவடைந்தது. 1969 இல் பிரெஷ்நேவ் 'ஆசியாவிற்கான கூட்டுப் பாதுகாப்பு' என்ற கோட்பாட்டை இந்தியா நிராகரித்த போதிலும், அதன் தேசிய நலனை அடைய 1971 இல் முன்னாள் சோவியத் யூனியனுடன் நட்பு மற்றும் ஒத்துழைப்பு ஒப்பந்தத்தை முடிக்க வேண்டியிருந்தது. சிறிய ஏற்ற இறக்கங்களுடன் சோவியத் யூனியனைச் சார்ந்திருப்பது கிட்டத்தட்ட 1991 இல் முன்னாள் சோவியத் யூனியன் சிதையும் வரை தொடர்ந்தது.

இராணுவத் திறன்களை வலுப்படுத்தும் பார்வையில், 1970கள் மற்றும் 1980களின் தசாப்தங்கள் மிகவும் முக்கியமானவை. 1971 ஆம் ஆண்டுப் போர் இந்தியாவின் பிராந்திய அந்தஸ்தை மேம்படுத்தியது மட்டுமல்லாமல், சர்வதேச அரசியலில் அதன் பங்கையும் அதிகரித்தது. இந்த சூழ்நிலையில், இந்தியா ஒருபுறம், NPT நிறுவனத்தில் பாரபட்சமான அணுசக்தி ஆட்சியை எதிர்த்தது, மறுபுறம், 1974 இல் போக்ரானில் 'அமைதியான அணு வெடிப்பு' (PNE) நடத்துவதன் மூலம் அதன் கௌரவத்தை மேம்படுத்துவதில் மும்முரமாக இருந்தது. பிந்தையது அணுசக்தி சக்திகளால் தடைகளை விதிக்க வழிவகுத்தது, இது இந்தியாவின் அணுசக்தி நடவடிக்கைகளின் வளர்ச்சியைக் கடுமையாகக் கட்டுப்படுத்தியது. இந்தியா ஒருபோதும் குண்டு தயாரிக்க விரும்பாவிட்டாலும், இந்த முன்னேற்றங்கள் இந்தியாவின் பொதுவான அணுசக்தி தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியின் மீது கடுமையான கட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்தின.

அணு ஆயுதப் பரவல் மீதான கடுமையான கட்டுப்பாட்டைக் காட்சிப்படுத்தி, சிறிய நாடுகள் அணு வெடிப்புகளை நடத்தாமல் ஏவுகணைகளை உருவாக்கும் எளிய மற்றும் குறுக்குவழி முறையை ஏற்றுக்கொண்டன. இந்த செயல்பாட்டில் இந்தியாவும் பின்தங்கியிருக்கவில்லை. எனவே, 1980களின் பத்தாண்டுகளில், அமைதியான நோக்கங்களுக்கான அதன் விண்வெளித் திட்டத்துடன், இந்தியா ஒரு சுயாதீன ஏவுகணை மேம்பாட்டுத் திட்டத்தை உருவாக்கியது. ஜூலை 1983 இல் ரூ. 7.8 பில்லியன்

ஆரம்ப நிதியுதவியுடன் தொடங்கப்பட்ட 'ஒருங்கிணைந்த வழிகாட்டப்பட்ட ஏவுகணைத் திட்டம்' (IGMP), உண்மையில் ஒரு பெரிய முன்னேற்றத்தை அடைந்துள்ளது. இந்தியா ஐந்து வெவ்வேறு வகையான ஏவுகணைகளை (திரிசுல், ஆகாஷ், பிருத்வி, நாக், அக்னி) வெற்றிகரமாக உருவாக்கியது மட்டுமல்லாமல், நீண்ட தூர பாலிஸ்டிக் ஏவுகணையை உருவாக்குவதற்கான தொழில்நுட்ப நிபுணத்துவத்தையும் வளர்த்துக் கொண்டுள்ளது. சீனாவிற்குப் பிறகு, மூன்றாம் உலக நாடுகளில் இத்தகைய தொழில்நுட்பங்களைப் பெறுவதில் மிகவும் முன்னேறிய நாடாக இந்தியா கருதப்படுகிறது. எனவே, பாதுகாப்பில் தன்னம்பிக்கை மற்றும் பெரிய வல்லரசுகளுடன் நல்லெண்ணத்திற்கான முயற்சிகள் பனிப்போர் முடியும் வரை இந்தியாவின் பாதுகாப்புக் கொள்கையின் அடையாளமாக உள்ளன.

(ii) பனிப்போருக்குப் பிந்தைய சகாப்தம் (1991-2015) : பனிப்போருக்குப் பிந்தைய சகாப்தத்தில் ஏற்பட்ட வினோதமான மற்றும் பல மடங்கு மாற்றங்கள் உலக ஒழுங்கில் பொதுவாகவும், குறிப்பாக பாதுகாப்பு சூழலிலும் ஏராளமான மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்துள்ளன. செயல்முறை இன்னும் மாற்றத்தில் இருப்பதால், விஷயம் எந்த திசையில் தீர்க்கப்படும் என்பதை யாராலும் கணிக்க முடியவில்லை. ஆனால் ஒன்று நிச்சயம், இப்போது இந்தியா தனது பழைய உறவுகளை மறுபரிசீலனை செய்து புதிய இணைப்புகளை உருவாக்க வேண்டும். சீனா, ரஷ்யா மற்றும் அமெரிக்காவுடனான அதன் உறவுகளின் சூழலில், அவர்களுடன் இன்னும் நேரடியான மற்றும் புறநிலை உறவுகளை வெளிப்படுத்தும் நோக்கில் புதிய மறுசீரமைப்புகளை உருவாக்க வேண்டும்.

ரஷ்யாவைப் பொறுத்தவரை, பழைய நட்பு உறவுகளின் தொடர்ச்சியின் அடையாளமாக இந்தியா அதனுடன் ஒரு புதிய நட்பு ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டுள்ளது. ஆனால், முந்தைய சோவியத் ஒன்றியத்தைச் சார்ந்திருந்தது போல், இந்தியா ரஷ்யாவை அந்த அளவுக்கு நம்பியிருக்க முடியாது. சில விஷயங்களில் இருவரும் ஒரே மாதிரியான அணுகுமுறையைக் கொண்டிருக்கப் போகிறார்கள் என்பது உறுதி, வேறு சில விஷயங்களில் இந்தியா ரஷ்ய நட்பை நம்பியிருக்க வாய்ப்புள்ளது.

ஆனால், சீனாவை மூன்றாம் தரப்பாகக் கொண்டு, அவர்களுக்கு இடையே மூலோபாய முக்கோணத்தின் வளர்ச்சி மற்றும் மேம்பாடு இன்னும் முன்கூட்டியே தொடங்கவில்லை. இந்த உறவின் தோற்றம், சீனாவுடனான ரஷ்யாவின் மூலோபாய கூட்டணியையும், மேற்கத்திய நாடுகளை தொடர்ந்து சார்ந்திருப்பதையும் சார்ந்திருக்கும். இதனால், இந்திய-ரஷ்ய உறவுகளில் புதிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன, ஆனால் இந்தியாவின் நீண்டகால நலன்களுக்கு சேவை செய்ய இரு நாடுகளுக்கும் இடையே ஒரு ஒருங்கிணைப்பு அப்படியே இருக்கலாம்.

பனிப்போருக்குப் பிந்தைய சூழ்நிலை இந்தியா-அமெரிக்கா உறவுகளில் கணிசமான மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்துள்ளது. முன்பு இருந்ததைப் போல அவை இப்போது பிரிந்தும் குளிர்ச்சியாகவும் இல்லை. வேறுபாடுகள் இருந்தபோதிலும், அவர்களுக்கிடையேயான உறவு நேர்மறையான திசையில் சென்று கொண்டிருக்கிறது. தவிர, இரு நாடுகளுக்கும் இடையிலான 'இராணுவ-இராணுவ' ஒத்துழைப்பின் வளர்ச்சி, அமெரிக்கா இப்போது இந்தியாவை தெற்காசியாவின் ஒரு முக்கியமான சக்தியாகக் கருதுகிறது. அனு ஆயுத பரவல் தடை, காஷ்மீர், வர்த்தக கட்டுப்பாடுகள், பாகிஸ்தானுக்கு ஆயுதங்கள் வழங்குதல், ஐ.நா. பாதுகாப்பு கவுன்சிலை மறுசீரமைத்தல் போன்ற விஷயங்களில் இருவரும் வேறுபட்டாலும், இவை வளர்ந்து வரும் இந்திய-அமெரிக்க பொருளாதார உறவுகளில் எந்தத் தடையையும் உருவாக்கவில்லை. பாகிஸ்தானின் தீவிரவாத அமைப்பான ஹர்கத்-உல்-அன்சார் மீதான அமெரிக்கா தடை, இந்தியாவுடனான பாகிஸ்தானின் உறவுகளை மேலும் வலுப்படுத்தியுள்ளது. இருப்பினும், சில முக்கியமான தொழில்நுட்பங்களை இந்தியாவிற்கு மாற்ற அமெரிக்கா தயாராக இல்லாததால், இரு நாடுகளுக்கும் இடையே நம்பிக்கையின்மை இன்னும் நிலவுகிறது. எனவே, இரு நாடுகளுக்கும் இடையிலான நட்புறவுகள் அதிகரிப்பது, தெற்காசியாவில் இந்தியாவின் மேன்மையை அமெரிக்கா அங்கீகரிப்பதையும், அதை நோக்கிய சுயாதீன வெளியுறவுக் கொள்கை அணுகுமுறையை வளர்ப்பதையும் சார்ந்துள்ளது.

இவ்வாறு, பனிப்போருக்குப் பிந்தைய காலத்தில், இந்தியா தனது முந்தைய பாதுகாப்புத் தன்னம்பிக்கை கொள்கையையும், புதிய மாற்றங்களுடன் அதன் தகவமைப்புத் திறனையும் தொடர்ந்தது. சில நிபுணர்கள் 'தேசிய பாதுகாப்பு கவுன்சிலை' நிறுவுவது இந்தியாவின் வெளியுறவுக் கொள்கை வகுப்பின் நிறுவன வளர்ச்சியை வலுப்படுத்தும் என்று நம்புகிறார்கள். ஆனால் இந்த புதிய நிறுவனத்தின் வெற்றி குறித்து அத்தகைய முடிவுக்கு வருவது மிக விரைவில். எனவே, இந்த புதிய நிறுவனத்தின் வளர்ச்சியின் அடிப்படையில், பாதுகாப்புக் கொள்கை மிகவும் ஒத்திசைவானதாகவும், நீண்ட கால அடிப்படையில் மிகவும் நம்பிக்கையுடனும், கற்பனாவாதமாகவும் இருக்கும் என்று முடிவு செய்வது சாத்தியமாகும். அநேகமாக, இந்தியா தனது பாதுகாப்புக் கட்டமைப்பின் தொடர்ச்சியான முயற்சிகள் மற்றும் மாறிவரும் சர்வதேச சூழலை ஏற்றுக்கொள்ள புதிய ராஜதந்திரம் குறித்து தொடர்ந்து கண்காணிக்கும்.

4.2. பிராந்திய சூழல்

இந்தியாவின் பிராந்திய பாதுகாப்பு கவலைகள் தெற்காசிய பிராந்தியத்திலும் அதைச் சுற்றியுள்ள வளர்ச்சிகளுடனும் தொடர்புடையவை. இந்த சூழலில், தெற்காசியாவின் எட்டு நாடுகளைத் தவிர, அதன் நீட்டிக்கப்பட்ட சுற்றுப்புறமும் பாதுகாப்பை பாதிக்கிறது. எனவே, மேற்கு ஆசியா, மத்திய ஆசிய குடியரசுகள், தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகள் மற்றும் சீனா ஆகிய நாடுகளும் இதில் அடங்கும். அவற்றில் சில புவியியல் ரீதியாக இந்தியாவுடன் இணைக்கப்படாமல் இருக்கலாம் மற்றும் இந்தியாவின் பாதுகாப்பில் நேரடி தாக்கத்தை ஏற்படுத்தாமல் இருக்கலாம், ஆனால் இந்த மாநிலங்களில் ஏற்படும் சில முன்னேற்றங்களின் மறைமுக தாக்கம் இந்திய பாதுகாப்பைப் பாதிக்கிறது. எனவே பிராந்திய சூழல் இந்தியாவின் பாதுகாப்பு மற்றும் பாதுகாப்பு திட்டமிடுபவர்களுக்கு மிகவும் உணர்திறன் வாய்ந்தது மற்றும் முக்கியமானது. இந்த சூழலில், பின்வரும் காரணிகள் இந்தியாவின் பாதுகாப்பில் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன.

(i) **பாகிஸ்தான் காரணி:** அதன் ஆய்வுக்குப் பிறகு, இந்தியாவின் பிராந்திய பாதுகாப்பு கவலையில் பாகிஸ்தான் தொடர்ந்து குறிப்பிடத்தக்க காரணியாக இருந்து வருகிறது. இது பாகிஸ்தானுடன் இந்தியா நடத்திய நான்கு சூடான போர்களில், அதாவது 1947-48, 1965, 1971 மற்றும் 1999 இல் தெளிவாகத் தெரிகிறது. தவிர, காஷ்மீர் காரணி இரு மாநிலங்களுக்கிடையில் நிரந்தர எரிச்சலாக மாறியுள்ளது. சர் க்ரீக், துல்புல் திட்டம், சியாச்சின், சிந்து நீர் போன்ற சில பிரச்சினைகளும் இரு மாநிலங்களுக்கிடையில் விவாதப் பொருளாக மாறிவிட்டன. பனிப்போர் இருப்பதும் வெளி சக்திகளின் பங்கும் அவர்களின் விரோத உறவுக்கு ஒரு சிட்டிகை உப்பைச் சேர்த்தது. எனவே, இதுவரை அவர்களால் தங்கள் சர்வதேச எல்லையை வரையறுக்க முடியவில்லை, மாறாக LOC ஐ தங்கள் எல்லையாகக் கடைப்பிடித்து வருகின்றனர். 1998 இல் இரு மாநிலங்களும் அணுசக்தி அந்தஸ்தைப் பெற்ற பிறகு, இந்த பதற்றம் குறையக்கூடும் என்று கருதப்பட்டது. ஆனால் பனிப்போர் முடிவுக்கு வந்து அணுசக்தி திறன்களைப் பெறுவது கூட இந்தப் பகுதியில் அமைதியைக் கொண்டுவரவில்லை. மாறாக, இப்போது இந்த மோதல் மறைமுகப் போர் மூலம் நிர்வகிக்கப்படுகிறது, மேலும் பயங்கரவாதம் முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளது. தவிர, போதைப்பொருள் கடத்தலும் இரு நாடுகளுக்கும் இடையிலான நல்லெண்ணத்தைத் தடுக்கும் மற்றொரு எரிச்சலாக மாறியது. இடையிடையே CBM-களின் அடிப்படையில் அமைதியைக் கட்டியெழுப்ப சில முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டாலும், அவை நீடித்த அமைதியை நிலைநாட்டுவதில் வெற்றிபெறவில்லை. இதனால், தெற்காசியாவில், இந்தியாவின் பாதுகாப்பு கவலைகளில் பாகிஸ்தான் காரணி தொடர்ந்து நிரந்தர எரிச்சலூட்டும் ஒன்றாகவே உள்ளது. காணப்பட்ட ஒரே மாற்றம் பட்டம் மற்றும் பாணியின் அடிப்படையில் மட்டுமே இருக்கலாம், ஆனால் உள்ளடக்கத்தில் அல்ல.

(ii) **சீனா காரணி:** „இந்தி-சீனி பாய் பாய்” இன் ஆரம்ப கட்டத்தைத் தவிர, சீனா, இந்தியாவில் பாதுகாப்புக் கொள்கை வகுப்பாளருக்கு கவலை அளிக்கும் முக்கிய பகுதிகளில் ஒன்றாகத் தொடர்கிறது. இரு நாடுகளுக்கும் இடையிலான எல்லையை

நிர்ணயிப்பது அவர்களின் உறவுகளைத் தடம் புரளச் செய்த மிகக் கடுமையான பிரச்சினையாகும். இந்தியா சுதந்திரம் பெற்றபோது, 1914 ஆம் ஆண்டு சிம்லா ஒப்பந்தத்தின் போது திபெத், பிரிட்டிஷ் இந்தியா மற்றும் சீனாவால் வரையறுக்கப்பட்ட மெக்மோகன் கோடு, இரு மாநிலங்களுக்கும் இடையிலான சர்வதேச எல்லையாகச் செயல்படும் என்று கருதப்பட்டது. ஆனால் 1949 ஆம் ஆண்டு மக்கள் சீனக் குடியரசின் புதிய அரசாங்கம், அந்தக் காலனித்துவ எஜமானர்களால் வரையப்பட்டதால், இந்த முறை அதை நிராகரித்தது. இதன் விளைவாக, 1962 ஆம் ஆண்டு இரு மாநிலங்களுக்கும் இடையே போர் நடந்தது, இது மேற்குப் பகுதியில் உள்ள அக்சாய் சின் பகுதியிலும் கிழக்குப் பகுதிகளில் மெக்மோகன் கோட்டிற்கு அருகிலும் ஆயிரக்கணக்கான கிலோமீட்டர் இந்தியப் பகுதியை சீனா கைப்பற்ற வழிவகுத்தது. பின்னர், 1963 ஆம் ஆண்டு ஒரு ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டதன் மூலம் பாகிஸ்தான் POK இன் அக்சாய் சின் பகுதியில் 5180 கிலோமீட்டர் நிலப்பரப்பை சீனாவிற்குப் பிரித்தது. இதன் விளைவாக 1976 வரை இரு நாடுகளுக்கும் இடையே ஒரு முட்டுக்கட்டை நிலைமை ஏற்பட்டது.

1976 ஆம் ஆண்டு அவர்களுக்கிடையேயான உறவுகள் மீண்டும் புத்துயிர் பெற்றாலும், அவர்களின் எல்லைப் பிரச்சினை அப்படியே தொடர்கிறது. 1988 முதல், எல்லைப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க இருவரும் ஒரு 'கூட்டுப் பணிக்குழுவை' (JWG) நியமித்தனர் மற்றும் பிற துறைகளில் தங்கள் உறவுகளைத் தொடர்ந்தனர். அதன் பின்னர், அவர்களின் பொருளாதார, அரசியல், கலாச்சார மற்றும் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப ஒத்துழைப்பில் நிறைய முன்னேற்றங்கள் காணப்படுகின்றன, ஆனால் 1988 முதல் JWG இன் பல கூட்டங்கள் இருந்தபோதிலும் எல்லைப் பிரச்சினை தீர்க்கப்படாமல் உள்ளது. தவிர, பாகிஸ்தானின் அணுசக்தித் திட்டத்தின் வளர்ச்சியில் சீனாவின் உதவி மற்றும் POK ஐ மேம்படுத்துவதற்கான பொருளாதார உதவி; கோரக்கரம் முதல் குவாதர் துறைமுகம் வரை பாகிஸ்தானில் ஒரு பொருளாதார வழித்தடத்தை கட்டியெழுப்புதல்; தென் சீனக் கடலில் அதன் உறுதியான பங்கு போன்றவை இரு நாடுகளுக்கும் இடையே நல்லெண்ணத்தை வளர்ப்பதில் கடுமையான

எரிச்சலூட்டும் விஷயங்களாக செயல்படுகின்றன. கூடுதலாக, இந்தியாவின் அண்டை நாடுகளில் கடற்படை வளர்ச்சிக்கு உதவுவதன் மூலம் 'முத்துக்களின் சரம்' கோட்பாட்டை சீனா பின்பற்றுவது பிந்தையவர்களுக்கு ஒரு தீவிரமான விஷயம். சீனாவின் இந்த கடல்சார் பட்டுப்பாதை முயற்சியை இந்தியாவின் கொள்கை வகுப்பாளர்கள் சாதகமாக எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. எனவே, இந்த முன்னேற்றங்கள் தெற்காசிய பிராந்தியத்தில் இந்தியாவின் பாதுகாப்பு கவலைகளுக்கு கடுமையான தாக்கங்களை ஏற்படுத்துகின்றன.

(iii) **இந்தியப் பெருங்கடல்** 1950கள் மற்றும் 1960களில் வடக்கு நில எல்லைகளிலிருந்து வெளிப்படும் அச்சுறுத்தல்களை நோக்கியே அதன் முக்கிய கவனம் இருந்ததால், இது இந்தியாவின் பாதுகாப்பிற்காக புறக்கணிக்கப்பட்ட பகுதியாக இருந்தது. ஆனால் 1970களின் பத்தாண்டுகளில், 1967 ஆம் ஆண்டில் பிரிட்டிஷ் 'சூயஸின் கிழக்கு' கொள்கை அறிவிக்கப்பட்ட பின்னர் வளர்ந்து வரும் வல்லரசு போட்டி காரணமாக இந்தப் பகுதி கவனத்தை ஈர்த்தது. டியாகோ கார்சியா அமெரிக்காவால் அதன் முக்கிய இராணுவத் தளமாக உருவாக்கப்பட்டதால், அதிகாரங்களின் இந்த போட்டி இந்திய கடல் எல்லைகளுக்கு நேரடி அச்சுறுத்தலை ஏற்படுத்தியது. அமெரிக்காவால் போலாரிஸ் A3 ஏவுகணைகளை மேலும் பயன்படுத்தியது இந்தியப் பகுதிக்கு நேரடி அச்சுறுத்தலை ஏற்படுத்தியது. மூலோபாய கவலைகளுக்கு மேலதிகமாக, பொருளாதார காரணிகளும் இந்தியாவின் கவனத்தை ஈர்த்தன.

இந்தியப் பெருங்கடல். ஏனெனில் இந்திய வர்த்தகத்தில் கிட்டத்தட்ட 97 சதவீதம் இந்தப் பாதை வழியாகவே நடைபெறுகிறது. மேலும், இந்தியாவின் எண்ணெய் ஆய்வுப் பணிகளில் 75 சதவீதமும் இந்தியப் பெருங்கடலின் உயர் கடல்களில் செய்யப்படுகிறது. இந்தியப் பெருங்கடலின் ஹக் பகுதிகளை, சர்வதேச சட்டத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட தொடர்ச்சியான மற்றும் பிரதீயேக பொருளாதார மண்டலம் (EEZ) வடிவத்தில் இந்தியா பொருளாதார வளங்களுக்காக ஆராயலாம். அதன் 'முன்னோடி நாடுகள்' அதன் பொருளாதார பயன்பாட்டிற்காக கூடுதலாக 3 மில்லியன் சதுர கிலோமீட்டர் பரப்பளவை ஆராய அனுமதிக்கிறது, குறிப்பாக மாங்கனீசு நூடுல்லை ஆராயும். மேலும், இந்தியப்

பெருங்கடலின் இருபுறமும் கிட்டத்தட்ட 1200 தீவுகளை இந்தியா கொண்டுள்ளது, இதன் பாதுகாப்பு நாட்டின் கொள்கை வகுப்பாளர்களுக்கு மிகவும் கவலை அளிக்கிறது.

பனிப்போருக்குப் பிந்தைய காலத்தில், மாநிலங்களுக்கிடையே பொருளாதார ஒத்துழைப்பை அதிகரிக்க புதிய பிராந்தியவாதத்தின் அடிப்படையில் இந்தப் பகுதி முக்கியத்துவம் பெற்றது. இதன் விளைவாக, இந்தப் பிராந்தியத்தின் 14 மாநிலங்கள் இந்தியப் பெருங்கடல் விளிம்பு - பிராந்தியக் கூட்டுத்தாபன சங்கம் (IOR-ARC) வடிவத்தில் ஒரு புதிய பொருளாதாரக் குழுவை உருவாக்குகின்றன. பின்னர் இந்த எண்ணிக்கை 20 ஆக உயர்ந்தது. இப்போது இந்தியா, இந்த அமைப்பின் மற்ற அனைத்து மாநிலங்களுடன் சேர்ந்து, இந்த மன்றத்தின் வர்த்தகம் மற்றும் பிற பொருளாதார நடவடிக்கைகள் சீராக நடைபெற கடல்வழித் தொடர்புகளைத் திறப்பதில் அக்கறை கொண்டுள்ளது. குறிப்பாக ஏடன் வளைகுடாவிற்கு அருகிலுள்ள பகுதிகளிலும் தென்கிழக்கு ஆசியாவின் பகுதியிலும் கடற்கொள்ளையர் அச்சுறுத்தலைக் கூட கூட்டு முயற்சிகள் மூலம் கட்டுப்படுத்த முடியும்.

(iv) **மத்திய ஆசிய குடியரசுகள்**: பயங்கரவாதம் மற்றும் அடிப்படைவாதத்தின் வளர்ச்சியுடன், இந்தியாவின் வடக்குப் பகுதியும் நாட்டிற்கு கடுமையான அச்சுறுத்தலாக மாறியுள்ளது. இதுபோன்ற நடவடிக்கைகளின் மையம் பாகிஸ்தான் மற்றும் ஆப்கானிஸ்தானில் இருப்பதால் இது மேலும் மோசமாகிறது. அதனால்தான், முன்னாள் சோவியத் யூனியனின் சிதைவின் விளைவாக உருவான ஐந்து பெரும்பான்மையான முஸ்லிம் நாடுகளில் அடிப்படைவாதம் வேரூன்றுவதை இந்தியா விரும்பவில்லை. மேலும், மத்திய ஆசியப் பகுதி எண்ணெய், எரிவாயு மற்றும் பிற கனிமங்களின் வளமான மூலமாகும். இது இந்தியப் பொருட்களுக்கு நல்ல சந்தையையும் வழங்குகிறது, மேலும் இந்த பிராந்தியத்தில் கூட்டு முயற்சிகளுக்கு பெரும் வாய்ப்பு உள்ளது. ஆனால் இந்த பகுதியில் பாதுகாப்பு கவலையின் முக்கிய ஆதாரமாக அரசியல் உறுதியற்ற தன்மை உள்ளது. இந்த பிராந்தியத்தில் எண்ணெய் மற்றும் எரிவாயு குழாய்த்திட்டத்தின் பாதுகாப்பு மற்றும் பாதுகாப்பைப் பராமரிப்பது இந்தியாவின் பாதுகாப்பு கவலைகளுக்கு காரணமாக இருக்கலாம், ஏனெனில் இது இந்த பகுதியில் கூட்டு ஆய்வுகள் மற்றும் இயற்கை எண்ணெய் மற்றும் எரிவாயு விநியோகத்திலும் ஈடுபட்டுள்ளது.

(v) **இந்தோ-பசிபிக் பிராந்தியம்:** மேற்கு இந்தியப் பெருங்கடலில் இருந்து பசிபிக் வரையிலான பகுதி அதன் புவி-பொருளாதார மற்றும் புவி-மூலோபாய தன்மை காரணமாக ஒரு முக்கியமான பகுதியாக வளர்ந்து வருகிறது. இந்தியா முக்கியமாக இந்தப் பகுதியில் அக்கறை கொண்டிருப்பதால், இந்தப் பிராந்தியத்தில் ஏற்படும் முன்னேற்றங்களை அதனால் கவனிக்காமல் விட முடியாது. ஆசிய-பசிபிக்கின் இந்தப் பெரிய பகுதி ஒரு பெரிய பொருளாதார சமூகமாக மாற வேண்டுமானால், ஆசியாவின் உரையாடல் கூட்டாளியாக மட்டுமல்லாமல், பொருளாதார ஒத்துழைப்புக்கான பெரிய கிழக்கு ஆசிய உச்சிமாநாட்டில் (EAS) உறுப்பினராகவும் இருப்பதால் இந்தியாவின் பங்கு மிக முக்கியமானதாக இருக்கும். மூலோபாய ரீதியாகவும், இந்தியா ARF இன் ஒரு பகுதியாக மட்டுமல்லாமல், இந்த பிராந்தியத்தில் பெரிய பாதுகாப்பு இலக்குகளை நோக்கி முயற்சி செய்கிறது. பொதுவாக பிராந்தியத்திலும் குறிப்பாக தென் சீனக் கடல் பகுதியிலும் சீனாவின் விரிவாக்கப் பங்கின் காரணமாக இது மீண்டும் தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டிய விஷயமாகும். இதன் விளைவாக, அமெரிக்கா, ஆஸ்திரேலியா மற்றும் ஜப்பான் மேற்கொள்ளும் கூட்டு கடற்படைப் பயிற்சிகளில் இந்தியாவும் ஒரு பகுதியாக மாறியது. இதன் விளைவாக, 'ஆசியாவின் முன்னிலை' மற்றும் அதன் பெரிய ஆசிய-பசிபிக் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் என்ற அமெரிக்காவின் வடிவமைப்பில் இது முக்கிய பகுதியாகும்.

எனவே, இந்தியாவின் பாதுகாப்பு நலன்கள் தெற்காசியாவின் அருகிலுள்ள பகுதிகளுடன் மட்டுமல்லாமல், தென்கிழக்கு, மத்திய மற்றும் மேற்கு ஆசியாவின் விரிவாக்கப்பட்ட பகுதிகளுடனும் தொடர்புடையவை. இது அதன் பெரிய இந்தியப் பெருங்கடல் மற்றும் ஆசிய-பசிபிக் கட்டமைப்புகளின் அடிப்படையில் மிகவும் சிறப்பாக வெளிப்படுகிறது.

4.3 உள் சூழல்

சில உள்நாட்டு நெருக்கடிகள் இந்தியாவின் பாதுகாப்பு விஷயங்களில் கடுமையான தாக்கங்களை ஏற்படுத்துகின்றன. இவை பிளவுபடுத்தும் இயக்கங்கள், இனக் கிளர்ச்சிக் குழுக்கள், நக்சலைட் குழுக்கள் போன்றவை. அண்டை மாநிலங்களால் ஆதரிக்கப்பட்டு உதவப்படும்போது இது மிகவும் முக்கியமானதாகிறது. மேலும், நேரடிப் போர் என்ற பிரச்சினை மறைமுகப் போர்களால் மாற்றப்பட்டுள்ளது, இது இந்தியாவின் பாதுகாப்புக்கு கடுமையான அச்சுறுத்தலாக உள்ளது. இவை பின்வருமாறு:

(i) **பிரிவினைவாதம்**: இந்தியா பன்மைத்துவ அமைப்பாக இருப்பதால், சாதி, மதம், இனம், மொழிகள், மக்கள்தொகை மற்றும் புவியியல் ஏற்றத்தாழ்வுகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் ஏராளமான குழுக்களை அது கொண்டுள்ளது. இதன் விளைவாக, அது தொடங்கப்பட்டதிலிருந்து எப்போதும் பிரிவினைவாதப் பிரச்சினையை எதிர்கொண்டது. இத்தகைய இயக்கங்கள் அதன் வடகிழக்கு பகுதியில் நாகாக்கள், மிசோக்கள், மைட், திரிபுரி இயக்கங்கள் என தீவிரமாக செயல்பட்டு வருகின்றன. வடக்குப் பகுதியில், ஜம்மு-காஷ்மீர் மற்றும் பஞ்சாபில் இத்தகைய பிரச்சினைகள் காணப்படுகின்றன. அவ்வப்போது அவை நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் இந்தியாவின் பாதுகாப்பு மற்றும் பிராந்திய ஒருமைப்பாட்டை சவால் செய்துள்ளன. இந்த இயக்கங்கள் வெளி மாநிலங்களால் ஆதரிக்கப்படும்போது இத்தகைய அச்சுறுத்தல்கள் மிகவும் சிக்கலானதாகின்றன.

(ii) **பயங்கரவாதம்**: 1980 களில் இருந்து, பயங்கரவாதப் பிரச்சினை நாட்டின் ஒற்றுமை மற்றும் ஒருமைப்பாட்டிற்கு ஒரு பெரிய அச்சுறுத்தலாக மாறியது. இந்த நடவடிக்கைகள் உள்நாட்டில் மட்டுமல்ல, பாகிஸ்தான் போன்ற நாடுகளின் வெளிப்புற ஆதரவையும் பெற்று வருகின்றன. எல்லைகளின் துளையிடப்பட்ட மற்றும் வரையறுக்கப்படாத தன்மை காரணமாக இந்த நிலைமைக்கு மேலும் சிக்கல்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. மேலும், இந்த நாட்களில் பயங்கரவாதம் உலகளாவிய பரிமாணத்தைப் பெற்றுள்ளது மற்றும் படைகளைப் போலவே மிக உயர் தொழில்நுட்ப

இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்துகிறது. இந்திய நாடாளுமன்றம் மற்றும் மும்பையில் நடந்த தாக்குதல்கள் பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளின் இத்தகைய தரமான மாற்றப்பட்ட தன்மைக்கு எடுத்துக்காட்டுகள்.

(iii) **நக்சலைட் இயக்கம்:** தற்போது, நாட்டின் நிர்வாக மற்றும் அரசியல் ஸ்திரத்தன்மை நக்சலைட் இயக்கங்களால் சவால் செய்யப்பட்டு வருகிறது. நேபாள எல்லையை ஒட்டிய நிலப்பரப்பு முதல் ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் மக்கள் போர்க் குழுவின் நடவடிக்கைகள் வரை நாட்டின் கிட்டத்தட்ட 400 மாவட்டங்கள் இந்தப் பிரச்சனையால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தக் குழுக்கள் சில பகுதிகளில் இணையான நிர்வாகத்தை நடத்தி வருகின்றன, மேலும் இதுபோன்ற நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்படுத்த நிறுத்தப்பட்டுள்ள பல்வேறு துணை ராணுவப் படைகளுக்கு முழு சவாலாக உள்ளன. மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளின் சிறந்த முயற்சிகள் இருந்தபோதிலும், இத்தகைய நடவடிக்கைகள் முழுமையாகக் கட்டுப்படுத்தப்படவில்லை.

(iv) **போதைப்பொருள் கடத்தல் பிரச்சனை:** இந்தியா இரண்டு முக்கியமான போதைப்பொருள் உற்பத்தி செய்யும் பகுதிகளான 'பிறை முக்கோணம்' மற்றும் 'தங்க முக்கோணம்' ஆகியவற்றுக்கு இடையில் உள்ளது, மேலும் இரண்டையும் இணைக்கும் பாதை இந்தியா வழியாக செல்கிறது. இந்த பாதைகள் நேபாளம், வடகிழக்கு மாநிலங்கள், மியான்மர் வழியாக தென்கிழக்கு ஆசியாவிற்கு அல்லது பாகிஸ்தான், இலங்கை வழியாக தென்கிழக்கு ஆசியாவிற்கு செல்கின்றன. ஆனால் இரண்டு சூழல்களிலும், இந்தியா இரண்டு பாதைகளுக்கும் இடையில் வருகிறது. இது இந்திய மக்களிடையே போதைப்பொருள் அடிமைத்தனத்தின் கடுமையான சிக்கலை உருவாக்கியுள்ளது, இது நீண்டகால பாதுகாப்பு அச்சுறுத்தல்களை உருவாக்குகிறது. அத்தகைய மருந்துகளின் விற்பனையிலிருந்து பெறப்பட்ட தொகை மீண்டும் நாட்டில் பயங்கரவாதத்தை ஊக்குவிக்க முதலீடு செய்யப்படும்போது இது மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கதாகிறது. எனவே இந்த பிரச்சனையில் இந்தியாவின் அக்கறை சமமாக முக்கியமானது.

(v) **இனப் பிரச்சினை:** தெற்காசியாவில் உள்ள மாநிலங்கள் சில பொதுவான இன மக்களைக் கொண்டிருப்பது வரலாற்று மரபு. அவை ஒத்தவை ஆனால் வெவ்வேறு நாடுகளில் வசிக்கின்றன. ஆனால் ஒரு மாநிலத்தில் உள்ள இந்த மக்களுடன் அவர்களுக்குள் ஏதேனும் மோதல் ஏற்பட்டால், அது மற்றொரு நாட்டில் பரவலான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும். உதாரணமாக, இலங்கையில் தமிழர் பிரச்சினை எப்போதும் தென்னிந்திய மாநிலங்களின் அரசியலுக்கு மட்டுமல்ல, தேசிய மட்டத்திலும் அரசியலைப் பாதிக்கும். அதேபோல், வங்கதேசத்தில் சிறுபான்மை சமூகத்திற்கு ஏதாவது நடந்தால், இந்தியாவால் கடுமையான அகதிகள் வருகை காணப்படுகிறது. இதனால் இந்தியாவின் சுற்றுப்புறத்தில் பகிரப்பட்ட இனம், இனம், மதம் போன்ற மரபுகள் நாட்டிற்கு கடுமையான பாதுகாப்பு சிக்கலை ஏற்படுத்துகின்றன.

5. பாதுகாப்புக்கான உத்திகள்

பாதுகாப்பு கவலையை கையாள, அரசாங்கம் கடின சக்தி திட்டங்கள்; மென்மையான சக்தி ராஜதந்திரம்; மற்றும் உள் வலிமை என மூன்று வகையான பரந்த உத்திகளை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது.

(i) **கடுமையான சக்தி கணிப்புகள்:** உலகளாவிய மற்றும் பிராந்திய மோதல்களைத் தீர்க்க அமைதியான மற்றும் வன்முறையற்ற வழிகளைப் பயன்படுத்துவதை இந்தியா எப்போதும் ஆதரிக்கிறது. உலகில் ஆயுதக் கட்டுப்பாடு மற்றும் ஆயுதக் குறைப்பு ஆகியவற்றை நிறுவுவதையும் இது ஆதரிக்கிறது. இருதரப்பு மட்டங்களில் சச்சரவுகளைத் தீர்ப்பதற்கு அமைதி முறைகளைப் பயன்படுத்துவதை அது எப்போதும் ஆதரித்தது. அதே நேரத்தில், எந்தவொரு நிகழ்வுகளையும் கையாள கடின சக்தி திறன்களை வளர்ப்பதிலும் இது ஈடுபட்டுள்ளது. ஏனெனில் கடந்த காலங்களில் அதன் பெரிய அண்டை நாடுகளான பாகிஸ்தான் மற்றும் சீனாவுடன் போர்களை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. பனிப்போரின் பாதகமான தாக்கம் கூட தெற்காசியாவின் அரசியலில் உணரப்பட்டுள்ளது. எனவே, அத்தகைய உத்தியைப் பின்பற்றுவது தவிர்க்க முடியாதது. இதன் விளைவாக, அது DRDO இன் கீழ் பாதுகாப்பு ஆய்வகங்களின் நீண்ட சங்கிலியை உருவாக்கியுள்ளது. தேவைப்படும்போது அடிப்படை

ஆயுதங்களை வழங்க பல்வேறு கட்டளை தொழிற்சாலைகளும் நிறுவப்பட்டுள்ளன. இந்த முயற்சிகள் தேசிய அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப நிறுவனங்கள், கல்வி நிறுவனங்கள், பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் மற்றும் பாதுகாப்பு தயார்நிலை தொடர்பான ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டுப் பணிகளில் ஈடுபட்டுள்ள தனியார் நிறுவனங்கள் போன்ற வடிவங்களில் மிகப்பெரிய ஆதரவு அமைப்பைப் பெற்றுள்ளன. இந்த உள்கட்டமைப்பு ஆதரவு அமைப்பின் மூலம், இந்தியா பாதுகாப்பு மற்றும் ஆயுத அமைப்பின் உள்நாட்டு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெற முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகிறது. மேலும், 1983 முதல், ஏவுகணை மேம்பாடுகளில் தன்னிறைவு பெற 'ஒருங்கிணைந்த வழிகாட்டப்பட்ட ஏவுகணை மேம்பாட்டுத் திட்டத்தை' (IGMDP) தொடங்கியுள்ளது. அதன் திறன்களை அதிகரிக்க அணுசக்தி மற்றும் மின்னணு துறைகளிலும் இது செயல்பட்டு வருகிறது. பாதுகாப்பு உற்பத்தியைப் பயன்படுத்துவதற்கான தொழில்நுட்பங்களை வழங்குவதற்கான அதன் விண்வெளித் திட்டத்தால் இது மேலும் ஆதரிக்கப்படுகிறது. வெளிநாட்டிலிருந்து புதிய விமானம் தாங்கி கப்பல்களை வாங்குவதன் மூலமும், பல்வேறு போர் கப்பல்கள், நீர்மூழ்கிக் கப்பல்கள் மற்றும் போர் கப்பல்களை உள்நாட்டில் உருவாக்குவதன் மூலமும் கடற்படை மேம்பாட்டில் முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகிறது.

இருப்பினும், இவ்வளவு முயற்சிகள் இருந்தபோதிலும், இந்தியா இன்னும் வெளி சக்திகளிடமிருந்து ஆயுதங்களை வாங்குவதையே சார்ந்துள்ளது என்பதை இங்கே கவனிக்க வேண்டும். தனியார் துறைக்கு அதன் தற்போதைய பாதுகாப்பு உற்பத்தியைத் திறப்பது மற்றும் 'இந்தியாவில் உற்பத்தி செய்' திட்டங்கள் வெளி உலகத்திலிருந்து ஆயுதங்களை இறக்குமதி செய்வதைச் சார்ந்திருப்பதைக் குறைப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன. ஆனால் இதுபோன்ற முயற்சிகளால் இந்தியா எவ்வளவு வெற்றியைப் பெற முடியும் என்பதை காலம்தான் சொல்லும். தவிர, இந்தியா தொடர்ந்து தனது பாதுகாப்புத் தயார்நிலைக்கு மிகக் குறைவாகச் செலவிடும் நாடுகளின் பிரிவில் உள்ளது. இந்தியா தனது மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 2.5 முதல் 3.5 சதவீதம் மட்டுமே தனது பாதுகாப்புக்காக செலவிடுகிறது, இது பாகிஸ்தான் மற்றும் சீனா போன்ற அதன்

அண்டை நாடுகளின் செலவினங்களுடன் ஒப்பிடும்போது மிகக் குறைவு. ஆனால் ஒரு நாட்டின் பாதுகாப்பு பல காரணிகளைச் சார்ந்துள்ளது என்பதும், தற்போதைய தயார்நிலையுடன் அது பாதுகாப்பாக இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை வெளிப்படுத்தக்கூடிய உலகளாவிய, பிராந்திய மற்றும் இருதரப்பு சூழலுடன் ஒப்பிடும்போது இந்தியா அதன் பாதுகாப்பை எவ்வாறு மதிப்பிடுகிறது என்பதும் உண்மையா?

(ii) **மென்மையான சக்தி ராஜதந்திரம்:** கடின சக்தி திறன்களைத் தவிர, மென்மையான சக்தி மூலம் பாதுகாப்பிலும் இந்தியா ஈடுபட்டுள்ளது. மக்கள்தொகை, பொருளாதாரம், அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பம் மற்றும் கலாச்சார அடித்தளங்களைப் பொறுத்தவரை, அண்டை நாடுகள் மற்றும் வெளி சக்திகளுடன் நல்லெண்ணத்தை உருவாக்கும் அதன் நிகழ்ச்சி நிரலை அது முன்னெடுத்து வருகிறது. ஆரம்ப ஆண்டுகளில் இந்த இலக்குகள் அதன் *பஞ்சசீலம்*, குஜ்ரால் கோட்பாடு மற்றும் அணிசேரா கொள்கைகள் மூலம் அடையப்பட்டுள்ளன. முன்னாள் சோவியத் யூனியனுடனான நட்பு மற்றும் ஒத்துழைப்பு ஒப்பந்தம் மூலம் கூட, அதிகார சமநிலை நிலைமை நிர்வகிக்கப்பட்டுள்ளது. பனிப்போர் ஆண்டுகளில் இந்தக் கொள்கைகள் அனைத்தும் மிகவும் சீராக செயல்பட்டன. பனிப்போருக்குப் பிந்தைய காலத்தில், நீட்டிக்கப்பட்ட சுற்றுப்புறம் 'கிழக்கைப் பார்', 'கிழக்கைச் செயல்படுத்து' மற்றும் புதிய பிராந்தியவாதம் மூலம் பொருளாதார ஈடுபாடுகளின் கொள்கை பின்பற்றப்பட்டுள்ளது. இந்த ஒத்துழைப்புடன், முக்கிய அதிகார மையங்களுடன் 'மூலோபாய கூட்டாண்மை' வடிவத்தில், பின்பற்றப்பட்டுள்ளது. தவிர, வன்முறை, ஜனநாயகம், சமூக நல்லிணக்கம் போன்ற கலாச்சாரக் கருத்து மூலம், அனைத்து மாநிலங்களுடனும் ஒரு ஒட்டுமொத்த அமைதியான சூழல் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், ஐ.நா. அமைதி காக்கும் நடவடிக்கைகள் மற்றும் உலகளாவிய சுற்றுச்சூழல் விவாதங்களில் தீவிர பங்கு வகிப்பதன் மூலம், அது உலக ஒழுங்கில் தனக்கென நல்லெண்ணத்தை உருவாக்கி வருகிறது.

(iii) **உள் வலிமை :** மேற்கூறிய உத்திகளின் வெற்றிகள் இந்தியாவின் உள்நாட்டு

வலிமையைப் பொறுத்தது. உள் மட்டத்தில், ஒருங்கிணைந்த மற்றும் ஒருங்கிணைந்த சமூக ஒழுங்கை உருவாக்குவதன் மூலம் இந்தியா மாநில மற்றும் தேசக் கட்டுமானப் பிரச்சினைகளைக் கையாள வேண்டும். மேலும், உலகமயமாக்கல் செயல்முறையின் அனைத்து சவால்களையும் அது வெற்றிகரமாக எதிர்கொள்ள வேண்டும். 'மேக் இன் இந்தியா' மற்றும் 'திறன் மேம்பாடு' என்ற அதன் கொள்கைகளை உணர, அதன் பொருளாதார வளர்ச்சியின் வேகத்தை அதிகரிக்க வேண்டும். இதன் விளைவாக, சுத்தமான தொழில்நுட்பங்களுடன் கூடிய எரிசக்தி பாதுகாப்பு அதற்கு மிகவும் தேவைப்படும். உள்நாட்டு மற்றும் வெளிப்புற சூழலுக்கு இடையில் பிரிக்க ஒரு மெல்லிய கோடு இருக்கும்போது, இந்த சவால்களை எதிர்கொள்ள இந்தியா அமைப்பின் திறன்களை மேம்படுத்த வேண்டும். இந்திய ஜனநாயகத்தின் செயல்பாடு மற்றும் இளைஞர் சக்தி ஆகியவை இந்தியாவுக்கு ஆதரவாக இரண்டு நேர்மறையான குறிகாட்டிகளாக இருந்தாலும், ஊழல் மற்றும் பொருளாதார பற்றாக்குறை மற்றும் பெரிய மக்கள்தொகையை ஓரங்கட்டுதல் ஆகியவை வரும் காலங்களில் நாடு எதிர்கொள்ள வேண்டிய இரண்டு பெரிய உள் சவால்களாகும்.

எந்தவொரு நாட்டின் வெளியுறவுக் கொள்கையிலும் நாட்டின் பாதுகாப்பும் பாதுகாப்பும் மிக முக்கியமானவை என்று முடிவு செய்யலாம். இந்த நிகழ்வுக்கு இந்தியாவும் விதிவிலக்கல்ல. இந்த சூழலில், இந்தியாவின் வெளியுறவுக் கொள்கை வகுப்பாளர்கள் உலகளாவிய, பிராந்திய மற்றும் உள் மட்டங்களில் உள்ள மூன்று பரந்த சவால்களின் அடிப்படையில் அதன் பாதுகாப்பைப் பார்க்க வேண்டும். உலக அளவில், பனிப்போர் மற்றும் பனிப்போருக்குப் பிந்தைய சகாப்தங்களின் போது தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள வெவ்வேறு கொள்கைகளை அது ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். முதல் கட்டத்தில், அது முக்கியமாக அணிசேரமை, ஆயுதக் குறைப்பு மற்றும் ஐ.நா. ஆதரவு அமைப்பை நம்பியிருக்க வேண்டும், அத்துடன் முன்னாள் சோவியத் யூனியனுடனான நட்பு மற்றும் ஒத்துழைப்பையும் நம்பியிருக்க வேண்டும். பனிப்போருக்குப் பிந்தைய கட்டத்தில், உலகளாவிய சூழ்நிலை கடுமையான

மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டது. இப்போது அமெரிக்காவுடன் நெருக்கமான உறவுகளையும், பிற அதிகார மையங்களுடனான 'மூலோபாய கூட்டாண்மைகளையும்' நம்பியிருக்க வேண்டும். தவிர, இந்த அமைப்பின் ஜனநாயகமயமாக்கல் மூலம் ஐ.நா. வீட்டோவைப் பெறுவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள அணுசக்தி-5 கிளப்புடன் சமநிலையைப் பெற அதன் அணுசக்தி விருப்பத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும். பிராந்திய மட்டங்களில், அதன் நீட்டிக்கப்பட்ட அண்டை நாடுகளின் கொள்கை, புதிய பொருளாதாரக் குழுக்களை உருவாக்குவது ஆகியவை அப்பகுதியில் அதன் பாதுகாப்பு கவலைகளுக்கு முக்கியமாகும். இந்த முன்னேற்றங்களுடன், அதன் 'மேக் இன் இந்தியா', 'டிஜிட்டல் இந்தியா' மற்றும் 'திறன் மேம்பாடு' திட்டங்கள் மூலம் அரசியல் ரீதியாக நிலையான மற்றும் பொருளாதார ரீதியாக வளர்ந்த மாநிலமாக இருக்க முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகிறது. ஆனால் இந்த முயற்சிகளில் இந்தியா எவ்வாறு வெற்றி பெறுகிறது என்பதைப் காலம்தான் பதில் சொல்லும்.

இந்தியாவின் சுற்றுச்சூழல் கவலைகள்

அறிமுகம்

நமது இந்தியா, பாரம்பரிய அறிவை ஒரு நல்ல மாற்றாக நீண்ட காலமாகப் பின்பற்றி வருவதால், வளமான கலாச்சாரங்கள் மற்றும் பன்முகத்தன்மை கொண்ட மரபுகளால் நிறைந்துள்ளது. நமது இந்தியா இயற்கையுடன் சார்ந்த உறவைக் கொண்ட பல்வேறு சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகளால் நிறைந்துள்ளது. தொழில்மயமாக்கல் மற்றும் நகரமயமாக்கலின் எழுச்சி பல்வேறு சுற்றுச்சூழல் கவலைகளுக்கு வழிவகுக்கிறது. உலகம் பல்வேறு சுற்றுச்சூழல் கவலைகளுடன் போராடி வருவதால், பாரம்பரிய அறிவு சுற்றுச்சூழல் கவலைகளுக்கு ஒரு நல்ல ஆதாரமா என்ற கேள்வி எழுகிறது. இந்தியாவில் கடுமையான காற்று மாசுபாடு, நீர் மாசுபாடு, நீர் பற்றாக்குறை, தொந்தரவு செய்யப்பட்ட சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகள், பிளாஸ்டிக் குவிப்பு, செயலில் உள்ள பன்முகத்தன்மை இழப்பு மற்றும் காடழிப்பின் விளைவாக ஏற்படும் காலநிலை மாற்றம் போன்ற கவலைகள் உள்ளன.

இந்தியா உயர் தொழில்நுட்ப மற்றும் அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகளுடன் வளர்ந்து வருகிறது, இதன் விளைவாக சுற்றுச்சூழல் கவலைகளுக்கு புதிய முன்னேற்றம் மற்றும் புதுமையான தீர்வுகள் கிடைக்கின்றன, ஆனால் பாரம்பரிய அறிவுக்கு ஒரு பயனுள்ள ஆதாரமாக முக்கியத்துவம் கொடுப்பது மனிதர்களுக்கும் இயற்கைக்கும் இடையிலான இணக்கமான உறவுக்கு வழி வகுக்கின்றன. பிரச்சினைகள் அல்லது கவலைகளைத் தீர்ப்பதற்கு பாரம்பரிய அறிவை ஒரு நல்ல மாற்றாக அங்கீகரிப்பது அவசியம். புதுமையான தீர்வுகளை விட பாரம்பரிய அறிவு சிறந்த வழி என்பது பல சுற்றுச்சூழல் அமைப்பு சுற்றுச்சூழல் ஆர்வலர்களின் கருத்து. தலைமுறை தலைமுறையாக இது இயற்கையின் சுற்றுச்சூழல் பற்றிய ஏராளமான தகவல்களை வழங்குகிறது. பாரம்பரிய விவசாய நடைமுறைகள் ஒரு நிலையான சுற்றுச்சூழல் அமைப்பை ஆதரிக்கின்றன. விவசாயிகள் பயிர் சுழற்சி, கரிம வேளாண்மை மற்றும் இயற்கை உரம் போன்ற பாரம்பரிய நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தி சாகுபடி செய்கிறார்கள். இந்த நுட்பங்கள் மண் வளத்தை அதிகரிப்பது மட்டுமல்லாமல், மண் மாசுபாட்டை ஏற்படுத்தும் மற்றும் சுற்றுச்சூழலுக்கு தீங்கு விளைவிக்கும் செயற்கை உரங்கள் மற்றும் பூச்சிக்கொல்லிகளின் பயன்பாட்டையும் குறைக்கின்றன.

இந்தப் பாரம்பரிய அறிவு சுற்றுச்சூழல் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் அமைப்பைப் பாதுகாப்பதற்கான தீர்வுகளை வழங்குகிறது. பண்டைய சமூகங்கள் தாவரங்கள் மற்றும் விலங்குகளைப் பாதுகாப்பதற்கான வழிகளை உருவாக்கின. சமூகங்கள் மருத்துவ தாவரங்களை மருத்துவத்திற்காகப் பயன்படுத்தின, மேலும் நிலையான அறுவடையை உருவாக்கி, நிலையான சூழலை உருவாக்கின.

இந்த சமூகங்கள் தங்கள் பாரம்பரிய பாதுகாப்பு நடைமுறைகள் மூலம் பல்லுயிர் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் அமைப்பைப் பாதுகாத்தன. இந்த வலைப்பதிவில், நிலையான எதிர்கால வளர்ச்சிக்கு விவசாய நடைமுறையில் பாரம்பரிய அறிவு எவ்வாறு முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது, பாரம்பரிய அறிவு எவ்வாறு பிரச்சினைகளை திறம்பட தீர்ப்பதில் சக்தி வாய்ந்தது, மற்றும் இணக்கமான சகவாழ்வின் நன்மைகள் ஆகியவற்றைப் பற்றிப் பார்ப்போம்.

பாரம்பரிய அறிவின் அம்சங்கள் ஒரு சிறந்த மாற்றீட்டை நிரூபிக்கின்றன

பல்லுயிர் பாதுகாப்பு, மற்றும் நிலையான விவசாயம் சுற்றுச்சூழலை மாசு இல்லாததாக மாற்றுகிறது. நீர் மேலாண்மை என்பது பாரம்பரிய அறிவின் ஒரு அம்சமாகும், ஏனெனில் முந்தைய சமூகங்கள் மழைநீர் சேகரிப்பு மற்றும் நீர் பாதுகாப்பு போன்ற பல்வேறு நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தி தண்ணீரைப் பாதுகாக்கின்றன. நிலையான சூழலுக்கு தண்ணீரைப் பாதுகாப்பது முக்கியம்.

காடு மற்றும் வனவிலங்குகளுடனான நல்லிணக்க உறவு - உள்ளூர் சமூகங்கள் வன வளங்களை வன சூழலுக்கு தீங்கு விளைவிக்காமல் பயன்படுத்துகின்றன. அவர்கள் இயற்கையை ஆழமாகப் புரிந்துகொள்கிறார்கள். அவர்கள் இயற்கையுடன் இணக்கமான உறவைக் கொண்டுள்ளனர், அவர்களின் நீர், காடு மற்றும் நில நடைமுறை, இந்த கூறுகளும் மனிதர்களும் ஒன்றையொன்று சார்ந்தவை என்பதைக் குறிக்கிறது, இந்த கூறுகளின் நிலையான மேலாண்மை தேவை என்பதை மறைமுகமாகக் கூறுகிறது. பாரம்பரிய அறிவு விலங்குகளையும் பாதுகாக்கிறது. முந்தைய சமூகங்கள் விலங்குகளின் நடத்தை மற்றும் ஒன்றையொன்று சார்ந்த சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகளை அறிந்திருக்கின்றன. அவற்றின் பாரம்பரிய அறிவைப் பெறுவதன் மூலம் அழிந்து வரும் உயிரினங்களைப் பாதுகாக்கவும் பாதுகாக்கவும் முடியும்.

உள்ளூர் ஞானம், கூட்டு சமூகங்கள் - முந்தைய சமூகங்கள் பல்லுயிர் பாதுகாப்பில் கூட்டாக பங்கேற்றன. அவர்கள் கூட்டாக ஞானத்தைப் பகிர்ந்து கொண்டு இயற்கையின் மீது ஒரு பொறுப்பை உருவாக்கினர். இந்த பாரம்பரிய நடைமுறைகளை நவீன நடைமுறைகளுடன் ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம் நமது சுற்றுச்சூழலை நிலைத்தன்மையுடன் பாதுகாக்க முடியும்.

தலைமுறை தலைமுறையாகக் கடந்து செல்லும் அறிவு - தலைமுறை தலைமுறையாகக் கடந்து வந்த ஞானத்தால் வடிவமைக்கப்பட்ட பாரம்பரிய நடைமுறைகள். பாரம்பரிய விவசாயம் போன்ற பாரம்பரிய நடைமுறைகள் பயிர் சுழற்சி, இயற்கை வேளாண்மை, மண் வளம் அதிகரிக்கும் விகிதம், பல்வேறு பயிர்கள் மற்றும் உரம் உரம் போன்ற இயற்கை பூச்சிக் கட்டுப்பாட்டு முறைகள் பற்றிய அதிகப்படியான அறிவை வழங்குகின்றன.

உயிரியல் பன்முகத்தன்மை பாதுகாப்பு மற்றும் பாரம்பரிய மருத்துவ அறிவு -

நமது இந்தியா கலாச்சாரங்களால் நிறைந்துள்ளது, குறிப்பாக பாரம்பரிய அறிவு சுற்றுச்சூழல் அமைப்பைப் பாதுகாப்பதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. முந்தைய சமூகங்கள் இயற்கை தாவரங்களின் மருத்துவ குணங்களை ஆழமாகப் புரிந்துகொண்டன. ஆயுர்வேத மருத்துவம் தாவரங்களிலிருந்து வருகிறது. இந்த பாரம்பரிய அறிவு முழுமையான குணப்படுத்துதலுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கிறது மற்றும் மனம், உடல் மற்றும் ஆன்மாவைக் கருத்தில் கொள்கிறது.

நிலையான விவசாயம் மற்றும் இயற்கை வள மேலாண்மை - இந்திய விவசாயம்

மண் சரிவு, நீர் பற்றாக்குறை மற்றும் ரசாயன உரங்கள் மற்றும் பூச்சிக்கொல்லிகளின் அதிக பயன்பாடு போன்ற பல சவால்களை எதிர்கொள்கிறது. இந்த பிரச்சனைக்கு, பாரம்பரிய அறிவு குறைந்த செலவில் நிலையான வளர்ச்சிக்கு பயனுள்ள தீர்வுகளை வழங்க முடியும். ஒரு உதாரணம் இயற்கை விவசாயம், இது இயற்கை உரம், மக்கும் கழிவுகள் மற்றும் உயிரியல் பூச்சி கட்டுப்பாடு மூலம் பாரம்பரிய மண் வளத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு நடைமுறையாகும். இந்த பாரம்பரிய அணுகுமுறை மண்ணைப் பாதுகாப்பது மட்டுமல்லாமல், தீங்கு விளைவிக்கும் உரங்கள் மற்றும் பூச்சிக்கொல்லிகளிலிருந்து சுற்றுச்சூழலையும் பாதுகாக்கிறது. இந்த நடைமுறையை அணுகுவதன் மூலம் சுற்றுச்சூழல் தீங்கைக் குறைக்கலாம்.

அறிவு பரிமாற்றம் - இது பாரம்பரிய அறிவின் அம்சங்களில் ஒன்றாகும். முந்தைய

சமூகங்கள் இளைய பெரியவர்களிடம் அறிவுப் பகிர்வை ஊக்குவித்ததால். சுற்றுச்சூழல் கவலைகளை முன்வைக்க இந்த நடைமுறையை ஏற்றுக்கொள்வது நிலையான சூழலை ஏற்படுத்துகிறது.

உள்ளூர்மயமாக்கப்பட்ட தீர்வுகள் - பாரம்பரிய அறிவு குறிப்பிட்ட பகுதிகளுக்கு

உள்ளூர்மயமாக்கப்பட்ட தீர்வுகளை வழங்குகிறது. உள்ளூர் சூழலைப் பற்றிய அவர்களின் புரிதல் தகவமைப்பு உத்திகளில் விளைகிறது. இந்த உள்ளூர் சமூகங்கள் தண்ணீரைப் பாதுகாக்க, காடுகள் மற்றும் வனவிலங்குகளைப் பாதுகாக்க மற்றும் மண் அரிப்பை நிர்வகிக்க நுட்பங்களை உருவாக்கின. சுற்றுச்சூழல் மேலாண்மையில் இந்த

நுட்பங்களை ஏற்றுக்கொள்வது மோசமான காலநிலை மாற்றத்தைத் தடுக்கவும் இயற்கை பேரழிவுகளின் தாக்கத்தைக் குறைக்கவும் உதவும்.

நீர் பாதுகாப்பு மற்றும் நீர் மேலாண்மை - முந்தைய சமூகங்கள் தங்கள் பாரம்பரிய அறிவைக் கொண்டு பல்வேறு நிலையான நுட்பங்கள் மூலம் தண்ணீரைப் பாதுகாத்துள்ளன. தண்ணீரைச் சேமிப்பதற்கான ஒரு நுட்பம்

மழைநீர் அறுவடை - இது உள்ளூர் சமூகங்களின் பாரம்பரிய நடைமுறையாகும், இது மழைநீரை குழிகளில் சேமித்து நிலத்தடி நீர் வளங்களைப் பாதுகாக்கிறது. தனிப்பட்ட சமூகங்களிலிருந்து இந்த நடைமுறைகளை ஏற்றுக்கொள்வது நீர் பற்றாக்குறையைக் குறைப்பதற்கும் நிலத்தடி நீர் வளங்களைப் பயன்படுத்துவதைத் தடுப்பதற்கும் வழிவகுக்கிறது. நவீன சமூகங்கள் நீர் மேலாண்மைக்கு படி கிணறுகள் போன்ற பாரம்பரிய நீர் மேலாண்மையை அணுகலாம்.

வனவிலங்கு பாதுகாப்பு மற்றும் வேட்டை கட்டுப்பாடுகள் பற்றிய பாரம்பரிய அறிவு - பழங்குடி சமூகங்கள் காடு மற்றும் வனவிலங்குகளை மதித்து பாதுகாத்து வனவிலங்கு சரணாலயங்களாக செயல்பட்டன. தேவைகளுக்கும் நல்ல சுற்றுச்சூழல் அமைப்புக்கும் இடையில் நிலையான சமநிலையை பராமரிக்க வனவிலங்கு இனங்களின் எண்ணிக்கையைப் புரிந்துகொள்வதன் மூலம் வேட்டையாடுவதில் அவர்கள் கட்டுப்பாடுகளை விதித்தனர். இந்த பாரம்பரிய நடைமுறைகளை ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம் சுற்றுச்சூழல் கவலைகளை நாம் தீர்க்க முடியும். ^[4]

முழுமையான அணுகுமுறையின் தேவை - சுற்றுச்சூழல் கவலைகளை சமாளிப்பதற்கான முழுமையான அணுகுமுறையை அங்கீகரிக்க வேண்டிய அவசியம் இருப்பது பாரம்பரிய அறிவின் அம்சங்களில் ஒன்றாகும். இந்த முழுமையான அணுகுமுறை பாரம்பரிய அறிவை கொள்கைகளுடன் அறிவியல் ஆராய்ச்சி மற்றும் சமூக பங்கேற்புடன் ஒருங்கிணைப்பதை உள்ளடக்கியது. விஞ்ஞானிகளுக்கும் பாரம்பரிய அறிவு வைத்திருப்பவர்களுக்கும் இடையிலான கூட்டுப் புரிதல் ஆராய்ச்சி புதிய தீர்வுகளுக்கு வழிவகுக்கும். பண்டைய ஞானம் மற்றும் நவீன நிபுணத்துவத்தின் ஒத்துழைப்பிலிருந்து ஒரு தீர்வு எழுகிறது. நிலையான வளர்ச்சிக்காக அரசாங்கம் பாரம்பரிய அறிவை சுற்றுச்சூழல் கொள்கைகளில் ஒருங்கிணைக்க வேண்டும்.

புனித தோப்புகளின் பாரம்பரிய நடைமுறை - முந்தைய சமூகங்கள் சுற்றுச்சூழலையும் வனவிலங்குகளையும் பாதுகாத்து மதிக்கின்றன. இயற்கையுடனான உறவுகளை அவர்கள் புரிந்துகொள்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் தேவைகளுக்காக மட்டுமே விலங்குகளைக் கொல்கிறார்கள். அழிந்து வரும் வனவிலங்குகளைப் பாதுகாக்கிறார்கள். புனித தோப்புகளின் இந்த நடைமுறையை நவீன நடைமுறையில் ஏற்றுக்கொள்வது வனவிலங்குகளைப் பாதுகாப்பதற்கும் பின்னர் சுற்றுச்சூழலுக்கும் வழிவகுக்கிறது.

சமூக அடிப்படையிலான பாதுகாப்பு - பாரம்பரிய அறிவு சமூக உணர்வையும் சுற்றுச்சூழலுக்கான பொறுப்பையும் ஊக்குவிக்கிறது. இந்த பாரம்பரிய அறிவு, பழமைவாத முயற்சிகளுடன் இயற்கையையும் சுற்றுச்சூழலையும் கவனித்துக்கொள்ள சமூகங்களை அதிகாரம் அளிக்கிறது. கிராம சபைகள் போன்ற சமூகங்கள் வளங்களின் நிலையான மேலாண்மைக்காக கூட்டாக முடிவுகளை எடுக்கின்றன.

பாரம்பரிய அறிவு நவீன காலத்திற்கு சாத்தியமாகும் - நவீன மற்றும் பாரம்பரிய அறிவின் கலவையானது தற்போதைய சுற்றுச்சூழல் கவலைகளுக்கு தீர்வுகளை வழங்குகிறது. விவசாய நடைமுறைகள் பற்றிய பாரம்பரிய அறிவை நவீன விவசாய நடைமுறைகளில் சேர்ப்பது நல்ல மண் வளத்தையும் உற்பத்தியையும் விளைவிக்கிறது, மண் மாசுபாட்டைக் குறைக்கிறது மற்றும் நிலையான சூழலைப் பராமரிக்கிறது.

பாரம்பரிய அறிவின் சவால்கள்

பாரம்பரிய அறிவு சுற்றுச்சூழல் கவலைகளுக்கு பயனுள்ள தீர்வுகளை வழங்குவதோடு, நவீன சுற்றுச்சூழல் கவலைகள் விஷயத்திலும் சவால்களை எதிர்கொள்கிறது. கிராமப்புற மற்றும் விளிம்பு நிலைப் பகுதிகளைச் சேர்ந்த முந்தைய சமூகங்கள் முழுமையாக நிலையான நடைமுறைகளை உருவாக்குவதற்கு குறைவான நிதி ஆதாரங்களைக் கொண்டிருப்பதால், பொருளாதாரக் கட்டுப்பாடுகள் ஒரு சவால் ஆகும். போதுமான நவீன தொழில்நுட்பம் மற்றும் நிதி ஆதரவு பாரம்பரிய அறிவின் பயன்பாட்டைக் கட்டுப்படுத்துகிறது.

நவீனமயமாக்கல் மற்றும் நகரமயமாக்கல் - கிராமப்புற மக்கள் தங்கள் வாழ்வாதாரத்திற்காக தலைப்பாகைகளை குடிபெயர்கின்றனர், இதன் விளைவாக

நகரமயமாக்கல் மற்றும் நவீனமயமாக்கல் ஏற்படுகிறது. நகரமயமாக்கலின் விரைவான அதிகரிப்பு பாரம்பரிய அறிவின் சீரழிவுக்கு வழிவகுக்கிறது. இது சுற்றுச்சூழல் ஏற்றத்தாழ்வு மற்றும் அழிந்து வரும் பல்லுயிர் பெருக்கத்திற்கு வழிவகுக்கிறது.

நவீன அறிவியல் மற்றும் கொள்கையுடன் ஒருங்கிணைப்பு - பாரம்பரிய அறிவுசார் சமூகங்கள், கொள்கை வகுப்பாளர்கள் மற்றும் விஞ்ஞானிகளுக்கு இடையிலான ஒத்துழைப்பு, நிலையான சூழலுக்கான பயனுள்ள முயற்சிகள் மூலம் சுற்றுச்சூழல் கவலைகளின் இடைவெளிகளைக் குறைக்கிறது.

பாரம்பரிய அறிவைப் பாதுகாப்பதற்கான முறைகள்

உள்ளூர் சமூகங்களை மேம்படுத்துதல் - பாரம்பரிய அறிவின் சவால்களை சமாளிக்க, உள்ளூர் சமூகங்கள் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு முயற்சிகளில் தீவிரமாக பங்கேற்க அதிகாரம் அளிப்பது அவசியம். இந்த உள்ளூர் சமூகங்கள் தங்கள் சுற்றுப்புறங்கள் மற்றும் நிலைத்தன்மையில் ஆழமாக வேரூன்றிய நடைமுறைகள் பற்றிய அறிவைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். சுற்றுச்சூழல் தொடர்பான முடிவெடுக்கும் செயல்பாட்டில் இந்த சமூகங்களை ஈடுபடுத்துவதன் மூலமும், சுற்றுச்சூழலில் அவர்களின் நிபுணத்துவத்தை அங்கீகரிப்பதன் மூலமும் இந்தியா சுற்றுச்சூழல் நிர்வாகத்தில் ஒரு நல்ல அணுகுமுறையைக் கொண்டிருக்க முடியும்.

பாரம்பரிய அறிவின் கல்வி மற்றும் விழிப்புணர்வு திட்டங்கள் - சுற்றுச்சூழல் கவலைகளுக்கு சிறந்த ஆதாரமாக பாரம்பரிய அறிவை ஊக்குவிப்பதில் கல்வி நிறுவனங்கள் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. பாரம்பரிய அறிவு குறித்த பட்டறைகளை நடத்தும் பாடத்திட்ட செயல்பாடுகள் மூலம், விழிப்புணர்வு பிரச்சாரத் திட்டங்கள் எதிர்கால சந்ததியினருடன் அறிவைப் பகிர்ந்து கொள்ள வழிவகுக்கும்.

பாரம்பரியக் கொள்கைகளைப் புதிய கொள்கைகளாக மாற்றுதல் - நிலையான சுற்றுச்சூழல் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் அமைப்பிற்காக, பாரம்பரிய அறிவின் பழைய நடைமுறைகளைப் புதிய சுற்றுச்சூழல் கொள்கைகளாக மாற்றுவதன் மூலம் பாரம்பரிய அறிவு நடைமுறைகளை அங்கீகரிக்க முடியும்.

பாரம்பரிய அறிவின் அறிவுசார் சொத்துரிமைகள் - பாரம்பரிய அறிவைப் பாதுகாப்பது ஒரு முக்கியமான கவலையாகும். காப்புரிமை கோரிக்கைகளிலிருந்து

பாரம்பரிய அறிவு உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காக இந்தியா பாரம்பரிய அறிவு டிஜிட்டல் நூலகத்தை செயல்படுத்துகிறது. இன்னும் அதிகமாக, பாரம்பரிய அறிவைப் பாதுகாக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட உள்ளன.

இந்தியாவில் சுற்றுச்சூழல் கவலைகளின் சிக்கலான தன்மை

நமது இந்தியா பாரம்பரிய கலாச்சாரத்தால் வளமானது, அதிக மக்கள் தொகை கொண்ட நிலப்பரப்புகளும், அதிக அளவிலான சுற்றுச்சூழல் கவலைகளை எதிர்கொள்ளும் நிலப்பரப்புகளும் கொண்டது. இந்த கவலைகள் மக்களின் ஆரோக்கியத்தை மட்டுமல்ல, நாட்டின் பல்லுயிர் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் அமைப்பையும் பாதிக்கின்றன. இந்தியாவில் உள்ள சில கவலைகள்

காற்று மற்றும் நீர் மாசுபாடு - அதிக மக்கள் தொகை கொண்ட நகர்ப்புறங்களில் காற்று மாசுபாடு மிக முக்கியமான கவலையாக உள்ளது. தொழிற்சாலைகள் விஷ வாயுக்களை வெளியிடுவது, வாகனங்கள் வெளியேற்றுவது மற்றும் புதைபடிவ எரிபொருட்களை எரிப்பது ஆகியவை காற்றின் தரத்தை சேதப்படுத்துகின்றன. WO இன் கூற்றுப்படி, அதிக மக்கள் தொகை கொண்ட 2 நகரங்களில், 14 நகரங்கள் இந்தியாவில் உள்ளன. காற்று மாசுபாடு சுவாச நோய்கள் மற்றும் பிறவி குறைபாடுகளுக்கு வழிவகுக்கிறது.

காடழிப்பு - சுற்றுச்சூழல் கவலைகளுக்கு காடழிப்பு ஒரு முக்கிய காரணமாகும். மரங்கள் மற்றும் காடுகளை வெட்டுதல், விரைவான தொழில்மயமாக்கல் மற்றும் நகரமயமாக்கல் காடழிப்புக்கு வழிவகுக்கிறது. இது சுற்றுச்சூழல் ஏற்றத்தாழ்வு, வனவிலங்கு அமைப்பு இனங்களுக்கு அச்சுறுத்தல், காலநிலை மாற்றங்கள், மண் அரிப்பு, பல்லுயிர் இழப்பு மற்றும் பசுமை இல்ல வாயுக்களின் குவிப்பு மூலம் பசுமை இல்ல விளைவுக்கு வழிவகுக்கிறது.

கழிவு மேலாண்மை - இந்தியா ஒவ்வொரு நாளும் ஏராளமான கழிவுகளை உற்பத்தி செய்கிறது, மேலும் இது கழிவு மேலாண்மைக்கு ஒரு கடினமான சவாலாக மாறுகிறது. பிளாஸ்டிக் மற்றும் அதன் கழிவுகளை முறையற்ற முறையில் அகற்றுவது

மற்றும் பயனுள்ள கழிவு மேலாண்மை அமைப்புகள் இல்லாதது காற்று, நீர் மற்றும் எண்ணெய் மாசுபாட்டிற்கு வழிவகுக்கிறது. பிளாஸ்டிக்கின் அதிகப்படியான பயன்பாடு நிலக் கழிவுகளுடன் இந்தக் கழிவுகள் குவிந்து கடல் உயிரினங்களுக்கு ஆபத்தை விளைவிக்கிறது.

நீர் பற்றாக்குறை - குறிப்பாக இந்தியாவில் வறட்சி மற்றும் வறண்ட காலங்களில் நீர் பற்றாக்குறை ஒரு பெரிய பிரச்சனையாகும். நீர் வளிமண்டலத்திற்கான காரணங்கள் விரைவான மக்கள் தொகை வளர்ச்சி, காலநிலை நிலைகளில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் மற்றும் நீர் வளங்களை முறையாக நிர்வகித்தல்.

இந்தப் பற்றாக்குறை விவசாயத்தை மட்டுமல்ல, இந்திய மக்களையும் குடிநீர் மற்றும் சுகாதார வசதிகளில் பாதிக்கிறது.

மக்கள்தொகை அதிகரிப்பு - நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வரும் மக்கள்தொகை வளர்ச்சியால் வளங்களின் பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது. பிற வளங்களைப் பயன்படுத்துவது இயற்கையையும் சுற்றுச்சூழலையும் சீர்குலைக்க வழிவகுக்கிறது. மக்கள்தொகை வளர்ச்சி தொடர்ந்தால் சுற்றுச்சூழலைப் பராமரிப்பது மிகவும் கடினம். இது சுற்றுச்சூழலுக்கு மிகவும் கவலையளிக்கிறது.

உலகளாவிய வெப்பமயமாதல் - வளிமண்டலத்தில் அதிகரிக்கும் நச்சு வாயுக்கள் பூமியில் அதிக வெப்பநிலைக்கு வழிவகுக்கும் என்பதால் இது ஒரு முக்கிய சுற்றுச்சூழல் கவலைகளில் ஒன்றாகும். இது இமயமலை உருகுவதற்கும் கடல் மட்டத்தை அதிகரிப்பதற்கும் வழிவகுக்கிறது, இது சுனாமிகள் மற்றும் சூறாவளிகளுக்கு வழிவகுக்கிறது.

ரியோ

ரியோ மாநாடுகள் கூட்டு திறன் மேம்பாட்டுத் திட்டம், மூன்று ரியோ மாநாடுகளின் செயலகங்களால் தொடங்கப்பட்டது) UNFCCC, சிபிடி, மற்றும் யு.என்.சி.சி.டி.), காலநிலை நடவடிக்கை, பல்லுயிர் பாதுகாப்பு மற்றும் நிலையான நில மேலாண்மை ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான ஒருங்கிணைப்பை மேம்படுத்த தனிநபர், நிறுவன மற்றும் அமைப்பு ரீதியான திறன்களை வலுப்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது .இது மூன்று ரியோ மாநாடுகளின் நோக்கங்கள் மற்றும் நிலையான வளர்ச்சி இலக்குகளை) SDGs) அடைவதில் ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் ஒத்திசைவை

வளர்க்கும் அதே வேளையில், துறைகளுக்கு இடையேயான ஒத்துழைப்பு, ஒருங்கிணைந்த திட்டமிடல், கொள்கை மேம்பாடு மற்றும் வளங்களை திரட்டுதல் மற்றும் பூர்வீக மற்றும் உள்ளூர் அறிவைச் சேர்ப்பதை ஊக்குவிக்கிறது.

காலநிலை மாற்றம் , பாலைவனமாக்கல் மற்றும் பல்லுயிர் இழப்பு ஆகியவை பெரிதும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையவை மற்றும் மனிதகுலத்திற்கு இருத்தலியல் சவால்களை ஏற்படுத்துகின்றன .1992 ஆம் ஆண்டு ரியோ டி ஜெனிரோவில் நடந்த பூமி உச்சி மாநாட்டில் இதுபோன்ற இருத்தலியல் சவால்களைப் பற்றி விவாதிக்கவும் அவற்றை எதிர்கொள்ளவும் அரசாங்கங்கள் ஒன்றிணைந்தன.

இந்த உச்சிமாநாட்டில்தான் காலநிலை மாற்றம் குறித்த ஐக்கிய நாடுகளின் கட்டமைப்பு மாநாடு (UNFCCC (ஐநா., ஐ காலநிலை மாற்றம் என்றும் .நா. மற்றும் (அழைக்கப்படுகிறது உயிரியல் பன்முகத்தன்மை தொடர்பான மாநாடு (சிபிடிஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பல்லுயிர் பெருக்கம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது (கையொப்பத்திற்காக திறக்கப்பட்டது, அதே நேரத்தில் பாலைவனமாக்கலை எதிர்ப்பதற்கான ஐக்கிய நாடுகளின் மாநாட்டின் பேச்சுவார்த்தை)யு.டி.சி.சி.என்.) உச்சிமாநாட்டின் முடிவில் நிகழ்ச்சி நிரல் -21 இல் கோரப்பட்டது இதனால்தான் இந்த . என்று " ரியோ மாநாடுகள்" மூன்று சகோதரி மாநாடுகளும் பின்னர் கூட்டாக அறியப்பட்டன

மூன்று ரியோ மாநாடுகளும் ஒரே மாதிரியான சுற்றுச்சூழல் மற்றும் மேம்பாட்டுப் பிரச்சினைகள் குறித்த கவலைகளின் விளைவாகும் , மேலும் அவற்றின் இதயங்களில் நிலையான வளர்ச்சி உள்ளது.

காலநிலை மாற்றம் , பாலைவனமாக்கல் மற்றும் பல்லுயிர் இழப்பு தொடர்பான சவால்கள் வளர்ந்து, குறுக்கு வெட்டு தீர்வுகள் உருவாக்கப்படுவதால் , ரியோ மாநாடுகள் நெருக்கமாக இணைந்து செயல்படுகின்றன , அவற்றின் பணிகளில் ஒன்றுடன் ஒன்று வலுவடைகின்றன.

ஒருங்கிணைந்த தீர்வுகள்

மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட கார்பன் உமிழ்வுகளில் பாதிக்கும் மேற்பட்டவற்றை நிலம் மற்றும் கடல்சார் சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகள் உறிஞ்சுவதால் , இந்த அமைப்புகளைப் பாதுகாப்பது காலநிலை நடவடிக்கையின் மைய அங்கமாக இருக்க வேண்டும் என்பது தெளிவாகிறது. அதே நேரத்தில் , காலநிலை மாற்றத்தின் தவிர்க்க முடியாத தாக்கங்களுக்கு எதிர்ப்புத் திறன் கட்டமைப்பதில் ஆரோக்கியமான பல்லுயிர் மற்றும் ஆரோக்கியமான மண் ஆகியவை பெரும் பங்கு வகிக்கின்றன.

மூன்று ரியோ மாநாடுகளின் பணிகளிலும் மிகப்பெரிய ஒன்றுடன் ஒன்று உதாரணமாக . துறையில் உள்ளது " இயற்கை சார்ந்த தீர்வுகள்", இத்தகைய தீர்வுகள் , புயல்கள், வெள்ளம் மற்றும் அரிப்புகளிலிருந்து கடலோர சமூகங்களைப் பாதுகாக்கும் பவளப்பாறைகள் மற்றும் சதுப்புநிலக் காடுகளைப் பாதுகாப்பதைக் குறிக்கின்றன . வெப்பமண்டல காடுகளின் பெரிய பகுதிகளை வெட்டுவதைத் தவிர்ப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் விலங்கு மற்றும் தாவர வாழ்க்கைக்கு நன்மை பயக்கும் மற்றும் நிலையான காலநிலை, உணவு மற்றும் குடிநீருக்கு முக்கியமானவை.

நிலச் சீரழிவு பல்லுயிர் பெருக்கத்திற்கு மிகவும் தீங்கு விளைவிப்பது மட்டுமல்லாமல், உலகளாவிய மீத்தேன் வெளியேற்றத்தில் சுமார் 60% ஆகும் மீத்தேன் . என்பது ஒரு சக்திவாய்ந்த பசுமை இல்ல வாயு ஆகும், இது இறைச்சி உற்பத்தி உட்பட பல்வேறு நீடித்த விவசாய நடைமுறைகள் மூலம் வெளியிடப்படுகிறது நிலையான . விவசாயம் மற்றும் நில பயன்பாடு என்பது மூன்று மாநாடுகளின் பகிரப்பட்ட பணிப் .பகுதியாகும்.கொரோனாவியாவின் விவசாய கூட்டுப் பணி.

மற்றொரு முக்கிய ஒன்றுடன் ஒன்று , சமூகங்கள் சுத்தமான மற்றும் நிலையான தொழில்நுட்பங்களை விரைவாக அறிமுகப்படுத்தி , அவற்றின் பயன்பாட்டை அதிகரிக்க வேண்டும் என்பதை அங்கீகரிப்பதும் அடங்கும்.இது குறிப்பாக காற்று மற்றும் சூரிய சக்தி . . போன்ற புதுப்பிக்கத்தக்க எரிசக்தி தொழில்நுட்பங்களுக்கு பொருந்தும்.இவை பசுமை இல்ல வாயு வெளியேற்றத்தைக் குறைப்பதற்கும் , நிலம் மற்றும் வன பல்லுயிர்

பெருக்கத்தின் மீதான அழுத்தத்தைக் குறைப்பதற்கும் முக்கியமாகும் , அதே நேரத்தில் நீடித்து உழைக்க முடியாத மற்றும் மாசுபடுத்தும் உயிரி எரிபொருள்களுக்கு .கா.எ) சமையலுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் கரி.மாற்றுகளை வழங்குவதன் மூலம் (

ஏராளமான கட்டுரைகள் மற்றும் முடிவுகள் ஒவ்வொரு மாநாட்டின் வருடாந்திர COP-களிலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டு எடுக்கப்பட்ட முடிவுகள் , சினெர்ஜிகளை மேம்படுத்துவதற்கும், செயல்பாடுகளின் நகலெடுப்பைக் குறைப்பதற்கும் அவற்றுக்கிடையே அதிகரித்த ஒத்துழைப்பின் அவசியத்தை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. ஆகஸ்ட் 2001 இல், மாநாடுகள் ஒரு கூட்டு தொடர்பு குழு தகவல்களைப் பரிமாறிக் கொள்வதற்கும், ஒருங்கிணைந்த செயல்பாடுகளுக்கான வாய்ப்புகளை ஆராய்வதற்கும் , ஒருங்கிணைப்பை அதிகரிப்பதற்கும் ஒரு முறைசாரா மன்றமாக.

விருப்பங்கள் ஒத்துழைப்பு பல கூட்டங்களில் ஆராயப்பட்டது மற்றும் ஆவணங்கள், மற்றும் பல கூட்டு நடவடிக்கைகள் ஏற்கனவே நடந்து வருகின்றன . உதாரணமாக, காலநிலை மாற்றம் , பல்லுயிர் பெருக்கம் மற்றும் பாலைவனமாக்கல் தொடர்பான முக்கிய அறிக்கைகளில் பணிபுரியும் விஞ்ஞானிகளின் கூட்டு ஒருங்கிணைப்பு, காடழிப்பைத் தடுப்பது மற்றும் வறண்ட நிலங்களை மீட்டெடுப்பது போன்ற ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புடைய பிரச்சினைகள் குறித்த கூட்டுப் பட்டறைகள் ஆகியவை இத்தகைய செயல்பாடுகளாகும்.

இறுதியாக, ஒருரியோ கன்வென்ஷன்ஸ் பெவிலியன்முக்கிய சர்வதேச கூட்டங்களில் நிறுவப்பட்டுள்ள இந்த அமைப்பு , ரியோ மாநாடுகளின் இந்த ஒன்றோடொன்று தொடர்புடைய இலக்குகளை நோக்கி ஒருங்கிணைந்த அணுகுமுறைகள் மற்றும் கூட்டாண்மைகளை உருவாக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்ட விவாதங்களை கூட்டுவதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது.

கியோட்டோ

கடந்த அரை நூற்றாண்டில் எல்லை தாண்டிய சுற்றுச்சூழல் பிரச்சினைகள் தீவிரமடைந்திருப்பது, பயனுள்ள சர்வதேச கருவிகளை நிறுவ வேண்டியதன்

அவசியத்தை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. சர்வதேச சுற்றுச்சூழல் ஒப்பந்தங்கள் (IEA) நாடுகடந்த ஒத்துழைப்பை மேம்படுத்த உதவுகின்றன, இதனால் உலகளாவிய சுற்றுச்சூழல் சீரழிவை நிவர்த்தி செய்ய முடியும். ஒன்று அல்லது பல IEA-களின் ஒரு பகுதியாக இருப்பதன் மூலம் சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாக்க மாநிலங்கள் உறுதியளிக்கலாம்.

IEA-க்களின் எண்ணிக்கையில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பு, அவற்றின் செயல்திறனை ஆராய்ந்து மதிப்பிடும் ஆய்வுகளின் எண்ணிக்கையில் அதற்கேற்ப அதிகரிப்புக்கு வழிவகுத்தது. அறிஞர்கள் பல்வேறு முறைகளைப் பயன்படுத்துவதன் மூலமும், IEA-களின் தாக்கத்தை மதிப்பிடுவதற்கு தரவுத் தொகுப்புகளை நிறுவுவதன் மூலமும் அளவு பகுப்பாய்வுகளை மேற்கொண்டுள்ளனர். இருப்பினும், முந்தைய ஆய்வுகளில் பெறப்பட்ட முடிவுகள் சர்ச்சைக்குரியதாகவே உள்ளன. சுற்றுச்சூழல் தரத்தை மேம்படுத்துவதில் IEA குறிப்பிடத்தக்க நேர்மறையான தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது என்று ஆதரவாளர்கள் வலியுறுத்துகின்றனர், அதே நேரத்தில் எதிர்ப்பாளர்கள் அதை செயல்படுத்துவதற்கு பெரிய செலவுகளை உள்ளடக்கிய ஒரு வெற்று வாக்குறுதியாகக் கருதுகின்றனர். சர்வதேசக் கொள்கையின் உள்ளூர் தன்மை - எடுத்துக்காட்டாக, பல நபிகள், கட்சிகளிடையே வெவ்வேறு சமூகப் பொருளாதார நிலைமைகள், பகுப்பாய்வு மற்றும் இந்தத் தலைப்பில் தரவுத் தொகுப்புகள் - வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன.

கியோட்டோ நெறிமுறை (இனிமேல், "நெறிமுறை") என்பது ஐக்கிய நாடுகளின் காலநிலை மாற்றம் தொடர்பான கட்டமைப்பு மாநாட்டின் (UNFCCC) ஆட்சியுடன் இணைக்கப்பட்ட மிகவும் செல்வாக்கு மிக்க IEA ஆகும். இந்த நெறிமுறை பசுமை இல்ல வாயு (GHG) உமிழ்வைக் குறைப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இது 1997 இல் கியோட்டோவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு 2005 இல் நடைமுறைக்கு வந்தது. 2016 ஆம் ஆண்டு நிலவரப்படி, இந்த நெறிமுறையில் 192 கட்சிகள் உள்ளன. கட்சிகள் 191 மாநிலங்கள் மற்றும் ஐரோப்பிய ஒன்றியம் (EU) ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளன. 2016 ஆம் ஆண்டில், காலநிலை மாற்றத்தை நிவர்த்தி செய்வதில் அடுத்த கட்டத்திற்குத் தயாராவதற்காக UNFCCC ஆட்சியின் கீழ் பாரிஸ் ஒப்பந்தமும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

1992 UNFCCC இன் முக்கிய கொள்கையின்படி, "பொதுவான ஆனால் வேறுபட்ட பொறுப்புகள் மற்றும் அந்தந்த திறன்கள்" என்று அழைக்கப்படும், நெறிமுறை, கட்சிகளிடையே உமிழ்வு குறைப்புகளுக்கான கடமைகளை ஒதுக்கும்போது உமிழ்வு, செல்வம் மற்றும் மாற்றத்திற்கான திறன் ஆகியவற்றில் உள்ள வேறுபாடுகளைக் கருதுகிறது. நெறிமுறையின் இணைப்பு I இன் கீழ், GHG உமிழ்வுகளின் முக்கிய ஆதாரங்கள் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன. பட்டியலில் பொருளாதார ஒத்துழைப்பு மற்றும் மேம்பாட்டுக்கான அமைப்பு உறுப்பு நாடுகள் மற்றும் தொடர்புடைய நேரத்தில் பொருளாதார மாற்றத்தில் உள்ள நாடுகள் உள்ளன. அதன்படி, உமிழ்வு குறைப்புகளுக்கான சர்வதேச பிணைப்பு இலக்குகளின் அதிக சுமை இணைப்பு I தரப்பினரின் மீது சுமத்தப்பட்டது. மேலும், இந்த நெறிமுறை மூன்று சந்தை அடிப்படையிலான வழிமுறைகளை அறிமுகப்படுத்துகிறது - சர்வதேச உமிழ்வு வர்த்தகம், சுத்தமான மேம்பாட்டு வழிமுறை (CDM) மற்றும் கூட்டு செயல்படுத்தல் - நாடுகள் தங்கள் உமிழ்வு குறைப்பு இலக்குகளை வெற்றிகரமாக அடைய உதவுகின்றன. இந்த நெகிழ்வான சந்தை வழிமுறைகள் இணைப்பு I தரப்பினர் குறைப்புகளுக்கான தங்கள் கடமைகளை மிகவும் செலவு குறைந்த முறையில் நிறைவேற்றுவதை ஆதரிக்கின்றன.

முந்தைய ஆய்வுகள் பெரும்பாலும் சுற்றுச்சூழல் அம்சங்களின் அடிப்படையில் மட்டுமே IEA களின் தாக்கங்களை பகுப்பாய்வு செய்துள்ளன. பல ஆய்வுகள் நெறிமுறையின் கீழ் கார்பன் டை ஆக்சைடு (CO₂) உமிழ்வு குறைந்துள்ளதாகக் குறிப்பிடுகின்றன, நெறிமுறையின் சுற்றுச்சூழல் தாக்கம் இன்னும் சர்ச்சைக்குரியதாகவே உள்ளது. நெறிமுறையின் தாக்கம் குறித்த முந்தைய ஆய்வுகள் கலவையான முடிவுகளை வழங்குகின்றன; பெரும்பாலானவை CO₂ உமிழ்வு குறைப்புகளின் அடிப்படையில் அதன் தாக்கங்களை மற்ற சமூகப் பொருளாதார விளைவுகளிலிருந்து வேறுபடுத்தத் தவறிவிட்டன. எனவே நெறிமுறையின் தாக்கத்தை மட்டும் ஆராய ஒரு பொருத்தமான மாதிரி தேவை. எடுத்துக்காட்டாக, ஆக்விக் மற்றும் டிஜோட்டா, கிம் மற்றும் பலர் மற்றும் வோலன்வீடர் ஆகியோரின் ஆய்வுகள், மேம்பட்ட நுண்ணிய பொருளாதார

அளவீட்டு அணுகுமுறைகள் உமிழ்வு குறைப்புகளில் நெறிமுறையின் தாக்கத்தை மதிப்பிட முடியும், அதே நேரத்தில் உமிழ்வுகளில் பிற காரணிகளின் விளைவுகளை நிராகரிக்க முடியும் என்பதை நிரூபிக்கின்றன. எனவே, இணைப்பு I நாடுகளின் சுற்றுச்சூழல் தரத்தை மேம்படுத்துவதில் நெறிமுறையின் செயல்திறனை ஆராய்வதற்காக ஒரு தாக்க மதிப்பீட்டை மேற்கொள்வது பொருத்தமானது.

நிலையான வளர்ச்சியின் கண்ணோட்டத்தில் நெறிமுறையை பகுப்பாய்வு செய்வதன் மற்றொரு முக்கிய அம்சம், பல்வேறு வகையான பொருளாதார நடவடிக்கைகள் GHG களை உருவாக்குவதால், பொருளாதார செயல்திறனில் அதன் தாக்கம் ஆகும். உமிழ்வு குறைப்புக்கான பிணைப்பு கடமைகளைக் கொண்ட இணைப்பு I தரப்பினர் தொழில்நுட்ப சிக்கல்கள் மற்றும் பொருளாதார கட்டுப்பாடுகள் காரணமாக ஓரளவு பொருளாதார சரிவை சந்திக்க நேரிடும். ஆகியோரின் ஆராய்ச்சி, இந்தக் கொள்கை மிகவும் செலவு குறைந்ததாக இருப்பதைக் கண்டறிந்துள்ளது. கார்பன் குறைப்பு காரணமாக தொழில்மயமான நாடுகள் பொருளாதார இழப்புகளைச் சந்திக்கின்றன என்று சிலர் வலியுறுத்துகின்றனர்; இருப்பினும், சந்தை அடிப்படையிலான வழிமுறைகளைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் உமிழ்வு குறைப்புகளின் செலவைக் குறைக்க நெறிமுறை முயற்சித்ததால், தொடர்புடைய செலவுகளைக் குறைப்பதன் மூலம் உமிழ்வைக் குறைக்கும் அதன் நோக்கத்தை இது மிகவும் திறமையாக அடையும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

உதாரணமாக, நெறிமுறையின் பிரிவு 12 இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ள CDM, ஒரு பங்களிக்கும் காரணியாக இருக்கலாம். CDM இன் கீழ், இணைப்பு I தரப்பினர் வளரும் நாடுகளில் CDM திட்டங்களின் விளைவாக சான்றளிக்கப்பட்ட உமிழ்வு குறைப்புகளை (CER) வாங்குவதன் மூலம் நெறிமுறையின் உமிழ்வு குறைப்பு கடமைகளின் ஒரு பகுதியை அடைய முடியும். இந்த விஷயத்தில், CER ஐ வாங்குவது, வளரும் நாடுகளில் உமிழ்வைக் குறைப்பதில் ஒப்பீட்டளவில் குறைந்த திறன் பயனுள்ளதாக இருப்பதால், அவர்களின் சொந்த நாட்டிற்குள் கடமைகளைச் சந்திப்பதற்கான அவர்களின் உறுதிப்பாட்டை எளிதாக மாற்றலாம்.

சுருக்கமாகச் சொன்னால், ஒவ்வொரு நாட்டிற்கும் தனித்துவமான சமூகப் பொருளாதார நிலைமைகள் போன்ற பல்வேறு வெளிப்புற காரணிகள் அந்தந்த நாடுகளில் நெறிமுறையின் விளைவுகளை பாதிக்கக்கூடும் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு அவற்றின் நிகர தாக்கத்தைப் புரிந்துகொள்வது கடினம். மேலும், சில முந்தைய ஆய்வுகள் நெறிமுறையின் பொருளாதார விளைவுகளைக் கருத்தில் கொண்டாலும், அதன் சுற்றுச்சூழல் மற்றும் பொருளாதார தாக்கங்களை யாரும் ஒரே பகுப்பாய்வு கட்டமைப்பின் கீழ் பகுப்பாய்வு செய்யவில்லை. நிலையான வளர்ச்சியை அடைவதற்கு மிகவும் பயனுள்ள சர்வதேச சுற்றுச்சூழல் கொள்கைகளை நிறுவுவதற்கு சுற்றுச்சூழல் மற்றும் பொருளாதார தாக்கம் இரண்டையும் மதிப்பீடு செய்வது மிக முக்கியம்.

இந்தச் சூழலில், இணைப்பு I தரப்பினர் மீதான நெறிமுறையின் சுற்றுச்சூழல் மற்றும் பொருளாதார தாக்கங்களை அனுபவ ரீதியாக ஆராய்ந்த முதல் ஆய்வு இதுவாகும், அதே நுண்ணிய பொருளாதார அளவீட்டு மாதிரியாக்க அணுகுமுறையைப் பயன்படுத்துதல். முதலாவதாக, இது CO2 உமிழ்வு குறைப்புகளில் நெறிமுறையின் சுற்றுச்சூழல் தாக்கத்தை, குறிப்பாக இணைப்பு I தரப்பினரின் பங்களிப்பை ஆராய்கிறது. இரண்டாவதாக, இணைப்பு 1 தரப்பினராக நெறிமுறையில் பங்கேற்க ஒப்புக்கொள்வதற்கு முன்னும் பின்னும் ஒவ்வொரு நாட்டின் பொருளாதார செயல்திறனில் உள்ள நிகர வேறுபாடுகளை இது மதிப்பிடுகிறது. நாட்ட மதிப்பெண் பொருத்தம் (PSM) மற்றும் வேறுபாடு-வேறுபாடு (DID) முறைகளை இணைத்து, இந்த ஆய்வு அதன் நோக்கத்தை நிறைவேற்ற ஒரு தாக்க மதிப்பீட்டை நடத்துகிறது. இந்த அணுகுமுறை கவனிக்கப்படாத எந்தவொரு உள் மற்றும் வெளிப்புற விளைவுகளையும் கட்டுப்படுத்த உதவுகிறது. எனவே, இணைப்பு I அல்லாத மற்றும் இணைப்பு I நாடுகளின் சுற்றுச்சூழல் மற்றும் பொருளாதார தாக்கங்களை துல்லியமாக ஒப்பிடலாம். இந்த செயல்முறை நெறிமுறையின் தாக்கத்தை ஆழமாகப் புரிந்துகொள்ள உதவுகிறது.

பசுமை அமைதி

கிரீன்பீஸ் என்பது உலகளவில் நாற்பத்தொரு நாடுகளில் அலுவலகங்களையும் 2.8 மில்லியன் ஆதரவாளர்களையும் கொண்ட ஒரு சர்வதேச சுற்றுச்சூழல் குழுவாகும்.

இது 1971 இல் நிறுவப்பட்டதிலிருந்து, திமிங்கல வேட்டை, புவி வெப்பமடைதல் , பயிர்களின் மரபணு மாற்றம் மற்றும் அணுசக்தி சோதனை உள்ளிட்ட பல சுற்றுச்சூழல் கவலைகளுக்கு உலகளாவிய மக்களின் கவனத்தை ஈர்ப்பதில் இது முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளது. அதன் பணி அறிக்கை வன்முறையை மறுக்கிறது, ஆனால் அதன் பிரச்சார தந்திரோபாயங்கள் தீவிரவாதத்தில் முழுகிவிட்டதாக அதன் விமர்சகர்கள் கூறுகின்றனர்.

வரலாறு

பல வழிகளில், கிரீன்பீஸை 1960களின் அமைதி மற்றும் ஹிப்பி இயக்கத்தின் நீட்டிப்பாகக் காணலாம். இது 1969 இல் வான்கூவரில் "ஒரு அலையை உருவாக்காதே குழு" என்று உருவானது, மேலும் கனேடிய மற்றும் அமெரிக்க வெளிநாட்டினர் (அவர்களில் பலர் வியட்நாம் வரைவைத் தவிர்க்க சுயமாக விதிக்கப்பட்ட நாடுகடத்தலில் வாழ்ந்து வந்தனர்) அரசியல் ஆர்வலர்கள் மற்றும் ஹிப்பிகளைக் கொண்டிருந்தது.

அலாஸ்காவின் மேற்கு கடற்கரையில் உள்ள ஒரு தீவான அம்சிட்காவில் அமெரிக்காவின் நிலத்தடி அணுசக்தி சோதனைக்கு "சாட்சியம் கூறுவது" இதன் ஆரம்ப நோக்கமாகும். தீவின் கடல் நீர்நாய்கள் மற்றும் வழுக்கை கழுக்குகளின் தலைவிதி குறித்த சுற்றுச்சூழல் கவலைகள் மற்றும் அணு ஆயுதங்கள் மீதான ஆழ்ந்த வெறுப்பு ஆகியவற்றின் கலவையாக இதன் நோக்கங்கள் இருந்தன . 1971 வசந்த காலத்தில் ஃபிலிஸ் கோர்மாக் என்ற படகில் ஒரு கடல்சார் பணி, அம்சிட்காவை அடைவதற்கு முன்பு இடைமறிக்கப்பட்டது, மேலும் அணுசக்தி சோதனை தொடர்ந்தது. ஆனால், ஆர்வலர்கள் ஒரு பெரிய ஆர்வத்தை உருவாக்கினர். அந்த ஆண்டின் பிற்பகுதியில், அமெரிக்கா தீவில் அணுசக்தி சோதனையை நிறுத்தியது.

1971 ஆம் ஆண்டு, அதன் உறுப்பினர்களின் நலன்களை அதன் தலைப்பிற்குள் ஒன்றிணைக்கும் ஒரு வழியாக, அந்தக் குழு தன்னைப் பெயர் மாற்றியது. அதன் வலைத்தளத்தில் உள்ள ஒரு அபோக்ரிபல் கதையின்படி, பில் டார்னெல் என்ற உறுப்பினர் தான், குழுவின் கிரகத்தின் மீதான அக்கறையையும் அணு ஆயுதங்களுக்கு எதிரான எதிர்ப்பையும் ஒன்றாக இணைக்க வார்த்தைகளின் "டைனமிக்" கலவையைக் கொண்டு வந்தார். "நாங்கள் தேவாலய அடித்தளத்தை விட்டு வெளியேறும்போது யாரோ

இரண்டு விரல்களை காட்டி 'அமைதி!' என்றார்கள்" என்று பில் கூறினார். "இதை ஒரு பசுமை அமைதியாக்குவோம். நாம் அனைவரும் ஓம்

இரண்டு உள்ளார்ந்த தொடர்புடைய நிகழ்வுகள் இந்த புதிய அமைப்பை ஒரு சிறிய கனேடிய அழுத்தக் குழுவிலிருந்து உலகின் மிகப்பெரிய சுற்றுச்சூழல் அமைப்பாக மாற்றியது. 1972 ஆம் ஆண்டில், பசிபிக் பகுதியில் பிரெஞ்சு வளிமண்டல அணுசக்தி சோதனைகளுக்கு எதிராக போராடுவதற்கு அனுதாபமுள்ள படகு உரிமையாளர்களுக்கு கிரீன்பீஸ் ஒரு வேண்டுகோளை விடுத்தது. அடுத்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளில், இது கிரீன்பீஸின் மிகவும் தீவிரமாகப் போராடப்பட்ட மற்றும் பிரபலமான பிரச்சாரமாக இருக்கும், இது அடுத்தடுத்த பிரெஞ்சு அரசாங்கங்கள் மீது சர்வதேச கண்டனத்தை குவிக்க உதவும்.

அந்த அழைப்பிற்கு பதிலளித்தவர் 40 வயதான கனடாவைச் சேர்ந்த முன்னாள் தொழில்முனைவோரான டேவிட் மெக்டகார்ட், அவர் தனது படகில் உலகம் முழுவதும் பயணம் செய்து கொண்டிருந்தார், அவர் கூறியது போல், "தன்னைக் கண்டுபிடித்துக்கொண்டார்." அவரது சொந்தக் கூற்றுப்படி, அணுசக்தி சோதனையின் உண்மையான பிரச்சினையை விட, பசிபிக் பெருங்கடலின் ஒரு பகுதியை கப்பல் போக்குவரத்துக்கு மூடுவதற்கான பிரெஞ்சு அரசாங்கத்தின் ஒருதலைப்பட்ச முடிவால் அவர் ஆரம்பத்தில் அதிக எரிச்சலடைந்தார், ஆனால் பிரெஞ்சுக்காரர்களுடனான அவரது அடுத்தடுத்த சந்திப்புகள் அதையெல்லாம் மாற்றின.

ஜூன் 17, 1972 அன்று, நியூசிலாந்து மற்றும் பிரெஞ்சு கடற்படைகளைத் தவிர்த்து எழுபது நாட்கள் கடலில் இருந்த பிறகு, மெக்டகார்ட் தனது சிறிய 38 அடி கெட்ச், வேகாவை வெடிக்கவிருந்த குண்டிலிருந்து சில மைல்களுக்குள் செலுத்தி சோதனைகளைத் தடுத்து நிறுத்துவதில் வெற்றி பெற்றார், பிரெஞ்சுக்காரர்கள் தன்னைக் கொல்லத் துணிந்தனர். வேகா இறுதியில் ஒரு கண்ணிவெடி அகற்றுபவரால் மோதி இழுத்துச் செல்லப்பட்டது, இந்த நடவடிக்கையை பிரெஞ்சுக்காரர்கள் மீட்பு நடவடிக்கையாகக் காட்ட முயன்றனர்.

ஒரு வருடம் கழித்து அவர் மீண்டும் அதே போராட்டத்தை நடத்தியபோது, மெக்டகார்ட்டின் படகில் பிரெஞ்சு கமாண்டோக்கள் ஏறினர், அவர்கள் அவரை கடுமையாக தாக்கினர். மெக்டகார்ட்டு பல மாதங்களாக தனது ஒரு கண்ணில் பார்வையை இழந்தார். பிரெஞ்சுக்காரர்கள் அவருக்கு விபத்து ஏற்பட்டதாகக் கூற முயன்றனர், பின்னர் மெக்டகார்ட்டு பிரெஞ்சு கடற்படை அதிகாரிகளுடன் உணவருந்திய புகைப்படங்களை வெளியிட்டனர், நிகழ்வுகள் சுமுகமாக நடந்ததாகவும், மெக்டகார்ட்டு எப்படியோ தனது காயங்களை அரங்கேற்றியதாகவும் கூறினர். இருப்பினும், சக குழு உறுப்பினரான அன்னே-மேரி ஹார்ன் எடுத்த ஒரு படத்தின் கிராஃபிக் புகைப்படங்கள் கடத்தப்பட்டு பிரெஞ்சுக்காரர்கள் பொய் சொன்னதை நிரூபித்தன. அதைத் தொடர்ந்து வந்த சர்ச்சையில், பிரெஞ்சுக்காரர்கள் வளிமண்டல சோதனையை கைவிட்டனர், ஆனால் அதன் அணுசக்தி சோதனையை நிலத்தடிக்கு நகர்த்தினர்.

இந்த இரண்டு நிகழ்வுகளும் கிரீன்பீஸுக்கு உலகளாவிய விளம்பரத்தையும் மெக்டகார்ட்டுக்கு ஒரு குறிக்கோளையும் அளித்தன. முன்னர் ஒரு வெற்றிகரமான தொழிலதிபராகவும், மிகவும் ஒற்றை எண்ணம் கொண்டவராகவும் (மூன்று முறை கனேடிய பேட்மிண்டன் சாம்பியனாகவும் இருந்த அவர், 30களின் நடுப்பகுதியில், அவருக்குச் சொந்தமான ஒரு ஸ்கை லாட்ஜில் ஏற்பட்ட எரிவாயு வெடிப்பில் அவரது ஊழியர் ஒருவர் படுகாயமடைந்ததால், தனது திசையை இழந்ததாகத் தோன்றியது. பின்னர் அவர் தனது அழைப்பைக் கண்டறிந்தபோது தனது மனைவி மற்றும் குழந்தைகளை விட்டுவிட்டு தனது கண்டுபிடிப்புப் பயணத்தைத் தொடங்கினார்.

வேகாவின் இரண்டு பயணங்களுக்குப் பிறகு தனக்கும் கிரீன்பீஸுக்கும் கிடைத்த விளம்பரம் மற்றும் தனது வணிக புத்திசாலித்தனம் இரண்டையும் பயன்படுத்தி வான்கூவர் அமைப்பை உலகளாவிய அமைப்பாக மாற்றினார் மெக்டகார்ட்டு. தனது 40களின் நடுப்பகுதியில், மெக்டகார்ட்டு ஐரோப்பாவில் ஒரு கிரீன்பீஸை உருவாக்கத் தொடங்கினார், தேசிய அமைப்புகளை அமைக்க ஒத்த எண்ணம் கொண்டவர்களைக் கண்டுபிடித்தார். 1979 வாக்கில், கிரீன்பீஸ் அட்லாண்டிக் முழுவதும் கிரீன்பீஸாக

ஒன்றிணைக்கப்பட்டது - மெக்டாகார்ட் அதை நடத்தினார். அவர் 1991 வரை தலைவராக இருந்தார்.

கிரீன்பீஸ் இரண்டாவது மிகவும் பிரபலமான காரணத்தையும் கண்டறிந்தது: "திமிங்கலங்களைக் காப்பாற்றுங்கள்." இது 1970களின் நடுப்பகுதியில் அமைப்பின் வளர்ந்து வரும் பிரபலத்திற்கு மேலும் சேர்த்தது. தொடர்ச்சியான அற்புதமான போராட்டங்களில், கிரீன்பீஸ் ஆர்வலர்கள் திமிங்கலக் கடற்படைகளைத் துரத்திச் சென்று, ஒரு பிடிப்பான் கப்பலின் ஹார்பூனுக்கும் தப்பி ஓடும் திமிங்கலத்திற்கும் இடையில் தங்களைத் தாங்களே ஊன்றிக் கொள்வார்கள். பிரெஞ்சு அணுசக்தி சோதனைக்கு எதிரான போராட்டங்களைப் போலவே, திரைப்படம் மற்றும் புகைப்படக் காட்சிகளும் உலக ஊடகங்களில் பரப்பப்பட்டன.

தலைமைத்துவம்

கெர்ட் லீபோல்ட்

ஜெர்மனியில் பிறந்த கெர்ட் லீபோல்ட் ஜூன் 2001 முதல் கிரீன்பீஸ் இன்டர்நேஷனலின் சர்வதேச நிர்வாக இயக்குநராக இருந்து வருகிறார். இந்தப் பொறுப்பு முழு அமைப்பின் தலைவராகவும் பொது செய்தித் தொடர்பாளராகவும் பணியாற்றுகிறார், மேலும் அதன் பிரச்சாரங்களை வழிநடத்துவதற்கு அவர் பொறுப்பாவார். நீண்டகால ஆர்வலரான லீபோல்ட், இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு முன்பு நிறுவனத்திற்குள் பல்வேறு மூத்த பதவிகளை வகித்துள்ளார். கிரீன்பீஸின் அணு ஆயுதக் குறைப்பு பிரச்சாரத்தை இயக்குதல் மற்றும் கிரீன்பீஸ் ஜெர்மனியின் நிர்வாக இயக்குநர், கிரீன்பீஸ் நோர்டிக் வாரியத்தின் தலைவர் மற்றும் கிரீன்பீஸ் ஜெர்மனி மற்றும் கிரீன்பீஸ் யுஎஸ்எஸ்ஆரின் வாரிய உறுப்பினர் பதவிகள் ஆகியவை இதில் அடங்கும்.

தனது பணி உணர்வு மற்றும் கிரீன்பீஸ் எங்கு செல்கிறது என்பதைப் பற்றிப் பேசுகையில், லீபோல்ட் 2003 இல் கூறினார்: " ஒவ்வொரு கண்டத்திலும் பொது நன்மைக்காக அர்ப்பணிப்புடன் செயல்படும் ஏராளமான மக்கள் உள்ளனர், மேலும் அவர்கள் இனி பயந்த அல்லது திறமையற்ற அரசாங்கங்கள் அல்லது நேர்மையற்ற நிறுவனங்களின் நிகழ்ச்சி நிரல்களை ஏற்கத் தயாராக இல்லை. இந்த உலகளாவிய சமூக

இயக்கம் 'வளர்ந்து வரும் இரண்டாவது வல்லரசு' என்று விவரிக்கப்படுகிறது மற்றும் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு, மனித உரிமைகள் மற்றும் சமூக மேம்பாட்டிற்காக அர்ப்பணிக்கப்பட்ட மில்லியன் கணக்கான மக்களால் ஆனது. கிரீன்பீஸின் தொடர்ச்சியான வளர்ச்சி, பொருளாதார ரீதியாக கடினமான காலங்களில் கூட மக்கள் வேறுபட்ட உலகத்தைப் பற்றிய பார்வையைக் கொண்டுள்ளனர் என்பதைக் காட்டுகிறது. இதுவே சிறந்த எதிர்காலத்திற்கான எங்கள் சிறந்த நம்பிக்கை."

1980களில் சுற்றுச்சூழல் கவலைகள் பிரதான அரசியல் விவாதத்திற்குள் நுழைந்தபோது, கிரீன்பீஸின் போராட்டங்கள் கிளைத்தெழுந்தன, இருப்பினும் அதன் கவனத்தை ஒருபோதும் இழக்கவில்லை. மெக்டாகார்ட் பின்னர் அதன் அணுகுமுறையைப் பற்றி கூறியது போல்: "தெளிவான இலக்குகள் இல்லாமல் எந்த பிரச்சாரத்தையும் தொடங்கக்கூடாது; வெற்றி பெறுவதற்கான சாத்தியக்கூறு இல்லாவிட்டால் எந்த பிரச்சாரத்தையும் தொடங்கக்கூடாது; நீங்கள் அதை முடிக்க எண்ணும் வரை எந்த பிரச்சாரத்தையும் தொடங்கக்கூடாது." இந்த நேரத்தில் அதன் போராட்டங்களில் அமேசானிய மழைக்காடுகளின் அழிவு, பயன்படுத்தப்படாத எண்ணெய் கிணறுகளால் ஏற்படும் மாசுபாடு, பெருங்கடல்கள் மாசுபடுதல் மற்றும் புவி வெப்பமடைதல் ஆகியவை அடங்கும் . கிரீன்பீஸுக்கு உலகளாவிய ஆதரவு 1991 இல் 4.8 மில்லியனாக உச்சத்தை எட்டியது.

ஆனால் அணுசக்தி சோதனைக்கு எதிரான போராட்டங்கள் அதன் மிகவும் சக்திவாய்ந்த பிரச்சாரமாகவும் விளம்பரத்திற்கான ஆதாரமாகவும் இருந்தன, அதே போல் பல்வேறு அரசாங்கங்களுக்கு, குறிப்பாக பிரெஞ்சுக்காரர்களுக்கு எரிச்சலை ஏற்படுத்தும் ஒரு நிலையான ஆதாரமாகவும் செயல்பட்டன, அவர்கள் கிரீன்பீஸின் போராட்டங்களின் சுமையைத் தாங்கிக் கொண்டதாகத் தோன்றியது. 1985 ஆம் ஆண்டில், மொரூரோவா அட்டோலில் பிரெஞ்சு அணுசக்தி சோதனையைத் தடுக்க கிரீன்பீஸ் மற்றொரு கடற்படையைத் தயாரித்தபோது, ஜனாதிபதி பிரான்சுவா மித்திரோன்டின் நேரடி உத்தரவின் பேரில் செயல்படும் பிரெஞ்சு சிறப்புப் படைகள், கிரீன்பீஸ் கப்பலான ரெயின்போ வாரியரின் மேலோட்டத்தில் இரண்டு குண்டுகளை இணைத்தன. இரண்டு

குண்டுகளும் வெடித்தபோது, அவர்கள் கப்பலை மூழ்கடித்தனர், போர்த்துகீசிய புகைப்படக் கலைஞர் பெர்னாண்டோ பெரேராவைக் கொன்றனர்.

ரெயின்போ வாரியர் மீதான குண்டுவெடிப்பு சர்வதேச சீற்றத்தை ஏற்படுத்தியது, மேலும் பிரெஞ்சு அரசாங்கம் நியூசிலாந்து அதிகாரிகளுக்கு கணிசமான இழப்பீடு வழங்கியது, அத்துடன் முறையான மன்னிப்பும் வழங்கியது. இருப்பினும், கிரீன்பீஸின் சில விமர்சகர்கள், கிரீன்பீஸ் அதன் சில போராட்டங்களில் சட்டவிரோத முறைகளைப் பயன்படுத்தியதால், பிரெஞ்சுக்காரர்கள் ரெயின்போ வாரியரைத் தாக்கியது சரிதான் என்று கூறியுள்ளனர். இது, அது ஆதரித்த அனைத்து தகுதியான காரணங்களுக்காகவும், கிரீன்பீஸ் உண்மையில் அதன் காரணங்களைப் பின்தொடர்வதில் தீவிரவாதத்தைப் பயன்படுத்துகிறது என்பதைக் குறிக்கிறது.

கிரீன்பீஸ் எப்போதும் வன்முறையை மறுத்துள்ளது, இருப்பினும் கடலில் அதன் சில "அமைதியான" மோதல்கள் மற்றும் திமிங்கல வேட்டை பயணங்கள் அல்லது அனுசக்தி சோதனைகளில் தலையீடுகள் கடல்சார் சட்டத்தை மீறுவதாகவோ அல்லது பிற கப்பல்களை (அதன் சொந்தம் உட்பட) ஆபத்தில் ஆழ்த்தியதாகவோ இருந்தன. டென்மார்க் தனது பயங்கரவாத எதிர்ப்புச் சட்டங்களைப் பயன்படுத்தி ஒரு கிரீன்பீஸ் உறுப்பினரை வழக்குத் தொடர்ந்தது, இருப்பினும் இது மற்றவர்களை உடனடி ஆபத்தில் ஆழ்த்துவதற்குப் பதிலாக அத்துமீறி நுழைந்ததற்காக இருந்தது. உண்மையில், அதன் சாகசங்கள், இப்போது, எப்போதும் போல, மிகவும் நயவஞ்சகமான எதையும் விட தொல்லை மதிப்பைக் கொண்டுள்ளன. உதாரணமாக, 2005 ஆம் ஆண்டில், அதன் பிரிட்டிஷ் நிர்வாக இயக்குனர் ஸ்டீபன் டிண்டால், மற்ற ஆர்வலர்களுடன் ஒரு SUV உற்பத்தி வரிசையில் தன்னை சங்கிலியால் பிணைத்துக் கொண்டார். சமீபத்தில், இங்கிலாந்தில் பதின்மூன்று உறுப்பினர்கள் மரபணு மாற்றப்பட்ட தானியங்களை வைத்திருக்கும் குழிகளில் போராட்டங்களை வழிநடத்தியதற்காக கைது செய்யப்பட்டனர், இது கிரீன்பீஸ் "சட்டவிரோத" வகையைச் சேர்ந்தது என்று கூறியது. பின்னர் அவர்கள் பொது தொல்லை குற்றங்களிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டனர்.

மேலும், கிரீன்பீஸின் அனைத்து விமர்சனங்களையும் தீவிரமாக எடுத்துக்கொள்வது கடினம் .கிரீன்பீஸின் சில எதிர்ப்பாளர்கள் குழுவின் இடதுசாரி தோற்றத்தை விரும்பவில்லை, மற்றவர்கள் அதன் பெருநிறுவன எதிர்ப்பு நிலைப்பாட்டை விரும்பவில்லை .ஒரு பொதுவான மற்றும் நன்கு விளம்பரப்படுத்தப்பட்ட புகார் நியூ ஆர்லியன்ஸ் டைம்ஸ்-பிகாயூனில் வெளியிடப்பட்ட ஒரு கடிதம், லூசியானா கெமிக்கல் அசோசியேஷனின் தலைவர் டான் எஸ் .போர்னேவால் சுற்றுச்சூழல் எதிர்ப்பு வலைத்தளமான envirotruth.org இல் மீண்டும் வெளியிடப்பட்டது .திரு .போர்னே யோசித்தார்" :கிரீன்பீஸ் என்பது அரசு ஆதரவு பெற்ற சுற்றுச்சூழல் பயங்கரவாதத்தின் ஒரு கருவியா?" அவரது புகாரின் மையக்கரு, கிரீன்பீஸ் இணையத்தில் பல்வேறு பெட்ரோ கெமிக்கல் மோசமான சூழ்நிலைகளை வெளியிட்டு , ஆர்வலர்கள் எதிர்ப்பு தெரிவிக்கும் வகையில் தாவரங்களின் விவரங்களை வழங்கியது .ஒரு பயங்கரவாதியாக இருக்க விரும்புபவர் அத்தகைய சூழ்நிலையிலிருந்து உத்வேகம் பெறுவது மட்டுமல்லாமல், சாத்தியமான குற்றம் நடந்த இடத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட முடியும் என்று அவர் நம்பினார்

சுய மதிப்பிட்டு கேள்விகள்

1. IAEA என்ன? அதன் முக்கிய பங்களிப்பு என்ன?
2. NPT உடன்படிக்கையின் முக்கிய அம்சங்கள் என்ன? இந்தியா ஏன் அதில் கையெழுத்திடவில்லை?
3. CTBT உடன்படிக்கை இந்தியாவின் அணுசக்தி கொள்கையில் ஏற்படுத்திய தாக்கங்கள் என்ன?
4. இந்தியாவின் அணுசக்தி கொள்கையின் முக்கியக் கொள்கைத் துறைகள் என்ன?
5. சர்வதேச பயங்கரவாதத்தின் தோற்றம் மற்றும் முக்கிய வகைகள் பற்றி விளக்குக.
6. 9/11 தாக்குதலுக்கு பிறகு அமெரிக்கா எடுத்த நடவடிக்கைகள் எவை?
7. பயங்கரவாதம் தொடர்பாக இந்தியாவின் அணுகுமுறை என்ன?
8. பனிப்போர் காலத்தில் இந்தியப் பெருங்கடல் நிலவரம் எப்படி இருந்தது?
9. இந்தியப் பெருங்கடலில் இந்தியா எதிர்கொள்ளும் முக்கிய கவலைகள் யாவை?
10. ரியோ மாநாடு, கியோட்டோ ஒப்பந்தம் மற்றும் 'பசுமை அமைதி' ஆகியவை சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பில் என்ன பங்களிப்பு செய்துள்ளன?

கூடுதல் வாசிப்பு நூல்கள்

1. டாக்டர் சி. மனோகரன், சர்வதேச உறவுகள், தேசிய புத்தக நிறுவனம், சென்னை, 2019
2. மு. வேலாயுதம், சர்வதேச அரசியலியல், ஸ்ரீராம் புத்தக நிறுவனம், திருச்சி, 2020
3. டி. சங்கர், இந்திய வெளியுறவுக் கொள்கை, நந்தினி பதிப்பகம், சென்னை, 2018
4. ப. பழனியப்பன், பனிப்போர் மற்றும் அதன் விளைவுகள், உஷா பதிப்பகம், சென்னை, 2017
5. பி. இராமநாதன், ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பு மற்றும் இந்தியா, நேஷனல் பப்ளிகேஷன், சென்னை, 2016
6. டி. ராஜேந்திரன், உலக அரசியல் மற்றும் அமைப்புகள், சந்தியா பப்ளிகேஷன்ஸ், மதுரை, 2019
7. வி. சந்திரசேகர், சர்வதேச அமைப்புகள், கிரேஸ் பதிப்பகம், சென்னை 2021
8. ஜே. கலைராசன், அணுசக்தி அரசியல் மற்றும் பாதுகாப்பு, ஸ்ரீ வேளாண்மை பதிப்பகம், தஞ்சாவூர், 2022
9. ஆர். சிவசுப்பிரமணியம், வெளியுறவுக் கொள்கை: கோட்பாடுகள் மற்றும் நடைமுறைகள், தமிழ்ச் சமூக அறிவியல் கழகம், யம்புத்தூர் 2015
10. எஸ். முரளி, இந்திய இராஜதந்திரம் மற்றும் சர்வதேச உறவுகள், காளிதாஸ் பப்ளிகேஷன்ஸ், சேலம், 2020